

**THE BOOK WAS
DRENCHED**

**TEXT PROBLEM
WITHIN THE
BOOK ONLY**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_208232

UNIVERSAL
LIBRARY

பெரி ய
ஞானக் கேடர் வை

முன்றுபாகங்கள் அடங்கியது

வாழ்வா ருத்துப் பிள்ளை

அவர்களால்

ஞானவான்களுக்கு
உபயோகமாகும் பொருட்டு
இட்டிப் பரிசோதிககப் பெற்றது.

பிரசுரித்தவர்கள்

B இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்

திருமகனிலிச அசசியநதிசாலை
சென்னை

இதன லீலை]

1948

[ந. 3—8—0]

உ
சிவமயம்
பதினெண்சித்தர்கள்
பெரிய
ஞானக்கோவை

இஃது
வா சரவணமுத்துப் பிள்ளையவர்களால்
ஞானவான்களுக்கு உபயோகமாகும் பொருட்டு
சில ஏட்டுப் பிரதிகளி லிருந்தும்
அச்சப்பிரதிகளி லிருந்தும் சோககப்பட்டதோடு
26 - சித்தர்கள் புதிதாகச் சோககப்பட்டிருக்கின்றன.

C. விஸ்வநாதம் & கோ
அவர்களின் உத்திரவின்படி

சென்னை:
B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்
அவர்களது
திருமகள் விலாச அச்ச நிலையத்தில்,
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

திரும஁ள விலாச அசச நிலையம்,
செனனை

மு க வு னை ர

—♦—

அருளசுரநத நாதாககள் பதினெண்போகள்
 அம்பரமாம பூரணத்தின் ஒளிகண்டோர்கள்
 தெருளசுரநத சிவத்தோடே சிவமாயநின்றோ
 சித்தெலலாம வல்லசிவ முததராணோர்
 அருளசுரநது அமுதமழைப் பொழியுமாபோல்
 மணணுலகின ஜீவானம கோடிகடகு
 பொருளசுரநது ஞானவரை விளங்கிமேவப்
 பொதிந்த வேதாந்தக கோவையாமே.

1

வேதாந்த மென்றுபதி நெண்மராலே
 விளக்கிவைத்த சூட்சுமமாம ஞானமின்னுள்
 போதாந்த மாயொருங்கே கோவையாக்கி
 புலப்படுவ தில்லாது புலமபுவோககு
 நாதாந்தமாயப் பலநூல் நாடித்தேடி
 நாளகழிவ தல்லாது நமனை யோட்டிச்
 சேதாந்த மிலலாது ஜீவத்தோங்க
 சேசரித்துக கோவையெனச் செயதிட்டோமே.

திட்டமுள ஆரியநில் லாதுநோக்கச்
 செயதசிவ வாககியந்தான நூலையாதி
 பட்டினத்தார பாடலொடு புலமபல்ஞானம்
 பத்திரகிரி யருட்புலமபல பாம்பாட்டிசர்
 வட்டமரை யிடைக்காட ரகப்பைசித்தா
 வடிவற்ற குதமபைகடு வெளியாளுசித்தா
 தொடடுரைத்த குருமுனிவ ரமுகண்சித்தர்
 துரைபோன்ற நந்தீசா ராமதேவா.

3

தேவமொடு கொங்கணவா ரோமநாதர்
 திருமூலா கருவூரா பொதிகைசித்தா

ஆவலோடு இவருரைத்த ஞானமியாவு
 அவனியுள் மனுக்களெலா மறியவென்றே
 பாவலரை நாவலரை பண்டிதோரை
 பறபலவாம் பெரியோரை பணிநதுகேட்டு
 மாவிதமாயப பிழையினறி திருத்தஞ்செய்து
 மாசறவே யசசியற்றி மகிழ்நதவாறே.

4

மகிழ்வாக யிநநூலை தெரிசிப்போரை
 மன்றாடிக் கேழுகுமனு யாதென்றாலோ
 புகழ்பெரிய சித்தாகள்நூ லாங்காங்கேதான
 புண்ணியாகள் கைவசமாய பொருத்தலுண்டாம்
 அகமகிழ்நதே யெமமிடத்தி லுருள்செயதீடே
 அசசிடடே பைபெரியோ ரறியச்செயவோம
 ஜெகம்புகழ் சாஸ்திரத்தை வெளியிட்டோர்க்கு
 சிவலோகம் கிட்டுமென சித்தாவாககே.

5

தவனெறியின் மிககபதி னெண்மராலே
 தானருளிச் செய்தபல சாததிரத்தில்
 சிவனவனே யாகவென சீவகோடி
 சிவமெனவே சிறப்பித்த சிவநூல்யாவும
 அவமனததாற சிநதுண்டு வகலாவண்ண
 மற்றதவரை யேதிரட்டிக் கோவையாகி
 புவனப னு வெளிதனிலே ஞானபாதை
 புரிநதய்ய போதிககப் புறநதவாறே.

6

இதில அடங்கியிருக்கும் புத்தகங்கள்

சிவவாககியா 518-பாடல்.	இடைக்காட்டு சித்தாபாடல்.
பட்டினத்துப்பிள்ளை பாடல்.	அகப்பை சித்தா பாடல்.
ஷை சரித்திரச் சுருக்கத்துட	குதம்பை சித்தா பாடல்.
ன ஷையா புலம்பல்.	கடுவெளி சித்தா பாடல்.
ஷையா ஞானம்.	திருவள்ளுவா ஞானம்.
பத்திரகிரியா புலம்பல்.	சட்டைமுனி ஞானம்.
சரித்திரச் சுருக்கத்துடன்	சிவயோக சாரம்.
பாமபாட்டி சித்தா பாடல்.	

முதற் பாகம்

கிரியை விலக்கல்

நட்டகல்லை தெய்வமென்று நாலுபுட்பஞ் சாததியே
சுற்றிவநது மொணமொணென்று சொல்லுமநதரமே
தடா, நட்டகல்லும பேசுமோ நாதனுள் ளிருக்கை
யில், சுட்டசட்டி சட்டுவங் கறிச்சுவை யறியுமோ?

சுட்டசட்டி சட்டுவங் கறிச்சுவை யறியுமோ-
சமைதத கறியின உருசியை அநதச சட்டியுஞ், சட்
டுவமாகிய கிளறு பொருளுந் தெரிநதுகொள்ளுமோ?
தெரிநது கொள்ளாது (அதுபோல்) நாதன உள்
ளிருக்க-பரம்பொருள் மனத்தின கண்ணே யிருக்க,
அதை விட்டு, நட்டகல்லை-சிறபியினால் உருவமைக
கப்பட்டு நாட்டிய தாதுப்பொருளை, தெய்வமென்று-
சகல நிட்களாதிதமாகிய பரம் பொருளென்று
நினைதது, நாலுபுட்பஞ் சாததி-எனகு வகையாகிய
மலாகளைததரிதது. சுததிவநது மொணமொணென்று
சொல்லுமநதிர் மேதடா-முறைப்படி பிரதட்சணஞ்
செய்து இரு தயாதி கண்டாநதததுக்குள் தன்னு
டைய அறிவுக்கு மாதகிரம அறியப்படும் மததிமை
வாககினால் சொல்லும மநதிரம எவ்வுள்ளது? (இப்
படி யிருக்கையால்) நட்டகல்லும பேசுமோ-நடப்
பட்ட சிலாருபமானது பேசக்கூடியதோ? அன்று
என்றபடி,

ஆயினும், இவ்விஷயப் பாரமாததிகாக்கே
யன்றி ஏனையாககன்று. இஃதறியாத சிலா இவ
வாறு சொல்லுகின்றதே யென்று நடிததுச் சிலா
ருபத்தை வணங்குதற கேதுவாகிய அனபையிழநது
அலைநது தததமக கேற்றவண்ணம் பேசித் திரிகின்
றனா. அது நிறக,

இனி இச்செய்யுளின் கருததை வியவகாரத தன்மையுளார்க்கே என்று விளக்குவதும் எப்படியெனில்:—வேத முதலிய கலைகளிற் சொல்லப்படுவது துவிதம். அத்துவிதம் என்கிற இரண்டு மராக்கங்களே. அவற்றில், துவிதமே அததுவிதத்திற்கு முதற்காரணமா யுள்ளது. அம்மராக்கத்தில் ஓவ்வொருவரும் பதி பசு பாசங்களை விசாரிக்க வேண்டிய அவசியமுள்ளது. அப்படி விசாரிக்குங்கால் பதி நிரமல முடையவனென்றும், பசு தனக்குள்ள பாசமாகியசகசமலததால் அநிரமலனென்றும்விளங்கும். அங்ஙனமுள்ள மலத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுதற் பொருட்டே பதியானவா அப்பசுவுக்குத் தருகரண புவனபோகங்களைநல்கி, கருடோஹம்பாவனை செய்தோனாகு, அக்கருடன் இவனாய் நின்று, விஷயங்களைத் தீர்த்தானே யொழிய, இவனது பாவனை யொன்றினாலேயே தீர்த்துக்கொள்ளாமை போலவும், இரகவாதனஞ் செயலோன் செம்பிலுள்ள களிமபைப்போக்கப் பிரயத்தனஞ் செய்தானேயொழிய, இவனது பிரயத்தனம் களிமபைப் போக்காமல் மருந்தின காரமே அக்களிம்பை உள்ளேயே அடங்கச் செய்தமைபோலவும், தான் கலவாமற் கலந்தது நின்று, அச்சகசமலத்தின் வலிமை அடக்கித் தன்னடிப்படுதற் நியமித்தமராக்கங்கள்நானாகு. அவைகளாவன:—சரியை கிரியை, யோகம், ஞானம். இந்நான்கும்ஒவ்வொன்றில், நந்நான்காகப் பதினாறாகும். அங்ஙனம் கூறியதனால் இச்செய்யுட்கருத்துகிரியையில் ஞானமாகும். எப்படியெனில், சாவ பரிபூரணனென ஞந் திருப்பெயரை விசாரிக்கின், எங்குநிறைந்தவனென்று புலப்படும். அங்ஙனம் எங்குநிறைந்த

கடவுள் மனம் ஒன்றிலேயே இருக்கின்றனென்றும் மறற இடங்களி லிலலையென்றும் சொல்லுதல் கூடாமை. இதை நோக்கியே, 'அங்கிங்கெதபடி எங்கும் பிரகாசமாய்' எனவும், பராக்ருமிட மெங்கு மொரு நீக்கமற நிறைகின்ற' எனவும், 'கலலினும் செம்பிலுமோ விருப்பானெங்கு கண்ணுதலே' எனவும் ஆனரோ கூறினார். ஆகையால் எங்கு முள்ள கடவுளை * கலலிலலை யென்று சொன்னால் பூரணத்துவம் குறையும். அது குறைந்தபோது கடவுள் எனப்பது போய், எல்லா நாமேயாய் அங்கங்கார வாதமுண்டாய்ப் பிறவிப் பெருங்கடலில் வீழ்ந்து கரையேறக் கூடாமல் அலைந்தலைத்து தங்கிக் சந தேகமிலலை. ஆகையால், கிரியையாகிய சிலாருப வணக்கமும், பூரணத்தை நே' கருவதாகிய ஞான முங் கலந்து நிறைவால், இச்செய்யுளின் கருத்து, கிரியையில் ஞாயமேயாகச் சாதிக்கப்படும்

இவ்வாறு சொன்னமையால் உண்டான கருத தென்னவெனின், இந்நூலாசிரியர் பாரமாததிகத தைப் பற்றிச் சொன்னமையால் குற்றமன் றென்றுங் கியவகாரத்தார இவ்விஷயத்தையே கொண்ட போது பூரணத்துவத்தை நோக்கி நடக்கவேண்டு மென்றும், கலவியறிவிலலாத சிறியேன சிறற்றிவுக் கெட்டினவரை எழுதினதற்குப் பயன் யாதெனில், இதைப் பார்த்துக் கற்றோருமமறோரும நகைத்தல் ஒன்றுமே எனக். இன்னும் விரிக்கின் நன்றாய விளங்கும் ஆயின் பெருகுமென்று விடுத்தாம். இவ வாறே மறறுமுள்ளவைகளும் உரையெழுதினால் மிக வும் பெருகுமென்று விடப்பட்டது.

இங்ஙனம்,

மா. வ.

கலலிலு மிருந்தா ரென்பதற்கும் பிரகலாதாழ்வா னும், மாரக்கண்டேயருமே சான்றும்

சிவவாக்கியர் பாடல்

நூல்

காப்பு

அரியதோர் நமச்சிவாய மாதியநத மானதும்
ஆரிரண்டு நூறுதேவ ரனறுரைதத மந்திரம் [கியம்
சுரியதோ ரெழுததையுனனி சொல்லுவேனசிவவாக
தோஷதோஷ பாவமாயகை தூர தூர வோடவே. 1

கரியதோர் முசுததைப்பொதர கறபகததைக
னகதொழுக,கலைகள் நூல்கள் ஞான முங்கருததிலவந்
துக்ககவே, பெரியபோகள் சிறியபோசள கற
றுணாநத பேரெலாம, பேயனாகி யோதிடும பிழை
பொறுக்க வேண்டும 2

அக்ஷர நிலை

ஆனவஞ செழுததுளே யண்டமு மகண்டமும
ஆனவஞ செழுததுளே யாதிபான மூவநூர்
ஆனவஞ செழுததுளே யகாரமு மகாரமும
ஆனவஞ செழுததுளே யடங்கலாவ ஹறறதே.

சரியை விலககல

ஓடியோடி யோடியோடி யுடையநத சோதியை
நாடிநாடி நாடிநாடி நாட்களுங் கழிந்துபோய
வாடிவாடி வாடிவாடி மாணடுபோன மாநதாகாள
கோடிகோடி கோடிகோடி எண்ணிறநதகோடியே

யோக நிலை

உருததரிதத நாடியி லொடுங்குகினற வாயுவை
கருததின லிருததியே கபாலமேற்ற வலலிரே
கிருததரும பாவராவர் மேனியுஞ் சிவந்திடும
அருட்டரிதத நாதாபாத மமமைபாத முண்மையே.

வேத நிலை

வடிவுகண்டு கொண்டபெண்ணை மறறொருவனத்
தினால், விடுவனோவவனை யினனம் வெட்டவேணு
மெனப்பனே, நடுவனவந் தழைத்தபோது நாமுமிந்த
நல்லுடல், சுடலைமட்டுங் கொண்டபோய்த் தீதாட்டி
கைக கொடுப்பரே. 6

ஞான நிலை

என்னிலே யிருந்ததொன்றை யானறிந்த தில
லையே, என்னிலே யிருந்ததொன்றை யானறிந்து
கொண்டபின், என்னிலே யிருந்ததொன்றை யாவா
காண வல்லிரே, என்னிலே யிருந்துணர்ந்து யானு
ணர்ந்து கொண்டனே. 7

நினைப்பொன்று கண்டிலே னீயவாது வேறிலே
நினைப்புமாயமறப்புமாயநின்றமாயகையகைய
ஆனததுமாயகண்டமாயனதிமுன னனதியாய
எனக்குள்ளீ யுனக்குளநா னிருக்குமாற தெவ்வனே.

மண்ணுமநீ விண்ணும்நீ மறுகடலக ளேழுமநீ,
எண்ணுமநீ எழுததுமநீ யிசைந்தபண் ணெழுத
தமநீ, கண்ணும்நீ மணியுமநீ கண்ணுளாடும பாவை
நீ, நண்ணுநீமை நின்றபாதம் நண்ணுமா றருளி
டாய. 9

அரியுமல்ல வயனுமல்ல வப்புறத்தி லப்புறம் [ணம்
கருமைச்செய்யை வெண்மையை கடந்துநின்ற கார
பெரியதல்லசிறியதல்ல பற்றுமினகள் பற்றுமின்கள்
தூரியமுங் கடந்துநின்ற தூரதூர தூரமே. 10

அந்திகால முச்சிமுன்று மாடுகின்ற தீர்த்தமும்
சந்திதாப் பணங்களுந் தபங்களுஞ் செபங்களும
சிறதைமேவு ஞானமுந் தினஞ்செபிக்கு மந்திரம்
சிறதாரம் ராமராம ராமவென்னு ராமமே. 11

கதாவுபஞ்ச பாதகங்க னைததூரநத மநதிரம
இதாமிதாம தல்லவென்று வைததுழலு மேழைகாள்
சதாவிடாம லோதுவாரா தமக்குநலல மநதிரம
இதாமிதாம ராமராம ராமவென்னும் நாமமே. 12

நானதேது நீயதேது நடுவினின்ற தேதடா
கோனதேது குருவதேது கூறிடுங் குலாமரே
ஆனதேது வழிவதேது வப்புறத்தி லபபுறம
ஈனதேது ராமராம ராமவென்ற நாமமே 13

யோக நிலை

சாததிங்க ளோதுகின்ற சததநாத பட்டரே
வேததிரைப்பு வந்தபோது வேதவந துதவுமோ
மாததிரைப்போதும்முளையறிந்துதொக்கவல்லிரேல்
சாததிப்பை நோய்களோது சததிமுத்தி சித்தியே.

ஞான நிலை

தூர தூரநதூரமெனறுசொல்லுவார்களசோமபாக
பாரும்விண்ணு மெங்குமாய பரந்தவிப் பராபரம[ள
ஊருநாடு காடுதேடி யுழன்றுதேடு மூமைகாள
நேரதாக வுமுளே யறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே

யோக நிலை

நாலுவேத மோதுவீர ஞானபாத மறிகிலீர
பாலுநெய்க வந்தவாறு பாவிகா ளறிகிலீர
ஆலமுண்ட கண்டனா ரகததுளே யிருக்கவே
காலனென்று சொலலுவீர கனாவிலும் நிழலிடே.

வித்திலாத சம்பிரதாய மேலுமில்லை கீழுமில்லை
தச்சிலாத மாளிகை சமைந்தவாற தெங்ஙனே [ள
பெற்றதாயைவிறறடிமை கொள்ளுகின்றபேதைகா
சித்திலலாத போதுசீவ னில்லையிலலை யிலலையே. 17

அஞ்சமுணு மெட்டதா யநாதியான மநதிரம்
நெஞ்சிலே நினைந்துகொண்டு நூறுருச் செப்பிரேல்

பஞ்சமான பாதகங்க ணூறுகோடி செய்பினும்
பஞ்சபோல பறக்குமென்று நானமறைகன்பன்னுமே. 18

அண்டவாச லாயிரம் ப்ரசண்டவாச லாயிரம்
ஆயிரண்டு நூறுகோடி யானவாச லாயிரம்
இந்தவாச லேழைவாச லேகபோக மானவாசல்
எம்பிரா னிருக்கும்வாச லியார்காண வல்லரே. 19

சாமம்நாலு வேதமும் சகலசாத் திரங்களும்
சேமமாக வோதினும் சிவனை நீ ரறிகிலீ
காமநோயை விட்டுநீ கருததுளே யுணர்நதபினை
ஊனமற்ற காயமா யிருப்பனெங் களீசனே. 20

சங்கிரண்டு தாரையொன்றுச ன்னபின்னலாகையா
மயங்கிமாளுதே யுலகில் மானிடங்க ளெததனை [ல்
சங்கிரண்டை யுந்தவிரநது தாரையூத வல்லிரேல்
கொங்கைகொங்கைபங்கரோடுகூடிவாழலாகுமோ.

ஞான நிலை

தங்கமொன்றுபுபம்வேறுதனமையானவாறுபோல்
செங்கணமாலு மீசனுஞ் சிறந்திருந்த தெம்முளே
விங்களங்களை பேசுவார விளங்குகின்ற மாந்தரே
எங்குமாகி நின்றநாமம் நாமமிந்த நாமமே. 22

யோக நிலை

அஞ்செழுத்திலே பிறந்து அஞ்செழுத்திலேவளநது
அஞ்செழுத்தை யோதுகின்ற பஞ்சபூத பாவிகள்
அஞ்செழுத்தி லோரெழுத தறிநது கூறவல்லிரேல்
அஞ்சலஞ்ச லென்றுநாத னமபலத்தி லாடுமே. 23

அஞ்சமஞ்ச மஞ்சமே யதையான தஞ்சமே
பிஞ்சபிஞ்ச தல்லவோ பிததாகாள் பிதறறுநீ
நெஞ்சிலஞ்ச கொண்டுநீ நின்றதொக்கவல்லிரேல்
அஞ்சமில்லை யாறுமில் லாதையாக தோன்றுமே. 24

நீளவீடு கட்டுறீர் நெடுங்கதவு சாததுறீர்
வாழவேணு மென்றலோ மகிழ்ந்திருந்த மாந்தரே
காலஞ்சேலை வந்தபோது கைகலந்த நின்றிடும
ஆலமுண்ட கண்டாபாத மமனம்பாத முண்பையே

கிரியை நிலை

வீடுபெடுத்து வேளாட்செய்து மெய்யரொடு பொய
யுமாய், மாடுமக்கள பெண்டிறசுற்ற மொன்றிருக்கு
மாந்தராகாள், நாடுபெற்ற நடுவாசையி லோலைவந
தழைத்திடில, ஓடுபெற்ற தவவிலை பெருதுகா ணுமு
டலமே. 26

யோக நிலை

ஓடமுள்ள போதெலா மோடியே யுலாவலாம
ஓடமுள்ளபோதெலா முறுதிபண்ணிக்கொள்ளலாம
ஓடமு முடைந்தபோது வெப்பிலாத வெளியிலே
ஆடுமில்லை கோலுமில்லை யாருமில்லை யானதே. 27

உறபத்தி நிலை

அண்ணலே யனாதியே யனாதிமுன னனாதியே,
பெண்ணுமாணுமொன்றலோ பிறப்பதற்குமுன்னெ
லாம, சண்ணில னுச்சகிலங் கருதியோங்குநாளிலே
மண்ணுளோரும விண்ணுளோரும வந்தவாற தெங்
கினே. 28

ஞான நிலை

பண்டுநான் பறித்தெறிந்த பனமலாக ளெத்தனை
பாழிலே செபித்துவிட்ட மந்திரங்க ளெத்தனை
மிண்டராயத திரிந்தபோ திரைத்தநீராக ளெத்தனை
மீளவுஞ் சிவாலயங்கள் சூழ்வந்த தெத்தனை. 29

அண்டாகோ னிருப்பிட மறிந்துணர்ந்த ஞானிகாள்
பண்டறிந்த பானமைதன்னை யாரறிய வல்லரே

விண்ணேவத பொருளைபன்றி வேறு கூற வாகையிலா
சுணா கோயில் செயவெனென்று செயநிபபகிலையே

யோக நிலை

நெருப்பைபழுட்டி நெய்யைவிட்டு நிதாதிதத நீரிலே
விநப்பபொடு நீராஜனிகுர வேதவாகயங் கேளும்
நெருப்புநீரு முடிமுளே நினைததுகூற வல்லிரேல [ன
சுருகுகூறற சோதியைத கொட்டாநதுகூட லாகுமே.

பாட்டிலாத பரமனை பரமலோக நாகலை
நாட்டிலாத நாகலை நாரிபங்கா பாகனை
கூட்டிமெள்ள வாயபுதை. குகுணுகுணுகசமநதிரம்
வேட்டகாரா குசுகுசுபபை கூப்பிடா முநினறதே.

தரிசனம்.

செய்யதென்கி லையிளநீர் சோநதகார ணங்கள்
போல, ஐயனவநது எனனுளம புகுநது கோயில்
கொண்டனன, ஐயனவநது எனனுளம புகுநதுகோ
யில் கொண்டபின, வையகததில் மாநதாமுனனம்
வாய்திறப்ப திலையே. 33

சரியை நிலை.

மாறுபட்டு மணிதூலககி வண்டினெசசில் கொண்டு
ஊறுபட்ட கலனினமீர்க பூறறுகின்றமுட்டே [போய
மாறுபட்ட கேவரு மறிநதுநோக்கு மெனனையும
கூறுபட்டு திராககவோ குருக்களபாதம் வைதததே.

யோக நிலை

கோயிலாவ தேதடா குளங்களாவ தேதடா
கோயிலும் குளங்களும் குடபிடும குலாமரே
கோயிலும் மனததுளே குளங்களும் மனததுளே
ஆவது பழிவது யிலலையிலலை யிலலையே 35

செங்கலுங் கருங்கலுஞ் சிவந்தசாதி லிங்கமும்
செப்பிலே திராவினுஞ் சிவனிருப்ப னென்கிறீர்

உன்பத மறிந்தநீ ருபபைநீ ரறிந்தபின்
அம்பலம் நிறைந்தநாத ராடல்பாட லாகுமே 36

கிரியை நிலை.

பூசைபூசை யென்றுநீ பூசையும் பேதைகாள்
பூசையுள்ள தானிலே பூசைகொண்ட தெவ்விடம்
ஆதிபூசை கொண்டதோ வனாதிபூசைகொண்டதோ
வதுபூசை கொண்டதோ வினனதென றியமபுமே.

ஞான நிலை.

இருக்கநாலு வேதமு மெழுததையற வோதிலும்
பெருக்கநீறு பூசிலும் பிதற்றிலும் பிரானிரான
உருக்கநெஞ்சை யுட்கலந்த வுண்மைகூறவல்லிரேல்
சுருக்கமற்ற சோதியைத் தொடாந்துகூட லாகுமே.

யோக நிலை.

கலத்தின்வார்த்தை வைத்தநீ கடுததீ முடுக்கினால்
கலத்திலே கரந்ததோ கடுததீ குடித்ததோ
நிலத்திலே கரந்ததோ நீள்விசுப்பு கொண்டதோ
மனத்தினமாய்ச் நீங்கியே மனத்துளே கரந்ததோ

சரியை நிலை.

பறைச்சியாவ தேதடா பணத்தியாவ தேதடா
இறைச்சிதோ லெலுப்பினு மிலக்கமிட டிருக்குதோ
பறைச்சிபோ டமவேந்தோ பணத்திபோகமவேந்தோ
பறைச்சியும் பணத்தியும் பகுததுபாரு முடிமுளே. 40

வாயிலே குடித்தநீரை பெச்சிலென்று சொல்லுநீர்
வாயிலே குதப்புவேத மெனப்படக் கடவதோ [ள்
வாயிலெச்சில போகவென்று நீர்தனைக் குடிப்போகா
வாயிலெச்சில போனவண்ணம் வந்திருந்து சொல்
[லுமே. 41

ஓதுகின்ற வேதமெச்சி லுள்ளமந திரங்குளெச்சில்
மோதகங்க ளானதெச்சில பூதலங்க ளேழுமெச்சில்
மா திருநத விரதுவெச்சில மதியுமெச்சி லொளியுமெச்
ஏதிலெச்சி வில்லதில்லை யிலையிலலை யிலையே. [சிவ்

உறபத்தி

பிறப்பதற்கு முன்னெலா மிருக்குமாற தெங்ஙனே
பிறநதுமண் ணிறநதுபோ மிருக்குமாற தெங்ஙனே
குறித்தநீர் சொலாவிடிற குறிப்பிலாத மாநதீர்
அறுப்பனே செவியிரண்டு மஞ்செழுதது வானினால்.

ஞானம்

அமபலதையம்புகொண் டசங்கென்றாலசங்குமோ
கம்பமற்ற பாறகடல கலங்கென்றால கலங்குமோ
இன்பமற்ற யோகியை யிருஞ்ஞம்வந தணுகுமோ
செம்பொனமபலததுளே தெளிநததேசிவாயமே. 44

கடவுள் நிலை

சித்தமேது சிந்தையேது சிவனேது சித்தரே
சத்தியேது சம்புவேது சாதிபேத மற்றது
முத்தியேது மூலமேது மூலமந திரங்குளேது
வித்திலாத வித்திலே யினனதென றியம்புமே. 45

ஒடுக்க நிலை

சித்தமற்று சிந்தையற்று சீவனற்று நின்றிடம்
சத்தியற்று சம்புவற்று சாதிபேத மற்றுநன்
முத்தியற்று மூலமற்று மூலமந திரங்குளும்
வித்தைவித்தை யீன்றவித்தில் வினைநததே சிவாயமே.

கிரியை

சாதியாவ தேதடா சலநதிரண்ட நீரெலாம
பூதவாச லொன்றலோ பூதமைநது மொன்றலோ

காதிலவாளி காரைகம்பி பாடகம்பொ னொ றலோ
சாதிபேதமோ துகின்ற தனமையெனனதனமையே.

கறந்தபால்முலைபுகா உடைந்தவெண்ணெய்ப்புகா
உடைந்தபோன சங்கிலைசை யுயிராகுந் முடற்புகா
வீரிந்தபூ வுதிர்ந்தகாடி மீண்டுபோய் மறாபுகா
இறந்தவா பிறப்பதில்லை யில்லையிலலை யில்லையே.) 48

தரையினிற் கிடந்தபோ தனறுதூமை யென்றிலீர்
துறையறிந்து நீராகுவித்த தனறுதூமை யென்றிலீர்
பறையறைந்து நீர்பிறந்த தனறுதூமை யென்றிலீர்
புறையிலாத வீசரோடு பொருந்தமாற செந்நவனே.

தூமைதூமையென்றுநீர் துவண்ட லையுமேனழகாள்
தூமையானபெண்ணிருக்க தூமைபோனதெவ்விடம்
ஆமைபோல முழு கிவந தனைகவேத மோதுநீர்
தூமையுந திரண்டுருண்டு சொற்குருக்க ளானதே.

சொற்குருக்க ளானதும் சோதிமேனி யானதும்
மெய்க்குருக்க ளாயினும் வேண்பூசை செயயினும்
சற்குருக்க ளாயினும் சாததிரங்கள் சொல்லினு
மெய்க்குருக்க ளாயினுந் திரண்டுருண்ட தூமையே.

கைவவடங்கள் கொண்டுநீர் கண்சிமிட்டி நிறகிறீர்
எவ்விடங்களகண்டுநீ ரெண்ணியெண்ணிபார்க்கிறீர்
பொய்யுணர்ந்த சிந்தையை பொருந்தினோக்க வல்லி
ரேல், மெய்க்கிடந்த தும்முளே விளைந்துகூற லாகுமே.

ஆடுகாட்டி வேங்கையை யகப்படுதது மாறுபோல்
மாடுகாட்டி யென்னைநீ மதிமயக்க லாகுமோ
கோடுகாட்டி யானையைக் கொன்றுரித்தகொற்றவா
வீடுகாட்டி யென்னைநீ வெளிப்படுதத வேணுமே. 53

இடதுகண்கள் சந்திரன வலதுகண்கள் சூரியன்
இடக்கைசங்கு சக்கரம் வலக்கைசூல மானமழு

எடுத்தபாதம் நீணமுடி யெணடிசைககு மபபுறம
உடலுடநது நின்றமாயம யாவாகாண வலவரே.54

நாழியும் நாழியுபு நாழியான வாறுபோல
ஆழியெனு மீசனு மமாநதுவாழந திருநகிடம
எடுத்துேறு மீசனு மியங்குசகர கரணம
வேறுகூறு பேசுவார விழுவாய் னாகிலே. 55

திலலைநா யசனவன திருவரங் கனுமவன
எலையான புவனமு மேகமுததி யானவன
பலலுநாவு முள்ளபோ பருநதுகூறி மகிழுவார
வலவபுகள் பேசுவார வாய்புருதது மாயவரே. 56

எத்திசைககுமெவவுயிராககுமெங்கள் ப்பெனமபிரான்
முத்தியான விததுளே முளைதெழுநத வசகடா
சித்தமுந தெளிந்தவேத கோயிலுந திறந்தபின
அககளுடல சண்டபின னடங்கலாடல காணுமே.

உறறநூலக ஞாமுளே யுணாநதுணாநது பாடுவீர
பறறறுதது நின்றநீர பராபரங்க ளெயகூவீர
கொற்றமாவை யுள்ளரைச செறுககருத திருத்திடிவ்
சுற்றமாக வுமமுளே சோதியென்றும் வாழுமே.58

போகடா வெழுநததும் புனலதாகி வந்ததும்
தாதடா புருநததும் தானடா விளைந்ததும்
ஒதடா வஞ்சமுன்று மொன்றதான வககரம
ஒதடா விராமராம ராமனென்னும் நாமமே. 59

அகாரமென்ற வககரத்தி ளவவுவந துதித்ததோ
உகாரமென்ற வககரத்தி லுவவுவந துதித்ததோ
அகாரமும் உகாரமுஞ் சிகாரமின்றி நின்றதோ
விகாரமற்ற யோகிகாள் விரித்துரைக்க வேணுமே.

அறத்திரங்க ளுக்குநீ யகண்டமெ ண்டிசைக்கும்நீ
திறத்திரங்க ளுக்குநீ தேடுவார்கள் சிந்தைநீ

உறககமநீ யுணரவுநீ யுட்கலநத சோதிநீ
மறக்கொணாத நின்கழல மறப்பினுங் குடிகொளே.

அண்டமநீ யகண்டமநீ யாதீமூல மானநீ
கண்டமநீ கருததுநீ காவியங்க ளானநீ
புண்டரீக மறறுளே புணருகின்ற புண்ணியா [யே.
கொண்டகே! லமானநோமை கூாமையெனகூமை

மையடாநத கண்ணினுல மயங்கிடும மயக்கிலே
மையிறநது கொண்டுநீங்க ளல்லலற றிருப்போகாள்
மெய்யடாநத சிந்தையாலவிளங்குஞானமெய்தினுல
உய்யடாநது கொண்டுநீங்க னுழிகாலம் வாழவிரே.

கருவிருநது வாசலாற கலங்குகின்ற லுமைகாள்
குருவிருநது சொன்னவாராததை குறித்தநோக்கவல
உருவிலங்கு மேனியாகி யுட்பராகி நின்றநீ [லிரேல
திருவிலங்கு மேனியாகச செனறுகூட லாகுமே. 64

தீர்த்தமாட வேனுமென்று தேடுகின்ற தீனாகாள்
தீர்த்தமாட யெவவிடந தெரிந்ததுநீ ரியம்பிரீர
தீர்த்தமாட யெவவிடந தெரிந்ததுநீ ருநிந்தபின்
தீர்த்தமாக வுள்ளதுஞ சிவாயவஞ செழுததுமே 65

கழுததையும் நிமிரத்தநல்ல கண்ணையும் விழித்ததுநீ
பழுததவாய விழுநதுபோன பாவமென்ன பாவமே
அழுததமான வித்திலே யனாதியா யிருப்பதோர்
எழுத்திலா வெழுத்திலே யிருக்கலா யிருந்தமே. 66

கண்டுநின்ற மாயையுங் கலந்ததுநின்ற பூதமும்
உண்டுறங்கு மாறுநீ ருணர்ந்திருக்க வலவிரேல்
பண்டையாறு மொன்றுமாய பயநதவேத சுததனாய்
அண்டமுத்தி யாகிநின்ற வாதீமூல முலமே. 67

ஈன்றவாச லுக்கிரங்கு யெண்ணிறநது போவா காள்
கான்றவாழை மொட்டலாந்த காரணமறிகிலீர்
நான்றவாச லைத்திறநது நாடிநோக்கவல்லிரேல

தோனறுமாயை விட்டொழிந்தது சோதிவந்தது தோன
[றுமே. 68

உழுலுமவாச லுககிங்கி யூசலாடு மூமைகாள
உழுலுமவாச லைததிறந்து வுண்மைசேரவெண்ணுவிர்
உழுலுமவாச லைததிறந்து வுண்மைநீ ருணர்ந்தபின்
உழுலுமவாச லுள்ளிருந்த வுண்மைதனு மாவிரே.

மூலநாடி தன்னிலே முளைத்தெழுந்த சோதியை
நாடிநாடி புழுமுளே நாழிகை யிருந்தபின்
பாலனாகி வாழலாம பறந்துபோக யாககையும்
ஆலமுண்ட கண்டராணை யமமையாணைபுண்மையே.

இருக்கவேணு மென்றபோ திருக்கலா மிருக்குமோ
மரிககவேணு மென்றலோ மண்ணுளேபடைத்தனா
சுருக்கமற்றதம்பிரான் சொன்னவஞ் செழுததையும்
மரிகக்குமுன வணங்கிடா மருந்தென்ப பதங்கெடா.

அம்பத்தொன்றி லககர மடங்கலோ ரெழுததுமோ
விண்பரந்த மந்திரம வேதநான்கு மொன்றலோ
விண்பரந்த மூலவஞ் செழுததுளே முளைத்ததே
அங்குலங்க பீட்டா யமாந்ததே சிவாயமே. 72

சிவாயமென்ற வகூடாஞ் சிவனிருக்கு மகூடா
உபாயபென்று நாபுதற்கு உண்மையான வகூடம்
கபாடபற்ற வாசலைக் கடந்துபோன வாயுவை
உபாயமி - டழைத்ததுமே சிவாயவஞ் செழுததுமே.

உருவுமல்ல வெளிபுரல்ல வொன்றறமே விநின்றதல
மருவுவாசல சொந்தமல்ல மற்றதல்ல வற்றதல்ல[ல
பெரியதல்ல சிறியதல்ல பேசலான தா னுமல்ல
உரியதாவி நின்றநோமை யாவாகாண வல்லதே. 74

ஆததுமா வனாதியோ வாததுமா வனாதியோ
மீததீருந்த ஜம்பொறி புலனகஞ் பனாதியோ

தாக்கமிக்க நூலகளுஞ் சதாசிவ மனத்தியை
வீககவந்த யோகிகளா ளிவைந்ததுபுக வேணுமே.

அறிவிலே பிறந்திருந் தாக்கமங்க ளோதுநீர்
நெறியிலே மயங்குகின்ற ரோமையொன் றறிவினீர்
உறியிலே தயிரிடுகக் ளூபுகநது வெண்ணெயின் தருப
அறிவிலாத மாந்தரே டணுகுமாற தென்கினை 76

இருவரங்க முடிபாருநதி யெனபுகி லே சகலீர்
உருவரங்க மகிசின்ற வுண்மையொன் றை பொருகி
கருவரங்க மாகிநின்ற கற்பனை கூடந்தபின் [லீர்
திருவரங்க மெனதுநீர் தெரிந்திருக்க வல்லீர். 77

கருக்குழியி லாசையாய்க் காதலுற்று நிறகிநீர்
குருக்கிடுக்கு மேழைகா ளுலாவுகின்ற பாவிசா ள
திருத்திருத்தி மெய்யிற்ற சிவந்தவரு செழுததையும
உருக்கழிகு முமமையு முணாநதுணாநது கொள
[ருதே. 78

மண்ணிலே பிறக்கவும வலக்கலா துணைக்கவும
எண்ணிலாதகோடிதேவ ரென்னதுன்னதென்னவும
கண்ணிலே மணியிருக்க கண்மறைந்த வுறுபோல
எண்ணில்கோடி தேவரு மிதனகனூல விழிப்பதே.

கண்கலங் கவாந்தபோது வைத்தவைத நாடுவா
வெண்டலங்கவாந்தபோது வேணுமென்றுபேணுவா
நண்கலங் கவாந்தபோது நாறுமென்றுபேடுவா
எண்கலந்த நின்றமாய மென்னமாய மீசினே 80

மிககசெவ்வ நீபடைத்த விறகுமே : ப பாவிசா ள
விறகுடன் கொளுத்ததுமேனி வெந்ததுபோவதறிவினீர்
மக்கள்பெண்டா சறாமென்னு மாயைகாணு மிவையெலாம
மறவிவந தழைத்தபோது வந்தகூட லாகுமோ. 81

ஒக்கவநது பரதுடன் செறிநதிடத்தி வழகியே
ஒருவராகி யிருவராகி யிளமைபெற்ற ஓரிலே
அக்கணிரது கொன்றைசூடு மமபலத்தி லாடுவார
அஞ்செழுததை யோதிடி லனேகபாவ மகனுமே.82

மாடுகன்று செவ்வழு மனைவிமைநதா மகிழவே
மாடமாளி கைப்புறத்தில வாழுகின்ற நாளிலே
ஒடிவநது காலதூதா சடுதியாக மோதவே
உடலகிடநதுயிரகழன்றவுணமைகண்டு முணாகிலீர்.

பாடுகின்ற துமபருகண தங்கணாக களுக்கியே
பழுதிலாக கணமகூட்ட மிட்டவெங்குள பரமனே
தீதிசெமபொ னமபலத்தி ளாடுகொண்டவப்பனே
நீலகண்ட சாலகண்ட நிதபகலலி யாணனே 84

கானமற்ற காட்டகத்தில் வெந்தெழுந்த நீறுபோல
ஞானமற்ற நெஞ்சகத்தில் வலலதேது மிலலையே
ஊனமற்ற சோதியோ நிரைவுசோந தடக்கினால்
தேனக்கதி னூரலபோல தெளிநததே சிவாயமே.85

பருகியோடி யுபமுனே பறநதுவநத வெளிதனை
நிருவிய நினைநதுபாக்கில நினமலம தாகுமே
உருகியோடி யெங்குமாய தாயசோதி தனனுளே
கருதலா யுனகருதல காரணம தாகுமே. 86

சோதியாதி யாகிநின்ற சுததமும பலிகதுவநது
போதியாத போதகத்தை யோதுகின்ற பூரண
வீதியாக லீவாடிவநது வீண்ணடியி னூடுபோய
ஆதிரந குதனென றனநதகால முள்ளதே, 87

இறைவன லெந்ததமாடத திலலையமப லத்திலே
அறிவின லந்ததகாய மஞ்சின லமாநததே
கருவிநாத முண்டுபோய சுழன்றவாச லொன்பதும்
ஒருவா யொருவாகோடி யுள்ளுளே யமாநததே.88

நெஞ்சிலே யிருந்திருநது நெருக்கியொடு வாயுவை
அன்பின லிருநதுநீ ரருகிருநத வலலிரேல

அனபாகோயில்காணலா மகன்றுமெண் டிசைகரு
தும்மியோடி யோடியேசொல்லடாசுவாமியே [ளே

தில்லையை வணங்கிநின்று தெண்டனிட்ட வாயுவை
எல்லையைக் கடந்துநின்று ஏகபோக மாய்கையோ
டெல்லையைக் கடந்துநின்று சொர்க்கலோகவெளியி
வெள்ளையும் சிவப்புமாகி மெய்கலந்து நின்றதே.[லே

உடம்புயி ரெடுத்ததோ வுயிருடம பெடுத்ததோ
உடம்புயி ரெடுத்தபோ துருவமேது செப்புவி
உடம்புயி ரிறந்தபோ துயிரிறப்ப தில்லையே
உடம்புமெய மறந்துகண் டுணர்ந்துஞானமோதுமே.

அவ்வெனு மெழுத்தினு லகண்டமேழு மாகினுய
உவ்வெனு மெழுத்தினு லுருத்தரிதது நின்றனை
மவ்வெனு மெழுத்தினுல் மயங்கினாகள வையகம
அவவுழுவவு மவவுமா யமாந்ததே சிவாயமே. 92

மந்திரங்க ளுண்டுநீ மயங்குகின்ற மானிடா
மந்திரங்க ளாவது மறத்திலுற லனறுகாண்
மந்திரங்க ளாவது மதத்தெழுந்த வாயுவை
மந்திரத்தை யுண்டவாக்கு மானமேது மில்லையோ.

என்னவென்று சொல்லுவே னிலககண் மிலாததைப்
பன்னுகின்ற செந்தமிழ் பதங்கடந்த பண்பென
மின்னகத்திலமின்னொடுங்குமின்னதானவாறுபோல்
என்னகத்து ளீசனும யானுமல்ல தில்லையே. 94

ஆலவிததி லாலொடுங்கி யாலமான வாறுபோல்
வேறுவிதது மினறியே ருளைந்துபோக மெய்திடா
ஆறுவிததை யோராகிலீ ரறிவிலாத மாந்தரே
பாருமிததை யுமமுளே பரப்பிரமம மானதே. 95

அவவுதிதத மநதிரம அகாரமாய உகாரமாய
எவ்வெழுத தறிநதவாக கெழுபிறப்ப திங்கிலை
சவவுதிதத மநதிரததை தறபந திருத்தினால்
அவவுமுவவு மவவுமா யமாநத தேசிவாயமே. 96

நவவிரண்டு காலமாய நவீன்றமவ வயிறதாய
சிவவிரண்டு தோளதாய சிறநதவவவு வாயதாய
யவவிரண்டு கண்ணதா யெழுநதுகின்ற நேர்மையிற
செவவையொததுகின்றதே சிவாயமஞ்செழுததுமே.

இரண்டுமொன்று மூலமா யியங்குசுக கரததுளே
சுருண்டுமூனருவனையமாய சுனங்குபோறகிடநதநீ
முரண்டெழுதத சங்கிலேனாசை மூலநாடி ஆடுபோய
அரங்குண பட்டணத்திலே யமாநததே சிவாயமே.

கடலிலே திரியுமான கரையிலேறி முட்டையிடடுக
கடலிலே திரிநதபோது ரூபமான வாறுபோல
மடலுளே யிருக்குமெங்கள் மணியரங்க சோதியை
உடலுளே நினைநதுநல்ல வுண்மையான துண்மையே

மூன்றுமண்ட லத்தினு முட்டிநின்ற தூணிலும
நானறபாமபின் வாயிலும நவீன்றெழுதத வட்சரம
நானறதாயு மப்பரு மெடுததுரைதத மநதிரம [யே.
தோன்றுமோ ரெழுததுளே சொல்லவெங்கு தில்லை

மூன்றுமூன்று மூன்றுமே மூவாதேவா தேடிடும
மூன்றுமஞ் செழுததுமா யமுழங்குமவ்வெழுததுளே
நானறதாயு மப்பரு மியங்குகின்ற நாதமும்
தோன்றுமண் டலத்திலேசொல்லவெங்குதில்லையே.

சோறுகின்ற பூதம்போற சுணங்குபோற கிடநதநீ
நாறுகின்ற குமபியி னவீன்றெழுதத மூடரே
சீறுகின்ற வைவரைச் சிணுக்கறுகக வலலிராய
ஆறுகோடி வேணியா ராறிலொன்றி லாவரே. 102

வட்டமென்று வும்முளே மயங்கிவிட்ட திவ்வெளி
 அட்டாக காததுளே யடக்கமு மொடுக்கமு
 எட்டுமெட்டு மெட்டுமா யியங்குசக் காததுளே
 எட்டலாழு தித்ததெம்பி ராணைநா னறிந்தபின. 103

பேசுவானு மீசனே பிரமஞான மும்முளே
 ஆசையான வைவரு மலைநதலைகள் செய்கிறா
 ஆசையான வைவரை யடக்கியோ ரெழுத்திலே
 பேசிடா திருப்பிரேல நாதமவந தொலிகுமே. 104

நமசிவாய வஞ்செழுத்தது நிறகுமே நிலைகளும்
 நமசிவாய மஞ்சுமஞ்சும புராணமான மாயகையை
 நமசிவாய பஞ்செழுத்து நமமுளே யிருக்கவே
 நமசிவாய வுணமையை நற்குரைசெய நாதனே 105

பரமுனக கெனுகுவேறு பயமிலை பராபரா
 கரமெடுத்த நிறறலுங் குவித்திடக் கட்டப் பா
 சிரமுருகி யமுதளித்த சீருலவு நாதனே
 வரமெனக்கு நீயளித்த ஓமநமசி வாயமே. 106

பசசைமண புதுப்பிலே பழுப்பதிந்த வேட்டுவன
 தித்தமும் நினைந்திட நினைத்தவண்ண மாயிடும்
 பசசைமண ணிடிநதுபோய் பரந்ததுபி யாபிடும்
 பித்தாகா ளறிந்ததொகை பிரானிருந்தகோலமே. 107

ஒளியதான காசிமீது வந்துதங்குவோர்க்கெலாம்
 வெளியதான சோதிமேனி விசுவநாத னானவன
 தெளியுமங்கை யுடனிருந்து செப்புகின்ற தூரகம்
 வெளியசோரி ராமராம ராமமிர்த நாமமே. 108

விழியினோடு புனல்வினைநத வில்லவல்லியோனியும்
 வெளியிலே பித்தறலாம வினைவுகின்ற தில்லையே

வெளிபரந்த தேகமும் வெளிக்குள மூலவீததையும்
தெளியுமவல்லஞானிகளதெளிந்திருத்தலதிண்ணமே

ஓமநமசி வாயமே யுணர்நதுமெய யுணர்நதுபின்
ஓமநமசி வாயமே யுணர்நதுமெய தெளிநதுபின்
ஓமநமசி வாயமே யுணர்நதுமெய யுணர்நதபின்
ஓமநமசி வாயமே யுட்கலந்த நிறகுமே. 110

அல்லலவாச லொன்பது மறுகதடைந்த வாசலும்
சொல்லுவாச லோரைநது சொமமிசிமமி நின்றதும்
நல்லவாச லைத்திறந்து ஞானவாச லூடுபோய்
எல்லைவாசல கண்டவ ரினிப்பிறப்ப தில்லையே. 111

ஆதியான தொன்றுமே யனேகனேக ரூபமாய்
சாதிபேத மாயெழுந்த சாவசீவ னானபின்
ஆவியோடு ஆடுகின்ற மீண்டுமிந்த செனமமாம
சோதியான ஞானியாக்குஞ் சுத்தமா யிருப்பபே. ()

மலாந்ததாது மூலமாய வையக மலாந்ததும்
மலாந்தபூ மயக்கமவந தடுத்ததும் விடுத்ததும்
புலன்களைந்தும் பொறிகலங்கி பூமிமேல விழுந்ததும்
இனங்கலங்கி நின்றமாய மென்னமாய மீசனே. ()

பாடங்க வுள்ளதும் பரந்தவான முள்ளதும்
ஓரிடமு மன்றியே யொன்றின்ற வொண்கடர்
ஆரிடமு மன்றியே யகத்தாளும் புறகத்தாளும்
சீரிடங்க கண்டவா சிவனதெரிந்த ஞானியே. 114

மண்கிடா மேகநது மலைபுளறி மறுகுகிறீர்
என்படாத காரியங்க ளியலுமென்று கூறுறீர்
தம்பிரான் நாஸ்கடோறுந கரையிலே தலைபடக
குமபிடாக மாந்தரோடு கூடிவாழ்வ தெங்ஙனே. ()

நாவிதா எழிந்ததும் நலங்குல மழிந்ததும்
மேவுதே ரழிந்ததும் விசாரமுங் குறைந்ததும்
பாவிகா ளிதென்னமாயம் வாமநாடு பூகலாய
ஆவியா ரடங்கிஞ லைவரு மடங்குவாரா 116

வீடுபெற்றதுவேளவிசெயது மெய்யரோடுபொய்யுமா
மாடுமருகா பெண்டாசுநாடு மென்றிருக்கு மாநதாக்காள்
நாடுபெற்ற நண்பாசையி லோலைவந்தழைத்தபோது
ஆடுபெற்ற தவச்சிலை பெருதுகாணு மிவவுடல 117

இல்லைஇல்லையென்றியமபுகின்றவேழைகாள் [மோ
இல்லையெனறுநின்றதொன்றை அல்லையென்னலாகு
இல்லையல்லவெனறுமல்லவிரண்டுமொன்றின்றதை
எல்லைகண்டு கொண்டபே ரினிப்பிறப்ப தில்லையே.

காரகார காரகார காவலாழி காவலன்
போரபோர போரபோர போரிலநின்ற புண்ணியன்
மாரமார மாரமார மரங்களேழு மெய்தசி
ராமராம ராமராம நாமமென்னும நாமமே. 119

நீடுபாரி லேபிறந்து நேயமான மாயந்தான்
வீடுபெற்றிகென்றபேறுவேண்டியினபயவேண்டுமோ
பாடிநாலு வேதமும பாரிலே படாந்ததோ
நேடுராம ராமராம நாமமென்னு நாமமே. 120

உயிரு நன்மையா லுடலெடுத்தது வந்திருந்திடும்,
உயிருடம் பொழிந்தபோதி ரூபரூபமாயிடும், உயிரா
சிவத்தின் மாயகையாகி யொன்றை யொன்றை
கொன்றிடும், உயிருசத்தி மாயகையாகி ஒன்றை
யொன்று தினனுமே. 121

நெட்டு முதது வாட்டமோ நிறைந்தபுலவியோனி
யும், நெட்டெழுத்தில வட்டம்ஒன்று நின்றதொன்று

கண்டிலே, குட்டெழுததி வததெனறுகொம்புகால்
குறித்திடிவ, நெட்டெழுதகில வட்டமொன்றில்நேர
டான மீசனே 122

விண்ணிலுள்ள தேவாக ளறியொணுத மெயப்
பொருள, கண்ணிலாணி யாகவே கலந்தின்ற தெம
பிராந, மண்ணிலாம பிறப்பறுதது மலரடிகள்
வைத்தபின், அண்ணலாகு மெமமுளே யமாநது
வாழுவ துணமையே. 123

விண்கடந்த நின்றசோதி மேலைவாச லேத்திறந்து
கண்களித்த வுள்ளுளே கலந்துபுக கிருந்தபின்
மண்பிறந்த மாயமும் மயக்கமு மறந்துபோய
ளண்கலந்த வீசனோடிசைந்திருப்பதுணமையே 124

மூலமான மூச்சுதில மூச்சரிந்து விட்டபின்
நாலுநாளு முன்னிலோரு நாட்டமாகி நாட்டிடிவ
பாலனாகி நீடலாம பரப்பிரமமாகலாம
ஆலமுண்ட கண்டராணையமமையாணையுணமையே.

மின்னெழுந்த மினப்பந்து மின்னெடுங்கும வாறு
போல, என்னுள்நின்ற வென்னுள்சின்னென்னுளே
யடங்குடே, கண்ணுநின்ற கண்ணிலநோமை கண்
ணறிவி லாமையால், என்னுண்ணின்ற வென்னியானி
யானறிந்த தில்லையே. 126

இருக்கலா மிருக்கலா மவனிலே யிருக்கலாம்
அரிகுமால் பிரமனு மகண்டமே முகற்றலாம
கருக்கொளாத குழியிலே காலிடாத கண்ணிலே
நெருப்பறை திறந்தபினபு நீயும்நானு மீசனே. 127

ஏகபோக மாகிய விருவரு மொருவராம்
போகமும் புணர்ச்சியும பொருந்தமாற தெவ்வனே
ஆகிலு மழகிலு மதங்கணைய தானபின்
சாகிலும பிறக்கிலும மில்லையிலை யிலையே. 128

வேதனாலு பூதமாய விரவுமங்கி நீரதாய
பாதமேவி லிங்கமாயப பரிந்துபூசை பண்ணினால்
காதில்நின்று கடைதிறந்தது கட்ட றுதது ஞானிகள்
ஆதியந்த முங்கடந்த தறியவீட தாகுமே 129

பருத்திநூல் முருக்கியிடடு பஞ்சியோது மாந்தரே
துருத்திநூல் முருக்கியிடடு துன்பநீங்க வல்லிதே
கருத்திநூல் கலைப்படுங் காலநூல் கழிந்திடும
திருத்திநூல் காவருஞ்சிவாயவரு செழுததுமே. 130

சாவதான தத்துவச சடங்குசெய்ய மூமைகாள
தேவர்கல்லு மாவரோ சிறிப்பதனறி எனசெயவேன
மூவராலு மறியொணாத முககணன முதறகொழுந்தது
காவலாக வுமமுளே கலந்திருப்பன காணுமே 131

காலைமலை நீரிலே முழுகுமந்த மூடாகாள்
காலைமலை நீரிலே கிடந்ததேரை யெனபெறும |யும
காலமே யெழுந்திருந்தது கண்களமுனறி லொன்றை
மூலமே நினைந்திராகில முததிசுத்தி யாகுமே. 132

எங்களதேவ ருங்களதேவ ரென்றிரண்டு தேவரோ
இங்குமங்கு மாகிநின்ற வாதிமூரத்தி யொன்றலோ
ஆங்குமிங்கு மாகிநின்ற வாதிமூரத்தி யொன்றலோ
வங்கவாராடு சொன்னபோகள வாயபுழுத்தது மாளவ
[ரோ. 133

இறையறை யிடைக்கிட வன்றுதூமை யென்கிறீர்
முறையறிந்த பிறந்தபோது மன்றுதூமை என்கிறீர்
துறையறிந்த நீராளித்தா லன்றுதூமை யென்கிறீர்
பொறையிலாதநீசரோ டும்பொருந்துமாறதெங்கனே

சுததம்வந்த வெளியிலே சலமிருந்து வந்ததும்
மததமாகி நீரிலே துவண்டுமூழ்கு மூடரே
சுத்தமேது கட்டதேது தூயமைகண்டு நின்றதேது
பித்தகாய முறறதேது பேதமேது போதமே. 135

மாதபாதந் துமைதான மறநதுபோன துமைதான்
மாதமற்று நின்றலோ வளநதருப மானது
நாதமேது வேதமேது நற்குலங்க ளேதடா
வேதமோதம வேதியா வினைநதவாறும பேசடா.

துமையற்று நின்றலோ சுதீபமற்று நின்றது[நின்ற
தாண்மையற்று ஆண்மையற்று சுஞ்சலங்க ளற்று
ஆண்மையற்று நின்றலோ வழக்கற்றுநின்றது
துமைதுமை யற்றகாலம சொல்லுமற்று நின்றதே

ஊநிநின்ற துமையை யுரைநதுநின்ற சீவனை
வேறுபேசி மூடரே வினைநதவாற தேதடா
நாறுகின்ற துமையல்லோ நற்குலங்க ளாவன
சீறுகின்ற மூடரேயத துமைநின்ற கோலமே. 138

துமைகண்டுநின்றபெண்ணின துமைதானுமுநியே
சீமையெங்கு மாணுமபெண்ணும சோநதுலகங்கண்
துமைதானுமஆசையாய துறநதிருநத சீவனை[டதே
துமையற்று கொணடிருநத தேசமேது தேசமே.

வேணுமவேணு மெனறுநீர் வீணுமுன்று தேடுவீர்
வேணுமென்று தேடினாறு முள்ளதலல திலலையே
வேணுமென்றுதேடுகின்றவேட்கையைத்திறநதபின்
வேணுமென்ற வப்பொருள் விரைநதுகாணலாகுமே
கிட்டரோது வேதமும சிறநதவாக மங்களும
நடடகார ணங்களும நவின்றமெய்யமை நூலகளும
கட்டிவைத்த போதகங் கதைக்குகநத பிததெலாம
பொட்டதாய் முடிநததே பிரானையா னறிநதபின்.

நூறுகோடி யாகமங்களு நூறுகோடி மந்திரம்
நூறுகோடி நாளிருநது மோதினால தன்பயன்

ஆறுமாறு மாறுநீ யகத்திலோ ரெழுததுமாய
எறுசீ ரெழுததையோத வீசனவநது பேசுமோ. 142

காலைமாலை தபமிலே கலந்தநின்ற காலஞா
மாலைகாலை யாயசசிவநத மாயமேது செப்பிடா
காலைகாலை யற்றுநீர் கருத்திலே யொடுங்கினால்
காலைமாலை யாகின்ற காலனிலலை யிலலையே. 143

எட்டுமண்டலததுளே யிரண்டுமண்டலாவனே தது
இட்டமண்டலத்திலே யெண்ணியாறு மண்டலம்
கொட்டமண்டலத்திலே தோன்றிமூன்றுமண்டலம்
நட்டமண்டலத்திலே நாதனாடி நின்றதே. 144

நாலிரண்டு மண்டலததுள் நாதனின்ற தெவ்விடம்
காலிரண்டு மூலநாடி கண்டதங் குருத்தின
சேரிரண்டு கணகலநது திசைகளெட்டு முடியே
மேலிரண்டு தானகலநது வீசியாடி நின்றதே. 145

அமமையப்ப னப்பநீ யறிநததே யறிகிலீர்
அமரையப்ப னப்புநீ யறியய னரனுமாய
அரமையப்ப னப்புநீ ராதியாதி யானபின்
அமமையப்ப னினனையன்றி யாருமில்லை யானதே.

உருத்தறிப்ப தற்குமுன னுடங்கலநத தெங்ஙனே
கருத்தறிப்ப தற்குமுன காரணங்க ளெங்ஙனே[னே
பொருத்திவைத்த போதமும் பொருநதுமாற தெங்ங
குருத்திருத்தி வைத்தசொல் குறித்ததுணாநது கொள்
[ளுமே. 147

ஆதியுண்டு வநதமில்லை யன்றுநாலு வேதமில்லை [லை
சோதியுண்டு சொல்லுமில்லை சொல்லிநததேதுமில்
ஆதியான மூவரி லமாநதிருநத வாயுவும்
ஆதியன்று தன்னையும் ஆரறிவ ரண்ணலே. 148

புலாப்புலால் புலால்கென்று பேதமைகள் பேசுநீர்
புலாலைவிட்டு மெம்பிரான பிரிந்திருந்த தெங்ஙனே
புலாலுமாய பிதற்றுமாய பேருலாவுந தானுமாய
புலாவினில முளைத்தெழுந்த பித்தர்காணு மதகனே.

உதிர்மான பாலஞ்சித தொககநீர் வளராததும்
இரதமா யிருந்ததொன றிரண்டுபட்ட தென்கலாம
மதிர்மாக விட்டதேது மாங்கிசம புலால்கென்று
சுதிர்மாய வளராததேது சைவாரன மூடரே 150

உண்டகலை யெச்சிலென நுளளெரிந்து போடுநீர்
கண்டவெச்சிலகையலலோ பரமனுகுமவேறுமோ
கண்டவெச்சில கேளடா கலந்தபாணி யப்பிலே
கொண்டசுதத மேதடா குறிப்பிலாத மூடரே. 151

ஒதிவைத்த நூலகஞ் முணாநதுகற்ற கலவியும்
மாதுமக்கள் சுற்றமு மறக்கவந்த நித்திரை
வதுபுக் கொளித்ததோ வெங்குமாத் தினறதோ
சோதிபுக கொளித்தமாயம சொல்லடா சுவாமியே.

ரணெருமையின்கழுத்தி லிட்டடொட்டணங்கள்
போல, முணுநாலு சீலையில் முடிந்தவிழககு மூடா
காள், முணுநாலு லோகமு முடிவிலாக மூர்த்தியை,
ஊணியூணிரீர்முடிந்த வுண்மையென்னவுண்மையே.

சாவலநாலு குஞ்சதஞ்சு தாயதான வ.றுபால
தாயமான கூட்டிலே கலந்துசண்டை கொள்ளுதே
கூவமான கிழநிக கூட்டிலே புகுந்தபின்
சாவலநாலு குஞ்சதஞ்சுந தானிறந்து போனதே.()

மூலமாங் குளத்திலே முளைத்தெழுந்த கோரையை
காலமே யெழுந்திருந்து நாலுகட டறுப்பிரேல
பாலஞ்சி வாழலாம பரப்பிரமம் மாகலாம
ஆலமுண்ட கண்டாபாத மமமைபாத முண்மையே.

செம்பினிற் களிமபுவந்த சீதாங்குள போலவே
அம்பினி லெழுதொணுத வணிகரங்க சோதியை
வெம்பிவெம்பி வெம்பியே மெலிந்துமேல கலங்கிட
செம்பினிற் களிமபுவிட்ட சேதியேது காணுமே. ()

நாடிநாடி புழமுளே நயந்துகாண வலலிரேல
ஒடியோடி மீளுவா ருமமுளே யடங்கிடும்
தேடிவந்த காலனும திகைத்திருந்த போயவிடும்
* கோடிகால முழுகுந் திருந்தவாற தெங்குனை
பிணங்குகின்ற தேதடா பிறஞ்ஞகெட்ட மூட்டே
பிணங்கிலாத பேரொளிப் பிராணனை யறிவினீர்
துணங்குவோ ரிருவினைப் பிணக்கறுக்க வலலிரேல
பிணங்கிலாத பெரியவினபம் பெற்றிருக்க லாகுமே.

மீனிறைச்சி தினறதிலலை யன்றுமின்றும் வேதியா
மீனிநுக்கு நீலவோ மூழ்வதுங் குடிப்பதும்
ஆட்டினைச்சி தினறதிலலை யன்றுமின்றும் வேதியர்
ஆட்டினைச்சி யலலவோ யாகநீங்க ளாற்றலே. ()

மாட்டினைச்சிதினறதிலலை யன்றுமின்றும் வேதியா
மாட்டினைச்சி யலலவோ மரக்கறிக் கிடுவது
மானிறைச்சி தினறதிலலை யன்றுமின்றும் வேதியா
மானுறத்த தோலவோ மாபுநூ லணிவதும். 160

அக்கிட ரனைத்தயிராகு மாகியாகி நிறபது
குக்கிட ருவைப்பிடித்த குத்தரித்த விட்டது
மைக்கிடிற் பிறந்திருந்து மாண்டுமாண்டு போவது
மொக்கிடி லுய்க்குநா லுணராததுவித்ததுணமையே.

ஐயனவந்து மெய்யகர புகுந்தவாற தெங்குனை
செய்யதிங்க ளங்குருமபை நீர்புகுந்த வண்ணமே
ஐயனவந்துமெய்யகர புகுந்தகோவிலகொண்டபிண
வையகத்தில மாந்தனோடு வாயதிறப்ப தில்லையே. ()

* கோடி கோடி காலமும் குணவிலா திருப்பரே
எனவும் பாடல.

மவவுமவவை யுங்கடநது நாடொணாத தசியினமேல்
வவவுயவவு ளுஞ்சிறந்த வண்மைஞான போதகம
ஒவவுகூத்தி யுண்ணிறைந்த துச்சியூ நுருவியே
இவவகை யறிந்தபோக ளீசனணை யீசனே. 163

அக்கர மணதியோ வாததும மனதியோ
புககிருந்த பூதமும் புலனகளு மனதியோ
தக்கமிகக ஞாலகளும் சாததிர மனதியோ
தறபாததை யூடறுதத சறகுரு வனதியோ. 164

பாாதசதேது பாாததிடில பாவையு டழிறதிடும
கூத்ததா யிருப்பிரேல குறிப்பிலால சிவமதாம
பாாததபாாதத போதெலாம பாவையு மிகுத்தநீர்
பூததபூவுங் காயுமாய பொருத்தவீர் பிறப்பிலே. 165

நேத்திபத்தி யழலுகின்ற நீலமா வழக்கினைப்
பத்தியொததி நினறுநின்று பறறுதத தென்பதன்
உறற்றுநது பாரடா வுள்ளொளிகு றேலொளி
அத்தன யமாந்திட மறிந்தவன்ன னதியோ. 166

நீரைபள்ளி நீரிலவிட்டு நீநினைந்த காரியம்
ஆரையுன்னி நீரொலா மவத்திலே யிறைக்கிறீர் [ந்த
வேரையுன்னி விததையுன்னி விததிலே முனைத்தெழு
சீரையுன்ன வலலிரேல சிவபதங்கள சேரலாம. 167

நெறறியிற றயங்குகின்ற நீலமாய விளக்கினை
யுயததுணாநது பாரடா வுள்ளிருந்த சோதியைப்
பத்தியிற ரெடாநதவா பரமயம தானவா
அத்தலத திருந்தபோக ளவரெனக்கு நாதரே 168

கருத்தரிக்கு முள்ளெலாங் காயமின்ற தெவவிடம்
உருத்தரிக்கு முள்ளெலா முயாப்புநின்ற தெவவிடம்
அருட்டரிக்கு முள்ளெலா மாதசநின்ற தெவவிடம்
திருக்கறுத்து கொண்டலோசிவாயமென்றுகூறுவீர்

கருகதரிக்கு முன்னெலாங் காயமநின்ற தேயுவில
உருகதரிக்கு முன்னெலா முயிர்ப்புநின்ற தப்புவி
அருட்டரிக்கு முன்னெலா மாசைநின்ற வாயுவில
இருக்கறுதது கொண்டதே சிவாயமெனறுகறுமே

தாதரான தாதருந் தலத்தினுள்ள சைவரும்
கூத்தரைப் பறைசசிமககள் கூடிசெய்த காரியம்
வீதிபோகு ஞானியை விரைநதுகல லெநிரததும்
பாதகங்க ளாகவே பலித்ததே சிவாயமே 171

ஓடியோடி பாவியழைத் துள்ளகால வெளுத்ததும்
பாவியான பூனைவநது பாலிலே குதித்தது
பணிககனவநது பாரத்ததும் பாரமில்லை யென்றது
இழையறுநது பேனதும் என்னமாயமீசனே. 172

சதுரமநாலு மறையுமிட்டு தானதங்கி மூன்றுமே
எதிரதான வாயுவாறு எண்ணுவட்ட மேவியே
உதிரதான வரைகனெட்டு மெண்ணுமென சிரசின
மேல, கதிரதான காயகத்தில் கலந்தெழுந்த நாதமே.

நாலொடாறு பத்துமேல நாலுமூன்று மிட்டபின்
மேலுபத்து மாறுடன் மேதிண்ட தோன்றுமே
கோலியஞ் செழுத்ததுளே குருவிருநது கூறிடில
தோணுமேனி நாதமாய்த் தோற்றிநின்ற கோசமே.

கோசமா யெழுந்ததுங் கூடுருவி நின்றதும்
கேசமாயப் பிறந்ததும் சிவாயமஞ் செழுத்ததுமே
ஈசனா ரிருந்திட மனேகனேக மந்திரம்
ஆகமம் நிறைந்ததுநின்ற வைம்பத்தோ ரெழுத்ததுமே.

அங்கலிங்க பீடமா வையிரண் டெழுத்திலும்
பொங்குதா மரையினும் பொருநதுவாய மாததினும்
பங்குகொண்ட சோதியும் பரந்தவஞ் செழுத்ததுமே
சிங்கநாத வோசையுஞ் சிவாயமல்ல தில்லையே. 176

உவமையிலலாப பேபொளிகு ஞ்ருவமான தெவ
விடம், உவமையாகி யண்டதது ஞ்ருவினிற தெவ
விடம், தவமதான பரமனா தரிததுநிற தெவவிடம்,
தறபாததில ஜலமபிறந்து தாங்குகின்ற தெவவிடம்.

சுகமதாக வெருதுமூன்று கனறையீனற தெவவிடம்
சொலலுகீழு லோகமேழும் நின்றவாற தெவவிடம்
அளவதான மேருபும அமமையான தெவவிடம்
அவனுமவரு மாடலா வருஞ்சீவன பிறந்ததே. 178

உதிகுமுென்றதெவவிட மொடு வதுகின்றதெவவி
டம், கதிககுநிற தெவவிடங் கன்றுறக்க மெவவி
டம், மதிககுகின்ற தெவவிட மதியயக்க மெவவிடம்,
விதிககவல்ல ஞானிகாள் விரிததுரைக்க வேணுமே.

திருமபியாடு வாசலெட்டு திற முரைதத வாசலெட்டு
மருங்கிலாத கோலமெட்டு வன்னியாடு வாசலெட்டு
துருப்பிலாத கோலமெட்டு சுதகிவந்த வருளரே
அருமபிலாத பூவுமுண் டையனாணை அணமையே.

தானிருந்து மூலவங்கி தணலெழுபு வாயுவால
தேனிருந்து வரைதிறந்து சித்தியொன்று வொத்தவே
வானிருந்த மதியமூன்று மண்டலம் புகுந்தபின்
ஊனிருந்த தளவுகொண்ட யோகநல்ல யோகியே.

முத்தனய நினைந்தபேரது முடிந்த வண்டததுச்சிமேல
பத்தனா மமமையும பரிந்துவாட லாடினா
சித்தரான ஞானிகாள் துலையாட லென்பிரகாள்
அத்தனா ஹறபேர சடங்கலாட ஹறந்தே. 182

ஒன்றுமொன்று மொன்றுமேயுலகனைத்து மொன்
றுமே, அன்றுமின்று மொன்றுமே யனுகியான
தொன்றுமே, கன்றலின்ற செம்பொனைக் களிம்
பறுதது நாட்டினால், அன்றுதெயவ முமுழே யறிந்
ததே சிவாயமே. 183

நட்டதா பாங்குளும் நவீனா சாததிரங்குளும்
இட்டமான ஓபகுண்ட மினசநதநாலு வேதமும
கடடிவைதத புததகம கடுபபிதற்றி தறகெலாம
பொட்டதாய முடிநததே பிராணையா நறியவே. 184

வட்டமான கூட்டிலே வளாநதெழுந்த வம்புலி
சட்டமீ படத்திலே சங்குசக கரங்ளாய
விட்டதஞ்ச வாசலில கதவினா லடை ததபின
முட்டையி லெழுந்தசீவன விட்டவாற தெங்ஙனே.

கோயிலபள்ளி உயதடா குறித்துநின்ற சேதடா
வாயிலை தொழுதநின்ற மாந்திரங்க ளேதடா
ஞானமா பள்ளியிற நனமையாய வணங்கினால்
காயமான பள்ளியிற காணலா மிறையையே. 186

நல்லவெள்ளி யாறதராய நயநதசெ நபு நாலதாய,
கொல்லுநாக மூன்றதாக குலாவுசெம்பொனிரண்ட
தாய, விலலினேசை யொன்றுடன் விளங்குவீத வல
லிரேல, எலையொதத சோதியாடோ யெட்டுமாற்ற
லாகுமே. 187

மனததகத தழுககருத பவுனஞான யோகிகள்
வனததகத திருக்கினு மனததகத தழுககருர்
மனததகத தழுககருதத பவுனஞான யோகிகள்
முலைதரத திருக்கினும பிறப்பறுத திருப்பரே. 188

உருவுபலெ வொளிய மலல வொன்றதாகி நின்றதே
மருவுபலெ கந்தமலல மாந்தநாடி புற்றதலெ
பெரியபலெ சிறியதலெ பேசுமாவி தானுமன
றியதத நின்றநோமை யாவாகாண வல்லரே. 189

ஓரெழுத துலகெலா முதிததவட் சரததளே
ஈரெழுத தியமபுகின்ற வினபமே தற்கிலீர்
மூலெழுதது மூவராய மூண்டெழுந்த மூரத்தியை
நாலெழுதது நாவிலே நவீனறதே சிவாயமே. 190

ஆதியநத மூலவிரது நாதமைநது பூதமாய
ஆதியநத மூலவிரது நாதமைநத செழுததுமாய
ஆதியநத மூலவிரது நாதமேவி நின்றதும்
ஆதியநத மூலவிரது நாதமே சிவாயமே. 191

அஃ னமிட்ட பேரெலா மனேககோடி வாழவே
சொன்னமிட்ட பேரெலாமதுரைததனங்குளபண்ண
கன்னமிட்ட பேரெலாம வீழ்வரெந நாகிலே லா
கன்னமிட்ட பேரெலாம கடந்ததுநின்ற திண்ணமே.

ஒத்தொணுமல நின்றநீ நறககணு மறறுநீ
சாதிபேத மறறுநீ சங்கையன்றி நின்றநீ
கோதிலாத வறிவிலே குறிப்பணாரது நின்றநீ
ரே துமன்றி நின்றநீ ரியங்குமாற தெவங்னே. 193

பிறநதபோது கோவண மிலங்குநூல குடுமியும்
பிறநதுடன பிறநதோ பிறங்குநாற சடங்கெலா
மறநதநாலு வேகமும மனததுள புதிதததோ
நிலமபிளநது வானிடிநது நின்ற தெனன வலலீர

துருத்தியுண்டு கொல்லருண்டு சொன்னமானசோ
திபுண்டு, திருகதமாய மனகிலுன்னித திகழவூத வல
லிரேல, பொருகதது னிலங்கிபே தியங்கதாய விரி
திம, நிருகதலாவ சோதி நீபுமலல திலலீய. 195

வேடமிட்டு மினிதுலககி மிககதுப தீபமாய
ஆடறுதது கூறுபோட்ட வவாகளபோ லும பண்ணு
தேடிவைததசொபெலாந திளபடாபயபயியே[ரீர்
போடுகின்ற புடப்பூசை பூசையென்ன பூசையே.

முட்டுகண்ட தூபையின் முளைததெழுந்த சீவன்
கட்டிகொண்டு நின்றிடங் கடந்ததுநோக்கவலலிரேல்
முட்டுமறறு கடடுமறறு முனியினின்ற நாதனை
எட்டுதிககுங் கையினு விருந்தவீட தாகுமே 197

அருககனோடு சோமனு மதுக்குமப புறத்திலே
நெருக்கியேறு தாரகை நெருங்குகின்ற நோமையை
உருக்கியோ ரெழுததனே யொப்பிலாத வெளியிலே
இருக்கவல்ல பேரலோ யினிபிறப்ப திலையே. 198

மூலவட்ட மீதிலே முளைத்தவரு செழுததின்மேல்
கோலவட்ட மூன்றுமாய குலைந்தலைந்து நின்றநீர்
ஞாலவட்ட மன்றுளே நவீன்றஞான மாகிதோ
வலவட்ட மாகியே யிருந்ததே சிவாயமே. 199

சுக்கிலத திசையுளே சுரோணித்ததின வாசலுள்
முச்சதுர மெட்டுளே மூலாதார வரையிலே
அச்சமற்ற சவவுளே யரியர நயனுமாய
உச்சரிகு மந்திர முண்மையே சிவாயமே. 200

பூவுநீருமென்மனம் பொருத்தோயி லென்னுளம்
ஆவியோடு லிங்கமா யகண்டமெங்கு மாகிலும்
மேவுகின்ற ஐவரும் விளங்குதிப் தீபமாய்
ஆடுகின்ற கூத்தனுக்கோ ரந்திசந்தி யில்லையே. 201

உருக்கலந்த பிணைலோ வுண்ணைநா னறிந்தது
இருக்கிலெனமறக்கிலென் னிணைந்திருந்தபோதெலா
உருக்கலந்த நின்றபோது நீயுநானு மொன்றலோ
திருக்கலந்த போதலோ தெளிந்ததே சிவாயமே. 202

சிவாயமரு செழுததிலே தெளிந்ததுதெவராகலாம்,
சிவாய மருசெழுததிலே தெளிந்தவான மாளலாம்,
சிவாயமரு செழுததிலே தெளிந்ததுகொண்ட வான
பொருள், சிவாயமரு செழுததுளே தெளிந்தது
கொள்ள முண்மையே. 203

பொய்க்குட ததிலைந்தொ துங்கிபோகவிசுமாறுபோல்
இச்சடமு மிந்தியமும் நீருமே வலைந்ததே
உக்குடஞ்சுவததைமொண்டமாந்திவந்தவாறுபோல்
பிச்சடஞ்சுவததைமொண் டுகாந்தமார்ந்திருப்பதே.

பட்டமுங் கயிறுபோல் பறக்கின்ற சீவனை
பாவையாலே பாததநீ படுமுடிச்சி போட்டா
திட்டவும் படாதடா சீவனை விடாதடா
கட்டடாநீ சிக்கெனக் களவறிந்த கள்ளனை. 205

அலலிருநது பகலிறந் தகப்பிரம மிறநதுபோய்
அண்டரண்ட முங்கடந் தனேகனேக ரூபமாய்
சொல்லிறநது மனமிற்றக்கசுகசொரூப வுண்மையைச்
சொல்லியாறவென்னில்வேறு துணைவரில்லையானதே.

ஐயிரண்டு திங்களா யடங்குகின்ற தூமைதான
கையிரண்டு காலிரண்டு கண்ணிரண்டு மாகியே
மெய்திரண்டு சததமாம விளங்கிரசு கந்தமும
தூய்யகாய மானதுமசொல்லுகின்ற தூமையே. 207

அங்கலிங்க பீடமு மசவைமூன் றெழுத்தினுஞ்
சங்குசகந் ரத்தினும சகலவா னகத்தினும்
தங்குகொண்ட யோகிகள் பரமவாச வஞ்சினும்
சிங்கநாத வோசையும் சிவாயமில்ல தில்லையே. 208

அஞ்செழுத்தது மூனறெழுத்தது மென்றுரைத்தவன்
பாகா, ளஞ்செழுத்தது மூனறெழுத்தது மல்லகாணு
மப்பொருள், அஞ்செழுத்தது நெஞ்செழுத்தது வவ்
வெழுத்த தறிந்தபின், அஞ்செழுத்தது வவவினவண்ண
மானதே சிவாயமே 209

ஆதரித்த மந்திர மமைந்தவாக மங்களும்
மாதர்மக்கள் சற்றமு மயக்கவந்த நித்திரை
ஏதுபுக கொளித்ததோ வெங்குமாகி நின்றதோ
சோதிபுக கொளித்திடம்சொல்லடா சுவாமியே. 210

அககர மனாதியோ வாததுமா வனாதியோ
புக்கிருந்த பூதமும புலனகளு மனாதியோ
தக்கமிக்க நூலகளும சதாசிவ மனாதியோ
மிகக வந்த யோகிகள் விரைந்துரைக்க வேணுமே.

ஒன்பதான வாசுரு னெழியுநா ளிருக்கையில்
ஒன்பதாம ராமராம நாமமென்னு நாமமே
வன்மமானபோசளவாக்கில்வந்தனோ யடைப்பராம்
அன்பரான போகளவாக்கிலாயந்தமைந்திருப்பதே.

அள்ளிநீரை யிட்டதே தகவசையிற குழைத்ததேது
மெள்ளவே மினமிணென்று விளம்புகின்ற மூடாகள
களளவேட மிட்டதேது சண்ணைமூடி விட்டதேது
மெள்ளவே குருக்களே விளம்பிடா விளம்பிடார். 213

அனணைகாப்பத தூமையி லவதரித்த சுசகிலம்
மினணையே தரித்தது பனிசதுளிபோ லாகுமே
உன்னிதொக குளமுலாந தூமையுஇளே யடங்கிடும்
பின்னையே பிறப்பதுந தூமைகாணும் பித்தரே. 214

அழுகுறத்தி னங்குறித தழுககறாக மாந்தரே
அழுககிருந்த தவவிட மழுககிலாத தெவவிடம்
அழுக்கிருந்த தவவிடத் தழுககறுக்க வல்லிலேல
அழுககிலாத சோதியோ யணுகிவாழ லாகுமே. 215

அனுத்திரண்டகண்டமா யனைத்துபலலி போனீயாய
மனுப்பிறந தோதிவைத்த நூலிலே மயங்கிறீர்
சனிப்பதேது சாவதேது காபரத்தி னாடுபோய
நினைப்பதேது நிற்பதேது நீரினைந்து பாருமே. 216

ஆதியாகி யண்டரண்ட மப்புறத்தது மப்புறம்
சோதியாகி நின்றிலங்கு சுருதிநாத சோமனை
போதியாமல தமமுளே பெற்றுணாந்த ஞானிகாள்
சாதிபேத மெனப்பொன்று சற்றுமில்லை யில்லையே

ஆகைமுப்ப திலலையே யாதிகார ணத்திலே
நாககைமுககை யுளமடி தது நாதநாடி யூடுபோய

எககறுததி ரெட்டையு மிறுககமுதத வல்லியேல்
பாக்ககபார்க்கதிக் கெல்லாம பரபிரமமமாகுமோ

அஞ்சுமஞ்சு மஞ்சுமஞ்சு மலலச்செய்து நிறபதும்
அஞ்சுமஞ்சு மஞ்சுமே யமர்ந்துளே யிருபபதும்
அஞ்சுமஞ்சு மஞ்சுமே யாதரிகக வலலியேல்
அஞ்சுமஞ்சு முமமுளே யமாநததே சிவாயமே.219

அஞ்செழுததி னுதியா யமாநதுநின்ற தேதடா
நெஞ்செழுததி நின்றகொண்டு நீசெபிபப தேதடா
அஞ்செழுததின வா ளதா லறுபபதாவதேதடா
பிஞ்செழுததி நோமைதான பிரிந்துரைநங் வேண்டுமே

உயிரிருந்த தெவவிட முடப பெடுத்த தினமுனம
உயிராவ தேதடா வுடமபதாவ தேதடா
உயிரையு முடமபையு மொன்றுவிபப தேதடா
உயிரின லுடமபெடுத்த வுணமைஞானி சொல்லடா

சுழிதகவோ பெழுதகையுஞ் சொனமுகத்திருத்தியே
துன்பவினப முங்கடநது சொல்லுமுல நாடிகள்
அழுத்தமான வககா மடங்கியுள ளெழுப்பியே
ஆறுமங்கை யுட்கலந தபபுறத தலததுளே 222

உருத்தரிபப தறகுமுன னுயிரபுருந்து நாதமும
கருத்தரித்த தறகுமுன் காயமென்ன சோணிதம
அருட்டரிப்ப தறகுமுன னறிவுமுலா தாரமாம்
குருத்தறிந்து கொள்ளுவீர குணங்கேடுங்குருக்களே

எங்குமுள்ள வீசன ரெமமுடல புருந்தபின
பங்குகூறு பேசுவாரா பாடுசென றணுகிலார்
எங்களதெயவமுங்களதெயவ மென்றிரண்டுபேதமோ
உங்களபேத மன்றியே வுணமைரண்டுமிலையே.

அரியுமாகி யயனுமாகி யண்டமெங்கு மொன்றதால்
பெரியதாகி யுலகுதன்னில நின்றபாத மொன்றலோ

விரிவிதென்று வேறுசெயது வேடமிட்ட மூடரே
அறிவினோடு பாருமிங்கு மங்குமெங்குமொன்றதே.

வெந்தநீறுமெயக்கணிந்து வேடமுந் தரிககிறீர்
சுந்தையுள் நினைந்துமே தினஞ்செபிக்கு மந்திரம்
முந்தமந் திரகதிலோ மூலமந்தி ரத்திலோ
எந்தமந்தி ரத்திலோ வீசனவந் தியங்குமே 226

அகாரகார ணத்திலே யனேக யனேக ரூபமாய்
உகாரகா ரணத்திலே யுந்ககரித்து நின்றனன
மகாரகா ரணத்திலே மயங்குகின்ற வையகம்
சிகாரகா ரணத்திலே தெளிந்ததே சிவாயமே. 227

அவ்வெழுத்தி லுவவுவந் காரமுஞ் சளித்ததோ,
உவ்வெழுத்து மவ்வெழுத்து மொன்றை யொன்று
நின்றதோ, செவ்வையொத்து நின்றலோ சிவபதங்
கள் சேரினும், மிவ்வையொத்த ஞானிகாள் விரித்து
ரைக்க வேணுமே. 228

ஆதியான வஞ்சிலு மனாதியான நாலிலும்
சோதியான மூன்றிலுஞ் சுரூபமற்ற ரெண்டிலும்
நீதியான தொன்றிலே நின்றந்துநின்ற வஸ்துவை
ஆதியானதொன்றுமே யற்றதஞ்செழுத்துமே 229

வாணிலாத தொன்றுமில்லை வாணுமில்லை வானிடில
ஊணிலாத தொன்றுமில்லை பூணுமில்லை வானிடில
நாணிலாத தொன்றுமில்லை நாணுமில்லை நண்ணிடில
தாணிலாத தொன்றுமே தயங்குயாடு கின்றதே. 230

சுழித்ததோரெழுத்தையுன்னிசொலமுகத்திருத்தியே
துன்பவினப முங்கடந்து சொல்லுமபடி யூடுபோய்
அழுத்தமான வககரத்தி னங்கியை யெழுப்பியே
ஆறுபங்க யங்கடத் தப்புறத்து வெளியிலே. 231

விழிதககண் குவிததபே கடைநதுபோயெழுததலா
விளைதகவிட்டயிநதிசால வீடதான வெளியிலே
அழுசதினா மதிமயங்கி யனுபவிகுந வேளையில
அவனுமுண்டு நா னுமில்லை யாருமில்லை யானதே

நல்லமஞ சனங்களதேடி நாடிநாடி யோடுநீர்
நல்லமஞ சனங்களுண்டு நாதனுண்டு நமமுளே
எல்லைமஞ சனங்களதேடி யேகபூசை பண்ணினால்
தில்லைமேவு சீவனுஞ் சிவபகதது ளாடுமே 233

உயிரகத்தில் நின்றிடு முடபுபெடுத்த தற்குமுன
உயிரகார மாயிடு முடலுகார மாயிடும
உயிரையு முடமபையு மொன்றுவிப்ப தச்சிவம
உயிரினு லுடமபுதா னெடுத்தவா றுரைக்கிறேன

அண்டமேழு முழுவே யணிந்தயோனி யுழுவே
பண்டுமா லயனுடன் பரந்துநின் றுழுவே
எண்டிசை கடந்துநின் றிருண்டசத்தி யுழுவே
அண்டாண்ட மொன்றதா யாதிநட மாடுமே. 235

உருவநீ ருறுபபுசொண் டொத்தசரிதது வைத்திடுப
பெரியபாதை பேசுமோ பிசாசையொத்த மூடரே
கரியமாலு மயனுமாக காணொணாத கடவுளை
உரிமையாசவுமமுளையுணர்ந துணர்நதுகொ ளளுமே.

பண்ணிவைத்த கலையும் பழம்பொருள் கென்றுநீர்
எண்ணமுற்று மென்னபே ருரைக்கிறீர்களேழைநாள
பண்ணவும் படைக்கவும் படைத்துவைத்த தளிக்கவும்
ஒண்ணுமாகி யுலகளித்த வெள்ளைநெஞ்சி லுன்னுமே

நாலதான யோனியுள் நவின்றவிநது மொன்றதாய
ஆலதான வித்துளே யமாநதொடுங்கு மாறுபோல
சூலதான வுறபனஞ் சொலவதான மந்திரம்
மேலதான ஞானிகாள் விரித்துரைக்க வேணுமே.

அருவமா யிருந்தபோ தனனையங் கறிந்தலை
உருவமா யிருந்தபோ துனனையா னறிந்தனன
குருவினால்தெளிந்தகொண்டு கோதிலாதஞ் சாநமாம
பருவமான போதலா பரப்பிரமம மானதே. 239

பிறப்பது மிறப்பதும் பிறந்திடா கிருப்பதும்
மறப்பது நினைப்பது மறந்ததைத் தெளிந்ததும்
துறப்பதுந் தொடுப்பதுந் சுகிததுவாரி யுண்பதும்
பிறப்பது மிறப்பதும் பிறந்தங் டட்டங்குமே 240

கண்ணிலே யிருப்பனே கருங்கா ல கடைந்தமால
விண்ணிலே யிருப்பனே மேவியங்கு நிறப்பனே
தன்னுளே யிருப்பனே தராதலம் படைத்ததன
என்னுளே யிருப்பனே பெயங்குமாகி நிறப்பனே 241

ஆடுமாடு தேடினு மாணசேனை தேடினும
கோடிவாசி தேடினுங் குறுக்கேவந்த நிறகுமோ
ஒடியிட்ட பிச்சையு முகந்துசெய்த தாமமும
சாலிவிட்ட குதிரைபோல தாமமவந்த நிறகுமே.

எள்ளிரு பு கப்பினி யிடுபப ந்தது வெண்கலம்
அள்ளியுண்ட நாதனுக்கோ ராடைமாடை வஸ்திம்
எள்ளிருக்கும் வேதியாக குற்றதான மீதிரால
மெள்ளவந்த நோயனைத்து மீண்டிடுஞ் சிவாயமே.

ஊரிலுள்ள மனிதர்கா ளெருமனதாய்க கூடியே
தேரிலே வடத்தையின்று செம்பைநவதகிழுககிறீ
ஆரிலுது மறியொணுக வாசித்தத நாதரை
பேதையாளமனிதாபண னுபஞ்ஞரளிபாரும ாருமே.

மருளபருந்த சிந்தையால் மயங்குகின்ற மாந்தரே
குருக்கொடுத்த பந்திங் கொண்டுநீந்த வலலிரேல
குருக்கொடுத்ததொண்டருங்குகொடிந்தபிளையும்
பகுத்திட்ட பன்னிறண்டு பாடுதான படுவரே. 245

அன்னைகாப்ப வறையதற்கு ளங்கியின்பிர காசமாய
அததறைகஞ் வந்திருந் தரியவிரது ரூபமாய [தாய்
தனனையொகது நின்றபீபாது தடையறுதது வெளிய
தங்கநற பெருமைதந்த சலைவஞய வளாநததே. 246

உன்னையறப் நேரமு பறந்திருக்க லாகுமே
உள்ளமீது றைந்தென மறப்பிலாக சோதியை
பொன்னவென்ற பேபெ ளிப பொருவிவாதவிசனே
மொன்னடிப பிறப்பிலு மையென நுநல்கவேணுமே.

பிடித்ததெண்டு முரபதே பிரபான பித்தர்கா ள
கடித்தகோலமததைவிட்டு சாதிபேதங்கொணமினே
வடித்திருந்த தோசிவதைவாயமைகூற வல்லிரேல்
திடுக்கமுற்ற விசனைச செனறுகூட லாகுமே. 248

சத்திரீ தயவுநீ தயங்குசங்கி னேசைநீ
சித்திரீ சிவனுநீ சிவாயம யெழுததுநீ
முகநீநீ முதலுநீ மூவாரன தேவாநீ
அத்திபுர முமமுளே யந்ந துணாநது கொள்ளுமே

சுடடையிட்டு மணி பவங்கும சாகதிரச சுழகுகரே
பொஸ்தகத்தை மெத்தவைதது பேதமோதும் பொ
நிட்டையேது ஞானமேது நீரிருந்த வகூரம[யயரே
பட்டையேது சொல்லிமே பாடுக்க கபடரே. 250

உண்மையான சுககில முபாயமா யிருந்ததும்
வெலாமையாகி நீரிலே விவாநதுநீர தானதும்
தண்மையான காயமே சரிகதுருவ மானதும் [மே
தெண்மையான ஞானிகா ள தெளிநதுரைக்கவேணு

வஞ்சகப் பிறவியை மனததுளே விரும்பியே
அஞ்செழுத்தி லுண்மையை யறிவிலாதமாநதா காள
வஞ்சகப்பிறவியை வதைத்தகிடவு வல்லிரேல், அஞ
செழுத்தி லுண்மையை யறிந்துகொள்ள லாகுமே.

காயிலாத சோலையிற சுனியுகந்த வண்டுகள
 ஈயிலாத தேனேபுண டிபாப்பக லுறங்குகிறீர்
 பாயிலாத கப்பலேற் யக்கரைப் படுமுனே
 * வாயினு லுரைப்பதாரு மோமவுன ஞானமே- 253

பேய்களபேயக ளென்கிறீர் பிதறறுகின்றபேயா
 காள, பேயகள்பூசை கொள்ளுமோ பிடாரிபூசை
 கொள்ளுதோ, ஆதிபூசை கொள்ளுமோவனாதிபூசை
 கொள்ளுதோ, காயமான பேயலோ கணக்கறிந்து
 கொண்டதே. 254

மூலமண்ட லத்திலே முச்சதூர் மாதியாய
 நாலுவாச லெபபிரான நடுவுதித்த மந்திரம்
 கோலயெட்டித்தமுமாய குளிரந்தலாந்து திட்டமாய
 மேலுமவேறு காண்கிலேன விளைந்ததே சிவாயமே.

ஆதிசூடு நாடியோடு காலைமலை நீரிலே
 சோதிமூல மானநாடி சொல்லிறந்த தூவெளி
 யாதிகூடு நெறப்பறித்த காயமாதி யாகமம்
 பேதபேத மாகியே பிறந்துட லிறந்ததே. 256

பாங்கினே டிருந துகொண்டு பாமனஞ்செழுத்துளே
 யோங்கிநாடி மேலிருந்து உச்சரிக்க மந்திரம்
 முங்கல்வெட்டி நாருரித்து மூச்சிலதை வித்ததினி
 னாயந்தநூலிற றேன்றுமே யறிந்துணர்ந்துகொள்ளு
 மே. 257

புண்டரீக மத்தியி லுதித்தெழுந்த சோதியை
 மண்டலங்கள் மூன்றினேடு மன்னுகின்ற மாயனை
 அண்டரண்ட மூடறுத தறிந்துணர் வல்லிரேல்
 கண்டகோயில்தெய்வமென றுகையெடுப்பதில்லையே
 அம்பலங்கள் சாதியி லாடுகின்ற வம்பனை
 அன்பனுக்கு எனபனாய நிறபனாதி வீரனே

* லாயிலாயி யென்னுங்கள் வாயிலாத மூடரே என
 வும் பாடம்.

அன்பருக்கு ளன்பராய நின்றவாதி நாயனை
உண்பருக்கு வுண்மையாய நின்றவண்மை புண்மை 260

அண்ணலாவ தேதடா வறிந்ததுதத மந்திரம்
தண்ணனாக வந்தவன சகலபுராணங் கற்றவன
கண்ணனாக வந்தவன காரணை துதித்தவன
ஒண்ணதாவ தேதடா வுண்மையான மந்திரம். 260

உள்ளதோ புறப்பதோ நுயிரொடுங்கி நின்றிடம்
மெளளவந்தது கிட்டிநீர் வினவவேணு மென்கிறீர்
உள்ளதும் புறமபது மொத்தபோது நாதமாம்
கள்ளவாச லைத்திறந்து காணவேணு மப்பனே. 261

ஆரலைந்து பூதமா யளவிடாத யோனியும்
பாரமான தேவரும் பழுதிலாத பாசமும்
ஒரொணாத வண்டமு முலோகலோக லோகமும்
சேரவந்து போயிருந்த தேகமது செப்புமே. 262

என்னகத்து ளென்னைநா ளெங்குநாடியோடினேன்
என்னகத்து ளென்னைநா னறிந்திலாத தாகையால்
என்னகத்து ளென்னைநா னறிந்துமே கெரிந்தபின்
என்னகத்து ளென்னையன்றி யாதுமொன்று மில்லையே 263

விண்ணினின்று மின்னெழுந்தது மின்னெடுங்கும்
வாறுபோல, என்னுளகின்ற மெண்ணுமீசென்ன
கத திருக்கையால், கண்ணினின்று கண்ணிலதோன
றும் கண்ணறிவி லாயையால், எண்ணுகின்ற வென
னையு மியானறிந்த தில்லையே. 264

அடக்கினு மடக்கொணாத வம்பலதகி னூடுபோய
அடக்கினு மடக்கொணாத வன்பருக்கு மென்றுளை
கிடக்கினு மிருக்கினுங் கிலேசமவந் திருக்கினும்
நடக்கினு மிதைவிடாத நாதசங் கொலிகுமே. 265

மட்டுலாவு தண்டுழா யலங்கலாய புனறகழல [னும்
விட்டுவிழில தாகபோக விண்ணில்கண்ணிலவெளியி

எட்டினே டிரண்டினு மிதத்தினுல மைநதனைக
சட்டி வீடி லாதுவைதத காதலின்ப மாசுமே. 266
எசமுறறி மூன்றுமுறறி நாலுமுறறி நனமைசோ
போகமுறறிபுண்ணியத்தில முறறியன்றிமுறறியாய
நாகமுறற சயனமாய நலங்கடல கடந்ததி
யாகமுறறி யாகிநின்ற தென்கொலாதி தேவனே.

மூன்றுமுப்பத தாறினேடு மூன்றுமூன்றுமாயமாய
மூன்றுமுத்தியாகிமூன்று மூன்றுமூன்றுமூன்றுமா
தோன்றுசோதிமூன்றதாய துலககமில்விளங்ச தாய
ஏனறனாவி ஐளபுகுந்த தென்கொலே நாமீசனே.

ஐந்தமைநது மைநதுமாயல்லவதது ளாயுமாய
ஐந்தமூன்று மொன்றுமாகி நின்றவாதி தேவனே
ஐந்தமைநது மைநதுமாயமைநதனைதது நின்றநீ
ஐந்தமைநது மாயநினை யாவாகாண வல்லரே.

ஆறுமாறு மாறுமாயொ ரைநதுமைநதுமைநதுமாய
ஏறுசீ ரிரண்டுமூன்று மேழுமாறு மெட்டுமாய
வேறுவேறு ஞானமாகி மெய்யினேடு பொய்யுமாய்
ஊறுமோசை யாயமாந்த மாயமாய மாயனே. 270

எட்டுமெட்டு மெட்டுமாயொ ரேழுமேழுமேழுமாய
எட்டுமூன்று மொன்றுமாகி நின்றவாதி தேவனே
எட்டுமாய பாதமோ டிரைஞ்சினிந வண்ணமே
எட்டெழுதது மோதுவாக ளல்லலநீங்கி நிற்பரே.

பத்தினேடு பத்தமாயொ ரேழினேடு மொன்பதாய
பத்தநாற றிசைககுணினற நாடுபெற்ற நனமையா
பத்தமாய கொத்தமோடு மத்தல்மிக் காத்மால்
பத்தாகட்க லாதுமுத்தி முத்திமுத்தி யாகுமே. 272

வாசியாகி நேசமொன்று வருதெதிராதத தென்னுக
நேசமாக நாளுலவ நனமைசோ பவங்களில்

யீதிமேல நிமிர்ந்ததோளி யிலலைபாக்கி னுபகழல
ஆகையால் மறக்கலா தமராக லாகுமே. 273

எளியதான காயமீதி லெம்பிரா னிருபபிடம
அளிவுறுது நின்றதே அகாரமும உகாரமும
கொளுகையான சேரதியுங் குலாவிநின்ற தவவிடம்
வெளியராகு மொன்றிலே விளைந்ததே சிவாயமே.

அஞ்செழுதது மூன்றெழுதது மென்றுரைக்கு
மனபாகாள், அஞ்செழுதது மூன்றெழுதது மல்ல
காணு மப்பொருள், அஞ்செழுததை நெஞ்சழுத்தி
யவவெழுததறிந்தபின், அஞ்செழுததுமூன்றெழுதது
மவ்வுமாளு சிவாயமே. 275

பொய்யுரைக்க போதமென்று பொய்யருக் கிருக
கையால், மெய்யுரைக்க வேண்டுதிலலை மெய்யா
மெய்க்கிலாமைபால், வையகத்தி லுண்மைதன்னை
வாயதிறக்க வஞ்சினேன, ளையவைதத தென்கொ
லே நமசிவாய நாதனே. 276

ஒன்றையொன்று கொன்றுட னுணவுசெய்திருக
கினும, மன்றினாடு பொய்களவு மாறுவேறு செயயி
னும, பன்றிதேடு மீச்சனைப் பரிந்துகூட வலலிதேல,
அன்றுதேவ நமமுளே யறிந்துணாந்துகொள்ளுமே.

மச்சகத்து ளேயிவாந்து மாயைபேசும வாயுவை
அச்சகத்து ளேயிருந தறிவுணாததிக கொளலிலை
அச்சகத்து ளேயிருந தறிவுணாததி கொண்டபின்
அச்சையற்ற வெம்பிரா னெங்குமாகி நிற்பனே. 278

வயலிலே முளைத்தசெந்நெல களையதான வாறுபோல
உலகினோரும் வண்மைகூறி லவவுமாற தவங்கனை
விரகிலே முளைக்கெழுந்த மெய்யலாது பொய்யபதாய
ரகிலே பிறந்திருநது நாடுபட்ட பாடதே. 279

ஆடுகின்ற வெட்பிராணை யங்குமெங்கு மெனறுநீர்
தேடுகின்ற பாலிகாள் தெளிந்ததொன்றையோகிலீர்
காடுநாடு வீடுவீண கலந்தநின்ற களவனை
நாடியோடி யுமுளே நயந்ததுணர்ந்து பாருமே. 280

ஆடுகின்ற வண்டாசுடு மப்பற மதிப்புறம்
தேடுநாறு வேதமுந தேவரான மூவரும்
நீடுவாரு பூதமும நின்றதோர் நிலைகளும்
ஆடுவாழி னெழியலா தனைததுமிலலை யிலலையே. 281

ஆவதும் பரததுளே யழிவதும் பரததுளே
போவதும் பரததுளே புகுவதும் பரததுளே
தேவரும் பரததுளே திசைகளும் பரததுளே
யாவரும் பரததுளே யானுமப பரததுளே. 282

வழுபா ரெழுகட லிபங்களெட்டு வெனபுடன
சூழுவான திரிகடநது சொலலுமே மூலகமும
ஆழிமால்வீசுமபுகொளபிரமாண்டரண்டவண்டமும
ஊழியா னெளிகளுளே யுதித்துட னெடுங்குமே.

சயத்துநீ ரிறைக்கிறீர் கைகளசோரந்து நிற்பதேன
மனத்துளீர் மொன்றில்லாத மகியிலாத மாந்தாகாள்
அகத்துளீர்ங் கொண்டுநீ ரழுககற்கக வலலிரேல
நினைத்திருந்த வேரதியும் நீயுமநாணு மொன்றலோ.

நீரிலே பிறந்திறந்து நீர்சடங்கு செய்கிறீர்
ஆரையுனனி நீரெலா மவததிலே யிறைக்கிறீர்
வேரையுனனிவிததையுனனி விததிலேமுனைதெழுஞ
சையுன்ன வலலிரேற சிவபத மடைவீரே. 285

பததோடொத்த வாசலிற பரததுமூல வககர
முத்திசித்தி தொந்தமென றியங்குகின்ற மூலமே
மத்தசித்த வையபுலன மகாரமான கூததையே
அத்தியூயர் தமமுளே யமைந்ததே சிவாயமே. 286

அறிவிலேனு மண்டமா யளவிடாத சோதியே
குணமதாகி யும்முளே குறித்திருக்கில் முததியா
முணமுணென்று உமமுளே விரலையொன்றி மீளவும்
தினந்தின மயக்குவீர் செம்புபூசை பண்ணியே 287

மூலமான வககர முகப்பதற்கு முன்னெலாம
மூடமாக மூடுகின்ற மூடமேது மூடரே
காலனை வஞ்சுபூத மஞ்சிலே யொடுங்கினால்
ஆதியோடு கூடுமோ வனாகியோடு கூடுமோ. 288

முச்சதுர மூலமாகி முடிவுமாகி யேகமாய
அச்சதுரமாகியே யடங்கியோ ரெழுததுமாய
மெய்ச்சதுர மெய்யுளே விளங்குஞான தீபமாய
உச்சரிக்கு மந்திரத்தி னுண்மையே சிவாயமே. 289

வண்டுலங்கள் போலுநீர் மனததுமா சறுககிலீர்
குண்டலங்கள் போலுநீர் குளத்திலே முழுகிநீர்
பண்டுமுங்கள் நானமுகனபறந்துதேடிகாண்கிலான
கண்டிருக்கு முமுமுளே கலந்திருப்பா காணுமே.

நின்றதன றிருந்ததன நேரிதன கூறிகனறு
பந்தமனறு வீடுமனறு பாவகங்க ளற்றது
கெந்தமனறு கேள்வியனறு கேடிலாத வானிலே
அந்தமனறுநின்றகொனறையெங்ஙனையுரைப்பதே.

பொருந்தநீரு முமுமுளே புருந்தநின்ற காரணம்
எருதிரண்டு கனறையீன்ற வேகமொனறையோகி
அருகிருந்து சாவுகின்ற யாவையு மறிந்திலீர் [லீர்
குருவிருந் துலாவுகின்ற கோலமெனன கோலமே.

அம்பரததுளாடுகின்ற வஞ்செழுதது நீயலோ
சிம்புளாய் பரந்தநின்ற சிறபரமு நீயலோ
எம்பிரானு மெவவுயிர்க்கு மேகபோக மாதலால
எம்பிரானு நானுமா யிருந்ததே சிவாயமே. 293

ஈரொளிய திங்களே யியங்கினின்ற தப்புறம்
பேரொளிய திங்களே யாவரு மறிகிலீ
காரொளிய படலமுங் கடநதுபோன தற்பரம
பேரொளிப பெருமபத மேகநாத பாதமே. 294

கொள்ளொணுது மெல்லொணுது கோ கறக்குதட்
டொணு, தள்ளொணுதணுகொணு தாழலான மனத
துளே, கொள்ளொணுது தெளியொணுது சிறபரத்தி
னுட்பயன, விளளொணுது பொருளைநான விளமபு
மாற தெங்ஙனே. 295

வாகுகினுல மனத்தினுல மதிததகார ணத்தினுல
நோகுகொணுத நோககையுணனி நோககையாவர்
நோகுகுவார, நோகுகொணுத நோகுகுவநது நோகக
நோகக நோகுகிழல, நோகுகொணுத நோகுகுவநது
நோகுகையெங்க ணோகுகமே. 296

உள்ளிலுர புறாபிணு மூலகமீங்க ணுமபரந,
தெள்ளி லெண்ணெயபோலதின் றியங்குகின்றவெம
பிரான, மெள்ளவநதே னுடபுகுநது மெயததவம
புரிந்தபின், வள்ளலென்ன வள்ளலுக்கு வண்ணமெ
ன்ன வண்ணமே. 297

வேதமொன்றுகண்டிலேன்வெப பிறப்பி லாமையாய
போதநின்ற வடிவதாயப புவனமெங்கு மாயினாய
சோதியுள் ளொளியுமாயத துரியமோ டதீதமாய
ஆதிமூல மாதியா யமைந்ததே சிவாயமே. 298

சாணிநு மடங்குகிறை சரிந்தகொண்டை தன்னுளே
பேணியப பதிக்குளே பிறந்தநிற துழலுவி
தோணியான வைவரைத துறந்தறுகக வலலிரேல்
காணிகண்டு கோடியாகக கலந்ததேசிவாயமே. 299

அஞ்சுகோடி மந்திர மஞ்சளே யடங்கினுல்
நெஞ்சுகுற வுமுமுளே நினைப்பதோ ரெழுததுளே

அஞ்சுநாலு மூன்றதாகி யும்முளே யடங்கினால்
அஞ்சுமோ ரெழுதத்தா யமைந்ததே சிவாயமே.

அககரநத வக்கரநத லுட்கரந்த வககரம்
சககரதது சிவவையுண்டு சாபுளத திருநததும [ரான
எடகரநத வெண்ணெயபோ லெவ்வெழு தது மெம்பி
உட்கரநது நின்றநோமை யாவாகாண வலலரே.

ஆசுமததி னுடபொரு ளகண்டமூல மாதலால்
தாகபோக மன்றியே தரித்ததற பரமுநீ
வகபாக வைத்தனை யுணராததுமஞ் செழுததுளே
வகபோக மாகியே யிருந்ததே சிவாயமே. 302

மூலவாசல மீதுளே முச்சது மாகியே
நாலுவாச லெண்ணில நடுவுதித்த மந்திரம்
கோலமொன்று மஞ்சுமாரு மிங்கலைநது நின்றநீ
வேறுவேறு கண்டிலேன விளைந்ததே சிவாயமே.

சிககிவத திடியுளே சுழித்ததோ ரெழுததுளே
அககரத திடியுளே யமர்ந்தவாதி சோதிநீ
உககரத தடியுளே யுணராதவஞ் செழுததுளே
அககரமதாகியே யமாந்ததே சிவாயமே. 304

குண்டலதது ளையுளே குறித்தேதது நாயகன
கண்டவந்த மண்டலங் கருத்தழித்த கூத்தனை
விண்டலாந்தசந்திரன்விளங்குகின்றமெய்ப்பொருள்
கண்டுகொண்ட மண்டலஞ் சிவாயமலல தில்லையே.

சுற்றமைந்தகூடமொன்று சொல்லிருந்ததோராவெளி
சத்தியுஞ் சிவனுமாக நின்றனதனமை யோராகிலீ
சத்தியாவ துமமுடல தயங்குசீவ னுட்சிவம்
பித்தாகா ளறிந்திலீர் பிராணிநுநத கோலமே. 306

மூலமென்ற மந்திர முனைத்தவஞ் செழுததுளே
நாலுவேத நாவுளே நவீனறஞ் சிவாயுளே

ஆலகண்ட கண்டனு மரியயனு மாதலால்
ஒலமென்ற மந்திரஞ் சிவாயமல்ல தில்லையே. 307

தததுவங்க ளென்றுநீ தமைக்கடிநதுபோவீர்கள்
தததுவஞ் சிவமதாகில தற்பாழு நீரல்லோ
முதத்சீவ னாதமே மூலபாதம வைகதபின
அததனாரு மும்முளே யறிநதுணாநது கொள்ளுமே.

மூன்றுபதது மூன்றையு மூன்றுசொன்ன மூலனே
தோன்றுசேர ஞானிகாள் துயயபாத மென்றலை
ஏன்றுவைததவைததபின னியரபுமஞ் செழுததையுந்
தோன்றுவோத வல்லிரேல துயயசோதி காணுமே.

உமபாவான கதகினு மூலகுபார மேழினும
நமபாநாடு தன்னினு நாவலென்ற தீகினும [ன
செம்பொன்மாடமலகுதிலலை யமபலததுளாடுவான
எம்பிரான லாதுதெய்வ மிலலையிலலை யிலலையே. 310

பூவிலாய வைநதுமாய புனலிலினற நான்குமாய
தீயலாய மூன்றுமாய சிறந்தகா விரண்டுமாய
வேயிலாய தொன்றுமாய வேறுவேறு தன்மையாய
நீயலாமல் நின்றநோமை யாவாகாண வல்லரே.

அந்தரத்தி லொன்றுமாய யசைவுகா விரண்டுமாய
செந்தழிலை மூன்றுமாயச் சிறந்தலப்பு நான்குமாய
ஐந்துபாரி லைநதுமா யமாநகிருந்த நாதனை
சிறந்தயிற றெளிந்தமாயை யாவாகாண வல்லரே.

மனவிகார மற்றுநீ மதிதகிருக்க வல்லிரேல
நிலைவிலாத மணியினக்கு நிததமாகி நின்றிடும
அனைவரோதும் வேதமு மகமபிதற்ற வேணுமேற
கனவுகண்ட துண்மைநீ தெளிந்ததே சிவாயமே.

இட்டகுண்ட மேதடா கிருக்குவேத மேதடா
சுட்டமட் கலத்திலே சுற்றிநூலக ளேதடா

முடிநின்ற தூணிலே முனைதெழுந்த சோதியை
பறநின்ற தேதடா பட்டநாத பட்டரே. 314

நீரிலே முனைதெழுந்த தாமரையி னோரிலே
நீரினோடு கூடிநின்று நீரிலாத வாறுபோல
பாரிலே முனைதெழுந்த பண்டிதப் பராபரம்
பாரினோடு கூடிநின்ற பண்புகண டிருப்பீரே. 315

உறங்கிலென விழிக்கிலெனுணர்வுசென்றெடுங்கி
லென, சிறந்தவைம புலன்களுந் திசைத்திசைக
ளொன்றிலென, புறம்புமுள்ளு மெங்கணும பொருந
திருந்த தேகமாய், நிறைந்திருந்த ஞானிகாள் நினைப்
பதேது மில்லையே 316

ஒதுவாராக ளோதுகின்ற வோரெழுத்து போன்றதே
வெதமென்ற தேகமாய விளம்புகின்ற தன்றிது
நாதமொன்று நானமுகன் மாலுநானு மொன்றதே
வதுமன்றிநின்றதென்றை யானுணர்ந்தே நாமையே
பொங்கியே தரித்தவசசு புண்டரீக வெளியிலே
தங்கியே தரித்தபோது தாதுமா துனையதாம்
அங்கியுட சரித்தபோது வடிவுக ளொளியுமாய்
கொம்புமேல வடிவுகொண்டு குருவிருந்த கோலமே.

பண்ணுளோரும் வின்னுளோரும் வந்தவாறதெ
ங்ஙனில, கண்ணினோடு சோதிபோலகலந்தநாதந்
தவும், அண்ணலோடு சத்திய மஞ்சபஞ்ச பூதமுந்,
பண்ணினோடு கொடுத்தழிப பாரொடேழுமின்றமே

ஒடுகுகுகின்ற சோதியு முந்நின்ற வொருவனும்
நடுதலத்தி லொருவனும நடநதுகாவி லேறியே
விடுததுநின்றவிரிவரோடு மெய்யினோடுபொய்யுய
அடுததுநின் றறிமினோ வனத்திநின்றவாதியாமே. 320

உதித்தமந திரத்தினு மொடுங்குமக கரத்தினு
மதித்தமண் டலத்தினு மறைநதுநின்ற சோதிநீ
மதித்தமண் டலத்துளே மரித்துநீ ரிருந்தபின்
சிறுத்தமண் டலத்துளே சிறந்ததே சிவாயமே. 321

திருத்திவைத்த சற்குருவைச சோபெறவணங்கிலீர்
குருக்கொடுக்கும பித்தரே கொண்டுநீத்த வலலிளோ
குருக்கெடுக்குமபித்தருங் குருக்கொளவந்தசீடனு ம
பருத்திபட்ட பாடுதான பன்னிரண்டும பட்டதே.

விழித்தகண் துதிககவும விரதுநாத வோசையும
மேருவுங் கடந்தவண்ட கோளமுங் கடந்தபோய
எழுத்தெலா மறிநதுவிட்ட விரதிரஞால வெளியிலே
* யானுநீவு மேகலந்த தென்னதொனமையீசனே.

ஓம்நமா வென்றுளே பாதையென றறிந்தபின்
பானுடற கருத்துளே பாவையென றறிந்தபின்
நானுநீயு முண்டடா நலங்குலப துண்டடா
ஊனுமுணு மொன்றுமே புணங்கிடா யெனக்குளே

ஐம்புலனை வென்றவாக கன்னகாந மீவதால
நம்புலன்க ளாடுகின்ற நாதருக்க தேறுமோ
ஐம்புலனை வென்றிடா தவத்தநீய யுழன்றிடுப
வம்பருக்கு மீவதுங் கொடுப்பது மவத்தரே 325

ஆதியா னவைம்புலன்க ளையுமொக்கு னொங்குமோ
யோனியிற பிறந்திருந்த துண்பமிக்குமொக்குநீமால
வீணாகாள பிதற்றுவிர் மெய்மையே புணரத்திரே
ஊனுறக்கம்போகமு முமக்கெனக்குமொக்குமே.

* இருளை வெலப்பவர்களுக் கெழுபிறப்பு மில்லையே.

ஒடுகின்ற வைபுல நெடுங்கவஞ் செழுததுளே
நாடுகின்ற நானமறை நவிலுகின்ற ஞானிகாள்
கூடுகின்ற கண்டித குணங்களமூன் நெழுததுளே
ஆடுகின்ற பாவையா யமைந்ததே சிவாயமே. 327

புவனசகக ரததுளே பூதநாத வெளியிலே
பொங்குதீப வங்கியுள் பொதிந்தெழுந்த வாயுவைத்
தவனசோம ரிருவருந் தாமியங்கும வாசலில்
தன்னுமாறி யேற்றின்ற சர்வமான வெளியிலே 328

மவுனமஞ் செழுத்திலே வாசியேறி மௌனவே
வானளாய நிறைந்தசோதி மண்டலம் புகுந்தபின
அவனுநானு மெய்கலந் தனுபவித்த வளவிலே
அவனுமுண்டு நானுமில்லை யாருமில்லையானதே. 329

வாளுறையில்வாளடக்கமவாயுரையில்வாயவடக்கம்
ஆளுரையில் ஆளடக்கம் அருமையெனனி வித்தை
காண், தாளுரையில் தாளடக்கம் தன்மையானதன்
மையும், நாளுறையிளாடக்கம் நானுபுங்கண்டதே.

வழுத்திடா னழித்திடா ன மாயரூப மாகிடான்
சுழன்றிடான் வெகுண்டிடா ன காலகால காலமும
துவண்டிடா னைசந்திடா ன றாயதுப மாகிடா ன
சுவன்றிடா னுரைத்திடா ன சூக்ஷ்மசூக்ஷ்மசூக்ஷ்மே.

ஆகிகுவென றேயுரைத்த லக்ஷ்மரத்தி னானந்தம்
யோகியோகி யென்பாகோடியுற்றறிந்து கண்டிடா
பூகமாய மனகுரங்கு எங்குமங்கு மிங்குமாய்
வகமேக மாகவே யிருப்பாகோடி கோடியே. 332

கோடிகோடி கோடிகோடி சுவலயத்தோ ராதியை
நாடிநாடி நாடிநாடி நாளெனன்று வீணதாய்
தேடிதேடி தேடிதேடி தேகமுங் கசங்கியே
கூடிகூடி கூடிகூடி நிறப்பாகோடி கோடியே. 333

கருத்திலான் வெருத்திலான் பானிருந்த காரணம்
 இருத்திலா னெளித்திலா னென்று மரண்டுமாகிலான
 ஒருத்திலான மரித்திலா னெழிந்திடா னழிந்திடான
 கருத்திற்கீயுங் கூவுமுறநேரான கண்டறிந்த வாதிதேயே.
 வாதிவாதி வாதிவாதி வண்டலை யறிந்திடான
 ஊதியூதி யூதியூதி யொளிமயங்கி யுளறுவான
 வீதிவீதி வீதிவீதி விடையெருப் புரக்குவோன
 சாதிசாதி சாதிசாதி சாகரத்தைத கண்டிடான. 335

ஆண்மையாண்மை யாண்மையாண்மை ஆண்மை
 கூறு மசடரே, காண்மையானவாதிருபங் காலகால
 காலமுப, பாண்மையாகி மோனமான பாசமாகிநின்
 றிடும, நாண்மையான நலைவாயில மங்குமிங்கு நங்
 குமே. 336

மிங்குவென்ற வடசரத்தின் மீட்டுவாகி கூவுடன
 துங்கமாகச சோமனோடு சோமனமாறி நின், றிடும
 அங்கமா முனைச்சுழியி லாகுமேக வாகையால
 கங்குலறறுக கியானமுறறு காணுவாய சுடரொளி.

சுடரெழுமபும சூட்சுமம் சுழுமுனையின பீட்சுமம்
 அடரெழுமபி யேகமாக வமாநதுநின்ற சூட்சுமம்
 திடரதான சூட்சுமம் திரியினவாலை சூட்சுமம் [யே
 கடலெழுமபு சூட்சுநனைகண்டறிந்தோன ஞானி

ஞானிஞானி யென்றுரைத்த நாயகன்கோடிகோடியே
 வானிலாத மழைநாடுன்னற வாதிக்கோடி கோடியே
 தானிலான சாகரத்தின் தன்மைகாணு முடாகாள
 மூனிலாமற கோடிகோடி முன்னறிந்த தென்பரே.

சூசுமான கொம்பிலே சுழிமுனைச சுடரிலே
 வீச்சமான வீதிலே விபுலைதங்கும் வாயிலே

கூசசமான கொம்பிலே குடியிருந்த கைவிலே
கேசுஷ்யான தீவிலே சிறந்ததே சிவாயமே. 340

பொங்குகின்றமோனமுமபொதிந் துநின்றமோனமுந்
தங்குகின்ற மோனமுந் தயங்குகின்ற மோனமுந்
கங்கையான மோனமுங் கதித்துநின்ற மோனமுந்
திங்களான மோனமும சிவனிந்ருந் மோனமே.

மோனமான வீதியில் முனைசுழியில் வாலையில்
பானமான வீதியில் பசுந்தசெஞ் சுடரிலே
ஞானமான மூலையில் நலிதங்கும வாயலில்
ஒனமான செஞ்சுட ருதித்ததே சிவாயமே. 342

உதித்தெழுந்த வாலையு முசங்குகின்ற வாலையும
கதித்தெழுந்த வாலையுங் காலையான வாலையும
மதித்தெழுந்த வாலையு மறைத்துநின்ற ஞானமுங்
கொதித்தெழுந்தது குமபலாகி ஹாயுங் ஹீரமானதே.

கூவுங்கீயு மோனமாகி கொள்கையான கொள்கை
மூவிலே யுதித்தெழுந்த முச்சுடா விரிவிலே [யை
பூவிலே நறைகளபோற் பொருத்திநின்ற பூணம்
ஆவியாவி யாவியாவி யனபருள்ள முற்றதே. 344

ஆண்மைகூறு மாந்தரே அருக்கனெனும் வீதியைக்
காண்மையாகக் காண்பிரே க்சுடறுக்க வல்லிரே
தூண்மையான வாதிசூடசுட சோபநாகு மாருமே
நாண்மையான வாயலில் நடித்துநின்ற நாதமே.

நாதமான வாயலில் நடித்துநின்ற சபலில்
வேதமான வீதியில் விரிந்தமுச சுடரிலே
சீதமான ஹீயிலே கிளாந் துநின்ற கூவிலே
பூதமான வாயலைப் புகலறிவ னுதியே. 346

ஆவியாவி யாவியாவி ஐந்துகொப்பி னுவினிலே
மேவிமேவி மேவிமேவி மேதினியின மானிடர்

வாவிவாவி வாவிவாவி வண்டற்கு வறிநதிடார்
பாவிபாவி பாவிபாவி படியிலுற்ற மாந்தரே. 347

விததிலே முனைதத்சோதி வில்வனைவின மத்தியில
உததிலே யொளிவதாகி மோனமான தீபமே
நததிலோதி ரசசிபோன்ற நாதனை யறிநதிடார்
வததிலே கிடந்தழன்ற வாலையான சூட்சமே. 348

வாலையோடு காலையும வடிந்தபொங்கு மோனமே
பாலையோடு காலையான வாற்றிந்த மாந்தரே
மூலையான கோணமின முனைததெழுந்த முச்சுடா
தாலையோடு பானகன்று தங்ககிரிநற மோனமே.

மோனமான வீதியில முடிக்கிரிநற நாதமே
ஈனமினறி வேகமான வேகமெனான வேகமே
கானமான மூலையில் கனிகதிருந்த வாலையில்
ஞானமான செஞ்சுடா நடந்ததே சிவாயமே. 350

உச்சிபத்தி வீதியி லொழித்திருந்த சாதியிற
பச்சியுற்ற சோமனும பரந்தூரின் மூலவவே
செச்சியான தீபமே தியானமான மோனமே
கச்சியான மோனமே கடந்ததே சிவாயமே. 351

அஞ்சுகொம்பி னின்றநாத மாலையே லெழும்பியே
பிஞ்சுகூட்டு பூபலாந்து பெற்றியுற்ற சுததமே
செஞ்சுட ருதித்தபோது தேசிகன சுழன்றுடன்
பஞ்சபூத மானதே பரந்தூரின் மோனமே. 352

சடுதியான கொம்பிலே தத்துவத்தின் ஹீயிலே
அடுதியான ஆவிலே யானிருந்த ஹூவிலே
இடுதியென்ற சோலையி லிருந்தமுச சுடரிலே
நடுதியென்று நாதமோடி நன்குற வமைத்ததே. 353

அமையுமான மோனமு மரனிருந்த மோனமும்
சமையும்கூத மோனமுந தரித்திருந்த மோனமும்

இமையுங் கொண்டவே கமுமிலங் குமுச்சித் தமானமும்
தமையறிந்த மாந்தரே சடததைபுற்று நோக்கிலா.

பாசசலூர் வழியிலே பரணி நந்த சுழியிலே
காயசசகொம்பி னுனியிலே கனியிருந்த மலையிலே
வீச்சமான தேதடா விரிவுதங்கு மிவ் துமே
மூச்சினோடு மூச்சைவாங்கு முட்டிநின்ற சோதியே

சோதிசோதி யென்றுநாடித் தோறபவா சிலவரே
ஆதிஆதி யென்றுநாடு மாடவா சிலவரே
வாதிவாதி யென்றுசொல்லும வம்பரும சிலவரே
நீதிநீதி நீதிநீதி நின்றிடு முழுச்சுடர் 356

சுடரகாகி யெழுமபியங்கு தூடமான காலமே
இடரதாயப புவிபுமவிண்ணு மேகமா யமைக்கமுன
படரதாத நின்றவாதி பஞ்சபூத மாகியே
அடரதாக அண்டமெங்கு மாண்மையாக நின்றதே

நின்றிருந்த சோதியை நிலத்திலுற்ற மானிடர்
கண்டறிந்து கண்குளிரந்து காதலுற றுவாவுவோர்
கண்டமுற்றமேனமுனையின் காட்சிதனைக்காணுவார்
நன்றியற்று நரலைபொங்கி நாகமு மகிழ்ந்திடும. 358

வயங்குமோனச செஞ்சுடர் வடிந்தசோதி நாதமுங்
கயங்குள்போலக் கதறியே கருவூற்ற வெளியிலே
பயங்கொடினறிமீ னறியே படாநதுநின்ற பான்மையே
நயங்குள்கோ வென்றேநடுங்கி நங்கையானதி யமே

தீபவுச்ச முனையிலே திவாகரத்தின் சுழியிலே
கோபமாறு உலையிலே கொதித்துநின்ற தீயிலே
தாபமான மூலையிற சமைந்தனின்ற சூகூமுஞ்
சாபமான மோட்சமுந் தடித்துநின்ற நிலங்குமே 360

தேசிகன சுழன்றதே திரிபுனையின வாலையில
வேசபோடு வாலையில விடனிநுநத மூலையில
நேசசந்தி ரோதய நிறைந்திருநத வாரமில்
வீசவீசி நின்றதே விரிந்துநின்ற மோனமே. 361

உடசமல போனமி லுயங்குநின்ற நந்தியை
வீக்கலோடு கீயுப சு விலவனையின மத்தியில
முடபொதிநத தென்னவே முடுகிநின்ற செஞ்சுடா
கடஞவகன போலவுங் கடிந்தநின்ற காட்சியே.

உந்தியிற சுழிவழியி லுச்சியுற்ற மத்தியிற
சந்திர னொளிகிரணந தாண்டிநின்ற செஞ்சுடா
பந்தமாக விலவனையிற பஞ்சபூத விஞ்சையால்
கிந்தபோற கீயிலநின்று கீச்சுமூச்சு வென்றதே.

கெசசையென்ற மூச்சினோடு சிகாரமும் வகாரமும்
பசசையாகிநின்றதே பாவெளியின பானமையே
இசசையான ஹூவியிலே யிருந்தெழுநத ஹீயிலே.
உச்சியான கோணத்தி லுத்தத்தே சிவாயமே.

ஆறுமூலைக் கோணத்தி லபைநதவொன்ப தாததிலே
நாறுமொன்று நங்கையான நாவியுந தெரிந்திட
கூறுமென்று ஜவாங்கு கொண்டுநின்ற மோனமே
பாறுகொண்டு நின்றது பறந்ததே சிவாயமே. 365

பறந்ததே கறந்தபோது பாசசலூர் வழியிலே
பிறந்ததே பிராணன்னறிப பெண்ணுபா னுமல்லவே
துறந்ததோ சிறந்ததோ தூயதுங்கமானதோ
இறந்தபோதி லன்றி இலங்கிடுஞ் சிவாயமே. 366

அருளிநுநத வெளியிலே அருககணிநற விருளிலே
பொருளிநுநத சுழியிலே புரண்டெழுநத வழியிலே
தெருளிநுநத கலையிலே தியங்கிநின்ற வலையிலே
குருவிநுநத வழியினின்று ஹூவுப ஹீனமானதே

ஆனதோ ரழுத்திலே யமைந்ததின்ற வாதினே
கானமோடு தாலமீதில கண்டறிவ திலலைய
தானுநகாநு மானதே சமைந்தவாலே காலையில
வேனலோடு வாறுபோல கிரிந்ததே சிவாயமே. 368

ஆறுகொண்ட வாரியு மமைந்ததின்ற தெய்வமுந்
நூறுகொண்ட மாரியுந் துலங்குகின்ற தூபமுந்
வீறுகொண்ட மோனமுந் விளங்குமுந் கமலமுந்
மாறுகொண்ட ஸ்ரீநில மடிந்ததே சிவாயமே. 369

வாயலகண்ட கோணமில் வயங்குமலா வைகரிய
சாயலகண்டு சாரந்ததுந் தலைமன்ன நுறைந்ததுந்
காயவண்டு கண்டதுந் கருவூங்கு சென்றதுந்
பாயமென்று சென்றதுந் பறந்ததே சிவாயமே. 370

பறந்ததே துறந்தபோது பாசசலூர் வழியிலே
பறந்ததே கவவுமுற்ற வாணாகையின் மேவியே
பிறந்ததே யிறந்தபோதிற பிடிடாமற் கீயிலே
சிறந்ததின்ற மோனமே தெளிந்ததே சிவாயமே. 371

வடிவுபறப் வாசனத் திருத்திமூல வனலையே
மாருகத்தி னுலெழுப்பி வாசலைநது நாலையு
முடிவுமுத்தி ரைப்படுத்தி மூலவினா தண்டினால்
முளரியாக யங்கடந்து மூலநாடி யூடுபோய். 372

அடிதுவக்கி முடியளவு மாறுமா நிலங்கடந்
தற்புறத்தில் வெளிகடந்த வாதினெங்கள் சோதியை
யுடுபதிக்க ணமுதருந்தி யுணமைஞான வுலகையுள்
உச்சிபட் டிறங்குகின்ற யோகநிலை யோகியே 373

மந்திரங்க ளுண்டுநீர் மடங்குகின்ற மானிடா
மந்திரங்க ளாவது மறத்திலூற லன்றுகாண
மந்திரங்க ளாவது மதித்தெழுந்த வாடிவை
மந்திரத்தை யுண்டவாகு மரணமேது மிலலையெ.

மந்திரங்கள் சுற்றுநீர் முயங்குகின்ற மாந்தரோ
மந்திரங்கள் சுற்றுநீர் மரித்தபோது சொலவிரோ
மந்திரங்க ளுமுமுளே மதித்தநீறு முமுமுளே
மந்திரங்க ளாவது மனத்தினைத் தெழுத்தமே. 375

உள்ளதோ பிறப்பதோ வுயிரொடுங்கி நின்றிடப்
மெள்ளவந்தது கிடழிநீர் வினாவவேண்டு மென்கிறீர்
உள்ளதும் பிறப்பதும் மொத்தபோது நாதமாங்
களளவாசலைத்திறந்து காணவேண்டு மாந்தரே 376

ஓரெழுத்தி லிங்கமா யோதுமட்ச ரத்துளே
ஓரெழுத்தி யங்குகின்ற வுண்மையை யறிகலீர்
மூலெழுத்து மூவராய் முனைத்தெழுந்த சோதியை
நாவெழுத்து நாவுளே நன்னறதே சிவாயமே 377

முத்திசித்தி தொந்தமா முயங்குகின்ற மூரத்தியை
மறறுத்தித் உப்புனல்க ளாகுமத்தி மப்புலன்
அத்தாநித்தா காளகண்ட ரனபினு லனுதினம்
உச்சரித் துளத்திலே யறிந்துணர்ந்து கொண்மினே.

மூன்றிரண்டு மைந்தமாயமுயன்றெழுந்த தேவராய
மூன்றிரண்டு மைந்தராய முயன்றதே யுலகெலாம்
சனறதாயு மப்பனு மியங்குகின்ற நாதமாய [மே
தோனறுமோரெழுத்தினோடுசொல்லஒன்றுமிலலை

வெளியுருக்கி யஞ்செழுத்து விரதுநாத சத்தமுந்
தனியுருக்கி நெங்கலந்தது சகலசித்தி யானதும்
வெளியிலு மவந்நையிலு மிருவரை யறிந்தபின்
வெளிசலந்த சனமையால் தெளிந்ததே சிவாயமே.

முப்புறத்தி லப்புறப் முககனை கிணையிலே
சிறபுத்தது ஞுறபனஞ் சிவாயமஞ் செழுத்துமாந்
தற்பரமுத்தித்தநின்று தானுவெங்கு மானபி
னப்பற பொடுங்குமோடி யெங்குமலிங்க மானதே.

ஆடிநின்ற சீவனோ ரஞ்சபஞ்ச பூகமோ
கூடிநின்ற சோதியோ குலாவிநின்ற மூலமோ
நாடுகண்டு நின்றதோ நாவுகற்ற கலவிபோ
வீடுகண்டு விணடின வெட்டவெளியு மானதே.

உருத்தரித்த போதுசீவ னோக்கிநின்ற வுண்மைபு
திருத்தமுள்ளதொன்றிலுஞ் சிவாயமஞ்செழுத்தமா
மிருத்தநின் றுறுத்தடங்கி யோ போகமானபின்
கருத்தினின் றுதித்ததே கபாலமேந்த நாதனே. 383

கருத்தரித்த துரித்தபோது கமலபீட மானதுங்
கருத்தரித்த துதித்தபோது காரணங்க ளானதுங்
கருத்தரித்த துதித்தபோது காரணமிரண்டுகண்களாய்
கருத்தினின் றுதித்ததே கபாலமேந்தநாதனே 384

ஆனவனனி மூன்றுகோண மாற்றிண்டு எட்டிலே
யானசீவ னஞ்செழுத தகாரமிட டலாந்தது
மானசோதி யுண்மையு மஞ்சியான வுண்மையு
மானதான தானதா யவலமாய மறைந்திடும். 385

ஈனறெழுந்த வெம்பிரான றிருவாங்க வெளியிலே
நானறபாம்பின் வாயினால் நாலுதிக்கு மாயினால்
மூன்றுமூன்று வளையமாய முப்புறங் கடந்தபின்
ஈனறெழுந்த அவவினோசை யெங்குமாகிநின்றதே.

எங்குமெங்குமொன்ற லோவீரேழலோகமொன்
றலோ, அங்குமிங்குமொன்றலோ வஞ்சியானதொ
ன்றலோ, தங்குதாபரங்களுந் தரித்துவாரமொன்ற
லோ, உங்களுங்கள் பங்கினிலுதித்ததே சிவாயமே.

அம்பரத்தி லாடுஞ்சோதி யானவனனி மூலமா
மம்பரமுந் தம்பரமு மகோமிட் டலாந்ததும
அம்பரக் குளியிலே யங்கமிட டுருக்கிட
வம்பரத்தி லாதியோ டமாந்ததே சிவாயமே. 388

வாடிலாத பூமலாநது வண்டுரிசை நானிலே
யோடிநின் றுருவெடுத துகாரமா யலாநததும்
ஆடியாடி யங்கமு மகப்படக கடநதபின்
கூடிநின் றுலாவுமே குருவிருநத கோலமே. 389

விட்டடி விரைததோ வேருருக்கு நின்றதோ
எட்டிநின்ற சேவனும் வேழுலோகங் கண்டதோ
தட்டுருவ மாநின்ற சஞ்சிவத தெளியதோ
வட்டவீ டறிநதபோக ளானதேவ ராவரே. 390

வானவா நிறைநததோதி மாணிடக் கருவிலே
வானதேவ ரததனைக்குள வந்தடைவா வானவா
வானகமு மணைகமும வட்டவீ டறிநதபின்
வானெலா நிறைநதமனனு மாணிகங்க ளானதே.

பன்னிரண்டு காலநிறுத்தப் பஞ்சவான முற்றிடின
மின்னியே வெளிக்குணின்று வேரிடத தமாநததுரு
சென்னியாந தலத்திலே சேவனின் றியங்கிடும
பன்னியுனனி யாயநதவா பரப்பிரம மானதே. 392

உச்சிகணடுகண்களகூட்டியுண்மைகண்டதெவவிட
மச்சுமாளி கைககுளே மாணிடங் கலப்பிரேல
எச்சிலான வாசல்களு மேகபோக மாயவிடும
பச்சைமாலு மீசனும பரநததே சிவாயமே. 393

வாயிலிட்டு நலலுரிசை யட்சரத தொளியிலே
கோயிலிட்டு வாயியுமங் கொம்பிலே யுலர்நதது
மாயிலிட்ட காயமு மனாதியிட்ட சேவனும
வாயுவிட்ட வன்னியம் வளாநததே சிவாயமே. 394

அட்சரத்தை யுச்சரித தனாதியங்கி மூலமா
யட்சரத்தை யுநதிரநத கோரமிட டலாநதது
மட்சரத்தி லுடகா மகப்படக கடநதபின்
அட்சரத்தி லாதியோ டமாநததே சிவாயமே. 395

கோயிலுங் குளங்களுங் குளியினிற் குருக்களாய்
மாயிலு மடியிலு மனத்திலே மயங்குநீர்
ஆயனை யாண்பு மறிந் துணரநது கொளவிரேல
தாயினுந் தகப்பனோடு தானமாநத தொககுமே. 396

கோயிலெங்கு மொன்றலோ குளங்கணீர்களொன்
றலோ, தேயுவாயுவென்றலோ சிவனுமங்கையொன
றலோ, ஆயசீவ நெங்குமோ யமாநதுவார்தொன்ற
லோ, காயமீதறிநத்போகள காட்சியாவாகாணுமே.
காதுகண்கள மூக்குவாய் கலந்தவார தொன்றலோ
சோதியிட் டெடுத்ததுஞ் சுகங்களுஞ்சொன்றலோ
ஓதிவைத்த சாதிரி முதித்தவார தொன்றலோ
நாதவீ டற்றதபோக ணுதராவா காணுமே. 398

அவவுதித்த வடசரத்தி னுட்கலந்த வட்சரம
சவவுதித்த மந்திரஞ் சம்புவத திருந்ததால
மவவுதித்த மாயகையால மயங்குகின்றமாநதாகாள
உவவுதித்த தவவுமா புருத்தரித்த வுண்மையே 399
அகாரமென்னு மககரத்தி லககரமெழுந்ததோ
அகாரமென்னு மககரத்தி லவவுவந் துதித்ததோ
உகாரமு மகாரமு மொன்றிந்ந நின்றதோ
விகாரமற்ற ஞானிகாள விரித்துரைக்க வேணுமே.

சத்தியாவ துன்னு ல தயங்குசீவ னுட்சிவம
பித்தாகா ளித்தற்குமேல பித்தறுகின்ற திலலையே
சத்தியைநதுகூடமொன்றுசொ லலிறந்ததோரவெளி
சத்திசிவமு மாகிநின்று தன்மையாவ துண்மையே.
சுக்கிலத் துளையிலே சுரோணிதக் கருவுளே
முச்சதுர வாசலில முனைத்தெழுந்த மோட்டினில
மெய்ச்சதுர மெய்யுளே விளங்குஞான தீபமா
யுச்சரிக்கு மந்திரம் ஓமநமசி வாயமே. 402

அக்கர மனாதிதயல்ல வாததும மனாதிதயல்ல
புககிருந்த பூதமும் புலன கரு மனாதிதயல்ல
தககமிகக நூல்களுஞ் சாஸ்திர மனாதிதயல்ல
வொககநிள் றுடனகலந்த வுண்மைகா ணனாகியே.

மேன்மையாகிநின்றதேது விடநின்று தொடட
தேது, வுண்மையாக நீயுரைக்க வேணுமெனக னுத்த
மா, பெண்மையாகி நின்றதொன்று விட்டுநின்றதொ
ட்டதை, புண்மையா யுரைக்க முகதி யுடகலந திருந
ததே. 404

அடக்கினு லடங்குமோ வண்டமரு செழுததுளே
யுடக்கினு லெடுத்தகாய முண்மையென றுணர்ந்துநீ
சடக்கியாறு வேதமுந தரிககவோதி லாமையால
விடக்குநாயு மாயவோதி வேறுவேறுபேசுமோ. 405

உண்மையான சககர முபாயமா பிருந்ததுந
தனமையான காயமுந தரித்தரூப மானதும்
வெண்மையாகி நீறியே வினேந்துநின்ற தானது
முண்மையானஞானிகள் விரித்துரைக்கவேண்டுமே.

எள்ளகத்தி லெண்ணெயபோலவெங்குமாகியெயம்பி
னுள்ளகத்தி லேயிருக்க ஆசலாடு மூடாகாள [ரா
கொள்ளைபட்டவாவினைக் குணககெடுக்க வலலிரேல
வள்ளலாகி நின்றசோதி காணலாகுமெயம்மையே.

வேணுமென்ற ஞானமும் விரும்புகின்ற நூலிலே
தாணுவுண்டங் கெனகிறீர் தரிககிலீர் மறக்கிலீர்
தாணுவொன்று மூலநாடி தனனுள்நாடி யுமமுளே
காணுமன்றி வேறியாவுங் கனாமயகக மொககுமே.

வழக்கிலே யுரைக்கிறீர் மனததுளே தவிககிறீர்
உழக்கிலாது நாழியான வாறுபோலு மூமைகாள்

எழக்குநாலு நாழியான வாறுபோல முமமுளே
வழக்கிலே யுரைக்கிறீர் மனததுளீசன மன்னுமே.

ஆறத்திறங்க ளுக்குநீ யண்டமெண் டிசைக்குமநீ
திறத்திறக்க ளுக்குநீ தேடுவாராக் கிநதைநீ
யறக்குமநீ யுணர்வுநீ யுட்கலந்த சோதிநீ
மறக்கொணாத நின்கழல் மறப்பினுங் குடிகொளே.

ஆடுகின்ற வெம்பிராண் யங்குமிங்கு நின்றநீர்
தேடுகின்ற வீணாகாள தெளிவதொன்றையோகி
நாடிநாடி யுமமுளே நவீன நுநோக்க வலலிரேல்[லீர்
கூடொணாத தறபரங் குவிறதுகூட லாகுமே. 411

சுத்தியைநதுகூட மொன்றுசொல்லிறந்ததோவெளி
சத்தியுஞ் சிவமுமாகி நின்றதன்மை யோர்கிலீர்
சத்தியா வதுமுடல் தயங்குசீவ னுட சிவம்
பித்தாக ளறிநதுகொள பிராணிநுநத கோலமே. 412

அகாரமான தம்பலம் மனத்தியான தம்பலம்
மகாரமான தம்பலம் முண்மையான தம்பலம்
மகாரமான தம்பலம் வடிவமான தம்பலம்
சிகாரமான தம்பலம் தெளிந்ததே சிவாயமே. 413

சக்கரம் பறந்ததோடி சகலமேல் பலகையாய்
செக்கிலாடு மெண்ணையபோல சிங்குவாயு தேயுவு
முகக்கிலே யொளிகலந்தது யுகங்களுங் கலக்கமாய்
புகக்கிலே புகுந்தபோது போனவாற தெங்ஙனே.

வளாந்தெழுந்த கொங்கைதனை மாயமென்
றெண்ணிநீ, ருளுகொளசீவ ராருடம் புடமையாகத்
தோவீராகாள, விளங்குஞான மேவியே மிக்கோர்
சொல்லைக் கேட்பிரேல், களக்கமற்று நெஞ்சுளே
கருத்துவந்த புகுமே. 415

நாலுவேத மோதுகின்ற ஞானமென றறிவிரோ
நாலுசாம மாகியே நவீனறஞான போதமா
யாலமுண்ட கண்டனு மயனுபநத மா லுமாயச
சாலவுன்னி நெஞ்சுளே தரித்தகே சிவாயமே. 416

சுறறமென்று சொலவதுஞ் சுருதிமுடிவிலவைத்திட
ரத்தநித்த மாடியே யமநகிருந்த தெவவிடம்
பரதிமுற்றி யனபாகள பரநதிலானது பரமுது
பித்தரே யிதைக்கருதி பேசலாவ தெவங் னீன 417

எவங்னேவி ளக்கதுக கேற்றவாறு னின்றுதா
னெவங்னே யெழுந்தருளி யீசனேச ரென்பரே
வங்னே யிருந்தருளு மாதியான தற்பரம
சிவங்மணமி யானேபோலத திருமலங்க ளற்றதே.

அற்றவுள ளகததையு மலக்கிடு மெழுகிடு
மெததீப மிடடதிற பிறவாதபூசை யேத்தியே
நற்றவம் புரிந்தயேக நாதாபாதம் நாடியே
கற்றிருப்ப தேசரிதை கண்டு கொள்ளு முமமுளே

பாத்ததுநின்ற தம்பலம் பாம்புண்டு மம்பலங்
கூத்ததுகின்ற தம்பலங் கோபமான தம்பலம்
வாத்ததையான மம்பலம் வன்னியான தம்பலஞ்
சேற்றமான தம்பலந் தெளிந்ததே சிவாயமே. 420

சென்றுசென நடந்தொறும சிறந்தசெம்பொன்மப
ஆனறுமின்று நின்றதோ ருறுதியான வம்பலம் [லம்
என்றுமென்று மிருப்பகோ ருறுதியான வம்பலம்
மொன்றியொன்றிநின்றது ளொழிந்ததேசிவாயமே.

தந்தைகாய தமருநீ சகலதே வதையுநீ
சுந்தைநீ தெளிவுநீ சித்திமுத்தி தானுமநீ
விந்தநீ வினைவுநீ பேலதாய வேதமநீ
எந்தைநீ யிறைவநீ யெனையாண்ட வீசனே 422

எப்பிறப்பி லுமபிறந் திருந்தழிந்த வேழைகா
ளிப்பிறப்பி லுமபிறநது என்னைநீறு பூசுநீ

ரப்புடன மலமறுதது ஆசைநீக வல்லிரேல
செப்புராத வோசையிற நெறிநதுகாண லாகுமே.

மந்திரங்கள் கற்றுநீர் மயங்குகின்ற மாந்தரே
மந்திரங்கள் கற்றுநீர் மரித்தபோது சொலவிரோ
மந்திரங்க ளுமமுளே மதிக்கநீரு முமமுளே
மந்திரங்க ளாவது மனத்திலைந தெழுததுமே. 424

எட்டுயோக மானது மியங்குகின்ற நாதமும
மெட்டுவகசு ரததுளே உகாரமு மகாரமும
விட்டலநக மந்திரம் வீணுவதண்டி னூடுபோ
யட்டவக்ஷ ரததுளே யமாந்தகே சிவாயமே. 425

பிரானபிரா னென்றுநீர் பினததுகின்ற மூடரே
பிரானவிட்டு மெம்பிரான பிரித்தவாற தெங்ஙனே
பிரானுமாய பிரானுமாய பேருலகு காணுமாய்
பிரானிலே முனைததெழுந்த பிதகாகா னு முமமுடல.

ஆதியிலலை யந்தமில்லை யானநாலு வேதமில்லை
சோதியிலலைசொல்லுமில்லை சொல்லிறந்த துவெளி
நீதியிலலை நேசமில்லை நிச்சயப் படாததும
ஆதிகண்டு கொண்டபின் னஞ்செழுதது மில்லையே.

அமமையப்ப னப்பநீ ரமாந்தபோ தறிகிலீ
ரமமையப்ப னுனநீ ராகியான பாசமே
னமமையப்ப னிவ்வேயன்றி யாருமில்லை யானபின்
னமமையப்ப னில்லைபன்றி யாருமில்லை மில்லையே.

நூறுகோடி மந்திரம் நூறுகோடி யாகமம்
நூறுகோடி நாளிநூது டாடிநாலு மெனபயன
ஆறுமாறு மாறுமா யகத்திலேர லெழுந்ததாம்
சீறையோத வல்லியேல் சிவபதங்கள் சேரலாம். 429

முந்தவோ ரெழுததுளே முனைததெழுந்த செஞ்சுட
 ரந்தவோ ரெழுததுளே பிறந்தகாயமானது
 மந்தவோ ரெழுததுளே யேகமாகி நின்றது
 மந்தவோ ரெழுததைய மறிந்ததுணர்ந்து கொள்ளுமே 430

கூட்டமிட்டு நீங்களுங் கூடிவேத மோதுநீர்
 ஏட்டகத்து வீசனு மிருப்பதென நெழுததுளே
 நாட்டமிட்டு நாடிடு நாலுமுன்று தன்னுளே
 யட்டகத்துளாடிடுமமமையாணையுணமையே. 431

நாககைழுக்கைய யாமையா ரெடுத்ததுரைத்த காரணம்
 நாககையுன்றி யுளவனைத்து ஞானநாடி யூடுபோ
 யேகசைநேரிகக வடசா மிரண்டெழுததுயேத்திடிற்
 பாரததபாரதத திகக்கொம் பப்பிரமம் மானகே.

சொள்ளொணுது குளிகொணுதுகோதற்குலைக
 கொணுது, அள்ளொணுது வணுகொணுது வாதி
 மூலமானதை, தெள்ளொணுது தெளியொணுது
 சிறப்பதக் லுட்பயன், விளொணுது பொருளை
 யான விளபபுமாற் தெங்ஙனே 433

ஓசையுள்ள கவலை யுடைத்திரண்டாய செயதுமே
 வாசலிற் பதித்தகலை மயங்கவே மிதக்கிநீர்
 பூசலைக்கு வைத்தகவலை பூவுமரீருஞ் சாததுநீர்
 ஈசனுக் குகந்தகல வெந்ததலனு சொலலுமே 434

ஒட்டுவைத்து கட்டிநீ ருபாயமான மந்திரம்
 கடடுபட்ட போதிலுந் காததனங்கு வாழுமோ
 எட்டுமெட்டு மெட்டுளே யியங்குகினற வாயுவை
 வட்டுமிட்ட யவவிலே வைத்துணர்ந்து பாருமே. 435

இரதவூரி லிலையென்று எங்குநாடி யோடுநீ
 ரந்தவூர் வீசனு மமர்ந்தவாழ்வ தெங்ஙனே

யநதமான பொந்திலாரில மேவியினற நாதனை
மநதமான சீயிலவவி லறிந்துணாநது கொள்ளுமே.

புக்கிருநத துமமுளே பூரியிடட தோததிரா
தொகஞ்சட்டி சிவஞுவை யாககிரணன சூழத்திடி
லகஞ்மணி கொன்றைசூடி யமபலதது ளாடுவார
மிககசோதி யனபுடன விளம்பிடாது பின்னையே.

பின்னெழுநதமாங்கிசததை பேதையர்கணபற்றியே
பின்புமாங் கிஷத்திலபோக மாயதை பண்ணினால்
துன்புறும வினைகள்கடன சூழந்திடுமடினென்றலோ
அன்பாயிருநதபேசு ளாறுநீததல போலவியே.

விட்டிருந துமமுளே விதனமற்றிருக்கிறீர் [அ
கட்டிவைத்தவாசலமுன்று காட்சியானவாசலொன்
கட்டிவைத்த வாசலுங் கதவுதான திறந்துபோயத
திட்டமான வீசனைத் தெளியுமாங் கிஷத்துளே. 439

ஆருமாகு மாகுமே யனாதியான வபபொருள
ஏகர்பாதம நாடிநாடி யத்திறிக வல்லிரேல
பாகுசோ மொழியுனக்குப பாலனாகி வாழலாம
வாகுடனே வன்னியை மருவியே வந்திடா. 440

உண்மையான தொன்றைதொன்றையுறறுநோக்
கியுமமுளே, வண்மையான வாசியுண்டு வாழத்தியே
ததவலலிரேல், தனமைபெற்றிருக்கலாமதவமுமவநது
நேரிடும், கனமதனம் மாகுமீசா காட்சிதானும்
காணுமே. 441

பாலனாக வேணுமென்று பத்திமுறறு மெனபதே
நாலுபாத முண்டகில நனைநதிண டநிதததால்
மூலநாடி தன்னிலவன்னி முடியநத நீருண
ஏலவார் குழலியூடே யீசாபாத மெயதுமே. 442

எய்துநினை யன்பினு லிறைஞ்சியேதத வல்லிரே
லெய்துமுணமை தன்னிலே யிறப்பிறப் பகற்றிடும
மையிலங்கு கண்ணியங்கள் வாசிவானி லேறிமுன
செயதவல லினைகளுஞ் சிதறுமது தண்ணமே. 443

திண்ணமென்று சேதிசொன்ன செவவியோர்கள்
கேண்மினே, யண்ணலன புன்னபுருகியறிநதுநோக
கலாய்டும, மண்ணை விண்ணை வசிசைய நடத்தி
டில, நண்ணியெங்கு ளீசனும நமதுட லிருப்பனே.

இருப்பனெட்டெட்டெண்ணிலே பிறந்துவேநா
குவன, நெருப்புவா பு நீருமண்ணும நீளவிசுமபமாகு
வன, கருப்புநகுகாலமே கலநதுசோதி நாதனைக
குருப்புனலிலழுழுகினா குறித்ததுணாநதுகொளவரே.

கொளளுவார்களசிறதையிற குறிப்புணாநத ஞா
னிகள், விள்ளுவார்கள பகருவத்திலவேணடிவேண
டியேத்தினுள், உள்ளுமாயபுறப்புமா யுணாவதற்கு
ணர்வுமாயத, தெள்ளிதாக நின்றசோதி செமமை
யைத தெளிந்திடே. 446

தெளிந்தத சரியைதன்னில சென்று காலோகம்
பெறும், தெளிந்ததகிரியைபூசைசே, லாஞ்சமீபமே,
தெளிந்தநல யோகந்தவனில சேலாஞ் சாஞ்நப.
தெளிந்தஞானநானகினும சேலாஞ்சாயுச்சியமே.

சேருவார்களானமென்று செப்புவாநெளிவனோ
சேருவார்களநாலுபாதச செமமையென்றதிலையே
சேருவார்கள சிவகதி திருவருளைப பெற்றறபோ
சேருமாறு கண்டுநாலுஞ் செயதொழில திட்டபட்டே

திறமலிசகு நாலுபாதஞ் செமமையுந் திறப்படார
அறிவினிகள தேயநாடி யவத்திலே யலைவதே

சூழியதனைக காட்டியுட சூறித்துநோக்க வலலிவேல
வெறிக மழசடையுடையோனமெயப்பதமடைவரே.

அடைவுளோராகள முகதியை யறிந்திடாத மூடரே
படையுடைய தத்துவமும் பாதகங்க ளல்லவோ
மடைதிறக்க வாரியின மடையிலேறு மாறுபோல
உடலிலமூல நாடியை புரவேகதி யூன்றிடே 150

ஊன்றியேகதி மண்டல முறுவியுன்று தாள்திறந்
தான்றுதந்தி யேறிடி லமுக்காவந் திறங்கிடும
தான்றிதென்று தொண்டருக்கு நாதனுமவெளிப்படு
மானியு முயிர்பரம பொருந்திவாழவ சாகவே 451

ஆகமூல நாடியி லந் லெழுப்பி யனபுடன்
மோகமான மாயையில முயலவது மொழிந்திடில
தாக்கமேரு நாடியேக னேகமான வாறுபோ
லோகபாத மனபுட னிறைஞ்சினா றறிவரே. 452

அறிந்துநோக்கி யுமுமுளே யயனதியான முடிமுளே
யிருந்திராம லேகாபாதம் பெற்றிருப்ப துண்மையே
யறிந்துமீள வைத்திடா வகையுமான றேகதினா
செறிந்துமேலை வாசலைத் திறந்துபாரு முடிமுளே

சோதியாக வுமுமுளே தெளிந்துநோக்க வலலிவேல்
சோதிவந் துகித்திடுந் துரியாதீத முற்றிடு
மாதீசக் கரத்தினி லமாததுதிதத மாடுவன
பேதியாது கண்டுகொள பிராணனைத் திருத்தியே.

திருவுமாயசிவனுமாய தெளிந்துளோராகளசிறதையில
மருவிலே யெழுந்தவீசும் வாசனைய தாகுவன
கருவிலே விழுந்தெழுந்த கன்மவாத னையெலாம்
பருதிமுன னிருளதாம் பறியுமங்கு பாருமே. 453

பாருமெநதை யீசாவைதத பண்பிலே யிருநதுநீர்
சேருமே நடுவறிநது செமமையான வபபொருள
வேரையும் முடியையும் விரைநதுதேடி மாலயன
பாரிடநது விண்ணிலே பறநதுங்கண்ட திலையே

கண்டிலா தயனமாலென்று காட்சியாகசொலகிறீர்
மண்டிலா லானுடன் மேவலா யிருக்குமோ [வேல
தொண்டுபட்ட மனபுடன் சொழுதுநோக்க வலலி
பண்டுமுப புரமெரிதத பகதிவநது முததுமே. 457

முற்றுமே யவனொழிநது முன்பினொன்றுகாண்கிலே
பறறிவாத ஞானறுதன்னை பறறுநிறக வலலுமு [ன
கறறதாலே யீசாபாதங் காணலா யிருக்குமோ
பெற்றபேரை யனபுடன் பிரியமாகக் கேளுமே.

கேட்டுநின்ற வுன்னிலை கிடைத்தகா லததுளே
வாட்டமுள்ள தததுவ மயக்கமு மகற்றிடும
வீட்டிலே வெளியதாகும விளங்கவநது நேரிடுங்
கூட்டிவனனி மாருதங் குயத்தைவிட டெழுப்புமே.

எழுப்பிமுல நாடியை யிதப்படுத்த லாகுமே
மழுப்பிலாத சபையைநீர் வலிததுவாங்க வலலிரேல
கழுத்தியுங்கடநதுபோய் சொப்பனத்திலப்புற [னே.
மழுத்தியோ ரெழுத்ததுளே யமைப்பதுண்மையைய

அவலதிலை யென்றுதா னுவியும் பொருளுடல
நல்லவீசா தாளிணைக்கு நாதனுக்கு மீந்திலை
என்றுயெனனுள நேசமும் வாசியை வருநதினால்
தொல்லையாம வினைவிடென்று தூரதூரமானதே.

ஆனதே பதியது யாற்றதே பசுபாசம்
போனதே மலங்களும புலன்களும் வினைகளும்
கானசத்தி லிட்டதீய்ற காற்றுவந தடுத்தலோ
ஆனகத்தில வாய்வனனி யொன்றியே யுலாவுமே.

உலாவுமுவவு மவவுமா யுதித்தடாநது நின்றது
முலாய்யைம புலனகளு மொருதலக திருநதிம
விலாவுமங்கு நேசமாகி நின்றமுாத முண்டொங்
சுலாவுமெங்க ளீசனைக குறித்துணாநது குமபிடே.

குமபிடுங் கருத்துளே குகனையங் கரனையும்
நமபியே யிடமவலம நமஸ்கரித்து நாடிட
வெம்பிரா னு மமமையு மிருத்தியே நடுவனைத்
துமபிபோல வாசகந கொடாநதுசோமபி நீங்குமே.

நீங்குமைம புலனகளும நின்றநதவல வினைகளும்
ஆங்காரமா மாசையு மருநதடாநத பாவமும
ஒங்காரத்தி னுள்ளிருநத வெண்பதொழிந தொன்றிலத்
துங்கவீசா சொற்படி துணிந்திருக்க கததமே. 465

நினைப்பதொன்று கண்டிலே னீயலா துவேறிலே
நினைப்புமாயமறப்புமாய நின்றமாயகையகையே
யனைத்துமா யகண்டமா யனாதிமுன னனாதியாய
நினைக்குளநானெனக்குளநீ நினைக்குமாறதெங்ஙனே
கருக்கலநத காலமே சண்டிநின்ற காரணம்
உருக்கலநத போதலோ வுண்ணைநா னுணாநத்து [லா
விரிக்கிலெனமறைக்கிலென வினைக்கிசைநதபோதெ
முருக்கலநது நின்றபோது நீயுமநா னு மொன்றலோ
ஞானநூல்கள தேடியே நவின்றஞான யோகிகாள்
ஞானமான சோதியை நட்டியுள் ளறிக்கிலீ
ஞானமாகி நின்றதோரா நாதனை யறிந்தபின்
ஞானமலல தில்லைவேறு நாமுரைத்த துண்மையே.

கருத்தரிப்ப தற்குமுன காயமநின்ற தெவவிடம்
உருத்தரிப்ப தற்குமுன னுயிரப்புகின்ற தெவவிடம்
மருடபொதிந்தசிறதையில் மயக்கமநின்றதெவவிடம்
யிருப்புணர்ந்த ஞானிகள் விரித்துரைக்க வேணுமே.

கருவினிற கருவதா யெடுத்தவேழு தோற்றமு
மிருவினைப் பயதகினு ல் பிறந்திறந் துழன்றிடும
மறுவினைப் பிறவிழுன்று காலமும வகுத்தபின்
உருவினைப்பயனிதென்றுணர்ந்த ஞானிசொலலுமே.

வாயிலெச்சில போகவே நீர் குடி தது துபபுவீர்
வாயிருக்க எச்சிலபோன வாற்தென்ன தெவவிடம்
வாயிலெச்சி வல்லவோ நீ நுதைத்த மந்திரம்
நாதனை யறிந்தபோது நாடுமெச்சி லேதுசொல. 471

தொடக்கத்தென்று நீர்விழித் தொடங்குகின்ற
ஆமாகாள், தொடக்கிருந்த தெவவிடஞ் சுத்தியான
தெவவிடம், தொடக்கிருக்க வாற்றிந்ததுசுத்திபண்ண
வல்லிரேல், தொடக்கிலாத சோகியைத் தொடர்
நதுகாணலாகுமே. 472

மேதியோடு மாயுமே விருப்பியே யுணர்ந்திடல்
சாதிபேத மாயுருத் தரிக்கும வாறு போலவே
வேதமோது வானுடன் புலச்சிசென்று மேவிடில்
பேதமாய்ப் பிறக்கிலாத வாற்தென்ன பேசுமே.

வகைகுலங்களபேசியே வழக்குரைக்குமாந்தாகாள்
தொடையுலங்களான லோமையுணர்ந்தபின்
மிகைத்தசுக்கிலமன்றியேவேறுமொன்றுகண்டிலீர்

ஓதுமநாலுவேகமு முரைத்தசாஸ திரங்களும
பூதலத் துவங்களும பொருந்தியாக மங்களும
சாதிபேத வண்மையுந் தயங்குகின்ற நூல்களும்
மேதபேத மாகியே பிறந்ததுழன்றிருந்ததே. 475

உறங்கிலேனவிழிக்கி லேன் உணர்வுசென்றெடுங்
கிலேன, திறம்பிலேன றிகைக்கிலேன சிவதீட்சக
ளெட்டிலேன், புறப்புமுள்ளு மெங்கணும் பொதிந்

திருநக தேகமாய, நிறைந்திருநத ஞானிகள் நினைப்ப
தேது மிலலையே. 476

அங்குலிங்கம பூண்டுநீ கண்டபூசை செய்கிறீர்
அங்குலிங்கம பூண்டுநீ யமாந்திருநத மாரபனே
எங்குமோடி யெங்குமெங்கும மீடழிந்தது மாயகுறீர்
செங்கலசெம்பு கல்லெலரம சிறந்தபார்க்கு மூடரே

தீட்டமதீட்ட மென்றுநீ சினமுழுகு மூடரே
தீட்டமகி யலலையே தீட்டமகி யலலையே மாணதம
தீட்டகாய முமமுளே புந்ழுகின்ற பேயரே
தீட்டவந்தது கொண்டலே தெளிந்ததே சிவாயமே.

மூலநாடி தமமுளே முனைததெழுந்த வாயுவை
நாளுநாளு முமமுளே நடுகிருந்த வல்லிரேல
பாலன்கு முமமுடல பரந்தபோக லாயவிடும
ஆலமுண்ட கண்டாபாத மமமைபாத முண்மையே.

உந்திமேலே நாலுமுன்று ஒமநமசி வாயமாரு
சந்திசந்தி யென்றுநீ சாற்றுகின்ற பேயரே
முந்தவந்தது நாமமுளே மூலநாடி யுடுபோய
அந்தசந்தி பற்றிட பந்ததுணாந்தது பாருமே 480

வன்னிமுன்று தீயினில வாழு மெங்குள நாதனுந்
கன்னியாலை உள்ளிருந்த சந்தலகொண்டசெவவிடம
சென்னிநாலு கையிர்ண்டு சிந்தையி லிணடொன்று
உன்னியுனனி நமமுளே யுயர்துணாந்தது பாருமே.

தொண்டுசெய்து நீங்களுஞ் சூழுவோடி மாள்கிறீர்
உண்டுமுன்று நமமுளே புறறுணாந்தது பாகக்கிரீர்
வண்டலாவு சோலைசூழ வாழுமெங்குள நாதனும
பண்டுபோல நமமுளே பகுதித்திருப்ப வீசனே. 482

அரியதோர நமச்சிவாய பரதியந்த மானதும்
ஆற்றாண்டு நூறுகோடி யளவிடாத மந்திரம்
தெரியநாலு வேதபாறு சாஸகிர புராணமுந்
தேடுமாறு மயனுஞ்சுவ தேவதேவ தேவனே 483

பரமுனக கெனக்குவேறு பயமுமில்லை பரையா
கரமுனக்கு நிததமுங் குவித்திடக் கடமையான
சிரமுருகி பமுருளிதக் சீ நலாவு நாகீன
பரமெனக்கு நீயளித்தவுண்கு பிண்பை பிண்பையே.

மூலவட்ட மீதிலே முடிந்ததெனத் தெழுத்திலே
கோலவட்ட முனறுமாய்க் குளிரந்தலாந்த நின்றதீ
ஞாலவட்ட மனறுளே நலின்றஞானி மேலதா
மேலவட்டமாகியே யிருந்ததே சிவாயமே. 485

என்னகத்தி லெனனைநாடு என்குமோடிநாடினே,
னென்னகத்தி லெனனையன்றி யேதுமொன்று கண்
டிலேன, மின்னெழுமபிவிண்ணகத்தின மின்னெடுங்
கும் வாறுபோ, லென்னகத்து வீச்சேனடியா னுமலல
திலையே. 486

நாலுவேக மே துகின்ற ஞானமொன்று றறிவீரோ
நாலுசாம மாகிய நலின்றஞான போதமாய்
ஆலமுண்ட கண்டன மயனிமந்த மா லுமாய்ச்
சாலவுனனி நெஞ்சிலே தரித்தந்த சிவாயமே. 487

முச்சதுர மூலமாகி முன்றதான பேதமா
யச்சதுர முமுளே யடங்கிவாச யோகமா
மெய்ச்சதுர மெய்யுளே விளங்குஞான தீபமா
யுச்சரித்த மந்திர மோமநமசி வாயமே. 488

மூன்றுமண்ட லத்ததுளே முச்சதுர மாயமாய்
நாலுவாச லென்விரலி வுடுத்தித்த மந்திரங்

சோலியென்று மைநதும யக குளிரநதலநதுநின்றநீ
மேலுமேலு நாடினென விழைந்ததே சிவாயமே.

இடங்களபண்ணி சுததிசெயதே யிட்டபீட மீதிலே
யடங்கநீரும பூசலசெய தருநதவங்கள் பண்ணுவீர
ஒடுங்குகின்ற நாதந்ருதிக்குஞான மெவகிட
மடங்குகின்ற தெவகிட நற்றிதுபூசை செயயுமே.

புததகங் களைச்சுமநது மெய்களைப பிதற்றுவிர்
செத்திடம் பிறந்திட தெவங்னென றற்கிலீர்
அதகனைய சித்தனை யற்றிநூநோக்க வல்லிரே
லுத்தமகது ளாயசேதி புண்ணுமபோக மாகுமே.

அருளிலே பிறந்துகிதது மாயைரூப மாகியே
விருளிலேதயங்குகின்ற வேழைமாநதா கேணமினே
பொருளிலே தவம்புனைங் பொருத்தினோக்க வல்லிரேல
மருளதேது வன்னியின மறைந்ததே சிவாயமே.

சுருக்கலநத காலமே கண்டிருநத காரண
வருக்கவநத சோதியைத தெளிந்தயா னற்றிநதபின
தருக்கலநத சோதியைத தெளிந்தயா னற்றிநதபின
விருக்கிலே னிற்குகிலே விரண்டுமற றிருந்ததே.

லலாமசினதை யாபளவு தவமறியாத தனமையாயக்
கனமசினதை வெயிலுழன்று சுருத்தமிழநத கசடரே
செனமசெனமந தேடிந தெளியொண்த செலவனை
நனமையாக வும்முள்ள நயநதுகாண வேண்டுமே.

களளவுள்ள பேயிருநத கடந்தஞான மோதுவீர்
களளமுள ளறுத்தபோது கதியிதனறிக காண்கிலீ
ருளளமே விளக்கிநிதத மொளியணுக வல்லிரேற
றெள்ளிஞான மும்முளே சிறந்ததே சிவாயமே.495

காணவேண்டு மென்றுநீ கடனமலைக ளேறுவீர்
ஆணவம தலலவோ வறிவிலலாத மாநதநே
வேணுமெனறவ வீசாபாத மெய்யுளே தரிப்பனேற
முணுவாக நின்றசீவன முன்சிவம தாகுமே 496

அணுவிலை டுகன்றமா யளவிலாத சோதியைக
குணமதாகவுமமுள்ளேகுறித்ததுநோக்கின முததியாம
மிணமிணென்னுவி லையெண்ணிநீ ளொணுமயக்கமாய
துணிவிலாத படியினுற ரெடாநதுபூசைசெய்குவீர்.

எசுசிலெசுசி லென்றுநீ ரிடந்திருக்கு மேழைகா
டுசுசிலெசுச லலலவோ தாயகாய மானதும
வைததவெசுசி நேனலோ வணடினெசுசில்பூவலோ
கைசுசுதாவில் வைததுடன் சுறநதபாலு மெசுசிலே.

தீரத்தலிங்க மூரத்தியென்று தோடியோடுந் தீதே
தீரத்தலிங்க முள்ளினிற்ற சீவனைத் தெளியுமே
தீரத்தலிங்க முமமுள்ளே தெளிந்தகாண வல்லீரேற
நீரத்தலிங்கந் தானதாயச சிறந்ததே சிவாயமே.

ஆடுகொண்டு கூடுசெய தமாந்திருக்கும்வாறுபோற
நேடுகின்ற செம்பினைத் திடப்படப் பரப்பியே
நாடுகின்ற தம்பிரானு நமமுள்ளே யிருக்கவே
போடுதாப்பபூசையென்ற பூசையென்னபூசையே.

என்னையறப் நேரமு மறக்கலாத நாதனே
ஏகனே யிறைவனே யிராசராச ராசனே
யுன்னையறப் நேரமு மொருந்திருக்க லாகுமே
வுனதுநாட்ட மொன்றுநாவி லுதவிசெயவீ ரீசனே.

எல்லையற்று நின்றசோதி யேகமா யெரிககவே
வலலபூர ணப்பிரகாச யோகபோக மாகியே

நல்லவினப மோனசா கரதநிலை யமுததியே
நாடொனாத வமிரதமுண்டு நானறிந்து நின்றநாள்.

ஆனவாற தாவிடு மகண்டமான சோகிபை
பூனிகாட்டி யுமமுளே யுகந்தகாண வல்லிரே
லானகாய மாளலா முலகபாட மாளலாம
வானநாடு மாளலாம வண்ணநாட ருணையே 503

நிததலு மணிதுலககி நீடுமுலை புககிருந்த
கத்தியே கத்தியே கணகளமுடி பெனப்பயன
எத்தனைபே ரெண்ணினு மெட்டிரண்டு பததலோ
வததனுக கிதேற்குமோ வறிவிலாத மாந்தரே. 504

எட்டிரண்டு கூடியே யினிங்கமான தேவனை
மட்டதாக யுமமுளே மதித்துநோக்க வலவிரேற
கட்டமான பிறவியென கருங்கடல கடக்கலா
மிட்டமானவெளியினேடிசைந்திருப்போகாண்மினே.

உண்மையான மந்திர மொளியிலே யிருந்திடும்
தண்மையான மந்திரஞ் சமைந்தருப மாசியே
வெண்மையான மந்திரம் விளைந்துநீற காண்தே
யுண்மையான மந்திரம் தோன்றுமே சிவாயமே.

பன்னிரண்டு நாளிருத்திப் பஞ்சவனன மொத்திட
மின்னியவ வெளிகுணின் வேடுபுத தமாந்தது
சென்னியான தவத்திலே சீவனின் நியங்கிடும்
பன்னியுனனி யாயந்தவா பரப்பிரமம் மாவரே. 507

தச்சிவாயி லுச்சிமே லாயிரந தளவாளாய
முச்சுடரு முவியண்டு முண்டெழுந்த சீச்சுடா
வச்சிரம தாகியே வளாந்துநின்ற தெவவிடம்
இச்சுடரு மிந்திரியமு மேகமான தெவவனே. 508

முத்திசித்தி தொநகமாய முயங்குகின்ற மூர்த்தியை
மறந்துதிரத வையபுலனக ளாகுமத்தி மப்புலன
அத்தனிதத காலகண்ட ரனபிநு லனுதின
முச்சரித துளத்திலே வறிநதுணாநது கொண்மினே

அண்ணலா நநாதியா யநாதிமு னநாதியாய
பெண்ணுமாணுமொன நலோ பிறப்பதாருமுன்னலங்
கண்ணிலாணிலசுககிலங் கருத்தொடுங்குகின்றபின
மண னுளோருவிண் னுளோருவநதவாறதெங்ஙனே.

எத்திசைக்குமெவவுயிராக்குமெங்குளப்பனெம்பிரான
முத்தியான வித்துளே முளைத்தெழுநத செஞ்சுடா
சித்தினிறறெளிநகபோது தேவாகேயிற சோநதன
னத்தொடல் கண்டபோ தடங்கியாட ஹறறதே.511

வல்லவாச லொன்பது மருந்தடைதத வாசலுஞ்
சொல்லுப் வாசலோரைநதுஞ்செல்ல விமமிநின்றதும
நல்லவா சலைத்திறநது ஞானவாச லாடுபோ
யெலலைவாசல் கண்டபி னினிப்பிறப்ப தில்லையே.

ஆதியான தொன்றுமே யனேகரூப மாயமாயப
பேதாபேத மாயெழுதது சாவசீவ னுனபின
ஆதியோடு கூடிமீண் டெழுநதுசனம மானபின
சோதியான ஞானியாருஞ் சுததமா யிருப்பே.513

வண்டுபூ மணங்களோடு வந்திருநத தேவனெலாம
உண்டுளே யடங்குவண்ண மோதலிங்கமுலமாயக
கண்டுகண்டு வேரிலே கருத்தொடுங்க வலலிரேற
பண்டுகொண்ட வலவினை பறந்திடுஞ் சிவாயமே

ஓரெழுதது விங்கமாக வோதுமக கரசுதுளே
யோரெழுத கியங்குகின்ற வுண்மையை யறிகலீர

மூவெழுதது மூவாய முளைத்தெழுந்த சோதியை
நாலெழுதது நாவுளை நவின்றகே சிவாயமே. 515

தூரதூர தூரமுந தொடர்நசெழுந்த தூரமுந
பாரபார மெனறுமே பரித்திருந்த பாவிகாள
நோநோ நோமு நினைந்திருக்க வலலிதேவ
தூரதூர தூரமுந தொடர்நதுகூட லாகுமே. 516

குண்டலங்களபூண்டுநீரகுளங்கடோறுஞ் சூழுகிறீர்
மண்டுகங்கள் பேலநீர் மனத்தினமா சறுகுகிறீர்
மண்டையேந்த கைபடை மனத்திருந்த வலலிதேவ
பண்டைமா லயனொழுப பணிர ஆவாழ லாகுமே.

கூடுகட்டி முடடையிடடுக கொண்டிருந்தவாறுபோ
லாலிரண்டு கனறையீன்ற வம்பலதது ளாடுதே
மாடுகொண்டுமெண்ணெயுண்ணு மானிடப்பசுக்களே
வீடுகண்டு கொண்டபின்பு வெட்டவெளி காணுமே.

உள்ளதோ பிறப்பலோ வுயிரப்படங்கி நின்றிடும்
மெள்ளவந்தது கிட்டநீர் வினவவேண்டு மென்கிறீ
ருள்ளதும பிறப்பது மொத்தபோது நாதமாங்
களளவாச லைத்திறந்து காணவேண்டு மாந்தரே 519

நட்டகல்லை தெய்வமொன்று நாலுட்படு சாததியை
சுற்றிவந்துமொண்டு மாணென்று சொல்லுமந்தியமே
நட்டகல்லுமபேசுமோந் தனுள்ளிருக்கையில் [தடா
சுட்டசட்டி சட்டுவங் கறிச்சுவை யறியுமோ. 520

சிவவாககியா பாடல முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றமபலம்

பட்டினத்ததுப் பிள்ளையாருடைய

ச ரி த் தி ர ஸ் க ரு க் க ம்

சோழநாட்டிலுள்ள காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலுள்ள குபேரன் திருவெண்காட்டு எனும் பட்டினத்ததுப் பிள்ளையாக அவதரித்து, சீமான யிருந்தனா. பின்பு இவா விவாக முடிந்தது. புத்திரனிலலாமல வருந்துகையில், பரமசிவன் ஒரு குழந்தை வடிவமாகத் திருவிடைமருதூர் உத்தியான வனத்திலுள்ள மரத்தடியில் அருகிருந்தனா. இதைக் கண்டு மிகுதியும் வறியராயிருந்த சிவசுருமரும, அவா மனைவியாரும குழந்தையை யெடுத்ததுவந்து புத்திரனில்லாத பட்டினத்ததுப் பிள்ளைக்குக் கொடுத்திரும பப பொன பெற்றுச் சென்றனா. குழந்தையாகிய பரமசிவன் மருதப்பிரான என்னும் பெயா தரிககப் பெற்று வளாந்து பதினாறுவயதாயால் பிதா வில்லாத சமயத்தில தாயாரிடம் வந்து, 'காதறற லுசிய்யும வாராது கடைவழிகடே' என்னும் வாககிய மெழுதிய ஒரு நறுகையும, ஒரு காதறற லுசிய்யும ஒரு பெட்டியில் வைத்து தாரிடடு, அதை அந்த அம்மனிடங் கொடுத்து இதை என பிதா வந்தவுடன் கொடுக்கக்கடவீர் என்று சொல்லி மறைந்து போயினா. அந்த ஆம்மனும் பிதாவாகிய பட்டினத்ததுப் பிள்ளை வந்தவுடன் கொடுக்க, அவர் அப்பெட்டியைத் திறந்து காதறற லுசிய்யும நறுகையும கண்டு ஞானோதயமாகி இதுவரையிலுந் தமக்குத்

திருமகனாக விருந்தவா பரமசிவ னென்றுணர்ந்து, தமது செல்வப் பொருளைப் பலருக்கும் சூறையிடும் படி தமது தலைமைக் காரியக்காரராகிய சேந்தனாருக்குக் கட்டளைபிட்டு, துறவுபூண்டு, அவ்வூற்றிற் பிச்சை எடுத்ததுண்டு வந்தனா. இதைக் கண்டு அவர் சுற்றத்தார் வருந்துகையில், அவரது தமக்கையார் இவர் இறந்தாலும் நல்லதென வெறுத்து விஷங் கலந்த ஓட்டப்பம் ஒன்று சுட்டுத்தரவே அப்போது பட்டினத்தாரா, “தனவீன தனனைச் சுடும் ஓட்டப்பம் வீட்டைச் சுடும்” என்று சொல்லி அவ்வப்பத்தைக் கொடுத்தவா வீட்டிற் சொருகி அப்பட்டண முழுமையும் உயிராக ளிறவாமல் எரித்துப், பின்பு, தமது தாயார இறந்தமையால் அந்த அம்மனைச் சுடுகாட்டில் தமது ஞானக்கினியால் சில பாடல்களைப்பாடித் தகித்தது, திருவிடை மருதுரிற் சென்று அப்பால் திருவாரூரைத்து அங்கு இறந்தவனைப் பிழைப்பித்துக் கொங்கு நாட்டின சிவஸ்தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு துளுவநாடு வந்தது. பத்திரிகரி மகாராஜனுக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்தது, திருவெண்காட்டுக்குச் சென்று அங்குத் தமது தலைமைக் காரியக்காரராகிய சேந்தனாரைச் சிறையினின்று மீட்டுச் சிதம்பரம், திருக்காளத்தி முதலிய ஸ்தலங்களிற் சென்று சிவபிரானைப் பாடிப் பணிந்து திருவொற்றியூர் வந்து சிவலிங்கமாக உருமாறினா.

சென்னையைச் சார்ந்த திருவொற்றியூர் கடற்கரையோரம் (இப்பொழுது அவ்விடத்தில் அவர்போல ஓர் ஆலயஞ் சமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.)

சரித்திரச் சுருக்கம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

படினத்துப் பின்னையார்

அந்நிச்சேய்த

திருப்பாடற்றிரட்டு

முதலாவது

புகழிறற்றிருவகவலை

திருச்சிறைமபலம்

நினைமின மனனே நினைமின மனனே

சிவபெருமானைச் செபபொனம் பலவனை

நினைமின மனனே நினைமின மனனே

1 அலகைத்தேரி னலமரு காளின

உலகப்பொய வழுக்கையுடலை 2 யோமபறக

பிறந்தன ஹிகரு மிறந்தன பிறகும்

தோன்றன பறையு மறைந்தன தோன்றும்

பெருந்தன சிறுகருகு சிறுத்தன பெருகும்

உணர்ந்தன மறக்கு பறந்தன வுணரும்

புணர்ந்தன பீரியும் பீரிந்தன புணரும்

3 அருந்தின மலமாய 4 புனைந்தன வழுக்காய்

உவப்பண வெறுப்பாம் வெறுப்பன வுவப்பாம்

உன்றிவை யனைத்து முணர்ந்தனை யன்றியும்

பிறந்தன பிறந்தன பிறவிக டோறும்

கொன்றனை யனைத்து மனத்துநினைக கொன்றனா

தின்றனை யனைத்து மனத்துநினைத் தின்றன

பெற்றனை யனைத்து மனைத்துநினைப் பெற்றன

1 அலகைத்தோ - நாணல் 2 ஓமபறக - பாதுகாவது
ஒழிக்க 3 அருந்தின - உண்ட உணவு 4 புனைந்தன -
உடுத்த ஆடை

ஓமபினை யனைதது மனத்தநினை யோமபின
 செலவததுக களிசுதனை தரித்திரத தழுங்கினை
 சுவாககத திருநதனை நுகிற கிடநதனை
 இனபமுந துணபமு மிருநிலத தருநதினை
 ஒனஞென ரெழியா துறறனை யனறியும
 1 புறபுதக குரம்பை துச்சி லொதுககிடல
 என்னநின் றியங்கு மிருவினைக கூட்டைக
 கலலிலும வல்தாக கருதினை யிதனுள்
 பிளையும் நீரும புறப்படு மொருபொற்
 மீளுங் குறுமபி வெளிப்படு மொருபொற்
 சளியு நீருந தவழு மொருபொற்
 வளியு மலமும வழங்கு மொருவழி
 சலமுஞ் சீயுஞ் சரியு மொருவழி
 உளமுறத தொடங்கி வெளிப்பட நானுஞ்
 2 சட்டக முடிவிற சுட்டெலும பாகும
 உடலுற வாழுகையை யுளமுறத தோநது
 3 கடிமலா கொன்றைச சடைமுடிக கடவுளை
 ஒளிவருஞ் சிவபெரும போகவின பத்தை
 நிழலெனக கடவா நீரமையொடு பொருநதி
 எனதற ரினைவற விருவினை மலமற
 வரவொடு செலவற மருளற விருளற
 இரவொடு பசுவற விகபா மறவொரு
 முதலவனைத திலையுண முனைததெழுஞ் சோதியை
 அம்பலத தாசனை யானந்தக கூத்தனை
 நெருப்பினி லாகுகென 4 நெக்கு நெக்குருகித
 திருச்சிற றம்பலத 5 தொள்ளுஞ் சிவனை
 நினைமின் மனனே நினைமின மனனே
 சிவபெரு மானைச செம்பொ னம்பலவனை
 நினைமின மனனே நினைமின மனனே.

1 புறபுதம - நீரங்குமிழி 2 சட்டகம்-உடல 3-கடி
 மலா-பரிமளத்தோடு மலாகி னா 4 நெக்கு நெக்கு - நெகிழ்
 நது நெகிழ்ந்தது 5 ஒளிரும்-பிரகாசிக்கின்ற.

இ ர ண் ட ா வ து கோ யி ற் றி ரு வ க வ ல்

காதள வோடிய கலகப் பாதகக்
கண்ணியா மருங்கிற புண்ணுட னுடுங்
காதலங் கருததுமல லானின னிருதாட்
பங்கயஞ் சூட்டப் பாககியஞ் செயயாச்
சங்கடங் கூர்ந்த தமிழேன பாங்கிருந்
தங்கோ டிங்கோ 1 டலமருங் களவர்
ஐவா கலகமிட டலைக்குங் கானகம்
சலமலப் 2 பேழை யிருவிழைப் 3 பெட்டகம்
வாதபித் தங்கோழை குடிபுஞ் சீனா
ஊததைப் புனரே லுதிரக கட்டை
நாற்றப் பாண்ட நானமுழத தொன்பது
பிறற்ற னுண்டம் பேயச்சுதை தோட்டம்
4 அடலைப் பெரிய சுடலை 5 திடருள
ஆசைக் கயற்றி லாடும பம்பரம்
ஓயா நோயக்கிட மோடு மரக்கலம்
மாயா விகார மரணம் 6 பஞ்சரம்
சோற்றத் துருத்தி தூற்றம் 6 பததம்
காற்றிற பறக்குங் காணப் 8 பட்டம்
விழிவழித் 9 தருமன வெட்டுங் கட்டை
சதூழுகப் 10 பாணன னைக்குஞ் சட்டை
11 ஈமக் கனலி லீடுசில விருந்து
காமக் கனலிற கருக்குஞ் சருகு
கிருமி கிண்டுங் கிழங்குஞ் சருமி
12 பவககொழுந் தேறுங் கவைக்கழு கொம்பு

1 அலமரும-சுழலுகின்ற 2 பேழை-பெட்டி 3 பெட்
டகம்-பெட்டி 4 அடலை-சாமபல 5 திடா-மேடு 6 பஞ
சரம்-கூடு. 7 பததம்-ஓர் பாததிரம் 8 பட்டம்-காற்றாடி.
9 தருமன-யமன். 10 பாணன-தையற்காரன் 11 ஈம-
சுடுகாடு. 12 பவம்-பிறவி.

மணமாய நடதகும் வடிவின் முடிவிற
 பிணமாயக் கிடங்கும் பிண்டம் பிணமேல
 ஊரிற கிடக்க வொட்டா வுபாதி
 1 காலெதிற குவிதத 2 பூளை காலைக
 3 கதிரெதிர பட்ட கடுமபனிக கூட்டம்
 4 அநதரத தியங்கு 5 மிந்திர சாபம்
 அதிரு மேகத துருவி னருநிழல
 நீரிற குமிழி நீரமே லெழுதது
 கணடுயில் கனவிற கண்டகண காட்சி
 அவனினும் பொலலா மாயக களங்கம்
 அமையு மமையும பிரானே யமையும
 இமைய வலலி வாழியென நேறதத
 ஆனந்தத தாண்டவங காட்டி
 ஆண்டுக்கொண் டருளகைநின் னருளினுக கழகே.

மு ன் று வ து

கோ யி ற் றி ரு வ க வ ல்

பாறகடல் கடையப படுங் 6 கடு வெண்ணையைத்
 திரு 7 மிடற றா நகிய சிவனே யடைக்கலம்
 அடங்கலு மடங்கிடும் அடுங்கொலைக காலனைக
 காலெடுத தடக்கிய உடவுணின் னடைக்கலம்
 உலகடங் கலுமபடைச துடையவன றலைபடித
 திடககை லடக்கிய விறைவனின் னடைக்கலம்
 செயயபொன னம்பலச செல்வநின் னடைக்கலம்
 ஐயயநின் னடைக்கல மடியநின் னடைக்கலம்
 மனவழி யலைத்திடும் கனவெனும் வாழககையும்
 8 விழுப்பொரு ளறியா வழக்குற மன்னும்
 ஆணவ மலததுகித 9 தலைநதி 10 துளைநதி

1 கால-காலறு 2 பூளை-பூளைபூ 2 கதிர-சூரியன்.
 4 அநதாம்-ஆகாயம் 5 இநதிரசாபம்-இநதிர தனுசு. 6 கடு-
 விஷம் 8 மிடற-கண்டம் விழுப்பொருள் - மேலாகிய
 பொருள் 9 அலைநது-அலைநது 10 உளைநது-வருநதி

1 நிணவைப புழுவென நெளிந்திடு சிந்தையும்
 2 படிம பாவமும் பழிப்புறு நினைப்பும்
 தவறு 3 மழுகாறு 4 மிவறு 5 பொச்சாபபும்
 கவடும் பொய்யஞ் சுவடும் பெருஞ்சின
 மிகலுங் கொலையு மிழிப்புறு புணமையும்
 பகையு மச்சமுந் துணிவும் 6 பணிப்பும்
 முககுண மடையு மைம்பொறி 7 முயக்கமும்
 8 இடுமபையும் பிணியு மிடுக்கிய வாங்கையை
 உயிரெனும் 9 குருவிட டேரடுங் 10 குரம்பையை
 எலும்பொடு தரம்புகொண டிடையிற் பிணித்துக்
 கொழுந்தசை மேயந்து மொழுங்கு விழுங்குலைச்
 செழுமபெழு வதிரச் சிறுபுழுகு குரம்பையை
 மலவுடற் குடத்தைப்பலவுடற் புட்டிலைத்
 தொலைவிலாச் சோற்றுத் துன்பக் குழியைக்
 கொலைப்படைக் கலம்பல கிடைக்குங் கூட்டைச்
 சலிப்புறு வினைப்பல சரக்குக் குழியைக்
 கோடசாக கொழுகும் பீற்ற கோணியைக்
 கோபத்தீ மூட்டுங் கொல்லன றுத்தியை
 ஐம்புலப் பறவை யடையும்பஞ் சரத்தைப்
 புலராக கவலை வினைமரப் 11 பொதும்பை
 ஆசைக் கயற்றி லாடும் பம்பரத்தை
 காசிற பணத்திற சுழலுங்காற் றுடியை
 மக்கள் வினையின் மயங்குந் திகிரியைக்
 கடுவெளி யுருட்டிய கசடக் காலைப்
 பாவச் சரங்கொடு பவக்கடல் புகு
 காமக் காற்றெடுத் தலைப்பந்
 கெடுவழிக் கரைசோ கொடுமாந் கலத்தைத்

1 நிணம் - கொழுமப்பு 2 படி - பொய் 3 அழுக
 காறு - பொறுமை 4 இவறல் - உலோபகுணம். 5 பொச்சாப்பு - மறகு 6 பணிப்பு - நடுக்கம் 7 முயக்கம் - தழுவுகை 8 இடுமபை - துன்பம் 9 குருகு - பாரைத். 10 குரம்பை - கூடு. 11 பொதுமப்பு - பொருது

இருவினை விலங்கொடு மயங்கு 1 பற்கலனை
 2 நடுவனவந தழைத்திட நடுங்கிடும் யரககையைப்
 பிணமென்ப படுத்தியாள் புறப்படும் பொழுதுநின்
 அடிமலாக கமலத்துக் கபயநின் னடைக்கலம்
 வெளியிடை யுருமிடி யிடித்தென வெறித்தெழுங்
 கடுநடை வெளவிடைக் கடவுளின் னடைக்கலம்
 இமையா நாட்டத் திறையே யடைக்கலம்
 அடியாக கெளரியா யடைக்கல மடைக்கலம்
 மறையவா திலலை மன்றனின் றாடிக்
 கருணைமொன டலையெறி கடலே யடைக்கலம்
 தேவரு முனிவருளு சென்றுநின் றேத்தப்
 3 பாசிழைக் கொடியொடு பரிந்தருள் புரியும்
 எம்பெரு மானி ள னிணையடிக் கபயம்
 அம்பலத் தாசே யடைக்கல முனக்கே

நானகாவது கச்சித்திருவகவல்

திருமால் 4 பயந்த 5 திசைமுக னமைத்து
 வருமேற பிழலியு மானிடத் துதித்து
 மலைமகள் கோமான மலாடி யிறைஞ்சிக்
 குலவிய சிவபதங் குறுகா 6 தவமே
 காதரை மகிழ்ந்து காதல் கொண்டாடும்
 மானிடாக கெல்லாம யானெடுத்த துரைப்பேன
 விழிவெளி மாசக டெளிவுறக் கேணமின
 முள்ளுங் கல்லு முயன்று நடக்கும்
 உள்ளங் காலைப் பஞ்சென வுரைத்தும்
 வெள்ளெலும் பாலே மேவிய கணைக்கால
 தள்ளும் வராலெனச் சொல்லித் துதித்தும்

1 புற்கலன் - உயிர் 2 நடுவன் - யமன் 3 பாசு -
 பசுமை, இழை, ஆபரணம். 4 பயந்த - ஈன்ற. 5 திசை
 முகன் - பிரமன். 6 அவன் - வீண.

தசையு மெலுமபுந தகஃபுன 1 குறங்கை
 இசையுங் 2 கதலித தண்டென 3 வியம்பியும்
 நெடுமுட றுங்கி நின்றிடு மிடையைத்
 4 துடி 5 பிடி யென்று சொல்லித் துதித்தும்
 மலமுஞ் சலமும் 6 வழும்புந திரையும்
 அலையும் வயிறறை யாலிலை யென்றும்
 சிலந்தி போலக் கிளைத்து முன்னெழுந்து
 திரண்டு விமரிச சீப்பாயந் தேறி
 7 உகிராற கீற வுலாந்துள் ளருகி
 நகுவாரக் கிடமாய் 8 நானு வறறும்
 முலையைப் பார்த்து 9 முளரிமொட் டென்றும்
 டுலையுங் காமக் குருடாக் குரைப்பேன
 நீட்டவு முடக்கவு ள்ருமபொருள் வாங்கவம்
 ஊட்டவு பிசையவு முதவியங் கிபற றவும
 அங்கையைப் பார்த்து 10 காந்தனெ ன றுரைத்தும்
 வோவையு மழுக்கு மேவிய ஈழுததைப்
 பாரினி லினிய 11 கழுக்கென்ப பகரத்தும்
 வெப்பு முகத்தையு மேவிய வாயைத்
 12 துப்பு முருக்கின் றாயமல னென்றும்
 அன்னமுங் கறியு மசைவிட டிருக்கும்
 முன்னிய பலலை முததென மொழிந்தும்
 நீருஞ் சளியு நின்றநின் றொழுகும்
 கூறிய மூக்கைக் 13 குமிழெனக் கூறியும்
 தண்ணீர் பீளை தவிரா தொழுகும்
 கண்ணைப் பார்த்துக் 14 கழுநீ ரென்றும்
 உள்ளங் குறம்பி யொழுகுங் காதை

~~~~~
 1 குறங்கு-தொடை 2 கதலி - வாழை 3 இயம்பி -
 சொல்லி. 4 துடி - உடுக்கை 5 பிடி-கைப்பிடி 6 வழும்பு-
 நிணம். 7 உகிர-ஈசம். 8 நானு-தொடங்கி 9 முளரி
 மொட்டு - தாமரைமொக்கு. 10 காந்தன் - காந்தப்பூ.
 11 கழுக்கு - பாகுமரம் 12 துப்பு-பவளம் 13 குமிழ்-
 குமிழம்பூ. 14 கழுநீர்-குவளை

1 வள்ளை ததாண்டி ன வளமென வாழத்தியும்
 கையுமெண்ணெயுங் கலவா தொழியில
 வெயயவதரும பேணும் விளையத்
 தக்கதலையோட டின்முளைத்தெழுந்த
 சிக்கினமயிரைத் திரண் 2 முகிலென்றும்
 சொற்பலபேசித் துதித்துநீங்க
 நச்சிசொலலு நாகவாயில
 தோலுமின நச்சியுந் 3 துதைநதுசீப்பாயும்
 காமப்பாழி கருவிளை நழனி
 துமைககடவழி தொளைபெருவாயில
 எண்சாணுடம்பு மிழியும்பெருவழி
 மணபாற் காமங் கழிக்கு மறைவிடம்
 நச்சிகாழு நாயதானென்றும்
 இச்சித்திருக்கு மிடைகழி வாயில
 திங்கடசடைமோன நிருவருளிலலரா
 தங்கித்திரியுஞ் 4 சவலைபெருவழி
 புண்ணித்வென்று புடவை யைமூடி
 உண்ணீர்பாயு மோசைச செழுமபுண
 மாலகொண்டறியா மாததா பதமவழி
 நோய்கொண டொழியா துண்ணிபாபோமவழி
 தருக்கியகாழா சாரும்படுதழி
 செருக்கியகாழா சேருநிறுதுழு
 பெண்ணுமாணும் பிறகுநெருவழி
 மலஞ்சொரிந்திழியும் வாயிறநெரு
 சலஞ்சொரிந்திழியும் தண்ணீரவாயில
 இதைநீங்க ளினிதெளையண்டா
 பச்சிலையிடினும் பததாங்கிரங்கி
 மெச்சிசெவபத வீட்டுப் பவனை
 முத்திராதனை மூவாமுதலவனை
 அண்டாண்டமு மனைததுபுயன்முங்

1 வள்ளை - வளளைகொடி 2 முகில - மேகம்.
 3 துதைநது - நெருங்கி 4 சவலை - மெலிவு

கண்டவண்ணலைக கச்சியிற் கடவுளை
 ஏகநாதனை யிணையடியிற் றஞ்சமின
 போகமாதரைப் போற்றுதலொழிந்தே
 திருச்சிறற்றமபலம

திருவேகமபமலை.

- 1 அறநதானியற்று மவனிலுங்கோடி யதிகமில்லந்
 துறநதானவனிற 2 சதகோடியுள்ளத் துறவுடையோன
 மறநதானற்ககற் றறிவோடிருந்திரு வாதனையு [னே
 திருநதான பெருமைபை எனசொல்லுவேனகச்சியேகமப
 கட்டியிணைத்திடும பெணையும்கருநங் காலத்தச்சுன
 வெட்டிமுறிக்கு மாமபோற் சரீரத்தை வீழ்த்திவிட்டாற்
 கொட்டிமுழங்கி யழுவார மயானங் குறுகிப்பபா
 வெட்டியடி வைப்பரோ விறைவாகச்சி யேகமபனே 2
 கைப்பிடிநாயகன் தூங்கையிலேயவன் கையையெடுத்த
 தப்புறத்தனனி லசையாமனமுன் வைத்தயல 3 வளவி
 லொப்புடன்சென்று துயினீத்துப் பின்வந் துறங்குவனை
 யெப்படிநானமபுவே னிறைவாகச்சி யேகமபனே 3
 கன்னூரிற் பூட்டிய சூத்திரப்பாவைநன ஞாதப்பினூற்
 றன்னுலமாடிச் சலித்திடுமோவந்தத் தனமையைப்போ
 லுன்னுதியானுந் திரிவதல்லான் மற்றுணைப்பிரிந்தா
 லென்னுலிங்காவ துண்டோ விறைவாகச்சி யேகமபனே 4
 கல்லாரிணக்கமு கின்பூசைநேசமு ஞானமுமே
 யல்லாதுவேறு நிலையுளதோ வகமுமபொருளு
 யிலலாளுஞ் சுற்றமுமைந்தருமவாழவு மெழிலுடம்பு
 மெல்லாம வெளிமயக்கே யிறைவாகச்சி யேகமபனே. 5

1 அறம் - முப்பத்திரண்டு தரும்ம் அவை ஆதலர்க
 குச்சரலை முதலிய. 2 சதகோடி-தூறுகோடி. 3 வளவி-வீடு.

பொல்லாதவனெறி நிலலாதவனெம் புலனகடமை
வெல்லாதவன்கலவி கலலாதவனெய யடியவாபாற
செல்லாதவனுணமை சொல்லாதவனின் திருவடிக்கன
பிலலாதவன மண்ணி லேனபிறதேன கச்சி யேகம்பனே. 6

பிறகுகும்பொழுது கொடுவாததிலைப பிறத துமணமே
லிறகுகும்பொழுது கொடுபோவதிலை யிடைநடுவிற
குறிகுகுமிசெலவஞ சிவன நததெ நறு நொடுக்கறியா
திறகுகு 1 குலாமருகென சொல்லுவே நகச்சியேகம்பனே.

அன்னவிசார மதுவே விசாரமது வெறுநிறதா
சொன்னவிசாரந தொலையா விசாரந ரேகையரைப
பன்னவிசாரம பலகாலவிசார மிப்பாவி நெஞ்சுக
கென்னவிசாரம வைத்தா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே 8

கலலாப்பிழையுங் கருதாப்பிழையுங் கசிகதுருகி
நிலலாப்பிழையு நீனயாப்பிழையு நினைஞ்செழுத்தைச
சொல்லாப்பிழையு துதியாப்பிழையு தொழாப்பிழையு
மெல்லாப்பிழையும் பொருத்தருளவாய்கச்சி யேகம்பனே 9

மாயகடபோரையு மாயமலமெனு மாதரையும்
வீயவிடடோட்டி வெளியேபுறப்பட்டு மெயயருளாக
தாயுடன்சென்று பின்ருதையைக் கூடிப்பின்ருமைந
தேயுமதேநிடடை பென்றெழுநிறகச்சி யேகம்பனே 10

வரிககோலவேலவிழி யாரனுராக மயக்கி மசென்று
சரிககோதுவேனெழுத தஞ்சுஞ சொலேன மி யேனுடல
நரிககோகழுகு பரிநதினுக்கோவெயய நாயதனக்கோ
வெரிககோவிரைபெதுக்கோ விரைவாகச்சி யேகம்பனே 11

காதென்றுமூக்கென்று கண்ணென்று காட்டி என்னகண்ணெ
மாதென்றுசொல்லி வருமாயைதனை மலிவிட்ட [திரே
தாதென்றெண்ணுமற் சுகமென்றுநாடுமித துறபுத்தியை
யேதென்றெடுத துரைப்பேன னிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

உருஞ்சதமல்ல வுறராசதமல்ல உறுப்பெற்ற
பேருஞ்சதமல்ல பெண்டாசதமல்ல பிள்ளைகளுஞ்

- சேருஞ்சதமல்ல செலவஞ்சதமல்ல தேசத்திலே
யாருஞ்சதமல்ல நின்றாஞ்சதங்கச்சி யேகம்பனே 13
- சேறமவினையது பெண்ணுருவாகித் திரண்டுருண்டு
கூறுமுலைய மினை சசியுமாகிக் கொடுமையினால்
பீறமவமு முதிரமுஞ்சாயும பெருங்குழிலிட
டேறு ஓகரைகண்டிலே னினை வாக்கச்சி யேகம்பனே 14
- பொருளுடையோரைச் செயலிலுமவீரரைப்போர்க்களத்தூந்
1 தெருளுடையோரை முகத்தீனுதோருநது தெளிவதுபோ
லருளுடையோரைத் தவத்திடுகுணத்தி லருளிலன்பி
லிருந்துசொல்லினுந் காணத்தகுங்கச்சி யேகம்பனே 15
- பருத்திப்பொதியினைப் போலேவயிறு பருக்கத்தங்க
மறுத்திக்கறுகவை போடுகின்றாதுறந் தோராதமக்கு
வருத்தியமுதிட மாட்டாரவரை யிமமானிலத்தி
விருத்திக்கொண்டேனிருந்தா யிறைவாக்கச்சி யேகம்பனே
- பொல்லாவிருளகற் றங்கதிராகுகையென புட்கண்ணினுக்
கல்லாயிருந்திடு மாறொக்குமேயறி வோருளத்தில
வல்லாரறிவா ரறியாரதமக்கு மயக்கங்கண்டா
மெல்லாமலிழிமயக்கே யிறைவாக்கச்சி யேகம்பனே 17
- வாதுக்குச்சண்டைக்குப் போவாரவருவார வழக்குரைப்பார
தீதுக்குதலியுஞ் செய்திடுவாரதினந் தேடியொன்று
மாதுக்களித்து மயங்கிடுவாரவிதி மாளுமட்டு
மேதுக்கிவாபிரந்தா நிரைவாக்கச்சி யேகம்பனே 18
- ஓயாமற்பொய்சொல்வா ஈலோரைநிந்திப்ப ருற்றபபெற்ற
தாயாரைவைவா 2 சதியாயிரஞ்செய்வா சாததிரங்க
ளாயாபிராக்குப் காரஞ்செய்யாராதமை யண்டினாக்கொன
றீயாரிருந்தென்னபோடெனெ காணக்கச்சி யேகம்பனே 19
- 3 அப்பென்றமவெண்மையதாயினு மாங்கநிலத்தியலபாயத்
தப்பினறியேகுண வேற்றுமைதானபல சாரதலினால்
- 1 தெருள்-தெளிவு. 2 சதி-வஞ்சனை. 3 அப்பு-நீர்

செயில்பகடுவம் பகடுவமாயுள்ள சீவரின
மிப்படியேறி நப நெகதைபிரானக்ச்சி யேகம்பனே. 20

நாயாயப்பிறந்திடி னலவேடடையாடி நயம்புரிபுந
தாயாரவயிற்றி னராயப்பிறந்துமுன 1 சம்ப ன ராயக
காயாமாமும வ ரளாங்குளமுங் கல்லாவுமென
வீயாமனிதரை யே னபடைத்தாயக்ச்சி யேகம்பனே 21

ஆற்றிறகரைத்த புளியாககிடாமெலென ன ரபைமெல்லாம
போற்றித்திருவளம் ப டறுமைமா புரமு னெறித்தது
2 கூறறைப்பணிகொளுந் தாளுடையாயுன்ற விலலுடை
யேறறுக்கொடியுடைய யினைவாக்ச்சி யேகம்பனே [யா

பெண்ணகிவகத்தொரு மாயப்பிசுசம் பிடித்திடெனனைக
கண்ணுவெருட்டி முலைமான்மயக்கி 3 கடித்ததுப
புண்ணங்குழியிடைத் தாளியென 4 போதப்பொருளபறிக
எண்ணுதுனைம நந்தே னிறைவாக்ச்சி யேகம்பனே 23

நாவாரவேண்டுமிறகு சொல்லுவாருளை நான்பிரிந்தாற
சாவேனென்றேறியிருந் தொடுவுண்பாரகன் டைதா னவரண
போயவாருமென்று நடுத தலைக்கேகுட்ம பூவையருக்டாற
கீவாரதலைவிதியோ விரைவாக்ச்சி யேகம்பனே. 24

கல்லார சிவகதை கல்லாரதமக்குங் கனவிலுமெய
சொல்லாரபித்தவாக் கன னங்கொடார குருசொ னபடி
நிலலார நத்தை நினையாரகின்னம் நினைவி நசுற்று
மில்லாரிருந்தென னிறந்தென்புகலக்ச்சி யேகம்பனே 25

வானமுத்ததின சுவைபறியா தவாவணகளின்
னமுத்ததின சுவையென்னலபோலத் தனித்தனியே
தேனமுத்ததின நெளிவாயஞானஞ் சிறிதுமில்லாக்
கீனமுத்தசுவை நன லலவோக்ச்சி யேகம்பனே. 26

1 சம்பன்னா-தனவானகன். 2 கூறு-யமன 3 கடித்தம்-
கிதம்பம், அது இடைக்கீழும் தொடைக்கு மேலுமுள்ள
பாகம். 4 போதம்-ஞானம்.

மாற்றை 19-11-1977	1 யாபாசு 2 கொட்டிலையுள்ளபொதிந்த
பிறந்தபெண்	சொரிந்திடுந்தோரையைப் பேசரிய
காற்றிடு	சிலையுள்ளபாண்டத்தைக் காதலசெயதே
யேறறுத்திரி	விட்டே னினை வறாசுசி யேகமபனே 27

சொல்லால் 1945-க்குள்ளே சிதையாவிட்டிருக்கிற தோடஞ்செய்த
பொல்லாததீவின் பாவையிப்பாவங்கள் புண்ணியநூ
லல்லாததே மனமங்கேட்டிருக்கிறகுக் ளாயவுமற
றெல்லாபின்புழைப் பொருத்தகன்னவாய்கச்சி யேகம்பனே

3 முட்டை மஞ்சள் பெண்ணெய் றகூட்டி முடிமினுககி

4. மெட்டிட்டுப் பொட்டிட்டுப் பித்தளை யோலை விளக்கியிட்டு
பட்டப்ப லில் ஓளிமயக்கேசெய்யும் பாவையாமே [ப
விட்டததை நீர் விரப்பா யின் வாக்கசி யேகம்பனே 29

பிறந் துமன் மீதிற பிணிடேகுழிகொண்டு பேரின்பத்தை
மறந்தசு றிந் ததின மேனமையலாகிப்புன் மாதருக்குட
பறந்தழைந் டுந் மாறிடபொன்றோடி யப்பாவையாகக்கீந்
திறந்திடவோடனிததா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே 30

பூதங்கள் மூடப் பொரிய றதுசசாரைப் பலன்களற்றுப்
பேதங்குணம் மூடப் போரசைதான்றற்றுப் பின்முன்றறுக
காத்தங்காணங் கரும மூடவா ரந்தக காட்சியிலே

யேதங்களை நதிருப்பே னினை ரவாகச்சி யேம்பனே 31

நல்லாயெனக்கு மனுவொன் றுதந் தருள் ஞானமிலாப
பொல்லாவெனைகுகொன்று போடுமபொழுதியல பூசைசெப
சொல்லாந்நகோயி னியமமபலவகைத தோத்திரமு [ஞ
மெல்லாமுடிந் தயின்பு கொல்லுகண்டாயகச்சி யேகமபனே

சடககடத்துக்கிரை தேடிப்பலவ்யிர தனைககொன்று
விடகசடித்தககொணா டிறுமார்திருநது மிக்மெலிநது
படககடித்தினறுழல் வாரகடமைககரம் பற்றிநம்
னிடகசடிக்குமபொழு தேதுசெயவாரகசசி யேகம்பனே

1 ஆபாசம் - அலங்கோலம்   2 கொட்டில் - ஒதுக்கிடம்.

3 முட்டு - சூதாட 4 மெட்டு - காலாழி

நாறுமுடல் நரிப்பொதிசசோற்றினை நானதினமுஞ்
சோறுவகறியு நிரப்பியபாண்டத்தைத் தோகையாதவ
கூறுமலமு மிரததமுஞ்சோறுவ குழியிலவிழா
தேருமபடியருள்வா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. 34

1 சொக்கிடரணமனைப புகுடடிருடிய துட்டாவந்து
திக்கு நறமன்னரைக கேட்பதுபோற்சிவ நிகைதசெயது
மிக்குக்குருவிங்க சங்கமநிந்திது வீடிச்சிக்கு [னே.
மெக்குப்பொருத்தவாக் கெனசொல்லுவேனகச்சி யேகம்ப
விருந்தாகவந்தவா தங்களுக்கன்ன மிக்கக்கொடுக்கப்
பொருந்தார வளம்பெய்வாழ்வாரா நினனாமதைபோற்றிநித
2 மருந்தாமுலைப்பங்க ரெனனாதப்பாதச ரம்புவியி [த
விருந்தாவ தேதுகண்டா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. 36

எல்லாமறிந்து படித்தேயிருந்தெமக குளாபடி
வல்லான்றிந்துள நென்றுணராது மதிமயங்கிச
சொல்லான மலைத்துறுகுழ விதியிநபடி துக்கித்துப்பி
நெல்லாளுசிவன்செயலே என்பாராணகச்சி யேகம்பனே
பொன்னெரினைந்து வெகுவாகத்தேடுவா பூவையன்ன
டன்னெரினைந்து வெகுவாயுருகுவா தாரணியி
உன்னெரினைத்திவ குணைப்பூசியாத வுலுத்தரெல்லா
மென்னெயிருந்துகண்டா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. 38

கடுஞ்சொலின் வம்பரையினரைக 3 குண்டரைக்காமுக்
ரைக, கொடும் 4 பவமேசெயு நிரமூடரைதமமைக குவல்
யத்து, நெடுமபனைபோல வளநா தநல்லோராதநெறியறியா,
5 விடுமபரை யேச்வகுத்தா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே 39

கொன்னேனனைக முயிரையெலாம் பின்புகொன்று
கொன்று, தினேனைதன்றியுந் தீங்குசெய்தேனது தீக

1 சொக்கு - கன்னம், அல்லது, சொக்குப்பொடி
2 அருந்தாமுலை-உண்ணாமுலை. 3 குண்டா-சோரபுத்திரா
4 பவம்-பாவம். 5 இடும்பா-செருககுடையோ

வென்றே, கின்றேனின் சன்னிதிகேயதன்குற்ற நீபொ
றுப்பா, யென்றையுனைநம்பினை னின்றவாக்ச்சியேகம்பனே

ஊரிருந்தென நல்லோரிருந்தென னுபகாரமுள்ள
பேரிருந்தெனபெற்ற தாயிருந்தெனமடப பெண்கொடியாள்
சீரிருந்தெனன்ற சிறப்பிருந்தெனனவித தேயத்தினி
லேபிருந்தென நவல்லா யின்றவாக்ச்சியேகம்பனே 41

விலலாடிக்கச செருப்பாலுதைக்க வெகுண்டொருவன்
கல்லாலெரியப் பிரம்பாலடிக்க களிவண்டுக்கா
தலலாம்பொழிற்றிலை யம்பலவாணாக்கோ னன்னிபிதா
விலலாததாலலலவோ வின்றவாக்ச்சியேகம்பனே 42

விருத்தம்

அன்னையெத்தனை யெத்தனை யன்னையோ - வப்பனெத்
தனை யெத்தனை யப்பனே, பின்னை யெத்தனை யெத்தனை
பெண்டிரோ - பின்னை யெத்தனை யெத்தனை பின்னையோ,
முன்னையெத்தனை யெத்தனை சன்மமோ-மூடனாயடியேனு
மருந்திலே, னின்னமெத்தனை யெத்தனை சன்மமோ - வென்
செயவேன க்ச்சியே கம்பநாதனே. 1

திருத்திலை

1 காமபிணங்குமபிணைத் தோளாக்கும் பொன்னுருவ
காசினிகருந், தாமபிணங்கும பலவாசையுமவிட்டுத் தனித்
துச செத்துப், போம்பிணந்தன்னைத் திரளாக்கூடிப் புரண்
டினிமேற், சாமபிணங் கத்துதையோ வென்செய வேன்
நிலைச சங்கானே 1

சோறிடுநாடு துணிதருங்குப்பை தொண்டன்பரைக்கண்
டேறிடுங்கைக் களிற்றங்கிடுநதீவினை யெப்பொழுது
நீறிடுமேனியா சிறாமபலவா நிருத்தங்கண்டா
வூறிடுங்கண்க ளுருகிடுநெஞ்சமென னுள்ளமுமே 2

அழலுகளுள்வெண்ணெயெய்வேருகிப் பொன்னம்பலத்தாரா
கிழலுகளுன்னறுதவ 2 முருகுறாமனிட்டுர் மின்னா

1 காமபு - மூங்கில 2 உருகுறதல - முயலுதல

குழலுக்கிசைந்த வகைமாலொண்ணு குற்றேவலசெய்து
விழலுக்குமுததுலை யிடடிரைத்தேனென விதிவசமே 3

ஓடாமற்பாழுக குழையாம 1 லோர முறைப்பவாபாற
கூடாமன்னலவா கூட்டமவிடாமல வெங்கோபநெஞ்சி
ஓடாமநன்மை வழுவாம லின்மை நகரு நாளை நென்று
தேடாமறசெலவந தருவாய்சிதம்பர தேசிகனே 4

பாராமலேற்பவாக கில்லயெனனும் பழுதுசொல்லி
வாராமற்பாவங்கள் வந்தணுகாமன் மனமயாந்து
பேராம செவை பிரியாமலன்பு பெறுதவரைச
சேராம செலவந தருவாய்சிதம்பர தேசிகனே 5

கொல்லாமற கொன்றதைத் தினனும் 2 குத்திரங்கோள்
கல்லாம 3 கைதவரோடிணங்கா மறகனவிலும்பொய
சொல்லாமறசொற்களைக் கேளாமறறோகையா மாயையிலே
செல்லாமறசெலவந தருவாய்சிதம்பர தேசிகனே 6

முடிசாராதமன்னரு மறுமுன்னோரு முடிவிலொரு
பிடிசாமபராயவெந்து மண்ணாவதுங்கண்டு பின்னுமிந்தப
படிசாராதவாழ்வை நினைப்பதல்லாற்பொன்னி னம்பலவ
ரடிசாராதநாமுயய வேண்டுமென்றே யறிவாறிலையே 7

காலையுபாதி மலஞ்சலமாமன்றிக் கட்டுசசியிற
சாலையுபாதி பசிதா மூற்ற சஞ்சிதமா
மாலையுபாதி துயிலசாமமிவை மாற்றிவிட்டே
பாலமுகந்தரு ளம்பலவாவெண்ணை யாண்டருளே 8

ஆயுமபுகழ்த்திலலை யம்பலவாண் ரருகிமசென்றா
பாயுமிடபி கடிக்குமாவம்பின் பற்றிச்சென்றா
பேயுமகண்மும் பொருந்தலைப்பூதமும் பின்றொடரும்
போயென செயவாயமன்மே பிணக்காடவா போமிடமே. 9

ஒடுமெடுத்த 4 ததளாடையுஞ்சுற்றி யுலாவிமெல்ல
வீடுகடோறும் பவிவாங்கியேவிதி யற்றவாபோ

1 ஓரம் - பகற்பாதம் 2 குத்திரம்-வஞ்சனை. 3 கைதவா-
வஞ்சா. 4 அதன் - தோல

லாடுமருடகொண்டுகமபலத்தே நிறகுமாண்டிதனைத்
தேடுங்கணக நென்னகாண சிவகாம சவுந்தரியே. 10

உடடுவிப்பானு முயங்குவிப்பானுமிங் கொன்றோடொன்
முடடுவிப்பானு முயங்குவிப்பானு முயன்றவினை [றை
காட்டுவிப்பானு மிருவினைப்பாராக கயிறறினவழி
யாட்டுவிப்பானு மொருவனுண்டேதிலை யமபலத்தே 11

அடியாராகுகளியவ ரமபலவாண ரடிபணிந்தால
மடியாமமசெல்வ வலம்பெறலாமவைய மேழனாத
நெடியோனும வேதனுங் காணந்தித நிமலனருட
குடிகாணுநாங்க ளவாகாணுமெங்கன குலதெயவமே 12

தெயவசசிதம்பர தேவாவுனசித்தந திருமபிவிட்டாற
பொயவைத்தசொப்பன மாமன ளாவாழவும் புலியுமெங்கே
மெயவைத்தசெல்வமெங்கே மண்டலீகாதமமேடையெங்கே
கைவைத்தநாடக சாலையெங்கேயிது கணமயக்கே 13

உடுப்பானுமபாலன முண்பானுமுயவித்தொருவா தமமைக
கெடுப்பானுமேதென்று கேள்விசெயவானுங் கெதியடங்க
கொடுப்பானுந்தேகிபென்றேறபானு மேற்கக்கொடாமனின்
தடுப்பானுநீயலையோ திலையானந்தத தாண்டவனே [று
வித்தாரம்பேசினுஞ் 1 சோங்கேறினுங்கமப மீதிருந்து [பி
தத்தாவென்றோதிப 2 பவுளிகொண்டாடினுந் 3 தம்முன்றம்
யொத்தாசைபேசினுமாவதுண்டோ திலையுண்ணிரைந்த
கத்தாவினசொற்படி யல்லாதுவேறிலை கணமங்கனே 15

பிறவாதிருக்க வரம்பெறலவேண்டும பிறந்துவிட்டா
விறவாதிருக்க மருந்துண்டுநாணிது வெப்படியோ
அறமாபுகழ்ததிலை யமபலவாண ரடிக்கமல
மறவாதிருமனமே யதுகாணன மருந்துனக்கே. 16

தவியாதிருநெஞ்சமே திலைமேவிய சங்கரணைப
புலியாராதிருக்கின்ற 4 ஞானகரணைப புராதகனை

1 சோங்கு-மாககலம். 2 பவுளி - ஓர் வகைக்கூத்தது.
3 தம்முன்-தமையன் 4 ஞானகரண-ஞானத்துக்கு பிறப்
பிடமாயுள்ளவன்.

அவியாவினகைப பொன்னம்பலத்தாடியை யைந்தெழுந
செவியாமனீசெவித தாமமுததிசுத்திககுமே [தாற

நாலினமை உப்பொருளு மம்பலவாணரை நம்பியவா
பாலிலொருதாரு சேலிகொண்திருப பாரகருங்கல
மேலிலெடுத்தவா கைவிலங்கைத்தைப்பார மீண்டுமொரு
காலினிறுத்தவா கிடடியுந்தாமவந்து கட்டுவரே 18

ஆறறோடுமதுமபையணிக தாடுமம்பல வாணாதமைப
போற்றுதவாக்கடையாள முண்டேயிந்தப் பூதலத்திற
சோற்றுவியற்றசு சுதம நறுசசுநாத துணியுமற்றே
யேற்றமலுமிச்சை கிடையாமலேகந றிருப்பார்களே 19

அத்தனைமுப்பத்து முக்கோடிதேவாக கதிபதியை
நித்தனையமமை சிவகாமசுந்தரி நேசனையெங்
கத்தனைப்பொன்னம் பலத்தாடுமையினைக காணக்கண்க
னெத்தனைகோடி யுகமோதவஞ்செய திருக்கின்றவே. 20

திருச்செங்காடு.

நெருப்பானமேனியா செங்காட்டிலாததி நிழலருகே
யிருப்பார்திருவுள மெப்படியோவினன மெனையனைக
1 கருப்பாசயங்குழிகே தள்ளுமோகண்ணன காணரிய
திருப்பாதமே தருமோதெரியாது சிவனசெயலே 1

திருவொற்றியூர்.

2 ஐயுந்தொடாந்து விழியருசெருகி யறிவழிந்து
மெய்யுமபொய்யாகி விடுகின்றபோதொன்று வேண்டுவன
செய்யுந்திருவொற்றி யூருடையீர் திருநீறுமிட்டுக [யான
கையுந்தொழப்பண்ணி யைந்தெழுத்தோதவுங் கறபியுமே. 1
சுடப்படுவாரறியார புரமுனழையுரு சுட்டபிரான
றிடப்படுமாமதிற் றெனனொறியூரன நெருப்பாப்பி
னடப்பவாபொற்பத நந்தலைமேற்பட நன்குருண்டு
கிடப்பதுகாணமனமே விதியோடடைக கிழிப்பதுவே. 2

திருவிடைமருதூர்.

காடேதிரிந்தென்ன காற்றேபுசித்தென்ன கந்தைசுற்றி
யோடேயெடுத்தென்ன வுள்ளன்பிலா தவரோங்குவண்ணோ
~~~~~
1 கருப்பாசயம்-கருப்பை. 2 ஐ - சிலேததுமம்.

நாடேயிடைமறு தீசாகருமெய்யன்பா 1 நாரியாபால
வீடேயிருப்பினு மெஞ்ஞானவீட்டின்ப மேவுவரே 1

தாயுமபகைகொண்ட பெண்டாபெருமபகை தன்னுடைச
2 சேயுமபகையுற வோருமபுகையிச செகமுமபகை
யாயுமபொழுதி லருஞ்செலவநீங்கிலிங் காதலினு
ரேயுநெஞ்சேமருதீசா பொற் றதஞ் சதந்திரமே 2

திருக்கமுகஞன் றம.

காடோசெடியோ கடற்புழமோ கனமேமிருந்த
நாடோ நகரோ நகாநடுவோ நலமேமிருந்த
வீடோபுறத்திண்ணையோ தமிழேனுடல வீழுமிடம்
நீடோயகமுகஞ்ஞனி லீசாவுயிரத்தனை நின்பதமே 3

திருக்காளத்தி.

பததுமபுகுந்து பிறந்துவளாந்து பட்டாடைசுற்றி
முததுமபவளமும பூண்டோடியாடி முடிந்தபின்பு
செத்துக்கிடக்கும் பிணத்தருகேயினிச சாமபிணங்கள்
கத்துங்கண்கென்னகாண கயிலாபுரிங் காளத்தியே 1

பொன்னாபிரயோசனம் பொன்படைத்தாராகுண்டு
பொன்படைத்தோன், றன்னாபிரயோசனம் பொன்னுக்கங்
கேதுண்டத் தன்மையைப்போ, லுன்னாபிரயோசனம்
வேணதெல்லாமுண் டுண்பபணிய, மென்னாபிரயோசன
மேதுண்டு காளத்தியீச்சுரனே 2

வாளான மிகவரிந்தாட்ட வல்லேனல்லன் மாது சொன்ன
4 குளாலிளமை துறக்கவல்லேனல்லன் றெண்ணுசெய்து
நாளாறிற் கண்ணிடங் தப்பவல்லேனல்ல னுனிளிச
சென்றாளாவதெப்படியோ திருக்காளத்தி யப்பனுக்கே 3

முப்போதுமன்னம் புசிக்கவுந்தாங்கவு மோகத்தினுற
செப்போதினமுலை யாருடன் சேரவுஞ் சீவனவிடு
மப்போதுகண்கலங்கப்பட வன்மத்தா மையனே
யெப்போது காணவல்லேன றிருக்காளத்தி யீச்சுரனே 4

1 நாரியா - மாதாள். 2 சேல - பிள்ளை. 3 மகவு -
பிள்ளை. 4 குள் - ஆனை

இரைக்கேயிரவும் பதலுமதிரிந்திங் கிளை ததுமினனா
ரரைக்கேயவலக் குழியருகே 1 யசுமபாரதொழுதும்
புரைக்கேயுழலுந் தமிழேன யாண்டருள் பொன்முதலிக
கரைக்கேகல்லால் நீழ் றகீழ்மாரதருள் காளத்தியே 5

நாறுவகுறுதிச சலதாரைதோரபுரை நாடொறுஞ்சீ
பூறுமலக்குழி காமததுவார மொளித்திடுமபுண
தேறுநதசைப்பிளப் பநதரங்கததுள் சிறறினபமவிட
டேறும்பதநதருவாய திருக்காளத்தி யீச்சுரனே. 6

கைலாயம்.

கானசாயும வெள்ளிமலைக்கரசேரின கழனம்பினே
லூன்சாயுஞ்செனம் மொழித்திடுவாய கருகூரணுகாய
மான்சாயசசெங்கை மழுவலஞ்சாய வளை தத்கொணறைத்
தேனசாயநல்ல திருமேனிசாயத்த சிவக்கொழுந்தே. 1

இல்லநதுறநது பசிவநதபோதங் கிரநதுதினறு
பல்லவங்கரையற்று வெள்வாயு மாயொன்றி றபற்று மிள்ளிச
சொல்லும்பொருளு மிழநது சுகாணந்தத் தூக்கத்திலே
யல்லுமபகலு மிருப்பதென்றே கயிலாயத்தனே. 2

2 சினநதனையற்றுப் பிரியமுநதான றறுச செயகையற்று
நினைநததுமற்று நினையாமையும்ற்று நிறசினதனூபத்
தனந்தனியேயிருந தானநதநித்திரை தவகுக்கிற்
வனநதனிலென்றிருப் பேனததனே கயிலாயத்தனே. 3

கையாரவேற்றுநின் றவவனநதினறு கரிததுணியைத்
தையாதுடுததுநின் சன்னதிக்கேவநது சநததமு
மெய்யாரநிற்பணித் துள்ளேரோம விதிவிதிபப
வையாரவென்றோல மிடுவதென்றே கயிலாயத்தனே. 4

நீறாததமேனி யுரோமஞ்சிலிராத துளநெக்குநெககுச்
சேறுக்ககிநது கசினதேயுருகினின் சீரடிக்கே

1 அசுமபு-கசிவு. 2 சினம்-கோபம்.

மாறாததியானமும றுநநதமேற்கொண்டு மாறாபிறகண்ணீ
ராறாயப்பெருக்க கிடப்பதென்றோ கயிலாயத்தனே 5.

செல்வரைப்பின்சென்று சங்கடம்பேசித் தினந்தினமும
பலவினைக்காடடிப பரிதவியாமற பரானந்தத்தி
னெல்லையிறபுக்கிட வேகாநதமாயெனக் காமிடத்தே
யல்லவறமென்றிருப்பே னத்தனே கயிலாயத்தனே. 6

மந்திக 1 குருளையொத் தேனிலநாயேன வழக்கறிந்து
நிந்திக்குஞ்சிந்தையையா நெனசெயவேனெனை தஜீதகற்றிப்
புந்திப்பரிவிற் குருளையேந்திய 2 பூசையைப்போ
லெநதைக்குரியவன காணத்தனே கயிலாயத்தனே. 7

வருந்தேனயிறந்து துறந்துமயக்கும் புலனவழிபோய்ப்
பொருந்தேனாகிற புகுகின்றிலேனபுகழ வாரிடத்தி
லிருந்தேனினியவா கூட்டமவிடேனிய லஞ்செழுத்தா
நிருந்தே னிருந்துவ னின்னருளாற கயிலாயத்தனே. 8

மதுரை

விடப்படுமோலிப் பிரபஞ்சவாழ்க்கையை விடடுமந்
திடப்படுமோசின் னருளினறியேதின மேயலையக்
கூடப்படுமோவ ர்பா வாயிலிறசென்று கண்ணீர்த்துமபிப்
படப்படுமோசொக்க நாதாசவுந்தர பாண்டியனே. 1

பொது

3 உடைகோவணமுண் டுறங்கப்பறந்திண்ணை யுண்
டுணவிங், கடைகாயிலையுண் டருந்தத்தண்ணீருண் டருந
துணைக்கே, 4 விடையேறுமீசா திருநாமமுண்டிந்தமேதினி
யில வடகோடுயாநதெனன தென்கோ டுசாயநதெனன
வானபிறைக்கே 1

வீடுநமக்குத் திருவாலங்காடு விமலாதந்த
வோடுநமக்குண்டு வற்றாத்தபாததிர மோங்குசெலவ

1 குருளை-குட்டி. 2 பூசை-பூனை 3 உடை-வஸ்திரம்.
4 விடை-இடம்.

நாடுநமக்குண்டு கேட்டதெல்லாநதா னெனெஞ்சமே
யீடுநமக்குச் சொல்லேயொருவரு மிங்கிலையே. 2

நாடிகொண்டசுரை நாட்டமுறையிலேநாதாடி, தேடிக
கொண்டாடித் தெளிந்தாயிலே செகமாயைவந்து, மூடிக
கொண்டோமென்றுங் காமாயுதங்கண் முனிந்தவென்றும்,
பீடிப்பையோநெஞ்சமே யுனைப்போலிலைப் பித்தாகளே. 3

கையொன்றுசெய்யவிழி யொன்றுநாடக கருத்தொன
றெண்ணப், பொய்யொன்றுவஞ்சக ாவொன்றுபேசப்
புலாலகமழு, மெய்யொன்றுசாரச செவிமொன்றுகேட்க
விருமபுரியான், செய்கின்ற பூசைபெய்வாறு கொளவாய
வினேதீர்த்தவனே. 4

கண்ணுண்டுகாணக கருத்துண்டுநோக்கக கசினதுருகிப்
பண்ணுண்டுபாடச செவியுண்டுகேட்கப்பல் பச்சிலையா
லெண்ணுண்டுசாதத் வெதிரிற்கவீச னிருக்கையிலே
மண்ணுண்டுபோகுதையோ கெடுவீரிந்த மானிடமே 5

சொல்லிலுஞ்சொல்லின் முடிவிலுமவேதச சுருதியிலு
மல்லிலுமாசற்ற வாகாயத்தன்னிலு மாயத்துவிட்டோ
ரிலலிலுமன்பரினிடத்திலுமீச ருகுமிடங்
கலலிலுஞ்செமினுமோ விருப்பானெங்கள் கண்ணுதலே 6

வினைப்போகமேயொரு தேகங் கண்டாய வினைதானொழிந்
றினைப்போதளவுநில லாதுகண்டாயசிவனபாதநினை [தாற
நினைப்போரைமேவு நினையாரைநீங்கிந் நெறியினின்றா
லுனைப்போலொருவருண் டோமன்மேயெனக் குற்றவரே

பட்டைக்கிழித்துப் பருகிசிதன்னைப் பரிந்தெடுத்தது
முட்டச்சுருட்டியென மொய்குழலாளகையின் முன்கொடுத்த
கட்டியிருந்த கடமாயக்காரிதன் காமமெல்லாம் [துக
விட்டுப்பிரியவென்றோ விவங்னைசிவன் மீண்டதுவே 8

குதுற்றகொங்கையு மானாகலவிபுஞ் சூழ்பொருளும்
போதற்றபூசலுந் தென்செயலாஞ்செய்த புண்ணிபத்தாற

தீதறமனனவன் சிந்தையினின்று தெளிவதற்கே
காதற்றலூசியைத் தந்துவிட்டானென்றன கைதனிலே. 9
வாதுற்றதிண்புயரணனுமலையா மலாப்பததைப்
போதுற்றெப்போதும் புகலுமனெஞ்சே யிந்தப்பூதலத்திற
தீதுற்றசெலவமென் தேடிப்பதைத்த திரவியமென்
காதற்றலூசியம் வாராதுகாணுங் கடைவழிககே. 10

வேதத்தினுட்பொருணமணனாசைமங்கையை விட்டுவிடப்
போதித்தவனமொழி கேட்டிலையோசெய்த புண்ணியத்தா
வாதித்தனசந்திரன் போலேவெளிச்சம் தாம்பொழுது
காதற்றலூசியம் வாராதுகாணுங் கடைவழிககே. 11

மனையாளுமக்களும் வாழவுநதனமுநதன் வாயினமட்டே
யினமானசுற்ற மயானமட்டேவழிக் கேதுதுணை
தினையாமளவெள ளளவாகினுமுன்பு செய்தவந
தனையாளவென்றும் பாலோகஞ்சித்திகுஞ் சத்தியமே. 12

1 அததமும்வாழ்வு மகததமட்டேவிழி 2 யம்பொழுக
மெத்தியமாதரும வீதிமட்டேவிம்மி விம்மியிரு
கைத்தலமேல்வைத் தழுமைநதருஞ் சுடுகாடுமட்டே
பற்றித்தொடரு மிருவினைப் புண்ணிய பாவமுமே. 13

சீயுக்குறுதிச செழுநீர்வழுமபுரு செறிந்தெழுது
பாயுயபுடவையொன நிலலாதபோது பகலிரவா
யீயுமெறுமபும புகுகின்றயோனிக கிரவுபகன
மாயுமனிதரை மாயாமல்வைக்க மருந்திலலையே 14

சீதப்பனிககுண்டு சிகமெனக்கூறாத தினமிரந்து
கீ 3 துயக்கச்சோறு மனைதோறுமுண்டு நினைவெழுந்தால்
வீதிக்குணல்ல விலைமாதருண்டிந்த 4 மேதினியி
லேதுக்குகீசலித்தாய மனமேயென்றும் புண்படவே 15
ஆறுண்டுதோப்புண டணிவீதியம்பலந தானுமுண்டு
கீதுண்டுநதை டெடுங்கோவணமுண்டு நித்தநித்த

1 அததம் - பொருள 2 அம்பு-நீர் 3 துயத்தல் -
உண்ணல். 4 மேதினி - உலகம்

மாறுணடுலாவி மயங்குநெஞ்சேமனை தோறுஞ்சென்று
சோறுணடுதுங்கிப்பின் சுமமாவிருக்கக் கூடுமுண்டே. 16

உடுக்க 1 கவிக்ககுளிராசாறுவெய்யி லொடுங்கிவந்தாற
றடுக்கப்பழையவொரு வேடடியுண்டு சகமுழுதம்
படுக்கப்புரநகிண்ணை யெங்கெங்குமுண்டு பசிததுவந்தாற
கொடுக்கச்சிவனுண்டு நெஞ்சேமகளுக குறைநிலையே. 17

மாடுணடுகன்றுண்டு மக்களுண்டென்று மகிழுவதெல்லாங்
கேடுண்டெனுமாடி கேடடுவிட்டோமினிக கேணமனமே
யோடுண்டுகந்தையுண் டுள்ளையெழுததைநது மோதவுண்டு
தோடுண்டகண்டனடியாரமக்குத துணையுமுண்டே. 18

மாததானவதையு மாயாபுரியின் மயக்கததையு
நீத்தாரதமக்கொரு றிடையுண்டோரிதத னன்புகொண்டு
வோததாறகுளித துப பசித்தாராபுசிதது விழிதுயின்று
பாராததானுலகத தவாபோலிருப்பா பற்றற்றவரே. 19

ஒன்றென்றிருதெயவமுண்டென்றிருவயாசெவ்வெல்லா
மனென்றிரு பசித்தோராமுகம்பார நல்லறமுதடபு
நனென்றிருநடு நீங்காமலே நமக்கிட்டபடி
யென்றென்றிருமனமே யுனக்கே வுபதேசமிதே 20

நாட்டென்றேறியிரு சுறகுருபாததை நம்புபொம்ம
லாட்டென்றேறியிரு பொல்லாவுடலை யடாந்தசநதைக்
கூட்டென்றேறியிரு சுற்றத்தைவாழவைக் குடங்கவிழநீ
ரோட்டென்றேறியிரு நெஞ்சுக்குப் தேசமிதே. 21

எனசெயலாவ தியாதொன்றுமில்லை யினிததெயவமே
யுன்செயலேயென்றுணரப்பெற்றேனிரத ஆனெடுத்த
பின்செயத்தீவினை யாதொன்றுமில்லைப் பிறப்பதற்கு
முன்செயத்தீவினையோ விங்கனேவந துமுண்டதுவே. 22

திருவேடமாகித தெருவிறப்பின்றெனைத தேடிவநது
பரிவாகப்பிச்சை பகருமெனாண்ப பதமபணிகதேனே

கருவாகுமேதக கடற் கரைமேவக கருதுமெனனை
கருவாகுக்க கொள்ளவல்லோ விநகனேசிவனுற்றதுவே. 23

வீட்டேனுலகம் விருமபேனிருவினை வீணருடன்
கிட்டேனவருரை கேட்டிமிநெனமெய கொடாதநிலை [கு
தொட்டேனசுருதுக மறழ்விட்டேன ரெல்லநாணமறைக
மெட்டேனெனுமபா மென்னிடத்தேவநதிநகெயதியதே 24

அட்டாங்கயோமு மர்தாராமாழ மவததையைநதம்
விட்டேறிப்போன வெளிதனிலே வியப்பொன்றுகண்டேன
வட்டாகிச்செயமதிப பாலூர் லுண்டு மகிழநதிருக்க
வெட்டாதபேரினப மெனனைவிழுங்கியிருக்கின்றதே 25

1 எரியென்கெனனும பருந்தோவெனக்கென்னு மிந்த
மண்ணுஞ், சரியெனக்கென்னும பருந்தோவெனக்கென்னுந்
தானபுசிக்க, நரியெனக்கென்னும புனரெயெனக்கென்னு
மிநநாறுடலைப, பிரியமுடவைவனாததே னிதனெல்லென
பேறெனக்கே. 26

அண்ணநனவீதி யரசிருப்பாகு மணிபடையோ
நண்ணெருநாலொன்ப தாமவரேவலு நண்ணுமிவலு
துண்ணென்பசிக்கி மடைப்பள்ளியான சுக்குமெல்லா
மெண்ணலிகால 2 மவமேலிடுததன் மெண்ணரிதே. 27

என்பெற்றதாயாரு மெனைப்பிணமெனறிகழநதுவிட்டா
பொன்பெற்றமாதரும்போமெனறுசொல்லிபுலம்பிவிட்டா
கொன்பெற்றமைநதரும் பின்வலயவநது குடமுடைததா
ருன்பற்றொழிய வொருபற்றமில்லை யுடையவனே 28

கறையற்றபலலுங் கரித்தணியாடையுங் கள்ளமின்றிப்
பொறியுற்றநெருசமும பொல்லாதஆனும புறநதிண்ணையுந்
தறையிறகிடப்பு மிரநதுண்ணுமோடுஞ் சகமறியக
குறையற்றசெல்வமென்றே கோலமா 3 மறை கூப்பிடுமே.

1 எரி-நெருப்பு. 2 அவம-வீண. 3 பறை-வேதம்.

எட்டுத்திசையும் பதினாறுகோணமு மெங்குமொன்றாய்
முடித்ததும்பி முளைத்தோங்கு சோதியைமுடரெல்லாங்
கட்டிச்சுருட்டித்தங் கக்கத்திலவைப்பா கருத்திலவையா
பட்டப்பகலை யிரவெனறுகூறிடும் பாதகரே 30

வாயநாறுமூழல் மயிசசிகஞ்நாறிடு மையிடுங்கண்
பீநாறுமங்கம் பிணவெடிநாறும் பெருங்குழிவாய்
சீநாறுமபோனி யழனாறுமிநதிரியச சேறுசிறதிப
பாயநாறுமங்கையாககோ விங்ஙனேமனம் பற்றியதே 31

உரைக்கைக்குல்ல திருவெழுத்தைநதுண டுரைப்படியே
செருக்கித்தரிக்க திருநீறுமுண்டு தெருக்குப்பையிற்
றரிக்கக்கரித்துணி யாடையுமுண்டெந்த சாதியிலு
மிரக்கத்துணிந்துகொண்டேனகுறைவே துமெனக்கிலையே,
ஏதப்பட்டாயினி மேற்படுமபாடடையி தென்றறிந்த
போதப்பட்டாயிலை நல்லோரிடஞ்சென்று புலவறிவால்
வாதைப்பட்டாயமட மாஞாகலவி மயக்கத்திலே
பேதப்பட்டாயநெஞ்சமே யுனைப்போலிலை பித்தருமே. 32
சுரப்பற்றுலவலினை சுற்றமுமற்றுத் தொழில்களற்று
கரப்பற்றுமங்கையா கையிணக்கற்று கவலையுற்று
வரப்பற்றுநாதனை வாயாரவாழத்தி மனமடங்கப்
பரப்பற்றிருப்பதன்றோ பாமாபரமானந்தமே. 34

பேய்போற்றிரிந்து பிணமபோற்கிடந்திட்ட பிச்சையெல்லா
நாயபோலருந்தி கரிபோலுழன்றுண் மங்கையரைத் [ம்
தாய்போற்கருத்தித் தமாபோலனைவாக்குந் தாழமைசொல்லி
1 சேய்போலிருப்பாகண்ட ருணமைஞானந்தெளிந்தவரே.

2 விடக்கேபருந்தின் விருந்தேகமண்டல வீணனிட்ட
முடக்கேபுழுவந் துறையிடமேநல முற்றுமிலாச
சடக்கேகருவி தளந் துவிட்டாற்பெற்ற தாயுந்தொடத்
தொடக்கேயுனைச்சுமந்தே னின்னினினைது சுகமெனக்கே.

அழுதாற்பயனென்ன நொந்தாற்பயனென்ன 'வாவதில்லை
தொழுதாற்பயனென்ன நின்னையொருவா சுடவுரைத்த

பழுதாறபயனென்ன நனமையுத்தீமையும் 1 பங்கயத்தோ
 நெழுதாப்படிவருமோ சலியாதுரென னேழைநெஞ்சே

செலவரைப்பிளசென றுபசாரம்பேசித தினநதினமும்
 பலவினைகநாட்டி பரிதவியாம ௩ பரமானந்தத்தி
 நெல்லையிற்புகுதல லேகாந்தமா யெனக்காமிடத்தே
 யல்லலறெனறிருப்பே னுலலை லருமபொருளே. 38

ஊரீருமக்கோ ருபதேசங்ஞ முடம்படங்ப
 போரீராமனைக் கழுவேறுநீ றைறப புறநதிண்ணையிற்
 சாரீரனந்தலைச சுற்றதைநீங்கிச் சநகைக்க
 வேரீருமக்கவா தாமேதருவ ரீனையடியே. 39

கீற்றைப்பினைந்தென்ன நீராடப்போயென்ன நீமனமே
 மாற்றிப்பிறக்க வகையறிந்தாயிலலை மாமறைநூ
 லேற்றிக்கிடக்கு மெழுக்கோடிமந்திர மென்னகண்டா
 யாற்றிறகிடந்து துறையறியாம லலைகின்றையே 40

ஓங்காரமாயின்ற வததுவிலே யொருவித துவந்து
 பாங்காயமுளைத்த பயன்றதாறபதி னுலுலகு
 கீங்காமநீங்கி நிறையாநின்றது நிறையுருவா
 யாங்காரமானவாக கெட்டாக்கனிவந தமாந்திடுமே 41

விதியாபடைப்பு மரியா 2 ரளிப்பும் வியனகயிலைப்
 பதியா 3 தொடைப்பும் பாலணுகாது வியனகயிலைக்
 கதியாக்கொண்டு மறறெல்லாநதுயிலிற் கனவெனநீ
 மதியாதிருமனமே யிதுகாணன் மருந்துனக்கே. 42

நாயககுணுடுதொண்டு நமக்குணுடுபிசை நமனைவெல்ல
 வாயககுணுடுமந்திர பஞ்சாடசரமதி யாமலவரும்
 பேயககுணுநீறு திகைப்புண்டுமின்ற பிறப்பினி
 நோய்க்குண்டுதேசிகன நன்னருணைக்கங்க ணைக்குதற்கே.

நேமங்கணிட்டைகள் வேதங்களாகம் நீதிநெறி
 யோமங்கடாப்பணஞ் சந்திசெபமந்திர யோகநிலை
 நாவகச்சந்தனம் வெண்ணீறுபூசி நலமுடனே
 சாமங்கடோறு மிவாசெய்யும்பூசைகள் சர்ப்பினையே. 44

1 பங்கயத்தோன - பிரமன். 2 அளிப்பு - ரகிப்பு
 3 தொடைப்பு - சங்காரம்.

நானெதனைபுத்தி சொன்னாலுங்கேட்டிலை நன்னெஞ்சமே
யேனிப்படிக்கெட் டுழல்கின்றாயினி யேதுமில்லா
வானத்தினமீனுகரு வன னுண்டிலிட்ட வகையதுபோற
போனததைமீள நினைக்கின மீனையென்ன புத்தியிதே. 45

1 அஞ்சக்கரமெனுங் கோடாலிகொண்டிந்த வைமபுலனும்
வஞ்சபபுலக்கட்டை வேரறவெட்டி வளங்கன்செயது
விஞ்சத்திருத்திச சதாசிவமெனகிற விததையிட்டப
புனசெயக்களை பறித்தேனவளாததேன சிவபோகததையே.

தாயாருஞ்சுற்றமும பெண்டிருங்கைவிட்டுத் தாழநதிடுநா
ணியாரு நானொன்பபகாவா ரந்தநேரத்திலே
நோயாருமவநது குடிக்கொள்வரேகொண்ட நோயுமொரு
பாயாருநீயுமல்லாற பின்னையேது நட்பாழுடலே. 47

ஆயுமபொழுது மலக்காலகடோறு மருங்கிருமி
தோயுமலக்கட்டை யாகியகாயத்தைச் சுட்டுவிட்டாற
பேயுநடனமிடுங் கடமாமென்று பேசுவதை
நீயுமறிந்திலையோ பொருட்டே நினைந்தனையே. 48

பூணுமபணிககல்ல பொன்னுகருத்தானல்ல பூமிதினைக்
காணுமபடிககல்ல மங்கையாககல்ல நற்காட்சிக்கல்ல
சேணுங்கடந்த சிவனடிககல்லவென சிந்தைக்கெட்டுச
சாணுமவளாகக் வடியேனபடுந தாயரம் சுற்றல்லவே. 49

வெட்டாதசக்கரம் பேசாதமந்திரம் வேறெருவாக
கெட்டாதபுட்ப மிறையாததீரத்த மினிமுடிநது
கட்டாதலிங்கக் கருதாதநெஞ்சங் கருத்தினுள்ளே
முட்டாதபூசையன்றே குருநாதன் மொழிநததுவே. 50

எருமுட்டையிட்டு லுதிநதிடு செல்லுக்கெவரமுவரா
கருமுட்டைபுகருக் கழல்கன்றாயகன துகமதாயப
பெருமுட்டுப்பட்டவர் போலமுமபேதைவா பேததுகிறீ
ரொருமுட்டுமவிட்டு மரணமென்றைக்கு போதுமினே. 51

மையாடுகண்ணியு மைநதரும்வாழவு மனையுஞ்செநநீ
யையாநினமாயை யுருவெளித்தோற்ற மகிலததுள்ளே

மெய்யாயிருந்தது நாட்செலநாட்செல வெட்டவெறும
பொய்யாய பழங்கதையாயக கனவாயமெல்லப்போனதுவே.

ஆயாயபலகலை யாயந்திடுதூய வருந்தவாபாற
பேயாகிலுமுணமை யைத்தெரிந்தாயிலே பூதலததில்
1 வேயாராததோளியா காமவிநாரததில் வீழந்தமுந்திப
பேயாயவிழிககின் றினே மனமேயென்னபிததுனகநே 53

அடியாரு றவு மானபூசைநேசமு மரபுமன்றிப
படிமீதிலவேறு பயனுளதோபங் கயனவகுத்த
குடியானசு மறமுந் தாரமுமவாழவுங் குயக்கலங்கள்
தடியாலடியுண்ட வாறொக்குமென்றினஞ் சாரத்திலரே 54

ஆங்காரப்பொக்கிஷங் கோபக்களஞ்சிய மாணவததா
னீங்காவாணமனை பொயவைத்தகூடமவிண ணீடிவளா
தேங்காரபெருமதிற் காமவிலாசமித தேகங்கநதல
பாங்காயுனைப்பணிக் தெப்படிஞானம் பலிபபதுவே. 55

ஒழியாப்பிறவி யெடுத்தேங்கி யேங்கியுழன் றநெஞ்சே
யழியாபபதவி 2 கவுடதங்கேட்டி யனாதியனை
மழுமானகரத்தினை மாலவிடையானே மனத்திலுன்னி
விழிமாறபுனலசிறதி விமியமுந்நமை வேண்டுகென்றே.

நாயக்கொருஞ்ஞ மதற்கோமருத்ததுவ நாட்டிலுண்டோ
பேயக்கொருஞ்ஞானம் பிடிபடுமோபெருங் காஞ்சிரங்காய
யாக்குவாரா தருத்துவாராது போலுடம்பு
தீக்கிரையாவதல்லா லேதுக்காமிதைச செபபுமினே. 57

3 கச்சிற்கிடக்குங் கனதனத்திறக்கடைக் கண்களபட்டே
யிச்சித்திருக்கின்ற வேழைநெஞ்சே 4 யிமவான் 5 பயந்த
பச்சைப்பச்சுங்கொடி யுண்ணுமுலைப்பங்கா பாதத்திலே
தைச்சுக்கிடமனமே யொருகாலுந் தவறிலலையே. 58

1 வேய-மூங்கில் 2 அவுடதம்-மருந்து. 3 கச்ச-முலை
கட்டு. (அதாவது ரவிகை) 4 இமவான்-மலைபரையன்.
5 பயந்த-பெற்ற.

1 மாநாவிழியைக் கடந்தேறிவந்தன வாழ்குருவிங்
கோனுகியெனைக் குடியேற்றிக் கொண்டனன் குற்றமில்லை
போனாலும் 2 பேறிருந் தாலுந் பேறிது யென்றுகாண
ஆனாலுமிநத வுடம்போடிருப்ப தருவருப்பே 59

சுறாகிலுநதனைத் தானறியாயதனை யாயநதவரை
யுறாகிலுமுரைக் கப்பொருந்தாயுனக் கானநிலை
பறையகுருவைப் பணியாய்பரததையா பாலிற்சென்றேன
பெற்றாமடனெஞ்சமே யுண்பபோலில்லை பித்தனுமே 60

உளியிட்டகலனாரி மொப்பிட்டசாந்தைய மூததையற,
புளியிட்ட செம்பையும் போறறுகிலேனுயா பொன்னென
வே, யொளியிட்டதாளிரண் டுள்ளையிருத்தவ துணமை
யென்று, வெளியிட்டடைத்து வைத்தேனினிமே லொன
றும் வேண்டிலனே. 61

கல்லாலெறிபுண்டுங் காலாலுதையுண்டுங் காளைகையில்
விலலாலடியுண்டு முன்னாலவிடமுண்டு மேலளித்துப்
பலலாற்புரமெரி யேகம்பவாணா பதாமபுயத்தின்
சொல்லாற்செவியினிற் கேளாதிருந்ததென றெல்லவின்னேயே.

ஒருநான்குசாதிககு மூவதைத்தேவாககு மும்பருக்குந்
திருநாநூதீர்த்தமும் வேறுளதேவாத திசைமுகனால
வருநாளில்வந்திடு மந்தக்கண்ணான் வகுப்பொழியக்
குருநாதனுணைக்கண்டா பின்னையேதுக் 3 குவலயத்தே. 63

விருத்தம்

பாரோநீரோ தீயோ 4 வளியோ படாவாளு
ஆரோநானென் றுயவுறுகின்றே னறிவிலலென
பாரோநீரோ தீயோவொளியோ படாவாளு.
ஆரோநானென் றுயவுறுகின்ற வதுநீயே 64

1 மாநா-மாதா 2 பேறு-பிரயோசனம் 3 குவலயம்
உலகம் 4 வளி-காற்று.

நாப்பினககப பொய்யுரைதது நன்னிதியநதேடி - நல
மொனறுமறியாத நாரியரைக்கடிப் 1 பூப்பினககவருமேழை
பபுறநீ சல்போலப் - புலபுலெனக கலகலெனப் புதலவா
களைப்பெறுவீர், காப்பதற்கும வகையறியீர்-கைவிடவுமாட்
டா கவட்டுததோல, மரத்துளையிற் காணுழைத்துக கொண
டா, 2 ஆபபதனை யசைத்துவிட்ட குரங்கதனைப்போல
வகப்பட்டி கிடந்துழல வகப்பட்டிரே. 65

மததளைதயிருண்டானு மலாமிசையவனுநதேடிப்
பித்தளைகொண்டபோதும் வெளிப்படாபிரானேயிங்கு
செயதளைக்கூறவந்த சேந்தனைவேந்தனிட்ட
கைத 3 தளைக்கியெனமுன காட்டுவெண்காட்டுளானே 66

தாயாருக்குத் தகனக்கிரியை செய்கையிற் பாடியது

வெண்பா

ஐயிரண்டு திவகளா மவகமெலா நொந்துபெற்றுப்
4 பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்ததுச—செய்யவிரு
கைபபுறத்தி லேந்திக கனகமுலை தந்தாளே
யெப்பிறப்பிற் காண்பே னினி 1

முந்தித் தவங்கிடந்து முந்நூறு நாடசுமந்தே
யந்திபக லாசசிவனை யாதரித்துத்—தொந்தி
சரியச சுமந்துபெற்ற தாயார் தமக்கோ
வெரியத் தழணமூட்டு வேன். 3

வட்டிலிலுந தொட்டிலு மாராமேலுந தோண்மேலுந
கட்டிலிலும் வைத்தெனைக காதலித்து—முட்டச
சிறகிலிட்டுக காப்பாற்றிச சீராட்டுந தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீமூட்டு வேன். 3

1 பூ-பூமி. 2 ஆபப-முளை. 3 தளை-விலங்கு. 4 பையல்-
ஆண குழந்தை.

நொந்து சுமந்துபெற்று நோவாம லேந்திமுலை
தந்துவளாத தெடுத்துத் தாழாமே—யந்திபகல
கையிலே கொண்டெண்ணைக் காப்பாற்றாத தாய்தனக்கோ
1 மெய்யிலே தீமூட்டு வேன. 4

அரிசியோ நானிடுவே னுத்தா டனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்து மகிழாம—ஓருசியுள்ள
தேனே யமிர்தமே செலவமே திரவியப்பூ
மானே யெனவழைத்த வாயக்கு 5

அள்ளியிடுவ தரிசியோ தாயதலைமேற
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமன—மெளன
முகமேன முகமவைத்து முத்தாடி யென்றன
மகனே யெனவழைத்த வாயக்கு 6

விருத்தம்

முன்னையிட்டதீ முப்புரத்திலே
பி ணையிட்டதீ தென்னிலங்கையி
லன்னையிட்டதீ யடிவயிறறிலே
யானுமிட்டதீ மூள்குமூள்கவே 7

வெண்பா

வேகுதே தீயதனில வெந்துபொடி சாம்ப
லாகுதே பாவியே னையகோ—2 மாகக்
குருவி பறவாமற நோதாட்டி யெண்ணைக்
கருதி வளராதெடுத்ததை 8

வெந்தானோ சோணகிரி வித்தகா லின்பத்தில
வந்தானோ வெண்ணை மந்தானோ—சந்ததமு
முன்னையே நோக்கி யுகந்துவரங் கிடந்தென
றன்னையே யினறெடுத்த தாய 9

வீற்றிருந்தா ளன்னை வீத்தனி விருந்தாள்
நேற்றிருந்தா லின்றுவெந்து நீறுஞன்—பாறறெளிக்க

1 மெய் - உடம்பு. 2 மாகம் - ஆகாசம்

வெல்லீரும் வாருங்க னேதென் நிரங்காம
லெல்லாஞ் சிவமமே யாம.

10

வெளிப்பட்டின பாடியது.

மென்று விழுங்கி விடாயகழிக்க நீாதேட
லென்று விடியுமெனக கெனகோவே—நன்றி
1 கருதார பரமூனறுங் கட்டழலாற் செற்ற
மருதாவன சந்நிதிக்கே வந்து

11

சிறும பலமுஞ் சிவனு மருகிருக்க
வெற்றம் பலந்தேடி விட்டோமே—நித்தம
பிறந்திடத்தைத் தேடுதே பேதைமட கெஞ்சங்
கறந்திடத்தை நாடுதே கண

12

தோடவிழும் பூங்கோதைத் தோகையுனை யிப்போது
தேடினவா போயவிட்டார தேறியிரு—நாடிநீ
யெனை நினைத்தா லுடுபி லிதைப்பேனா
னுனை நினைத்தா லுதை

13

வாசற படிக்கடங்கு வாராத பிச்சைக்கிங்
காசைப் படுவதிலலை யண்ணலே—யாசைதனைப்
பட்டிற் கத காலமெல்லாம போதும் பரமேட்டி
சுட்டிற் கத ஞானத்தைச் சொல

14

கண்டங் கரியதாங் கண்மூன் றுடையதா
மண்டத்தைப் போல வழகியதாந—தொண்ட
ருடலுருகத் தித்திக்கு மோங்குபுக முழாற்றிக்
கடலருகே நிற்குங் கருமடி.

15

2 ஒடுவீழுகது சீப்பாயு மொன்பதுவாயப் புண்ணுக்
கிடுமருகை யானறிந்து கொண்டேன்—3 கடுவருந் தும்
தேவாதிதேவன் நிருவொற்றி யூதெருவிற
பேர்வா ரடியிற பொடி

16

1 கருதார-பகைவா. 2 ஒடு-ஓர்வகைக்கட்டி.

3 கடு-விஷம்.

வாஸ்யெல்லாந தீரத்த மண்ணெல்லாம வெண்ணீறு
காவனங்க ளெல்லாங் கணநாதா—பூவுலகி
லீ துசிவலோக மென்றென்பே மெயத்தவத்தோ
ரோதுந திருவொற்றி யூர

17

1 நச்சாவம பூண்டாளை நன்றயத தொழுவதுவு
மிசையிலே தானங் கிருப்ப துவம—பிச்சைதனை
வாங்குவது முண்ப துவம் வந்துதிரு வாயிலிலே
துங்குவதுந தானே சம

18

இருக்கு மிடத்தேடி யென்பசிகே யனை
முருகமுடன் கொண்டு வந்தா லுண்பேன—பெருக்க
வழைத்தாலும போகே னானே யென்றேக
மிளைத்தாலும போகே னினி

19

விடடுவிடப் போகுதுயிர விட்டவுடனே யுடலைச
சுட்டுவிடப் போகின்றா சுற்றத்தாரா—பட்டதுபட
டென்றே முஞ்சிவனை யேற்றுகங் போற்றுகங்
சொன்னே னதுவே சகம

20

ஆவியொடு காய மழிந்தாலு மேதினியிற
பாவிமென்று நாமம் படையாதே—மேவியசீர
வித்தார முங்கடம்பும வேண்டா மடநெஞ்சே
செத்தாரைப் போல திரி

21

ஆரூர ரிங்கிருக்க வவஞ்சுர திருநாளென
நூரூரக் டோறு முழலுவீ—நேரே
யுளக்குறிப்பை நாடாத பூமாரா ணீவிர
விளங்கிருக்க தீததேடு வீர

22

எத்தனையூ ரெத்தனைவீ டெத்தனைதாய பெற்றவாக
ளெத்தனைபே ரிட்டழைக்க வேனென்ற—னித்த
மெனக்குக் களையாற்ற யேகம்பா கம்பா
வுனக்குத திருவிளை யாட்டோ

23

மண்ணுந் தணலாற் றவாணும புகையாற்
வெண்ணறிய தாடி மிளைப்பாற் ப—பண்ணுமயன்
கையாற் றவு மடியேன காலாற் றவுங் காண்பா
ரையா திருவை யாரு 24

இப்பிறப்பை நம்பி யிருப்பைபோ நெஞ்சமே
வைப்பிருக்க வாயின மனையிருக்க—சொப்பனம்போல்
வீக்கிப்பற் கிட்டக்கண் மெத்தப்பஞ் சிட்டப்பை
கக்கிச்செத தூக்கொட்டக் கண்டு 25

மேலுமிருக்க விருமபினையே வெளவிடைபோன்
சீல மறிந்திலையே சிந்தையே—காலகைக்குக்
கொட்டையிடடு மெத்தையிடடு குத்திமொத்தப்பட்டவுடல்
கட்டையிட்டுச் சுட்டுவிடக் கண்டு. 26

ஒன்பதுவாய்த தோற்பைக் கொருநாளைப் போலவே
யன்புவைத்து நெஞ்சே யலைந்தாயே—வன்கழுகக்
டத்தித்தத் திச்சட்டை தட்டிக்கட் டிப்பிடடுக்
கத்திக்குத் தித்தின்னக் கண்டு 27

இன்னம் பிறக்க விசைவையோ நெஞ்சமே
மன்னரிவ ரென்றிருந்து வாழாதவரை—முன்ன
மெரிந்தகட்டைமீதி விண்ணோர் வணத்தை
யரிந்துருட்டிப் போட்டது கண்டு 28

முதற்சங்க முதுண்டடு மொய்குழலா ராசை
நடுச்சங்க நல்லிலங்கு பூட்டுங்—கடைச்சங்க
மரம்போ ததுளூது மமமட்டோ விமமட்டோ
நாமபூமி லாழாத காலம் 29

பொய்யை யொழியாய புலாவைவிடாய காளத்தி
யையுரே யெண்ணை யறஞ்செய்யாய—வெய்ய
சின்மே யொழியாய திருவெழுத தைந்தோதாய
மனமே யுனக்கென்ன மாண்பு. 30

1 எருவாயக கிருவிரனமே லேறுண டிருக்குங்
2 கருவாயககோ கண்கலககப பட்டாய—திருவாரூர்த்
தேரோடும் வீதியிலே செத்துக் கிடக்கின்றாய்
நீரோடு 3 தாரைக்கா நீ 31

மாதாவடல் சலித்தாள் வலவினையேன காலசலித்தேன
4 வேதாவுங் கைசலித்து விட்டானே—நாதா
5 விருப்பையூர் வாழ்சிவனே யின்னமோ ரனை
கருப்பையூர் வாராமற் றா, 32

6 அததிமுத லெறுமபீ றுனவுயி ரத்தனைக்குரு
சித்தமகிழ் தளிகுரு தேசிகா—மெத்தப்
பசிகுதையா பாலியேன பாழுவயி றாரைப் பற்றி
யிசுக்குதையோ காரோண ரே 33

எத்தனைநாள கூடியெடுத்த சரீர மிவை
யத்தனையு மண்டிப தல்லவோ—வித்தகஞா
காலைப் பிடித்துமெள்ள 7 கங்குலபக லற்றிடத்தே
மேலைக் குடியிருப்போ மே 34

எச்சிலென்று சொல்லி யிதமகிதம் பேசாதி
ரெச்சி லிருக்கு மிடமறியீ—ரெச்சிறனை
வயத்திருந்து பாராததா லொருமை வெளிப்படுமபின்
சித்த நிராமய மாமே 35

8 காலன் வருமுன்னே கண்பஞ்சடைமுன்னே
பாலுண கடைவாய படுமுன்னே—மேல்விழுந்தே
யுற்ற ரமுமுன்னே யூரா சடுமுன்னே
குறளுலத் தானையே கூறு. 36

1 எருவாய-குதம். 2 கருவாய-குயயம் 3 தாரை-
வழி. 4 வேதா-பிரமன 5 இருப்பையூர்-ஓர் திருப்பதி.
6 அததி-யானை. 7 கங்குல-இரவு 8 காலன்-யமன

எததனைபோ நடடகுழி யெததனைபோ தொடடமுலை
 யெததனைபோ பற்றி யீழுததவிதழ—நிதநிததம
 பொயயடா பேசும பவியினமட மாதரைவிட
 டுயயடா வுயயடா வுய 37

இருபபதபொய போவத மெய மெனநெண்ணி நெஞ்சே
 யொருததருக்குந தீங்கினை யுனனாதே—பருதததொநதி
 நமமதெனறு நாமிருக்க நாயநரிக்கள் பேயக்கமுது
 தமமதெனறு தாமிருக்குந தான 38

எததொழிலைச செயதாலு மேதவதைப படடாலு
 முததா மனமிருக்கு மோனாதே—விதததமாட
 காதிலினை யாடியிரு கைவீசி வந்தாலுந
 1 தாதிமன நீர்க்குடததே தான 39

மாலைபொழுதி 2 னறு மஞ்சளரைத தேகுளித்த
 வேலை மினுக்கிடடு விழித்திருநது—குலாகிப
 பொருள வளரத்தாள பெயரிட்டாள் பெறப்பிள்ளை
 பித்தானு லெனசெயவாள பின 40

வானநேடு மனையேயோ மனதேடும பொருளேயோ
 ஆனநேடு முயிரேயோ வியாதேடு முணாவேயோ
 தானநேட நானநேடச சுகமெலாந தனைத்தேட
 நானநேடி நானகாண நானரோ நானரோ 41

பட்டினத்தாரா வெண்பா முறறுபபெறாது

1 தாதி - வேலைக்காரி 2 நறுமஞ்சள - பரிமளமுள்ள
 மஞ்சள்.

உடற்கூற்று வண்ணம்

தனதனதான தனதனதான
 தந்ததனதன தந்ததனதன
 தன்னதனத தன்னதனத
 தானதானன தானதனத—
 தந்தனதனதான தந்தானன

ஒருமடமாது வொருவனுமாகி யினபசுகந்தரு
 மனபுபெருந்தி யுணர்வுலங்கி பெருமுகியவிந்து
 ஆறுசுரோணித மீதுகலந்து—

பனியிலோபாதி சிறுதுளிரிமாது பண்டியிலவந்து
 புகுந்துதிருண்டு பதுமவருமபு கமடமிதென்று
 பாரவைமெய வாயசெவி காலகைகளென்று—

உருவமுமாகி வயாவளாமாத மொன்பதுமொன்று
 நின்றநதுமடந்தை யுதரமென்று புலியிலவிழந்து
 யோகமுமவாரமு நாளுமறிந்து—

மகளிரகளசேனை தரவணையாட மண்படவுந்தியு
 தைந்துகவிழந்து மடமயிலகொங்கை யமுதமருந்தி
 யோரறிவீரறி வாகிவளாந்து—

ஒளிரகையூற விதழமடவாரு வந்துமுகந்திட
 வந்துதவிழந்து மடியிலிருந்து மழலைமொழிந்து
 வாவிருபோவென நாமமவிளம்ப—

உடைமணியாடை யரைவடமாட வுண்பவாதின்பவா
 தங்கனொடுண்டு தெருவிவிருந்து புழுதியிலைந்து
 தேடியபாலரொ டோடிநடந்து—

அஞ்சுவயதாகி விளையாடியே

உயாதருளுன குருவுபதேச முததமிழின்கலை
 யுககரைகண்டு வளாபிறையென்று பலருமவிளம்ப
 வாழபதினாறு பிராயமுமவந்து—

மயிரமுடிகோதி யறுபதுநீள வண்டமிரதண்டொடை—
கொண்டைபுனைந்து மணிபொனிலங்கு பணிகளணிந்து
மாகதாபோகதா கூடிவணங்க

மதனசொருப னிவனெனமோக மங்கையாகண்டு
மருண்டுதிரண்டு வரிவிழிகொண்டு சுழியவெறிந்து
மாமயிலடோலவா போவதுகண்டு—

மனதுபொரும லீவாபிறோடி மங்கலசெங்கல
சந்திகழறோங்கை மருவமயங்கி யிதழமுதுண்டு
தேடியமாமுதல சேரவழங்கி—

ஒருமுதலாகி முதுபொருளாயி ருந்ததனங்களும
வம்பிலிழந்து மதனசுகந்த விதமிதென்று
வாவிபகோலமும் வேறுபிரிந்து—

வளமையுமாறி யிளமையுமாறி வனபலவிழுந்திரு
கண்களிருண்டு வயதுமுதிர்ந்து நரைதிரைவந்து
வாதவிரோத குரோதமடைந்து—
செங்கை யினிலோர தடியுமாகியே

வருவதுபோல தொருமுதுகூணு மந்தியெனுமபடி
குந்திரடந்து மதியுமிழந்து செவிதிமிர்வந்து
வாயறியாமல விடாமனமொழிந்து—

தயிலவருநேர மிருமலபொறுது தொண்டையுநெஞ்ச
முலாந்துவறண்டு துகினுமிழந்து சுணையும்ழிந்து
தோகையாபாலாகள் கோரணிகொண்டு—

கலியுகமீதி லிவாமரியாதை கண்டிடுமென்பவா
சஞ்சலமிஞ்ச கலகலவென்று மலசலம்வந்து
காலவழிமேலவழி சாராடந்து

தெளிவுமிராம லுரைதடுமாறி சிந்தையுநெஞ்சமு
லைதாமருண்டு திடமுமுலைந்து மிகவுமலைந்து
தேறிநலாதா வேதெனநொந்து—

மனையவனவேத நெழுகியவாறு வந்ததுகண்டமு
மென்றுதெளிந்தது இனிபென்கண்ட மினியென்தொந்த
மேதினிவாடிவநி லாதினிநின்ற—

கடவுழைப்பேசு மெனவுரைநாடி நங்கிவிழுந்ததை
கொண்டுமொழிந்தது கடைவழிக்குசி யொழுகிடவந்தது
பூதமுதாலு சுவாசமுநின்ற—

கெஞ்சதமுமாறி வருநேரமே

சீ

வளாபினைப்போல வெயிறுமுரோம முஞ்சடையுஞ்சிறு
குஞ்சியுமலிஞ்ச மனதுமிருண்ட வடிவுமில்ங்க
மாமலைபோலயம தூதர்கள்வந்த—

வலைகொடுவீசி யுயிரகொடுபோக மைந்தருமவந்தது
குனிந்தழநொந்தது மடியிலவிழுந்து மனைவிபுலம்ப
மாழ்கினரேயிவா காலமறிந்த—

பழையவாகாணு மெனுமயலாக்கள் பஞ்சபந்திதிட
கின்றவாபந்த ரிடுமெனவந்த பன்றயிடமுந்த
வேபிணம்வேக விசாரியுமென்று—

பலரையுமேவி முதியவாதாமி ருந்தசவங்கழு
வஞ்சிலரென்று பணிதுகிறொங்கல களபமணிந்தது
பாவகமேசெய்து நாறுமுடம்பை—

வரிசைகெட்டாம லெடுமனவோடி வந்திளமைந்தா
குனிந்தசுமந்தது கடுகிடந்தது சுடலையடைந்தது
மானிடவாழ்வென வாழ்வெனநொந்த—

விகிடைமூடி யழலகொடுபோட வெந்தவிழுந்தது
முறிந்ததுநினைங்க ளுருகியெலும்பு கருகியடங்கி
யோராபிடிநீறுமி லாதவுடம்பை—

நமபுமடியேனை யினியாளுமே

1

உ

சிவமயம்

திருவள்ளுவர் ஞானம்

காப்பு-விருத்தம்.

அண்டபிண்டம்நிறைநதுநின்ற வயனமாலபோற்றி
யகண்டபரிபூரணத்தி னருளைப்போற்றி
மண்டலஞ்சூழிரவிமதி சுடரைப்போற்றி
மதுரதமிழோதுமகத தியனைப்போற்றி
எண்டிசையும்புகழுமெநதன குருவைப்போற்றி
யிடைக்கையினசுழிமுனையின கமலப் போற்றி
குண்டலிக்குளமாநதுநின்ற சுகளைப்போற்றி
குருமுனியினதாளினை யெப்போதுமபோற்றி.

அன்னையெனுங்கொப்பமதில வந்தமதிலேயிருநது
நன்னயமாயப்பததுதிங்கள் நானகத்திலேயிருநதேன்

என்னென்ன ஆதிசயங்கா ணிவவுலகிலேயமைத்து
உன்னிதமெல்லாமமைத்தே நுணமையிதுகாண்கிலே 1

அம்புலியிலேயுதித்து ஆயநதுபரிபாஷைதன்னை
வம்புலகததாராவசிய மாயகைபிடித்தேபிரிந்து
கும்பிதனிலேயுழன்று குண்டலிதன்பொறகமலம்
நம்பியிருந்தேசிலநாளாகசியதைககாண்கிலமே. 2

அண்டரண்டவான்புலியு மாகத்தினுட்பொருளும்
கண்டிதமாயானவிளங்குங் காயமதிலேயறியும்
வண்டரெனைநீசெனென்று வாறுதனையெயொழித்தே
விண்டரகசியநதனை விளக்கமதுகாண்கிலே. 3

வையமதிலேயுதிக்கு மாணபாகளேயுங்களுயிர்
பெயபென்றிருந்தசைவி வெளிப்படுவதென்னவிதம்
ஆயயமில்லாவாழ்ந்ததுலகி லாணமையாகபூண்டமதி
பொயயெனுமிவவாழ்கையதுபோகுஞ்சுடுகாடுளதே 4

வீடானமூலசசுழிநாதவீட்டில விளங்குமவிறது
நீடாழிலோகந்தழைத்தப் பெருகினின்றிலகுந
தேடாதழித்தபொருளான பொக்கிஷந்தேடியென்ன
காடானநாடுசுடுகாடு சோவதுங்கண்டிலே. 5

எழுவகைத்தோற்றமும நாலவகையோனியிலெய்
திடினும், பொழியசசுரோணிதம் நாதவிறதுப பொ
ருள போககததால, கழியககழியகடனுயிர தேய்
பிறை கண்டுமிருந, தமிழுப்பெருந்தரை யென்னொளி
ருந்து மனிததியமே 6

என்னொளிருந்தெனெ முன்னொனுபபடியிந்தவுடல்
தனனொழிவதுநதானறியா தெனதந்தைவிதி
உனனொழிவதுமுடலுயிர்க்காய மொழிவதுங்காண்
டனனொனுப்படி கண்டுமிருந் தறியாதவரே. 7

யோனிகுளாசையொழியாத நித்தியமுங்களுயிரால்
தேனிகுளின பஞ்சகாத்தீதமோவருஞ்சிறறினபத்தி
ஊன்றறுகாவமுடலறறுப்போம்பொழுதென்றறியா
நனாக்குச்சொக்கஞ்சடுகாடொழிய இனியிலலையே.

இந்தவுடல்காய மிறந்துவிடுமிவவுலகில்
வந்தவழிதானறியா வாழுகையேயா-இந்தவுடல
அறபககுழியதனி லாவமிருப்பதெனும்
கறபகததையாண்டிடுமோ காட்சி 9

ஞானமறிந்தோராகு நமனிலலை நாளதோறும்
பானமதையுண்டு பசியாளுல-ஞானமது
கண்டாலுடலுயிருங் காயமவலுவாகுங்
உண்டாலமிதாச முண. 10

சுழியறியாக்கெனன சுகமறியோரக்கெனனகுரு
வழியறியாக்கெனனவெயதுமவாறுகாண்-சுழியறி
மூலமறிந்தவவழியில் முததியடையார்க்குநமன [யா
கானவாக்கேமரணங் காண். 11

வேதமறைஞ்ஞான மெய்யுணர்வதா ல
நாதனஞளா லபதவி நாடுமோ-வேதமறை
நாலுபொருளுண்ணெனது நறபொருளினவாறறிய
பாலுமது நெய்யெனவும பார. 12

முதலிருந்தவழிவியை முப்பாழைச்சுடடுமனம்
பதாரமலும தியாமல படுபட்டேன்-முதலிருந்த
நல்வினையுந்தீவியு நாடாமலும்பறந்து
வல்வினையைப் போக்கிவிட்டேன் வாறு. 13

காயசத்தியாலெனது காமவினைபோக்கியபின
மாயசித்திமூலசுழி வாயககுமே-காயசித்தி
மூலப்புளியதனால் முதலதீட்சையாசசுதினி
காலமென்னரெண்டாண்டில் காண். 14

கல்லுப்பினவாறு கருததறியாதுண்டுமனு
வலவினைக்குள்ளாகி மாணமாரா-கலலுபபு
வெள்ளைக்கலலுபபு வெகுவிதமாயவந்தாலும
உள்ளமதிலுண்டென்று உன.

15

ஒன்றுமிநதுபபு எண்சாணுடலிருக்க
கண்டுமறியாதெனன காரணமோ-என்றுமதி
வாரியமுறியதை வன்னிவிட்டுக்காயச்சியபின
வீரியமாயானுணரு மெய்.

16

உபபினகசுடுதான ஊறலதுமாறினதால
முப்புசுன்னமாவதற்கு முன்போ-உப்பதனல்
கறபாந்தவகோடி காயமிதுவலுதது
செறபாயும்வாசியினுல தேகம்.

17

அஞ்சுபஞ்சபூத மறிந்தாவனுத்தியமபோல
அஞ்சுவசப்படுவ தாண்டதனில-அஞ்சும
கண்டறிவோராநாக காட்சிமதினினைவு
விண்டறியலாமே விதி.

18

எண்சாணுதேக மெடுத்தாலெனனாண்டையே
பெண்சாரலநீங்கிப பேரினபம-ஏனகாண்
தேகமொழியாமல சித்திபெறுஞானம்
யோகசித்திபூசைவிதி யுணமை,

19

திருவள்ளுவா ஞானம் முற்றிற்று.

—

உ

சிவமயம்

திருவெண்காட்டுரென்கிற

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

மு த ல் வ ன் மு னை ற ஸீ டு

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா

மூலமறியேன் முடியுமுடிவறியேன்
ஞாலததுட்பட்டதயா நாடநடக்குதடா. 1

அறியாமையாமலததா வறிவுமுதறகெட்டனடா
பிறியாவினைப்பயனாற பிததுப்பிடிததனடா. 2

தனுவாதியநான்குந தானுயமயங்கினனடா
மனுவாதிசத்தி வலையலகப்பட்டனடா. 3

மாமாயையெனனும வனத்திலலைகிறனடா
தாமாயுலகனைததுந தாதுகலங்கிறனடா, 4

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா

மண்ணுசைபட்டேனை மண்ணுண்டுபோட்டதடா
பொன்னுசைபெண்ணுசைபோகேனெயன்குதே. 5

மக்கள்சுற்றததாசை மறககேனெயன்குதே
திக்கரசாமாசையது தீரேனெயன்குதே 6

விதைகறகுமாசையது விட்டொழியேனென்குதே
சித நுகறகுமாசையது சிதையேனே யென்குதே. 7

மந்திரத்திலாசை மறக்கேனெயென்குதே
சுந்தரத்திலாசை தறக்கேனெயென்குதே. 8

கட்டுவாககததாசை கழலேனெயென்குதே
செட்டுதனிலாசை சிதையேனெயென்குதே. 9

மாறறுஞ்சலவை மறக்கேனெயென்குதே
சோற்றுக்குழியுமின்னு தூரேனெயென்குதே. 10

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா

ஐந்துபுலனு மடங்கேனெயென்குதே
சிந்தைதவிக்கிறதுந தேறேனெயென்குதே, 11

காமக்குரோதங் கடக்கேனெயென்குதே
நாமேயரசென்று நாடோறுமெண்ணுதே. 12

அசசமாங்கார மடங்கேனெயென்குதே
கைசசமின்னுமானங் கழலேனெயென்குதே. 13

நீர்க்குமிழியாமுடலை நிததியமாயெண்ணுதே
ஆர்க்குமுயராசை யழியேனெயென்குதே 14

கண்ணுக்குகண்ணெதிரேகட்டையிலவேகக்கண்டும்
எண்ணுநதிறமா யிருப்போமென்றெண்ணுதே. 15

அநித்தியத்தைநித்தியமென றுதரவாயெண்ணுதே
தனித்திருக்கேனென்குதேதனைமறக்கேனென்குதே.

நரகக்குழியுமின்னு நான்புசிப்பேனென்குதே
உரகப்படத்தல்கு லுணைக்கெடுப்பேனென்குதே. 17

சூரும்பைபுழையுங் குடிகெடுப்பேனென்குதே
அரும்புவிழியுமெந்த னுவிபுண்பேனென்குதே. 18

மாதருருக்கொண்டு மறலிவஞ்சமெண்ணுதே
ஆதாவுமற்றங் கக்காயுருகிரண்டா. 19

கந்தயீன்றொங் கனனிவனநாதா
எந்தவிதத்தின லேறிப்படருவண்டா 20

கனனிவனநாதா-கனனிவனநாதா

புல்லாகிபூட்டாய்ப புலாந்தநாள்போதாதோ
கல்லாயமரமாயக கழிந்தநாள்போதாதோ. 21

கீரியாயககீடமாயக கெட்டநாள்போதாதோ
கீரியாயூவனவாய் நின்றநாள்போதாதோ. 22

பூதமொடுதேவருமாயப் போனநாள்போதாதோ
வேதனைசெய்தானவராயவீழந்தநாள்போதாதோ. 23

அனனையிறறி லழிந்தநாள்போதாதோ
பனனையொழாந்த பரித்தநாள்போதாதோ. 24

தாயாகித்தாய்மாயத தாழந்தநாள்போதாதோ
சேயாயப்பருட னுமாயச சென்றநாள்போதாதோ.

நோடண்ணவேமெலிந்து நொந்தநாள்போதாதோ
பேயுண்ணையாயப பிறந்தநாள்போதாதோ. 26

ஊனவுடல்கூன்குருடா யற்றநாள்போதாதோ
கூனப்புசிபடி விளைத்தநாள்போதாதோ. 27

பட்டகனையுப் பாதவிப்புமடே தாதோ
கெட்டநாள்கெட்டெனென்று டோளாதமபோதாதோ 28

வில்லாமைக்கேயழுது நின்றநாள்போதாதோ
எல்லாருமென்பார மெடுத்தநாள்போதாதோ. 29

காமனகணையாற கடைபபட்டலபோதாதோ
எமனகரத்தா விடியுண்டலபோதாதோ. 30

நானமுகன பட்டோலை நறுககுண்டலபோதாதோ
தேனறுளபகதா நெய்மிடுககுண்டலபோதாதோ.
உருத்திரஞாசனகாரத துறநாளபோதாதோ
வருதகமறிநதையிலை வாவென்றழைததையிலை. 32

கன்னிவனநாதா - கன்னிவனநாதா

பிறபபைத்தவிரா ததையிலை பின்னாகுகொண்டையிலை
இறபபைத்தவிரா ததையிலையென்னென்று கேட்டையிலை
பாசமெரிததையிலை பாதவிபபைத்தோ ததையிலை
பூசியநீறறைப புனைபென்றளித்தையிலை. 34

அடிமையென்று சொன்னையிலையாகுமணிதநதையிலை
விடுமுலகைப்போகுகியுன்றன வேடமளித்தையிலை.
உன்னிலழைத்தையிலை யொன்றாகுகொண்டையிலை
நின்னடியாரகூட்டத்தி னீயழைத்தவைத்தையிலை. 36

ஒங்குபரத்து லொளித்தவடியார்க்கடியான
சங்குகோடியா னெமககொன்றுரைத்தையிலை. 37

நாமநதரித்தையிலை நானொழியநின்றையிலை
நேயமவருளிலெனைச சிந்தித்தழைத்தையிலை. 38

முத்தியளித்தையிலை மோனங்கொடுத்தையிலை
சித்தியளித்தையிலை சீராட்டிக்கொண்டையிலை. 39

தவிர்ப்பைத்தவிராதையிலை தானாக்கிகொண்டையிலை
அவிப்பரியத்தியாமென் னாசைத்தவிராதையிலை. 40

நின்றநிலைநிறுத்தி யயனைவைத்தையிலை
துன்றுங்கரணமொடு தொக்கழியப்பாராதையிலை.
கட்டவுலகககாடசிக கட்டொழியப்பாராதையிலை
கிட்டையிலேநில்லென்று நீநிறுத்திக்கொண்டையிலை.

கல் னிவனநாதா-கன்னிவனநாதா

- கடைசுணருளதாடா கன்னிவனநாதா
கெடுச சூமலமொருக்கிக் கிடடிவரப்பாரேடா. 43
- சாதலகணிபோனோ கண்டுபகிழேனோ
காதலகணிபோனோ சங்கடநதானதீரேனோ. 44
- உனகை தத்தியேனோ லூநாடிவாரேனோ
பொன்னடியைப்பாரேனோ பூரித்தநிலவேனோ. 45
- ஓங்கு பொறசிலம்பி னுல்லாசமபாரேனோ
பாங்கு னதண்டை பலமணியுமபாரேனோ. 46
- வீரகெண்டாமணியின் வெற்றிதனைப்பாரேனோ
சூராகண்டுபோறறுமந்தசு சுந்தரத்தைப்பாரேனோ.
- இடையில்புதிதோ லிருந்தநலம்பாரேனோ
விடையிலெழுந்தருளும் வெற்றியினைப்பாரேனோ. 48
- ஆணையுரிபோராதத வழகுதனைப்பாரேனோ
மாண்புபிடித்தேந்த மாளக்கரத்தைப்பாரேனோ. 49
- மாண்டாரதலைபூண்ட மாறழகைப்பாரேனோ
ஆண்டாரநமக்கென் றறைந்ததுதிரிவேனோ 50
- கண்டங்குறுத்தினிற் காணத்தைப்பாரேனோ
தொண்டாககுழுவின் றதோற்றத்தைப்பாரேனோ.
- அருள்பழுத்தமாமதியா மானனத்தைப்பாரேனோ
திருநயனச் சடையொளிநுஞ் செழுங் கொழுமைப
பாரேனோ. 52
- செங்குமிழின் றுண்டம்வளா சிங்காரம்பாரேனோ
அங்கனியைவென்ற வதரத்தைப்பாரேனோ. 53
- முல்லைநிலவெறிக்கு மூலொளிபாரேனோ
அல்லாபுருவத் தகுழத்தைப்பாரேனோ. 54

மகரங்கிடந்தொளிரும் வண்மைதனைப்பாரேனோ
சிகரமுடியழகுஞ் செஞ்சடையுமபாரேனோ. 55

கங்னகயொடுதிங்கணின்ற காட்சிதனைப்பாரேனோ
பொங்கரவைதானசடையிற பூண்டவிதமபாரேனோ
சாகுகொன்றைபூகத சடைககாட்டைப்பாரேனோ
எருக்கறுகூமததையணி யேகாநதமபாரேனோ. 57

கொக்கிறகுசூழினிற கொண்டாட்டமபாரேனோ
அக்கினியையேநதிநிற வானநதமபாரேனோ. 58

தூக்கியகாலுந துடியிடையுமபாரேனோ
த'ககுமுயலகனமேற றுண்டவதைபபாரேனோ. 59

வீசுகாழும விகசிதமுமபாரேனோ
ஆசையளிகு மபயகாமபாரேனோ. 60

அரிபிரமர்போற்ற வாமராசயசயெனப
பெரியமமைபாகமவளர் பேரழகைப்பாரேனோ. 61

சுந்தரீற்றின சொகுசுதனைப்பாரேனோ
சந்திசேகரனயத தயவுசெயதல்பாரேனோ. 62

கன்னிவனநாதா-கன்னிவனநாதா

கெட்டநாளகெட்டாலுங் கிருபையினிப்பாரேனோ
பட்டநாள்பட்டாலும பதமெனக்குக்கிட்டாதோ.

நறபருவமாகுமநத நாளெனக்குக்கிட்டாதோ
எப்பருவங்கழன்ற வேகாநதங்கிட்டாதோ. 64

வாக்கிறநதுநிற மவுனமதுகிட்டாதோ
தாக்கிறநதுநிறகுமந்தத தறசிததிகிட்டாதோ. 65

வெநதுயரைதோககுமநத வெட்டவெளிகிட்டாதோ
சிறதையயுநதீர்க்குமந்தத தேறலதுகிட்டாதோ. 66

ஆனவடியாக கடிமைகொள்கிட்டாதோ
ஊனமறவெனை யுணாததுவிததல்கிட்டாதோ. 67

என்னென்னுசெல்லுவண்டி எனகுநுவேகேளடா
பிள்ளையெனக்குநீயலலாற பிறிசிலையே. 68

கன்னிவனநாதா-கன்னிவனநாதா

அன்னவிசாரமது வறறவிடங்கிட்டாதோ
சொன்னவிசாரந தொலைதவிடங்கிட்டாதோ. 69

உலகவிசார மொழிநதவிடங்கிட்டாதோ
மலக்குழுவினமினலா வசியாதுங்கிட்டாதோ. 70

ஒப்புவமைபறறோ தொழிததவிடங்கிட்டாதோ
செப்புதறகுமெட்டாத தெளிநதவிடங்கிட்டாதோ.

வாகுமனாத வகோசாததிறசெல்லவெனைத
தாக்குமருடகுநுவே நினருளினைக்கேயானபோற்றி.

பட்டினத்தார் முதல்வன் முறையீடு முற்றிற்று.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

அருட்புலம்பல்

ஐங்குணைத தெண்டனிடடே

னருளடைய வேண்டுமென்று

தங்காமல வந்தொருவன

றறசொருபங் காட்டியெனை.

கொள்ளைப்பிறப்பருக்கக கொண்டானகுருவடிவம்
களளப்புலனறுக்கக காரணமாமவந்தாண்டி
ஆதாரமோராறு மைமபத்தோரகூரமும்
சூதானகோட்டையெல்லாம சுட்டானறுரிசறவே.

மெததவிகாரம் விளைக்குமபலபலவாம

தத்துவங்களெல்லாந தலைகெட்டுவந்ததடி.

என்னோடுனபிறந்தா ரெல்லாருமபட்டாராகள்
தனைநதனியே தரித்திருக்கமாட்டேண்டி.

எல்லாருபட்டகள் மெனறுதொலைபுமடி
சொல்லியழுதாற றுயாமெனக்காறுமடி

மணமுதலாமைபூத மாண்டுவிழக்கண்டேண்டி
விருமுதலாமைமபொறிஞ வெந் துவிழக்கண்டேண்டி

நீங்கா புலன்களைநது நீராகவெந்ததடி
காக்காதினையவையு மாண்டுவிழக்கண்டேண்டி.

மனக்காணமததனையும் வகைவகையேபட்டழிய
இனக்கரணத்தோடே யெரிந்துவிழக்கண்டேண்டி.

ஆத்துமத்ததுவங்கள் அடுக்கழியவெந்ததடி
போற்றுவகையெப்படியோ போதமிழந்தானே.

வித்தியாதத்துவங்கள் வெந்துவிழக்கண்டேண்டி
சுத்தவிதைதையநதீனையும் சுட்டான றுரிசறவே.

முனறுவகைக்கனையு முப்பதகறுவரையும்
காணறுவிழச்சுட்டுக கறவே றுத்தாண்டி.

குருவாகிவந்தானே குலமறுக்கவந்தானே
உருவாகிவந்தானே வுருவழிசுக்கவந்தானே.

கேடுவருமென்றறியேன கெடுமதிக்கண்டோற்றமுல
பாடுவருமென்றறியேன டதியாண்டிருந்தேண்டி.

எல்லாருமபட்டகள் மின்னவிடமென்றறியேன
பொல்லாங்குதீரகருமபொறியிவையக்கண்டேண்டி.

உட்கோட்டைகளுள்ளிருந்தாரொக்கமடிந்தாராகள்
அட்கோட்டைகளுள்ளிருந்தா றுபதுபோபட்டாராகள்

ஒக்கமடிந்ததடி யூடுருவவெந்ததடி

கறகோட்டையெல்லாம கரிககோட்டையாச்சுத்தடி

தொண்ணூற்றறுவரையுஞ் சுட்டான் றுரிசறவே
கண்ணேறுபட்டதடி கருவேறுததாண்டி.

ஓங்காரங்கெட்டதடி வுள்ளதெல்லாம்போச்சதடி
ஆங்காரங்கெட்டதடி யடியோடறுததாண்டி.

தரையாங்குடி லைமுதல தட்டுருவவெந்ததடி
இரையுமனத்திடுமபை யெல்லாமறுததாண்டி.

முன்னையினையெல்லா முழுதுமறுததாண்டி
தன்னையறியவே தாடுருந்ததியானேண்டி.

என்னையேநானறிய லிருவீனையுமீட்டித்தது
தன்னையறியத தலமெனகஞ்சசொன்னாண்டி.

தன்னையறிந்தேண்டி தனிக்குமரியானேண்டி
தன்னந்தனியே தனியிருக்குமபகருவமே.

வீட்டிலொருவரில்லை வெட்டவெளியானேண்டி
காட்டுக்கெரித்தநிலா கனவாச்சேகண்டதெல்லாம.

நகையாரோகண்டவா களநாட்டுக்குப்பாட்டலவோ
பகையாரோகண்டவா களபாராததாருக்கேச்சலவோ

இநிலைமைகண்டாண்டி யெங்குமிருந்தாண்டி
கன்னியழித்ததாண்டி கறபைக்குலைத்தாண்டி

கற்புக்குலைத்தமையும் கருவேறுத்தமையும்
பொறுப்புக்குலைத்தமையுப போதமிழந்தமையும்.

என்னவிலைவாறுமோ இன்னமெனக்கெளறறியேன
சொன்னசொல்லெல்லாம பலித்ததடிசோவறவே.

கங்குலபகலறறிடத்தைக காட்டிக்கொடுத்ததாண்டி
பங்கமழித்ததாண்டி பாரததனைப்பாரத்திருந்தேன.

சாதியிற்கூட்டுவரோ சாதிரத்திறகுள்ளாமோ
ஒதியுணர்ந்ததெல்லா முள்ளபடியாச்சதடி.

என்னகுறறஞ்செய்தேனே எல்லாருங்காணுமல்
அனணைசுற்றமெல்லா மறியாரோவம்புகியில்.

கொன பவரைத்தினேறேனே தினுரைக்கொன்றேனே
எண்ணுதெல்லாமெண்ணு மிசைசமநதேனே.

சாதியிறகூட்டுவரோ சமயத்தோரெண்ணுவரோ
பேதித்தவாழநதெல்லாம பேச்சுக்கிடமாச்சுதடி.

கண்டார்க்குப்பெண்ணவலோ காணார்க்குகாமமடி
உண்டார்களுண்டதெலா மூணல்லாதுணபாகளோ

கொண்டவாகள் கொண்டதெல்லாங் கொள்ளா
தாரா கொள்ளுவரோ, விண்டவாகள் கண்டவரோ
கண்டவாகள் விண்டவரோ.

பண்டாயநானமறைகள் பாடுமபரிசலவோ
தொண்டாயதொண்டருளாதோறியொடுங்குமதோ
ஓதவெளிதோ ஒருவருணாவெளிதோ
பேதமறவெங்கும விளங்குமபெருமையனகாண்.

வாக்குமனமுங் கடந்தமனோலயனகாண்
நோக்கவரியவனகா ணுண்ணரியநுண்ணியனகாண்
சொல்லுக்கடங்கானகாண் சொல்லி நததுநிறவனகாண்
கல்லுளிருந்தகனவொளிபோனினறவனகாண்.

சுட்டி நந்தபாழதனிற் சுகிதகிருச்ச்சொன்னவனகாண்
எட்டிலெழுத்தோ எழுதினவனகைப்பிழையோ.

சுமமாவிருக்கவைததான் சூததிரதைதநானறியேன்
அமமாபொருளினதென தடையவழங்கினண்டி.

பாராதவிடமெல்லாம பரமாககண்டேண்டி
கோததநிலைகுலைதத கொள்கையறியேண்டி.

மஞ்சனமாட்டி மலாபறிததுச்சாததாமல
நெஞ்சுவெறுபபாமேனே னினறனிலைகாணேண்டி.

பாடிப்படித்திருந்தும் பன்மலர்கள் சாததாமல
 ஓடித்திரியாம லுருக்கெட்டுவிட்டேணடி.
 மாணிக்கத்தாளொளிபோல மருவியிருந்தாணடி.
 பேணித்தொழுமடியா ரபேசாப்பெருமையன காண்.
 அன்றுமுதலினறளவு மறியாப்பருவம்தில
 என் றுமபொதுவா யிருந்திராமயங்காண்.
 சித்தவிகாரதா லே சினமயனைக்காணாமல்
 பத்திகலங்கிப் புருந்தேன்பொ றிவழியே.
 புத்தியறியாமற பாழிற்கவநிழ்தேண்டி.
 ஒத்தவிடைதித்திரையென ரெத்ததுமிருந்தேணடி.
 செத்தாரையொத்தேண்டி சிந்தைதெளிந்தேண்டி.
 மறறருமில்லையடி மறுமாறறங்காணேண்டி.
 கல்லியல்லகேள்வியல்ல கைகாட்டுங்காணங்காண்
 எல்லையளவறறத்தடி யெங்குநிறைந்தத்தடி.
 வாசாமகோசத்ததை மருவியிடங்கொண்டாணடி.
 ஆசுசுமில்லாண்டி யறிவுக்கறிவாணடி.
 பத்துத்திசைசககு மடங்காப்பருவமடி
 எத்திசைசககுமெங்கு மிடைவிடாதேகமடி
 தித்திககலுறுமடி சித்தமுடையார்குப்
 பத்திககடலுட் பதிந்தபரஞ்சோதியடி.
 உள்ளுணர் வாய்நின்றவர்த முணர்வுககுணர் வாணடி.
 எள்ளவுமுள்ள ததிலே யேறிக்குறையாணடி.
 தூருந்தலையுமிலான ரோறறமொடுக்கமிலான
 ஆருமறியாம லகண்டமாயநின்றாணடி.
 எத்தனையோவண்டத திருந்தவாகளெத்தனைபேர்
 அத்தனைபேருண்டாலும் அணுவுங்குறையாணடி.
 வாகுமனமும வடிவுமிலாவானபொருள்காண்
 போக்கும்வரவுமிலான பொருவரியபூரணனகாண்.

காட்சிகுகெளியானகாணகண்டாலுங்காணன்
காண், மாட்சிமனமவைத்தாராகு மாணிகுத துள்
ளொளிகாண்.

வாழத்தியவனை வழிபட்டால்மன்னுயிரகாள்
தோர் வரியானகாண சொல்லிற்றத்சோதியனகாண

ஐயமறுத்தவனை யாராயவாருண்டாளுல்
வையகத்தேவநது மலாப்பாதமவைத்திடுவான.

அணுவுக்குமேருவுக்கு மகமபுறமாயநின்றானகாண
கணுமுற்றஞானக கருமபினறெளிவானகாண்.

எநநாளுமிநநாளு மிப்படியா மிப்படியாயசு,
சொன்னாறுங் கேளானகாண் கோததிரத்திறகொள்
ளானகாண்.

ஆததாளுக்காததாளா மப்பனுக்குமப்பனுமாய
கோததார்க்குகோத்தநிலை கொண்டகுணக்கடலகாண

இப்போபுகிதோடி யெத்தனைநாளுள்ளதடி
அப்போதைக்கப்போ தருளறிவுநந்தாண்டி.

பற்றற்றூர்பற்றுகப பற்றியிருந்தாண்டி
குற்றமறுத்தாண்டி கூடியிருந்தாண்டி.

வெட்டவெளியிலெனை மேவியிருந்தாண்டி
பட்டப்பகலிலடி பாரத்திருந்தாரெல்லோரும்.

வாழ்வானவாழ்வெனக்கு வந்ததடிவாழாமல்
தாழாமற்றாழந்தேண்டி சறுவகுறையாமல.

பொய்யானவாழ்வெனக்குப் போதுமெனக
காணேண்டி, மெய்யானவாழ்வெனக்கு வெறும்
பாழாய விட்டதடி.

கன்னியழித்தவனைக் கண்ணாரக்கண்டேனடி
எண்ணியலபுநானறிய நீதென்னமாயமடி.

சொல்லாலேசொல்லுதற்குச் சொல்லவாயில்லையடி
எல்லாருங்கண்டிருநது மிப்போதறியார்கள்.

கண்மாயமிட்டாண்டி கருததுமிழநதேண்டி
யுண்மாயமிட்டவனை யுருவழியக்கண்டேண்டி.

என்னசொல்லப்போரேனா னிரதவதிசயத்தைக்
கன்னியிளங்குருகாயத்ததழகண்ணார.

ஆரத்தவிடமத்தனையு மருளாயிருக்கும்டி
சாரந்தவிடமெல்லாம சவவாதுமணக்குத்தடி.

இநதமணமெங்கு மியற்கைமணமென்றறிந்து
அநதச்சகராதீதத தருட்கடலிலமுழுகினண்டி.

இருபபுதிதை நீர்போல வெனைவிழுங்கிக் கொண்
டாண்டி, அருமபுதிதை வாசனைபோ லனதே யிருந
தாண்டி.

அக்கினிகா பூரத்தை யறவிழுக்கிக் கொண்டா டுபோல
மக்கினரபட்டுள்ளே மருகியிருந்தாண்டி.

கடலநீறுமாறுமபோற கலந்தரைகாணேண்டி
உடலுமுயிருமபோ லுடகலந்தநின்றாண்டி.

பொன்னுமுரை மாற்றுமபோற பொருவரிய பூர
ணனகாண், பன்னுமனுபூதியடி பாணிககத்தூள்
ளொளிபோல.

கங்குகரையிலலாண்டி கரைகாணுக்கப்பலடி
எங்குமளவிலலாண்டி யேகமாயநின்றாண்டி.

தீவகம்போலெனனைச்சேசநத பரசினமயனகாண்
பாவகமொன்றிலலாண்டி பாரத்திடமெல்லாமபான்
காண்,

உள்ளார்குமுள்ளாண்டி யூறுமில்லானபேருமில்லா
களபபுலனறுக்கக் சாரணமாயவந்தாண்டி. [ன

அபபிறப்புகக்கெல்லாம அருளாயமாந்தாண்டி
இபபிறப்பிலவந்தா னிவனாகுமெயப்பொருளகாண்
நீரொளிபோலெங்கு நிறைந்தநிராமயனகாண்
பாரொளிபோலெங்கும் பரந்தபராபரனகாண்.

நூலாலுணர்வறிய நுண்மையினுநுண்மையனகாண்
பாலாறுசாககரைபேரற பரந்தபரிபூணனகாண்.

உளக்கணணுககலலா தூண்கணணுலோநுமகோ
ள்ளகஞ்சுடரொளிபேரல் மேலியிருநகாண்டி

கல்லுளிருநத கனலொளிபேரறகாரணமாய
புலவியிருநதும் பொருவரியபூரணனகாண்

பொறபூவுபவாசமபேரற பொதபபிறநகார்க்கு
கறபூவுமவாசனேபேரற காணுககயவருகு.

மககுழாபுழததமபேரல மருவிறவாதவர்க்குக்
கைக்குட்கனியாகுங் கருவறுததகாரணாகு.

பளிங்கிறபவளமடி பறறறறபாவலாகுக்
கிளிஞ்சிலவெள்ளியென பாகிடா தாகிட்டவரோ

எட்டுக்கடங்காண்டி யெழுத்திறபிறவாண்டி
நாட்டினரிகளெலலா நற்புவிசெயதாண்டி.

பஞ்சப்பிரளயதது மிஞ்சியிருப்பாண்டி
நஞ்சுபொதிமிடறரு நயனததழலவிழியான.

அகங்காக்குப்பிறங்காகும அளவிலாவண்டமுதல
செகங்காக்குங்காணுத திசைபகதுங்காக்குமடி.

பேசாபபிரபடி பேசுகிறநகபேரொளிகாண்
ஆசாபாசங்கள் அணுகுதபேரொளிகாண்.

தேசமிறநதவனகாண் திசையிறநததெனகடலகாண்
ஊசிமுன்னுநற வில்லாவுநுபொருளகாண்.

தேசமிறநதவனகாண் சினமயநோக்கிலலாகு
அப்பிலொளிபேர லமாநதவருமபொருள்காண்.

ஆலவிருடசமடி யளவிலாசசாகையடி
மேலாமபதங்கள் விசுப பூநிருவுமெயப்பொருளகாண்

வங்கிஷமெலாங்கடநது மருவாமலாபபதங்காண்
அங்கிஷமாயெங்கும ஆயநதவருமபொருள்காண்.

நாமநட்டமானதடி நவிலவிடமிலலையடி [காண்
காமனைககண்ணுலெரிககக கனலவிழித்தகாணன
கொட்டாதசெம்பொனடி குளியாதகாளமடி
எட்டாதகொம்பிலடி யீப்புகாததேனமுதம்.

காணிப்பொன்னுணிபுடன கலலுறைமாத நினை
தென்றே, ஆணியு னகூட்டி யடங்கலீட்டுகிகொண்
டாணடி

அளவிறந்தவண்டுகா ரத்தினைபேருண்டா லும
பிளவளவுநதானசுற்றும பேசாப்பிரமமடி

கன்னெஞ்சினுள்ளே கழுநீலமபூததாப்போல
என்னெஞ்சினுள்ளே யிணையடிகளவைத்தாண்டி.

வேதப்புரவியடி விரைந்தோடியுமமறியார
காதற்றஞானமடி காணபாருததுடையோன.

பாசவினையைப் படப்பாராததபாவையுடன
நேசத்தைக்காட்டியடி நிலவென்றுசொன்னுணடி
ஒசையொடுங்குமிட மோங்காரததுள்ளொளி மண்ண
பேசாதிருக்கும பிரமமிதுவென்றுணடி

சினமயநனனோகாத சிறசூபங்காட்டியெனை
தனமயராயாககியே தனவனையினுணடி.

தானெனைப்பாராததாணடி தனனைத்தா னல்லாமல
நானெனைசொலலுவணடி நவிலவிடமிலலையடி

இன்றிருந்தநானைக கிறக்கிறபெல்லோரும
என்றுமபரிபூரணத்தி ல்னிதிருக்கச்சொன்னுணடி.

பாக்கிலெளிதவவே பற்றற்றபற்றலவே
ஆக்குமிடங்காட்ட லவனி தனிலவந்தாண்டி.

இத்தனைகாலமடி இறந்தபிறந்ததெலலாம்

அத்தனையுமில்லையடி இருமபிலுறைநீரானேன்.

எககாலமபட்டதடி இறந்துபிறந்ததெல்லாம
 அககாலமெல்லாம அழுந்தினேனானாகில.
 காலங்கழிந்ததடி காமமெல்லாமபோச்சுதடி
 நாலுவகைக்கருவு நாமநாட்டமாச்சுதடி.
 முப்பாழுககப்பால் முதற்பாழமுழுமுகலாய [காண்
 இப்போதுவந்தானகாண் எனவிழுங்குகொண்டான
 பாலினகனெயயிருந்தாற போலப்பருசோதி
 ஆலீங்கனஞ்செய தறவிழுங்கிக்கொண்டாண்டி.
 தெத்தபடமானேண்டி தீயிருமபினீரானேன்
 ஒத்தவிடந்ததிரையென ரோதுமுணாவற்றதேன்.
 ஒப்புவமையுமற ரோதவரிதாயப்பொருள்
 இப்பூவினிற்ருருவே என்னவந்தொன்றாளவாழி.
 ஒப்பாரிசொல்லிடினு முவமைபிழைத்திடினும்
 முப்பாழுகறறுணர்ந்தோர முன்னோபொறுத்த
 [ருளவார.

அருட்புலம்பல் முற்றிற்று.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

இறந்தகாலத் திரங்கல்

வாரததைத்திறமில்லா மணிதருக்குப்புனசொல்லாம்
 சாததிரங்கள்சொல்லிச் சதுரிழந்துகெட்டேனே.
 மெத்தமெத்தசசெல்வாக்கில் வேறுமருளடுத்துத்
 தத்தித்தலைழாய்த் தானடந்துகெட்டேனே.
 வழக்கத்தலங்களினு மண்பெண்பொனஞ்சையினும
 பழக்கந்தவிராமற பதியிழந்துகெட்டேனே.

ஆணிபொருநது மருமபூமியததனையுங்
காணிரமதென்று கனமபேசிககெட்டேனே.

ஆசாரமில்லா வசடருடனகூடிப்
பாசாங்குபேசிப் பதியிழநதுகெட்டேனே.

குருமாககமில்லாக குருடருடனகூடிக்
கருமாககததுள்ளே கருததழிநதுகெட்டேனே.

ஆலமருநது மரன்பெருமையெண்ணாமல [னே.
பாலாபெண்டாமெய்யென்று பதியிழநதுகெட்டே

பிணவாசமுற்ற பெருங்காயமெய்யென்று
பணவாசையாலே பதியிழநதுகெட்டேனே.

கண்டபுலவா கனக்கவேதானபுகழ்
உண்டவுடமபெலலா முப்பரிததுகெட்டேனே.

எண்ணிறந்தசெனம் மெடுத்துச்சிவபூசை
பண்ணிப்பிழையாமற பதியிழநதுகெட்டேனே.

சிறறெறுமபுசறறுந தீண்டப்பெருவுடம்பை
உறறுருக்கவுஞ்சுடவு மொப்பிததுமாண்டேனே.

தன்னுடரபுதானே தனக்குப்பகையாமென [னே
மெண்ணுமுணாவிலலாம லீனபமென்றுமாண்டே

தோலெலுமபு மாங்கிஷமுந் தொலலன்னத தால்
வளரு, மேலெலுமபுஞ்சுததமென்று வீரூப்பாய
மாண்டேனே.

போக்குவரததும் பொருளவர்த்துங்காணாமல
வாககழிவுசொல்லி மனமறுகிககெட்டேனே.

இறந்தகாலத் திரங்கல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

டடினததுப் பிள்ளையார்

நெஞ்சொடுபுலம்பல்

மணகாட்டிப்பொனகாட்டி மாயகிருள்காட்டிச்
செங்காட்டிலாடுகின்ற தேசிகளைப்போற்றமுல
கணகாட்டிவேசியாதங் கணவலையிறசிககிமிக
அங்காடிநாயபோலலைநையேநெஞ்சமே. 1

புட்பாசனவணையிற பொறபட்டுமெதையினமேவ
புட்பாலணிநதபணி யோடாணிநீங்காமல
இப்பாயககிடத்தி யிபமனுயிரகொள்ளமுன்னே
முப்பாழைப்போற்ற முயங்கிலையேநெஞ்சமே. 2

முப்பாழும்பாழாய் முதற்பாழுவெறுமபாழாய்
அப்பாழுககப்பாநின் குநிமதைப்போற்றமுல
இப்பாழாமவாழவைநம்பி யேற்றவாக்கொன்றியாமல
அப்பாழாயவந்தவினை சூழந்தையேநெஞ்சமே. 3

அன்னமபகிரகிங் கலைநோககுதவிசெயுஞ்
செனமமெடுத்ததுஞ் சிவனருளைப்போற்றமுல
பொன்னுமனையுமெழிற் பூவையருமவாழவுமவை
இன்னுஞ்சதமாக வெண்ணினையேநெஞ்சமே, 4

முற்றொடாபிறசெய்த முறைமையாலவந்தசெலவம்
இறைநாடபெற்றோமென நெண்ணுதுபாழமனமே
அற்றவாக்குமீயாம லானபூசையோராமல்
கற்றவர்க்குமீயாமற் கணமறைந்துவிட்டனையே. 5

மாணிககமுதது வயிரப்பணிபூண்டு
ஆணிப்பொனசிககா தனத்திலிருந்தாலும
காணித்ததுடலைமன கட்டியேகைப்பிடித்தால
காணிப்பொனகூடவாக காண்கிலமேநெஞ்சமே. 6

கறகட்டுமோகிநற கடுககனரைஞாண்பூண்டு
 திகெட்டுமபோற்ற திசைக்கொருகதராணுவி
 பறகிட்டவேமனுயிர பறதாடும்வேனையிலே
 கைச்சட்டங்கூடவாக காண்கிலமேநெஞ்சமே. 7

முன்னீசெயததவ முப்பாலுஞ்சேருமனறிப
 பொன்னுட பணிதிகளும் பூவையுமங்கேவருமோ
 தன்னைச்சதமாகச் சறகுருவைப்போற்றமல்
 கண்ணறறவந்தகன்போற்காட சியற்றூயநெஞ்சமே.

பையாவாபூண்ட பரமாதிருப்பொற்றானைத்
 துபயமலாபறிததுத தொழுதுவணங்காமல்
 கையிலணிவனையுங் காலிலிடுமபாடகமும்
 மெய்யென்றிருமாநது விட்டனையேநெஞ்சமே. 9

மாதுகொருபாகம் வைததவானபொற்றானைப்
 போதுகொருபோதும் போற்றிவருந்தாமல்
 வாதுக்குத்தேடியிந்த மண்ணிறபுதைததுவைத்தே
 வதுக்குப்போகநீ யெண்ணினையேநெஞ்சமே. 10

அஞ்சருளைப்போற்றி யைந்துபுலனைததுறக்க
 நெஞ்சேயுனககு நினைவுநான்சொல்லுகிறேன
 வஞ்சகத்தைநீக்கி மறுநினைவுவாராமல்
 செஞ்சரணத்தானைச் சிறதைசெய்வாயநெஞ்சமே. 11

அற்புதமாயிந்தவுட லாகியடங்குமுன்னே
 சறகுருவைப்போற்றித் தவம்பெற்றுவாழாமல்
 உறபத்திசெம்பொன உடமைபெருவாழ்வைநம்பிச்
 சறபத்தினவாயிற றவளைபோலானேனே 12

உற்றாராபெற்றாரா ருடன்பிறப்பாரபிள்ளைகளா
 மறாரிருந்தாலென மாளுப்போதுதவுவரோ
 கறாவிழந்தனினங் கனறதுபோலேயுருகிச்
 சிறாருகிச்சிறறின்பகு சோந்தனையேநெஞ்சமே. 13

விடிருக்கததாயிருக்க வேண்டுமனையாளிருக்கப்
பீடிருக்ககூணிருக்கப் பிள்ளைகளுநதாமிருக்க
மாடிருக்கக்கணறிருக்க வைத்தபொருளிருக்க
கூடிருக்கநீர்பான கோலமெனனகோலமே 14

சுந்தனமுங்குங்குமமுஞ் சாந்தமபரிமளமும
கிறதைகளாயப்பூசிமிஞ் வேடிகையொய்யார்க
கந்தமலாசூடுகின்ற கன்னியருநதாமிருக்க
எந்தவன்கபோனாயென நெண்ணிலையெனஞ்சமே.

காற்றுத்ததுருத்தி கடியவினைகளுள்ளான
ஊறறைச்சடலத்தை யுண்டென்றி றுமாநது
பாத்திரங்கியனனம பசித்தோருக்கியாமல்
ஆறுவெள்ளமபோல வளாவினையெனஞ்சமே. 16

நீர்க்குமிழிவாழவைநம்பிநிச்சயமென்றேயெண்ணிப்
பாக்களவாமனனம பசித்தோருக்கியாமல்
போர்க்குளெமதுதன பிடித்திழுக்குமப்போது
ஆப்படுவாரென்றே யறிந்திலையெனஞ்சமே. 17

சின்னஞ்சிறுநுதலாள் செய்கபலவினையான
முன்னநதமார்பில முனைத்தசிலநதிநிமி
வன்னநதளதளபப மயங்கிவலைகளுளாகி
அன்னமபகிரததுண்ண வறிந்திலையெனஞ்சமே. 18

ஒட்டைத்ததுருத்தியை யுடையமுழுக்கூட்டை
ஆட்டுஞ்சிவசித்த ருளைமிகப்போற்றிய
வீட்டைத்திறநது வெளியையொளியாலழைத்து
காட்டுமபொருளிதென்று கருதிலையெனஞ்சமே. 19

ஊன்பொதிந்தகாய முனைந்தபுழுக்கூட்டை
தானசுமந்ததல்லால் சிறகுருவைப்போற்றாமல்
கான்பரந்தவெள்ளங் கரைபுரளக்கண்டேகி
மீன்பறந்தாற்போலே விகாரமுறறய்நெஞ்சமே. 20

உடக்கையொருக்கி யுயிரையடைத துவைதத
சடககைச்சதமென்று சாரந்தங்கி நுமாந்தே
உடககைத்தகாததே யுயிரையெய்மனகொள்கைமிலே
யடககமாயவைததபொரு ளங்குவரமா டாதே. 21

தித்திகுருந்தேனை தெவிட்டாததெள்ளமுதை
முத்திகுவித்தான முப்பாழைப்போற்றமுல
பற்றிப்பிடித்தியமன பாசத்தாற்கட்டுவண்ணம
சுற்றியிருக்குமவினை குழந்தையேநெஞ்சமே. 22

அஞ்செழுத்தாயெட்டெழுத்தா யைமபத்தோரட்
சரமாயப் பிஞ்செழுத்தாயறினறபெருமானைப்போற
றமல், வஞ்சகமாயுறறமுலை மாதாவலைக்குள்ளாகி,
பஞ்சரித்துத்தேடிப் பாழிக்கிறைத்தோமே. 23

அக்கறுகுகொன்றைதும்பை யமபுளியுஞ்சூடுகின்ற
சொக்காதிருத்தானைத் தொழுதுவணங்காமல் [பாய
மக்களபெண்டாசுற்றமுடன் வாழ்வையிகநம்பியன
ளக்காலமுமுண்டென நெண்ணினையேநெஞ்சமே. 24

ஆண்டகுருவி னருளைமிகப்போற்றி
வேண்டுங்கயிலாய வீட்டுவழிபாராமல் [கி
பூண்டகுழனமாதநல்லா பொயமாயகையுஞ்ஞா
துண்டிலசப்பட்டுத் துடிக்கெண்டையானேனே. 25

ஏணிப்பழுவா மிருளையறுத்தாளமுற்றபு
பேணித்தொழுங்கயிலை பேறுபெறமாட்டாமல்
காணவருமபொருளாய்க்கணக்ககப்பட்டடியேன
ஆணியற்றமாமரம்போ லாகினனேநெஞ்சமே. 26

கோத்தப்பிரகாசங் கொண்டுருகியண்டமெல்லாம
காத்தப்பட்டியே கயிலாயஞ்சேராமல்

வேறறுருவப்பட்டடியேன வெள்ளமபோலுள்ளருகி
ஏறறுங்கழுவி லிருந்தபிணமாணேனே

27

நிலைவிட்டுடையுயிர நீங்கியகலுமுனனே
சிலைதொட்டவேடனெச்சிற றினருணைச்சேபாமல்
வலைபட்டுழலுகின்ற மானபோறபாதவிதது
தலைகெட்டநூலதுபோற றட்டழிந்தாய்நெஞ்சமே.

முடிக்குமயிரப்பொவலா புழுகுரம்பையினனூரின்
இடைக்குடைக்குமிதங் கொண்டவாரத்தைசொல்லி
அடிக்கொண்டதிலைவனத தையனேநாயனையேன
விடக்கையிழந்த மிருகமதுவானேனே.

29

பூவாணாபோறறும் புகழ்மதுரைச்சொக்கரது
சீர்பாதமபோறறிச் சிவலோகஞ்சேராமல்
தாவாரந்தோறந் தலைபுகுந்தநாயபோல
ஆகாதநெஞ்சமே யலைநதுதிரிந்தாயே.

30

பததெட்டாய்நைந்தாய்ப பதினமூன்றிரண்டொன்றாய்
புத்திட்டநின்றதோ ரோவியத்தைப்போறறாமல்
தெத்திட்டநின்ற திரிகண்ணிகுள்ளாகி
வித்திட்டாய்நெஞ்சே விடவுமறியாயே.

31

அஞ்சமுருவாகி யையமுன்றுமெட்டுமொன்றாய்
மிஞ்சியிருந்த விளக்கொளியைப்போறறால
பஞ்சிலிடுவன்னியைப்போறபறற்பிடியாமல்
நஞ்சண்டகெண்டையைப்போல நான்லைநதுகெட்டேனே.

ஊனமுடனே யுடையுட்புழுகூட்டை
மானமுடனேசுமநது மண்ணுலகில்மாளாமல
ஆனவொருபஞ்சவாக ளாண்டிருந்ததேசுமவிட்டுப்
போனதுபோலேநாம போயபிழைத்தோரிலலையே.

ஊறையிறைக்கின்ற வுபபிருந்தபாணடத்தை
 நாராமலநாழி நழுவுமபுழுக்கூட்டை
 வீரம்புரத்தை விழிப்புக்கின்றதெப்படியென
 ருளுதநாட்டி லகனறிருந்தேனில்லையே. 34

அரியவரிதேடி யறியாவொருமுதலை
 பரிவுடனேபோறறும் பரஞ்சுடரைப்போறறாமல்
 கரியபெருவாழ்வைநம்பிக காமததழுந்தியே
 அரிவாயிற்பட்ட கரியதுபோலானேனே 35

தந்திரத்தையுன்னித தவததைமிகநிறுத்தி
 மந்திரத்தையுன்னி மயங்கித்தடுமாறி
 விந்துருகிநாதமா மேலொளியைக்காணாமல்
 அந்தரத்தேகோலெறிந்த அந்தகன்போலானேனே.
 விலையாகிப்பாணனுக்கு வீறடிமைபட்டதுபின்
 சிலையாக்கைகவேடனெச்சிறநினுண்ப்போறறாமல்
 அலைவாய்ததுருமபதுபோ லாணுவத்திலைழுங்கி
 புலைவாய்மெழுகதுபோ லுருகினையெநெஞ்சமே. 37

நெஞ்சோடு புலம்பல் முற்றிற்று.

பட்டினத்த தப் பிள்ளையாரா

அருளிச்சேயத

புராணமாலை

மூலததுதித்தெழுந்த முக்கோணசககரத்துள்
 வால்தனைப்போறறாமல் மதிமறந்தேன்பூரணமே. 1

உந்திக்கமலத துதித்துநின்றபிரமாவைச
 சந்தித்துக்காணுமற றட்டழிந்தேன்பூரணமே 2

- நாவிக்கமலநடு நெடுமாலகாணாமல
ஆவிகெட்டுயானு மறிவழிநதேனபூரணமே. 3
- உருத்திரனையிருதயத்தி லுண்மையுடனபாராமல்
கருத்தழிநதுநானுங் கலங்கினேனபூரணமே. 4
- விசுத்திமகேசுரனை விழிதிறநதுபாராமல்
பசித துருகிறெஞ்சம பதறினேனபூரணமே. 5
- நெற்றிவிழியுடைய நிரமலசதாசிவததைப்
புத்தியுடனபாராமற் பொறியழிநதேனபூரணமே. 6
- நாதவிநதுதனனை நயமுடனேபாராமல
போதமயங்கிப் பொறியழிநதேனபூரணமே. 7
- உச்சிவெளியை யுறுதியுடனபாராமல
அச்சமுடனானு மறிவழிநதேனபூரணமே, 8
- முகக்குழையை முழித்திருநதுபாராமல
ஆகைக்கெட்டுநானு மறிவழிநதேனபூரணமே. 9
- இடைபிங்கலையி னியலபறியமாட்டாமல்
தடையுடனேயானுந தரங்கினேனபூரணமே. 10
- ஊணுககுணீனின் றுலாவினதைக்காணாமல
நானென்றிருநது நலமழிநதேனபூரணமே. 11
- மெய்வாழவைநமபி விருப்பிமிசுவ முரலு
பொய்வாழவைநமபிப் புலா டினேனபூரணமே. 12
- பெண்ணுபிள்ளைதந்தைய பிறவிபுடனாசுப றிமிவை
புணடெனறுநமபி யுடலழிநதேனபூரணமே. 13
- தண்டிகைபலலா க்குடனே சுவலாசுப நாமநும
உணடெனறுநமபி யுணாயழிநதேனபூரணமே. 14
- இரதவுடலுயிரை யெப்போதுநதாபுதநயப்
பந்தமுறறுநானும பதமழிநதேனபூரணமே. 15
- மாதாபிரபஞ்ச மயக்கத்திலி லிருந்து
போதமயங்கிப் பொறியழிநதேனபூரணமே. 16

சரியைகிரியாயோகந தான்ஞானபாராமல்
பரிதிகண்டமதியதுபோற பயனழிந்தேன்பூரணமே.

மண்பெண்பொனஞ்சை மயக்கத்திலேவிழுநது
கண்கெட்டயாடதுபோற கலங்கினேனபூரணமே.

தனிமுதலைப்பாராததுத தனித்திருநதுவாழாமல்
ஆனியாயமாய்ப்பிறந்திங்கலைநதுநின்றேனபூரணமே

ஈராறுதனகலைககு ளிருநதுகூததாடினதை
ஆராயநதுபாராம வறிவழிந்தேனபூரணமே. 20

வாசிதலைப்பாராதது மகிழ்நதுனைததானபோற்றாமல
காசிவரைபோயத்திரிநது காலலுத்தேனபூரணமே.

கருவிகடொண்ணுற்றூரில் கலநதுவினையாடினதை
இருவிழியாறபாராம லீடழிந்தேனபூரணமே. 22

உடலுகளுநீநின் றுலாவினதைககாணாமல
கடமலைதோறுந்திரிநது காலலுத்தேனபூரணமே 23

எததேசகாலமுநா மிறவாதிருப்பபென்று
உறறுனைததானபாராம லுருவழிந்தேனபூரணமே

எத்தனைதாயதநதை யிவாகளித்தேயிருநது
பித்தனயாஹுப பிறந்திருந்தேனபூரணமே. 25

பெற்றஞ்சைததானதாயார பிறந்தலுத்தேன யானு
முனறன, பொற்றனைததானதநது புகலருளவாய
பூரணமே. 26

உற்றாழுத்தலுத்தா நுறனமுறையார கூட்டலுத்தா
பெற்றலுத்தாஸ்தாயார பிறந்தலுத்தேனபூரணமே.

பிரமன்படைத்தலுத்தான் பிறந்திருநது நானலுத
தேன, உரமுடையவக்கினிதா னுண்டலுத்தான பூர
ணமே. 28

எண்பத்தநான்குநூறுபீஞ்சென்னமும்செனித்துப்
புண்பட்டுநானும புலம்பினேனபூரணமே. 29

என்னையறியாம லெனக்குள்ளேநீயிருக்க
உன்னையறியாம லுடலழிந்தேனபூணமே. 30

கருவாயுருவாயக கலநதுலகெலாநீபாய
அருவாகிசின்ற தறிகிலேன்பூணமே. 31

செம்பொறகமலத திருவடியைப்போற்றாமல
பம்பைகெட்டவாரும் பசாசானேன்பூணமே. 32

எனக்குள்ளேநீயிருக்க வுனக்குள்ளேநானிருக்க
மனக்கவலைதீர வரமருள்வாயபூணமே. 33

எழுவகைதேகாற்றத திருநதுவினையாடினதைப்
பழுதறவேபாராமற பயனழிந்தேனபூணமே. 34

சாதிபேதங்கள் தனையறியமாட்டாமல
வாதனையாலின்று மயங்கினேன்பூணமே. 35

குணமொன்றாய்நீபடைத்த குறியையறியாமல்யான்
மறபாண்டகதுள்ளிருநது மயங்கினேன்பூணமே.

அண்டபிண்டமெல்லா மணுவககணுவாயநீ
கொண்டவடிவின் குறிப்பறியேன்பூணமே. 37

சகஸ்திரத்தினமேவி நககுஞ்சறகுநவைப்போற்றாம
லகத்தினுடவாணுவதகா லறிவழிந்தேனபூணமே.

ஐநதுபொறியைய யடக்கியுனைப்போற்றாமல
நைநதுருகிறெஞ்ச நடுங்கினேன்பூணமே. 39

என்னைத்திருக்கூததா லீப்படிநீயாடடுகித்தாய
உன்னையறியா லுடலழிந்தேனபூணமே. 40

நரம்புதசைதோலெலுடபு நாற்றததுக்குள்ளிருநது
வரம்பறியமாட்டாமல மயங்கினேன்பூணமே. 41

சிலநதியிடைநூல்போற சீவசெநதுக்குள்ளிருந்த
நலநதனைத்தானபாராமல நலமழிந்தேனபூணமே.

குருவாய்பரமாகிக் குடிசைத்திறாதவிந்தாய்
அருவாயுருவான தற்கிலேனபூணமே. 43

ஒளியாய்க்கதாபதியா யுள்ளருளாயக்களியாய்
வெளியாகின்ற வியனறியேனபூணமே. 44

இடையாகிப்பிங்கலைய எழுந்தசூழமுனையாய்
உடலுயிராய்நீயிருந்தவுளவறியேனபூணமே. 45

மூலவிததாயநின்று முனைத்துடலதோறுமிருந்து
காலனெனவழிககுங் கணக்கறிவியனபூணமே. 46

உள்ளுமபுறம்புமா யுடலுககுணீயிருந்த
தொள்ளளவுநானறியா திருந்தேனேபூணமே. 47

தாயாகித்தந்தையாய் தமாகினைஞ்சுற்றமெல்லாம்
நீயாகிநின்ற நிலையறியேனபூணமே. 48

விலங்குபுளனூராவனவாசம் விண்ணவாரீர் சாதி
மனுக, குலங்குளெழுவகையினின்ற குறிப்பறியேன்
பூணமே. 49

ஆனாகிப்பெண்ணை யலியாகிவேற்றுருவாய்
மாணாகிநின்ற வகையறியேனபூணமே. 50

வாலையாய்ப்பகடுவராய் வளர்ந்துகிழந்தானாகு
பாலையாயநின்ற பயனறியேனபூணமே 51

பொய்யாய்ப்புகியாய் புகழ்வாரீதியாகி
மெய்யாகிநின்ற வியனறியேனபூணமே. 52

பூவாய்மனையாகிப் பொன்னாகிமாற்றுகி
நாவாய்ச்சொல்லான நயமறியேனபூணமே 53

முதலாய்கடுவாகி முப்பொருளாயமுன்னுலகா
விதமாகிநின்ற வியலறியேனபூணமே. 54

ஊனையுடலுயிராய் யுண்ணின்றந்தகண்ணொளியாய்த்
தேனய்குசியான திறமறியேனபூணமே. 55

விததாயமரமாய வினேநதகனியாய்ப்பூவாய்
சிதகாகினிற திறமறியேனபூரணமே. 56

ஐவகையுமபெற்றுலக வண்டபகிரண் மெல்லந
தெய்வமெனநின்ற திறமறியேனபூரணமே. 57

மனமாயக்கனவாகி மாயகையபுளளிநுது
நினைவாகினிற நிலைபறியேனபூரணமே. 58

சததிகிவமிரண்டாய்த தானமுடிவிலெ னருகிச
சித்திரமாயினிற திறமறியேனபூரணமே. 59

பொறியாயபபுலனாகிப பூதபேதப ிர்வாய
அறிவாகினிற அளவறியேனபூரணமே. 60

வானிறககிரமதியாய வளநது நின் றெண்ணுனது
போய், ஊனுடனுக்குள்ளிருந்த வுடிரப்பறியேன பூரணமே. 61

பொய்யுமபுலைபுமிகப் பொருநதிகீண் டிபசலனறி
ஐயோவுணையுரைக்க வறிகிலேனபூரணமே. 62

நிரந்தரமாயெவஞ நினறுவினையாடினதைப
பரமதுவேயெனனப பதமறியேனபூரணமே. 63

கொல்லாயபிறபடிப்பாய கூடவிநநீகசுகிப்பாய
செல்வாய்பிராகுட் செயலறியேனபூரணமே. 64

வாரிதியாயவையமெல்லா மன்னுமண்டபிண்டமெல்லாஞ்
சாரதியாய்நின்ற தலமறியேனபூரணமே. 65

விததாயமரமாய வெனியாயொளியாயநீ
சத்தாயிருந்த தாமறியேனபூரணமே. 66

தத்துவதைப்பாரததுமிகத தன்னையறிந்தறிவால்
உயத்துனைததானபாராம னுய்வாரோபூரணமே. 67

ஒன்றாயிரா யுடலதோ னுநீயிருந்தம
எனறுமறியாக னேழைகளதாம்பூரணமே 68

நேற்றென நூநு னையென நூ நிலைபுமுறப்பாய்ப்படைத
மாறறமாய்கின்ற வளமறியேனபூரணமே [து

மனபுதத்சிகதி மகிழறிவாங்காரமதாய்
நிலைவா நதலமான நிலையறியேனபூரணமே. 70

உருப்பேதமின்றி யுயாநதசத்தபேதமதாயக
குருப்பேதமாயவந்த குணமறியேனபூரணமே. 71

சடசமயபேதங்குள தானவஞ்சுததுபபினனுமொரு
மிட்சமயமுண்டென றுரைத்தனையேனபூரணமே. 72

முப்பத்திரண்டுறுப்பாய முனைநதுபடததுள்ளிருந்த
செப்படிவித்தை திறமறியேனபூரணமே. 73

என்னதானகறறூலென நென்பொருளுமெபறறூலெ
உன்னையறியாதா ருயவரோபூரணமே, [ன்

கறறறியோமென்பார காணாகளுன்பதத்தைப்
பெறறறியாதங்களுக்குப் பிறப்பறுமோபூரணமே

வானென்பாண்டமென்பார் வாயஞானமேபேசித
தானென்பாவீணா தனையறியாரபூரணமே, 76

ஆதியென்பாரநதமென்பா ரதற்குணடுவாயிருந்த
சோதியென்பாநாதத தொழிலறியாரபூரணமே, 77

மூச்சென்பாருள்ளமென்பாமோகமெனுமோகூ
மென்பா, பேச்சென்பாருன்னுடைய பேரறியார
பூரணமே. 78

பரமென்பாரபானு வென்பாரபாழ்வொளியாயநின்ற
வரமென்பாருனறன வழியறியாரபூரணமே. 79

எத்தனைபேரோ வெடுததெடுததுததானுரைத்தார
அத்தனைபோக்கொன்றுன தறிகிலேன்பூரணமே. 80

ககாரமகாரமென்பா நடுவேசிகாரமென்பா
நவாரயகாரமென்பா வகையறியாரபூரணமே. 81

மகததுவமாய்க்கர்ம மயக்கததுக்குள்ளிருந்து
பகுத்தறியமாட்டாமற பயனழிந்தேன்பூணமே, 82

உண்மைப்பொருளை யுகந்திருந் துபாராமற
பெணமயக்கததாலே பிறந்திருந்தேன பூணமே. 83

வாயார்வாழத்தி மகிழ்ந்துணைததானபோற்றாமல்
காயமெடுத்துக் கலங்கினேன்பூணமே. 84

சந்திரனேமேகமது தால் மறைத்தவாறதுபோற
பந்தமுறயா னுமுனைப் பாக்கிலேன்பூணமே. 85

செந்தாமரைததானைத் தினந்தினமும்போற்றாமல்
அந்தரபாயினதங் கலைந்தேனன்பூணமே 86

நீரமேற்குமிழிபோல நிலையற்றகாயமிதைத்
தாரகமென்றெண்ணிநான றட்டழிந்தேன்பூணமே.

நெஞ்சமுருகி நினைந்துணைததானபோற்றிநெடு
வஞ்சுசத்தைப்போக்க வகையறியேன்பூணமே. 88

எனஞ்சுக்குளெண்ணெயபோ லெங்குநிறைந்திருந்த
துள்ளமறியா துருகினேன்பூணமே. 89

மாயாபபிரபஞ்ச மயக்கத்திலேகிழ்ந்தே
ஓயாச்சன்ன மொழித்திலேன்பூணமே. 90

பூசையுடன்புவன போகமென்னுமபோக்கியததால்
ஆசையுற்றேநானு மறிவழிந்தேன்பூணமே. 91

படைததுமழித்திடுவாய பாக்கிற பிரமாவெழுத
தைத், தொடைத்துச்சிரஞ்சீவியாத துலங்குவிப்
பாய பூணமே. 92

மந்திரமாய்ச்சாதிரமாய் மறைநானகாயநீயிருந்த
தந்திரத்தைநானறியத் தகுமோதான்பூணமே. 93

அல்லாப்பகலா யனவாதகாலமெனுஞ்
சொல்லாப்பகுத்த தொடாபறியேன்பூணமே. 94

நாகஞ்சுவாககமென நண்ணுமிரண்டையும

அரகராவெனப் தரிகிலேனபூரணமே.

95

பாலபுண்ணியமென இம பகுப்பாயபடைத்தழித்திங்
காவலையுண்டாக்கிவைத்த வருளறியேனபூரணமே.

சாகதமென்றுங் கோபமென்றுஞ் சாதிபேதங்க
ளென்றும், பந்தமென்றும் புத்தியென்றும் படைத்
தனையே பூரணமே.

97

பாசமுடலாயப் பசுவதுவுநதானுயிராய

நேசமுடனீபொருளாய நின்றனையேபூரணமே.

98

சுதிலடியாரிரங்கி யிகத்திலவநதுனறன்

பாதமதிலதாழப் பரிந்தருளவாயபூரணமே.

99

நானேநீநீயேநா னுமிரண்டுஒன்றானுல

தேனின்ருசியதுபோற நெவிட்டாயநீபூரணமே, 100

முடிவிலொருசுனியத்தை முடித்ததினறுபாராமல

அடியிலொருசுனியத்தி லலைநகேனபூரணமே.

101

பூரணமலைதனைப் புத்தியுடனென்னாககுத

தாரணியிலொருந தழைப்பிப்பாயபூரணமே.

102

பூரணமலை முற்றிற்று.

— —

உ
சிவமயம்

சட்டமுனி ஞானர்-4

பூசைச் செய்பு முறை.

காண்பபாபூசைசெய்ய முறையைக் கேளு
கைமுறையாய்ச் சுவடிவைத்து பூசைசெய்வாரா
பூண்பபாசிலபோதான தீபமவைத்து
புகழாகபூசைசெய்வாரா பெண்ணைவைத்து
நாளாப்பாசககரத்தை பூசைசெய்வாரா
நமமுடையபூசையெனன மேருபோலே
ஓதப்பபாநாறபத்து முக்கோணமவைத்து
உததமனேபூசைசெய்வாரா சித்தாதானே. 1

தானென்றமேருவைத்தான பூசைசெய்வாரா
சாபமிட்டாலண்டரண்டந தியாவேகுந்

தேனென்றமேருவுக்குத தச தீட்சைவேணுரு
 சிறுபிள்ளைபாறொருவா தீண்டபயோகா
 வானென்றமேருவைததான் பூசைசெய்தோ
 வாயதிறந்துஉபதெசரு சொன்னாராகிற
 கோனென்றவாதசித்தி கெவுனசித்தி
 கொள்ளையிட்டானவனசீஷன கூறினானே 2

கூறியதோரவா லைபுட மூன்றெழுததைக்கேளு
 குறியறிந்துபூசைசெயது பின்புகேளு
 மாறியதோரதிரிபுரையி னெட்டெழுததைக்கேளு
 மைந்தனையிவனைநீ பூசைபண்ணு
 தேறியதோரபுவனையுட யெழுத்தைக்கேளு
 திறமாகபுவனையைநீ பூசைபண்ணு
 ஆறியதோரயாமனையினை ரெழுததைக்கேளு
 யவளுடையபதம்போற்றி பூசைபண்ணெ. 3

பண்ணியபின்யாமனையி னைந்தெழுததைக்கேளு
 பண்பாகதீகையையநது முடிந்தபின்பு
 வண்ணியதோரவாசியென்ற யோகத்துக்கு
 மைந்தனையைததுப பிராணபாமந்தீரும
 கன்னியதோரித்தனையு மறிந்திருந்தாற
 காயசித்திவிக்கினங்க ளிலலையிலலை
 உண்ணியதோருவகமென்ன சித்தகரென்ன
 வுத்தமனைவிட்டகுறை யெடுக்குங்காரணே. 4

சட்டமுனி ஞானம் - 4 முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

பட்டினத்துச் சுவாமிகள்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞானம் - 100

வெண்பா

காப்பு.

நண்பானநெஞ்சுகடே ஞானததாலநலலபுத்தி
வெண்பாவாய் நூறும் விளம்பவே-பண்பாக
ககனமறிபதமுருவக் ககனமுடகதாவறுக
ககனகதிர் வேல்முருகன காப்பு

நெஞ்சுடனேதான்புலம்ப னீலனிறததாளீன்ற
குஞ்சாததையாதரித்துக் குமபிட்டால-கஞ்சமுடன
காமமுதல்மும்மலததின கட்டறுததுஞானமுடன்
பூமிதனில்வாழவாரெப் போதும்.

எப்போதிறைவன எழுததைவிட்டுத் தப்புவேம,
எப்போ யெழுததையெண்ணடை யெததுவேம-யெப்
போதான், காமனவலையறுப்போம கதிரொளியைக்
கண்டுநெஞ்சே. ஏமனவலை யறுப்ப தெனறு. 2

என்றுமபயமறவே யீடுமுததுஒரெழுததாய
நின்றசிவலிங்கத்தை நெஞ்சேகேள்-உண்டுநங்கிண
தேசமெல்லாமநின்றசைந்ததீயெழுததேலிங்கங்கா
ஆசைநிறநெருவெழுததே ஆவுடையாரா. 3

ஆவுடையாளோடிருந்தேன அருளானந்தமபிறவே
கோவுடையாரநின்றதினங் கூடியே - பூவுடையாள்
கட்டழகியைத்தள்ளி கடந்துபெருவெளியில
இஷ்டமுடன் நெஞ்சேயிரு. 4

இருவினை கஞுள்ளாகாதேயென்னுடமையெண்ண
பெருகிசினங்கொண்டு பினத்தாதே-வருமலக [தே
கள்மெல்லாமவிட்டுக் கரைந்தகரைந்துருகி
உள்ளுணர்ந்துநெஞ்சேபா ரொன்றை. 5

ஒன்றுமறியாதே ஒடியலையாதே
கருவியிறசென்றுமயங்கித் திரியாதே-நின்றநிலை
பிரியாதேநெடிய நெஞ்சேகொடிய
பலவினையுமமாததுள பொருள். 6

பொருளுடைமையநம்பாதே பொயவாழ்வைந்தாதே
யிருளுறவைநம்பியிருக்காதே-பொருளுறவு
கொண்டறிவினலே குறித்துவெளியத்தை
கண்டுபிடித்தேறுநெஞ்சே காததை. 7

காததுடனேசேர்ந்து கனலுருவைக்கண்டுவெளி
மாத்தினிப்பிறக்க வாராதே யேததபடி
ஒடியலையாதே ஓங்காரத்துளளொளியை
நாடிப்போமமனமே நாடி. 8

நாடுன்னதென்னென்றுவினை னாடியலையாதே
தானவனையென்ற தரிககாயநீ-எனமனமே
வீணுவலகொள்ளாதே மேலாம்பழம்பொருளை
காணுவல்கொள்ளாய் கருத்து. 9

கருததுவேருகாதே கண்டிடத்தில்லாதே
விரிததுப்பலவேடம மேவாதே-பெருததொரு
சஞ்சலததைவிட்டு சலமறிந்துகாண்மனமே
அஞ்செழுததாலொனப தடை 10

ஒனபதுவாயககூட்டை யுறுதியென றுநம்பாதே
ஐம்புலனையென றணுகாதே-இனபமுடன
சிறபாத்தினுள்ளே தெளிந்தபரமானந்தத
துறபொருளேமெய்யென றுணா. 11

மெய்யுணாநதுபாராமல் விரிந்தகன்றுபோகாதே,
அயயனதிருவினையாட்டென றறிரெஞ்சே-செய்ய
தொரு, ஆணெழுததுப பெண்ணெழுதது மணுவாகி
நின்றநடு, காணுபொருளுரைகஞ்ஞ கால். 12

கலலானநெஞ்சே கவலைகருததாக்
பொலலாப்பவககடலை போகாதே-யெல்லாம [தை
ஜெலகஞ்ஞிழிபென றுநினை செம்பொன்னின்புலத
கலககமறபாத்தே கரை. 13

கனாதெரிய யினபக் காமககடல்முழுகாதே
வரையையடங்கவாழ் வந்ததிபோகாதே-உரைபிறந்த
ஓசைவிரதுவைமனமே உறசபையாலறிந்து
நேசமுள்ளபாக்கியத்தி னில. 14

பாக்கியத்தைக்கண்டு பரிந்துமகிழாதே
தாகஞ்ஞிடிவந்தால சலியாதே-நோக்குமே
ஒருவனறிருவினையாட் டென்றுணருநெஞ்சே
கருததாலேநின்று கருது. 15

கருதாதேமங்கையாகள காமவலைக்கேங்கி
உருகாதேநெஞ்சே ஒருவன - இருகாலை
காததயநதுசோததுக கனலைக்கணகாட்டித்தினகன்
போற்றிப்பாரா ஓததனல்லபொன. 16

பொன்னாசைமண்ணாசை பூங்குழலராசையென
சொன்னாசையென்றறிந்து சேராது - யென்னாளும
யீசனைமத்தபடி யிருக்குங்காணிமழுனறும்
பாசமதுநெஞ்சே பரிந்து. 17

பரிந்துதிரியாதே பராவினைக்கு அஞ்சாதே
அறிந்துருகிசிறத்தி தலையாதே - வருந்தி
நடந்துகித்திர னடியிலே னாதமறிநெஞ்சே
உடைந்திடுமுன்னேயிருந்த உடல. 18

உடம்பழிந்தபின்மனமே ஒன்றுங்கிடையாதே
உடம்பழியுமுனகண் டுணராதே - உடம்பிற
கருநிறத்தைசசோநது கருமலைச்சிறற்றறும்
பருகுசித்திரக்கலைமதியும் பாரா. 19

பாலிக்குமதோலதனத்தை பாராதேமங்கையாகள
காலிடுககைநத்திக கறையாதே - கோலயெடுத்து
வீரமறலிவருமுன வினையறுகரு
பாரசிழியினருளைப் பாரா. 20

பாரததவிடமெல்லாம பரமென்றிருமனமே
காற்றனலமண நீர்வெளியாமகண்ட தெல்லாம-மாத
ஐயபுலனுநிலலாது ஆசைகளும்நிலலாது | திரண்ட
செய்புடலுமநிலலா தினி. 21

இனியசுக மறவாதே - யினியசுகம
இனியசுகஐயபுலனென் றெண்ணாதேநெஞ்சே
கண்டதெல்லாமெவவுலகு காணாதுஇவவுலகில்
நின்றதோ நிலலாததோ. 22

நிலலாமல்லுகின்ற நெஞ்சேநிலையில்லா
மெல்லாப்பகையா யிருக்குங்காண் - பொல்லாக்
கருக்குழியிலேபிறந்த கனமவினையால
திருக்கறுக்கவேணும் தினம்

23

தினநதினையோதா கிலுந்தான் தீதறநிலலாமல
யினபிரிந்துமானபோல யிருந்தா - தினநதினமும
ஒங்காரததுள்ளொளியை யுற்றுணரநதுநீமனமே
ஆங்கா அசச மற.

24

அசசத்தால்ஐம்புலனும் ஆங்காரததாலமேயந்த
அசசத்தானிச்சயமாய கொள்ளாதே-மெச்சத்தான்
அண்டமெல்லாமண்டுருவ ஆகாசமுங்கடந்து
நின்றநிலைதான் நிலை.

25

நிலையறிந்துநிலலாமல் நீபாவிரெஞ்சே
அலைமதிபோலேதினமு மானாய் - கலையறிந்து
மாறனையுங்கூததனையும் மாறபுறத்தையம்புதைத்த
வியனையுந்தேடி விரும்பு.

26

விரும்பித்தனித்தனியே மெய்யுணராத்தேமாயகை
யிரும்புண்டநீரபோலே வேதும் - கரும்புதனை
தினரூலல்லோதெரிபும் நெஞ்சேதினஐம்புலனை
வென்றூலல்லோ வெளிச்சமாம்.

27

வெளிச்சமிலலாவிடே விளக்கேதினவிடே [மற
கழிச்சிறந்தநின்றதைத்தான் காரநெஞ்சே-வெளிச்ச
தொண்ணுத்தாறுதத்துவமும ஒவ்வொன்றாய்ததோ
யெண்ணிலிவைகாண திருட்டு. [னறுங்காண்

இருட்டினமாய்கையால் யெவ்வுலகுந்தாயை
பொருட்டினையேழுநம் ஐம்புலனான - திருட்டுமன
வண்டருடன்கூடாதே வாழ்மனமேநாமிருவோர்
கணடுகொள்வோமகாண ததை.

29

காணாதைககண்டதெல்லாங்காணாது
வீணுவல்கொண்டு அகமெலியாதே-ணுணதே
இநதிரியத்தோடு பிணங்காதபாவிநெஞ்சே
நெஞ்சொல்மறை அககாத்தைதேடு. 30

தேடினாநது திருககரத்தைச்சென்றுவெளி
நாடினாநெஞ்சே நலம்பெறலாம-வாடியே
பொல்லாப்புவிசாண போகமதைநம்பாதே
எல்லாமவெளியில் மஞ்சளே. 31

மஞ்சளையகூந்தல் மடவாரைககண்டுநுகும்
பஞ்சமலநெஞ்சே பகரக்கேள்-மஞ்சள்
மயங்காணுமிநதவுடல் மாயவாழ்வெலலாம
அயன்காணழிதத சூஸ்திரம். 32

சூஸ்திரததாலாடும் சுழிமுனையைததானதிறநது
பாரததிருநதால்வாராது பாவமெல்லாம்-சூஸ்திரத
பாராமலேயிருந்து பாவிமனமேயிறக்க [தை
வாராமலேயிருக்க வா. 33

வாசிதனைப்பிடிதது வண்கனலோடேசேர்த்தது
சீசியெனவே திரியாமல்-மாசி
இருளானதைச்சோதது இருந்தாயேநெஞ்சே
பொருளானதைமறநது போடு. 34

போட்டுவிக்குமபொலலாபுழுச்சொரியுநாயகிடக்கே
கூட்டங்ஞானது துதித்திடுமுன-காட்டித
தாழ்வாருயநெஞ்சே தராதரமாயெங்கும்
முறவானதையுயிர்போம் முன. 35

முன்னயனெழுதநும் முன்னுவினைகண்டுமுன்று
பின்னுமதெரியிலையோ பேயமனமே-தன்னை
அறியாமலேயிருந்தால் அவனறிவானுமனமே
குறியானபுத்தியென்றே கொள். 36

கொள்ளைகககப்பட்டுக குடிக்கேடோடிருநது
களளககருததால கருதாதே - மெள்ளமெள்ள
ஆயநதாயநதுபாரததுநீ ஆராருக்கப்பாலே
கேரநதாயநதுபார்தது தெளி.

37

தெளிநதுநீரபட்டமுதம சோநதாலதெளிபாதா
தெளிந்தநீர்காட்டா தவைபோல் தெளிந்தால
சகலபொருள்தோற்றும தாழவுவரா னுமெனறும
பகலிரவிலலாத பதி.

38

பதிபசுபாசங்கனையும பற்றதிலேனுநுவப்
பகிதனிலேதங்கிப பஸமருநது-கதிபெறவே
வீணுமோநெஞ்சேகேள் வேதாநதததுட்பொருளை
காணுமலாகுமோ கணககு.

39

கணககறியாமாயக கருவிகாணுகிப
பிணக்கறியாமற பேதைநெஞ்சே-இணக்கம்
மறிநதிணங்கவேணும மருளவெளியினுள்ளே
செறிநதுவிறதுநாததைச சேரு.

40

சேராதேமாயகைதனை சோநதுகருககுழியை
பாராதேநெஞ்சே பதையாதே-சீரான
சித்திரதைபபாரதது தினமனமேசித்திரகதில்
சத்திரதைககொள்ளா யுகநது.

41

உகநதுகநதுநெஞ்சமே ஓரெழுத்தினுலே
அகநதனையேசுத்திபண்ணி யாயநது-முகநது
குடியாகலாமோ குலவுமலபான
பிடியானதுதீர வேண்டி.

42

வேண்டுநதிரவியமும் மேலுயாநதுபள்ளியெல்லாம
ஆண்டதிரைநாடு மப்பலமும்-மாண்டுபெழிநு

காடுயாநதாரேமனமே கண்டாயோமாயநமன்
தேடரியயீசன செயல. 43

செயமகாநெஞ்சே திருட்டுமலக்கோடடை
பயமறவேவெடடிப பரபடி - நயமான [போம
வாசியிஞ்ஞசுட்டொடுக்கி மதிமயக்கங்கொண்டிருப
பேசினோமபேசா மலே. 44

பேசாதஞ்ஞன் ப் பெருமைக்கிடப்பதுதான
ஆசாபாசங்களில்லா தாராககல்லோ - கூசாமல
தேசமெல்லாமோடித திரியுறையேமனமே
ஆசாபாசங்களுமநீ யாய. 45

பாசங்களைநது பதியிலிருந்துகொண்டு
பேசரியகாலைப் பிடித்திருக்க - நேசமுடன
நாமிருவருககூடி நாதாநதஞானத்தை
தாமொருவனாயிருக்கத தங்கு. 46

தங்குநெடுவனையல் சலங்களுங்கடநது
எங்குநான்றோ யிருக்காமல - மங்கு
கருவானையநெஞ்சே கரிக்காலதுதன
வருவானையெனன வகை 47

என்னவகைசெய்வோம எமதுதாவநதாக்கால
பினனையென்னஒட்டானே பேயநெஞ்சே-சொன்ன
படியேகேள் துதா களும் பரிநதுவருமுன்னே
படிதேடிக்கொண்டே யமர். 48

அமரும்மனம்புத்தி யாங்காரமோடுசித்தம்
அமரும்பொழுதுவேனோ - அமரும்
கோவென்றுரைத்தநமன் கொண்டுபோமபோதறிவு
வாவெனருவ்நெஞ்சே வராது 49

வாராதுநெஞ்சே வடககம்வருமுன்னே
வேறுனகைபபிடிதது மேலேறி - பாராமல
பொயயிலேநிலலாதே புத்திகெடாதேயிருநதால்
மெய்யிலேநின்றறவோ மெய். 50

மெய்யாறுவீடுகளாய் மேலாமபடைவீடாய்
ஐயாறுமாதம் பருபததாய் - மெய்யாக
கண்டதெல்லாமநான்காண்காணுததைகதேடி
கண்டுருகிநெஞ்சே கனி. 51

கனியருநதமட்டாமல காயருநதுருயமனமே
கனிஞ்சிபோலாகுமோ காயதான் - இனியேதுகேள்
நானும்நீயும் கனிகாண்காணுநதேருசிகாண்
தேனுமபாலுமபேல் சிவன. 52

சிவதலங்களைதேடி சீயெழுததையூடறுதது
சிவதலங்களைத்தேடி சேராமல் - அபதபங்கள்
பண்ணுதேநெஞ்சேகேள் பாரவினைவநதாக்கால்
எண்ணுதே அஞ்சாதே யேங்கு. 53

ஏங்காதேநெஞ்சேகேள் எவவினைகள்வநதாலும்
ஏங்காதேசததும் வினையாதே - தாங்காமல்
கொண்டவனுமசெததவனும் கூட்டததாலும்வநதா
னின்முகுறிததுணமையிதென் றென். 54

என்னரியநெஞ்சே இனியபால்தனை
அன்னநண்ணீரீக்கி யுண்ணும் - தனமைபோல
துன்பங்களைநது துயவெளியூடுருவா
யின்பங்களைச் சேர்ந்திரு. 55

சோந்திருவோரும்பாலும் தேனும்போலேகலந்து
வாய்நத்திலேயுள்ளரிசை யாகாமல் - போங்காமல்
தத்திமறககாலன வருவானேவநதாககால்
ஏததப்படுவானெஞ்சே யெவன. 56

எவனிருந்தநெஞ்சே யெதப்பாருமுண்டோ
கவனமற்றின்று கருதுநல்லால்-புவனமெல்லாம்
வித்துயிரெல்லாங்குழண்டுவிண் ணுடைந்ததேமனமே
மற்றுடலையுண்குதே மண். 57

மண்ணெழுந்தபு நீயெழுந்தும் வாயவெழுந்தும்
தீயெழுந்தும், விண்ணெழுந்துங்கூடி ஒருவீடாகி -
நிண்ணரிய, மாயமெல்லாமுண்டாககி வைத்தான்
காண்நெஞ்சே, இக்காயமெல்லாமநா னுன்கருது. 58

கருவழித்தால்விதையில்லா காரணமபோல்நெஞ்சே
கருவழிந்ததெல்லாப் சுண்டதெல்லாம்-கருதி
திரியாதேநெஞ்சே சிவனசெயலேயல்லால்
மதியாரிலலாககால வந்து. 59

வந்துதவும்நா தாந்த வா தனைகண்டேவணங்கித
தந்திரமாய்ச்சென்று தரியாமல்-அந்தாததில்
விட்டப்பட்டபோலலைந்து வெவவினையினல்மனமே
தட்டுகெட்டுப்போகாதே காண். 60

தானந்தவமுயற்சி தாடாணமையோடுநெஞ்சே
வானமடிறந்து வழிகூடி-ஊனுமதில
நீயுமொருநிழலில் நின்றங்கிளைப்பாறி
தோயுமதித்தானே துடங்கு. 61

துடங்குமினையறுத்த சுத்தமெல்லாங்கழித்தது
அடங்குமிடத்தில் அடங்காமல்-கிடந்து
பறந்தெடுத்தகுஞ்சதுபோல் பதைக்குறையேமனமே
அறுஞ்சுரப்புமாமிதன னடியில். 62

மதனசாததாலமனமே வையகமெல்லாமயக்கி [லே
விதனத்திறக்கமயங்குவதெல்லால்வேறில்லை-யதன
சத்துச்சுகத்தைந்ததி தானலையவேண்டாங்காண்
மெததச்சுகத்தை வெறுத்தது. 63

வெறுத்ததுவெறுத்து கொண்டதுபோல் வீணிலே
நெஞ்சே. பொரித்தமக்கினையுபோல்போகாதே-குறி

தடுத்தது, தேடியேவாசிதனை சோநதுகலந்தபொருள்,
கூடினாலாமா குணம். 64

குணங்கள் பலவிதமாய் கொள்ளாதேநெஞ்சே
வணங்குவகுணமாக வந்தது-இணங்கியே
'மண்டலமெலாங்கடந்தது மகா வீட்டைத்திறந்து
கண்டெடுத்ததுகொள்ளவோ கனம் 65

கனத்தனதுமாதா கைகாதலகொண்டாப்போல
வினையருப்பாநகைக்குருக வேண்டாமோ-தினமன
சோதிதகானல்லாமல சுபகாரியமாக [மே
போதிததாலகொள்விலையோ புத்தி. 66

புத்திரும் வித்தைதரும் பொல்லாப் பில்லாமல்
நெஞ்சே, சித்திமுத்திபேரின்பம் சோநதிடலாம் -
நித்தநித்தம், தானந்தமானதொரு சற்குருவோடே
பழகி, ஆனந்தமுண்டிருக்க லாம். 67

காலவழிசென்று கருப்பக்குழிக்கிகழீழ
மூலமுற்றநலவழியே மூழ்கினறி - மாலை
இருட்டறுத்துப்போடாமல யென்பாவிநெஞ்சே
திருட்டுவித்தைசெய்குறைய சென்று. 68

சென்றுசிவனடியில சோநதபெருமபாம்பு
ஒன்றுமிகவாசியைததான ஓட்டாமல்-நன்றாய்
நிலையா கநிலலாமல் நீயலைகூறாமனமே
அலைவாயினிலதுருமபு மாய. 69

தாய்தநதையென்பிள்ளை தானென்றிரங்குநித்தம்
காயபறிககூறையே கனியிருக்க - தாய்தநதை
எத்தனைபோபெற்றாடா எனமனமேநாமுந்தான
எத்தனைபேரைபெற்றோம் இங்கு. 70

இங்கு அங்குமாயமனமே யீடழியவேண்டாங்காண்
அங்கமபொருளாய் அறிந்தகொண்டு-எங்குமெங்கு
நாமேசிவமாக நாடினாளுனமொழி [ம
தாமேஅருளைத் தரும. 71

அருளில்லாதாராகு அருளறிவுதங்குமோ
அருளறிவுசானல்லோ ஆனந்தம் - அருளறிவு
தேடுவதுங்கூடுவதும சிந்தையானந்தமுடன
ஆடுவதும தானறிவி னால். 72

நாலெழுததுஆறு நடுவெழுததுயீ ரைந்து
ஒடினாழ்முன்றி நெருபதினாலாகுமோ - ஒதாய்நீ
ஒரெழுத்தைக்கண்டுறங்கிஉன்னேனாடுறங்கிநெஞ்சமே
ஒரெழுத்திலேசென் றுழை. 73

உரைகளத்தினுப்போலே உள்ளமலங்களெலலாம்
அரைததுடைத்துநெஞ்சே யருதியிலே - நித்தி
புளியம்பழத்தோடு போலிருக்கவேணும்
உடலழியுங்காலங்க ளுக்கே. 74

காலங்கழித்திடுமுன் கடைவாயில்பாலுறுமுன
வேலங்கனைய விழிமடவார-யேவ
குழியில்வைத்தமா றடித்து கூப்பிடுமுனமாயகை
கனையெடுத்தப்போடுமுன் கண்ணால். 75

கண்ணாலே ஞானம் கருதாமல் நெஞ்சேநீ, எண்
னாத மாயகையெல்லாம யெண்ணுகுறைய, நன்னாய்
கேள் பாகக்கவேணுந்தனையும் பத்திரை மாதத்துதங்கு
கம் ஆகாமலப்பாசாதோ உன்னால். 76

ஒண்ணாலேநெஞ்சமே ஊழ்வினைவந்தாலும் [வே
எண்ணுமரீபாமபின்வாய தேரைப்போல்-முன்னால்

அகப்படடுபபோகாதோ ஆனந்தமெய்விளங்கு
நம்பிததுணிககுமுறறும நம்பு. 77

நம்பினுன்றனை நடுவணையிலேயிருநது
குமபிடாதாராகுங் குறையுண்டோ - நம்பி
பளிங்கொலிபோல்நெஞ்சே பரநதிடலாமோயெங்கு
மெழுகனலோடே சேருமே. 78

ஏமனவருமுன்னெஞ்சே யிருவ்ணையுமேரெனறும
சாமாடுவதன்னிலசாரநத்திலேதங்க-மானமுடனே
காலணையுமவென்றுசில காமணையுமவென்றுபின்பு
பாவிக்கலாமதுராம பாரா. 79

பாரயனுமமாலும பரவவருருக்கிரனும்
காரணையவாரணத்தை தானகண்டு - ஓராயமனமே
நக்கத்திடைநடுவே நறகனகபொரபதியில்
சொறகனகததறபதியில் தோன்றுமே. 80

தோன்றுமேயெல்லாச சுகமுறறதில்மனமே
தோன்றுமேஆனந்தச சந்தரியின் - தோன்றுமே
அக்ஷரசுகருக்கிஞெடு அககரப்பெருக்கமுடன
உச்சரித்துரைக்கிறதென்ற உண்மை. 81

உண்மையிதுகாண்பனமே ஒளியிருநதவீடதுகாண்
உண்மைசிவனிருக்கும் ஊருகாண்-உண்மை [ள்
கருமைதங்கிஒளியெழுநது கனத்ததநதியுன்பாதங்க
மருவுதநகியினியுகநத வாறு. 82

வருந்தும்பொழுதுகாண் மாயையாயநெஞ்சே
வருநதிற்குண் மாகவநது - வருநது
மிருவினைதுடக்கறுதது யெழுவகைபிறப்பறுக்கும்
கருமலத்திருக்கறுங் காண். 83

காண்மனமேசத்திசிவம் ஷுனஞானகாரணத்தை
காண்மனமேமாலயனுங் காணரிதை-காண்மனமே
செம்பொன்னம்பலத் துள்ளோரசெழுஞ்சொல்லெ
மன்றிலொன்றும் அம்பலத்திலுடும்நடனம். [னறு

நடனமதுபாரமனமே நயனத்திடைநடுவே
நடனமதுநாணம் பதங்காலாம - நடனம்
பதிமதிவிததாயமனமே பலகெதிவிததாயெனவே
அதிவிதசித்தநாத மாடும். 85

ஆடும்பதிமனமே அம்பலத்தைச்சுட்டுநடனம்
ஆடும்பாமகுரு ஆனந்தமஆடுகின்ற
சூறறதனைசூறறிற்று சுததபித்தனைத்தசுததா
சித்தநித்திரைச்சித்தசித்தி லுத்தநில. 86

நில்லுநிலவறமாய நேசமுடனேபதியில
நில்லுபிறவியுற நீநெஞ்சே - நிவ்லு
கனல்மதியுற தருமிடரும் கதிரெழுத்தங்கலைமதியும்
புனலொடுசெஞ்சடைமுடியும் போற்றி. 87

போற்றித்தினமனமே பொல்குகுலங்களவிட்டு
காததககனலுங் கருத்தலுன்றாய் - பாததறிவால்
சுததமலபித்தையத்த சுற்றலுழ்சுற்றிலுத்திது
சுற்றமறித்தத்தத்கிலே தங்கு. 88

தங்குநீசென்று சதாசிவத்திலேமனமே
மங்குக்ககறுக குழிகள் - வாதங்குல்
கருவுமவின்லுங் கதியுபகெதியும்
விதியுமதிருத்தான வெளி. 89

வெளியிலவெளியாகி விண்ணவனருயமனமே
வெளியிலொளியா யிருக்க - வேளியிரவு

கரியுறிததுப்போற்றவன் கதிமதியைச்சென்றனை
கருவறுததுப்பாரததாலே காண். 90

காணுமனமேகரி காலனைவதைததுக
காணுமலகமெல்லாம காணுநவாய் - தாணுவாய்
மனவிரகமானபுலி மன்றுளன் றுடனமிடும
னகரத்தின்செயலுற்ற பாதம. 91

பாதத்தானஞ்செழுததான பரமபததானசிங்க
நாதததானென்றுநெஞ்சே நனருக-போதததான்
ஆரணநதானேனை நது அண்டமெல்லாமசுட்டதிரு
நீறணிநதுகொண்டிருப்போம் நிகதப 92

நிததனய்நிராமலனாய நினறுலகப மூனறுரைக்கும்
காததனய அஞ்செழுததின காரணமாய - பெற்ற
குருவினிருபாதமுனது குளிருமனமுருகினை
தருபனதுபற்றனமே தான. 93

தானவனே ஆடாடால சண்டாளன் இழுததடிப்பான
தானவனுமங்கேதரிககொட்டான - மமலையா
கலவகுமகலவியிலே கருததித்தானகொடுப்பான்
முதலநினைக்கும்படி தேருநெஞ்சே. 94

நெஞ்சேயுனக்கு நிலவாமாயசொன்னதெல்லாம
நெஞ்சேயொனசொல்லெனறும் நிழாநே - நெஞ்சே
கருததிசசைபிசசைதள்ளி கருதகெ னறுச்செபித
தாய, கருததககோசலதள்ளி கருதகன. 95

உள்ளிருநகநெஞ்சே உலாவுஞ்சிவகுருவை
வெள்ளெருககனபூசுநும் மோனியை - உள்ளே
மனமுருகப்பாரததான் மலைசிலையாய்ச்சென்றனை
உனதறிவால்பார்த்தது ஓது. 96

ஓதுநீநெஞ்சேசேகேள் ஓரெழுததுமந்திரத்தில
ஆதியாயெங்கும் அமாந்தானை - ஓதினால்
கடியகொடுமிடியகலும் கடியகொடுமணியகலும்
கடியவிட்டணுகாமல காராகும். 97

கார்க்குந்தினமே கடியப்பிறப்பறுத்து
காராகும்பலபிணினோய காட்டாமல் - நோகுகும்
அன்றுமிதைபகல்வெளியில் வளருதமதனை
யுந்தியிலுணர்ந்ததில வாழ. 98

வாழுநெஞ்சே மயங்கித்திரியாதே
எழுழுததுககப்பா லிருப்பானை - யேழை
வருத்தந்திரத்தனனபன மனசந்திலதங்கி
பரித்தரத்தினக்காரணத்தே பணி. 99

பணிநதுதுதிபனமே பலலுயிரககட்கெல்லாம்
அணுவிலணுவாக யிருந்தானை - தணிவாய
பிறவாதிருக்கவும் பேரில்பவாழ்முதலை
திறமாகநபுநெஞ்சே செலுத்து. 100

பட்டினத்தார ஞானம் - முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

பட்டினத்தடிகளின் சீடராகிய

பத்திரிகிரியார் சரித்திர நுட்பம்

இல்லறத்தவர்கள் சொல்லுதற்கரிய வல்லவராகிய துல்லிய மனதுடைய பட்டினத்து சுவாமிகள் தனவீடு நாடு முதலியவற்றைத் துறந்து சகல தேசமுந் திரிந்து ஐயம் ஏறப் பிலையென மறுத்தொண்டு பத்திரிகிரி மகாராஜன் ஊர்ப்புறத்திலுள்ள கணபதியாலய மடைந்து ஞான நிஷ்டை கூடியிருக்குஞ் சமயம் களவா சிலா கூட்டமிட்டு பத்திரிகிரி யாசன மனையிற் புழுது வெகு பொருளனைக உவாந்து போகுங்கால வழியிலுள்ள கணபதிக்கு கொன்று பரிசளிக்க நினைத்து ஓர் இரத்தின ஆரத்தை போகும் அவ சரத்தில் அணிந்து ஏகுங்கால அவவாபரணம் கணபதிக்குப் பின்புறம் கிஷ்டை கூடியிருந்த பட்டினத்தடிகள் கண்டத்தி லமைய உதயத்தில் அரணமனைக் காவலா கண்டு இவருங் களவரைச் சோந்தவரென்று வற்புறுத்தி அரசன முன்னிலை விடுக்க, அவா வினாகட் கெல்லாம் கிவசிவவென நிறைஞ் சிய அடிகளைக் கண்ணுற்ற வாசன சற்று மயங்கி அமைச் சன் மனப்படி ஆக்கினை தருவென நினைக்கக் கழுவேற்ற நியமித்தனா பட்டினத்தடிகள் காவலரான கழுமாததை யடைந்து சற்றும சலிப்புறுது புன்னகைக் கொண்டு, “எனசெயலா லாவ தியா தொன்று மிலலை யினித தெய வமே” எனனுஞ் செய்யுளைப் பாட கழுமாம கொழுந்து லிட் டெரியகூண்ட காவலா அரசனும் கறிவிக்க, திருக் கிட்டு பாதசாரியா யோடிவந்து பட்டினத்தடிகள் பாதத்தில் விழ, மனனன் மனபக்குவ மறிந்து கண்ணோக்கி திருவிடை மருதாருக்குச் செல்லென வாக்களித்து மீண்டும் கீழஸ்தலங் கள் திரிந்து திருவிடை மருதாரை யடைந்து பல கோபுர வாயிலில் வீற்றிருக்க, பத்திரிகிரியாசனும் சிவ ஸ்தலங்களுந் திரிந்து, திருவிடைமருதாரை யடைந்து குருவைக் கண்டு வணங்கி, அவா சொம்படி மேலைக் கோபுர வாயிலிலிருந்து

பிச்சை யோறுவதது குரு நிவேதனஞ் செயது மீதி சேடததை யண்டு யோகமெய்தியிருந்தனா இவ்வாற்றிருக்க பத்திரிகியாருடன் ஒரு பெட்டை நாயக்குட்டி வந்து வாலேக்குழைத்து சன பசினோயைக் குறிப்பித்துநிற்க, அதனை யறிந்து சமீப சேடப்பிரசாத மளிக்க பசியாறி அவருடன் கூடவேயிருக்க இதைச் சிவபெருமானறிந்து படமினத்தாரிடஞ் சென்று அதிக பசியுள்ளவாபோல அபிநயித்து படமினத்ததிகள யான மோவணதாங்குவதே பாரமா ளுடையேன மேல்கோபுரவாயில் விருக்கின்றன சமுசாரி அவண்ணடை மேகினுல பசியாறுவானென, இதைச் செவியுற்ற சசன் மேற்கு கோபரவாயில் விருக்கின்ற பத்திரிகியாரையடுத்து கீழ்திசை வாயிலிலிருக்கும் படமினத்ததிகள் புகன்றதையுரைக்க பத்திரிகியாரா இவ்வோடும் நாயக் குட்டியுமோ என்னைச் சமுசாரியாக்கினதென்று பாததிரத்தை யெடுத்தெறிய அப்பாததிரம் நாய சிரகின்பேரிற் பட்டு மரித்தது உடனே (சிவபெருமான மறைந்தருள) பின்பு பத்திரிகியாரா திருப்புலம்பல முதலிய பல தமிழ் கண்ணிகளு மியற்றியும் சிவயோக மெய்தியு மிருக்க மரித்த நாய காசிராஜன் மகளாயப்பிறந்து பக்குவமடைந்ததை அரசனறிந்து புரோகிதரை யழைத்து என புத்திரிக்கு தக்க புருளை நியமிக்க வேண்டுமென அதைக் கேளவியுற பெண் திருக்கிட்டு பிதாவை நோக்கியானொருவனுக் குரியவளல்ல திருவிடை மருதூரில் மேலைசோபுர வாயில்ல வீற்றிருக்கும் எனது குருநாதரிடம் ஒபடவிப்பீரென அரசன் அதிசயித்து உண்மையை விசாரித்தறிந்து பத்திரிகியாரா முன் கொண்டு வந்துவிட அவா சிஷ்டையிலிருந்து விழித்து நோக்க, அப பெண் அடிநாய மீண்டு நீ திருவடியை நாடி வந்தது யாதெனக் கூறி யாவு மறிந்த ஞானிய ரெழுந்த அப பெண்ணின் காததைப் பற்றிச்சென்று குருவாகிய பட்டினத்ததிகளிடம் விட்டு நும மிச சிட்ட முண்ட நாயக்கு மிப்பிரவி நோய வரலாமோவென பட்டினத்ததிகள் “அவன் செய ன்றறி, யாவதொ றறிலலை” என திருவருளை நாடினா. அப போது ஒரு பெருஞ் சோதி தோன்றி அதில அப பெண்ணுடன் பத்திரிகியாரா மறையச் சோதியும் மறைந்தது.

உ

சிவமயம்

பஞ்சிகிரியா அருளிச்செய்த

மெய்ஞ்ஞானப் புலர்நல்

- முத்திதருமவேக மொழிபாமபுலமபலசொல்ல
அத்கிழவரதா அருளபெறுவதெக்காலம் 1
- ஆங்காமுள்ளடங்கி ஐம்புலனைச் சட்டறுத்துத்
தூங்காமநூங்கி சும்பெறுவதெக்காலம் 2
- நீங்காச்சிவயோக நித்திரைபொண்டேயிருந்து
தேங்காநருணைவெள்ளந் தேங்குவதுமெய்யாலம் 3
- தேங்காநருணைவெள்ளந் தேங்கியிருந்துண்பகாட்சி
வாங்காமலலிட்டகுறை வந்தடுப்பதெக்காலம் 4
- ஒயர்க்கவலையின லுள்ளுடைந்துவாடாமல்
மாயாபபிறவி மயக்கறுப்பதெக்காலம் 5
- மாயாபபிறவி மயக்கதைபூடறுத்துக்
காயாபுரிககோட்டை கைக்கொள்ளவதெக்காலம் 6
- காயாபுரிககோட்டை கைவசமாமகொள்வதற்கு
மாயாவனுபூதி வந்தடுப்பதெக்காலம். 7
- சேயாயசமைந்து செவிடுமைபோற்றிநிந்து
பேயபோலிருந்துன் பிரமைகொள்வதெக்காலம் 8
- பேயபோயறிநிந்து பிணமபோற்கிடந்துபெண்ணைத்
தாயபோனினைத்துத் தவமுடிப்பதெக்காலம் 9
- கால்காட்டிககைக்காட்டிக கண்கள்முங்காட்டிக
மால்காட்டுமங்கையரை மறந்திருப்பதெக்காலம். 10
- பெண்ணினலலாராசைப் பிரமையினைவிட்டொழிந்து
கண்ணிரண்டுமூடிக் கலந்திருப்பதெக்காலம். 11
- வெட்டுண்டபுண்போல் விரிந்தவலகுப்பைசனிலே
தட்டுண்டுநிறைத் தவிரவதுவெய்யாலம் 12

- சூரதபுரன் ஸமுந்நிதிடமொம்
 ரோருதபுரன் தனைத் தோழுவதெம்காலம் 13
- தநதை, உமகன் சேவா தரமுமபொய்யெனவே
 சநதை, உமகன் திருநாறுபடதெககாலம் 14
- மனனுமகன் சேவா தரமுமபொய்யெனவே
 தனனுமகன் திருநாறுபடதெககாலம் 15
- பாலிடுமகன் தோடனடதபுப பாழநாகிலவீழாமல
 ஆலிடுமகன் துதிததை மறிவதினியெககாலம் 16
- உளியிடமகன் துதிததை மறிவதினியெககாலம்
 உளியிடமகன் துதிததை மறிவதினியெககாலம் 17
- வேழிடுமகன் துதிததை மறிவதினியெககாலம்
 வேழிடுமகன் துதிததை மறிவதினியெககாலம் 18
- பட்டுடை பொருடணியம் பாவனையுநதீவீனையம்
 விட்டுடை பொருடணியம் பாவனையுநதீவீனையம் 19
- ஆமைமருமாட்கண் டைந்தடக்குஞ்செயதாற்போல
 ஆமைமருமாட்கண் டைந்தடக்குஞ்செயதாற்போலம். 20
- தனடிமை யுஞ்சாவுடியுஞ் சாளிகையுமாளிகையுந்
 கண்டுவிட்டுந் "ருத்தொழிவதெககாலம் 21
- அததனிநுபபிடததை ஆராயநதுபாரததுநிதஞ்
 செததசுவமபோ மறிவதினியெககாலம் 22
- ஒழிந்ததநுமத்தினைவைத் துளளெலுமபுவெளளெலுமபால
 ஒழிந்ததநுமத்தினைவைத் துளளெலுமபுவெளளெலுமபாலம். 23
- அபிபசுமகன் தையிவையறிவாலறிந்து
 கொர்ப்பத்திலவீழ்ந்தகொண்ட கோளறுபபதெககாலம் 24

கொர்ப்பம் யாணைப்படுகுழி.

- கருப்படுததினையெனயன் கைப்பிடித்ததுகொள்ளாமுன
 உருப்படுததியாள உடனப்படுவதெககாலம். 25
- தூண்டுவிளக்கணையதொடாநதிருள்சூழநதாற்போல
 தூண்டுவிளக்கணையதொடாநதிருள்சூழநதாற்போலம் 26
- மாரியினையினையோர் சமுனறுமனமவாடாமல
 ஆரியனையினையோர் சமுனறுமனமவாடாமலம் 27

- எண்ணூறுகமிருந்து மெயதாகவீடுபெற
வெண்ணீறுபூசி விளங்குவதுமெக்காலம். 28
- அவவேடம்பூண்டிங் கலைந்துதிரியாமற்
சிவவேடம்பூண்டு சிறந்திருப்பதெக்காலம் 29
- அண்டருக்காரஞ்சுருந்தி அம்பலத்திலாடுசிவன்
தொண்டருக்குத்தொண்டன்னதொண்டுசெய்வதெக்காலம்
பன்றிவடிவெடுத்தபாரிடங் துமாலகாண
குன்றிலவிளக்கொளியைக் கூறுவதுமெக்காலம் 31
- தித்திக்குந்தள்ளமித்தை சித்தாரத்ததுட்பொருளை
முத்திக்குவித்தை முத்தனினைப்பதெக்காலம் 32
- வேதாரத்தவேதமெல்லாம் விட்டொழிந்தேநிஷ்டையிலே
எக்காரத்தமாக யிருப்பதினியெக்காலம் 33
- மாறிடத்தைத்தேடியென்றன் வாழ்காளைப்போக்காமல்
உற்றிடத்தைத்தேடி யுறங்குவதுமெக்காலம். 34
- இன்றுளோராநாளை யிருப்பதுவும்பொய்யெனவே
மான்றுளோராசொல்லும் வகையறிவதெக்காலம். 35
- கஞ்சாவபிணியுடன் கள்ளுண்டேவாடாமற்
பஞ்சாவமிரதம் பருகுவதுமெக்காலம் 36
- செஞ்சலத்தினுற்றிரண்ட ஜென்னமோக்ஷம்பெறவே
சஞ்சலத்தைவிட்டுன் சரணடைவதெக்காலம் 37
- கும்பிக்கிரைதேடிக் கொடுப்பாரிடந்தோறும்
நம்பித்திரிகை விடுப்பதினியெக்காலம். 38
- ஆடுகின் னுத்திரந்தா னுமளவுமேதிரந்து
போகின் றநான்வருமுன் போகுவதுமெக்காலம் 39
- நவசூத்திரவீட்டை நானென்றையாமல்
சிவசூத்திரத்தைத் தெரிந்தெளிவதெக்காலம் 40
- மற்றதுமலசலங்கள் மாயப்புழுகூட்டடைவிட்டுக்
காரதுண்டியினைக் கலந்துநிற்பதெக்காலம் 41
- இமைதனி மபாதஞ் யிருவினைக்கீடாயெடுத்த
பொயமைதனைப்போட்டுன்னிப் போற்றிநிற்பதெக்காலம்

- உபபிட்டபாண்ட முடைந்தகருங்கொள்ளுமுன்னே
அபபிட்டவேணியனுந் காடபடுவதென்காலம் 43
- சேவைபரிந்து சிவரூபநாடசிகண்டு
பாணதனைநகழித்தபுபாரமடைவதென்காலம் 44
- காண்டதைவாங்கிக் கருமேகமீண்டதுபோல
பாண்டதைநீசுகிப பாரமடைவதென்காலம் 45
- சோறறுத்ததுருத்தினைச் சுமந்தலைத் துவாடாமல
உறுததைச்சடம்போட முனையடைவதென்காலம் 46

வல்லின வெத்துரை.

- தொடக்கைச்சதமெனவே சுமந்தலைத் துவாடாமல
உடக்கைச்சுழற்றி உனையறிவென்காலம் 47
- ஆசைவலைப்பாசத் தகப்படமுமாயாமல
ஒசைமணிதீபத்தி லொன்றிற்பொருளம். 48
- கூற்றியநாலவேதங் கூப்பிடடுங்காணத்
பாரறியரகசியத்தைப் பாரத்திருட்டதென்காலம் 49
- புல்லாயவிலங்காயப் புழுவாயநாவடிபா
யெல்லாபபிறப்பி னிருளகலவென்காலம் 50
- தககுமவகைக்கே டாரபொருளம் சாராமலைநினைவில
பககுமவவநதுன்னருளைப் பாரத்திருப்பதென்காலம். 51
- பருவத்தலைவரொடும் புலகியின்பவருளவதற்குத்
தெரிவைப்பருவமவநது சிக்குவகுமென்காலம் 52
- தெரிவையறறுமபகருவத்தின் சீராட்டமெல்லாமறிந்து
குருகையறிந்தேநினைத்துக் குமட்டுவதென்காலம் 53
- வம்படிக்குமாதருடன் வாழந்தாலுமனம்புளி
யம்பழமுமோடுபோ லாவதினிதென்காலம் 54
- பற்றறறுநீரிற் படாதாமரையிலேபோல
சுற்றதைநீங்கிமனந் தூரநிற்பதென்காலம். 55
- சல்லாபலீலையிலே தன்மனைவிசெய்தசுகம்
சொல்லாரககண்டெனக்குச் சொல்வதினியென்காலம் 56
- மருவவயற்பருடன் வருநேரங்காணாமல்
உருவமனம்போலெனுள்ள முருகுவதுமென்காலம் 57

- தன்கணவனறனசுகத்திற புனமனமவேறானதுபோல
எனகருத்திலுன்பதத்தை யேற்றுவதெமெக்காலம் 58
- கூடிப்பிரிந்துவிட்ட நொம்பனையெக்காணுமல
தேடித்தவிப்பவனபோல சிதைவைப்படுத்தகாலம். 59
- எவ்வணத்தினமோகம் எப்படியுண்டப்படிபோல
கவ்வனத்தியானம் கருதவைப்படுத்தெக்காலம். 60
- கண்ணாலருவி கசிக் குழுத்தபபோலுதிரச
சொன்னபரம்பொருளைத் தொகுத்தறிவதெக்காலம் 61
- ஆகமிகவுருக வனபுருகயென்பருகப
போகவதுபூதி பொருநதுவதெமெக்காலம் 62
- நீற்றகுமிழிபோ னிலையற்றவாழ்வைவிட்டுன
பேரிறகருணைவெள்ளம் பெருக்கெடுப்பதெக்காலம் 63
- அனபையுருக்கி யறிவையதனமேற்புகட்டித்
துன்பவலைபாசத் தொடக்கறுப்பதெக்காலம். 64
- கருவினவழியறிந்து கருத்தைச்செலுத்தாமல
அருவினவழிசொரிய அனபுவைப்படுத்தெக்காலம் 65
- தெளியத்தெளியத் தெளிந்தசிவானந்தத்தே
பொழியப்பொழியமனம் பூண்டிருப்பதெக்காலம் 66
- ஆதாரமூலத் தமிழிற் கணபதியைப்
பாதாரவிரதம் பணிந்தநிற்பதெக்காலம் 67
- மணவளைந்தநற்கீற்றில் வளைந்திருந்தவேதாவைக்
கணவளாததுபார்த்துள்ளே கண்டிருப்பதெக்காலம். 68
- அப்பப்பிறைநடுவே யமரத்திருந்தவிட்டுணுவை
உப்புக்குடுகையுள்ளே யுட்பாந்தறிவதெக்காலம் 69
- மூன்றுவளையமிட்டு முளைத்தெழுந்தகோணத்தில
தோன்றுமுருத்திரனைத் தொழுதுநிற்பதெக்காலம். 70
- வாயுவறுகோணம்தில வாழமகேசகரனைத்
தோயுமவகைக்கேட்கத் தொடங்குவதுமெக்காலம். 71
- வட்டவழிகளுள்ளே மருவஞ்சதாசிவத்தைக்
கிட்டவழிதேடக் கிருபைசெய்வதெக்காலம். 72

- உச்சிக்கிடைநடுவே யோங்குகுருபதத்தை
நிச்சயித்துக்கொண்டிருந்து நோவதினியெக்காலம் 73
- பாராகிப்பாரமீதிற பஞ்சவாணநதானகி
வேறாகிமுனைத்த வித்தறிவதெக்காலம். 74
- கட்டறுக்கவொண்ணு கருவிநரண்தியெல்லாரு
சுட்டறுத்துகிட்டையிலே தூங்குவதுமெக்காலம். 75
- கள்ளங்கருதையெல்லாங் கட்டோடுவீரறுத்திங்
குள்ளக்கருதையுணர்ந்திருப்பதெக்காலம் 76
- அட்டகாசஞ்செலுத்து மவத்தைச்சுடலத்துடனே
பட்டபாடத்தினையும் பகுத்தறிவதெக்காலம் 77
- அறிவுக்கருவியுடனவத்தைப்படுமபாடடையெல்லாம்
பிரியமுடனிருத்திப் பெலப்படுவதெக்காலம். 78
- பூதம்பொறிகரணம் போந்தவிநதூநாதமுமாயப்
பேதமுமபலவிதமும் பிரித்தறிவதெக்காலம். 79
- தோன்றாசைமூன்றுந் தொடர்ந்துவந்துசுற்றாமல்
ஊன்றாசைவேரையடி யூடறுப்பதெக்காலம் 80
- புனசன்னம்போற்றுமுன்னே புரிவட்டம்போடலினி
யெனசன்னமீடேறு மென்றறிவதெக்காலம் 81
- நட்டநடுவினினறு நற்றிரோதாயிருந்
கிட்டவழிகாட்டி கிருபைசெய்வதெக்காலம் 82
- நானேநானென்றிருந்தேன் நடுவின்றகட்டழகி
தானேவெளிப்படுத்தித் தருவனென்பதெக்காலம். 83
- அடர்ந்தமனக்காட்டை யஞ்செழுத்தாமவாளாலே
தொடர்ந்துதொடர்ந்துவெட்டி சுடுவதினியெக்காலம் 84
- ஐந்தபொறிவழிபோ யலைநதுமிந்தப்பாழ்மனதை
வெந்தவிழப்பாரத்து விழிப்பதினியெக்காலம். 85
- இனமாணடுசோந்திருந்தோ ரெல்லோருந்தானமாண்டு
சினமாணடுபோகவருள் சோந்திருப்பதெக்காலம். 86

- ஆமையாமனதமையு மாநநதவீடுகண்டங்
கிமையாமநோக்கி யிருப்பதினியெககாலம். 87
- கூணடுவிடுஞ்சீவன்மெள்ளக் கொட்டாவிக்கொண்டாற்போல
மாணடுவிடுமுன்னேனான மாணடிருபபதெககாலம். 88
- உன்னிநநதகாய முயிரிழநதுபோருமுன்னம்
நானிநநதுபோகவினி நாள்வருவதெககாலம் 89
- கெடடுவிடுமாநதா கொவிதங்கள்பேசிவநது
சுட்டுவிடுமுன்னென்னைச சுடடிருபபதெககாலம். 90
- தோலேணியைவததேறி த தூரநடநதெயககாமல
தூலேணியைவததேறி நோக்குவதுமெககாலம் 91
- வாயோடுகணமூடி மயகநமு நறுநிலலாமல
தாயோடுகணமூடி தழுவிநிறபதெககாலம் 92
- காசினியெலாநடநது காலேயநதுபோகாமல
வாசினியேறி வருவதினியெககாலம் 93
- ஒலிபடருங்குண்டலிமை யுன்னியுணாவாலெழுப்பிச
சுழுமுனையின றுநகிறநது தூண்டுவதுமெககாலம். 94
- இடைபிங்கலைநடுவே யியங்குஞ்சுழுமுனையில
தடையநவேநினறு சலித்திருபபதெககாலம் 95
- மூலநெருப்பைவிட்டு மூட்டிநிலாமண்டபத்தில்
பாலையி நககியுண்டு பசியொழிவதெககாலம் 96
- ஆகவெளிகளுனே யடங்காபபுரவிசெல்ல
வகவெளியி லிருபபதினியெககாலம் 97
- பஞ்சரித துப்பேசும பலகலைக்கெட்டாபபொருளில்
சஞ்சரித துவாழநது தவமபெருவதெககாலம் 98
- மலமுஞ்சலமும நறு மாயைய நறுமானம நறு
நலமுங்குலமும நறு நானிருபபதெககாலம் 99
- ஒடாமலோடி யுலகைவலவவநதுசுற்றித
தேடாமலென்னிடமாய்த தெரிசிபபதெககாலம் 100
- அஞ்ஞானம்விட்டே யருஞ்ஞானததொலலைதொடரு
மெஞ்ஞானவீடுபெறறு வெளிப்படுவதெககாலம். 101

- வெல்லுமட்டுமபா தது வெகுளிமெலாமவிட்டகன்று
சொல்லுமட்டுஞ்சிறதை செலுத்துவதுமெககாலம். 102
- மேலாம்பதந்தேடி மெய்ப்பொருளையுள்ளிருத்தி
நாலாமபதந்தேடி நானபெறுவதெக்காலம் 103
- எண்ணுததுரமெல்லா மெண்ணியெண்ணிப்பாராமல
கண்ணுடிகுள்ளொளிபோற் கண்டறிவதெக்காலம் 104
- என்னையறிந்துகொண்டே நெங்கோமாளேடிருக்கும்
தன்மையறிந்து சமைந்திருப்பதெக்காலம் 105
- ஆறதாரங்கடந்த வானந்தப்பேரொளியை
பேறுகக்கண்டுநான் பெற்றிருப்பதெக்காலம். 106
- ஆணவமாயத்தா வழிந்துடலம்போகாமுன்
காணுதலாலின்பமுற்று கண்டறிவதெக்காலம் 107
- முமமலமுஞ்சோந்து முளைத்தெழுந்தகாயமிதை
நிரமலமாயக்கண்டுவினை நீங்கிருப்பதெக்காலம் 108
- முன்னவின்கெடவே முன்னுதவந்தகாட்சியினால்
உனனைவெளிப்படுத்தி உறுவதினியெக்காலம் 109
- கண்ணினொளிபாயந்ததுவுங் கருத்தறிந்தகொண்டதுவும்
விண்ணினொளிகண்டதுவும் வெளிப்படுவதெக்காலம் 110
- கனவுண்டா போலென்றகூக காடடிமனைந்தேயிருந்த
நினைவைப்பாவெளியில் நிறுத்துவதுமெக்காலம் 111
- ஆரொன்றுகேட்டதுவும் மறிவவந்துகண்டதுவும்
பாரொன்றுசொன்னதுவும் பகுத்தறிவதெக்காலம். 112
- நினைக்குநினைவதொழும் நின்றதப்பரிபூரணத்தை
முனைக்குமேற்கண்டுண்ணில் முளைசுதெழுப்பதெக்காலம்.
- முப்பாழுமபாழாய் முதற்பாழுஞ்ஞனியமாய
அப்பாழுமபாழாய் அப்பசெய்வதெக்காலம் 114
- சீயெனொழுந்து கெளரிநதநின் ரவானபொருளை
சீயென்றுநண்டு நிலைபெறுவதெக்காலம் 115
- வவவெழுத்தமவவெழுத்தம் வானாருஞ்சிவவெழுத்தம்
எவவெழுத்தினுள்ளே யடங்கிநிற்பதெக்காலம். 116

- எழுததெல்லாமாணடி நந்தே யேகமாயநின் மதிலே
அழுத்தமாயசசிறதைவைத தன்புகொள்வதெக்காலம் 117
- அருவாயுருவாகி ஆகியநதமாகிதி ன்
குருவாகிவந்தெனையாட கொண்டருள்வதெக்காலம் 118
- நானென நறிந்தவனை நானறியாககாலமெல்லாந்
தானென நுநீயிருந்த தனையறிவதெக்காலம் 119
- என்மயமாயகண்டதெல்லா மெண்ணிண்ணிபாராததபின்பு
தன்மயமாயகொண்டதிலே சாராநதுநி ந்பதெக்காலம். 120
- ஒளியிலொளியா முருப்பி நந்தவா ந்துபோல
வெளியிலவெளியாந் விதமறிவதெக்காலம் 121
- ஒளியிட்டமெயப்பொருளை யுள்வழியிலேயடைத்தது
வெளியிட்டுச்சாததிவைத்து வீடுறுவதெக்காலம். 122
- காந்தமவவித கிருமபை காததிழுத்துகொண்டதுபோல்
காயநதுபிடித்திழுத்தது பத்ததிலவைப்பதெக்காலம். 123
- புத்தாயங்கொண்டு பிரணவதையூடறுத்துச
செத்தாரைப்போலே திரிவதினியெக்காலம் 124
- பழிந்தகருத்தினைவைத துள்ளெலும்புவெள்ளெலும்பாய்
ஒழிந்தபிணம்போலிருந்து காண்பதினியெக்காலம். 125
- ஆதிபிலாசொன்ன வாகமத்தினசொற்படியே
சாதிவகையிலலாமற் சஞ்சரிப்பதெக்காலம் 126
- சூதுங்களவுந் தொடர்வினையுஞ்சட்டிடக்காற்
று துநதிருத்தியைபோட டுனையடைவதெக்காலம். 127
- ஆசைவலைப்பாசத் தகப்படடுமாயாமல
ஒசைமணித்தீபத்தி லொன்றிநி ந்பதெக்காலம். 128
- கல்லாயமரமாய கயலாயப்பறவைகளாய
புல்லாயப்பி நந்தஜென்மம் போதுமென்பதெக்காலம். 129
- தககுமவகைக்கோரொருநும சாராமலேநினைவில
பககுமமாயுன்னருளைப் பாரத்திருப்பதெக்காலம் 130
- தூறேடிசைநது சுழன்றுவருந்தத்துவத்தை
வேறேடிசைநது விளங்குவதுமெக்காலம். 131

- பாசநடுவேறிப் பயந்தெழுந்தசித கிரததை
எசநடுமூலத் திருத்தவதுமெக்காலம். 132
- ஒரினபங்காட்டு முயாஞானவீதிசென்று
பேரின்பவீடுகூண்டு பொறிருப்பதெக்காலம் 133
- காரணமாயவந்தென கருத்தினுரைத்ததெல்லாம்
பூரணமாகக்கண்டு புகழ்ந்திருப்பதெக்காலம் 134
- ஆயுங்கலைகளெல்லா மாராயந்துபாரத்ததற்பின்
கீயெனறுமில்லா நிசங்காண்பதெக்காலம் 135
- சூறியாகக்கொண்டு சூழ்மனிதநாயகனைப்
பிரியாமற்சோந்து பிரப்பறுப்பதெக்காலம் 136
- மத்தடுத்தநின்ற மருளாடுவார்போல
பித்தடுத்தநின்ற ரூபை பெற்றிருப்பதெக்காலம் 137
- சாவாமலசெத்திருந்த சரகுருவினபொன்னடிகீழ்
வேகாமலெவந்திருக்க வேண்டுவதுமெக்காலம் 138
- எனனையறியாம லிருந்தாடகுஞ்சுத்திரகின்
தனனையறிந்து தவமெய்றுவதெக்காலம் 139
- உள்ளமறியா தொளித்திருந்தநாயகனை
கள்ளமனநெளிந்த காண்பதினியெக்காலம் 140
- வாசித்தங்காணாமல வாயவிடடும்போயாமல
பூசித்தாதோன்றி பொருள்காண்பதெக்காலம் 141
- பன்னிரண்டுநாட்புரவி பாயந்த ஈலந்தப்பாமல
பின்னிரண்டுசங்கிலிக்குட பிணிப்பதினியெக்காலம் 142
- நாட்டுக்காலிரண்டுமலிட்டு நடுவுக்காலுடேபோய
ஆட்டுக்காலிரண்டினுள்ளே யமாந்திருப்பதெக்காலம் 143
- பாற்பசுவைபூட்டிப் பதியிலவைத்துகீராட்டி
காற்பசுவையோட்டியதிற கடடிவைப்பதெக்காலம். 144
- பலவிடத்தேமனதைப் பாயவிட்டுப்பாராமல
கிலவரையினுடேபோய நோபடுவதெக்காலம் 145
- காமக்கடல்கடந்து கரையேறிப்போவதற்கே
ஓமக்கணவளரத்தி யுள்ளிருப்பதெக்காலம் 146

- உதயசகடாமூன்று முள்வீட்டிலேகொளுத்தி
இதயத்திருநடன மினிகாணபதெநகாலம் 147
- வேதாநதவேதமெல்லாம விட்டேறியேட்டநது
நாதாநதமூல நடுவிரூபபதெநகாலம் 148
- பட்டமற்றுககாற்றிற் பநநதாடுமஞ்சுகிரம்போல
விட்டுவெளியாக விசுவசிததலெநகாலம் 149
- அட்டாவகயோகமதய நப்பாலுக்கப்பாலாய
கிட்டாப்பொருளதனைக் கிடுவதுமெநகாலம் 150
- ஒட்டாமலொட்டிநிகரு முடலு முயிரும் பிரித்தே
எட்டாப்பழம்பதிககிவ கேணிகைவபதெநகாலம் 151
- பாசத்தைநீக்கிப் பசுவைப்பதியிலவிட்டு
நேசத்தினுள்ளே கிணைந்திருப்பதெநகாலம் 152
- ஆசாரநேய வனுட்டானமுமமறநது
பேசாமெஞ்ஞானகிலைப் பெற்றிருப்பதெநகாலம் 153
- பல்லாயிரங்கோடிப் பகிரண்டமுமபடைப்பே
அல்லாதுவேறிலையென றறிவதினியெநகாலம் 154
- ஆதிமுதலாகிநின்ற அரியென மவடசரத்தை
ஓதியறிநதுளளே யுணர்வதினியெநகாலம் 155
- சாததிரத்தைச்சுட்டுச் சதுரமனையைப்பொய்யாககிச
சூத்திரத்தைக்கண்டு துயரறுப்பதெநகாலம். 156
- அல்லுமபகலுமென்ற னரிவையறிவாலறிநது
சொல்லுமுறைமறநது தூங்குவதுமெநகாலம். 157
- இயங்குஞ்சராசரத்தி லெனஞ்ஞெண்ணெயம்போல
முயங்குமநதவேத முடிவறிவதெநகாலம் 158
- ஊனாகியுனி லுயிராகியெவவுலகுந
தானாகிநின்ற தனையறிவதெநகாலம் 159
- எனைவிட்டுநீங்காம லெனனிடத துநீயிருக்க
உனைவிட்டுநீங்கா தொருப்படுவதெநகாலம் 160
- இன்னதெனதுசொல்லவொண்ணா எல்லையற்றவானபொரு
சொன்னதெனதுநானறிநது சொல்வதினியெநகாலம் 161

- மனதையொருவிலலாக்கி வானபொருளைநாணாக்கி
எனதறிவையம்பாக்கி யெய்வதினிபெகநாலம் 162
- எனனையி றக்கவெயதே எனமதியையீட்டித்த
உனனைவெளியிலவைத்தே யொளித்ததுநிற்பதெக்காலம் 163
- கடத்துகின்ற உதோணிதனைக் கழைநனகுத்திவிட்டாற்போல
நடத்துகின்ற சித்திரத்தை நானறிவதெக்காலம் 164
- நின்றநிலைபோமல நினைவிலொ ரறுசாராமல
சென்றநிலைமுத்தியென்று சோந்தறிவதெக்காலம் 165
- பொன்னுமவெளியும்பூண்டபொ பததையுள்ளமைத்து
மின்னுமொளியெளியே விட்டடைப்பதெக்காலம் 166
- கூட்டிலடைப்பட்டபுழு குளவியுருகொண்டதுபோல
வீட்டிலடைப்பட்டருளை வேண்டுவதுமெக்காலம் 167
- கடலிலொளித்திருந்த கனலெழுத்துவந்தாற்போல
உடலிலொளித்தசிவ மொளியெய்ததெக்காலம் 168
- அருணப்பிரகாச மண்டமெங்குமபோதத்துபோல
கருணைத்திருவடியிற் கலந்தநிற்பதெக்காலம் 169
- பொன்னி நபலவிதமாய பூஷணமுண்டானதுபோற்
உன்னிற்புத்தன்னி ஒடுங்குவதுமெக்காலம் 170
- நாயிறுகடைப்பிரப்பாம நானபி நந்தனுபமம்
வேயிறகனலொளிபோல விளங்குவதுமெக்காலம் 171
- சூரியகாந்தியொளி சூழ்ந்துபஞ்சைச்சுட்டதுபோல
சூரியனறோற்றத்த தருளபெறுவதெக்காலம் 172
- இருமபிற் கனலமுட்டி யிவ்வருபோயவருவாய
கருமபிற் சுவைராசத்தைக் கண்டறிவதெக்காலம் 173
- கருக்கொண்ட முட்டைதனைக் கடலாமைதானினைக்க
உருக்கொண்டவா னுபோ லுனையடைவதெக்காலம். 174
- வீடுவிட்டுப்பாயந்து வெளியிலவருவார்போல
கூடுவிட்டுப்பாயுந் குறிப்பறிவதெக்காலம் 175
- கடைந்தவெண்ணைமோறிற் கலவாதவா றதுபோல
உடைந்ததுதமியே னுனைக்காண்பதெக்காலம். 176

ஆருளைவெளிவிழுங்கி யேருகரு கொண்டாற்போல
அருளைவிழுங்குமிரு ளகூறுநிற் பதெக்காலம் 177

மி னனெழுந்தமிழ்நெடுங்கி விண்ணிலுந் தநதாற்போல
என்னுனின் உதென்னுள்ளே யானறிவதெக்காலம். 178

கண்டபுன் றுடத்திற கதிரொளிகன்பாயநதாற்போல
கொண்டசொருபத்தைக் கூந்தறிவதெக்காலம் 179

பூணுகின் ற்பொன்னணிந்தாற் பொன்சுமக்குமோவுடலை
காணுகின் றவென்கருத்திற கண்டறிவதெக்காலம். 180

செம்பிறகளிமபுபோற் சிவத்தைவிழுங்குமிக
வெம்பினின் முமமலத்தை வேறுசெய்வதெக்காலம் 181

ஆவியுங்காயமுமபோ லாததுமதுநின் றதனைப்
பாவியநிந்தமனம் பாரிந் பதெக்காலம் 182

ஊமைக்குஞ் ணை டுரைக்கறியாவினபத்தை
நாமறிந்துகொள்வதற்கு நாள்வருவதெக்காலம் 183

சாகாசசிவனடியைத் தப்பாதாரொப்போதும்
போகாவுடல்கன்று போவொன்பதெக்காலம் 184

சீட்டைதனைவிட்டு நீனைவறிவுதப்பவிட்டு
வெட்டவெளியில் விரவிநிற் பதெக்காலம். 185

வெட்டவெளிதன்னில வினைந்தவெம்பாதத்தை
திட்டமுடன்கண்டு தெளிவதின்னியெக்காலம் 186

எங்கும்பரவடிவா என்வடிவுநின்வடிவாயக
கங்குலபகலின்றியுனைக் கண்டிருப்பதெக்காலம் 187

உண்டதுவுமாதருடன் கூடிச்சோந்தின்பங்
கண்டதுவுநீபெனவே கண்டு கொள்வதெக்காலம் 188

சுமென்றுகேட்டதுவு மென்னுள்ளேநின்றதுவும்
ஓமென்றுசொன்னதுவு முற்றறிவதெக்காலம். 189

சததம்பிறந்தவிடந் தன்மயமாயநின்றவிடஞ்
சிததம்பிறந்தவிடந் தோந்தறிவதெக்காலம். 190

போக்குவரவும் புறமுள்ளுமாகிநின்றும்
தாக்குமொருபொருளைச் சந்திப்பதெக்காலம் 191

- நானை வளியெனவு நாமிரண்டுமற்றொன்றும்
நீயெனவேசிறதைதனி நோட்டுவதெக்காலம். 192
- ஆறினவாழிவாலறிந்தே யறிவுயறிவுதனில்
யிற்பெட்டிலலாமல் பிடிப்பதினியெக்காலம். 193
- கீழும் வளமுலலாம நிறையதுசிறதூரமதாய
ஆடு திரு கூததை யறிவதினியெக்காலம் 194
- தித்தெய்யுட்கூதது திரு சிலம்பினோசைகளும்
மத்திய நேகேட்டுப் பணிவதினியெக்காலம். 195
- நயன் தன்னுட வெளிப்போல நண்ணுமபரவெளியில்
சுயன் திருநாடி தலைப்படுவதெக்காலம் 196
- அருவியிலோடுவே யாயிரக்காலமண்டபத்தில்
திருவள்ளையாட மகண்டு தெரிசிப்பதெக்காலம். 197
- கீழோமிட வண்டுநகிலி கின கொக்கதுபோல
தேனரமடவண்டு தெவிட்டிநிற்பதெக்காலம் 198
- பொல்லாத ரயமதைப் போட்டுலிடுக்குமுன்னே
கனலாலினபாலகற்பபக கற்பதினியெக்காலம் 199
- கெட்ட வெளிகளுளே விளங்குஞ்சதாசிவத்தைக
கிட்டிராததேடிக கிருபைசெய்வதெக்காலம் 200
- பேரறிவிலேமனதை பேராமலேயிருத்தி
ஓர்றிவிலேனஞ்ஞ மூன்றிநிற்பதெக்காலம் 201
- அத்தவ் தம்போலுமென்ற னாதமத்தினுள்ளிருந்து
புத்திதாநின்ற முறையறிவதெக்காலம். 202
- கானிநற்பாசமதி னுனிருநதுமாளாமல்
கீழைக்கோலம்தெ நிரவிநிற்பதெக்காலம். 203
- என்னுங்குமபு மெழும்பெரும்காயமும்போல்
உள்ளுமபுறமடநின்ற துறழறிவதெக்காலம். 204
- அனையடனலைஞ்சு தமிராததையுண்டதுபோல
எனனைஞ்சுததுலனை யனிக்காண்டதெக்காலம். 205
- அகதரத்தனீர்பூத தலாரதெழுந்ததாமரைபோல்
சீரெனவெததுகடகைடு தெரிசீட்டதெக்காலம். 206

- பிறப்பமிழ்ப்புமற்றுப் பேச்சுமற்றுமூச்சுமற்று
மரபுநினைப்பும்ற்று மாணடிருப்பதெக்காலம். 207
- மன்னுமபரவெளியை மனவெளியிடைத்தறிவை
என்னுமொருநினைவை பெழுப்பிநிற்பதெக்காலம். 208
- ஆசைகொண்டமாத ரடைகனவுக்கிவ்வுனமேல
ஒசைகொண்டுநானு மொடுங்குவதுமெக்காலம். 209
- தன்னுயிரைக்கொண்டு தானறிநிரதவாறுதுபோல்
உன்னுயிரைக்கொண்டிங் கொடுங்குவதுமெக்காலம். 210
- சோறி நகிலைநாட்டுந் திடமாழுடையினிக
காற்றிலுழலுக்குத்திரமாய்க் காண்பதினியெக்காலம். 211
- எனவசமுங்கெட்டிங் கிருந்தவசமுமழிந்து
தனவசமுங்கெட்டருளைச் சாரந்திருப்பதெக்காலம். 212
- தனனைமற்றது தலத்துநிலைமற்றது
கனமமற்றது கதிபெறுவதெக்காலம் 213
- எனனையென்னிலைமற்றதே யிருந்தபதியும்ற்றது
தனனையுந் தானேமற்றது தனித்திருப்பதெக்காலம். 214
- தனனையுந் தானேமற்றது தலைவாசற்றழபோட்டே
உன்னையினினைந்துள்ளே யுங்குவதுமெக்காலம். 215
- இணையிரிந்தபோதலன்றி யின்பமுறுமன்றிலைப்போல்
துணையிரிந்தபோதருநூல் தொடாந்துகொள்வதெக்காலம்.
- ஆட்டமஒன்றுமில்லாம லசைவுசற்றுங்காணுமல்
தேட்டமற்றவானபொருளைத் தேடுவதுமெக்காலம். 217
- முனைவினையாலறிவு முற்றமறபின்மறைந்தால்
அன்னைதனைத்தேடி யமுதுண்பதெக்காலம், 218
- கள்ளுண்டவனபோற் றுளிதருமானந்தமதாற்
தள்ளுண்டுநின்றடித் தடைப்படுவதெக்காலம். 219
- தானென்றவாணவமுந் தத்துவமுங்கெட்டொழிந்தே
ஏனென்றபேச்சுமிலா திலங்குவதுமெக்காலம் 220
- நானவஞயக்காண்பதெல்லா ஞானவிழியாலறிந்து
தானவஞய்கின்ற சாண்டைவதெக்காலம். 221

- சூனநதமில்லாத தபாததினூடுருவில்
ஆனநதங்கண்டே யமாநகிருப்பதெக்காலம் 222
- உறறவெளிதனிலே உறறுப்பாராதநதாததே
மறறமறமாயகை மாள்வதினியெக்காலம் 223
- எடலாநதபங்கயமு மிருகருணேநேததிரமுந
தோடணிநதகுண்டலமுந தோனறுவதுமெக்காலம் 224
- ஐயாறுமாறு மகனறுவெறுவெளியில்
மையிருளிலினறமன் மாள்வதினியெக்காலம். 225
- காட்டுமருணஞானக கடலிலைபுகப்பலவிட்டு
மூட்டுங்கருணைகடலில் மூழ்குவதுமெக்காலம் 226
- நானூரோசீயாரோ நன்றமுபரமான
தானூரோவென்றுணராத தவமுடிப்பதெக்காலம் 227
- எவரவாகனெப்படினை டெநதப்படி நினைத்தாரா
அவரவாககப்படிநின் றுனென்பதெக்காலம் 228
- உறறுறறுப்பாராக வொளிதருமானநதமதை
நெறறிககுநோகண்டு நிலைப்பதினியெக்காலம். 229
- விளங்குகின்றதாரகையை வெய்யோனமறைத்தாற்போல
களங்கமறவுன்காட்சி கண்டறிவதெக்காலம் 230
- எனனையேநானறியே னிநதவண்ணஞ்சொன்னதெல்லா
முனனையோகைக்கொள்ள முனப்பணிவதெக்காலம். 231
- ஐஞ்சுகாததானை யடியிணையைப்போற்றிசெய்து
நெஞ்சிற்பொருநதி நிலைபெறுவதெக்காலம். 232

பத்திரிகியாரா புலம்பல முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்

பாம்பாட்டிசித்தர் பாடல்

கடவுள் வணக்கம்

தெளிந்ததெளிந்தாடுபாம்பே-சிவன்
சோபாதங்கண்டுதெளிந்தாடுபாம்பே
ஆடுபாம்பேதெளிந்தாடுபாம்பே-சிவன்
அடியிணைகண்டோமென ருடுபாம்பே.

1

நீடுபதநமக்கென்றுஞ் சொந்தமென்றே
நித்தியமென்றேபெரு முததியென்றே
பாடுபடுமபோதுமாதி பதினைந்தே
பன்னிபன்னிப்பரவின ருடுபாம்பே

2

பொன்னிலொளிபோலவெங்கும பூரணமதாய்ப்
பூவினமணம்போலதங்கும பொற்புடையதாய்
மன்னுமபலவுயிராகில மன்னிபொருந்தும்
வள்ளலடிவணங்கின ருடுபாம்பே.

3

எள்ளிலெண்ணெய்போலவுயி ரெங்குநிறைந்த
ஈசனபதவாசமல ரெண்ணியெண்ணியே
உள்ளபடியனப்புததி யோங்குகிறகவே
ஒடுங்கியடங்கித்தெளிந்தாடுபாம்பே.

4

அண்டபிண்டநதநவெங்க ளாதிதேவனை
அகலாமலேகினை தனபுடனபணிய
தெண்திசையுட்குழந்திட வேததியேததியே
ஏகமனமாகநாடி யாடுபாம்பே.

5

சோதிமயமானபரி சுத்தவஸ்துவைத
தொழுதழுதவறற்றிற் தொந்தோமெனவே
நீதிவருவழியி னின னுநிலையாய்
நினைந்துநினைந்துநுகி யாடுபாம்பே.

6

அருவாயுமுருவாயு மந்தியாயும்
அந்தமாயுமொளியாயு மாகமமாயும்
திருவாயுங்குருவாயும சீவனூயும்
செறிந்தவஸ்துவைப்போற்றி யாடுபாம்பே

7

சுட்டி காட்டவொண்ணாதபாழ் சூனியநதன்னைச்
சூட்சமதியாலறிந்து தோஷமறவே
எட்டிபிடித்தோமென ருனநகபாமபை
எடுத்தவிரித்துநின் ருடுபாம்பே.

8

எவவுயிருமெவ்வுலகு மீன றுப்புறமபாய
இருநதுவினையாட் டெய்திபுமபினனா
அவவுயிருமவவுலகு மாகியுநின்ற
ஆனநதவெள்ளங்கண் டாடுபாம்பே.

9

குரு வணக்கம்.

சாற்றுமுடவொருளாவி தததமாகவே
தானம்வாங்குகின்றவெங்கள் சறகுருவினைப்
போற்றிமனமவாகுககாய மூன றுமபொருநதப
புகழ்நதுபுகழ்நதுநின் ருடாயபாம்பே.

10

பொயமதங்களைபோதனைசெய பொய்க்குருககளைப்
புத்திசொலலினனெறியிற போகவிடுக்கும்
மெயமதநதானினனதென்று மேவவிளம்பும்
மெய்க்குருவினபதமபோற்றி யாடாயபாம்பே.

11

வேதப்பொருளின்னதென்று வேதங்கடநத
மெயப்பொருளைக்கண்டுமன மேவிவிளம்பிப்
போதப்பொருளின்னதென்றும போதனைச்செய்யும்
பூணசறகுருநா ள்கண் டாடாய்பாம்பே.

12

உள்ளங்கயிறகணிபோல உள்ளபொருளை
உண்மையுடனகாட்டவல்ல உண்மைக்குருவைக் [க்
களளமனநதன்னைததள்ளிக் கண்டுகொண்டன்பாய
களிததுக்களித்துநின் ருடாய்பாம்பே. 13

அங்கையிற்கண்ணாடிபோல வாதிவஸ்துவை
அறிவிக்குமெங்களுயி ரானகுருவைச
சங்கையறச்சநததமுந தாழ்நதுபணிநதே
தமனியப்படமெடுத தாடாயபாமபே. 14

காயநிலையருகையைக கண்டுகொண்டுநின்
கறபுநிலையுள்ளிறகொண் டெககாலமுமவாழும்
துயநிலைகண்டபரி சுததக்குருவின்
துணையடிதொழுதுநின் ருடாய்பாமபே. 15

கூடுவிட்டுக்கூடுபாயுங் கொள்கையுடைய
குருவின்வல்லபமெவா கூறவல்லவா
வீடுபெரும்வகையை மெனமேலுங்காட்டு
மெய்க்குருவைப்பணிநதுநின் ருடாய்பாமபே. 16

அட்டதிக்குமண்டவெளி யானவிடமும
அடக்கியகுளிகையோ டாடிவிரைவாய
வடமயிடடுவலபவரும வல்லகுருவின்
மலரடிதஞ்சமென் ருடாய்பாமபே. 17

கூறபகாலங்கடநதாதி காததாவோடுங்
கடமழியாதுவாழுங் காண்குரு
பொறபதமேதஞ்சமென்று போறறுதலசெயது
பூணசிந்தையோ டாயடாயபாம்பே. 18

வச்சிரததிறகோர்பழுது வாயக்குமாயினும
வல்லுடம்புக்கோராகுறை வாயத்திடாது
மெயசகடமுள்ளவெங்கள் வேதகுருவின்
மெல்லடிதுதிததுநின் ருடாயபாம்பே. 19

பாம்பினது சிறப்பு

நாதாமுடிமேலிருக்கும் நாகப்பாம்பே
 நச்சுப்பையைவைத்திருக்கும் நல்லபாம்பே
 பாதலத்திறகுடிபுகும் பைகொளபாம்பே
 பாடிப்பாடிநின்றவினை யாடுபாம்பே. 20

வளைபுகும்போதேதலை வாங்கும்பாம்பே
 மண்டலமிட்டுடல்வளை வண்ணப்பாம்பே
 தலைககஞ்சினிறிடும் சத்தியப்பாம்பே
 தலையெடுத்தேவினை யாடுபாம்பே. 21

குற்றமற்றசிவனுக்குக் குண்டலமாயை
 கூறுநதிருமாலினுகுக குடையாயை
 கற்றைககுழல்பாவதிக்குங் கங்கணமாயை
 கரவாமலுளங்களித தாடுபாம்பே. 22

மண்டலத்தைததாங்குமிக வல்லமைகொண்டாய்
 மாயனுக்குப்படுக்கைக்கு வண்ணப்பாயாயை
 கண்டபடைநடுங்கிடக் காட்சியும்பெற்றாய்
 கண்ணேசெவியாகக்கொண்டா யாடுபாம்பே. 23

சந்திரனைச்சூரியனைத் தாவிதீண்டினாய்
 சங்கரனுகாபரணந் தானுமாகினாய்
 மந்திரத்திறகடங்கினாய் மண்டலமிட்டாய்
 வளைநதுவளைநதுநின்றாடுபாம்பே. 24

சிததா வல்லபங் கூறல்

எட்டுநாகநன்னைகையா லெடுத்தாட்டுவோம்
 இந்திரனாலகத்தை இங்கேகாட்டுவோம்
 கட்டுக்கடங்காதபாம்பைக் கட்டிவிடுவோம்
 கடுவிஷந்தன்னைக்கக்கி யாடுபாம்பே. 25

ஆதிசேடனாகினுமே மங்கையினிலே
ஆட்டிவிடுவோமெங்க ளாக்கினைக்குள்ளே
நீதியோட்டங்கியே நினறிடச்செயவோம்
நின்றநிலைதவறும் லாடுபாம்பே. 26

தூணைச்சிறுதுரும்பாக தோன்றிடச்செயவோம்
துரும்பைப்பெருந தூணாக தோற்றசெய்குளவோம்
ஆணைபெண்ணுமபெண்ணை யாணுமாகச்செய்குளவோம்
ஆரவாரத்தெதிராயநின் றாடுபாம்பே. 27

எட்டுமலைகளைப்பநதா யெடுத்தெறிகுளவோம்
ஏழுகடலையுங்குடித தேப்பமிடுவோம்
மட்டுப்படாமணலையு மதித்திடுவோம்
மகாராஜன்முனபுநின் றாடுபாம்பே. 28

மண்டலமுறறுங்கையால் மறைத்திடுவோம்
வானத்தையுமவிலலாக வளைத்திடுவோம்
தொண்டருக்குஞ்ஞியஞ சொலலிகாட்டுவோம்
தோன்றலுக்குமுனபுநின் றாடுபாம்பே. 29

மூண்டெறியுமங்கினிக்குள் மூழ்கிவருவோ
முந்நீருளளிநுபபினு மூச்சடக்குளவோம்
தாண்டிவருமவனபுலியைத தாக்கிவிடுவோம்
தாவேந்தன்முனபுநின் றாடுபாம்பே. 30

செப்பரியமூன் றுலகஞ் செய்பொனனுக்குவோம்
செங்கதிறைததண்கதிராய்ச் செய்துவிடுவோம்
இப்பெரியவுலகத்தை இல்லாமறசெய்வோம்
எங்கள்வலபங்குண்டா டுபாம்பே. 31

வேதன்செய்தசுநுஷ்டிகளபோல வேறுபுய்குளவோ
வேதனையுமெங்குளகீழி மேவச்செய்குளவோம் [ம்
நாதனுடனசமமாக நாங்களுமவாழ்வோம்
நாங்களசெய்யுமசெய்கையிதென றாடுபாம்பே.

அறுபத்தநாலுக்லை யாவும்நீநதோம
அதற்குமேலொருக்லை யானதநீநதோம
மறுபறமுசத்ததமில்லா மனமுடையோம
மன்னனையாசானென ருடுபாமபே. 33

சிறுபுலியானையாளி சிங்கமுதலாய்ச்
சிறறடிசுற்றேறவல செயயச்சொல்லுவோம்
வீறுபெருங்கடவுளை எங்களுடனே
வினையாடச்செயலோமென ருடுபாமபே 34

சிததா சமவாதம

வாசுகியையொருபக்க மன்னநிறுத்தி
மகத்தானபதுமனை மறுபக்கமவைத்து
தேசுலவுதக்கனைத் தன்றிககிறசேரு
செய்பதுமனைக்கொள சித்தனாரே. 35

அனந்தனையொருபக்க மாகநிறுத்தி
அதன்பக்கங்குளிகளை யண்டசசேரு
கனங்கொண்டகாராககோடகன காணக்காட்டுங்
கடுஞ்சங்கபாலகனைத்தா சித்தனாரே. 36

அட்டதிகுஞ் சககரங்களாகககீறி
அக்கோணநிலைகளி லககாஞ்சேரு
திட்டமுடன்மநதிர ததைச் செபிததுநிலு
சித்தநதடுமாருதே சித்தனாரே. 37

அட்டதிக்குஞ்சக்கரங்க ளமைத்துவிட்டோம
அவ்வவற்றிறசககரங்க ளமைத்துவிட்டோம
எட்டுநாகமிருக்கினற விடத்திலிட்டோம்
இனியென்னசெய்வதுசொல சித்தனாரே. 38

நடுவாகவா தீசேடன் றன்னைநாட்டு
நானகுதிகுமநதிரித்த நீறுதூரு
கடுவிஷங்கககவே கட்செவிகளை
கையெடுத்தாடுங்கள் சித்தனாரே. 39

பொருளரசை விலககல

நாடுநகாவீடுமாடு நறபொருளெல்ல
நடுவனவருமபொழுது நாடிவருமோ
கூடுபோனபின்பவற்றாற கொள்பயனென்னோ
கூந்தனபதங்குறித்துநின் றுடாயபாமபே 40

யானேசேனேதோபபறி யாவுமணியாய
யமனவருமபே துதுணை யாடுவறியாய
ஞானஞ்சற்றுகிலலாத நாயகக்குப்புகதி
நாடிவருமபடிநின் றுடபாமபே. 41

மாணிககமாமணிமுடி வாகுவலயம்
மாபிறெருங்குமபதக்கங்கண் மற்றுமபணிகள்
ஆணிப்பொனமுததாரமபேபோ நந்தககடகம்
அழிவானபபொருளென் றுடாயபாமபே. 42

மாடகூடமாளிகைகள் வண்ணமண்டபம்
மதின்குழந்தவரண்மனை மற்றுமுள்ளவை
கூடவாரதென்றவந்தக கொள்கையறிந்தோர்
குலவாமலவெறுப்பாரென றுடாயபாமபே. 43

மலைபோன்றசெம்பொற்குவை வைத்திருப்பவா
மறவிவருகையில் வாரிசசெலவாரோ
அலையாமலகத்தினை யத்தனபாலவைத்தோர்
அழியாரென்றேதுணிந் தாட யபாமபே 44

பஞ்சணையுழுவணையும் பாயலுமவெறும
பாழகுகரடதனிலே பயனபெறுமோ
மஞ்சளமணமபோய்சுடு நாமணங்கள்
வருமென்றுதெளிந்தநின் றுடாயபாமபே. 45

முக்கனியுஞ்சாக்கரையு மோதகங்களும்
முதிர்சுவைப்பண்டங்களு முந்திபுண்டவா
மிக்கவியிர்போனடிப்பு கண்ணைவிழங்க
மெய்யாகக்கண்டோமென் றுடாயபாமபே 46

வண்ணப்பட்டுவாசனையும் வாய்த்தகோலமும்
வண்கலியையாலவட்ட மறுஞ்சின்னமும்
திண்ணமுடன்யமயுரஞ் செப்புங்காலத்திற
சேவரமாட்டாதென் றுடாய்பாமபே. 47

மக்கள்பெண்டி ஈற்றமரு மககண்மற்றவா
மாளும்போது கூடவவா மாள்வதிலையே
தக்கவுலகனைததையுந் தந்தகாததனைத்
தாவித்தாவிததுதிதுநின் றுடாய்பாமபே. 48

கானலைமாளீரெனவே கண்டுசெல்லல்போல்
காசினிவாழ்வியைமுடா கண்டுகளிப்பா
மேனிலைகண்டாராகள்வீனாய் வீமபுபேசிடா
மெய்யனபதநடுவாரென றுடாய்பாமபே. 49

பெண்ணைசை விலககல.

வெயில்கண்டமஞ்சள்போன்ற மாதரழகை
விரும்பியேமேல்விழுநது மேவுமாநதா
ஒயிலகண்டயிலவுகாத தோடுநகிலிபோல
உடலபோனாலோடுவாரென றுடாய்பாம்பே. 50

செண்டுமுலைவண்டுவிழி கொண் டதோகையசை
சித்தப்பாலவிழுங்கியே சீயென்றொருதம
குண்டு கடடெருமையேறுங் கூறுபபருநதைக
கொன்றுதினறுவிட்டோமென் றுடாய்பாம்பே. 51

வடடமுலையென்றுமிக வற்றுநதோலை
மகமேருவென்றுவமை வைததுகூறுவா
கெட்டநாற்றமுள்ளையே னிக கேணியில்விழுநதோ
கெடுவரெனேறதுணிந் தாடாய்பாமபே. 52

மலஞ்சொரிகண்ணைவடி வாளுக்கொப்பாக
வருணித்துசொல்வாராமதி வன்மையில்லாதா

சூலமகண்டுபேசுகின்ற கூகைமாந்தரங்கள்
சூழிகேயிரையென ருடாய்பாம்பே. 53

சிககுநாருங்கூந்தலைச் செழுமேகமாய்ச்
செப்புவாராகளகொங்கைதனைச் செப்புக்கொப்பதாய்
நெக்குநெககுநகிப்பெண்ணை நெஞ்சினினைப்பார்
நிமலனைநினையாரென ருடாய்பாம்பே. 54

நாறிவருமெச்சிறனை நல்லமுதென்றும்
நண்ணுஞ்சளிநாசுதனை நற்குமிழென்றும்
கூறுவாரகளுபுத்தியில்லாக் கூகைமாந்தர
கோனிலையையறியாரென ருடாய்பாம்பே. 55

மயிலென்றுவகுயிலென்று மாணிக்கமென்றும்
மானையென்றுநதேனையென்றுமவானமுதென்றும்
ஒயிலானவனமதிற கொடுத்தவனென்றும்
ஓதாமறகடிநதுவிட்டாடுபாம்பே. 56

நின்னறகொடியென்றுஞ் சோதிவிளக்கென்று
மெல்லியென்றும்வல்லியென்றும் மேனகையென்று
கன்னறகட்டியென்றுஞ்சீனி கறகண்டென்றும் [ம்
கழறமறகடிந்தோமென ருடாய்பாம்பே. 57

பூவையென்றும் பாவையென்றும் பொண்ணை
யென்றும், பூந்திருவையென்றுமென்றனன பொக
கிஷமென்றும், கோவையென்றுங் கோதையென
துங் கோகிலமென்று, கூறமற்றுறந்தோமென்
ருடாய்பாம்பே. 58

பலக்குடமீதிலே மஞ்சள்பூச்சென்றும்
மல்குமபுழுகூட்டின்மேல் வண்ணத்தோலென்றும்
சலககுழிக்குள்ளேநாற்றஞ் சாரந்தசேறென்றும்
தானறிந்துதள்ளினோமென ருடாய்பாம்பே. 59

சரீரத்தின குணம்.

ஊததைதசுமுழியிலே மண்ணையெடுத்தே
உதிர்ப்புணலிலே யுண்டைசேர்த்தே
வாயதகசூயவனா பண்ணுமபாண்டம்
வரகோடடுக்குமாகாதென ருடாய்பாம்பே. 60

இருவாபண்சோத்திட வொருவாபண்ண
சுரைநதுமாதமாய வைத்தசூளை
அருமையாயிருப்பினு மந்தசூளை
அரைக்காசுக்காகாதென ருடாய்பாம்பே. 61

பரியாசம்போலவே கடித்தபாம்பு
பலபேரறியவே மெத்தவிங்கிப்
பரியாரொருமாது பார்த்தபோது
பையோடேகழன்றதென் ருடாய்பாம்பே. 62

சீயுமலமுஞ்செந் நீருநிணமுஞ்
சோநதிடுநாற்றக் குடமுடைந்தால்
நாயுநரியும் பேயுங்கழுகும்
நமதென்றேதின்னுமென ருடாய்பாம்பே. 63

நீரிலெழுநீர்க்குமிழி நிலைகடல்போல்
நில்லாதுடல்நீங் விடும் நிச்சயமென்றே
பாரிற்பலவுயிரகளைப் படைத்தவன்றனைப்
பறறவேபறறித்தொடாந் தாடாய்பாம்பே. 64

நாறுமீனைப்பலதர நல்லதண்ணீரால்
நாளுங்கழுவினுமத னாறமபோமோ
கூறுமுடலபலநதி யாடிக்கொண்ட்தால்
கொண்டமலநீங்காதென் ருடாய்பாம்பே. 65

காய்த்தமரமதுமிகக் கலவடிபடும்
கண்மகளைக்கொண்டகாயம் கண்டனைபெறும்
வாயத்தவழுடையார வாழ்பவரென்றே
வஸ்துத்திருவடிதொழு தாடாய்பாம்பே. 66

பேசரியநவவாயிற பிரேறறுருத்தி
பெருங்காறறுள்புகுந்தாற பேசசுண்டாச்சே
ஈசனிலையறியாருக கிந்ததுருத்தி
எரிமண்ணிறகையென ருடாய்பாமபே. 67

மாபபாவைபோலவொரு மண்ணு நசுசெயது
வளமானசீவென்னனுரு சூத்திரமாடடித
திரைகருள்ளிருந்தசைப்போன தீர்ந்தபொழுதே
தேகம்வீழுமென்றுதெளிந தாடுபாமபே. 68

தசநாடி தசவாயு சதததாது
சார்ந்தமரககப்பலது தத்திவீழுமே
இசைவானகப்பலினை யேகவெள்ளத்தில்
எனனுருமோட்டத்துணிந் தாடாய்பாமபே. 69

அகப்பறறு நீக்கல்.

தாமரையிலையினிலே தண்ணீர்தங்காத
தனமைபோலசசுகததாசை தள்ளிவிட்டெங்கும்
தூமணியாவிளங்கிய சோதிபததைத
தொழுதுதொழுதுதொழு தாடாய்பாம்பே. 70

களளங்கொலைகாமமாதி கண்டித்தவெல்லாம்
கட்டறுததுவிட்டஞான கண்ணைத்திறந்து
தெள்ளிதானவெட்டவெளி சிற்சொருபதைத
தேர்ந்துபாரத்துச்சிந்தைதெளிந் தாடாய்பாம்பே. 71

சொலலுடபுளியமபழத்தி னோடுபோலவே
சுற்றத்திருந்தாலுபவா தொந்தங்களற்று
நல்லுமனதேபா நின்மலத்திலே
நின்றுணைதான்வெறும்பாழென ருடாய்பாம்பே. 72

சேறற்றற்றிரிபுள்ளிபூச்சி சேறறைநீக்கல்போல்
தேசத்தோடொததுவாழ்பவாச் செய்கைகண்டபின

சாறறுமபாவெளிதனைச் சாநுமவழியே
தானடக்கவேணுமென ருடாயபாம்பே. 73

எண்ணெய்கஞ்சந்தண்ணீர்கஞ்சுத் தொந்தமில்லாவாறு
எப்போதுமிப்புவிழி லெய்தவேண்டும் [போல்
கண்ணுக்குக்கண்ணானவொளி கண்டுகொள்ளவே
கட்டறுததுவாழ்ந்திடநின் ருடாயபாம்பே. 74

கககிவிட்டசோறுகறி கந்தமூலங்கள்
கண்களிககசுததமான காட்சிபோலவே
கிக்கிகொண்டசுகத்திலைச் சீயெனறொறுததுச
சீர்பாதகாணதகெளிந் தாடாயபாம்பே. 75

கோபமென்னுமதயானை கொண்டமலத்தை
கூடாகொளபுதகீயங்குசுததாற கொன்றுவிட்டோங்
திபமென்னுஞ்சிறசொரூபசெய்யபொருளைச் [காண
சோந்தறுவகொண்டோமென ருடாயபாம்பே. 76

நித்தியமென்றுமலையி னின்றுகொண்டோம்யாம்
நினைத்தபடிமுடிதது நின்மலமாறேம
சத்தியமாயெங்குகடந் தானழியாதே
சந்ததமுமவாழ்வோமென ருடாயபாம்பே. 77

மனமென்னுங்குதிரையை வாகனமாக்கி
மதியென்னுங்கடிவாளம் வாயிற்பூட்டிச்
சினமென்னுஞ்சீனிமேற சீராயேறித்
தெளிவிடஞ்சவாரிவிட டாடாயபாம்பே. 78

ஆசையென்னுஞ்செருப்பினமே லடியைவைத்தே
ஆங்காரமுட்காட்டை யேறிமிதித்தே
காசையென்னுநதற்குணத்திற் கனல்கொளுத்தித்
காலாகாலங்கடந்தோமென ருடாயபாம்பே. 79

காகனெனுங்கொடிதான கடும்பகையைக்
கறபமெனுமவாளிறை கடநதுவிட்டோம்
தாலப்பிறப்பினைத் தானகடநதோம்
தறபாங்கண்டோமென ருடாயபாம்பே. 80

தேனில்விழுந்தாயைப்போலச் சிந்தைகுலைந்து
திகையாமறசிறசொரூப தெரிசினைக்கண்டு
வானிறபாந்திடச்சூத வானமதுதீர்ந்து
வாயிறபோட்டேகரின ருடாயபாம்பே. 81

துக்கியபாதங்கண்டேன சொதிகண்டேன
சுததவெளிகுள்ளையொரு கூததனகண்டேன்
தார்க்கியசிரசினமேல வைத்தபாதம்
சறகுருவிற்பாதமென ருடாயபாம்பே. 82

ஆலப்பொந்திலே வாழ்ந்தபாம்பே
அரசடிப்பொந்திலே புகுந்துகொண்டாய்
வாலடிதன்னிலே பாதத்துப்பாதது
வாங்கியேதுங்கிறின ருடாயபாம்பே. 83

நாலுத்தெருவிலே நாலுமபம்
நடுத்தெருவிலே பொனகபம்
போலுமவிளங்குபொன கமபத்தினுககே
பூமாலைசூட்டிநின ருடாயபாம்பே 84

ஆழிபெயாந்தாலுமரு மட்டேயலையும்
அடியோடுபெயாந்தாலு மன்றிக்கால
ஊழிபெயாந்தாலுமதி யுண்மைபடிக்கே
உறுதிபெயாதுநின ருடாயபாம்பே. 85

வாயுவினையிரையாக வாங்கியுண்டே
வருடிக்குநீரினை வாயுண்மடுததே
தேயுபிறைகுளிரகாய்ந்து வெட்டவெளியில்
திகைப்பறச்சோந்துநின ருடாயபாம்பே. 86

மாசில்கதிவனையிலே மண்டலமிட்டே
மதியானபெருமபட மடலவிரித்தே
ஆசில்பராபரமான வாதிபதத்தை
அடுத்தடுத்தேதுதித தாடாயபாம்பே. 87

காடுமலைநதிபதி காசி முதலாயக
காலகடுக்கவேடிப்பலன காணலாகுமோ
வீடுபெருமவழிகிலே மேனிக்கொள்ளவே
வேதாந்தத்தரையினின ருடாயபாம்பே. 88

எள்ளளவுமன்பு ததிலிலலாதாமுத்தி
எய்துவதுதொல்லுலகி வில்லையெனவே
கள்ளப்புலன்கட்டறுததுக காலகாலனைக்
கண்டுதொழுதேகளித தாடாயபாம்பே. 89

சூரியனைக்கண்டபனி தூரவோடவ்போல்
சொந்தபந்தஞ்சித்தபரி சுத்ததலத்தில்
சூரியனைக்கண்டுநரி சித்தேயனபுடன
அகலாமறபற்றிதொடாந தாடாயபாம்பே. 90

காந்தம்வலியிருமபுபோல மாசினமனதைக
காட்சியானவஸ்துவுடன கலக்கச்சேதத்துச
சாந்தமுடன்றேண்டியின தாடபுமபோலச்
சலியுமற்றொடாநதுநின ருடாயபாம்பே. 91

உளியிட்டகறசிலையி னுண்டோவுணாச்சி
உலகத்தினமூடாகளுக சூண்டோவுணாச்சி
புளியிட்டசெம்பிறகுற்றம போமோவஞஞாநம்
போகாதமூடர்க்கென ருடாயபாம்பே. 92

திரளானபோரினாசி தேடனபோனமுத்தி
சிககாதுதேசாசார தேகாதமமால்
அருளானமூலகுரு வையாசெயலால்
ஆனந்தங்கொண்டோமென் ருடாயபாம்பே. 93

வட்டுச்சுரைக்காயக்கறிக கெய்திடாதுபோல்
எண்டிசைதிரிந்துங்கதி யெய்தலிலையே
நாட்டுக்கொருகோயிறகட்டி நாளும்புசித்தே
நாதனபாதங்காணாகளென ருடாய்பாமபே. 94

தன்னையறிந்தொழுகுவோர் தனனைமறைப்பா
தன்னையறியாதவரே தனனைக்காட்டுவா
பின்னையொருகடவுளை பேணரினையா
பேரொளியைப்பேணுவா யெனருடாய்பாமபே. 95

பாலிறசுவைபோலுமெங்கும் பாயந்தலொளியை
பறறும்பொன்பறறவைதத பானமைபோலே
காலிறசுழிமுனைநின்று கண்டுகொண்டு
களிததுகளிததுநினை ருடாய்பாமபே. 96

தேககெடுத்தேயோடுமவானத தேனையுண்டபின்
தேகபந்தங்கொண்டனமித தேசவாழ்வனை
ஒக்காளமென்றெண்ணி யோசையுடன்
உள்ளந்தெளிந துநினை ருடாய்பாமபே. 97

சதூவேதமாறுவகை சாஸ்திரம்பல
தந்திரமபுராணங்களை சாற்றுமாகம
விதமவிதமானதான வேறுநூல்களும்
வீணானநூல்களென் ருடாய்பாமபே. 98

சமயபேதம்பலவான சாதிபேதங்கள்
சமயத்தோர்க்கேயல்லாதுசற சாதுக்களுக்கோ
சிவமயத்திலேறினபேர் சித்தமாறுமோ
சித்தாசித்தாந்தந்தோந் தாடுபாம்பே. 99

பூசைசெய்ததால்சுதத போதம்வருமோ
பூமிவலஞ்செய்ததனற புண்ணியமுண்டோ
ஆசையறறகாலத்திலே ஆதிவஸ்துவை
அடையலாமென்றுதணிந தாடாய்பாம்பே. 100.

மூலவேரறிந்துகொண்டால் மூன்றுலகமும்
முனபாகவேகண்டுநித்திய முத்திசேரலாம்
சாலவேரறிந்ததாலே தானபயனுண்டோ
சுகத்தைப்பொய்யென்று தெளிந்தாடாய்பாம்பே.

சுகத்தினுதியென்றிடாது தானனுகிபாற
சமைத்ததென்றுரைப்பார்கள சததையறிபார
மகததுவனிலைகறப வனமையல்லாது
மறறுமவன்மையில்லையென் ருடாயபாமபே. 102

ஆயிரத்தெட்டிதழவீட்டி லமாநதசித்தன்
அண்டமெல்லாநிறைநதிடு மறபுத்தித்தன்
காயமில்லாதோங்கிவளர காரணசித்தன்
கண்ணுளொளியானென் ருடாயபாமபே. 103

நாறபத்துமுக்கோணநிலை நாபபணதாக
நாடுமக்கரச்சொரூப நாயகன்தனை
மேறபடுத்திக்கொண்டாவந்த மேலுலகெவா
மெல்லடிக்குத்தொண்டேயென் ருடாயபாமபே. 104

கண்டவாகளொருக்காலும் விண்டிடாராகள்
விண்டவாகளொருக்காலும் சுண்டிடாராகள்
கொண்டகோலமுள்ளவாகள் கோனிலைகாணா
கூததாடிகூததாடி யாடுபாமபே. 105

ஆறுகலைக்குச்சுகஞள்ளே யாடுமொருவன
அயலவீடுபோகுமுன்னே யரண்கோலிகொள
வேறுபட்டாலவனறலை மீட்டலறிதே
மேவுமுன்னேவிட துகொண்டாடுபாம்பே. 106

எண்ணரியபுண்ணியங்க ளெல்லாஞ்செய்துமென
ஏகனடிநெஞ்சமதி லெண்ணுவிடிவே
பண்ணரியதவப்பயன பத்தியிலலை யேறீ
பாழ்படுமெனறுதுணிக் தாடாயபாமபே. 107

எவவிலகுஞ்சொந்தமதா யெய்தும்பயனென்
எங்களாதிபதாமபுய மெண்ணுககாணீயில்
இவவுலகவாழவுதானு மினறேவருமென
றெண்ணிககாததனடிநினை ந்தாடாய்பாம்பே. 108

மணக்கோலங்கொண்டுமிக மனமகிழ்நது
மககண்மனைசுற்றததோடு மயங்கினின்றய
பிணக்கோலங்கண்டுபினனுந துறவாவிட்டால
பிறப்புக்கேதுணையென ருடாயபாம்பே. 109

பிறப்பையுமிறப்பையு மறுததுவிடயான்
பெருமருந்தொன்றுசொல்வேனபெப்புடன்கேளாய்
திறப்புடனமன்பபூட்டுஞ் சிந்தைக்கதவும
திறந்திடுமவகையறிந தாடாயபாம்பே 110

இறந்தவரைவ ரிஷ்டமானவா
எய்துமவரிற்றாரென் றெல்லார்க்குஞ்சொல்
மறந்தவரொருவரெனறே மண்ணிலுள்ளோரா
வகையறிந்திடவேநின ருடாயபாம்பே. 111

நானகடிச் செயபுள

ஆகா முதலிலே பரம்பதாக
ஆனந்தவயலிலே படபவிரித்தே
ஊகாரமுதலிலே யொதகொடுங்கு
ஒடிவகாரத்தி னுக்கைகநீட்டிச
சிகாரங்கிடந்ததோர மந்திரத்தைச
சிததப்பிடாரனா போதஞ்செய்ய
மாகாரப்பிறப்பையும் வேரறுதது
மாயபந்தங்கடந்தோமென் ருடாய்பாம்பே. 112

தந்திரஞ்சொல்லுவார தமையறியார
தனிமந்திரஞ்சொல்லுவார பொருளறியார
மந்திரஞ்செபிப்பார்கள் வட்டவீட்டினுள்
மதிலினைச்சுற்றுவார் வாயிலகாணா

அந்தாளுசென்றுமே வோபிடுங்கி

அருளென்னுஞானததா லுண்டைசோததே
இந்தமருந்தினைத் தின்பிராகில்

இனிப்பிறப்பிலையென ருடாய்பாமபே. 113

களிமண்ணிலொரு கபபலசேர்ததே

கனமானபாயமநங் காணநாட்டி

அளிபுலநதன்னையே சுககாணுக்கி

அறிவென்னுமாதாச் சீனிதூக்கி

வெளியென்னும்வட்டததே யுள்ளடக்கி

வேதாந்தககடலிலே மெல்லவோட்டித

தெளிவுறுஞானியா ரோட்டுங்கப்பல்

சோபாதஞ்சோந்ததென ருடாய்பாமபே. 114

உள்ளததுக்குள்ளே யுணரவேண்டும்

உள்ளுமபுறமபையு மறியவேண்டும்

மெள்ளககனலை பெழுப்பவேண்டும்

வீதிப்புனலிலே செலுத்தவேண்டும்

கள்ளப்புனலைக் கடிந்தவிட்டுக

கண்ணுகுமுககுமேற காணநின்று

தெள்ளுபாளுசோதி தனனைத்தேடிச

சோபாதங்கண்டோமென ருடாய்பாமபே. 115

ஓங்காரககம்பததி னுசசிமேலே

உள்ளுமபுறமபையு மறியவேண்டும்

ஆங்காரககம்பததை யறுததுவிட்டே

ஆனந்தவெள்ளத்தைத் தாககிக்கொண்டே

சாங்காலமில்லாமற ருணுவுடனே

சட்டதிட்டமாகச்சோந்தது சாந்தமாகவே

துங்காமறறுங்கியே சுகமடைந்து

தொந்தோம்தொந்தோமென ருடாய்பாம்பே. 116

கிரகஞுடத்திலே பாம்படைப்போம்

வேதாந்தவெளியிலே விட்டாட்டுவோம்

கரணங்களைப்பிடுங்கி யிரைகொடுப்போம்

காலக்கடுவெளியின றுடநிஹிப்போம்

தூகந்தனிலேறித தொலலுலகெங்கும்

சுற்றிவலமவநதுநித்திய சூசுங்கண்டும்

உரையற்றமந்திரஞ் சொல்லிமீட்போம்

ஒருநான்குமபெற்றேருமென றுடாய்பாம்பே. 117

காயகஞுடத்திலே நின்றபாம்பைக

கருணைக்கடலிலே தியங்கவிட்டு

நேயச்சுழுமுனை நீருபாயச்சி

நித்யமானவஸ்துவை நிலைக்கநாடி

மாயப்பெருவெளி தன்னிலேறி

மாசற்றபொருளினை வாய்க்கத்தேடி

ஆயத்திறைகடந தப்பாறபாழின

ஆனந்தஞ்சோந்தோமென றுடாய்பாம்பே 118

மூலத்தலத்திலே நின்றகருத்தை

முற்றஞ்சுழுமுனை தன்னிலூடே

மேலத்தலத்திலே கிரதுவட்டம்

மேலைவழியிலே மேகிவாழும்

புலத்திதாயக் கருணையினால்

கரகதிஞான சொருபமாகி

ஆலச்சயனத்ததுமா லுடனினறே

ஆனந்தஞ்சோந்தோமென றுடாய்பாம்பே. 119

புலனைநதுவீதியில் வையாளியாயும்

புரவியெனுமனதை யொருமைப்படுத்தி

மலபந்தவுலகங் கடந்தாலே

மன்னுகுருபாதத்தி நிலைநாடித்

தலமைந்தபூலோகங் கடந்ததாலே
சந்திரமண்டலங் கடந்ததாகும்
வலம்வந்துபூலோகக் கடலைக்கி
ஆனந்தமாகிநின் ருடாய்பாம்பே.

120

குருவென்னுமாசா னுருவெடுத்தக
குறியானஞானந் துப்பாககியாககி
அருளென்னுமருளே யுண்டையாககி
ஆனந்தமாகவே யதைக்கடந்தே
மருளென்னு மாதாம நெறிதொட்டு
வாங்காமலெரிந்திட நெட்டையிட்டு
பருவலைகளுளளே பட்ட தெனறே
பறருளைபறறிநின் ருடாய்பாமபே

121

கன்னன்குகையிலே கான்மறிப்போம்
கரு ானுலையிலே தீழூட்டுவோம்
சொன்னாதலையிலே பொன்னாக்குவோம்
சுருதியருகலலி யொப்பஞ்செய்வோம்
மினனாகளபாசத்தை விட்டெரிப்போம்
மெய்ப்பொருட்குறிகண்டு விருப்படைவோம்
பன்னாதேபன்னாதே சுமமாவிரு
பாரபரஞ்சோநகோமென ருடாய்பாம்பே.

122

சாதிப்பிரிவிலே தீழூட்டுவோம்
சந்தவெளியினிற் கோலநாட்டுவோம்
விதிப்பிரிவினில வினையாட்டுவோம்
வேண்டாமதனியி லுறவுசெய்வோம்
சோதித்தலாகியே தாங்கிவிடுவோம்
சுகமானபெண்ணையே சுகத்திருப்போம்
ஆதிப்பிரமாக்க னைந்துபேரும்
அறியார்களிதையென் ருடாய்பாம்பே.

123

நெட்டெழுதததனிலே நிலைபிடிதது
 நீங்காவெழுததிலே வாலெழுதுக்கி
 விட்டல்லெழுததிலே படமகிரிதது
 விண்ணினவழியிலே மேவியாடிப
 பட்டவெழுததையும் பதிந்திருப்போம்
 பன்னிரண்டா மெழுத்தினிற பன்னிககூடி
 திட்டமுடனெமககரு தேசிகஞாதன
 சீர்பாதஞ்சோந்தோமென றுடாய்பாமபே. 124

ஊசித்தனைக்குடத்தினிற பாம்படைப்போ
 முலகெலாஞ்சுறறி யுலானிவருவோம்
 மாசுள்ளபிறவியை மறந்திருப்போம்
 மனமொததவேனையிலே விட்டாட்டுவோம்
 மாசுபபுலன்களை யிரைகொடுப்போம்
 மனதுற்றஉச்சியி லேறியாடுவோம்
 பேசுமெழுததையும் விழுங்கவிடுவோம்
 பிறப்பிறப்பறறேமென றுடாய்பாம்பே. 125

ஆணிககுடத்திலே பாம்படைப்போய்
 அக்கினிக்கோட்டையே லேறப்பாப்போம்
 மாணிககததுணினமேல் விட்டாட்டுவோம்
 மனம்வாகஞுகாயத்தை யிரைகொடுப்போம்
 நாணிககயிறறையு மறுத்திடுவோம்
 நமனற்றநாதன்பத நாடியேநிற்போம்
 ஏணிப்படிவழிகண் டேறவிடுவோம்
 யாருமிதையறியாரென் றுடாய்பாம்பே. 126

வடக்குகிழக்குமாய நூலிழைப்போம்
 மற்றஞ்சுழலிலே பாவுபூட்டுவோம்
 நடககும்வழியிலே யுண்டைசேர்ப்போம்
 நடவாவழியிலே புடவைநெய்வோம்

குடககுக்கரையிலே கோல்போடுவோம்
 கொயதகையெங்குமே விறறுவிடுவோம்
 அடக்கியேகததுளே வைக்கவும்வல்லோம்
 ஆதிபதங்கண்டோமென் றுடாய்பாம்பே. 127

சூததிரககுடத்திலே பாம்படைப்போம்
 சுழுமுனைகளுளே சுகித்திருப்போம்
 பாததிரங்கொண்டுமே பலியிரப்போம்
 பததெட்டுமூன்று படிகடந்தோம்
 ஊததைச்சடலத்தினைப் புடமிடுவோம்
 உளவெனமகருநல லுறுதிசொல்லப்
 பாரததுரையிதனமெய பலிககவெண்ணிப்
 பதனம்பதனமென ருடுபாம்பே. 128

மவவக்குடத்திலே பாம்படைப்போம்
 மணிவட்டவாசியை வாரியுண்போம்
 பக்குவககுடங்களைத் தளளிவிடுவோம்
 வககிரசொப்பனந தாண்டிவிடுவோம்
 மவ்வெளியிலே விட்டாடடுவோம்
 பஞ்சகருவியைப் பலிகொடுப்போம்
 சிவ்வுருவாகியே நின்றோமென்றே
 சோபாதங்கண்டுதெளிந தாடுபாம்பே. 129

பாம்பாட்டிசித்தர் பாடல் முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்

இடைக்காட்டுச்சித்தர் பாடல்

காப்பு.

கலிததுறை.

ஆதியந்தமில் லாதவனாதியைத
திதுறும்பவந தீபபடுபஞ்சுபோல்
மோதுறுமபலி முப்பொறியொததுறக
காதலாகக கருதகிறகருதுவாம.

தாண்டவராயகோன கூறுதல.

எல்லாவுலகமு மெல்லாவுயிரகளு
மெல்லாப்பொருள்களு மெண்ணரிய
வல்லாளனாதி பரமசிவனது
சொல்லலாகுமே கோனாரே.

1

வாணியனபோல வயங்குமபிரமமே
சூனியமென்றறிந தேததாக்கால்
ஊனியலாவிக கொருகதியிலையென
ரோர்ந்துகொள்ளுவீர கோனாரே,

2

முததிக்குவித்தான மூரததியைத்தொழுது
முததிககுறுதிகள் செய்யாக்கால்
சித்தியும்பததியுஞ் சததியுமுததியுஞ்
சேரவாகுமோ கோனாரே.

3

தொல்லைப்பிறவியின ரொந்தமுற்றவே
சோமபலற்றுததவஞ் செய்யாககால்
எல்லையில்கடவு ளெய்தும்பதமுனக்
கில்லையென்றெண்ணுவீர கோனாரே.

4

ஆரணமுலத்தை பண்புடனேபா
 மானந்தககோலத்தை யனபுடனே
 பூரணமாகவே சிந்தித்துமெயஞ்ஞானப
 போதத்தைச்சாராதுகொள் கோனாரே. 5

காலாகாலங் கடந்திடுசோதியைக
 கற்பனைக்கடந்த வற்புதநீதியை
 நூலாறபெரிய சொன்ன நுண்பொருளை
 நோக்கத்திறகாண்து கோனாரே. 6

சொல்லருஞ்சகல நிட்களமானதைச்
 சொல்லாற்சொல்லாமல் கோனாரே
 அல்லுமபகலு மகத்திலிருத்திடி
 வந்தகனகிட்டுமோ கோனாரே 7

சூரியனவாள்பட்ட துய்யபனிரெடுந
 தோற்றம்போவவெவவினை தூள்படவே
 நாரிடப்பாகன ருணைஞ்சிறபோற்றியே
 நறகதிசோந்திடு கோனாரே. 8

மும்மலநீக்கிட முப்பொறிக்கெட்டாத
 முப்பாழுகிடந்த வப்பாழைச்
 செம்பறியோட்டிய வேலையமையததுஞ்
 சிந்தையில்வைப்பீரே கோனாரே 9

பஞ்சங்தமாயச் சஞ்சலப்பறக்கப்
 பறநின்றதைப் பறறியனபாய
 நெஞ்சத்திருத்தி யிரவுபகலுமே
 நேசித்துக்கொள்ளுவீர் கோனாரே. 10

நாராயணக்கோன் கூறுதல்.

கொச்சகக் கலிப்பா.

சீராசிவக்கொழுந்தைத் தெள்ளமுதைச் செந்தே
 னைப், பாராதிவானபொருளைப்பஞ்சவுருவானவொன்
 றைப், பேரானவிண்ணொளியைப் பேரின்ப வாரி
 தியை, நேராகவெநநாளு நெஞ்சிருத்திவாழ்வேனே.

கண் ணுண்மணியைக்கறபகத்தைக்காஞ்சனத்தைப்
பெண் ணுருவிப்பாதிவினை பேசரியமுப்பொருளை
விண்ணினமுதைவிளக்கொளியை வெங்கதிரைத
தண்ணியை புள்ளிவவைததுச் சாளுபஞ்சாருவனே.

கண்ணி தரு.

மனமெனனுமாட்டங்கிற ருண்டவாகோனே-முததி
வாய்த்ததென்றெண்ணேடா தாண்டவக்கோனே.

சினமெனனும்பாம்பிறந்தாற ருண்டவக்கோனே-
யாவுஞ், சித்தியெனறே நினையேடா ருண்டவக்
கோனே. 14

ஆசையெனும்பசுமாளிற் ருண்டவக்கோனே-இந்த
அண்டமெலாங்கண்டறிவாய தாண்டவக்கோனே.

ஓசையுள்ளடங்குமுன்னந தாண்டவக்கோனே-மூலத
தோங்காரங்கண்டறிநீ தாண்டவக்கோனே. 16

மூலப்பதியதத தாண்டவக்கோனே-உள்ளே
முனைததவோபிடுங்கேடா தாண்டவக்கோனே. 17

சாலககளத்தியலபு தாண்டவக்கோனே-மலச
சாவெனறேதோநதறி தாண்டவக்கோனே. 18

பறறேபிறப்புண்டாருநதாண்டவக்கோனே-அதைப்
பறறாததுவிடு தாண்டவக்கோனே. 19

சற்றேபிமததிசை தாண்டவக்கோனே-உன்னுள்
சலியாமல்வைக்கவேண்டுந தாண்டவக்கோனே. 20

அவிததுமுததுமுனையாதேதாண்டவக்கோனே -பத்தி
அற்றவாகதியடைவார தாண்டவக்கோனே. 21

செவிதனிற்கேளாதமறை மாண்டவக்கோனே-குரு
செப்பில்வெளியாமல்லவோ தாண்டவக்கோனே. 22

கட்டளைக் கலித்துறை.

மாடுமனைகளும் ககளுஞ் சுற்றமும் வானபொருளும், வீடுமனைகளும் வெண்பொன்னும் செம்பொன்னும் வெண்கலமுப, காடுங்குடைகளுங் கல்லாப் பணியுங்கரிபரியுந், தேடுப பல வண்டமு நிலலா சிவகதி சோமினகளே.

நேரிசை வெண்பா.

போகம்போம்போககியம்போம்போசனம்போம்புனமைபோம், மோகம்போம் மூராககம்போம் மோசம்போம் தாகம்போம், வேதமுத லாகமங்கண்மேலானதென்று பலகால், ஒதுபிரமததுற்றக கால.

தாண்டவராயக்கோன-தரு-

தாந்திமித்திமி தந்தக்கோனாரே.

தீந்திமித்திமி தீந்தக்கோனாரே

ஆனந்தக்கோனாரே அருள்

ஆனந்தக்கோனாரே.

ஆயிரத்தெட்டு வண்டமுங்கண்டேன்
அந்தவட்டத்துள்ளே நின்றதுங்கண்டேன்
மாயிருஞ்ஞாலத்து நூற்றெட்டுமபாததேன்
மந்தமனததுறஞ் சந்தேகந்தீர்த்தேன். (தாந்) 25

அந்தக்காரணமெனச் சொன்னாலுட்டையும
அஞ்ஞானமென்னு மடர்ந்தவன்காட்டையும
சந்தத்தவமென்னும் வாளினாலவெட்டினேன்
சாவாதிருந்திடக் கோட்டையுங்கண்டேன் (தாந்) 26

மெய்வாய்கணமுகஞ்ச செவியென்னுமைந்தாட்டை
வீறுஞ்சுவையொளி யூரேசையாங்காட்டை
எய்யாமலோட்டினேன் வாட்டினேனாட்டினேன்
ஏகவெளிகுள்ளே யோகவெளிகுள்ளே. (தாந்) 27

பற்றிரண்டுமறப் பண்புற்றேனென்புற்றேன் (ன்
பாலையுமுட்கொண்டேன் பேலையாங்கட்கொண்டேன்

சிறறினபரீக்கினேன மறறினபநோககினேன
சிறபாஞ்சோந்திட்டேன் தறபாஞ்சார்ந்திடேன.

அண்ணாககையூடே யடைததேயமுதுண்ணேன
அநதாதையப்பொழுதே யெண்ணினேன்
விண்ணாளுமொழியை மேவிப்பூசைபண்ணேன
மெயஞ்ஞானமொன றனறிவேறே யொன்றைநண்ணேன 29

மண்ணாதிபூதங்க னைநதையுங்கண்டேனே
மாயவிகாரங்கள் யாவையுமவிண்டேனே
விண்ணாளுமொழியை மெய்யினுட்கொண்டேனே
மேதினிவாழவினை மேலாகவேண்டேனே. (தாந) 30

வாககாதியைநதையும வாககாயதெரிந்தேனே
மாயைசம்பந்தங்க னைநதுமபுரிந்தேனே
நோககருமயோகங்க னைநதுமபுரிந்தேனே
துவலுமறறைந்தியோக நோகமபரிந்தேனே (தாந) 31

ஆறுதாரத தெய்வங்களைநாடு
அவாக்குமேலான வாதியத்தேடு
கூருனவட்டவா னந்தத்திறகூடு
கோசமைந்துங்கண்டு குன்றேறிக் கூததாடு. (தாந) 32

நாராயணக்கோன கூறுதல்.

ஆதிபகவானேயே	பசுவே
யன்பாநினைப்பாயேல்	
சோதிபரகதிதான்	பசுவே
சொந்தமதாகாதோ.	33
எங்குநிறைப்பொருளைப்	பசுவே
எண்ணைப்பணிவாயேல்	
தங்குமபாகதிபில	பசுவே
சாந்ததஞ்சாருவையே.	34

அல்லும்பகலும்நிதம	பசுவே
யாடியபதந்தேடில்	
புவலுமோட்சநிலை	பசுவே
பூரணங்காண்பாயே.	35
ஒன்றைப்பிடித்தோராககே	பசுவே
உண்டைவசப்படுமோ	
நின்றநிலைதனிலே	பசுவே
நோமையறிவாயே.	36
எல்லாமிருந்தாலும	பசுவே
மீசுராருளிலையே	
இல்லா ததனமையெனறே	பசுவே
எண்ணிப்பணிவாயே.	37
தேவனுதலியின்றிப்	பசுவே
தோந்திடிவேவெருன்றில்லை	
ஆவிக்குமாவியதாம	பசுவே
யததன்றிருவடியே.	38
தாயினுமனபன்னரே	பசுவே
நீங்காதிருப்பானே	
முத்துக்குவிதானேன்	பசுவே
சத்திக்குள்ளானவனானேன்.	39
நேயமுடையவாபால்	பசுவே
மூலப்பொருளானேன	
சத்திக்குறவானேன்	பசுவே
தனனைத்துதிப்பாயே.	40
ஐயன்றிருப்பாதம	பசுவே
யன்புறமுநீபணிந்தால்	
வெய்யவினைகளைல்லாம்	பசுவே
விட்டோடுங்கண்டாயே.	41

சந்திரசேகரனாருன பசுவே

தாழநதுபணிவாயேல்

இந்திரனாருனமுதலோர பசுவே

யேவலபுரிவாரே. 42

கடபுலின காணவொண்ணாய் பசுவே

காததனடியிணைய

உட்புலனகொண்டேத்திப பசுவே

யுன்னதமெயவாயே. 43

சுடடியங்காணவொண்ணாப் பசுவே

சூனியமானவஸ்தை

ஒட்டிப்பிடிப்பாயேல பசுவே

யுனனைநிகாப்பவாயாரா. 44

தன்மனந்தனனாலே பசுவே

தாணுவைச்சாராதார

வனமரமொயப்பாகப பசுவே

வையததுரைப்பாரே. 45

சொல்லென்று நறபொருளாம் பசுவே

சோதியைபோற்றுக்கால்

இல்லென்றுமுத்திலை பசுவே

மெயப்பொருளுஞ் சொல்லுமே. 46

பலரொடு கிளத்தல்.

கண்ணுனமணியைக கருதியபேரொளியை

விண்ணின்மணியை விளக்கொளியைப்போற்றீரே.

மனாவாக்காயமெனும் வாய்த்ததபொறிகெகட்டாத
தினகரனைநெஞ்சமகிற சேவித்துப்போற்றீரே. 48

காலமூன்றுங்கடந்த கதிரொளியையுள்ளததாற
சாலமினறிப்பற்றிச் சலிப்பறவேபோற்றீரே. 49

பாலிறசுவபோலும் பழத்தின்மதப்போலும்
நூலிற் பொருள்போலு நுண்பொருளைப்போற்றீரே
மூவாமுதலை முககனியைசாக்கரையைத
தேவாபொருளைத் தெள்ளமுதைப்போற்றீரே. 51

நாயமறைப்பொருளைச் சுகவாரிதியமிாதை
நேயமுடனாளு நிலைபெறவேபோற்றீரே. 52

சராசரத்தைத்தந்த தனியானமூலமென்னும்
பராபரத்தைப்போற்றிப் பவமறவேபோற்றீரே. 53

மண்ணுதிபூதமுதல் வகுத்ததொருவான் பொருளைக்
கண்ணாரககாணக் கருத்திசைந்துபோற்றீரே. 54

பொயப்பொருளைவிட்டுப் புலமறியவொண்ணாத
மெயப்பொருளைநாளும் விருப்பமுறுப்போற்றீரே. 55

எள்ளிறறைலமபோ லெவகுநிறைந்தபொருளை
உள்ளிறறுத்திதே யுணாவடைந்துபோற்றீரே. 56

நெஞ்சொடு கிளத்தல

பூமியொல்லாமோராகுடைக்கீழ் பொருநதுவாசா
ளுதற்கு, காமியம்வைத்தாலுனக்குக் கதியுளதோ
கன்மனமே. 57

பெண்ணுசைகொண்டு பேணித்திரிந்தாக்கால
விண்ணுசைவைக்க விதியிலையே கன்மனமே. 58

மேயுமபொரிகடமை மேலிடவொட்டாக்குவினை
தேயுமெனறேநலவழியிற் செல்லுநீகதன்மனமே. 59

பொன்னிசைசைகொண்டு பூமிமுற்றநதிரிந்ததறை
மன்னிசைசைநோகுகும் வாய்க்குமோ கன்மனமே. 60

பொயயானகல்விகற்றுப் பொருண்மயக்கங்கொ
ள்ளாமவு, மெயயானஞானகலவி விருமபுவாய் கன
மனமே. 61

பேயகருங்குபோலப் பேருலகிவிசைசைவதது
நாயநரிகள்போலலைதா னனமைபுண்டோ கனமனமே 62

இருமபையிழுகதிடுங்காந்தத திபறகைபோற பல
பொருளை, விருமபினதாலவைநிலைபோ விளமபுவாய
கனமனமே. 63

கறபநிலையாலலவோ கறபகாலங்கடததல
சொறபநிலைமற்றநிலை சூட்சங்காண்கனமனமே. 64

தேகமிழப்பதற்குச் செபஞ்செய்தென றபஞ்செய்
தென, யோகமடடுஞ் செயதாலென யோசிப்பாய்
கனமனமே. 65

சாகாதிருப்பதற்குத்தான கற்றருங்கலவியன்றோ
வாகானமெய்ககலவி வகுத்தறிநீகனமனமே, 66

அறிவொடு கிளத்தல.

எல்லாப்பொருள்களையு மெண்ணப்படிபடைத்த
வள்ளாளன்றனை வகுத்தறிநீபுலலறிவே. 67

கடபுலனுக்கெவ்வளவுங் காணாதிருந்தெங்கும்
உடபுலனாயநின்றவொன்றை யுயத்தறிநீபுலலறிவே.

விழித்திருக்குமே னோயி லேவிற்றை துறைக்கமுண்
டாகும், செழித்திலங்கு மானமாவைத் தோந்தறிநீ
புலலறிவே. 69

மெய்யிலொருமெய்யாகி மேலாகிக்காலாகிப்
பொய்யிலொருபொய்யாதும் புலமறிநீபுல்லறிவே.

ஆத்தமத்தினகூறான வவயவமேபுன்னுடனே
கூத்தபுரிகின்ற கோளறிவாய்புலலறிவே. 71

இருட்டறைக்கும் நல்விளக்கா யிருக்குமுன்றன்
வல்லமையை, அருட்டுறையி னிறுத்திவிளக் காருநீ
புல்லறிவே. 72

நல்லவழியிறசென்று நம்பதவியெயதாமல
கொற்றவழியிறசென்று குறுகுவதெனபுலவறிவே.

கைவிளகுகுகொண்டு கடலிலவீழ்வார்போல
மெயவிளகுகுன்னுள்ளிருக்க வீழுவதெனபுல்வறிவே.

வாசிகுமுடேலான வானகதியுன்னுள்ளிருக்க
யோசிகுமுடேறகதிதா னுனசுகரிதோபுலவறிவே. 75

அனணையெப்போலெவவுயிரு மனபுடனேகாகதவரு
முன்னவணைககண்டு முத்தியடைபுலவறிவே 76

சித்ததகொடு கிளத்தல.

அஞ்ஞானமபோயிறறென்று துமபீபற-பா
மானந்தங்கண்டோமென்று துமபீபற
மெயஞ்ஞானமவாயததென்று துமபீபற-மலை
மேலேறிகுகொண்டோமென்று துமபீபற. 77

அல்லவ்நையிலையெனறே துமபீபற நிறை
ஆணவங்களாறறோமெனறே துமபீபற
தொல்லைநீங்குகிறறெனறே-துமபீபற
பாஞ்சோதியைககண்டோமெனத துமபீபற.

ஐய பொறியடங்கினவே துமபீபற-நிறை
அருவேப்பாருளெனத துமபீபற
கெம்பொருள்கள்வாயததனவே-துமபீபற
தெயவீகங்கண்டோமெனறே துமபீபற. 79

மூவாசைவிடோமெனறே துமபீபற-பா
முத்திநிலைசித்தியெனறே துமபீபற
தேவாசைவைத்தோமெனறு துமபீபற-இந்த
செகதையொழித்தோமெனறு துமபீபற. 80

பாழுவெளிறோக்கியே துமபீபற-மாயைப்
பற்றறறோமெனறேநீ துமபீபற
வாழ்விடமெனறெயசோந துமபீபற-நிறை
வள்ளலைச்சாராதோமே துமபீபற, 81

எப்பொருளுங்கனவென்றே தும்பீபற-உல
கெல்லாமழியுமென்றே தும்பீபற
அப்பிலெழுததுடலென்றே தும்பீபற-என்று
மழுவிவலாதாதியென்று தும்பீபற.

82

குயிலொடு கிளத்தல

சரணங்கொருநான்கு மடங்கினவே-கெட்டக
காமமுதலோராறு மொடுங்கினவே
சரணங்கொருநான்குங் கண்டனமென்றேநிறை
சந்தோஷமாகவே கூவுகுயிலே.

83

உலகமோககாளமென்றே துகுயிலே எங்க
ஞகதமனைக்காண்பதறிதென் றேதுகுயிலே
பலமதம்பொய்மமையென் றேதுகுயிலே-எழு
பாவமகன்றிட்டோமென றேதுகுயிலே.

84

சாதனங்களசெயதவாகள் சாகாரகுயிலே-எல்லாத
தத்துவங்கடோந்தவாகள் வேகார்குயிலே
மாதவங்கள்போலும்பலன வாயாககுயிலே-மூல
மந்திரங்கடானமகிமை வாயககுங்குயிலே.

85

எட்டிரண்டறிந்தோர்நதிட ரில்லைகுயிலே-மன
மேகாமனிறகிறகதி யெய்துங்குயிலே
நட்டணையச்சாரந்தறிநது கொள்ளுங்குயிலே
நாயகனைநினைவில்வைத தோதுகுயிலே.

86

மயிலொடு கிளத்தல.

ஆடுமயிலே நடமாடுமயிலே-எங்கள்
ஆதயணிசேடனெங்க ளாடுமயிலே
கூடுபோகுமுன்னங்கதி கொள்ளுமயிலே-என்றுங்
குறையாமனமோனநெறி கொள்ளுமயிலே.

87

இல்லறையெல்லவென ருடுமயிலே-பகதி
 இல்லைய கருமுத்திசித்தி யில்லைமயிலே
 நல்லறையே துறங் காணுமயிலே-சுதத
 நாதாநகுவெட்டவெளி நாடுமயிலே. 88

கறறுணைப்போனமனதைக் கடடுமயிலே-வரும
 காஸீட்டுநதுததினோடுமயிலே
 பறறுடுமயிலே-பாபுமயிலே-அகப்
 பறறுச்சுறறிவலாமற் பணனுமயிலே. 89

அனனத்தொடு கிளத்தல்

சிறுதவளைசாநகலங்கிற சிறதூரத்தினிழன்மறையும்
 மறுவாசயசாநகலக்கின மதிமயங்குமடவனமே.

காறறினமாமுறியுங் காட்சியைப்போனவலறிவு
 தூறறிவிடி லஞஞானந தூரப்போமடவனமே. 91

அக்கினியாபெஞ்சுப்பொதியழிநகிட்டவாறேபோல
 பக்குவநவலறிவாலே பாவமபோமடவனமே. 92

குளவிபுழுவைக் கொணாநது கூட்டிலுருப்படுத
 தல்போல, வளமுடையவுனமனதை வசப்படுதது
 மடவனமே. 93

அப்புடனையுபபுசோந தளவுசரியானதுபோல
 ஒப்புறவேபிரமமூட னென்றிநில்லுமடவனமே. 94

காயநதவிருமபுநிறங் காட்டுதல்போலாததுமத்தை
 வாயநதவிருமபுநிறங் காட்டுவைநீமடவனமே. 95

புல்லாங்குழலாதல்

தொலைப்பிறவி தொலைக்கார்கருமுத்திதான
 இல்லையெனறுதுகுழல்-கோனே
 இல்லையெனறுதுகுழல். 96

இநதிர போகங்க ளையதினுநதொலையென
 றந்தமா யூதகுழல்-கோனே
 அந்தமா யூதகுழல். 97

மோனநிலையின முததியுண்டா மென்றே

கானமா யூதுகுழல்-கோனே

கானமா யூதுகுழல்.

98

நாய்போறபொறிகளை நானாவிதமவிட்டோரா

பேயரெனறா துகுழல்-கோனே

பேயரெனறா துகுழல்.

99

ஓடித்திரிவோர்க குணாவுகிட்டுமபடி

சாடியேயூதுகுழல்-கோனே

சாடியேயூதுகுழல்.

100

ஓட்டுக்கூட்டங்களை யண்டும்புலிகளை

ஓட்டியேயூதுகுழல்-கோனே

ஓட்டியேயூதுகுழல்.

101

மடடிகுணமுள்ள மாரீசநாயகளை

கட்டிவைத்தா துகுழல்-கோனே

கட்டிவைத்தா துகுழல்.

102

கட்டாதநாயெல்லாங் காவலுககெப்போதும்

கிட்டாதெனறா துகுழல்-கோனே

கிட்டாதெனறா துகுழல்.

103

பெட்டியிறபாமபெனப பேயமனதடங்க

ஓட்டியேயூதுகுழல்-கோனே

ஓட்டியேயூதுகுழல்.

104

எனதெனறுமயா னெனறு மில்லாதிருக்கவே

தனதாகலு துகுழல்-கோனே

தனதாகலு துகுழல்.

105

அறறவிடமொன்றே யறறதோடுறறதைக

கறறனெனறா துகுழல்-கோனே

கறறனெனறா துகுழல்.

106

பால் கறததல

சாவாதிருந்திடப்பால - ற-சிறம்

தன்னிருளநதிடும் பாலகற

வேவாதிருந்திடபாலகற-மெறும்

வெட்டவெளிக்ஞள்ளே பாலகற.

107

தோயாதிருந்திடும்பால்கற-முன்

தொல்லைவினையறப் பால்கற

வாயாலுமிந்திடும் பால்கற-வெறும்

வயிறுறவுண்டிடப் பால்கற.

108

நாருதிருந்திடும்பால்கற-நெடு

நாளுமிருந்திடப் பால்கற

மாறுதொழுகிடும்பால்கற-தனை

மண்டையில்வளரும பாலகற

109

உலகமவெறுத்திடும்பாலகற-மிகக

ஓககாளமாகிய பாலகற

கலசத்தினுள்விழ்பாலகற-நிறை

கண்டத்தினுள்விழ்ப பாலகற.

110

ஏப்பமவிடாமலேபாலகற-வரும

ஏமனவிலகவே பால்கற

தீப்பொறியோயநதிடப்பால்கற-பா

சிவததுடனசாரவே பால்கற.

111

அண்ணாவின்மேல்வருமபால்கற-போ

அண்டத்திலூறிடும் பாலகற

விண்ணாட்டிலில்லாதபால்கற-தொல்லை

வேதனைககெடவே பால்கற.

112

கிடைக்க கட்டுதல

இருவினையாமாடுகளை யேகவிடுகோனே-உண்

டெவகுமனமாடொனற வடக்கிவிடுகோனே.113

சுற்றரியநைடடிகரே தறபரத்தைசாராவா-நாளும்
தவமவமாககழிப்பவரே சன்னமதிவருவாரா. 114

அகங்காரமாடுகண்முனறகற்றிவிடுகோனே-நாளும்
அவததையெனுமாடாதை யடக்கிவிடுகோனே. 115

ஒருபலததென்னனுமாட்டை யொதிககிககட்டு
கோனே-உன, உடையுமிருமலநதனையு மோட்டிக
கட்டுகோனே 116

முமமலததென்னனுமாட்டை முறுககிககட்டுகோ
னே-மிக, முககாலநோமையெல்லா முன்பறிவாய
கோனே. 117

நுத்திரியத்திரையங்களை யிறுக்கிவிடுகோனே-என்றும்
இலலையென்றேமரணங்குழ லெடுத்தாதுகோனே.

உபாதியெனுமுன்னுடையோட்டிவிடுகோனே-
உனக, குள்ளிருக்குங் கள்ளமெல்லா மோடிப
போகுங்கோனே 119

முசகாயமாடுகளை முன்னங்கடடுகோனே-இனி
போசமிலலைநாசமிலலை முதகியுண்டாங்கோனே.

கனம்பலபாடுகளைக் கடக்கடடுகோனே-மற்றக
கனமத்திரயபபசுவைக் கடைபிறகடடுகோனே. 121

காரணக்கோமுன்றனையுஞ் சாலபிணிப்பாயகோ
னே-நல்ல, கைவசமாஞ்சாசனங்கள் கடைப்பிடிப
பாயகோனே. 122

வேறு - தரு

பிரமாநதாததிறபேரொளிகா ணெங்களகோனே-
வாய, பேசாதிருந்து பெருநிட்டைசா ரெங்கள்
கோனே. 123

சிரமதிறகமலசசேவை தெரிந்தெங்கள் கோனே-
முத்தி, சித்திக்குந் தந்திரஞ் சித்தத்தறி யெங்கள்
கோனே. 124

விண்ணாடி வஸ்துவை மெய்யறிவிறகாணுங் கோ
னே-எனறும், மெய்யேமெய்யிறகொண்டு மெய்யறி
விறசெல்லுங் கோனே. 125

கண்ணாடியினுள்ளே கணபாததுக் கொள்ளுங்
கோனே-நானக், கண்ணண்ணிககண்ணாடி காண
வொண்ணு தெங்கள்கோனே 126

சூனியமானதைச்சுட்டுவா ரெங்குண்டுகோனே-
புத்தி, சூகசூமமேயதைச்சுட்டுமெனறெண்ணுங்கள்
கோனே. 127

நித்தியமானதுநோபடிவே நிலைகோனே-என்றுப
நிறகுமெனறேகண்டுநிச்சயங்காணெங்கள்கோனே.
சத்தியுமபரமுந் தன்னுட்கலந்ததேகோனே-நிடை
சாதிக்கிவிரண்டுநதன்னுள்ளே காணலாங் கோனே.

முகைபோலிருந்து மோனதைச்சாதிமெங் கோ
னே-பா, மூலநிலைகண்டு முட்டுப்பிறப்பதுகோனே

இடைக்காட்டுச்சித்தர் பாடல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

அகப்பைசித்தர் பாடல்

நஞ்சுண்டவேண்டாம நாயகனாள்பெறவே`	அகப்பேய்
நெஞ்சமலையாதே நீயொன்றும் சொல்லாதே.	அகப்பேய் 1
பராபரமானதடி பரவையாகவந்ததடி	அகப்பேய்
தராதலமேழுபுவியும் தானேபடைத்ததடி.	அகப்பேய் 2
நாதவேதமடி நன்னடங்கண்டாயோ	அகப்பேய்
பாதஞ்சத்தியமடி பரவிந்துநாதமடி.	அகப்பேய் 3
விந்துநாதமடி மெய்யாகவந்தடி	அகப்பேய்
ஐந்துபெரும்பூதம் அதனிடமானதடி	அகப்பேய் 4
நாலுபாதமடி நன்னெறி . ண்டாயோ	அகப்பேய்
மூலமான கலலாண் முத்தியல்லவடி.	அகப்பேய் 5
வாக்காதிநாதமடியோ வந்தவகைகளைய	அகப்பேய்

ஒங்காரமானதடி உண்மையதலலவடி.	அகப்பேய 6
சததாதியைந்தடியோ சாததீரமானதடி	அகப்பேய
முத்தையமாகுதடி மெய்யதுசொன்னேனே.	அகப்பேய 7
வசனாதியைந்தடியோ வண்மையாய்வந்ததடி	அகப்பேய
தெசநாடிபத்தோடி திடனிதுகண்டாயே.	அகப்பேய 8
காரணமானதெல்லாம் கண்டதுசொன்னேனே	அகப்பேய
மாரணங்கண்டாயே வந்தவிதங்களெல்லாம்.	அகப்பேய 9
ஆறுதத்துவமும் ஆகமஞ்சொன்னதடி	அகப்பேய
மாருதமண்டவமும் வந்ததுமுன்றடியே.	அகப்பேய 10
பிருதிவிபொன்னிறமே பேதமையலலவடி	அகப்பேய
உருவதுநீடியோ உள்ளதுவெள்ளையடி.	அகப்பேய் 11
தேயசெமமையடி திடனதுகண்டாயே	அகப்பேய்
வாயுநீலமடி வானபொருளசொல்வேனே.	அகப்பேய் 12
வானமஞ்சடியோ வந்ததுநீகேளாய்	அகப்பேய

ஊனமதாகாதே உள்ளதுசொன்னேனே.	அகப்பேய் 13
ஆகாரமிததனையும் அங்கென்றெழுந்ததடி	அகப்பேய்
ஊகாரங்கூடியடி உருவாகிவந்ததடி.	அகப்பேய் 14
மாகாரமாயையடி மலமதுசொன்னேனே	அகப்பேய்
சிகாரமுலமடி சிறிததுகொளவாயே.	அகப்பேய் 15
வன்னபபுவனமடி மந்திரதந்திரமும்	அகப்பேய்
இன்னமுஞ்சொல்வேனே இமமென்றுகேட்பாயே.	அகப்பேய் 16
அத்திவரைவாடி ஐமபததோரடசரமும்	அகப்பேய்
மிததையாங்கண்டாயே மெய்யென்றுநம்பாதே.	அகப்பேய் 17
தத்துவமானதடி சகலமாய்வந்ததடி	அகப்பேய்
புத்தியுஞ்சொன்னேனே பூதவடிவல்லவோ.	அகப்பேய் 18
இந்தவிதங்களெல்லாம் எம்மிறையல்லவடி	அகப்பேய்
அந்தவிதம்வேறே ஆராய்ந்துகாணாயோ.	அகப்பேய் 19
பாவநதீரவென்றால் பாவிக்கலாகாதே	அகப்பேய்

சாவதுமில்லையடி சறகுருபாதமடி.	அசப்பேய 20
எத்தனைசொன்னாலும என்மனநதேருதே	அகப்பேய
சித்துமசித்துமவிட்டு சோத்துநீகாண்பாயே.	அகப்பேய 21
சமயமாறுமடி தனனலேவந்ததடி	அசப்பேய
அமையாநின்றவிடம ஆராயநதுசொல்வாயே.	அகப்பேய 22
ஆராறுமாகுமடி ஆகாதுசொன்னேனே	அகப்பேய்
வேறேறயுண்டானால மெய்யதுசொல்வாயே.	அகப்பேய 23
உன்னையறிந்தாககால ஒன்றையுஞ்சேராயோ	அசப்பேய
உன்னையறியுமவகை உள்ளதுசொலவேனே.	அகப்பேய 24
சரியையாகாதே சாலோகங்கண்டாயே	அகப்பேய
கிரியைசெய்தாலும கிட்டுவதொன்றுமில்லை.	அகப்பேய 25
யோகமாகாதே உள்ளதுகண்டாக்கால்	அகப்பேய
தேகஞானமடி தேடாதுசொன்னேனே.	அகப்பேய 26
ஐந்துதலைநாகமடி ஆதாயங்கொஞ்சமடி	அகப்பேய

இநதவிஷநதீர்க்கும எமமிறைகண்டாயே.	அகப்பேய் 27
இறையவனென்றதெல்லாம் எநதவிதமாகும் அறையவேநீகேளாய ஆனநதமானதடி	அகப்பேய அகப்பேய 28
கண்டுகொண்டேனே கா தல்விண்டேனே உண்டுகொண்டேனே உள்ளதுசொன்னாயே.	அகப்பேய அகப்பேய 29
உள்ளதுசொன்னாலும உன்னாலேகாண்பாயே கள்ளமுநதீராதே கண்டார்க்குகாமமடி.	அகப்பேய அகப்பேய 30
அறிநதுநின்றனும் அஞ்சார்க்குசொன்னேனே புரிநதவலவினையும் போகாதேயுனனைவிட்டு.	அகப்பேய அகப்பேய 31
ராசனபாசடி இவவண்ணங்கண்டதெல்லாம் பாசமயினிறதடி பரமதுகண்டாயே.	அகப்பேய அகப்பேய 32
சாததிரஞ்சுதநீரமும சங்கறபமானதெல்லாம் பார்த்திடலாகாதே பாழபலங்கண்டாயே.	அகப்பேய அகப்பேய 33
ஆறுகண்டாயோ அந்தவினதீர	அகப்பேய

தேறிததெளிவதற்கே கோததமுமாடாயே.	அகப்பேய 34
எததனைகாலமுந்தான யோகமிருந்தாலென முததனுமாவாயோ மோடசமுமுண்டாருமோ.	அகப்பேய அகப்பேய் 35
நாசபாவதற்கே நாடாதேசொன்னேனே பாசமபோனாலும் பசுக்களுமபோதாதோ.	அகப்பேய அகப்பேய 36
நாணமேதுககடி நலவினேதீரநதாககால் காணவேணுமென்றால் காணக்கிடையாதே.	அகப்பேய அகப்பேய 37
சுமமாயிருந்துவிட்டால் சூத்திரஞ்சொன்னேனே சுமமாயிருந்தவிடம் சுட்டசுகண்டாயே.	அகப்பேய அகப்பேய 38
உன்றனைக்காணாதே ஊனுளநுழைந்தாயே என்றனைக்காணாதே இடத்திலேவந்தாயே.	அகப்பேய் அகப்பேய 39
வானமோடிவரில் வந்தமபிறப்பாயே தேனையுண்ணாமல் தெருவோடலைந்தாயே.	அகப்பேய அகப்பேய் 40
சைவமானதடி தானாகினறதடி	அகப்பேய

சைவமில்லையாகில்	அகப்பேய்
சலமவருங்கண்டாயே.	41
ஆசையற்றவிடம்	அகப்பேய
ஆசாரங்கண்டாயே	
ஈசனபாசமடி	அகப்பேய்
எங்ஙனஞ்சென்றலும்.	42
ஆணவமூலமடி	அகப்பேய
ஆகாரமாயவந்ததடி	
கோணுமுகாரமடி	அகப்பேய
கூடப்பிறந்ததுவே-	43
ஒன்றுமில்லையடி	அகப்பேய
உள்ளபடியாசசே	
நன்றில்லைத்திலையே	அகப்பேய
நாண்முமில்லையடி.	44
சுரமாயிருந்தவிடம்	அகப்பேய
சுட்டதுசொன்னேனே	
எமமாயமீதறியேன்	அகப்பேய்
எனையுங்காணேனே.	45
கலைகளேதுககடி	அகப்பேய்
கண்டாராகையாரோ	
நிலைகளேதுககடி	அகப்பேய
நீயார்சொல்வாயே.	46
இந்தமமிாதமடி	அகப்பேய்
இரவிவிஷமோடி	
இந்துவெள்ளைநாடி	அகப்பேய
இரவிசிவப்பாமே.	47
ஆணல்லபெண்ணெல்லவே	அகப்பேய
அககினிகண்டாயே	

தா ணுவுமிப்படியே சறகுருகண்டாயே.	அகப்பேய 48
என்னபடிததாலும எம்முறையாகாதே சொன்னதுகேட்டாயோ சுமமாயிருந்தவிடு.	அகப்பேய அகப்பேய அகப்பேய 49
காடுமலையுமடி கடுந்தவமானுலென் வீடுமவெளியாமோ மெய்யாகவேண்டாமோ.	அகப்பேய அகப்பேய அகப்பேய 50
பரத்திலேசென்றாலும பாரிலேமீளுமடி பரத்துக்கடுததவிடம் பாழ்துகண்டாயே.	அகப்பேய அகப்பேய அகப்பேய 51
பஞ்சமுகமேது பஞ்சபடுததாலே குஞ்சிதபாதமடி குருபாதங்கண்டாயே.	அகப்பேய அகப்பேய அகப்பேய 52
பங்கமில்லையடி பாதமிருந்தவிடம் கங்கையில்வந்ததெல்லாம கண்டுதெளிவாயே.	அகப்பேய அகப்பேய அகப்பேய 53
தானறநின்றவிடம் சைவங்கண்டாயே ஊனறநின்றவாக்கு ஊனமொன்றில்லையடி.	அகப்பேய அகப்பேய அகப்பேய 54
சைவமாருக்கடி தன்னையறிந்தவர்க்கே	அகப்பேய

சைவமா னவிடம் சறகுருபாதமடி.	அகப்பேய 55
பிறவிதீரவென்றால் பேதகம்பண்ணாதே துறவியானவர்கள் சும்மாயிருப்பார்கள்.	அகப்பேய் அகப்பேய 56
ஆரலைந்தாலும் நீயலையாதேயடி ஊரலைந்தாலும் ஒன்றையும்தாடாதே.	அகப்பேய் அகப்பேய 57
தேனாறுபாயுதடி திருவடிகண்டவாக்கே ஊனாறுமில்லையடி ஒன்றையும்தாடாதே.	அகப்பேய அகப்பேய் 58
வெள்ளைகருப்பாமோ வெள்ளியுமசெம்பாமோ உள்ளதுவண்டோடி உன்னாணைகண்டாயே.	அகப்பேய அகப்பேய 59
அறிவுணமண்ணுமடி ஆதாரமில்லையடி அறிவுபாசமடி அருளதுகண்டாயே.	அகப்பேய அகப்பேய் 60
வாசியிலேறியடி வான்பொருள்தேடாயோ வாசியிலேறினாலும் வாராதுசொன்னேனே.	அகப்பேய அகப்பேய் 61
தூராதிதூரமடி வாராதுசொன்னேனே	அகப்பேய்

பாராமறபாரடியோ பாழுவீணைதீர்வென்றால்.	அகப்பேய் 62
உண்டாகுகுகொண்டதல்ல உள்ளதுசொன்னேனே கண்டராகளசொல்வாரோ கற்பனையறறதடி.	அகப்பேய் அகப்பேய் அகப்பேய் 63
நாலுமறைகாண நாதனையாகாண்பார் நாலுமறைமுடிவில் நறகுருபாதமடி.	அகப்பேய் அகப்பேய் 64
மூலமில்லையடி முப்பொருளில்லையடி மூலமுண்டானால் முத்தியுமுண்டாமே.	அகப்பேய் அகப்பேய் 65
இந்திரசாலமது எண்பத்தொருபதமும் மந்திரமப்படியே வாயைத்திறவாதே.	அகப்பேய் அகப்பேய் 66
பாழாகவேணுமென்றால் பாராததைநம்பாதே கேளாமறசொன்னேனே கேள்வியுமில்லையடி.	அகப்பேய் அகப்பேய் 67
சாதிபேதமில்லை தானாகநின்றவர்க்கு ஒதியுணர்நதாலும் ஒன்றுதானில்லையடி.	அகப்பேய் அகப்பேய் 68
சூழவானமடி சுற்றிமாங்காவில்	அகப்பேய்

வேழுமுண்டகனி	அகப்பேய்
மெய்ய துகண்டாயே.	69
நா னுமில்லையடி	அகப்பேய்
நா தனுமில்லையடி	
தா னுமில்லையடி	அகப்பேய்
சறகுருமில்லையடி.	70
மந்திரமில்லையடி	அகப்பேய்
வாதீனயலலவடி	
தந்திரமில்லையடி	அகப்பேய்
சமயமழிந்ததடி	71
பூசைபாசமடி	அகப்பேய்
போதமேகோஷ்டமடி	
ஈசனமாயையடி	அகப்பேய்
எலலாழுமிப்படியே.	72
சொல்லலாகாதோ	அகப்பேய்
சொன்னுமதோஷமடி	
இல்லை இல்லையடி	அகப்பேய்
கொந்தங்கண்டாயோ.	73
தத்துவதெய்வமடி	அகப்பேய்
சதாசிவமானதடி	
மற்றுமுள்ளதெய்வமெல்லாம்	அகப்பேய்
மாயைவடிவாமே.	74
வார்த்தையல்லவடி	அகப்பேய்
வாசாமகோசரத்து	
ஏறறதல்லவடி	அகப்பேய்
என்னுடன்வந்ததல்ல.	75
சாததிரமில்லையடி	அகப்பேய்
சலனங்கடந்ததடி	

பாரத்திடலாகாதே பாவனைக்கெட்டாதே	அகப்பேய் 76
என்னபடித்தாலென் வதுதான்செய்தாலென் சொன்னவிதங்களெல்லாம் சுட்டதுகண்டாயே.	அகப்பேய அகப்பேய 77
தன்னையறியவேணும் சாராமறசாரவேணும் பின்னையறிவதெல்லாம் பேயறிவாகுமடி.	அகப்பேய அகப்பேய 78
பிசசையெடுத்தாலும் பிறவிதொலையாதே இசசையற்றவிடம் எமநிறைகண்டாயே.	அகப்பேய அகப்பேய 79
கோலமாகாதே குதாககமுமாகாதே சாலமாகாதே சஞ்சலமாகாதே.	அகப்பேய் அகப்பேய 80
ஒப்பினையல்லவடி உனனாணைசொன்னேனே அப்புடனுப்பெனவே ஆராயநதிருப்பாயே.	அகப்பேய அகப்பேய் 81
மோட்சமவேண்டா முத்தியும்வேண்டார்கள தீடடைவேண்டார்கள சின்மயமானவாகள்.	அகப்பேய அகப்பேய 82
பாலன்பிசாசமடி பாரத்தால்பித்தனடி காலமுனறுமல்ல காரியமல்லவடி.	அகப்பேய் அகப்பேய் 83

கண்டதுமில்லையடி கண்டவருண்டானால் உண்டதுவேண்டடியோ உன்னுணைசொன்னேனே.	அகப்பேய அகப்பேய 84
அஞ்சையுமுனாதே ஆசையுமவேண்டாதே நெஞ்சையுமகிட்டுவிட்டு நிஷ்டையிறசாராதே.	அகப்பேய் அகப்பேய 85
நாதாநதவுண்மையிலே நாடாதேசொன்னேனே மீதானசூதானம் மெய்யென்றுநம்பாதே.	அகப்பேய அகப்பேய 86
ஒன்றோடொன்றுகூடில் ஒன்றுங்கெடுங்காணே நின்றபரமசிவமும் நிலலாதுகண்டாயே.	அகப்பேய அகப்பேய் 87
தோன்றுமவினைகளெல்லாம் சூனியங்கண்டாயே தோன்றாமறேனறிகிடும் சுததவெளிதனிலே.	அகப்பேய் அகப்பேய் 88
பொய்யென்றுசொல்லாதே போக்குவருததுதானே மெய்யென்றுசொன்னாகால் வீடுபெறலாமே.	அகப்பேய் அகப்பேய 89
வேதமோதாதே மெய்கண்டீடாமென்னாதே பாதநம்பாதே பாவிததுப்பாராதே.	அகப்பேய அகப்பேய் 90

அகப்பைசித்தர்பாடல்முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

*குதம்பைசித்தர் பாடல்

வெட்டவெளிதன்னை மெய்யெனறிருப்போர்க்கு
பட்டயமேதுக்கடி குதம்பாய 1
பட்டயமேதுக்கடி

மெய்ப்பொருளகண்டு விளங்குமெய்ஞ்ஞானிகளுக
கற்பங்களேதுக்கடி குதம்பாய 2
கற்பங்களேதுக்கடி

காணுமறகண்டு கருததோடிருப்போர்க்கு
வீணுசையேதுக்கடி குதம்பாய 3
வீணுசையேதுக்கடி

வஞ்சகமற்று வாழிதனைக்கண்டோர்க்கு
சஞ்சலமேதுக்கடி குதம்பாய 4
சஞ்சலமேதுக்கடி

ஆதாரமான வடிமுடிகண்டோர்க்கு
வாதாட்டமேதுக்கடி குதம்பாய 5
வாதாட்டமேதுக்கடி

நித்திரைகெட்டு நினைவோடிருப்போர்க்கு
முத்திரையேதுக்கடி குதம்பாய 6
முத்திரையேதுக்கடி

தந்திரமான தவநதனின்றோர்க்கு
மந்திரமேதுக்கடி குதம்பாய 7
மந்திரமேதுக்கடி

* குதம்பை - ஆபரணம்

† குதம்பாய - ஆபரணத்தையுடையவள்

- சத்தியமான தவத்திலிருப்போர்க்கு
உத்தியமேதுக்கடி குதம்பாய்
உத்தியமேதுக்கடி 8
- நாட்டதைப்பற்றி நடுவணைசோவோராகு
வாட்டங்களைதுக்கடி குதம்பாய்
வாட்டங்களைதுக்கடி 9
- முததமிழகற்று முயங்குமெயஞ்ஞானிக்குச
சத்தங்களைதுக்கடி குதம்பாய்
சத்தங்களைதுக்கடி 10
- உசசிகுமேறசென றுயாவெனிகண்டோர்க்கு
இசசிப்பிங்கேதுக்கடி குதம்பாய்
இசசிப்பிங்கேதுக்கடி 11
- வேகாமலவெந்து வெளியொளிகண்டோராகு
மோகாநதமேதுக்கடி குதம்பாய்
மோகாநதமேதுக்கடி 12
- சாகாமறமுண்டி தனிவழிபோவார்க்கு
ஏகாநதமேதுக்கடி குதம்பாய்
ஏகாநதமேதுக்கடி 13
- அநதாநதனனி லசைநதாடுமுததாகு
தந்திரமேதுக்கடி குதம்பாய்
தந்திரமேதுக்கடி 14
- ஆனநதம்பொங்கி யறிவோடிருப்போர்க்கு
ஞானநதானேதுக்கடி குதம்பாய்
ஞானந்தானேதுக்கடி 15
- சித்திரகூட்டதைத தினந்தினங்காண்போர்க்குப்
பத்திரமேதுக்கடி குதம்பாய்
பத்திரமேதுக்கடி 16

- முககோணநதனனில் முளைத்தமெயஞ்ஞானிகஞ்சு
சடகோணமேதுக்கடி குதம்பாய
சடகோணமேதுக்கடி 17
- அட்டதிககெலலா மசைநதாடும்நாதாகு
நட்டணையேதுக்கடி குதம்பாய
நட்டணையேதுக்கடி 18
- முத்திபெற்றுள்ள முயங்குமெயஞ்ஞானிகுப்
பத்தியமேதுக்கடி குதம்பாய
பத்தியமேதுக்கடி 19
- அலலைநீக்கி யந்வோடிருப்பாக்குப
பலலாககேதுக்கடி குதம்பாய
பலலாககேதுக்கடி 20
- அட்டாங்கயோக மறிநதமெயஞ்ஞானிகு
முட்டாங்கமேதுக்கடி குதம்பாய
முட்டாங்கமேதுக்கடி 21
- வேகமடக்கி விளங்குமெயஞ்ஞானிகு
யோகநதானேதுக்கடி குதம்பாய
யோகநதானேதுக்கடி 22
- மாததானைவென்று மலைமேலிருப்போக்குப்
பூததானமேதுக்கடி குதம்பாய்
பூததானமேதுக்கடி 23
- செததாரைப்போலத திரியுமெயஞ்ஞானிகு
கைததாளமேதுக்கடி குதம்பாய்
கைததாளமேதுக்கடி 24
- கண்டாரைநோக்கிக் கருத்தோடிப்போக்கு
கொண்டாட்டமேதுக்கடி குதம்பாய்
கொண்டாட்டமேதுக்கடி 25

காலனெவென்ற கருததறிவாளாகுகு
கோலங்களே துககடி குதம்பாய
கோலங்களே துககடி 26

வண்காயமுண்டு மிளஞண்டுசுககுண்டு
உண்காயமே துககடி குதம்பாய
உண்காயமே துககடி 27

மாங்காயப்பாலுண்டு மலைமேலிருப்போர்குத
தேங்காயப்பாலே துககடி குதம்பாய
தேங்காயப்பாலே துககடி 28

பட்டணஞ்சுற்றிப் பகலேதிரிவார்கு
முட்டாககே துககடி குதம்பாய
முட்டாககே துககடி 29

தாவாரமில்லை தனக்கொருவீடில்லை
தேவாரமே துககடி குதம்பாய
தேவாரமே துககடி 30

தன்னையறிந்து தலைவனைச்சோந்தோர்கு
பினனொசையே துககடி குதம்பாய
பினனொசையே துககடி 31

பததாவருதானு பதியோடிருப்போர்கு
உததாரமே துககடி குதம்பாய
உததாரமே துககடி 32

குதமபைசிததா பாடல் முற்றிற்று

உ

சிவமயம்

கடுவெளிசித்தர் பாடல்

ஆனந்தக்கவரிப்பு

பாபஞ்செய்யாதிரு மனமோ-நனைக
கோபஞ்செயதேயமன
கொண்டோடிப்போவான
பாபஞ்செய்யாதிரு மனமே.

சாபங்கொடுத்திடலாமோ-விதி
தனனைநமமாலே தடுத்திடலாமோ
கோபங்கொடுத்திடலாமோ-இசை
கொள்ளக்கருத்தைக கொடுத்திடலாமோ. பாப

சொல்லருளு சூதுபொயமோசய-செயதாற
சுற்றத்தைமுற்றாயத துடைத்திடுநாசம
நல்லபந்திவிசு வாசம-எந்த
நாளுமனிதாகு நனமையாயநேசம. பாப

நீாமேற்குமிழியிக காயம்-இது
நில்லாதுபோயவிடு நீயறிமாயம்
பாரமீதின்மெத்தவு நேயம-சற்று
பற்றாதிருந்திடப் பண்ணுமுபாயம். பாப

நந்தவனத்திலோ ராண்டி-அவன
நாலாறுமாதமாய் குயவனைவேண்டி
கொண்டுவந்தானொரு தோண்டி மெத்தக
கூததாடிக் கூததாடிப் போட்டுடைத்தாண்டி. பாப

தூஷணமாகச சொல்லாதே-தேடுஞ்
சொத்துக்களிலொரு தூசுநில்லாதே
எட்டிமூன்றும் பொலலாதே-சிவத
திசைவைததாலெம லோகம்பொல்லாதே. பாப

நல்லவழிதனை நாடு-எந்த
நாளுமபரமனை நத்தியேதேடு
வல்லவாகூட்டத்திற கூடு-அந்த
வள்ளலைநெஞ்சினில வாழத்திகொண்டாடு பாப

நல்லவாதம்மைத தள்ளாதே-அறம
நாலெட்டிலொன்றை நாடித்தள்ளாதே
பொலலாங்கிலொன்றுங் கொள்ளாதே-கெட்ட
பொய்மொழிக்கோளகள் பொருந்தவிள்ளாதேபாப

வேதவிதிபபடி நிலலு-நல்லோரா
மேவுமவழியினை வேண்டியேசெலு
சாதகநிலைமையே சொல்லு-பொல்லாச
சண்டாளக்கோபத்தைச் சாதித்துக்கொல்லு. பாப

பிசையென்றென்றுங் கொள்ளாதே-எழில்
பெண்ணாசைகொண்டு பெருக்கமாளாதே
இசையதுனை யாளாதே-சிவன
இசைகொண்டவழி யேறிமீளாதே. பாப

மெய்ஞ்ஞானப்பாதையி லேறு-சுதத
வேதாந்தவெட்ட வெளியினைத்தேறு
அஞ்ஞானமாககத்தைத் தூறு-உனனை
அண்டினோர்க்கானந்த மாமவழிகூறு. பாப

மெய்க்குஞ்சொற்கடக காதே-நன்மை
மெனமேலுஞ்செய்கை மிகவடக்காதே

பொயககலையானடக காதே-நல்ல
புத்தியைப்பொயவழி தனிநடககாதே. பாப

கூடவருவதொன் றில்லை-புழக்
கூடெடுத்திங்க னுலவுவதேதொல்லை
தேடருமோட்சமே தொல்லை-அதைத் .
தேடுமவழியைத் தெளிவோருமில்லை. பாப

ஐந்துபோருழந்திடுங் காடு-இந்த
ஐவாகருமைவ ரடைந்திடுநாடு
முந்திவருந்தி நீ தேடு-அந்த
முலமழிந்திட லாமுத்திவீடு. பாப

உள்ளாகநாலவகைக கோட்டை-பகை
ஓடப்பிடித்திட்டா லாளலாஓட்டை
களளப்புலனென்னுங் காட்டை-வெட்டிக்
கனலிட்டெரித்திட்டாற காணலாம்வீட்டை பாப

கசசிககோடிலவினை போமோ-அந்தக்
கங்கையாடிலகதி தானுமுண்டாமோ
பேசமுனகனமங்குள சாமோ-பல
பேதம்பிறப்பது போற்றினுமே ாமோ. பாப

பொயயாகப்பாராட்டுங் கோலம்-எல்லாம்
போகவேவாழ்த்திடுமி யார்க்குமபோங்காலம்
மெய்யாகவேசுத்த காலம்-பாரிஸ்
மேவப்புரிந்திடி லென்னனுகூலம். பாப

சந்தேகமில்லாத தங்கம்-அதைச்
சார்ந்துகொண்டாலுந் தாழ்வில்லாபொங்கும்
அந்தமில்லாதவோர துங்கம்-எங்கும்
ஆனந்தமாக நிரம்பியடங்கம். பாப

பாரிலுயாந்தது பகதி-அதைப்
பறறினபோகஞுண்டு மேவருமுததி
சீரியலுயரட்ட சித்தி-யார்கஞு
சித்திகஞுமேசிவன் செயலினுப்பததி.

பாப

அனபெனுநன்மலா துவி-பா
மானந்ததேவ னடியிணைமேவி
இனபொடுமுன்னுட லாவி-நாளும
ஈடேற்றத்தேடாநீ இங்குலாவி.

பாப

ஆற்றுப் வீடேற்றங் கண்டு-அதுக
கானவழியை யறிந்நீகொண்டு
சீற்றமில்லாமலே தொண்டு-ஆதி
சிவனுக்குச்செய்கிடிற் சோந்திடுங்கொண்டு

பாப

ஆனமாவாலா டுந் மாட்டந-தேகத
தானமாவற்றபோதே யாமுடலவாட்டம்
வானகதிமீதிலே நாட்டம்-நாளும
வையிலுனக்கு வருமேகொண்டாட்டம்.

பாப

எட்டுமிரண்டையும மோரந்து-மறை
எல்லாமுனக்குள்ளே ஏகமாயதோந்து
வெட்ட வெளியினைச் சாரந்து-ஆனந்த
வெள்ளத்தினமுழகி மிக்குளிகூரந்து.

பாப

இந்தவுலகமு முளளுஞ்-சுற்றும
இச்சைவையாமலே எநநாளுந்தள்ளு
செந்தேனவள்ளமதை மொள்ளு உன்றன்
சிறதைதித்திககத தெவிட்டவும்கொள்ளு.

பாப

பொயவேதந்தனைப் பாராதே-ஆந்தப்
போதகாசொறுபுத்தி போதவோராதே

மைவிழியாரைச் சாராதே-துன
மராக்கார்க்குடடத்தின மகிழ்ந்துசேராதே. பாப

வைதோரைக கூடவையாதே-இந்த
வையகமுமபொயத தானுமபொயயாதே
வையவினைகள் செயயாதே-கல்லை
விணிலபறவைகண மீதிவெயயாதே. பாப

சிவமன்றிவேறே வேண்டாதே-யாகஞந
தினகானசண்டையைச சிறக்கத்துண்டாதே
தவநிலைவிட்டுத தாண்டாதே-நல்ல
சனமராககமில்லாத நூலைவேண்டாதே. பாப

பாமபினைப்பறறி யாட்டாதே-உன்றன
பத்தினிமார்களைப பழித்துக்காட்டாதே
வேமபினையுலகி லூட்டாதே-உன்றன
வீரூப்புதனனைவிளங்க நாட்டாதே. பாப

போறறுஞ்சடங்கை நண்ணாதே உனனைப
புகழ்நதுபலரிற் புகலவொண்ணாதே
சாறறுமுனவாழ்வை யெண்ணாதே-பிறா
தாழுமபடிக்குநீ தாழ்வாகப்பண்ணாதே. பாப

கஞ்சாபுகைபிடியாதே-வெறி
காட்டிமயங்கியே கட்டுடியாதே
அஞ்சவியிர் மடியாதே-புத்தி
யறறவஞஞானத்தி னூல்படியாதே. பாப

பத்தியெனுமேனி நாட்டுத-தொந்த
பந்தமறறவிடம பாரத்தைநீட்டி
சத்தியமென்றதை யீட்டி-நாளுந
தனவசமாக்கிக கொள்ள சமயங்களோட்டி. பாப

செப்பருமபலவித மோகம-எல்லாம்
சீயென்றொறுததுத திடங்கொள்விவேகம்
ஒப்பறுமட்டாங்க யோகம-நன்றாய
ஓரத்தறிவாயவற றுணை மசப போகம்.

பாப

எவவகையாகான னீதி- ஆவை
எல்லாமறிந்தே யெடுத்தேநீபோதி
ஒவவாகென்றபல சாதி-யாவும
ஒன்றென்றறிந்தே யுணராததுறவோதி.

பாப

களளவேடம்புனை யாதே-பல
கங்கையிலேபுன் கடந்நையாதே
கொளளைகொள்ள நிநையாதே-நட்புக
கொண்டுபிரிந்துநீ கோண்முநையாதே.

பாப

எங்குஞ்சுயப்பிரகாசம்-ஆனபா
இன்பவிருதயத திருந்திடுமவாசன
துங்கவடியவர் தாசன-தனனைத
துதிககிறபதவி யருளுவனீசன்.

பாப

கடுவேளிசித்தா பாடல முற்றிற்று

—

உ

ஓம பரபிரமமணே நமஃ

சி வ யோ க ச ர ி ம்

—

சிறப்புப்பாயிரம்

இஃத ஸ்ரீமான் சுலக்ஷணகவி

பாரங்குச நாவலரவர்களாலியற்றிய

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா

தேசார்பல்வளஞ்

கீசானியத்தில

புத்தூர்தனுட

சத்தருசயங்கொள்

தோங்குமிராமசிங்

பாங்குடன்கிருஷ்ண

டறபொடுபுரிந்தவவ

பொறபிணையிருந்த

உததரதேசத

அத்திஞாபுரியி

பரமாத்ருபரம

பூபாரததைப

தாஸபாபாஜி

பூசித்தவாதம

ஞானநனியுறு

வானஞளாலும

முறறுமுணாநது

கறறுணாநதுயயக

செறிதருமணைக்

விளங்குமவேட்டராய

புகழுடனவாழுவான

கூத்ததிரியக்குலத

குதவியபுகலவன

பஜனைபன்னி டண்டான

வரிநருவருளாற

பூவலபவநகையில

துற்றபஞ்சாபெனும

லருளாறகானப

பரையிணைச்சாரநதிப

போகஞ்ஞகருபரன

தாண்டாமரைத்தாள

போதனையாலும

நாரணதேசிகா

வாசியோகத்தை

மூதறிவாளர்

கருதிமிககனபொடு

நறசிவயே : க

சாரென்றிறநூல்

பொறபுடனியறறிப்

புண்ணியமிதைகொண்

டசசிடுமவிததே

யளிதனைன்சிலரும்

மெச்சுமபூரண

விவேகானந்தனே.

பண்ணுருடிககடுதத அங்குசெட்டிப்பாளையம்

ம-ந-ந-நூ, பொ. சின்னசாமி ரேட்டியாரால

இ ய ற் றீ ய

எண்சீககழிறெடிவடி ஆசிரிய விருததம்.

ஏகொண்ட மறைநான்கு மங்கமாறு

மிலியபல நன்னூலும யாவுமதோந்திப

பார்கொண்ட பலலோராகு முபதேசுததுப

பரிவுடனாண பிரமமத்திற காடபட்டு

நாறகொண்ட வடியேனைக கருணைகூரது

ஞானமருள பூரணனந்தன சொன்ன

நீர்கொண்ட சிவயோக சாரநதன்னை

நேசிப்பார கனகவரை பூசிப்பாரே.

திருவணனுமலைக கீசானய திசையில

கானிலாப்பாடி திருமடத்தில் சததுசிததானந்த

சொருபமாய எழுந்தருளி விளங்காநின்ற

நாராயண தேசிகா மாணுக்கரி லொருவரான

தாண்டவராய சுவாமிகளா வியற்றிய

விருததம்.

கலையானரேசக பூரகமுங் குமப

கண்ணொளியுங் கதிமதியும் விண்ணிறபாய

நிலையான சிவயோகச் சாரம்பூண்டு

நிட்டானு பூதியனு போகததுண்டு

தலையான கனகவரை மீதிருநதுந

தானான பூரணஞ் சியறறுமிநநூ
 லலையான கடல்கடககப் படவிலேற்று
 மாரியராஞ் சீவமுததாக கமுதமாமே.

—

மேறபடி மடம திருககூட்டத தலைவரான

ஆருஞ்சி தமிழ்ப்புலமை நடாததிய
 சாமிநாதப்பிள்ளை பவர்களாலியற்றிய
 ஆசிரிய விருததம.

அருமறைக்கருதததி லாகிலகிரியாததமா

யததுவித சித்தானந்தமா
 யறியொண்சசின்மயச சுபாவமபிரதிட்டையா
 யபரோடக் காடகிலையாயத

தருநிறைநிறைநதநா ரணபிரமதருமநிலை

ததபதமளிதத ததனா
 தரணியிலுள்ளோர்தவித திடுபேழைதிறவிலாத
 தருதிறவு கோலாமெனக்

குருமுறைகளினிதருஞ் சிவயோகசாரமரய்க

சூறுமிநநூ லுரைசெயக்
 கொண்டபூரணதாசா விண்டதததுவஞான
 கொள்கையை விரிததுணர்ந்தே

மருவுறைசிதாகாச மயமாகிதண்ணமுத

வானமுத முண்டசுக
 வசமாகிமாருத மாதவகதானந்த
 வாழுண்ட தாகுமிதுவே.

—

மேறபடி மடம திருக்கூட்டத்தி லொருவராகிய
 தததுவயோக நடா ததும் ஐங்குணம்
 ஆ வெங்கடசுப்பா செட்டியாரா வியற்றிய
 எழுசீரக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருதகம்.
 மூலத்தினவழியே நிலைமையைக்கண்டு
 முக்குணப புலன்களையடக்கி
 ஞாலத்தினயோகச சாதனைமுடித்து
 நறபதமடைவதற குணாநதே
 காலத்தினினனோ ரத்துவிதஞானக
 காட்சியை யியற்றிடுநதானை
 கோலத்தினயோகப் பூணதர் சா
 கூறியசாரநூ லிதுவே.

—

மேறபடி மடம திருக்கூட்டத்தி லொருவராகிய
 வள்ளிவாகை பூரிமான
 ஆறு முகப்பிள்ளை யவர்களா வியற்றிய
 வண்ணம்.

அரிமருக னுறையுமொரு சிறுகிரியி னருகிபுன
 லதுபெருகி வினையறகா ணிலம்வாழும்
 அதிகனது நவிலவவா பிரமசொருபமென
 வருடறுநாரணக டன்னீராகும்
 கருதரியா சதுமறைகள் ரகசியம் தெரிசொல்மிக்
 கவாகளவச மதிலுறுமிச் சிவயோகக
 கதிதருகு சுருதிபிதை முதியதவ நிலையிலுள
 கருணைவடி வுடையபரி பூரணமேகம்
 தருமகுண பெரியவாக ளருமைபடு மவரிய
 தருபழைய கலைகளென மொழிவாயால்

சலசலென பெருகிபல சமயபொது மவுனபயிர்
 தழையவெகு குழாலொடு புனிமீது
 அரியசிர வணாகளாக விருளிர்வி பனியதென
 வகலமினி யுடலென்னு மஞ்ஞான
 வதாமகுளத திமிததமிாத மழைபொழிந்த திதைய
 அனந்தபவ தனியசுற்று முலகோரே. [ருந்தி

மேறபடியார மாணுககரி லொருவராகிய
 வள்ளிவாகை ஸ்ரீமான
 அரங்கசாயிப் பிள்ளையவர்களா லியற்றிய
 விருதகம

கருவாகி யருவாகி கருததுமாகி
 காரணநாரண பிரமாக கடிமையாகி
 நிருவாண நிருவிகற்ப சாரமாகி
 நிரமலநிஷ்கள நேம நிராமயத்தின்
 தருவாகி தழைத்தல விசாரணையுமாகி
 சமபூரண தாசனிநநூல சாரந்தமராகக
 மருவுவா ரனபருள மகிழ்ந்ததுதேறி
 வையகமுமுயயுமென வாழத்தமிழிககோர்.

மேறபடி மடத்தலைவா ஸ்ரீமான
 இராமசாயிப் பிள்ளையவர்களா லியற்றிய
 நேரிசை வெண்பா

நாரண தேசிகன்ற னல்லருளபெற மேயிலகும
 பூரண தாசன புகன்றனனால—ஆரணஞ்சொல
 யோகசிவ சாரநிலை யுன்னியுணா வராக்கென்றுந்
 தேகசுக மெய்திடவே தோந்தது.

மேறபடி மடம திருக்கூட்டத்தி லொருவராகிய
சின்னதம்பி பத கா அவர்கள் வியற்றிய

விருத்தம்

மின்னொளிக்கி நிசிமையிலே மிருகவுரு
தெரியவந்த விளக்கம்போலத
தன்னொளிகு ளாததுமதத துவமுணர்ந்து
சிவபோகச சாரமாககைப
பொன்னளிகுரு தாட்டாந்தப பூணமுததா
குருவருளால புகன்றநூலு
முன்னளிகுரு தேவாமாத முளைததெழுந்த
கண்மையென மொழிந்ததாமே.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

இந்நூலாசிரியர் மாணுக்கர்

அங்குசெட்டிப பாளையம் ஸ்ரீமான்

ச. நாராயண செட்டியாரா வியற்றிய

குருஸ்தவம் நேரிசை வெண்பா

பூமேருளு சானரோ புகழ்போக நன்னிலையைத
தாமேவி சிவபோக சாரமதாய—பாாமேவும
பூரண னநகனென்னும புண்ணியன புகன்றனனா
நாரணன பொற்றாளை நயந்தது.

அவையடக்கம்

கனகவரை என்னும் புருவத்திடை நடன ஒலி
கேட்டானந்திகும எந்தைமாராகளை தங்கள் பாத
பங்கயங்கட் கனந்த வந்தனம். அறிவிற சிறியேன

குருமுகமாய ஹிந்துஸ்தானியா லுணாநத இராஜ
யோகமாககத்தை பல நூல்களிலுள்ள அரும்
பொருளொடு சிவயோகசாரமென வரைதலுற
றேன. நீரைப் பிரித்து க்ஷீரத்தைக்கொள்ளு மன
னத்தைப்போல குற்றந் தவிர்த்து குணத்தைக்
கொள்ளக் கோருகிறேன.

இதவுமது

சந்த விருதம்

ஏதமுற்றபேதையே னியம்புமிந்தயோகநூல
பேதமுற்றபோதமுற்றோ பேசுவார்களாகையால
வேதனைப்பட்டுமலுவாரிம மெய்யுணராப்பொய்யரிப்
பூதலத்திலுள்ளதிது புதுமையன்றுபலவீரகாள

முகவுரை

நீர்வள முதலியவைகளால் சிறப்புற்றோங்கும்
உததர தேசங்களில் (பஞ்சாப) எனனும பாஞ்சால
தேசத்தி லவதரித்தவராய, ஜீவசுவா பேதாபேத
முணாநது நிதயா னுபவம செய்யும் பரம யோகீந்திர
ராய ஸ்ரீ ஜனகாபஸ் பூதரான உதாசி பாபநானக
குரு பரமபரையினா அனேக வருட காலமாக அனு
பர்த்து வரும் இராஜயோக காமத்தை அச்சங்கத்தி
லொருவரும் ஞான சிரேஷ்டரும் தயாகுண பரிபூர
ணருமான குருசரன தாஸகாபாஜீ அவர்களால் இந்
துஸ்தானி பாஷையி லுபதேசிக்கப்பெற்று ஸ்ரீமத
நாராயண டேசிகா நியமனத்தினால் இந்ந் தக்ஷிண
தேசத்திலுள்ள சகல வருணாச்சிரமிகளு முய்யும்
பொருடடு தமிழில் மொழிபெயர்த்து உபநிஷத்துக்
களிலும் யோகவாசிட்டம், பதஞ்சலம், அட்யோகம்

முதலியவைகளிலுள்ள அநுபொருள்களைச் சோதனை செய்து சிவயோக சாரமென நற்பெயர்மைத்து வெளியிடலாயிற்று.

இந் நூலைச் சாங்கீகாபாங்கமாக வுணராம புண்ணியோத திருஷ்டர்கள், அணிமா, மகிமா, கரிமா, இலகிமா, பிராததி, பிரகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் எனனும அஷ்டமா சித்திகளை அடைவ ரென்பது திண்ணம்.

குரு வணக்கம்

ஆணசாததிரமனைத்து முணாநதுசீட
 விதையெலா மகற்றியருள் புரியுமஞான
 பூணாரலெழுந்தெளியேற குபதேசிததுப
 பூணானந்தனை நாமந்தந்த
 தேசிகராமெனகுரு நாதனறன
 நளினமலாடியிணையைச் சிரமேற்கொண்டு
 காரணியிறசிவயோக சாரமெனனுந்
 தகைபெறுமிந் நூலடியேன் சாற்றலுற்றேன்.

ஸ்ரீ

ஓம் பரபிரமணே நமஃ

சிவயோகசாரம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா.

துவராடையுள்ளோருந் துயுடையா ருயவான்
சிவயோகச சாரமெனச் செபப—நவையிலபுகழ்
கொண்டபர வைநதுகரத் தோநின் னடிகட்குத்
தண்டனிட்டே னருளைத்தா.

நூனமுகம்.

ஆசிரியர் நூல.

இந்த ராஜயோகத்தை அபடியிசுகும ஆசிரி
யன் தெளிந்த ஆதமஞானியாய் அடுத்தவர்களை ஆத
ரித்து போதிக்கத் தக்கவரா யிருக்க வேண்டியது.
அதாவது சிவமுத்திரையாகிய மௌனநிலை ாதென
றும்' அதை கைவலையப் படுத்துவதற்குரிய ஆசன
முதலிய விதிகள் இவை யென்றும், சாமபவிமுதலிய
மகா முததிரை யினனவை யென்றும், குண்டலி
சக்தி ஈதென்றும், அதை விழிப்புக்கு மாரகம் ஈதெ
ன்றும், இதுவே சிவராஜயோக யென்றும், இந்த
யோகம் செய்யத்தக்கவா பெறத்தக்க நாதாரதம்
இதுவென்றும், அஃது வாசமுற்றால் ஓர் மயக்கந
தோன்றுமென்றும், அது நீங்குமவரையில் நின்றால்
அருள் தரிசனம் உதயமா மென்றும், அவ்வனுபவம்
கிடைக்கில காண்பா ஓதிகள் இறக்குமென்றும், அங்

ஙனம் மனம் அசையாதிருக்குமென்றும், அப்போது அந் நாரதாதததில பஞ்சாஷ்டா முகலியவைகள் தோன்றி தொடுங்கு மென்றும், இததனமைப்பட்ட சுவானுபவ சாஷ்டாதகாரத்தை உணர்ந்த ஆதம ஞானசாரியராய இருக்கவேண்டும்.

மாணககரின் நிலை.

உததம் ஜெனமமாயும், விததைக குடையவனாயும், சாரதம் சறகுண முடையவனாயும், பறநிலலாகவனாயும், காம சங்கறபம் இலலாதவனாயும், கோப ததை வென்றவனாயும், சததி தருமததை விருமபினவனாயும், குரு பணிவிடையிற பிரியமுள்ளவனாயும், பிதா மாதாக்களை உபசரிப்பவனாயும், தனது கிருகத்திலிருப்பவனாயும், நலலொழுகக முடையவனாயும், சறசீடனென்னும் பக்குவமுடையவனு முள்ள மாணககனே இவவிராஜயோகததுக்கு அதிகாரியென்று சொல்லப்படும்.

இததனமைப்பட்ட சறசீடன சாஷ்டாதகாரததையுணர்ந்தஞானசாரியரைக் கண்டடுதது அவா திருவடிகளில் பணிந்து அவர் மனங் களிகூறுமபடி நடந்து உடலபொருளாவிழுன்றும் அச்சறகுருவின் திருவடியில் ததகஞ்செயது அவரால் அநுககிரகிக்கும் திருவடி தீகைஷ்டம பிராணாயாமததுக்குரியமூல மந்திரததில் முதல் வாககியததையும் இந்த யோகத்தின் விதிகளையும் உபதேசிக்கப்பெற்று குருவின் சன்னிதியிலிருந்து சதகுருவால் சொல்லாமறசொல்லும் முதல வாககியததை உண்ணாமல் உன்னியோக சாதனை செயது வருங்காலையில் சுவானுபவத்தின் கண அடையாநின்ற சமசயங்களனைத்தும் தீரும்படி

அவ வாசிரியரிடத்தில் விண்ணப்பம் அடிக்கடி. செயதுகொண்டு அந்த சங்கதற்பர சகிஞ்ஞமபடி கேட்டுக்கொள்ள வேண்டுவதாம்.

பிராணவாயுவின் நிலை.

நூல.

அதாவது மாணுக்கன் ஆரம்பத்தில் கவனிக்க வேண்டிய விதிகள் யாதெனில்: சூரியன் சந்திரன் அக்கினி யெனனுமமுன்றுநாடிகளின் நடைகளெனப்பபடும்.

முன்று கலையின் சுவாசகதின லுண்டாகும் சபததைக கண்டறிய வேண்டும்.

அசசப்தததுக்கு அஜபாவென்று பெயராய்.

அந்த சபததைக கண்டுபிடிக்கச் சில விதிகள் கூறப்படடிருக்கின்றன.

அவையாவன வாயுகளில் முன்று இடைகலை பிங்கலை, சுழிமுனை. இடைகலை என்பது: இடதுநாசியிலும், பிங்கலை என்பது வலது நாசியிலும், சுழுமுனை என்பது இரண்டு நாசியிலும் வரப்போகவுமிருக்கிற சுவாசம். இதற்கு அஜபா என்று பெயராம். இடைகலை என்பது சந்திரனும், பிங்கலை என்பது சூரியனும், சுழிமுனை என்பது அக்கினியுமெனப்பபடும்.

அன்றியும், இடைகலையாவது சுககிலபட்சமாகிற அமாவாசையின் பிரதமை முதல் முன்றுநாளைக்கு காலையில் தொடர்ச்சியாய் வரவேண்டும்.

சுகாததிமுதல் முன்றுநாளைக்கு பிங்கலை நடக்கவேண்டும்.

இதேமாதிரியாக ஈககிலபட்ச முழுமையும் மூன்று நாளைக்கு இடைகளையும், மூன்று நாளைக்கு பிங்கலையுமாக நடக்கவேண்டும்.

இவ்வண்ணமாக ஈககிலபட்சத்தில் சந்திரகலை வராவில அவனுக்கு தேகம் அசவுக்கியப்பட்டு கவலை மேலிடுமென றறிக. அதைச் சரிப்படுத்த வேண்டிய விஷயத்தைப்பற்றி பின்வரும் வாக்கியத்திற் கிணங்க.

கிருஷ்ணபக்ஷம் அதாவது பெளரணமிபிரதமை முதல மூன்று நாட்களும் பிங்கலை நடக்கவேண்டும்.

பின் மூன்று நாளைக்கு இடைகலை நடக்க வேண்டும்.

இததன்மை இரண்டு கலைகளும் மும்மூன்று நாளைக் கொருமுறை மாறிமாறி நடக்கவேண்டும்.

இதை மாணாக்கன குறிப்பாக தினம் தினம் கவனிக்கவேண்டும்.

சுழுமுனை கூடுவது கஷ்டமானதால் அதை சாக்கிரதையாய் அப்பியசுத்தம் பழகல வேண்டும்.

மாணாக்கனுக்கு முக்கிய வேலை இடைகளையும் பிங்கலையும் திதிக் கித தவறி நடந்தால் அதை மாற்ற வேண்டிய விஷயத்தைப்பற்றி குருமூலமாயக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டியது.

இடைசுலைபின் பஸனுவது.

இடைகலை நடக்குங் காலத்தில் தாகம், ஜலவீருத்தி, தீரமானம் செய்ய வேலை செய்ய நகை செய்ய

அஃதணிநதுகொள்ள, அன்னிய தேசத்தி லிருந்து யாததிரை போக, வீடு, சத்திரம், கோவில்கட்ட, தா மஞ்செய்ய, சாமான சேகரஞ்செய்ய, கிணறு, குளம் வெட்ட, கலியாணஞ்செய்ய, வஸ்திரம் கட்ட, வைத்திய சாஸ்திர அபபியாசம், மருந்து, கற்பங்கள் முதலியவை செய்ய, சினேகிதரைக் காண, வியா பாரஞ் செய்ய, தானியம் இருப்பிச்செய்ய, வீட்டிறகு குடிபோக, விதை விதைக்க, சமாதானஞ் செய்ய, அன்னியபாஷை அபபியாசஞ்செய்ய, உபதேசஞ் செய்ய, பலனைப்பற்றி யாததிரை போக, யானை, குதிவர, ஏறு, வேட்டைக்குப்போக, உலகத்துக்கு அனுசூலமான வேலைசெய்ய, எஜமானாக, ஆடல பாடல கற்க, ஒரு புதிய ஊருக்குப்போக, பந்துக களைக் காணலுமாகிய நடவடிகைகள் செய்தால பயன்படும.

இடைக்கலையானது சரிவா நடந்தால தேக செளக்கியமாயிருக்கும். இதில ஆகாசத்தின் அபச மிருக்குமானால், முன் சொன்ன நடவடிகைகள் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது. இரவாக இருந்தாலும், பலமாக இருந்தாலும், மேற சொன்ன வேலைகள் இடைக்கலையில் நடத்தவேண்டு மென்பதாம்

பிங்கலையில் நடக்கும் பயனாவது, வலது நாசி யில் உண்டாகிற பிங்கலை வாய் அகரவது சூரிய நாடி காலத்தில், கஷ்டமானவேலை எதுவும் அபயசிக்க, எவ்வித கொடூரமான செய்கை செய்ய, போஜனம் செய்ய, மலம் கழிக்க, போகம்செய்ய, கடல் யாத திரைபோக, சண்டை செய்ய, படை எடுக்க, கஷ்ட

பான சாஸ்திரம் கறக, குதிரை முதலாகிய நாற ால் ஜீவனகளை வாங்க, விறக, மட்டமான மலை ஏற, குதிரை, மல யுததம் முதலாகிய பழக்கம் செய்ய, ஆறு, குளம், கடல் முதலாகிய இடங்களில் நியய, உலோகங்களைக் குறித்த சாஸ்திரங்களைப் படிக்க, பாடம் எழுத, பணம் வாங்க, கொடு க, எஜமானத் தவமான வேலைபார்க்க, அரசனைக்காண, ரணவைத் தியத்திற்கு மருந்து செய்ய, கடினமான ஆகாரம் ஜீரணிக்க இவை முதலாகிய செய்கைகள் பிங்கலை வாயு காலத்திற் செய்ய வேண்டு மென்பதாம்.

சுழிமுனைகளையின பலனாவது

சுழிமுனைநாடி இரண்டு நாசியிலும் வருஞ சுவாசம் அதன் நடவடிகளைக் காலத்தில்தான் அறியலாம்.

ஒரு கூணத்தில் இடது நாசியிலும் ஒரு கூணத்தில் வலது நாசியிலும் வரப்பட்ட வாயுவானது இரண்டு நாசியிலும் வருமபோது சுழி முனையாம்.

அந்த சுழிமுனை நடக்கும் காலத்தில் உலக நடவடிகளைக்களை நிறுத்திவிடவேண்டியது, தவறி நடக்கும் பகூத்தில் அபஜெயமாம்.

எண்ணத்தககு விரோதமாய் நடக்கும் இந்த வாயுவின காலத்தில் ஆதமத்தியானம் பூசைசெய்ய வைத்துக் கொள்ளலாம்.

இந்த வாயு நடக்குங் காலத்தில் தான் 'சுவாச பந்தனம்' செய்யக்கூடும்.

இந்த சுவாசம் கடடுவதினால் மனதிற்கும் தேகத்திற்கும் இன்பத்தைக் கொடுக்கப்படுகின்றது.

நாடிசுள்ளினிலை

முதல் ஆதாரமாகிய மூன்று நாடிகளைப் பற்றி விவரமாகச் சொல்லுவோம்.

அதாவது மணிதாகளுக்குச் சாதாரணமாக எழுபத்திராயிரம் நாடி நாட்புகள் இருக்கின்றன.

அவைகளில் முக்கியமானவை இருபத்திராலு இந்த இருபத்திராலு எப்போதும் உறங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளை குண்டலி சததி என்று ஆகிராதா அருளிச்செய்திருக்கின்றனா.

இது மத்தியஸ்தானத்தில் இருக்கிறது. பத்து நாடிகள் மேலாகவும் பத்து நாடிகள் கீழாகவும் இரண்டுநாடி ஓர பக்கத்திலும் இரண்டுநாடி மறரோர பக்கத்திலும் இருக்கின்றன.

இந்தக் குண்டலி சத்தியானது, பாம்பைப் போல சுற்றிக்கொண்டு சுவாதிஷ்டானத்திற்கு மேலாகவும், மணிபூரகத்திற்குக் கீழாகவு் மிருக்கின்றது.

இந்த இருபத்து நான்கு நாடிகளில் பத்து நாடிகளை முக்கியமாக ஏற்படுத்திருக்கின்றனா.

இந்தப் பத்து நாடிகளில், முன சொல்லிய மூன்று நாடிகளை முக்கியமா யெடுத்திருக்கின்றபடியால் அதில் இடகலையானது தேகத்தின் இடது பாகத்திலும், பிங்கலையானது தேகத்தின் வலது பாகத்திலும் சுழிமுனையானது தேகத்தின் மத்தியிலு் மிருக்கின்றன.

இக்குண்டலி சத்தியைப்பற்றி விவரமாக பின் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது

ஆசன விதிகள்

அதாவது பததிர்ம, வீமம், பதுமம், கோமுகம், குக்குடம் ஆகிய ஐந்தும் ஞானசாதனத்துக்குரிய ஆசனமாகும்.

இதில் பதமாசனமாவது இரண்டு தொடைகளில் இரண்டு பாதங்களைபும செவ்வையாக வைத்துட்காருதல்.

இது சகல பாபங்களுயும் நாசம் செய்வதாகும்.

மானகோல புலித்தோல வெண்துகில் சித்திராசனம் தாபபை இவைகளின் மேலிலிருந்தனுபவிக்கலாம்.

இடைவயிறு கண்டம் தலை சமயனாய் ஸதமபததைப்போல நிமிர்ந்திருக்கவேண்டும்.

அன்றியும் வடமுகம் நோக்கி கக்ஷிணமுாததமா யெழுந்தருளியிருக்கும் ஆதமஞான குருவின் சன்னதிக்கு நேராய உட்கார் வேண்டியது.

இதை சுவஸ்திகா ஆசனமென்பார். கிருகஸ்தருக்கு பதமாசனமென்றும், சன்னியாசிகளுக்கு சித்தாசனமென்றும் ஹடயோக தீபிகையிலும் சொல்லப்படடிருக்கின்றது.

இரேசக பூரண லக்ஷணம்

பிராணவாயுவின் அசைவு எதுவோ அதுவே சித்தத்தின் அசைவென்றும், மேலான புத்திமான் கள் பிராணனது சலனத்தை ஜெடிதகலில் முயற்சிக்கிறார்கள். ஆகையால் ராஜஸ்தாமஸஞ்ஞாங்களைநீக்கி

அஜபாவிலை.

அதாவது — இந்த யோகசதுக்ருதிய ஏகாந்தஸ்தானத்தில பதமாசனமிட்டு உட்காராது உடனே அஷ்டகந்ததூபம் போடவேண்டியது. இந்தயோகத்திற்காக ஏற்படுத்திய அறையானது மிகக் நலமாக இருக்க வேண்டும். தான தனியேதான் இருக்க வேண்டும். இதில் செல்லிய நான்கு காலங்களில் எந்த காலமாவது வைத்துக்கொண்டு அபடியாசப்படுத்த வேண்டும்.

இடைக்காலமானது எப்போதும் வலது நாசியிலும் ஃ-அம்சம் எனவே யிருக்கும், ஹம்சமென்பது ஆதமாவின் பெயராகும். முதல் வெளியே வருகிற சுவாசத்தின் சுததமாகிய ஹம் எனப்படையும், உள்ளே போகிற சுவாசத்தின் சுகதாகிப் ஸம்என்பதையும் கண்டறிய வேண்டும். இந்த ஹம்சம் என்கிற சபத்ததைக் கண்டறிந்தவன் இந்த அபடியாசத்தில் முதல்படித்தெரிந்தவன் இம்மாதிரிக் கன எப்போது உலக ஆசையுடனும் பாகிய கடையும் நிவர்த்திக்கவேண்டியது ஒரே காலத்தில் நீக்கக்கூடாது

ஏனெனில் ஃ வநஷ்டால வையில் மனக்கலக்கமும் பலவித கவலைபும் நேரிடுமாகையால் நாளுக்குநாள் கொஞ்சம்கொஞ்சமாக நீக்கவேண்டியது. மாணுக்கன் கூடிய அளவு ஸ்திரப்படுத்த வேண்டும்.

இந்த மாதிரியாக தன்னுடைய சுவாசத்தைக் குறித்து அதிஞ்ஞண்டாகும் ஹம்-ஸம்-என்ற சபத்தைக் கண்டறியவேண்டும். இப்படி அபடியாகித் துமூன்று நாடிகளின் குணத்தையும் ஹம்-ஸம்-என்ற

சபதததையும் கண்டறிந்தவுடன் தததுவததை அறியவேண்டியது.

மூன்று நாட்களை கண்டறியாமல் பஞ்ச தததுவததை ஆரம்பிக்கக்கூடாது. இந்த யோகம் அபியசிதது ஜீரண சகதியை யுணர்நது தேகததைப் பலப்படுத்த வேண்டும. அதாவது அரிசி, கோதுமை, பச்சைப்பயறு, துவரை, உளுந்தது, கம்பு, கேழ்வரகு, நெய், பால், தயிர், மோர் முதலியவை உபயோகிக்க வேண்டும. இந்த யோகி அவையிற்று அன்னமும்காலவயிற்று ஜலமும் சாப்பிடவேண்டும. ஏனெனில் உளவாயு மறற ஒரு பாகத்தில் சஞ்சரிகக வேண்டுமென்றுணாக.

புளிப்பு, இனிப்பு, உவாப்பு, காரப்பு, முதலியவைகள் அதிகமாகசோகக்கூடாது இததன்மைப்பட்ட யோகி சன்னியாசியாக வேண்டியதில்லை. எல்லா கிருகஸ்தரும் செலவாகுந் ஏழைகளும ஜாதிபேதம் நிறம் வித்தியாசம் பாரக்கவேண்டியதில்லை. எவர்கள் திரிகரண சுததமாக இந்தயோகத்தைச் செய்வார்களோ அவர்களுக்குச் சித்திக்ரும எனபது நிச்சயம்.

ஒருவன் பதினெட்டுவயதில் இந்தயோகம் அபியசிததானான ஐம்பதாவது வயதில் அநக கேசரி முதகிரையை அடைவான். இது தன்மையான யோகியின் பாமிசங்களை கண்டிப்பாய நீக்கியிருப்பதன்றி ராஜஸ தாமஸகுணங்களற்று தததுவததைக் கொண்டு சுறுசுறுப்பாக அபிபிசிதது அதி தீவிர பக்குவமாய வாழ்வன.

இரண்ட" வது வாககியம்.

பஞ்சதத்துவ நிலை.

இரண்டாம் வாககியமானசூக்ஷ்மபஞ்சாஷ்டரதகியானததில் ஆகாரமாகிய பஞ்ச தத்துவங்களைக் குரு சரம்பிரகாயத்தில் அறிப வேண்டியது. அந்த பஞ்ச தத்துவங்களின் குறிப்புகளின் விவரணமுங் கூறப்படும் அதாவது முன்சொன்ன மூன்றுநாடிகளின் குணங்களையும் சுத்தமாக அறிந்து கொண்டு ஒன்றை ஒன்றில் மாற்றி குண்டலியை அடையாமல் தத்துவங்களை அபபியசிக்கலாகாது.

முதலிற சொல்லியிருக்கிற நாடிகளை கனகை வசப்படுத்திக்கொள்ளாமல் யோகிகளாக தத்துவங்களைக் குறித்து ஆராயக்கூடாது, போஜனம், மலம்கழிதல், பொருளுசெய்தல் இவை மூன்றுஞ் சூரியநாடியில் செய்யவேண்டியவை. தாகம் ஜலவிறுத்தி இவைகளை இடைக்கலையில் செய்யவேண்டும்.

பிருகிணி-அப்பு-தேயு - வாபு-ஆகாயம் - மனனும ஐந்து தத்துவங்களும் மூன்றுநாடிகளில் ஒவ்வொரு நிமிஷத்திற்கு ஒரு முறை மாறிகொண்டே வருகின்றன. இந்த தத்துவங்களை கண்டறிவதற்கு அடியில் வருமாறு கூறுவாம்.

அதாவது இந்த மூன்று வாயுக்களை அபயசித்து இருக்கிறார்களோ அவர்கள் தான இந்த யோகத்திற சூரியவாக்ஸ். இந்த உலகம் பஞ்சபூதத்தில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது கண்டு கொள்வதற்கு ஆயுள் விாததிகும். அப்போப்பட்டவர்கள் பூசை முதலாகிய உபசாரங்கள் செய்யப் பெற்று மேலாவார்கள்.

இந்த ஸ்ரீரத் தத்துவங்களும் சத்தியலோகம்
பூலோகம், மிருத்யுலோகம் முதலாகிய இடங்களில்
வியாபித்திருக்கின்றன.

அனவசர சுவாயம்மாக ஓர் வஸ்துவம் ஏற்படாது.

இப்பஞ்ச தத்துவத்தை கண்டறிவதற்குவிபரம்
சொல்லு வா. 1-வது காலையில் தத்துவங்களின்
நடை 2-வது சுபாவத்தினால் தத்துவங்களை அறிதல்.
3-வது சுவாசத்தின் தத்துவத்தின் அடையாளம்.
4-வது தத்துவங்கள் நிறம். 5-வது தத்துவங்களின்
சுவை. 6-வது சுவாசத்தின் அளவு 7-வது தத்துவங்
களின் அசை. 8-வது தத்துவங்களின் பலன்.

ஆகிய எட்டுவிதங்களினால் கண்டறியவேண்டும்.

மாணுகங்கள் எந்த வாய்வில் எந்தத் தத்துவம்
நடக்கிறதோ அதனைக்கண்டறியவேண்டுமென
முக்கியமாகவே கவனிக்கவேண்டுமென பஞ்சேந்திரிய
ங்களை சனமுகி முததிரையாலமுடிக்கொண்டு தினந
தினம் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக அபயாசிக்க வேண்
டும. அதிசமாக அபயாசித்தால் அசௌக்கியம் நேரி
டும. சூர எவ்வளவு பிரமாணஞ் சொல்லுவாரோ
அவ்வளவுதான் நடக்கவேண்டுமென்பதாம்.

இந்த சனமுகி முததிரையை முடிக்கொண்டு
அபயாசிக்காது காலத்தில் மஞ்சள்நிறம்தோன்றினால்
பிருத்தி என்றும், வெண்ணிறம் தோன்றினால் அபபு
வென்றும், சிவப்பு நிறம் தோன்றினால் தேயுவென
றும், பசுஞ்சிறம் தோன்றினால் வாயுவென்றும்,
கருப்பு நிறம் தோன்றினால் ஆகாயமென்றும் சொல்
லப்படும.

2-ம் கருதது, கண்ணாடியை தனக்கு முன்னால் வைத்துக்கொண்டு அதின்பேரில் சுவாசத்தை விட்டால் அது நாமசதுரமாக இருந்தால் பிருதிவி என்றும், அறையுருண்டை வடிவமாக இருந்தால் அபபுவென்றும், முக்கோணமாக இருந்தால் தேயுவென்றும், அறுகோண உருண்டை வடிவமாக இருந்தால் வாயுவென்றும், சிறுபுள்ளிகள் மாடிரி யிருந்தால் ஆகாயமென்று மறியவேண்டும்

3-ம் கருதது, சுவாசம் விடுமபோது நோக்கப்போனால் பிரிதிவி, கீழாகப்போனால் அபபு, மேலாகப்போனால் தேயு, ஒழுங்குமையாகப்போனால் வாயு, அஃது அடங்கிப்போனால் ஆகாயமென்றறியவேண்டும்.

4-ம் கருதது, பிருதிவி-மஞ்சள, அப்பு-வெண்மை, அரகினி-சிவப்பு, வாயு-பச்சை, ஆகாயம்-கருப்பு இவைகளை கண்டறிய வேண்டும்.

உண்மம் விபரம்.

அகாவது ஒவ்வொரு வாணமுள்ள குண்டுகளிலுள்ள தனக்குப்பின்னால் வைத்துக்கொண்டு பதமாசனத்தில் 'உடம்பத்தின் தனிக்குண்ணைதகைக்கூட்டி நிஷ்டைய' விருத்திகொண்டு பஞ்ச தத்துவத்தில் எதையாகிலும் ஒன்றைவிடையினை இரக்கிற குண்டுகளில் ஒன்றை எடுப்பாளுகில் தானளண்ணிய நிறம்போலிருந்தால் இதை அநிந்தவன ஆகிறான் இவ்வண்ணமே ஒவ்வொரு குண்டையும எடுப்பாளுகில் முற்று முணாந்தவனாகிறான்.

5-ம்கருதது, தித்திபு பிருதிவி, சுவாபு- அபு புளிப்பு-தேயு, வாயவுகரு - ஆசாபததிறம காரப பாகும.

6-ம கருதது, சுவாசம் 12-அங்குலம் நீண்டால பிருதிவி, 16-அங்குலம் நீண்டால அபு 4-அங்கு லம் நீண்டால் தேயு. 8-அங்குலம் நீண்டால-வாயு. மூக்கினுள்ளாகவே இருந்தால் ஆகாயம்.

7-ம கருதது, அசையாதவேளை பிருதிவி. அசை வும் வேளை அபு. கஷ்டமான வேளை தேயு. துஷ்ட வேளை வாயு. சூசைவேளை ஆகாயம்.

8-ம கருதது, பிருதிவி தத்துவத்தில் ஆரம்பிசு கும வேலை கண்டிப்பாக இலாபத்தில் முடியும். ஐல தத்துவத்தில் அசையும்படிய ன வேலைகள் செய்யத தக்கது. ஏனென்றால், ஏதாவது ஒரு முடிவான வேலையை ஆரம்பித்தால் சீக்கிரத்தில் முடிந்துவிடும.

அக்கினி, வாயு, ஆகாயம் இந்த மூன்று தத்துவத் தில் எந்த வேலை ஆரம்பித்தபோதிலும் அபஜெயமாக முடியும். ஆகையால், மாணாக்கன இதுகளை எந்த காலத்தில் உபயோகப்படுத்த வேண்டுமோ அந்த காலத்தில் தத்துவத்தை அறிந்து உபயோகப்படுத்த வேண்டியது, இந்த தத்துவத்தில் புத்தியை சரியாக செலுத்த வேண்டும்.

ஏனெனில், வியாதி முதலாகிய ஹிமசைகளவர வொட்டாமலும் பலவித குணமில்லாமலும் நீரோ தத்தை ஒரே குணமாக இருந்து பாராகவேண்டும்.

பிராணயாம நிரணயம்.

முன் சொன்ன பிராணயாமத்தில் பிரமாணத்தை புணர்த்ததுதல். அதாவது அருணோதய முதல் மூன்று நாழிகை வரையிலும் மத்தியானத்திலும் அஸ்தமிககிறதற்கு முன்னும் பின்னுமாக முகூர்த்த மும் அர்த்தகாரத்திரியிலும் பிரதிதினம் நான்குமுறை செய்யவேண்டும். காலம் ஒன்றுக்கு 80-பிராணயாமம் வரையிலும் நன்கு அபயசிக்க வேண்டும்.

முகூர்த்தமென்பது இரண்டுநாழிகையளவுள்ள தாம நான்குமுறை செய்கால தினந்தோறும் 30-பிராணயாமம் முகின்றது.

ஒரு புருஷன் அபயசிக்க வேண்டுமானால் காலையில் 60-ம், மத்தியானத்தில் 40-ம், சாயங்காலத்தின் அர்த்தகாரத்திரியில் 20-ம், ஆக மெள்ள மெள்ள பிராணயாமம் செய்ய வேண்டியது.

ஆகக் கைவலயப்பநிர்ப்பாகு முகலில் வேரவை 40-ம், இரண்டாவது நடுக்கமுடி மூன்றாவது தவளை கத்தும், அபயாசத்தால் பதமாசனத்தி லிருக்கையில் பூமியினின்று ஆசாயத்திருப்பதாலுமெண்டாகும் என்று குருநாதரால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

கிரகஸ்தாசீர்சங்கு உபயோகம் இப் பிராணயாமம் கிரகஸ்தங்கு பாய்ச்சியின் பொருட்டும், யோகிகளுக்கு யோகசித்தியின் பொருட்டும். கிரகஸ்தன் சங்கத்தைவிட்டு வாயத்திலிருந்து அபயாசம் செய்ய வேண்டுமாயின் அதன்பின் வகாரத்தின் பொருட்டு வெளியே சங்கத்தின் பிரிய முடையவன்

போல வியவகரிககவேண்டும் கருமததா லுண்டான யாவும் கருமத்தினபடி யிருக்கிறது. நிமித்த காரண மாக இவற்றைச் செய்வதில் ஸூககாலம் தோஷ மில்லை.

நல்ல விவேகி இந்த யோகத்தை அனுசரிப்பா னான அவன் அவசியம் சித்தியடைவான். இதற்கு சமசாயிலலை. இவன் புண்ணிய பாவங்களினின்ற வ் விடுபட்டு தேகாபிமானத்தை நீக்கி, ததிலிருக்கே முததியை அடைவான். இந்த யோகியானவன் லோக சங்கிரகம் லோக பரிபாலனமாகிய தனது காரியத்தில் புண்ணிய பாவங்களைச் செய்தும் அப புண்ணிய பாவங்களினூற பற்றப்படான். கிடைத்த தில் சந்தோஷமும், உள்ளே கொஞ்சம் பற்றில்லாத வனாயும், காலவரம்பு, இடவரம்பு, நடைவரம்பு என் னும் சகல வரம்புகளும் உள்ளவனாய் யோகசாத னத்தில் பொருந்திந்ப்பான். யோகக் கிரிகைக் ளோடுகூடிய கிரகஸ்தனுக்கு ாஸவ வாசநிப மாகிய பிரணவத்தின் சபதததால சித்தியுண்டாகும் ஆனால் செவ்வையாக அபயாசிக்க வேண்டும்

உதாரணம்—கிரகஸ்தன் புத்திர சானகிக ளால் நிரம்பியவனாய் வீட்டில் இருந்துகொண்டு அரப்பற்றில்லாமல் யோக மாககத்தில் தன்னிடத் தில் சித்தியின் அடையாளங்களைக் கண்ட பிறகு எனது அருஞாயை சாதித்து கிரீடிப்பன் என்று சிவசங்கிதையின் வாககியத்திலும் கிரகஸ்தனுக்கு சித்தி உண்டாகுமென்று சாதிககின்றது.

மாததிரையாவது

ஆரம்பத்தில் ஒரு மனிதன ஜாக்கிரதையில் விடும சுவாசம் வெளிப்பட்டு உள்ளே பாய்கிற தெவவ ளவோ அவ்வளவு பிராணயாமத்தின் மாததிரைகளாக ளாகும். அனுபவத்தின் பின் ஒரு புருஷன் நித்திரை செய்யுமபோது சுவாசம் எவ்வளவு காலம் போய திருமபுகிறதோ அவ்வளவு காலம் பிராணயாமத்தின் மாததிரைகளென்பபடும.

மாணுககன அபபியாச காலத்தில் உண்பது பாலநெய் முதலியவற்றோடுகூடிய போஜனமசிலாக க்யம். அபபியாசம் திடமான காலத்தில் அப்படிப்பட்ட நியமம் வேண்டுவதில்லை என்றும், பிராணயாமம் ரேசக பூசக குமபக மாததிரைகளென்றும், பிராணனைன்பது தன் தேகத்தில் ஜீவிததிருகரும வாய்வென்றும், ஆகமம் என்பதும் அந்த வாய்வை தடுப்பதென்றும், நாரதீயத்திலும் செளரவ புராணத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இரேசக பூசக குமபபேதத்தால் மூன்று விதமாயும் மூன்றுவாணமாயும் இருப்பதால் பிரணவமே பிராணயாம மென்பபடும. பதமாஸனத்தி லிருக்க கும புருஷன் நாசி நுனியில் சந்திரபிம்பப் பிரகாசங்களாய் விரிந்த அகாச மூாததியானது இரகதாங்கமுடையது அனாவாகினி தண்டங்கரத்திலும் உடைய வாலையுமாகி பாயத்திரி யாகின்றது. உகாச மூாததியானது வெண்ணிற அங்கமுடையது, கருடவாகினி எவ்வாண் முடையது, சககரத்தை கரத்திலுடையது எனச் சமுபரியாகின்றது. மகாமூாததியானது கருணமயான அங்கமுடையது, இடபவா

கினி வயது சென்றதுப ஞ்லநதரிதததுமாசிய சுரஸ்
வதியாகின்றது, அகாராதி மூன்றிற்குள் சாரணம்
பரஞ்சோதியாகிய ஏகாக்ஷர பிரணவமாகிறதென்று
தியானிகக வேண்டும.

இடையினால் வெளி வாயுவை பாததிரை பளவு
பூசிதது அகாரத்தை சிந்தித்து பூரிதத வாயுவை 64
மாததியைளவு குமபித்து உகாரத்தைப் திய னி
தது குமபிதத்தை பிங்குலையால் 32-மாததிரை யளவு
பூசிதது மகாரமூரத்தியை தியானிககவேண்டும்

அன்றியும், பூரகம் பன்னிரண்டு ஓங்காரமாக
வும, குமபகம் பதினாறு ஓங்காரமாகவும, இரேசகம்
பத்து ஓங்காரமாகவும செய்யவேண்டும். இது பிரா
ணயாம அப்யாச மெனப்படும் பிரமா, விஷ்ணு,
ருத்திரன் பூரக குமபக ரேசகங்களுக்கு அதி தேவ
தைகளென்று சொல்லப்படும்.

முன் சொல்லிய குண்டலி சத்தியைச் சொல்லு
கிறோம். அதாவது நித்திரை செய்யும் குண்டலியா
னது குருப்பிரசாத மூன்றாம் வாககியதால் எப்
போது விழிககின்றதோ அப்போது சகல பதுமங்க
ளும் ஆறுசககங்களும் பிரமகிரந்தி, விஷ்ணுகிரந்தி,
உருத்திரகிரந்தி எனனும் மூன்று கிரந்திகளும்
பேதத்தை அடைகின்றன

அப்போது சூரியப்பதவி யென்னுஞ் சுழுமுனை
யிற பிராணவாயு இராஜ மாரகமாக அனுசரிக்கப்
படுகின்றது.

சுகமாக போக்கு சம்பவிததால் சித்தம் நிரா
மப நிரவிஷயமாகின்றது, சித்தம் நிராமபமாகுங்
காலனை வஞ்சிக்கக்கூடும்.

சுழுமுனையென்றும், சூன்னிய பதவியென்றும், பிரமமானமாவென்றும், மகமேருவென்றும், பெரு வழியென்றும், மயானமென்றும், சாமபவி மத்திய பாகமென்றும் சொல்வதால் இந்த குண்டலி பேதத தினாலேயே ஷட்சக்கரபேத முதலியவை உண்டாக கின்றமையால் முழு முயற்சியோடு பிரஹ்மாநமாத தின சச்சிதானந்த லக்ஷண பிரமமத்தை யடைதற் குபாயமாகிய சுழுமுனையில் வாயிலை முகத்தால் மூடிக்கொண்டு நித்திரை செய்யும் ஈஸ்வரியாகிய குண்டலியை விழிப்பிக்க மகா முததிரை முதலிய வற்றை செவ்வையாய் அனுசரிக்க வேண்டும்.

இந்த குண்டலி சத்தியானது சந்தத்தின் மேல் பாகத்தில யோகிகளுக்கு மோக்ஷத்தின் பொருட் டும் மூடாகளுக்கு பந்தத்தின் பொருட் டுமாகத் தூங்குகின்றது. சகலயோக தந்திரங்களுக்கும் குண்டலிசத்தி ஆதிககமாய இருப்பதால் அக் குண்டலி சத்தியை எவன் அறிகிறானோ அவன் யோக விதவான் என்றும் யோகிகள் தூங்கும் குண்டலியை விழிக்கச் செய்கிறவர்களென்றும் அட யோக தீடிகையில் சொல்லியிருக்கின்றது.

குண்டலி ஸ்தானநிலை

மூலாதாரத்தில் பொருந்தும் உட்பாகமாகிய அக்குண்டலியை சூரியனால் பூரிககவேண்டும். குதத திறகு இரண்டங்குலம்மேலும், விங்கத்திறகு இரண்டங்குலங் கீழுமாகிய தேகத்தின் மத்தியான சரீர நடுவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

கந்தஸ்தானம் மனிதர்களுக்குத் தேக மத்திய மூலாதாரத்தி னின்றும் ஒன்பதங்குலத்தின்மேல்

நான்கு அங்குல அகலமும் நீளமும் உள்ளதாய் முட்டை போன்ற வடிவுள்ளதாய் துவகஞ் தேர்வ முதலியவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்ட டிருக்கின்றது.

குத்ததிறகு இரண்டங்குலமேல தேகமத்தில பாகம் ஒரு அங்குலமிருந்து ஒன்பதங்குலம் கந்த ஸ்தானமாக.

ஆக பன்னிரண்டு அங்குலப் பிரமாணம் அதாவது ஒருஜான ஒருபத்திராயிரம் நாடிகளின் பலகதைச் சோதிகக வேண்டுமாயின் அதற்குச்சத்திலனமாகிய குண்டலி அப்பியாசமின்றிவேறு சுத்திசெய்யும் உபாயமில்லை.

இந்த மத்திய நாடியாகிய சுழுமுனையானது யோகிகளுக்கு திடப்பியாசம் சுவஸ்திகா பங்கயாசனங்களாலும் யிராணயாமதகாலும் மகா முததிரை முதலிய முததிரைகளால் செளக்கிய முண்டாகின்றது. ஆகிலும் சமாதியினால் அன்னியவிர்த்ததிரோதிககாலாகாது. வகாக்கிர தனமையால் மனதை தாரணை செயது அப்பியசிதது மனதை நிலைக்கும முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

என்னென்றால் இராஜயோகமன்றி பரம புருஷாததபலம் சித்தியாமையால் வாயுவின குர்பக முததிரை விதானமாகி சசலவிதிகளையும் மனதோடு அபயாசிகக வேண்டும். புத்திமானகள் வாயுவின விதிகளுக்கு அன்னியமாய் விஷயத்தில மனோ விரகதியை செலுத்தலாகாது. எவர்கள் யோகிகளின்குரு பரமபரையாகிய சாமபிரதாயத்தால் வந்த சாமபிரதாக்கிய மாகிய மகாமுத்திரை முததியவற்றின் உப

தேசத்தை தருகின்றாரோ அவரே ஸ்ரீ குரு; சகல குருக்களுக்கும் சிரேஷ்டமானவா; அவரே பிரபு; அவரே சாக்ஷாத பிரத்தியக்ஷ ஈஸ்வரனென்றும் சொல்லப்படும்.

அன்றியும் அக்கினிமண்டலம் நாயியின கீழ் பாகத்தி லிருக்கின்றது. அது தேகத்தின மத்தியில் பொன்னிற முளளதாய் மனிதர்களுக்குமுககோண மாயும் இருக்கின்றது, அக் குண்டலியை எழுப்பும் விதமானது.

சூரிய உதயகாலத்திலும் அஸ்கமான காலத்திலும் தினந்தோறும் இரண்டு முகூர்த்தம் பேதிகக் வேண்டும். சூரியனால் பூரிதது சந்திரனால் இரேசிக கிந்தால் அபானமும் அக்கினியை அடைந்தது உஷ்ண சொரூபத்தால் பிராணனை அடைகின்றது.

அக்கினியின் உஷ்ணத்தால் செவ்வையாக தபிக் கப்படுகின்றதால் தூங்குகின்ற குண்டலிசத்தி நன்றாய் விழிப்புடையதாகின்றது. தண்டத்தால் அடிபட்ட சர்ப்பதைப்போல நிஸ்வாசத்தைச் செயது நிர்வாச அடைகின்றது.

அதன்பின் பிலத்திற பிரவேசித்த பாய்பைப் போல சுழுமுனையினுள் பிரவேசிக்கின்றது.

ஒரு புருஷன் சலனம் செயது மூலஸ்தானத்தி லிருந்து குண்டலியை மேலே கொண்டு வருவான யின் அவன்மேல் சென்று அமிரத்தத்தை வடையான இந்த குண்டலி சத்தியை வாலேப் பிடித்து எழுப்பி னால் நித்திரையைவிட்டு மேலே எழுப்புகின்றது. இதைக் குருமுகமாக அறியவேண்டும்.

அமிரதநிலையாவன.

சிகையின மத்தியிலபரமாதமா பொருநதியிந்
பதால் மேருவைப்போல உயாநதிருகும் சுழுமுன
யினது மேருவின றேலபாகத்தின் மத்தியில் சோம
ஜலம் ஓழுகிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்ததுவாரமான
சந்திரமண்டலத்தினின்று சரீரத்திறகு சார ஒழுது
கின்றது.

ஒழும சந்திர அமிரதத்தின் சுவை காப்பது,
உவாபது இவற்றிறகு சமானமாக வுள்ளதாயும்,
தேன-ரெய்-பால் எனபதைப்போலும் ரசமுடைய
தானால் அப்போது அவனுக்கு காமசித்தி ஆகின்
றது. அந்த சந்திரமிரத மென்னும் சததை எவன
பானம் பண்ணுகிறானோ அந்த யோகி வியாதியில்லா
தவனாய் தாமரைத் தண்டுபோல் மிருதுவான சரீர
முடையவனாய் வெகுகாலம் ஜீவித்திருப்பான்.

இனி சுவாசாங்குலப் பிரமாணநிலை.

இந்த மனுஷ்ய ஜெனமததுக்கு சாதாரணமாய்
சுவ சம் உள்ளேபோகிறது பததங்குலம் வெளியில்
பன்னிரண்டங்குலம்போகும்; இதுவல்லாமல் நடக
கும்போது 24-அங்குலமும்ஒடுமபோது 42-அங்குல
மும், போகும் செய்யும்போதும் தூங்கும்போதும்
50-60-அங்குலமும் போகும். சாப்பிடுமபோதும்
வாந்தியாகும்போதும் 18-அங்குலம் ஒடுகிறது.
சாதாரணமாய் 12-அங்குலம் ஒடுகிறது ஆகையால்
இந்த சுவாசத்தை யோக அபிபிராசிகள் கவனிக்க
வேண்டியது. இவ்வளவு நீளமாகப்போகிற சுவா
சத்தை தன்னால் கூடிய அளவு கொஞ்சங் கொஞ்ச
மாய் குறைக்க வேண்டியது.

அது ஏனென்றால் இந்த மனுஷ ஜனாததிற்கு
கலைகளாகிய சுவாசம் 12-அங்குலமஓடி 4-அங்குலம
கழித்து 8-அங்குலநதான நின்ற இடத்தில நோத
கும். இப்படிக்கு சாதாணமாக 4-அங்குலமகழிந்த
தனால் 120-வயதாகின்றது. இதை பொருசங்கிக்ஞ
சமாக சுவாசத்தை பந்தனம் பண்ணுவதினால் நீண்ட
ஆயுளை உடையவர்களாக இருப்பார்கள்.

சாதாரணமாய் மனிதர்களுக்கு உண்டாகிய
சுயபுதகிபோதாது. ஆகையால் அனுபோகமுடைய
யோகிகளின் புத்தியை கேட்டுக்கொண்டு நடத்த
வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் துன்பம் நேரிடும். இந்த
மூன்று வாய்க்களையும் பஞ்சதத்துவங்களையும் சுவா
சத்தையும் குணிகக் அறிந்துகொண்டால் வரப்போ
கிறதை சொல்லலாம் தைரியத்தினால் சுருசுருப்
பாய மாணுககன இந்த ராஜயோகத்தை அபயியா
சிப்பானாகில இரண்டு மூன்று வருஷத்தில் அறியப்
படுகிறான்.

மரணநிலை அறிதல்

இடைகலை அல்லது பிங்கலையில் ஒரு ராதிரி
முழுவதும் இடைவிடாமல் நடந்தால் அப்போப்பட்ட
மனிதன் மூன்று வருஷத்தில் மரணமடைவான்.
இதேமாதிரியாக பிங்கலையில் மாறுதலில்லாமல் இர
ண்டுராதிரி இரண்டுபகல இடைவிடாமல் நடக்
கும் மனிதனுக்கு மரணம் இரண்டு வருஷத்தில்
நேரிடும். இடைவிடாமல் ஒருநாடிகையில் சுவாசம்
மூன்றுநாள்களுக்கு நடக்கிற மனிதனுக்கு ஒருவருஷத்
தில் மரணம் நேரிடும். இராதிரிமுழுதும் இடை
விடாமல் பகலுமுழுதும் பிங்கலையும் இடைவிடாமல்

நடக்கும் மனிதனுக்கு மரணம் ஆறு மாதத்திலநேரி
டும்; பிங்கலை தொடர்ச்சியாக இடைவிடாமல் ஓர்
பாகம் நடக்கும் மனிதனுக்குப் பதினைந்து தினத்தில
மரணம் நேரிடும் இடைக்கையானது இதேமாதிரி
யாக ஒரு மாதம் நடந்தால் இந்த விதிப்பிரகாரம்
முடியும்.

புருவத்தைப் பாராததால் தெரியாதவாக்குக்கு
ஒன்பது நாளிலும், காது கேளாதவாக்குக்கு ஏழு
நாளிலும், நகூததீரம் தெரியாதவாக்குக்கு ஐந்து
நாளிலும், மூக்குதுணி தெரியாதவாக்குக்கு மூன்று
நாளிலும், இரண்டு கண்களையும் கையால் அழுகி
னால் தண்ணீர் வராதவர்களுக்கு பத்துநாளிலும் மா
ணம் நேரிடும் என்று குரு வாக்கியம்.

யோகிகளுக்கு மேற்கூறிய அடையாளங்கள்
நேரிட்டால் உடனே வாயுவை சோதித்து அதைச்
சரிப்படுத்திக்கொள்ளுந் தன்மை அவர்கட்குண்டு.

யோகிகளுக்கு மரணம் நேரிடுவது கூஷ்டம்.
யோகிகள் அபயியாசத்தால் வாயுக்களையும் தத்து
வங்களையும் உணர்நது முததிரைக்குப்பின் தொடரு
வார்கள்.

பிறகு கேசரி முததிரை எவ்வளவுகாலம் ஜீவித்
திருக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு காலம் ஜீவித்திருப்
பார்கள். இந்த யோகிகள் மூன்று வாயுக்களையும்
தத்துவங்களையும் அதிகமாக கவனித்து ஸ்திரப்
படுத்தவேண்டும்.

சாதாரணமாய் மனிதார்களுக்கு இருபத்தோரா
பிரதது அறுநூறு சுவாசம் நடக்கும் பகூதத்தில்
120-வருஷம் ஜீவித்திருக்கலாம்.

இப்போது மனிதர்கள் அறுபத்கோராயிரத்து அறுநூறு சுவாசத்துக்குமேல் விடுகிறார்கள். எப்படியெனில், ஓடுவதினாலும் நடப்பதினாலும் தூங்குவதினாலும் போகம் செய்வதினாலும், சுவாசம் அதிகரிப்பதினாலும் இந்த நூற்றிருபது வயதுக்கு குறைவு நேரிடுகின்றது.

சாதாரணமாய் மனிதர் விடும் சுவாசம் எவ்வளவு குறையுமோ அவ்வளவு வயது ஏறிவரும். திடீரென்று சுவாசத்தைக் கட்டக்கூடாது.

அதிக விரைவாகவும் ஓடக்கூடாது, ஜாஸ்தி சாப்பிடக் கூடாது, வேகமாய் நடக்கக்கூடாது, அதிக போகமும் செய்யக்கூடாது.

இந்த விதிகளில் ஒன்றும் கவறக் கூடாது தவறி நடப்பார்களே யானால் அதிக கஷ்ட நஷ்ட மடைவார்கள்.

நான்காவது வாக்கியம்

சாமபவியின் முததிரை.

உள்ளாதாரமுதல் பிரமாநதிரம் வரையிலுள்ள சககரங்களுள் தனனாற் கொள்ளப்பட்ட சக்கரத்தில லக்ஷியமும் தேகத்திற்கு வெளிப் பிரதேசத்தில் மூடுதலும் திறத்தலும் இல்லாத திருஷ்டி பாவையுமாக விருத்தல் எதுவோ அப்படிப்பட்டது சாம்பவி முததிரையாம்.

இதை இருக்குமுதலிய வேதங்களிலும் சாங்கிய பதஞ்சலி முதலிய சாஸ்திரங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சாமபவிக்ரு வெளிதிருஷ்டியும் கேசரிக்ரு உள
திருஷ்டியும், சாமபவிக்ரு இருதயப்பாராவையும் கேச
ரிக்ரும ஸ்தான பேதமுண்டு. சித்தம் லயானந்த
மாணஸ் பேதமிவலை யென்பது கருதது

ஸ்ரீ சாமபவி முததிரையால் ஸ்திரமனதுடைய
வாய நாகி நுனிபாகத்தில் வைக்கப்பட்ட திருஷ
்டியை யுடையவாய நிஷ்பந்தத் தனமையாலும்
தேகேந்திரிய மனதுகளின் நிறசலனத் தனமை
யாலும், சந்திர சூரியாகளை லயமாகுகிறவாயை
பிராண சஞ்சாரத்தை ஸ்தம்பிக்கிறவன் எவனோ
அவனே அதுவிது வென்று சொல்லக்கூடாத பத்
மாகிய ஆதம் சொரூபத்தில் நிலைத்தவனாகிறான்

கேசரி முததிரை

இடது வலது நாடிகளுள்ள வாயு எந்த மத்திய
தேகத்தில் செலலுகிறதோ அததேகத்தில் கேசரி
முததிரை ஸ்திரமுடையதாகின்றது. இதிற சமுசய
மிவலை சூன்னியத்தில் பிராணன் ஸ்திரமாகுதலே
வாயுவை விழுங்குதலென்பப்டும்.

சூரியசந்திராக னென்னும் இடைகலை பிங்கலை
களின் மத்தியில் நிராலம்பமாகிப் உள ஆகாயத்தி
ன்றாகும் ஆகாயங்களின் சமுதாயத்தில் செவ்வை
யாய பொருந்தி இருப்பது எதுவோ அம் முத
திரையே கேசரி எனப்பப்டும்.

இதின் அப்பியாசமாவன முன்னமே சுழு
முனையைப் பிராணனால் பூரிக் வேண்டும்.

அப்போது நிச்சயிக்கப்பட்ட கேசரி முததிரை உண்டாகிறது.

புருவமத்தியில் சிவமென்னும் சுகவடிவாகிய பரமாதமாவின் ஸ்தானமாக.

சிவத்தில் ஒடுங்கவேண்டியது எவன் மனதை நிரலமபமாகி ஒன்றையும் சித்தியாத்ருக்கின் றுநீன ஜவனே கேசரி முததிரை யுணருகிறான். பிரமகாவிரததிபை பாவவாகியததால் சிடுகி றுநீன அவன் உள்ளும் வெளியும் இருக்கும் ஆகா யத்தில் கடத்தைப்போல நிறகின்றான், இது நிச சயம்.

தேகத்தி னுள்ளும் வெளியிலுமுள்ள வாயுவை தனக்குள் கேசரியில் எப்படி லயமாகுகிறுநீன அப்படியே தேகத்திலிருக்கும் வாயுவை லயமாகு கிறான்.

இதில் சமுசயமில்லை அன்றியும் பிராணனது ஸ்தானத்தில் சித்தத்தோடு ஸ்திரததன்மை அடை கிறான்.

வேறே ஒன்றையும் சிந்தியான அப்போது சொருபத்தில் நிலைத்தலாகிய ஜீவன் முததனாவது திண்ணம்.

அஜபகாயத்திரியினிலை

பூகரேசகமசெய்யுங்கால (ஹமஸம் லோஹம்) என்று நேராகவும் தலைகீழாகவும் பிரகாசிக்கின்றன.

அஜபை மந்திரத்தினால் (கததுவமசி) எனனும் மகா வாகியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஜீவப பிரம அயிக்கியம் அடிக்கடி சிந்திக்கப்படுகிறது.

இந்த-ஸோ-என்னும் அஜபகாயத்திரியை ஈஸ்வர நாமத்தைப்போல ஜெபிதகால சித்த சுத்திக்கு ஹேதுவாம். வெஞ்சூலம் வரையில ஜபம் செய்யின் விருத்தி அநதாமுகப்படும.

அப்போது சுவாசம் வெளிப்படுங்கால சாகரமாகிறதை ஸோவென்னும் சுவாசத்தை உட்கொள்ளுங்கால அகாரத்தை ஹம் என்றே தியானிக்கவேண்டும். இந்த அகாரம் மறுபடியும் உளச்செல்லு கின்றபடியால் ஹம்ஸம் ஹம்ஸம் என்றே மஹாமந்திரத்தை ஜீவன எப்போதும் ஜெபிக்கிறான். குருவாககியத்தினால் இம்மந்திரத்தின ஜெபம் சுழிமுனையில விபரீதமா யுண்டாகிறது.

அது ஸோஹம் ஸோஹம் என்றடையப்படுகின்றது; சாகரம் கேசரி எனப்படுகின்றது.

தவம்பதமென்று நிச்சயிக்கப்படுகின்றது அகாரம் பரமேசுவரனாகிறான்.

தற்பதமென்று நிச்சயிக்கப்பட டிருக்கின்றது.

சாகரத்தை தியானிக்கும் ஆனமா நிச்சயமாய அகாரமே ஆகின்றான் என்று யோகஜீமம் யோக சூடாமணி உபநிஷதது யோகத்ததுவ உபநிஷதது முதலியவற்றால் காண்க.

இது அஜபகாயத்திரியாம். இதை முக்கியமாக பிரவாததியுடையவன் எவனோ அவனதிகாரியாவன், அது சோபாதித தியானமாம்

இவற்றினின்றும் சகாரம், அகாரமென்னும் மெய்யெழுததூக்களை அடக்கி எஞ்சி நிற்கும் ஒம்

என்னும் அக்ஷரத்தை தியானித்தால் நிருபாதிக மாம. ஓம், ஸோ ஹம் என்னும் இவ்விரண்டு சப்தங்களும பிரத்திவேகாதமாவோடு பின்னமாகிய பிரமம மென்னும் ஒரே அராததமுடையன. சுததமாய இருத்தலால் நிருபாதிசாயினும் ஓம் எனனும் அக்ஷரத்தில் சகார அகாரமென்னும் உபாதிக்களைச் சேர்த்தலால் ஸோஹம் எனனும் சப்தமுண்டாகிறது.

ஆகையால் கோபாதிக மெனப்படுகின்றது. விசாரசாகரம் பதாராதக மஞ்சுக்ஷர முதலிய நூல்களிலும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

நாதானு சந்தானம்

இந்த நாதானு சந்தானம் முதல முதல அப்பி பாசிகளும் ம னாககன சுராஜகுமாரவைரி நந்தத்தில் தனது கைவிரல்க ளிரண்டினால் நிரோதித்தது உள்ளே பரவும் சமுத்திரம்போன்ற திரமான நாதத்தை சீக்கிரமாக மனிதன கோருகிறான் அதனால் அவனுக்கு செவ்வையா யெழுமபிய நாதமும் வாயுவுஞ் சுததமாய ஜெயிக்கப்பட்டவைகளாகின்றனவோ அந்த மகா குணோதய முள்ளவனுக்கு அணிமாதி குணங்களும் அளவிறந்த புண்ணியமும் உண்டாகிறதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

சுராஜன் இந்திரன், அவன் குமாரன் அரசுன்னன் அவன் வைரி காணன் அந்த காண நந்தத்தில் எனபது பொருளாம். அனாகமென்னும் நாத வெளியிலுண்டாகும் சுரோநகிரதவககாதி இந்திரியங்களுக்கு விஷமாகிய தொனி சூழுகின்றது. இந்த

நாத அப்பியாசி ஒருபட்சத்தில் சகலசித்த சஞ்சலங்
களையும் ஜெபித்து நிஜானந்த முடையவனாகிறான்.

முதலில் அப்பியாசிகளுங்கால் நானாவிதமாகிய
சமுத்திரமபோலும் பேரி முதலிய வாததியமபோ
லும் நாதம் கேழ்க்கப்படுகின்றது. பின் நாதானு
சந்தானம் நிவாததியாகுங்கால சூட்சும சூட்சுமாக
கேழ்க்கப்படும். ஆதியில் வாயு பிரமாந்திரத்திற
செல்லுங்காலத்து, சமுத்திரம், சககரம், மேகம்,
பேரிகை, கனகதப்பட்டை எனபவற்றால் உண்டா
கும் சப்தத்தைப்போன்ற நாதமும் அப்படியே பிரம
மந்திரத்தில் வாயு ஸ்திரப்பட்டின, மத்தளம்,
சங்கு, கண்டாமணி, காகளம் எனபவற்றால் உண்டா
கும் சப்தத்தைப்போன்ற நாதமும் அந்தத்தில் பிரா
ணன் பிரமமந்திரத்தில் மிகவும் ஸ்திரமானபின் கண்
கிணி, வேணு, வீணை, தந்திரி, வண்டு எனபவற்
றின் சப்தங்களைப்போன்ற நாதங்களும், இன்னும்
நானாவிதமான நாதங்கள் தேகத்தின் மத்தியில் உள
ளனவாக கேட்கப்படும். மேகம், பேரி முதலிய
வற்றாலுண்டாகிய பெரும் சப்தங்கள் கேழ்க்கப்படி
னும் அவற்றுள் சூட்சுமத்திலும்: சூட்சுமமாகிய
நாதத்தையே சிந்திக்க வேண்டும். சூட்சுமமாகிய
நாதம் நெடுநேர மிருப்பதால், சித்தம் நெடுநேரம்
ஸ்திரமுடையதாய் நிலைக்கும்.

கனமாகிய நாதத்தைவிட்டு சூட்சுமத்திலும் அல்
லது சூட்சுமத்தை விட்டு கனநாதத்திலுமாக இரம்
பிப்பதா யிருக்கினும்கனசூட்சுமமென்றும் இரண்டி
லொருநாதத்தைக் கொள்ளுதல் தளளுதல் கூடாது.
எனெனில், அப்படிக்கொள்ளுதலும், இராஜதகுண

இயல்பாதலால் அவிவித ராஜத குணத்தை வர
வொட்டாமல் சுதத சாதவீககுண செயல்பாண
சூட்சும நாதத்தில மனதைச் செலுத்த சிவனும்.

அஃதெனெனில, நாதங்களில் ராமிகும மன
மோ சமாதிபை யடைபும எனபது கருதது அதா
வது மலாந்த புஷ்பசுததை சூழ்கும வண்டு கந
தத்தை விருமபாததபோல சூட்சும நாதத்தில் சித
தம நிலைக்க வேண்டியது. சபகாதி விஷயமாகிய
உத்தியானத்தில் ரஞ்சரிகும மனமெனனும் மத
யானை யடக்குதலில் இந்த அனந்த தொனியாகியது
கூரிய அங்குசம்போன்ற வலியுடையென்றுசொல்
லப்பட்டிருக்கின்றது.

வாசியையடக்கி யடைபும பலன்

இந்த போது அப்யாசிகள் சூரியசந்திரகலையில்
பிராணவாயு செல்லுங்கால பிந்திவி, அபபு, தேபு,
வாயுவென்னும் நான்கு தத்துவங்கள் வந்த விலகு .
அப்போது அப்பிராணவாயு ஆகாய தத்துவத்தில்
அடைபும. அச்சமயம் சுவாசம் குறைந்துவரும்.
அக்காலத்து சுவாச பந்தனம் செய்யக்கூடும்

அப்போது ஓர் அங்குலம் குறைந்தால் இவ்வுல
கத திசையில் நின்று சுவாதினப்படுவான். இரண
டங்குலம் குறைந்தால் மனம் ஆனந்திக்கப்பட்டு
ஞான செல்வமுண்டாகும். 3-அங்குலம் குறைந்
தால் விவேகியாவான். 4-அங்குல குறைந்தால்
தூரதேசத்தில் நடக்கும் நடவடிக்கை சொல்லப்படு
வான். 6-அங்குலம் குறைந்தால் ஆசாத்திலுள்ள
சகலமும் கண்டுணாவான். 7-அங்குல குறைந்தால்

சரீரம் காயசித்தி பெறுவான. 8-அங்குலங் குறைநதால் அணிமாதி சித்திகளையடைவான. 9-அங்குலம் குறைந்தால் நவகண்டங்களில் சஞ்சரிப்பான. 10-அங்குலம் குறைந்தால் ஒரு தேகத்தைவிட்டு மற் றொரு தேகத்தில் பிர்வேசிப்பான. 11-அங்குலம் குறைந்தால் தனது ஆதமாவைக்கண்டு வசனிப்பான. 12-அங்குலம் அடங்கும சுவாசமானது உதித்த யிடத்திலேயே சுழன்றுகொண் டிருக்கிறபடியால் அந்த பரமயோகி நெடுங்காலம் அன்னபானாதிகளை நீக்கி அவாவற்றிருப்பான. சமாதியி லுட்காரநது மாணுககன இடைக்கலையபிங்கலையிலும், பிங்கலையை இடைக்கலையிலும் மாற்ற கற்றுக்கொண்டபின் பகல முழுவதும் இடைக்கலையும், இரவில் அதை அடைத்து விட்டு பிங்கலையில் நடத்தப்படுவான.

இதற்காக பழம் பருத்தி கொஞ்சம் சுத்தம் பண்ணி வைத்துக்கொண்டு இடைக்கலை நடத்த வேண்டி யிருந்தால் இடது நாசியிலும், அடைத்து விடவேண்டும இப்படி சரிவர நடந்தால் மனிதர் கள் நூற்றிருபது வயது ஜீவித்திருக்கலாம்.

மற்ற சங்கதிகள் சிந்திக்கும் பக்கத்தில் யோகி களுக்கே வயதே கிடையாது.

எந்த விதிகள் எப்படி யிருந்தாலும் இந்த விதி கள் யாவற்றும் கிரகஸ்தாகளுக்காகவே ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இதை அப்பியாசிகள் எப்போதும் இவ்விதிப் பிரகாரம் நடத்தவார்கள் அப்போது தேக சௌக கியமும் நீண்ட ஆயுளும் மன ஓடுகமும் சித்தசார தியும் உடையவர்களாய் இருப்பார்கள்.

மனோலய நிலை.

பிராணவாயு சுழுமுனையாகிய மத்திய நாடியிற் செலுங்கால் அநதக கரணம் சூன்னிய தேச கால வஸ்து பரிசேசேத மிலலாத பிரமத்தில பிவேசிககினறது. அப்போது சித்த நிரோகமுள்ள யோக வித தானவன பிராந்தத்தோடு சகல கருமங்களையும் நிராமூல மாககுதிருள, எதுவரையில் பிராணனுமஇந் திரியங்களுப ஜீவித்திருக்கின்றனவோ அதுவரையில் மனதில் ஞானம் எப்படி உண்டாகும். பிராணன் மனம் எனனும இவ்விரண்டையும் எவனலயமாக்கு கிருனோ அப புருஷன் மோக்ஷத்தை அடைகிறான்.

பிராண மனோலயங்க ளில்லாதவன எவ்விதத்தி லும் மோக்ஷ மடையான், நல்ல ஸ்தானத்தி லிருந்து கொண்டு சுழுமுனை யென்னும் மத்திய நாடியைநன் றாயப பேதிக்குமதன்மையை குருமுகமாய் அறிந்து பிராண வாயுவை மத்தியிற் செலுத்துவதாகிய பிரம ரந்திரத்தில் நிரோதித்தல வேண்டும இப்படி அப்பி யாசித்தால் பிராணனது அசைவிறகு ஸ்ஷயம் வரும். அப்போது மனம் மிகவுஞ் சாந்தியையடைகின்றது. அககாலம் நிரவாண மிஞ்சுகிறது.

சூரியனும் சந்திரனும் இராப்பகலவடிவமாகிய காலத்தைப் புசிப்பதா யிருக்கிறார்கள். இதை ரகசிய மாயச் சொல்லப்பட்டது.

இரண்டரைகடிகைசூரியனோடுங்கால்பகலென் றும் சந்திரனோடுங்கால இரவென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எப்போது சுழுமுனை மாககத்தால் வாயு பிரமரந்திரத்தில் ஓடுவாகின்றதோ அப்

போத இரப்பகல் வடிவமாகிய காலமில்லாமை யால் அசுசுமுமுனை காலத்தைப் புசிப்பதாய் இருக்கின்றது.

எந்தயோகியால் பிராணவாயுவைக் கட்டப்படுகின்றதோ அந்த யோகியால் மனம் கட்டப்படுகின்றது. எவனால் மனம் கட்டப்படுகின்றதோ அவனால் பிராணனும்கட்டப்படும.

மனம் பிராணனென்னும் இரண்டிலுள்ள ஒன்றைக் கட்டினால் மற்றொன்றும் கட்டப்படும. ஆதலால் மனம் நீங்காத வரையில் வாசனை நசியாது வாசனை நசியாத வரையில் சித்தம் நசியாது. சித்தம் நசியாத வரையில் தத்துவஞானம் உண்டாகாது.

இவற்றில் மனம் பிராணனென்னும் இரண்டினுள்ள ஒன்று நசித்தால் மற்றொன்றும்நாசமாகும். ஒன்றின் பிரவிராத்தியால் மற்றொன்றும் பிரவிராத்தியாகின்றது. இவ்விரண்டும் லயமானால் மோட்சத்தின் சித்தி உண்டாகும்.

மனம் ஸ்திரபப்பட்டால் பிராணன ஸ்திரமாகும் சுரோத்திர முதலிய இந்நிரியங்களுக்கு மனம் நாதனாகிறது. மனதிற்கு பிராணன நாதனாகிறது. பிராணனுக்கு மனோலயம் நாதனாகிறது. அரமனோலயம் நாதத்தை ஆதரிக்கின்றது.

அதாவது மனம் நாதத்தில் ஓடுவதுகின்றது. சுவாசநிசுவாசங்கள் நஷ்டமாகிறதும சததாதி விஷயக் கிரகணம் நஷ்டமாகிறதும சேஷ்டைகள் நீங்குகிறதும, விவகாரங்களில்லாததும் மனோலயமே யாம், மனோலயம் இதுவரையில் ஆகவிலையோ அது வரையில் இந்நிரிய விஷயங்கள் ஜெயமாகாது, இந்நிரிய விஷயங்கள் ஜெயமாகாத வரையில் என்தென்பது எப்படிநீங்கும், என்தென்பது நீங்காதவரையில் யானென்னும் அகந்தை எப்படி நீங்கும், யானென்னும் அகந்தை நீங்காத வரையில் மனசு சுததம் எப

படி ஆகும், மனச்சுத்தமாகாதவரையில் அப்போகூட ஞானம் எப்படி உதயமாகும், அப்போகூட ஞானம் உதயமாகாதவரையில் பிரமசைதனனியசசமாதிபின கண எப்படி புலப்படும், பிரமம் சைதனனியச சமாதிபினகண் புலப்படாதவரையில் திடஞானம் எப்படி உதயமாகும், திடஞானம் பெற்ற மகான களுக்கும் துவிதமேது பேதமேது மாயகையேது பந்தமேது ஜென்மமேது அப்போது அந்தயோகி ஜென்ம ரகிதனாகின்றான்.

ஆகையால் இந்த யோகத்தை அனுஷ்டிக்கும் பகவதமுடைய முமுக்ஷுகள முக்கியமாய் கவ னிதிக வேண்டியது யாதெனில் வாசியோகத்தை யன்றி மற்ற ஹடயோகம், கௌடயோகம், அககா யோகம்முதலிய யோகங்களால் சாட்சாதகாரத்தை அடையாணென றுணர்வேண்டும அஃதெப்படி பெனில் ஒருவன் கௌசனையால் விசாலமான விண்ணை முடுவதுபோலாகும். இந்த வாசியோக டொனில் அப்படி யன்று. கணமூட விண்மறையு மென்பதாம். ஆகையினால் இந்தயோகத்தை அனுஷ்டித்தவர்கள், இந்நூலை வாசித்தவர்கள், வாசிக்கக் கேட்டவர்கள் மனம் இவ்வாசியை நாடுவதால் சித்தம் நிலைத்து ஞான உதயமாய் அணிமாதி சகல ஜஸவரியங்களும் அடைந்து ஜீவன் முகதர்களாய் நிரதி சயானந்தத்தில் சதா காலமும் நிலைத்து வாழ் வாராகளென்பது குருவாக்கியம்.

வாழி விருத்தம்.

வாழ்க நாரண தேசிகா வானரூள்
வாழ்க மன்னவா மாணக்கா யாவரும்
வாழ்க விந்நூல படிப்பவர் கேட்பவா
வாழ்க விந்தச சிவயோக சாரமே.

சிவயோக சாரம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

அகஸ்தியர் ஞானம்-1

சுத்தியமேபாடேம யொன்றேதெய்வம்
சகலவுயிர ஜீவனுக்கு மதுதானசக
புத்தியிலை நந்தவாகுள புண்ணியோரக
பூதலத்திறகோடியிலை யொருவனுண்டு
பத்தியினாமனமடங்கி நிலையிற்பார
பாழிலைமனைதவிடார பரமஞானி
சுத்தியேயலைதலைச சூகூருசூகூம
சுழியிலை நிலையறிந்தால் மோகூந்தானே. 1

மோகூதபதபெறுவதற்கு ஆகூருசொன்னே
மோகமுடனபொயகளவு சூலைசெய்யாதே
காசசலுடனகோபத்தைத தளளிப்போடு
காசினியிறபுண்ணியத்தைக கருதிகொள்ளு
பாயசசல்திபாயாதே பாழ்போகாதே
பலவேதசாஸ்திரமும் பாருபாரு
ஏசசவவாபிழைக்கச செயதமாராககம்
எனமககாளெண்ணியெண்ணி நனருயப்பாரே. 2

பாரபபாநாலவேத நாலுமபாரு
பறருசைவைப்பதற்கோ பிணையோகோடி
வீரப்பாஒன்றெனறுக கொன்றைமாரி
வீணிலையவாபிழைக்கச செயதமாராககம்
தேரபபாதெருததெருவே புலம்புவாரக
தெய்வநிலைசுருவருமே காணாகாணா

ஆரப்பாநிலையிலிறகப் போளுரையா

ஆசசரியங்கோடியிலே யொருவன்தானே. 3

யிருவனென்றேதெய்வத்தை வணங்கவேணும்

உததமனாயபூமிதனி லிருக்கவேணும்

லிருவமதிறசேறுபயிர் செய்யவேணும்

பாழிலேமனதைவிடா பரமஞானி

திரிவாகடிருடரப்பா ஞானிகோடி

தேசகதிறகளரப்பா கோடாகோடி

வருவார்களப்பனே ஸனேகங்கோடி

வாராதையினாலசெபபுவார திருடாதானே. 4

நானென்றதானேதா னென்றேதெய்வம்

தகப்பனுநதாயுமங்கே புணரும்போது

நானென்றாகருபிடித்தக கொண்டுநத

நாதனைநீஎநநாளும வணங்கினில்லு

கோனென்றதிருடனுக்குந தெரியுமப்பா

கோடானகோடியிலே யொருவனுண்டு

எனென்றமனத்தாலே யறியவேணும்

எனமக்காநிலைநிறக மோக்ஷநானே. 5

மோக்ஷமதுபெறுவதற்கு ஞானங்கேளு

முனசெய்தபோகளுடன் குறியைக்கேளு

எச்சலதுகுருக்களது குறங்கனகேளு

எல்லாருங்கூடழிந்த தெங்கேகேளு

பேச்சலதுமாயகையப்பா வொன்றுமில்லை

பிதறறுவாரவா வரு நிலையுங்காணா

கூச்சலதுபாணையநதான போகும்போது

கூட்டோடேபோச்சுதப்பா மூச்சுதானே. 6

மூச்சொடுங்கிப்போனவிடப் ஆருங்காணார்

மோக்ஷத்தினநீ காதி னிருப்புகாணார்

வாசசென்றேவநதவழி யேற்றங்காணார்

வழிமாற்றிற்குமணி வழியுங்காணார்

விசசப்பாவெட்டவெனி நன்றாயப்பாரு

வேதங்களசாஸ்திரங்கள் வெளியாயப்போச்சு

ஆசசப்பாகருவுதனி லமைததாற்போலாம

அவனுக்கேதெரியுமல்லா லறிவாயப்பாரே. 7

பாரப்பாவுலகுதனிற் பிறவிகோடி

படைப்புக்களோபலவிதமாய்க் கோடர்கோடி

வீரப்பாவண்டததிற பிறவிகோடி

வெளியிலேயாடுதப்பா வுற்றுப்பாரு

ஆப்பாவணுவெளியு லுள்ளேநீதான

ஆசசரியமபுழுகூடு வலைமோதப்பா

கூரப்பாபிண்டததிற பிண்டமாகும்

குணவியவாணுககாற சத்தியமாமே. 8

சத்தியமேவேணுமடா மனிதனாள்

சண்டாளஞ்செய்யாதே தவறிடாதே

நித்தியகாமமவிடாதே நேமமவிட்டு

நிஷ்டையுடனசமாதிவிட்டு நிலைபேராதே

புத்திகெட்டுதிரியாதே பொய்சொல்லாதே

புண்ணியதைமறவாதே பூசல்கொண்டு

சத்தியதோரசள்ளிட்டுத தாக்கியாதே

காமியென்றுநடவாதே கதிரொளிதான்முற்றே.9

அகஸ்தியா ஞானம் - 9 முற்றிற்று.

இரண்டாம் பாகம்

மு க வு னை ர

தவனெரியின்மிக்கபதி னெண்பராலே

தானருளிச்செய்தபல சாததிததில
சிவனவனையாகவெனை சீவகோடி

சிவமெனவேசிறப்பித்த சிவனூலயாவும்
அவமனததாறசிறந்துண்டு வகலாவண்ண
மறிந்தவுரையேதிரட்டிக கோவையாககி
புவனமதுவெளிதனிலே ஞானபாதை
புரிந்தயயபோ திககப புறந்தவாறே

1

போதசிவசுந்தரமா முனிவராலே

போதித்தசிவானந்த போதமோடு
ஆதிகணபதிதாச ருருமநெஞ்சு
அரியவிளக்கமொடுஞானக குமமிதானும்
நீக்குருமுனிவனுக்கு நெடியவேலோன
நிகழ்த்தியமுப்பனிரண்டாம ஞானசெய்யுள்
சோதிமயமாங்காயக் கப்பலேஸை
சொறபெரியவால்மீக சூததிரமாமே.

2

ஆகமத்தினகட்டருத்தே அருளைத்தேககும்
அகத்தியஞாசோடசமு மருளின்மிகக
யோகமறைபேறுபெற்றே யொளியோடுறற
வுயாராமலிங்கவள்ள லுரைத்தகீதம்
தேகஞானக்குறத்தின வஞ்சியேததும்
திகழஞானசரபநாமா வனியனமட்டே
எகமுறவேதிட்டு மிரண்டாங்காண்ட
மிதுவாகுமறறயநூற கெதிரகொளவீரே.

3

இதிலுள்ள அடங்கியிருக்கும் புத்தகங்கள்

அகஸ்தியா உயாஞானம்-1	நந்திஸ்வரா பூஜாவிதி
ஷெ. தனிஞானம்-1	இராமதேவா பூஜாவிதி
ஷெ. தனிஞானம்-2	வாலககுமரி
ஷெ. ஞானம்-16	சுருஷாரா பூஜாவிதி
ஷெ. ஞானம்-9	உரோமரிஷி ஞானம்
ஷெ. ஞானம்-6	திருமூலா ஞானம்
ஞானசரநூல சாஸ்திரம்	ஞானரத்தினகருவஞ்சி
சிவானந்தபோத	ஞானகும்மி
நிஜானந்தபோதம்	சுப்பிரமணியா ஞானம்
நெஞ்சறிவிளக்கம்	வாலமீக சூத்திரஞானம்
அழகணிசித்தா பாடல	சிவநாமாவளித்திரட்டு

உ
சிவமயம்

ஞானக் கோவை

(இரண்டாம் பாகம்)

காபு - விருத்தம்

மனமதுசெமமையானால் மந்திரஞ் செபிக்கவேண்
டாம், மனமதுசெமமையானால் வாயுவையுயராதத
வேண்டாம், மனமதுசெமமையானால் வாசியைபிறு
த்தவேண்டாம், மனமது செமமையானால் மந்திரஞ்
செமமையாமே.

அகஸ்திய முனிவா

உயர் ஞானம் ஒன்று.

உண்ணுமபோதுயிரொழுகதை உயர்வாங்கி
உறங்குகின்றபோதெல்லா மதுவேயாகும்
பெண்ணினபாலிந்திரியம் சிந்திப்போதெல்லாம்
பேணிவலமமேலநீராகி அவதகிலகில
திண்ணுங்காயிலையறுத்து மதுவேயாகும்
தினந்தோறுமப்படியே செலுகவல்லார
மண்ணாழிகாலமடும் வாழ்வார்பாரு
மறல்கையிலகப்படவு மாட்டாராதானே. 1

அகஸ்திய முனிவா

கனி ஞானம் ஒன்று.

உண்ணாவுச்சிவெளி தாண்டிநின்ற
உமையவளுங்கணபதியு முந்தியாகி
விண்ணொளியாமயம்பரமாம் ஓம்-உவவும்
விதித்தபாமொருவருக்கு மெட்டாதப்பா

பண்ணுனவுனனுயிர்தான் சிவமதாசசு
 பாறகடலிலபளளிகொண்டோனவிண்டுவாச
 கண்ணுனகணபதியை கண்ணில்கண்டால் [சு
 கலந்தருகியாடுமடா ஞானமுறறே. 1

வேறு தனி ஞானம்-2

விந்துநிலைதனையறிந்து விந்தைகண்டால்
 விதமானநாதமது குருவாயப்போகும்
 அந்தமுள்ளநாதமது குருவாயப்போனால்
 ஆதியநதமான குருவாயப்போனால்
 சந்தேகமில்லையடா புலத்தியனையா
 சகலகலைஞானமெல்லா மிதுக்கொவ்வாது
 முந்நாளிலிருவருமே கூடிசேசோநத
 மூலமதையறியாட்டால் மூலமபாரே. 1

மூலமதைநிறதாக்கால போகமாசசு
 முறைமையுடனகண்டாககால வாதமாசசு
 ஜாலமுடனகண்டவாமுன வாசமாயநிறபார
 சாஸ்திரத்தைசுட்டெறிநதா லவனேசித்தன
 சீலமுள்ளபுலத்தியனே பிரமமயோகி
 செப்புமொழிதவருமல உபபைககண்டால்
 ஞானமுள்ளயெந்திரமாஞ் சோதிதனனை
 நாடடினால்சகலசித்தம நலகும்முறறே. 2

அகஸ்தியா ஞானம் முற்றிற்று.

உ

சிவபாயம்

அகஸ்திய மஹாமுனிவா அநிச்சேயத்

ஞானம் - 6

— — —

பூரணபேதெயவமென றுணைததாரையா

பூரணத்தைபின்னநிதனறு புகலவேண்டும்

காரணத்தைசசெரலலுநிறைநினைவாயககேளு

கலைபாணபதினாறும பூரணமேயாகும்

மாரணமாழலகததில் மதிமயங்கி

மதிசெட்டுபூரணத்தை யிகழநகாரையா

வாரணத்தைமனமவைத்து பூரணத்தைககாராததால்

வாசியெனறசிவயோக வாழ்கையாச்சே. 1

ஆசசபபாவிநகமுறை பகினைண்பேரும்

அயனமா லுமரேனாந தேவலெலாம்

மூசசபபா தெயவமென றறியசசொனனா

முனிவோராளிவிடையாக ளிபபடியேசொன்

பேசசபபாபேசாமல நூலைப்பாதக [நர்

பேரானபூரணதத நினைவாயககாரு

வாசசபபாபூரணத்தைதத கருரேயர்கள்

வாசிகடுமையததுள வாழ்வாரதாமே. 2

தானென்றபெரியோக ஞாலகததுள்ளே

தாயானபூரணத்தை யறிந்தகின்பு

தேனென்றவமுதமதைப் பானஞ்செய்து

தெவிட்டாதமவுனசிவ யோகஞ்செய்தார

னென்றவுடலைப்பி யிருந்தபேராகு

ஒருநானஞவேதமெனறும நூலாநெனறும

நானெனறுமநீயெனறும பலஜா சியெனறும

நாடடிஞாலகததோர் பிழைக்கததானே. 3

உததாரநதானிப்படியே புராணங் காட்டி

லோகத்திலபாரதப் பொல கதையுண்டாகி
காததாவைததானென்று தோணவொட்டாமல
கபடநாடகமாக மோதஞ்சோதது
சித்தாகவழியாக சேர்ந்தோரககெல்லாளு
சதியுடனேவெஞ்சாகுகா பொருள்பாறபாடி
பததாகைசவாகு விவாபிணியாசெய்து
பாடினாசாஸித்ததைப் பாடினோர். 4

பாடினதோரவகையேது சொல்லக்கிஞர்
பாதகபுராணமென்ற சோதியப்பா
நீடியதோராவண்ணதான் பிறக்கவென்றும்
நிலையானதசாதனைக வெல்லவென்றும்
நீடியதோராசனென்றும் முனிவரென்றும்
அருள்பெற்றவாகளென்றும் மனிதரென்றும்
ஆடியதோராககரென்றும் தேவரென்றும்
பாடினாநாளதோறும் வகையாயததானே. 5

கழிந்திடுவாராவததா லென்றுசொல்லும்
கட்டியநாலவேத மாறுசாஸதிரமு
மழிந்திடவேசொன்னதல்லால் வேறெனறுமிலலை
யதாமமென்றுநதாமமென்று பிரண்டுண்டாகி
வொழிந்திடுவாபென்றுசொல்லிபிறப்புண்டென்றும்
உததமனாயப்பிறப்பெனென்று முலகத்தோராகள
தெளிந்திடுவோராகுகளெனென்றுஞ் சீஷரென்றுஞ்
சிவனத்துக்கங்கையல்லோ தெளிந்துகானே. 6

அகஸ்தியர் ஞானம் - 6 முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்

அகஸ்தியர் ஞானம் - 16

பாபபாசிவனவி டுப் போஞ்முயபோது
பாழததபிணங்கிடக்குதெனபா உயிர்போச்
ஆரபபாவறிந்தவாக ளாருமிலலை [செனபா
ஆகாயசிவததுடனே சேறுமெனபா
காரபபாதிபுடனே தீச்சேருமெனபா
கருவறியாமானிடா கள கூட்டமபபா
சீரபபா காமிகளதா மெனருயசசோநது
கீயவழிதனைகதேடி போவாரமாதே 1

மாடுதானனாலு வொருபோககுண்டு
மனிதனுக்கு அவவளவுநதெரியாதப்பா
நாடுமெததநகமெனபா சொரக்கமெனபா
நலவியையோ தீவியையோ யெண்ணமாட்டா
ஆடுகின்றதேவதைக ளபபாகேளு
அரியதநதையினஞ்சேரு மெனறுநதோனா
சாடுமெததபெண்களைததான குறிப்பாயெண்ணி
களமானதீயிலவிழத தியங்கினோ 2

தயங்காமறபிழைப்பதற்கு யிந்தஞானம்
சாரவாகப்பாராட்டி ஞானமவேறே
மயங்குகதற்குஞானம்பா முன்னோகூடி
மாட்டிஞாகதைகாகிய புராணமெனனும்
இயலானரசநதனிலே யீப்புருநதாறபோலும்
இசைநதிட்டாசாஸ்திரங்க ளா ரெனதேறதான்
வரையானபயன்பெறவே வியாசாதானு
மாட்டிஞாசிவனாதன வுத்திரவிலே. 3

பிழைபடதறசுநூலபலவுஞ் சொல்லாவிட்டால்
 பூரணதஸ்தயறியாப லிறப்பாமெனறும்
 உழைப்பதற்குநூலகட்டிப போடாவிட்டால்
 உலகத்திறபுத்திகெட்டே யலைவாமெனறும்
 தழைப்பதற ச்சாதினென்று விநதுவென்றுப
 தந்நத யபிள்ளையென்று பரியெனறும்
 உழைப்பதற்குசெ னனதலலாற கெதிவேறில்லை
 யுத்தப ினயநிகேசாசள பாடினாரே 4

பாடினாரிப்படியே கடைசொல்லாவிட்டால்
 பரிபானஷயறிவாச ஞாலமூடா
 சாடுவாரசிலபோகள பலநூலபாரதது
 தனைபறநதுபடுகுழியில் விழுந்தாசாவாரா
 வாடுவாநாமெனறும் ரூபமெனறும்
 வையகத்திறசெய்பபைகெய்வமெனறும்
 நாடுவாபூராணத்தை யறியாமூடா
 நாயபோலேகுலைததலலோ வொழிவாராதானே.

காணாமலைநதோசள கோடாகோடி
 காரணத்தைபறிநகோசள கோடாகோடி
 வீணாகப்புலம்பினதா லறியப்போமோ
 வாயஞஞானம்பேசுவது மேதுககாகும்
 கோணமறசுழிமுனையில மனதைவைத்து
 குருபாதமிருநானகில் நாலைசசோதது
 நாணமலொருநிலைவாயக காகாகும்போது
 நாலுமெட்டுமொன்றாகும் நாட்டியூதே. 6

ஊதியதோருதறிநதா லவனைசித்தன
 உததமனேபதினறும் பதியேயாகும்
 வாதிக்களையிருநானகும் பதியின்பாதம்
 வகைநானகுமுயிராகும் மாககங்கண்டு

சோதிபரிபூரணமு மிதுமுன்னுநதான
 தாங்காமறநூங்கியங்கே காக்குமபோது
 ஆதிபென்றபராபரையு மரனுமொன்றாய்
 அண்ணுககினவட்டததுள ளாகுமபாரே. 7
 பாரப்பாவுதயதகி லெழுந்திருநது
 பதருமறசுழிமுனையில் மனதைவைத்து
 காப்பபாபரிதிமதி ண்னுமாரி
 கருவானசுமுமுனையி லுதிககுமபோது
 தேப்பபாவுண்ணுககு னினனுகொண்டு
 தியங்காமறசுழிமுனைகளு ளடங்குமபாரு
 சீரப்பாபதினூறில் எட்டுநான்கும
 சிதருமல்முன்னுமொன்றாய்ச்சோநதுபோமோ
 ஒன்றானபூரணமே யிதுவேயாசசு
 உதிததகலைதானென்று மிதுவேயாசசு
 நனருகததெளிந்தவாககு ஞானஞ்சித்தி
 நாட்டாமறசொன்னதினூல் ஞானமாமோ
 பன்றானவாகிக்குந சொன்னஞானம்
 பரப்பிலேவிடுககாதே பாவமாகும்
 திண்டாடுமனத்தோராகுக காணப்போகா
 தெளிந்தவாகுகுத்தெரிவிதக வுகமைதானே. 9
 உகமையின்னஞ்சொல்லுகிறேன வுலகத்துள்ளே
 யுவமையுள்ளபரிசாசம நனிபேசாதே
 பாவமபண்ணிக்கொள்ளாதே வீண்பேசாதே
 பரப்பிலேதிரியாதே மலையேறுதே
 நகையதேசினங்காதே யுறங்கிடாதே
 நமுகாதேசுழிமுனைவிட்டுப் பினவாங்காதே
 ஐகமுழுதும்பரிபூரண மறிந்துவென்று
 தெளிந்தபின்புலகத்தோ டொத்தவாமே. 10

பாழாமலுவகமகிடடுப பலவேடமபூண்டு
 வயிறுபிழைக்கவாயஞானம் பெசிப்பேசி
 தாழ்வானகுடிதேறு மிப்பபானமடடை
 தனையறியாச்சண்டாளா முழுமாடப்பா
 பாழாகப்பாவிடன செறிகேளாதே
 பதறாதேவயிரபிழைக்க மாங்கிடாதே
 கேளாதேபேச்செல்லாங் கேட்டுக்கேட்டுக்
 கலங்காத்தடிடலுயிடுன றுரைத்திடாயே. 11

உடலுயிருமபூரணமு மூன்றுமொன்று
 வுலகத்திறசிறி கஜனம் வெவவேறென்பா
 உடலுயிரும்பூரணமு ரேசெனறாககால்
 உததமனேபதினாறு மொருநான்குமெட்டு
 உடலுயிருமபூரணமு மயனமாலீசன்
 உலகத்தோரறியாமல் மயங்கிப்போனா
 உடலுயிருமபூரணமு மடிமுடியுமாச்சு
 உதித்தகலைநிலையறிந்து பதியிலநிலவே. 12

பதியின்னகிடமென்ற குருவைச்சொல்லும்
 பரப்பிலேவிளளாதே தலைண்டாகும்
 விதியென்னகிடமென்று சொல்லக்கேளு
 விண்ணானவிண்ணுகு ளண்ணாகப்பா
 மதிரவியுபூரணமுங் கண்வாயமுககு
 மகத்தானசெவியொடு பரிசமெட்டும்
 பதவியடஞ்சுழுமுனையென றதற்குப்பேராம
 பகருவாசொறகமென்றும் கைலாசமென்றே
 கைலாசமவைத்துந் தெயவலோகம்
 காசிகன்னியாருமரியென்னுஞ் சேதுவென்றும்
 மயிலாடுமேகமென்றுந் நாகமென்றும்
 மாயகையென்றும் மின்னென்றும்வென்றும்

சுயிலான வாடையென்றுஞ் சூக்ஷ்மென்றும
 சொல்லறறவிடமென்று மொடுக்கமென்றும
 சுயிலானபாதமென்று மடிமுடியென்றும
 தாபானவஸதுவென்றும பத்தினியினபேரே. 14

போசொன்னே ஹாசொன்னே னிடமுஞ் சொன்னேன்
 பினகலையுமுனகலையு மொடுக்கஞ்சொன்னேன்
 பாருலகிறபலநூலின் மாராககஞ்சொன்னேன்
 பலபோகளநடக்கின்ற கொழிலுஞ்சொன்னேன்
 சீருலகி லீனனதென்று சொட்டிச் சொன்னேன்
 சித்தானசித்தெல்லாஞ் சுருக்கிச்சொன்னேன்
 நோசொன்னேன் ஷழிச்சொன்னேன் நிலையுஞ்சொன்
 னேன், மினனுடமபையினனதென்று பிரித்துச்
 [சொன்னேன் 15

பிரித்துரைத்தேன சூத்திரமீரெட்டுகளுள்ளே
 பித்தாகளேநனறாகத் தெரிந்துபார்க்கில
 விரித்துரைத்தநூலினது மொடுக்கஞ்சொன்னேன்
 விளளாதேயிரநூ லிருக்கஞ்சொன்று
 கருத்துடனேயறிந்துகொண்டு கலைமாற்றதே
 காரியத்தைநினைவாலே கருதகிறகொளஞ்
 கருதிசொன்னசேகியெல்லாஞ் சுருக்கிச்சொன்னேன்
 சூத்திரமபோல்பதினாறுந் தொடுக்கேனமுற்றே.

அகஸ்தியா ஞானம் - 16 முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்

அழகணிசித்தர் பாடல்

மூலப்பதியடியோ முழிரண்டுவிடதிலே
கோலப்பதியடியோ குகாககநதெருநடுவே
சாலப்பதிதனிலே தணலாயவளநதகம்பம்

உருதுமேலப்பதிதனிலே எனகண்ணமமா
வினையாட்டைப்பாரேனே 1

எண்சாணுடம்படியே வழிரண்டுவாயிலடி
பஞ்சாயககாரரைவா பட்டணமுநதானிரண்டு
அஞ்சாமறபேசுகிறாய ஆககினைக்குததான் புருநது

நெஞ்சாரமில்லாமல எனகண்ணமமா
நிலைகடநது வாடுரடை 2

முததுமுகப்படியோ முச்சநதிவிதியிலே
பததுவிதழபரப்பிப பஞ்சணையினரேலிருத்தி
அததையடக்கிநிலை யாருமில்லாவேனையிலே

குததுவிளக்கேற்றி எனகண்ணமமா
கோலமிட்டுப்பாரேனே 3

சம்பா அரிசியடி சாதஞ்சமைத்திருக்க
உணபாயநீஎன்றுசொல்லிஉழக்குழக்குநெய்வாராத
முததுபோலன்னமிட்டு முப்பழமுஞ்சாக்ககரையுநது

தித்திகுருதேனா நாதம் எனகண்ணமமா
தினறுகளைப்பாரேனே 4

பைம்பொறசிவமபணிநது பாடக்ககாலமேல் தூக்கி
செம்பொறகலையுடுத்தி சேலவிழிகுமைமெழுதி
அம்பொறபணிபூண டறுகோணவிதியிலே

கப்பததினமேலிருந்து என்கண்ணம்மா
கணகுளிரப்பாரேனே 5

எட்டாப்புரவியடி யீராறுகாலடியோ
விட்டாலும பாரமடி வீதியிலேதான்மரிததுக
கட்டக்கயிறெடுத்ததுக காலைநாலுஞ்சோததிருக்கி
அட்டாளதேசமெல்லாம் என்கண்ணம்மா
ஆண்டிருந்தாலாகாதோ 6

கொல்லனுலைபோற கொதிக்குதடியெனவயிறு
நிலவென்றுசொன்னால் நிலைநிறுத்தகூடுதிலலை
நிலவென்றுசொல்லியல்லோ நிலைநிறுத்தவல்லாராகு
கொல்லென்றுவந்தநமன என்கண்ணம்மா
குடியோடிப்போகானே 7

ஊததைச்சடலமடி என்கண்ணேஉப்பிருந்தபாண்ட
மாற்றிப்பிறக்க மருந்தெனக்குகிட்டுதிலலை [மடி
மாற்றிப்பிறக்க மருந்தெனக்குகிட்டுமென்றால்
ஊததைச்சடலமவிட்டு என்கண்ணம்மா
உண்பாதஞ்சேரேனே 8

வாழைப்பழந்தின்றாலவாயனோருமென்றுசொல்லித
தாழைப்பழந்தினது சாவெனக்குவந்ததடி
தாழைப்பழத்தைவிட்டுச் சாகாமறசாகவல்லோ
வாழைப்பழந்தின்றால் என்கண்ணம்மா
பாழாய்முடியாதோ 9

பையூரிலேயிருந்து பாழூரிலேயிறந்து
மெய்யூரில்போவதற்கு வேதாந்தவிடறியேன
மெய்யூரிலேபோவதற்கு வேதாந்தவிடற்றதால்
பையூருமமெய்யூரும என்கண்ணம்மா
பாழாய்முடியாதோ 10

மாமன்மகளடியோ மச்சினியோநானறியேன
காமன் கணையெனச் சூ கனலாகவேகுதடி
மாமன்மகளாகி மச்சினியுமநீயானால்

காமன் கணையெனலலா
என கண்ணமமா
கணவழிககவேகாதோ 11

அந்தரத்தைவிடலாகி ஐந்தெழுத்தையம்பாக்கி
மந்திரத்தேரேறியல்லோ மானிடவடையாடுதற்குச்
சந்திரசூரியருந் தானபோந்தகாவனத்தே

வந்துவினையாடியலலே
என கண்ணமமா
மனமகிழ்நது பாரப்பதேனோ 12

காட்டானேமேலேறி கடைத்தெருவேபோகையிலே
நாட்டாரநமையறிந்து நகைப்புரியப்பாரபதனோ
நாட்டாரநமையறிந்து நகைப்புரியப்பாரகதாலுங்

காட்டானேமேலேறி
என கண்ணமமா
கணகுளிக காண்பேனோ 13

உச்சிக்குச்சீழடியா ஊசிமுனைவாசலுக்குள
மச்சுகுளமேலேறி வாணுதிறத்தாநெடுதது
கச்சைவடாபுரியக கயலூரபாதையிலே

வச்சுபறந்தலலோ
என கண்ணமமா
வகைமோசமானேண்டி 14

முககாலநம்பெடுத்தது முவிரண்டாயதான தூக்கி
நாககாலவளைபரப்பி நாறசதுவீடுகட்டி
நாக்காலவளைபரப்பி நாறசதுவீட்டினுள்ளே

முககாலேகாணாமல்
என கண்ணமமா
முழுதுநதழிக்கிண்டி 15

காமமலா துவக் கருத்தெனக்குவந்ததி
காசவலிதொலைக்கப் பாசவலைஒட்டுதில்லை
காசவலிதொலைக்கக் காசவலிநிறகுமென்றால்

காமமலாமுனறும

என்கண்ணமமா

கண்ணெதிரே நிலலாதே

16

தங்காயந்தோற்றமல் சாணகலக்கொல்லிகட்டி
வெங்காயநாததுவிட்டு வெகுநாளாய்க் காததிருந்தே
ன, வெங்காயநதினனாமல் மேற்றோலைதின்றலவோ

தங்காயந்தோனாமல்

என்கண்ணமமா

சாகிரண்டி சாகாமல

17

பறறறறீர்திலே பாசிபடாந்ததுபோல
உற்றுற்றுப்பாராததாலும் உனமயக்கநதீர்வினை
உற்றுற்றுப்பார்த்ததலலோஉனமயக்கநதீர்ந்தாககால்

பறறறறீராதும்

என்கண்ணமமா

பாசியதுவேராமே

18

உற்றருமமற்றேரும் தொண்ணூற்றியார்திலே
உற்றருமபெற்றரும ஒன்றன்றையானிருந்தேன
உற்றருமபெற்றரும ஊரைவிட்டுப்போகையிலே

சுற்றருமில்லாமல

என்கண்ணமமா

துணையிழந்து நின்றதென்ன

19

கண்ணுகுழக்கடியோ காதோரமத்திபத்தில்
உண்ணுகுமேலேறி உனபுதுமைமெத்தவுண்டு
உண்ணுகுமேலேறி உனபுதுமைகண்டவாகு

கண்ணுகுழக்கடியோ

என்கண்ணமமா

காரணங்களமெத்தவுண்டே

20

சாயசசரக்கெடுத்தே சாதிலிங்கநானசோத்து
மாயப்பொடிகலந்து வாலுழவைநெய்யூற்றி
பொட்டென்றுபொட்டுமிட்டால்புருவத்திடைநடுவே

இட்டமருந்தாலே

என்கண்ணமமா

இவவேஷமானேண்டி

21

பாதாளமூலியடி பாஷாணநதானசோதது
வேதளங்கூட்டியலோ வெண்சாணநெய்யூற்றி
செந்தூரமையடியோ ஜெகபெல்லாநதானமிட்டடி
தந்தமருந்தாலே எனகண்ணம்மா
தணலாகவேகுரணடி 22

களளாபயமெனக்குக் காலதுக்கவொட்டாமற
பிள்ளையழுதுநின்றால் பெற்றவாக்குப்பாடடி
பிள்ளையழுகாமல் பெற்றமனம் நோகாமல்
களளாபயமெனக்கு எனகண்ணம்மா
கடுகளவுகாணுதே 23

பட்டணத்தையாளுகின்ற பஞ்சவாகளராஜாக்கள்
விட்டுப்பிரியாமல் விரியங்களதானபேசி
விட்டுப்பிரிந்தவழே வேறுபடுங்காலம்
பட்டணமுந்தானபிரிபாய் எனகண்ணம்மா
படைமன்னா மாண்டதென்ன 24

ஆகாப்புலையனடி யஞ்ஞானநதானபேசி
சாகாததலையறியேன தானறிவுதானறியேன
வேகாதகாலறியேன விதிமோசமானனடி
நோகாமல்நொந்தலடீலா எனகண்ணம்மா
நொடியிலெழுமுகானனடி 25

தாயைச்சதமென்றே தந்தையரைப்பொப்பென்றே
மாயக்கலவிவந்து மதிமயக்கமானனடி
மாயக்கலவிவிட்டு மதிமயக்கநதீரநதாககால
தாய்ஞ்சதமாமே எனகண்ணம்மா
தந்தையருப்பொப்பாமே 26

அஞ்சாதகளளனடி ஆருமற்றபாவியடி
நெஞ்சாரப்பொய்சசொல்லும நேயநில்லாநிஷ்டான
கஞ்சாவெரியனடி கைசேதமாகுமுன்னே

அஞ்சாதேயென்று சொல்லி என கண்ணமமா
ஆண்டிருந்தாலாகாதோ 27

உன்னைமறந்தலலோ உளுத்தமரமானேன
தன்னைமறந்தாராகுத தாயதந்தையிலையடி
தன்னைமறக்காமற ருயாருமுண்டானால்

எனனைமறக்காமல என கண்ணமமா
ஒத்திருந்தவாழேனே 28

காயப்பதிதனிலே கந்தமூலமவாங்கி
மாயப்பணிபுண்டு வாழுஞ்சூககெடுத்தது
ஆயதகூரைதனிலே ஆராயநதுபார்க்குமுன்னே

மாயச்சுருளோலை என கண்ணமமா
மடிமேலவிழுந்ததென்ன 29

சித்திரததைக்குத்தியல்லோ சிலையெழுதிவைத்து
உத்திரததைக்காட்டாமல ஊரமபலமானேன
உத்திரததைக்காட்டியல்லோ ஊரமபலமானால்

சித்திரமுமவேருமோ என கண்ணமமா
சிலையுங்கொலைபாதோ 30

புல்லரிடகத்திற்போய பொருள்கனகஞ்சையந்தி
பலலைமிகக்கூட்டிப் பறக்கவிழிககிரண்டி
பலலைமிகக்கூட்டாமல பறக்கவிழிககிரண்டி

புல்லரிட்டபோகாமல என கண்ணமமா
பொருளெனகந்தகாராயோ 31

வெட்டுண்டசக்கரத்தால வேணதனமளித்து
குட்டுண்டுநின்றேண்டி நீகாடிமனுமுன்னாலே
குட்டுண்டுநிலலாமற கோடிமனுமுன்னால்

வெட்டுண்டுபிணிநீக்கி என கண்ணமமா
விழித்தவெளிகாட்டாயோ. 32

அழகணிசிததர் பாடல முற்றிற்று.

உ-
சிவமயம்

நந்திஸ்வரர் பூஜாவிதி - 12

கேளப்பாஓப ஸ்ரீ கங்கென்றுநதான

கெடியாகமுலததில குடிபிததாககால
வாளப்பாபழந்தேங்கு யவலவடைகளதோசை
வளமாகவிகின றுகுப்புஷ்பபரிப ளங்குளசாற்றி
நாளப்பாமனதடங்கித தோதநிரஞ்செயது
நலமானவிகினரைப பூசிததாககால
ஆளப்பாயாசீவாத மீவாயா
அப்பனேவிகினரைப பூசைசெயயே. 1

செய்யப்பாவிக்கினாதன பூசைசொன்னேன்
ஜெயமானஷண்முகன பூசைகேளு
வையயப்பா சங் வங் மங் சரவணாவென்று
வளமாக அனுகத்தில் பூசைபண்ணு
வையப்பாபுஷ்பபரிப ளங்குளகொண்டு
மைநதனே தூபநை வேகதியங்காட்டி
கையப்பாகனகசபை யதிலேபூசி
கண்மணியேஷண்முகத்தை வரங்களகேளே.2

காணப்பா ஆகார பூஜைசொன்னேன்
கண்மணியேசிவபூஜை சொல்லகேளு
வாணப்பாநமசிவய சிப ஆமென்று
வளமாகபூரணத்தி லீருநதுகொண்டு
ஆணப்பா தூபதீப நைவேததியததோடு
அப்பனேசதாசிவத்தை தோதநிரஞ்செயநீ
மாணப்பாநீகேட்ட தெலலாமீவா
மைநதனேசிவத்தினிட மகிமைதானே. 3

தானுனசிவத்தினிட பூஜைசொன்னேன
 வனமையுள்ளசதகியுட பூஜைகேளு
 வானுனயிமமென்றுங் குமபகத்தில்
 வட்டிவளமாகவொரு மனதாயநின்று
 ஆனுகதமபகஸ்தூரி புஷ்பமவைதது
 அபபனைபாலபழங்கள் வஸ்துவைதது
 மாணுனதேவியைததான தோததரிதது
 மைநதனேசாஷ்டாங்கஞ் சரணபபண்ணே. 4

பண்ணபபாயென்னவமமா வென்றுகேளு
 பலவிதமாயநீதொடுத்த தெலலாமமெய்யாம
 அனனபபாயென்றுமவள சொனறறபோலும
 அபபனையட்சரத்தில் பலிகுமபாரு
 வனனபபாசத்தியுட பூஜைசொன்னேன
 வளமானசிவத்தினுட பூஜைசொன்னேன
 கண்ணப்பாவிஷ்ணுபூஜை சொல்லககேளு
 கணமணியே மங் நங் கிங்கென நேததே. 5

எததபபாபுஷ்பபரி மளங்களசாததி
 எனமகனேகதமபகஸ்தூரிசாததி
 தாதபபாசங்கீதத துடனேபூசி
 வளமானவிஷ்ணுவுக்குப் பூசிபூசி
 போற்றபபாமனதடங்கிப் பதகியாகப்
 போற்றவேவிஷ்ணுமவா கேட்டதெலலாம
 ஆற்றப்பாவிஷ்ணுவின் பூஜைசொன்னேன்
 அரகராகெஜமுகவன பூஜைகேளே. 6

ரேசகப் பூஜை.

பாரப்பாரேசகத்தின பூஜைகேளு
 பண்பானரேசகத்தின ஆமெனநேததி

ஆரப்பாநைவேததியங் குமபகஞ்செயது
 அபபனேரேசகத்தின் மனதைநாட்டு
 பாரப்பாமனமதுதான ரேசகமேயாசசு
 வளமா னரேசகநதான வசியமாசசு
 நாரப்பாரேசகத்தின் பூசைசொன்னேன
 நலமானபூரகத்தின் பூசைகேளே.

7

பூரக பூசை.

கேளப்பாமணிபூர கத்தில்மைநதா
 கெடியாகயிபமென்று குமபிதேதது
 வாளப்பாவகையாக நின்றுகொண்டு
 வளமானபூரகத்திற ரோதகிரபபண்ணி
 வாளப்பாவேணடிய வரங்களசேளு
 வளமானவிஷ்ணுவர மீவாரபாரு
 ஆளப்பாபூரகத்தின் பூசைசொன்னேன
 அபபனேகுமபகத்தின் பூசையாமே.

8

குமபக பூசை.

ஆமப்பாகும்பகத்தில் உமபென்றுநாடி
 அபபனேயுனமனதை குமபகத்திலன்வதது
 வாம்பப்பாபூசைநை வேததியஞ்செயது
 வளமானகுமபகத்தை மனதாலவேணடி
 காமப்பாகுமபகத்தை வரங்கள்கேளு
 கண்மணியேவேண்டும்வர மீவாரையா
 நாமப்பாசூரியன்றன் பூசைகேளு
 நலமாக கிங் சிங் கென்றுசொல்லே.

9

சூரியன பூசை

சொவலப்பாசூரியனிற குமபகமேசெயது
 சொறபெரியபூசை நைவேததியஞ்செயது

அல்லப்பாச அஷ்டாங்க சூட்சுனஞ்செய்து
 அபபன்னகோ ததிரஞ்செய் குப்பகத்தை
 மல்லப்பா அஷ்டசௌ பாககியமீவார
 அகததியன்றா நகுப்பகத்தில் வரங்களீவார
 வல்லப்பாசூரியன்றா பூசைசொன்னேன
 வளமானசந்திரனறன பூசைகேளே. 10

சந்திரன பூசை.

கேளப்பாயங்கங் கென்று குப்பி
 கெடியாகப்பாலபழங்கள் பாயாசமவைத்து
 ஆளப்பா தூபதீபம் நைவேதகியஞ்செய்து
 அபபனேசந்திரனத் தோ ததரித்து
 வாளப்பாசோட்சமாயச சந்திரனிலலன்று
 வளமானசந்திரனே வரங்கள்கேளு
 வாளப்பாவேணவர மீவாயையா
 நலமானசந்திரனறன மகிமைபாரே. 11

சனி பூசை.

பாரப்பாசனிபூசை சொல்லககேளு
 பண்பானவங்கென்னுஞ் சங்கென்றுந்தான
 நாரப்பாமேருவிலே குந்திக்கொண்டு
 நலமாகத்தோததரித்தப பூசைசெயநீ
 வாரப்பா தூபநை வேததியத்தோடு
 வளமாகத்தோ ததரித்து பானஞ்செய்து
 ஆரப்பாவேணவரங் கேட்டுக்கொண்டு
 அப்பனையட்சணத்தி லீவாகானே 12

நந்தீஸ்வரா பூஜாவிதி - 12 முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்

இராமதேவர் பூஜாவித-10

ஆதியென்ற மணியின்கை யறியவேணும்
அகண்டபரிபூரணத்தைக் காணவேணுஞ்
சோதியென்றதுயபவெளி மார்க்கமெல்லாஞ்
சுகமபெறவேமனோன் மணியினுத்தக் ளதனனை
நீதியென்றபரிஞ்சோதி ஆயிபாதம்
நீற்குணத்தினின்றிலை யாருங்காணா
வேதியன்றவேதாந்தத் துளவே நின்ற
விளங்குவதுப பூசையிது வீணபோகாதே. 1

போகாமலநின்றதோ ரையாநீதான
பூரணத்தினுன்கலை ஐந்தும்பெற்று
ஆகாமலானந்த வல்லியாலே
அடிமுடியினறுவாசி வாறுக்குள்ளே
வாகாமல்வாழையுட மூலத்தாலே
வழிதோன்றுமூன்றெழுத்தைபுரைக்கவேணும்
சாகாமலசாகுமடா யிருதமூலஞ்
சதிவட்டமநடுகோண முக்கோணமாமே. 2

முககோணமூலசுழி தற்கோணமாகி
முதலானமூலமணி வால்தனனில
நாற்கோணநாலுவரை நயந்தகாக்க
நாயகியாளபரிஞ்சோதி நாட்டமுற்று
தீக்கோணதீக்குதிசை யிருந்தமாயங்
தெரிந்திடவேயுரைத்திட்டேன விபரமாக
தாரகோணவிட்டகுறை வந்துதென்றால்
தனியிருந்துபாரதகவனே சித்தனாமே. 3

சித்தானமூனறெழுதது செயலானசோதி
 சீரிவரும்ஐயுங்கிலியும சவவுமாகி
 முததானவடசமுரு செபிககச்சித்தி
 முறந்நுமேயெதிரியெனற பேயகட்குநதான
 விததானவிததையடா முட்டாடுமபாரு
 விரிவானமுககருவு மூன்றுகேரு
 சததான அதனகருவும் சிலைசனிலவைதது
 சதுபானவிதுவிபா மறியக்கேளே. 4

கேளபபாபலிகொடுத்தது பூசைசெய்து
 கிருபைபுள்ளவுருவேறறி திட்டமாக
 வாளபபாசடுகாட்டின சாமபலதன்னில
 வளமாகபுதைத்துவிடு நடுசாமமபாரதது
 ஆளபபா அடியற்று மரணமாகி
 ஆண்டிருந்தவசுநிலை தானகுலைந்து
 காணபபாகணமணியே வீழ்வானபாவி
 கதைதெரியச்சொல்லுகிறே னினனமபாரே. 5

இன்னமின்னங்கணமுனசோ தீனையுமாகு
 மீடேறவேணுமெனரு விதனிறகுட்சம
 அன்னமினனாவயிராகட்டை தேவகாரம
 அறிவுடையமுனைசீவி சிங்களததையோதி
 வன்னமினனாபேசொல்லி நசியெனறுதானும
 வலுவானநூறெறிடு வருவுமபோடு
 சன்னமினனாபததடியி லிருந்துகொண்டு
 சகிராக ஆண்கொண்டடித்திடாயே. 6

அடித்தமுனைபிடுங்கியேவைத கிறுக்கிப்போடு
 ஆனநதவுருக்குலைந்து பட்டுப்போகும்
 தொடுத்தமுதலநாலா னுள கண்டுதானுந
 தொகைமுடிநதுவாச்சுதடா விநதப்போக்கு

விடுததபினபுவிஷமேறி கருவிப்போகும்

விரிததுரைததேனபூட்டி துவே வீண்போகாது
தடுததுவிடுநகரத்தி லடிததுப்பாரு
தட்டழிந்ததுஉயிரமுதலாயச சேதமாமே. 7

ஆமப்பா அடிதரிதக சிங்களத்திலாலை

அதிசயங்காணகண்டவாகருவடைகம்போகு
வீமபயாவெளிதிறந்து சொன்னேனபாரு [ம
வினையாட்டுயிலலையடா யிரதப்போக்கு
சோமப்பாசுத்தியுடன் தலையுமூழ்கி
சுருக்கெனவேதியானிப்போ யாததாளமூலம்
தாமப்பாசுத்தியமே சொன்னோபாரு
தவறாதுராமனுட வாகக்கியந்தாரே. 8

தானென்றமூலமுடன் சித்திபண்ணு

தனதானநூறறெடடுக குள்ளேசித்தி
ஆனென்றஅண்டாபதி யெட்டுமாடும்
அதுபததுநாலமூலி யெல்லாமாடும்
கோனென்றகோடிசித்து கண்ணத்திலாடுங்
குணமாகவேவதிநாட்டு செயயநன்று
வானென்றவஷ்டமியிற செயயநன்று
வளாபின்றியிறசெயதவனே யோக்யாடம். 9

யோகிகளாவதற்கு உனக்குச்சொன்னேன

ஒகோடோமுன்னுரைத்த மூலததாலே
யோகிகளாயேகாந்த வல்லியாட்கு
யேட்டிலேயெழுதினதால் யெல்லாமாசுசு
தாக்கிளாதாயுடைய கிருபையாலே
தவமாருமவமாரும சுபமுண்டாரும
யோகிகளாயமூலசுழி பூஜாந்திபததாலே
முத்திபெறசித்தநிலை பததுமுற்றே 10

இராமதேவா பூஜாந்தி - 10 முற்றிற்று

உ

சிவமயம்

கோங்கணநாயனூ அந்ளிச்சேயத்

வாலைக்குமி

வீநாயகா துதி.

பிளமுடுகு-வெண்பா.

கலவிநிறைவாலைபெண கா கலியெனநேருதுகின்ற
செலவியினமேற்குமமிதனைச் செபபுதற்கே-நலவிசய
நாதனினசொலவேதநஞ்சுபோதனமிஞ்சுமானகஞ்சு
பாதமவஞ்சநெஞ்சினில வைப்பாம்.

குமமி.

சததிசடாதரி வாலைபெண்ணுமந்த
வததமிமேற்குமமி பாட்டுரைக்க
விததைக்குதைய வெற்றைககொம்பாமவாலை
சித்திவிநாயகன் காப்பாமே.

1

சரஸ்வதி துதி.

சித்தாபோற்றிய வாலைபெண்ணுமந்த
சத்தியினமேற்குமமி பாட்டுரைக்க
தததமித்தோமென வாடுஞ்சரஸ்வதி
பத்தினிபொற்பாதங் காப்பாமே.

2

எங்குமிநிறைந்தவள வாலைபெண்ணுமாலின
தங்கையினமேற்குமமி பாடுதற்கு
கங்கையணிசிவ சம்புவாஞ்சுமருந்
பங்கயப்பொற்பாதங் காப்பாமே.

3

சுப்பிரமணியா துதி

ஞானபெண்ணுமருள சோதிபெண்ணுமதி
வாலைபெண்ணேற்குமமி பாடுதற்கு

மாணைப்பெண்ணாககிய வளளிககிசைநதிடும
பாலமுருகேசனுங் காபபாமே.

4

விஷ்ணு துதி.

ஆண்டிப்பெண்ணாமராச பாண்டிப்பெண்ணாவாலை
அம்பிகைமேற்குமமிப பாடுதற்கு
காண்டிபனிபணி பூண்டவனவைகுந்தம
ஆண்டவன்பொறபதங் காபபாமே.

5

நந்தீசா துதி

அநதரிசந்தரி வாலைப்பெண்ணாமநத
அம்பிகைமேற்குமமி பாடுதற்குச
சிறதையிலமுநதிநல விறதையாயவந்திடும
நந்தீசாபொறபதங் காபபாமே.

6

நூ ல்.

தில்லையிலமுலலை வெலலையுளாடிய
வலலவளவாலைப்பெண் மீதினிலே
சலலாபகுமித தமிழ்ப்பாடவரும்
தொல்லவினைப்போகும் வாலைப்பெண்ணே.

7

மாதாபிதாசூட இல்லாமலேவெளி
மண் ணும விண ணுமுண்டு பண்ணவென்று
பேதைப்பெண்ணமுதல வாலைப்பெண்ணொன்று
புகுந்தாளிந்தப புஷ்யடக்கம.

8

வேதமுமபூதமுண்டான துவும்வெளி
ஞானசாஸ்திர மானதுவு
நாதமுங்கீதமுண்டான துவும்விழி
நான்சொல்லக்கேளடி வாலைப்பெண்ணே

9

முநதச்செகங்களுண் டானதுமுதல
தெய்வமுநதேவருண் டானதும

நிறையாயவாலைபுண டானதுவுமஞான
விளக்கமபாரடி வாலைப்பெண்ணே. 10

அரிக்குமுந்தின தவவெழுததாம்பின்னும
அரிக்குள்ளின்றது மஞ்செழுததாம
தரிக்குமுந்தின தஞ்செழுததாமவாசி
பரிகுளநின்றது மஞ்செழுததாம. 11

ஆதியிலைதெழுத தானுளவாலைப்பெண
ஐந்தெழுததுமென்று பேராளுள்
சாதியிலுமை யெழுத்திவள்தானலல
ஞானவகையிவள் தானுளை. 12

ஊமையெழுத்தே யுடலாசசுமற்றும
ஓமென்றெழுத்தே யுயிராச்சு
ஆமிந்தெழுத்தை யறிந்துகொண்டுவினை
யாடிக்குமரி யடியுங்கடி. 13

செகம்படைத்தது மஞ்செழுததாம்பின்னும
சிவனப்படைத்தது மஞ்செழுததாம
யுகமுடிந்ததும் மஞ்செழுததாம்பின்னும்
உறபன்மானது மஞ்செழுத்தாம. 14

சாதிரிம்பராததாலுந தானுமென்னவேதந்
தானுமேபராததிருந தாலுமென்ன
சூதிரிம்பராததல்லோ ஆளவேணுமஞ்சு
சொல்லையறிந்தல்லவோ காணவேணும். 15

காணதுகிட்டாது எட்டாதுஅஞ்சில
காரியமில்லையென் றேநினைததால்
காணதுங்காணலா லஞ்செழுததாலதில்
காரியமுண்டு கியானஞ்செய்தால். 16

ஆயனுமைநது வெழுததுகளுளேயறி
வாயனுமைநது வெழுததுகளுளே
வாயனுமைநது வெழுததுகளுளேயிந்த
வாலையுமைநது வெழுததுகளுளே. 17

அஞ்செழுததானது மெட்டெழுததாம்பினனு
யைப்பத்தோரட்சரந தாஞ்சச
நெஞ்செழுததாலே நினையாமலந்த
நிசந்தெரியுமோ வாலேபெண்ணே. 18

ஏயக்குதேயக்கு தஞ்செழுததுவதை
எட்டிப்பிடித்ததுகொ ளிரண்டெழுததை
நோக்கிக்கொளவாசியை மேலாகவாசி
நிலையைப்பாரடி வாலேபெண்ணே 19

சிதம்பரசக்கரந தானறிவாரிந்தச
சிமையிலுள்ள பெரியோர்கள்
சிதம்பரசக்கர மென்றாலதற்குள்
செய்வததையல்லா லறியவேணும் 20

மனதுறுகியு மிலலாவிடிவவழி
மாறுதலசொல்லி யென்னசெயவா ள
மனதுறுதியுர வைக்கவேணும்பின்னும்
வாலேகருபையுண டாகவேணும். 21

இனிவெளியினிற சொல்லாதேயெழில்
தீமமட்டுதிந்த வரிவிழிககே
கனிமொழிச்சியே வு ருங்கடிகொஞ்சங்
கருவைச்சொல்லுவேன கேளுங்கடி. 22

ஊததைச்சடலமென் றெண்ணுதேயிது
உபபிட்டபாண்டமென் றெண்ணுதே
பாரததேபருக்கு ஊததையிலையிதைப
பாரததுக்கோவுந்த னுடலுக்குளே. 23

உச்சிகுநேரேயுண் ணவுக்குமேல்நிதம்
வைததவிளக்கு எரியுதடி

அச்சுள்விளக்கு வாலையடியவி
யாமலெரியுது வாலைபெண்ணே.

24

எரியுது அறு வீட்டிலேயதி
லெண்ணையில்லையமிராத நண்ணியிலை
தெரியுதுபோக வழியுமில்லைபாதை
சிக்குதுசிக்குது வாலைப்பெண்ணே.

25

சிலம்பொலியென்னக டிகட்குமடிமெத்த
சிகளுள்ளபாதை துடுக்கமடி
வலப்புரிச்சங்க மூதுமடிமேலே
வாசியைப்பாரடி வாலைபெண்ணே.

26

வாசிப்பழக்க மறியவேணுமுறறு
மண்டலவீடுகள் கட்டவேணும்
நாசிவழிககொண்டு யோகமும்வாசியும்
நாட்டதைப்பாரடி வாலைபெண்ணே

27

முச்சுடரான விளக்குள்ளேமூல
மண்டலவாசி வழக்கத்திலே
எச்சுடராசி யந்தச்சுடாவாலை
இவளவிடவேறிலலை வாலைபெண்ணே.

28

சூடாமலவாலை யிருக்கிற தும்பரி
சுத்தசிவனுக்குள் ளானதினால
வீடாமலவாசிப் பழக்கத்தைப்பாராநாம
மேலவீடுகாணலாம வாலைபெண்ணே.

29

மேலவீடுகண்டவன பாணியடிவிண்ணில
விளக்கிலநின்றவன வாணியடி
தாய்வீடுகண்டவன ஞானியடிபரி
தாண்டுககொண்டவன பட்டாணியடி.

30

அத்தியிலேகரம் பத்தியிலேமனம்
புத்தியிலேநடு மத்தியிலே
நெற்றிசதாசிவ மெல்லு அல்லாநனேனுநதன்
நிலைமையைப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. 31

அழுத்திலேசொல்லாடு செழுத்திலேநானும
வழுத்தினேனஞாப பழுத்திலே
கழுத்திலேமயேஸ் வாணுமுண்டு
கண்டுபாரடி வாலைப்பெண்ணே. 32

அஞ்சிலேபிஞ்சிலே வஞ்சியேநிதம்
கொஞ்சிவிளையாடும் வஞ்சியே
நெஞ்சிலேருத்திரன் சூழிருப்பான்
நேருடனாடி வாலைப்பெண்ணே. 33

தொந்தியிலேநடுப பந்தியிலேதிடச
சிறதையிலேமுந்தி யுநதனுடன்
உந்தியிலவிஷ்ணுவந தானிருப்பாரிதை
உண்மையாய்ப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. 34

ஆலத்திலேயிந்த ஞாலத்திலேவருங்
காலத்திலேயனு கூலத்திலே
மூலத்திலேபிரமனுந தானிருந்துவாசி
முநுகிருனபிண்டம் பிடிக்கிருன். 35

தேருண்டு அஞ்சுறு ஆணியுண்டு அதில
தேவருமுண்டு சங்கீதமுண்டு
ஆருண்டுபாரடி வாலைதெய்வமதில
அடக்கந்தானடி வாலைப்பெண்ணே. 36

ஒன்பதுவாசல கோட்டையுண்டு அதில்
உள்ளேநிலைக்கார ரஞ்சபேரம்
அனபுடனேபரி காராகளாறுபோ
அடக்கந்தானடி வாலைப்பெண்ணே. 37

இரதவிதத்திலே தேகத்திலேதெய்வம்
இருக்கையில்புத்திக கறிகையினால்

சந்தோஷவாலையைப் பாராமல் மனிதா
சாகிறதேதடி வாலைப்பெண்ணே. 38

நகரத்திஷ்டிப்பு ஆனதினால்தான்
வானவகார நயமாசசி
உகாரமுசசி சிசாசசயிதை
உறுபபாடி வாலைப்பெண்ணே. 39

வகாரமானது ஓசையாசசு அந்த
மகாரமானது கெற்பமாசசு
சிகாரமானது மாயகையாசசு இதைத்
தெளிந்துபாடி வாலைப்பெண்ணே. 40

ஓமென்றவடசரந தாமுண்டதற்கு
ஊமையெழுத்து மிருக்குதடி
நாமிந்தெழுத்தை யறிந்துகொண்டோமவனை
பாடிப்பாடி வாலைப்பெண்ணே. 41

கட்டாதகாலையைக் கட்டவேணுமாசை
வெட்டவேணுவவாசி யெட்டவேணும
எட்டாதகொம்பை வளைக்கவேணுவகாய
மெனனைக்கிருக்குமோ வாலைப்பெண்ணே. 42

இருந்தமாராகமாயத் தானிருந்துவாசி
ஏறகாமலேதா நடக்கவேணு
திறந்துவோடி யலைந்துவெந்தேக
மிறந்துபோச்சுதே வாலைப்பெண்ணே. 43

புத்தமலராலே பிஞ்சுமுண்டு அதில்
பூவில்லாபிஞ்சு மனைகமுண்டு
மூத்தமகனாலே வாழவுமுண்டுமற்ற
மூன்றுபேராலே யறிவுமுண்டு. 44

கறபுள்ளமாதா குலவாழகநிறை
கறையயழித்தவ ரேவாழக
சிறபரணைப்போற்றிக் குமபியடிகுரு
தறபரணைபோற்றிக் குமமியடி. 45

அஞ்சிலேரண டழிநததில்லையஞ்
சாறிலேயுநா லொழிநததில்லை
பிஞ்சிலேபூவிலே துஞ்சுவதுஅது
பேணிப்போடலாம வாலைப்பெண்ணே. 46

கையிலலாககுட்டையன கட்டிககிட்டானிரு
காலிலலாநெடடையன் முட்டிககிட்டான்
சுயிலலாதேனெடுத துணடுவிட்டானது
இனிகுருதில்லையே வாலைப்பெண்ணே. 47

மேலூருக்கோடடைக காதாவாயநன்றாய
விளங்குகன்னனூரா பாதையிலே
காலூருவம்பலம் விட்டதினலது
கடுநடையடி வாலைப்பெண்ணே. 48

தொண்டையுளமுககோணக் கோடடையிலேயிதில்
தொந்திககொடிமாம நாடடையிலே
சண்டைசெயதுவநது ஓடிப்போனானகோடடை
வெநதுதணலாசசு வாலைப்பெண்ணே. 49

ஆசைதனைக்கு ளகப்பட்டதுமவிடு
அப்பவேவந்து அழிநதிட்டதும
பாசவலைவநதும் மூடியதுமவாலை
பாததைப்போற்றடி வாலைப்பெண்ணே. 50

அன்னமிருக்குது மண்டபததில்வினை
யாடித்திரிநது ஆண்புலியும
இன்னமிருக்குது தஞ்சுகிளியதை
எட்டிப்பிடிக்குது மூனறுகிளி. 51

தோப்பிலேமாங்குயில் கூப்பிடுதேபுது
மாப்பிள்ளைவநது சாப்பிட வும

ஏயக்குதிப்படி மஞ்சாருநதை
இருநதுமுழிகுது பாருங்கடி. 52

மீனுமிருக்குது தூரணியிலிதை
மேயநதுதிரியுங் கலசாமல்
தேனுமிருக்குது போரையிலேயுண்ணத
திகட்டுதிலலையே வாலைப்பெண்ணே. 53

காகமிருக்குது கொம்பிலேதானகத
சாவலிருக்குது தெம்பிலேதான
பார்க்கவெகுதூர மில்லையிதுஞானம்
பராததாலதெரியுமே வாலைப்பெண்ணே. 54

கும்பிகுளத்திலே யமபலமாமந்தக
குளகருவூரில் சேறுமெதத
தெம்பிமிடைகாட்டுப் பாதைகளாயவநது
சோந்தாராயநதுபார் வாலைப்பெண்ணே. 55

பண்டுமேபாழக கிணற்றுக்குள்ளேரண்டு
கெண்டையிருநது பகட்டுதடி
கண்டிருநதுமந்தக் காககாயுமஞ்சு
கழுகுகொன்றது பாருங்கடி. 56

ஆற்றிலேயஞ்சு முதலையடியரும
புறறிலேரண்டு கரடியடி
சூற்றனுமூன்று குருடனடிபாசங்
கொண்டுபிடிக்கிறான் வாலைப்பெண்ணே. 57

முட்டையிடுகு தொருபறவை
மோசம்பண்ணு தொருபறவை
வட்டமிட்டாஞா கன்னியிலரண்டு
மானின்றுதவிகுது வாலைப்பெண்ணே, 58

அட்டமாவின்வட்டம போட்டலிலேரெண்டு
அம்புவிநிறகுது சோமேலே
திட்டமாயவநது அடிக்குதில்லைதேகம
செந்தணலானதே வாலைப்பெண்ணே. 59

முசுகோணவட்டக் கிணற்றககுள்ளேமுல
மண்டலவாசிப பழககத்திலே
அககோணவட்டச் சக்கரத்திலவாலை
யமாந்திருக்கிறுள வாலைப்பெண்ணே. 60

இரண்டுகாலாலொரு கோபுரமாமநெடு
நாளாயிருக்குது அழிந்துபோகும்
கண்டபோதுகோ புரமிருக்குமவாலை
காணவுமொட்டா னிலைக்கொட்டாள், 61

அஞ்சுபூதத்தை யுண்டுபண்ணிகூட்டி
ஆராதாரத்தை யுண்டுபண்ணி
கொஞ்சப்பெண்ணாசை யுண்டுபண்ணிவாலை
கூட்டுருனகாலனை மாட்டுகிறுள். 62

காலனைக்காலா லுதைத்தவளாமவாலை
ஆலகாலவிஷ முண்டவளாம
மாளாச்செகத்தைப் படைத்தவளாமிநத
மானுடனகோட்டை யிடித்தவளாம. 63

மாதாவாயவநது அமுதநதநதாளமனை
யாட்டியாயவநது சுகங்கொடுத்தாள
ஆதரவாகிய தங்கையானாநமக
காககொழுந்தியு மாமியானாள். 64

சிரித்துமெல்லாப புரமெரிததாள்வாலை
செங்காட்டுச்செட்டியை தானுதைத்தாள்
ஒருத்தியாகவே சூராதனைவென்றாள்
ஒற்றையாயககஞ்சனைக கொன்றுவிட்டாள். 65

இப்படியல்லோ விவள்தொழிலாமிநத
ஈனமலடி கொடுஞ்சூலி

மைப்படுங்கன்னியா கேளுங்கடி
வபசுவாலை திரிசூலி.

66

கத்திபெரிதோ யுரைபெரிதோவிவள்
கண்ணுபெரிதோ விவளபெரிதோ
சத்திபெரிதோ சிவமபெரிதோநீதான
சறறேசொல்லடி வாலைப்பெண்ணே.

67

அன்னம்பெரிதல்லால் தண்ணீர்பெரிதிலலை
அப்படிவாலை பெரிதானால்
பொன்னுபெரிதல்லால் வெள்ளிபெரிதிலலை
பொய்யாதுசொல்லுகிறேன் கேளுங்கடி.

68

மாமிசமான லெழுமபுமுண்டுசதை
வாங்கியோடு கழன்றுவிடும
ஆமிசப்படி சகதியென்றேவினை
யாடிகருமரி யடியுங்கடி.

69

பண்டுமுனைப்ப தரிசியேயானாலும்
விண்டுமிபோனால் வினையாதென்று
கண்டுகொண்டுமுன னவவைசொன்னாது
வுண்டோவிலையோ வாலைப்பெண்ணே.

70

மண்ணுமில்லாமலே விண்ணுமில்லையென
வாசமில்லாமலே பூவுமில்லை
பெண்ணுமில்லாமலே யாணுமிவையது
பேணிப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே.

71

நந்தவனத்திலே சோதியுண்டுநிலங்
காததேருக்கு நெல்லுமுண்டு
விந்தையாவாலையென பூசிக்கமுன்னாள்
விட்டருறைவேணும் வாலைப்பெண்ணே.

72

வாலைபயப்பூசிக்கச் சிததராநாவாலைக்
கொத்தாசையாய்ச்சிவ காததராநா
வேலையப்பாராததல்லோ கூலிவைத்தாரிந்த
விதந்தெரியுமோ வாலைப்பெண்ணே. 73

வாலைக்குமேலான தெய்வமில்லைமானங்
காப்பதுசேலைக்கு மேலுமில்லை
பாலுக்குமேலான பாககியமில்லைவாலைக்
குமரிகுமேலான பாடலில்லை. 74

நாட்டத்தைக்கண்டா வரியலாகுமந்த
நாலாறுவாசல கடககலாகும
பூட்டைக்கதவைத திறக்கலாகுமிது
பொய்யல்லமெய்யடி வாலைப்பெண்ணே, 75

ஆணுபெண்ணுங்கூடி யானதிறபிள்ளை
ஆச்சுதென்றேறீரும பேசுகின்றீர்
பெண்ணுமரணுங்கூடி யானதலலோ பேத
மறறேருவிததாசு வாலைப்பெண்ணே. 76

இன்றைக்கிருப்பதும் பொய்யல்லவே
யெனவாழ்க்கையென்பதும் பொய்யல்லவே-வீடு
அன்றைக்கெழுத்தின படிமுடியுபவாலை
ஆததானைப்போற்றடி வாலைப்பெண்ணே. 77

வீணாசைகொண்டு திரியாதேயிது
மெய்யல்லபொய்வாழ்வு பொய்க்கூடு
காணாதவாலைகை கண்டுகொண்டா லகாட்சி
காணலாகாய மாளலாமே. 78

பெண்டாட்டியாவதும பொய்யல்லவோபெற்ற
பிள்ளைகளாவதும பொய்யல்லவோ

கொண்டாட்டமான தகப்பனபொய்யேமுலை
கொடுத்ததாயும் நிசமாமோ. 79

தாயும்பெண்டாட்டியுந் தானசரியேதனயம்
தாமேயிருவருந் தாங்கொடுத்தாரா
காயும்பழமுஞ் சரியாமோவுநதன
கருத்தைப்பார்த்துகொள் வாலைப்பெண்ணே. 80

பெண்டாட்டிமநதை மட்டுவருவாள்பெற்ற
பிள்ளைமசானக கரையுமட்டும
தெண்டாட்டுததர்மம் நடுவிலேவநது
சோநதுபரகதி தானகொடுக்கும். 81

பாக்கியமுமமகள் யோக்கியமுமராச
யோக்கியமுமவநத தானாகநால
சீக்கிரந்தருமஞ் செயயவேண்டுங்கொஞ்சந
திருப்பணிகள் முடிக்கவேண்டும். 82

திருப்பணிகள் முடித்தோருஞ்செததுச
சாகாதபேரி லொருவரென்றும்
அருட்பொலிந்திடும வேதத்திலேயவவை
அறிநதுசொன்னாள வாலைப்பெண்ணே. 83

மெத்தைதனிலே படுத்திருநதுநாமும
மெலலியருடன சிறகருமபோது
யுத்தகாலனவந்து தாபபிடித்த லநாமும
செத்தசவமடி வாலைப்பெண்ணே. 84

ஏழைபளுதிக ளிலலையென்றாலவாக்
கிருந்தாலன்னங் கொடுக்கவேண்டும்
நாளையென்றுசொல்ல லாகாதேயென்று
நான்மறைவேத முழங்குதடி. 85

பஞ்சைப்பனாதியை யடிககாதேயநத
பாவநதொலைய முடியாதே
தஞ்சமென்றேரைக கெடுககாதேயராகும்
வஞ்சனைசெய்ய நினையாதே. 86

கண்டதுங்கேட்டதுஞ் சொல்லாதேகண்ணில
காணாதவுததிரம விளளாதே
பெண்டாட்டிகுறறது சொல்லாதேபெற்ற
பிள்ளைககிளப்பங்குள கொடுக்காதே 87

சிவனடியாரை வேதியரைச்சில
புலவாஞான பெரியோரை
மவுனமாகவும வையாதேயவா
மனதுநோகவும செய்யாதே. 88

வழிககழிவுகள் சொல்லாதேகறபு
மங்கையாமேலமனம வையாதே
பழககவாசியைப பாரததுககொண்டுவாலை
பாதததைப்போற்றடி வாலைப்பெண்ணே. 89

கூடியபொயகளைச சொல்லாதேபொல்லா
கொலைகளவுசெய்ய லாகாதே
ஆடியபாபபை யடியாதேயிது
அறிவுதானடி வாலைப்பெண்ணே. 90

காரியனுகிலும வீரியம்பேசவும
காணாதெனறவவை சொன்னாளே
பாரினில்வமபுகள செய்யாதேபுளியம்
பழம்போலுதிரநது விழுந்தானே. 91

ராசாககல்பகை செய்யாதேநடுக்
காட்டுப்புலிமுன்னே நிலலாதே

தேசாந்திரங்களுஞ் செல்லாதேதமாயகைத
தேவடியாள் தனம பண்ணாதே.

92

தனவீடிருக்க ஆயல்வீடுபோகாதே
தாயார்தகப்பனை வையாதே
உனவீட்டுக்குள்ளே பூதமிருக்கையில்
ஒடிதகிரியுறைய வாலைப்பெண்ணே.

93

சாதிபேதஞ் சொல்லுகிறீர் தெய்வம்
காணொன்றொருவுடன் பேதமுண்டோ
ஒதியபாலதி லொன்றாகியதில்
உறபத்திநெய்தயிர மோராசசு.

94

பாலோடுமுண்டு பூனையுமுண்டு
மேலாகக்காணவுங் காணபதிலை
மேலாந்தவாசையைத் தள்ளிவிட்டுமனதில்
வேண்டிப்பூசையைச் செய்திடுங்கள்.

95

கோழிககாறுகா லென்றுசொன்னேனகிழக
கூளிகஞ்முனறுகா லென்றுசொன்னேன
கூளிககிரண்டெழுத்தென்று சொன்னேனமுழுப்
பாளைக்குவாயிலலை யென்றுசொன்னேன்.

96

ஆட்டுக்கிரண்டுகா லென்றுசொன்னேனம
மாளைக்குப்பாளைக்கு நிறகுமேலஞ்
மாட்டுக்குககாலிலலை யென்றுசொன்னேன்கதை
வகையைச்சொல்லடி வாலைப்பெண்ணே.

97

கோயிலுமாடும பறிதவனுங்களறி
கூற்றுமேகற் றிருந்தவனும்
வாயிலலாக்குதிரை கண்டவனுமாட்டு
வகைதெரியுமோ வாலைப்பெண்ணே.

98

இதனைசாததிரை தானபடிததோசெததா
 ரென்றாலுலகத தோரகளசிரிப்பார
 செததுப்போயகூடக கலககவேண்டுமவன்
 தேவாகளுடனே சேரவேண்டும.

99

உறறதுசொன்னு ஹறதுபொருந்தும்
 உண்டோவுலகத தவவைசொன்னுள
 அறறதுபொருந்தும் மறறதுசொன்னுல்
 அவனேகுருவடி வாலைப்பெண்ணே.

100

பூரணநிறகும நிலையறியானவெகு
 பொய்சொலவானகோடி மநகிரஞ்சொல்வான
 காரணஞந் மவனுமலலவிவன
 காரியஞந் பொருள்பறிப்பான்.

101

எல்லாமறிந்தவ ரென்றுசொல்லியிரத
 பூமியிலமுழு ஞானியென்று
 உல்லாசமாக வயிராபிழைக்கவிவா
 ஒடித்திரியுரு வாலைப்பெண்ணே

102

ஆதிவாலைபெரி தாளுலுமவள
 அக்காளபெரிதோ சிவனபெரிதோ
 நாதிவாலைபெரி தாளுலுமவள
 நாயகனல்ல சிவனபெரிது.

103

ஆயுசுகொடுப்பாள நீரிழிவுமுதல
 உண்டதுமற்ற வியாதியெல்லாம்
 பசாசுபறபதிடும பிலலிவினாடி
 பத்தினிவாலைப்பெண் பேரைசொன்னால

104

நித்திரைதன்னிலும வீற்றிருப்பாளெந்த
 நேரத்திலும்வாலை முன்னிருப்பாள்

சததுருவந்தாலும தள்ளிவைப்பாளவாலை
புறறகாணையுந காணுதைப்பாள 105

பலலாயிரங்கோடி யண்டமுதலபதி
நான்குபுவன மூர்த்திமுதல
எல்லாநதானாய படைத்தவளாடவாலை
எள்ளுகளுளெண்ணெய்போல நின்றவளாம. 106

தேசமபுகழநகிடும வாலைகூமமிததமிழ்
செயயவெனக்குப தேசஞ்செயதால
தேசவானவிரப பெருமாளஞ்சாமி
நீளபதம்போற்றிக கொண்டாடுங்கடி. 107

ஆறுபடைப்புகள வீடுகடைசூத்திர
வஞ்செழுத்தகூம வகையறிந்து
கூறுமுயாவல வேந்திரனதுரைவளளல்
கொற்றவனவாழக கொண்டாடுங்கடி. 108

ஆடுங்களபெணடுக ளெல்லோருமந்த
ஆனபானகொங்கணா சொன்னதமிழ்
பாடுங்களசித்தாக ளெல்லோருமவாலைப்
பாதத்தைப்போற்றிக கொண்டாடுங்கடி. 109

சித்தாகளவாழி சிவனவாழிமுனி
தெவாங்களவாழி ரிஷிவாழி
பத்தாகளவாழி பதமவாழிகுரு
பரதிவாலைப்பெண வாழியவே. 110

வாலைகூமம் முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்

உரோமரிஷி ஞானம்

~*~

மூலவட்டமானஞ்ஞ பா தங்காபு
முத்திகஞ்ஞவிததான முதலேகாபு
மேலவட்டமானபப பிரமங்காபு
வேதாந்தங்குடந்தநினை மெய்யேகாபு
காலவட்டந்தங்குமதி யமு தப்பாலைத்
கண்டுபசியாற்றிமனக கவநீககி
ஞாலவட்டஞ்சித்தாடும பெரியோரபாதம்
நம்பினதாலுரோமனெனபோ நாயன்றானே. 1

கண்ணடிசிலமுடித தனுப்பிஞலே
கருவதனையறியாமல மாணடுபோனான
விண்ணடிப்பாராத குற்றமகுற்றம்
வெறுமண்ணயப்போ சுகதவன விததையெல்லாம்
ஒண்ணனமவுனமெனற யோகபவிடடால
ஒருபோதுஞ்சித்தியிலலை வாதந்தானும
பெண்ணாதனஞ்சைதனை விடடுவந்தால
பேரினபமுத்திவழி பேசுவேனே. 2

பேசுவேனிடகலையே சந்திரகாந்தம்
பினகலைது னுதித்த னுதியாசசு
நேசமதாந்நடுவிருக்க சுடாகானீங்கி
நீங்காமலொன்றான வதுதானமுத்தி
காதலாயப்பாராதோரகஞ்ஞ இதுதானமோட்சங்
காணாதபோககெனன காமதேகஞ்ஞ
சோதனையாயிடமலையி லேறவாங்கி
சுழிமுனையிஞகுபித்தசு சொகஞ்ஞவீரே 3

வாககியந்தாபன்னிரண்டி னுள்ளேரேசி
 வன்னிநின்றவிடமல்லோ சூரியனவாழகை
 யேங்கியிந்தரென்றிடமு மறிந்தோனயோகி
 உறற்பரமடிகானே பதினாருந்
 தாங்குகின்றகாலடிதான பன்னிரண்டு
 சாரவான்பதினூறில் மெள்ளவாங்கி
 யேங்கினதைபன்னிரண்டில் நிறுத்தியுது
 ளுநுந்தபுரியட்ட நடங்கிததுப்பாரே. 4

பாரையாகுதிரைமட்டம் பாயச்சலபோச்சு
 பரப்பிலேநிற்காதே சத்தந்தனை
 நோயயாரெண்டுகழி னநிலைவைத்தது
 நிறைந்தசதாசிவனாரைத சியானமபண்ணு
 கூரையாஅங்குலந்தா னுலுஞ்சென்றால்
 குறிகுள்ளதானடக்கிக கொணந்தையா
 ஆரையாஉனக்கீடு சொல்லப்போறேன்
 அருமையுள்ளவெனமகன நறழககலாமே. 5

அழைப்பதுநல்லபிள்ளை யானான்னு
 ஆகாதசீடாகளை சோததாலதோஷம்
 பிழைப்பதற்குவழிசொன்னால் பராகமமாட்டான
 பெண்டாட்டிமனங்குளிரப் பேசுமாடு
 உழைப்பதற்குச்சென்ன மெடுத்தேனேயல்லால்
 உதவிதனக்கெவ்வளவு முண்டோவிலை
 பிழைப்பவன்பேச்சையடிக கடிதானு
 மேதுக்குச்சொல்லுகிறே மினிமேலதானே. 6

மேலென்னவிருக்கையிலும் நடக்கும்போதும்
 வேறுரையாலசாரங்கள் விடாமலேற்று
 நாலென்னவெட்டுடனன வெல்லாமொன்று
 நலமான அஷ்டாங்க பவவியாசித்துக்

காலென்னபிராணயம் முன்னேசெய்யில
கண்ககாகப்பூரகபாங் குமபமேநாலு
கோலென்னரோகந்தா நென்னுமுன்னு
குறையாமறசாபீசங் கூட்டித்தீரே. 7

கூட்டியேபழகினபின் ச பீசத்தில
குறையாமறசாதித்தால பிழமாந்திரங்
காட்டிவிக்ருமலலால விழிக்ருநியினாலே
கண்மூக்குமத்தியிலே கண்டுபாரு
மூட்டிவிக்ருமாதார மாறுநதானே
மூலவட்டகணபதிநான முகத்தோபமாயன
தாட்டிகமணிபூரகங் கையனவட்டந
தணலானருத்திரனுந தணலுமாமே. 8

தணலா குமவிசத்தியறு கோணவட்டரு
சாதிசிவலாவ டமலலே குருபீடநதான
மனையானபதியினிலே குறித்தபாடங்க
மத்தியமுதலகரிகொண்டு தூங்குநதூங்கும
கனலேறிககொண்டிருந்தா வெல்லா முண்டு
காற்றைவெளிவிட்டாககால அருமதிதான
புனலூறுமவழிபாதை யிந்தராராகம
பொல்லாகதுரோகிக்ருப பொய்யாமனறே 9

செலுத்தவதவுணர், ககி லண்ணக்கையா
செனறேறிப்பிட நிவழித தியானநதோணும
வலுத்ததடாநாலுமுனக கமுதமாசசு
பவுனமெனறநிருவிகறப வாழ்க்கையாசசு
சொலித்திருக்கும பன்னிரண்டிருத்தியுது
சோடசமா மசந்திரகலை தேயநதுபோசசு
பலித்துதடாயோபித்தி ஞானசித்தி
பருவமாயநாடிவததுபபழகமபணனே. 10

மூடாமலசிறிதயென முகப்பாடம்பண்ணி

முழுதுமவனவந்ததுபோல் பிரசங்கிதது

வீடேதுட்டிலேது யோகமேது

வீண்பேச்சாசொல்லியலவேம ணடுபோனா

காடேறிமலையேறி நதிகளாடிக

காயகிழங்குசறுகுதினறு கமதியால

ஞடேறிமாண்டவாகள் கீகாடாகோடி

சொருபமுத்திபெற்றவர்களசுருகமாச்சே, 11

சுருபமுத்திககலையாள மேகெனருககால

சுடாபோலேகாணுமடா தூலதீதகம

அருபமுத்தியிடமலவே பிரமஞான

மபாபடசமென்றுநிசாலலுஞ் சிவணநதான்

பருபததை அசைப்பென்னச சிறறெறுமபின

பழக்கத்தைபோலாச்சுதிந்த யோகமவிட்டால

வெறுங்கடத்திலீப்புகுந்த வாறுபோலே

வேதாந்தமறியாத மிலேச்சாதானே. 12

ஐமென்றகெட்டபுகதி மாணுககாரே

உலகத்திலமான்ரிடாகு ஆண்டுநூறு

ஆமென்றுஇருபத்தேராயிரத்து

அறுநூறுசுவாசமலிலா ஒருநாளேக்குப

போமென்றுபோனதினால் நாள்குறைந்தது

போச்சுதுபோக விட்டால போகிறதிலலை

தாமென்னுநினைகையிலே தெய்வமொன்று

தானினைந்ததன்மையலிலா வித்களதானே. 13

உரோமரிஷி ஞானம் முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்

திருமூல நாயனார் ஞானம்

காபு - கிருத்தம.

அடியாகியண்டாண்டத தப்பாலாகி
ஆகாரமெனுமெழுதததுவே பாதமாகி
முடியாகிருவொகி மூலநதன்னில
முப்பொருளுநதானகி முதலுமாகிப்
படியாகிமுப்பாருறதுப் பகருமப்பாற
படிகநதபாருசேதி பதியுமாகி
அடியாகுமூலமாதே அகாரமாகி
அவனவளாமநின்றநிலை யணுவதாமே. 1

அணுவாகியவனவளா யலலமாகி
அடிநடுவுமுடிவாகி யகண்டமாகி
பொதுவாகிப்பலலுயிரக ள்னைததுககெல்லாம
புகலிடமாயெப்பொருட்கு மூலமாகி
பதுவாகிவண்டாகிச சுவையுமாகி
பலராகிமணமாகி மதிக்கவொண்ணா
அவராகுஅகாரமதே மூலமாகி
அண்டமெலலாநதாங்கினிநற மமபரமூலமே 2

மூலமென்னும்மாதார வட்டநதானே
முச்சுடருமுக்கோண மூன்றுநாடி
சீலமென்னுஞ்சிவலிங்க நதததீரத்தந்
திருவடியுநதிருமேனி நடனமாகும
கோலமுடனண்டமெலலாந தாங்கிக்கொண்டு
கொழுநதுவிட்டகமபமதாய மேலேனோக்கி
ஆலமுண்டரண்டமெலலாந தானுய்நின்ற
ஆகாரமுதல்வவவெழுததை அறிநதுபாரே. 3

அறிந்ததுவுநதற்பாமே யகாரமாகும்
 அறிவுடையவுகாரமே சிறபாமதாகும்
 பிறந்ததுவுமலகமெலாஞ் சமையநதானாகும்
 வேதமென்னுங்கருகிவகை யெலலாமாகும்
 அறிந்ததுவுடஅகாரமெனும் பாதநதன்னை
 அடிமுடியென்றனுதினமு மறிந்ததுநோக்கே. 4

நோக்கமுடனமுலமெனுப பாதநதன்னை
 நுடபொருளாஞ்சிறபாததி னுடேநோக்குந
 தோக்கமுடனாக வகையுநதாண்டித
 திருநாயனமநாசினெற்றி நடுவேபாததுப
 போக்கரிந்ததுயிந்ததிலை நோக்கவல்லார
 புரிசடையோனதன்னுடைய புதல்வராவா
 ஆக்கமுடனருட்சுடாபோற குருவைததானே

அனுதினமுமநோக்ககிறபா ராஜனமே 5
 ஆசானுமீசானு மொன்றேறயாகு
 மவனவருளுமொன்றாகும் அதுதானாகும்
 பேசாதமந்திரமு மிதுவேயாகும்
 பேரொளியினைவடிவாகும் பேருமாகும்
 நேசாருங்கலைகளெல்லாத் தனையாகும்
 நிலையானஒங்கார பீடமாகும்
 யீசானையாசானாகக் காணுமபோக்கு
 யினபமுடனகயிலாச மெயதலாமே. 6

எய்தரியபாசிவத்தின மூலந்தன்னி
 லிருசுடருமுத்தொடுங்கு மிடமேயென்று
 மெய்தொழியுஞ்சுழிமுனையே கமபமாகி
 மெய்ப்பொருளாஞ்சோதியென மேகிறதும்
 இவவகையேமூலமெனும் பாதந்தன்னை
 யிருநோமறதிடததே யிரஞ்சிகானே. 7

காண்பதுதானபேரொளியின் காட்சியாகும்
 காணரியபொருளாகுங் காட்டுமபோது
 ஆண்பெண்ணாய் அலியாகியடியுமாகி
 அப்பாலைக்கப்பரலா யமாந்தசோதி
 வீண்பயிலுமவேதமெலலாந் தேடிக்காணு
 வெறுப்பாழதாக்கியே மேவிநின்றா
 சேண்பயிலுமசெக்கசோதி மூலந்தனனே
 தேடறியபாதமென்றே தெளிந்தநோக்கே 8

தெளிவரியபாதமது அகராமாகி
 சிறபாழுநதற்பாழுந் தானேயாகி
 அளிவரியசோதியது தானேயாகி
 அடிநடுவுமுடியாகி யமாந்தநின்று
 மொருவரியமுதலாகி யூலமாகி
 முச்சுடருந்தானாகி முடிந்தசோதி
 சுழியினிலேமுனையாகிக் கோபமாகிச்
 சொல்லரியவெழுத்தென்றேகொகுத்தபாரீர்

தொகுப்பதுதானமந்திரங்கள் கலவிநூல்கள்
 சொல்லரியதத்துவங்கள் தன்னையெல்லாம்
 வகுத்துடனேயிதையெல்லாங் கண்டுநீங்கி
 வாகானட்டலுயிரை வரையாறகண்டு
 பகுப்புடனேசேராமற் பாதந்தனனேப்
 பரகதிகுலவழியெனவே பற்றிக்கொண்டு
 விகாப்பமிலலாமுலமதில நின்றசோதி
 மேலானபாதமென்றே மேவிநில்லே 10

மேவியதோராதற்குருவின் பாதந்தனனே
 மெயஞ்ஞானமென்றதனை மேவிகொண்டு
 ஆவியுடல்காயமெல்லா பற்றிநதுபாத்தது
 அததனாவடிவமென்றே அறிந்துகொண்டு

பாவினையுளானதெல்லாம் விட்டுநீங்கிப்
பகலிவுகற்றிட்டததே கருததைவைத்து
சிவனையுஞ்சிவநதனையு மொன்றாயதானே
திருமூலாபாதமென்றே சீடமாயக்கானே. 11

திருமூலநாயனார் ஞானம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

கருவூரார் பூஜாவிதி

தெளிவுதனில்தெளிவுதரு மருளுங்காணும்
கூணத்திலேசிவமயஞ் சேரத்தானும்
வழியதனில்நல்லவழி ஞானங்கூடும்
மகத்தானவேதாந்தஞ் சித்திகாடும்
ஒளிவுதனிலொளிவுதரு முறுதிசொலவா
ருறபனத்திலுறபனமா யுறுதிதோணும்
வெளியதனிலவெளியாகி நாதத்துள்ளே
விளங்குகின்றவாலேபெண்ண ண்திகாப்பாமே. 1

நூல்.

ஆதியநதமவாலையவ ளிருந்தவிடு
ஆச்சரியமமெததமெதக வதுதான்பாரும்
சோதியநதநடுவிடு சீடமாகிச [தாள
சொஞ்சுபெறவீற்றநூநகாளதுறைப்பெண்ணை

வீதியநதஆறுதெரு வமாநதவீதி

வினையாடிநின்றதிரு மாளிகண்டாய
பாதிமதிமுடிசூடியே யிருந்தசாமி

பத்துவயதாசூமிநதி வாமிதானே.

1

வாமியிவளமாமமவைத்துப் பூசைபண்ண

மதியுனக்குவேண்டுமடா வதிகமாக
காமியிவள்வெஞ்சாமி சிவகாமிநாடி

காணரிதுசிறுபிள்ளை கன்னிகனனி
ஆயிவனையந்நதவாகண சித்தாசித்தா

அறிந்தா லுமனதடக்க மறியவேணும்
நாமியனைப்பூசைபண்ண நினைத்தவாறு

நாட்டிலேசொல்லவென்றாலகைப்பார்கானே

காணப்பாவிவளுடைய கற்புமெத்த

கண்டவாககுப்பெண்ணரசு நானேயென்பாள்
ஊனப்பாவயிர்தமவ னூட்டிவைப்பா

ஞளவீட்டுக்குள்ளிருந்து மேலேயேற
பூணப்பா மனமுறைந்து வாவென்பாள்

புத்திரனேயெனமகனே யென்றுசொல்லி
வேணப்பாவேணதெல்லாந தருவேனென்பாள்

வேதாந்தசூட்சுமெல்லாம் விளக்குந்தானே. 3

தானென்றவாலையிவள ரூபங்காணச்

சமாததுண்டோவாணபிள்ளை தானுமுண்டோ
பானென்றவாமததுக குள்ளேயப்பா

பராபரையாள்பலகோடி விதமுமாடி
தேனென்றமொழிச்சிபிவள் சித்தார்க்கெல்லாரு

சிறுபிள்ளைபத்துவய துள்ளதேவி
ஊனென்றபுடலுகுள நடுவுமாகி

புத்தமியாள்வீற்றிருந்த வுண்மைதானே.

4

உண்மையிவள்நாணமில்லா திருநதவீடு
 ஊருக்குளநடுவீடு உற்றுப்பாரு
 செம்மையா யகண்டவாக ஞுண்டோவப்பா
 ஜெகஜாலவிததையிவ ளாடுமவிததை
 உண்மையடாபஞ்சவான மாகிநின்ற
 உலகதனிவலைநதவாகள் கோடாகோடி
 நினமயமாயககண்டவாகள் சொலவாட்ப்பா
 நேசமுடனெனக்குரைத்த நிசங்கண்டேனே. 6

கண்டதொருபூணததின் மகிமைகேளு
 காலமேலுநதலைகீழும் நடுவுமாகி
 அண்டரொடுமுனிவாகளுங் கண்டுபோற்ற
 ஆதவனுமமபுவிபு மதிலேநின்று
 தொண்டுபண்ணுமவாகளில நாலுபோகள்
 சுகரபெறலாமென்றுசொன்ன வாசலநாலு
 கொண்டவாகள் கண்டுவந்த தொண்ணூற்றாறு
 கொள்கையெனக்காததிருந்த குறியைப்பாரே.

பாத்தவாகள்செய்தொழிலு மனதுவேறாயப்
 பலநூலைப்படித்துப்படு குழியிலவீழ்வா
 ஏற்றபடிமனம்போற்ற புத்திபோச்சு
 ஏனழமகிபோகாதே யெனதாயபாதம
 போற்றுதற்குஐவரையு மனதிலொன்றாய்ப்
 புத்திசிக்கமோரிலையில் நிறுத்திவாசம
 பூத்தமலரெடுத்ததிருப பாதம்போற்ற
 பொறியைநதுகருவிகர னாகிபோமே. 7

போச்சுதடாமனமாய கைவீறுபேச்சு
 பொறியைநதுகருவிகர னாகிபோச்சு
 ஏச்சுதடாவென்றுமன மிறக்கலாச்சு
 எனக்கொருவரினையிலை யென்றபேச்சு

வாச்சுதடாமனமடங்க வங்கென்றோசொல
 வாய்பேசாமவுனத்தை யதிலேசோககக
 காச்சுதடாபூததமலா கருத்தைபூணு
 கனியாகுமககினியைக கண்டுகொள்ளே. 8

கொள்ளுதற்குயினனமொரு குறிப்பைககேளு
 கோடியிடிமினமுழங்குங் கண்ணைமுடு
 விள்ளுதற்குமனமடங்காப பூதங்காணும
 விள்ளாதேயுள்ளபடி சிங்கென்றோசொல
 விள்ளவுநீமயுபாயமதால நடுவேநிலலு
 வேகமெல்லாமொடுங்குமடா சுததம்பேச்சு
 கள்ளரைப்போலமயங்காதே மவுனத்தாணு
 கண்ணைபுதிமககாதே கருதிப்பாரெ. 9

பாரேதுபுனலேது ஆனலுநீமது
 பாங்கானகாலேது வெளியுமாகும
 நாரேதுபூவேது வாசமேது
 நல்லபுடபந்தானேது பூசையேது
 ஊரேதுபேரேது சினமுமேது
 ஒகோகோவதிசயந்தா நென்னசொலவேன
 ஆரேதுகுளமேது கோயிலேது
 ஆதிவஸ்கையறிவின லறியலாமே. 10

ஆமெனவு ஈனமெனவு மிரண்டுங்கூட்டி
 யபடனேஓமெனற மூன்றுமொன்றாய
 நாமெனவுந்தாமெனவு மொன்றையாகும
 நல்லவாகளறிவார்கள காமிகாணா
 வாமமவைத்துபூஜைபண்ண விரதமாககம
 வந்தவா கஞ்சசத்திசிறு பிள்ளைவாலை
 சோமந்தியமிர்தமுண்ண வா வாவென்பாள
 சுகமுனககுமபரமசுக மருள்செயவாளே. 11

செயகுவாயபூசைபது செயயும்போது
 செயகுறிகளதவருமல நடக்ககீவணும
 உயகுவாயபெண்ணரவம கடியாவண்ணம
 ஊமையென்றநடுத்தீயை யதிகங்கொண்டால
 பைகுவாயரவுவிஷம புசிகுமபோது
 பங்கமுனகசிலலையடா அங்கமீதில
 ஐகுவாயுள்ளடக்கிப பேச்சைவிட்டு
 அழைத்திடவேயஞ்சுமதுகொஞ்சங்கானே.12

காணாதகாட்சியெல்லாங் கண்ணிற்காணுங்
 கலங்காதேமெயமயங்க மெத்தவாகும்
 பூணதபணிபூண்டு சிறுபெண்ணாகப்
 போதமெனுமபொருளபறிககவருவார்கள்கண்டா
 வாணுனைமடக்கியிவள் ரூபங்கொண்டு [ய்
 மயங்காதேமவுனத்தில நில்லுநில்லு
 கோணாதமுககோணக குறியைப்பாரு
 கூசாதேகண்கூசங் கூசங்கானே, 13

கூச்சமற்றுப்பார்ககையிலே யிருளபோலமுநங்
 கொள்ளிகொண்டுகொளுத்தியதை வெளிச்சம்
 வாயசமாததுபேசாதே மவுனத்தானு [போடு
 வாவாவென்றேநீட்டி வருந்திக்கூவு
 சூட்சுமதுவிருந்தவிட்டு சொல்லலாமோ
 சொல்லுதற்குவாயவிட்டுச் சொல்லலாமோ
 பாராயசமாததுப்பாராதே தாயைப்போற்று
 சற்குருபோலுறபனத்தைத தாயசொல்வாளே.
 சொல்வதற்குயிவளையலல்ல சுகமவேறுண்டோ
 சூட்சுமெல்லாமிவளைவிடச் சூட்சுமுண்டோ
 நல்லவாக்குநடுவலவினை யாடும்வல்லி
 நாதவிநதுலங்கார நிலையுங்காட்டி

வல்லவாகுமவல்லவனும் நானேயெனபாள்
 வாமவாகுவேணதெலலாம வழங்கும்ருபி
 புலலருக்குவாயமுதம புலலேயாகும
 புத்திகெட்டலோபிகடகுப புகலொண்ணதே.

புகலுவாரவேதமெலலாம வந்ததென்று
 பொயபேகிசாஸ்திரஙகள் மிகவுங்கறறு
 அகலுவார்பெண்ணுசை விட்டோமென்று
 அறிவுகெட்டுளாதோறுஞ் சுற்றிச்சுற்றி
 சகலமுமேவந்தவார்போல வேடம்பூண்டு
 சடைமுடியுங்காஷாயந தனைச்சாற்றி
 இகலுமனமடங்காமல் நினைவுவேறாய
 எண்ணமெலலாமபெண்ணுசை பூசைதானே.

பூசையதுசெய்வமென்று கூட்டங்கூடி
 புத்திகெட்டுகைமமுறைமின போககைவிட்டு
 *பாசையதுமிகப்பேசிப் பாட்டுமபாடிப
 படிப்பார்களமந்திரத்தின் பயனைக்காணா
 ஆசைபெண்ணுசை மயக்கததாலே
 யங்கிருந்தயாமத்தைப் பங்குபோட்டுப்
 பேசையிலேமனமவேறாய நீனைப்பானபாவி
 புரட்டுருட்டாயநினைவுதப்பிப் பேசுவானே. 17

பேச்சென்றாலவாயச்சமாததாய்ப் பேசிபேசி
 பின்னுமுன னுமபாராமல மதமேமீறி
 நீச்சென்றும்நிலைபென்று மேதுங்காணா
 நிரமூடானேகவித ஜாலங்கறறு
 ஆச்சென்றாதனாலே வருவதேது
 ஆத்தானைப்பூசித்தோ நவனேசித்தன
 மூச்சென்னசெய்யுமடா நாகிறறளனும்
 மோசமதுபோகாவே முக்காலபாரே

முககாலுமபொருததுமென்று சொன்னபோதே
மோட்சமிலலைஞ்சுட்சமது பொழிந் தகூடும்
தககாமறபோனபே ரனேகமுண்டு

சமாததறுநதாலவனயாமி யவனேசிததன்
எககாலுமநடந்திருநீ காலுமுன்னி

இருந்தடங்கியுள்ளிருந் து வெளியிற்போன
அககாலேககாணும லலைந்தேயோடி [ளே.

அழிந்ததுகெட்டுப்போனவாக ளறிந்ததுகொள்

அறிந்தகுறியடையாளங் காணவேணு

மக்குறியிறசொக்கிமனந் தேறவேணும
மறிந்தவனபோலடங்கிமன மிறக்கவேணும

மலகையதுவழிபாதை யறியவேணும
மறைந்தவரைநிறைந்தவரே நீராதானகாண

மயக்கத்தைக்கண்டுனையு மதிக்கவேணும
நிறைந்தமதிஞ்நிறைந்தவகை யறியவேணும

நிச்சயத்தையறிவராககு முகத்தினானே, 20

முத்திநடுமென்றுமனம் புத்தியற்று

மோசமதுபோகாதே பாசங்கையில
சித்தமதில்சந்திரனை நீந்திக்கொண்டு

செந்தியிலுனகீயை நடுவிலவாங்கி
சத்தியுடன்ஆதியந்த மனதிலவைத்து

சொல்லாதமந்திரதகின் தீயைமூட்டி
நித்தியமலாசசனைசெய பாதமபோற்றி

நீயுமதிமதியுமதி லதிகமாமே. 21

மதிபெருகுங்கதிபெருகும் வாதம்வாதம்

வருந்தாதேயந்தமுறை யாகாதப்பா
நிதிபெருகுமிவளகுறியே வாதமாகும

நிரமூடரறியாடல வகாரமபேசி

நதிகள் தனையறயாமல் சலததில்முழுகி
 நானேநானென்றுவாய் மதங்களைபேசி
 உரியபொருளுள்ளதெல்லாம சுட்டுதிட்டு
 உட்பொருளைப்பாராம வழிநதிட்டாரே. 22

இட்டகுறிநா சுவீரது ரூபங்காண
 இயலறியராசணடாளா சுட்டுமாயவாரா
 விட்டகுறைவந்ததென்றால் தானேயெய்தும்
 விதியிலலாகக்கெததனைதான வருந்தினாலும்
 பட்டுமனவாய்தல்லால வேறென நில்லை
 பகதியில்லாக்குரைததுமனம் பாழ்போககா
 திட்டமாயப்பாணம்வைத்துத் தேவிபூசை
 சோபெற்றாரபதினெட்டுச சித்தாதாமே. 23

எட்டிரண்டுமொன்றுமது வாலையென்பாரா
 இதுதானேபரிதிபதி சுழிமுனையென்பாரா
 ஒட்டிமுற்றதெழுந்ததுவே முக்கோணமென்பாரா
 உதித்தெழுந்தமுனறெழுத்தை யறியாரையே
 கொட்டுமொருதேளுருவாய நிறகுமபாரு
 கூட்டமிட்டுப்பாராதே குறிகள்தோணும்
 சுட்டசுடுகாடுமது வெளியுமாகும்
 சொல்லுதருவாயவிளங்காச சூட்சுநதானே 24

சூட்சுமிவள்வாசமது நிலைதவீடு
 சொல்லுதறகுயெங்குமாய நிறைந்தவீடு
 தேசமதில்போய்விளககு மிந்தவீடு
 சித்தாந்தசித்தரவா தேடுவீடு
 ஓசைமணிபூமதி லுகிக்குமவீடு
 ஓகோகோவதிசயங்க ளுள்ளவீடு
 ஆசுகவிமதுரமது பொழியும்வீடு
 அவனவசூங்கூடிவினை யாடும்வீடே. 25

வீடுமதுதலைவாச லறுமேலவாசல்

வெளியானசனிக்கதவு அடைக்குமவாசல்
தேடுகிற அமரருமே வணங்கும்வாசல்

திறமானபன்னிருவா காக்குமவ சல
ஆடுகிறபுலியாகி நின்றவாசல்

அரகராசிவசிவா வாசிவாசல்
கூறுகிறமுககோணப் பாங்களாகிக

குறுமதிபெருகுமதி கூடுண்ணுதே. 26

ஒண்ணுகியிரண்டாகி விளைவுமாகி

உததமியாளுட்கருததையறியப்போமோ
திண்ணுதவிடங்கொடுதது தின்னசசொனனாள்
செததசவம்போலிருநது செப்பிசசொனனாள்
பண்ணுதபணக்கோடிப் பண்ணிவைததாள

பாராதிருநதுகழுததறுக்கப் பாரத்தாள்பாவி
எண்ணுதுமெண்ணிமனம் ஏங்கினாளும்
எனக்கபயமேதெனவே யெழுந்திட்டானே.27

எழுந்திட்டசிவளபாரததுத தொடாநதுகூடி
என்னையுமேயிழுததுமடி பிடிததுகொண்டு

கொழுநதுவிட்டுவளாநதெரியு மனலைமுட்டிக
குடிகேடிசத துருவுப்போல் கூச்சலிட்டாள்
அழுதேனேமுந்தியினி யநதவூரி

லாகராதுணையெனக்கு யாருமில்லை
எழுந்திட்டாறெல்லோரு மேடிப்போனா
என்னசெயவேன்தனித்திருநது ஏங்கினேனே.

ஏங்கினேனயீடழிந்தேன வீடுமறறேன்

என்னைத்தானகண்ட வர்கள் சீசியெனன
துங்கினேனகாலறிநறு மடக்கமாட்டேன
துணையெனக்குயாருமில்லை சூழ்ச்சியாக

வாங்குகேனெனகாலநிறது படகுகவேண்டும
 வகையா வவனககொருததி யுறுதிச்சொன்னாள்
 தேங்குகேனென் முனனுமவள நினனுமாகத
 திடமெனக்குசசொன்னதநத தெளிவுதானே.

தெளிவதறகுசூட்சமி கூ தெளிவாயப்பாரு
 சிவனிருநதுவினையாடுந தெரிவைப்பாரு
 மொருவதறகநநூலைவிட வேறொன்றில்லை
 முன்னுதியநதமொடு நடுவுஞ்சொன்னேமை
 சுழியதறகுளசுழியிருநத சூட்சமசொன்னேமை
 சொல்லாதமவுனமுதற கருவுஞ்சொன்னேமை
 ஒளிபிறக்குமுறுதியிநத யுறுதிசொன்னேமை
 உறபனமாயப்பாராததவாகள சிததாதானே.30

கருவூரார் பூஜாவிதி முற்றிற்று

உ

சிவமயம்

சங்கரா திருவுளமகிழ்ந்து

உமாமயேஸ்வரிக்கு அருளிச்சேயத

ஞானசரநூல் சாஸ்திரம்

மூலமும் - உரையும்

காபபு.

நேரிசை வெண்பா

வாழததுவா முள்ளம் வருவிப்பாநெஞ்சமுன்பிற
சூழததுவாமென்மேற றுதிசெயவாந-தாழதத
பரநூலைமுறறுமறப பாலிதநுள்கூட்டுளு
சாநூலையோதமுன்னேன ருள்.

நாமகள் துதி.

உமைமாதுககீச னுரைத்தசரநூலிவ
அமையாப்பொருளு மமையு-மெமையாளும
புவிமடநதைபூமடநதை போதமெயளுநானக
கவிமடநதையிககலைக்கோராபபு.

அவையடக்கம்.

செய்யமனநதுணிந்து சீரமுன்னேர்சொச்சரநூ
லையமறவோத வருளபுரியைங-கையரென றன
முன்னிறபாரெனறுமொழிந்தேனேபாறகறறுணாந
மன்னிப்பாரெனறு மனு. [தோர

இநநூற பயன.

ஆசிரிய விருத்தம்

சுந்திரபானிலககணமுங் கோளுநாளுநா

தயங்கியபக்கங்கரண மியோகவாரம்

வந்ததுசொல்லுஞ்சோதிடத்தை யறியாதார்கண்

மனநினைவாயறியுமவகையுளதோ வென்ன

விந்தவுடலுயிரிநிலையை யறியாதார்க

கியாமறியவியம்புவதை யாதோ வென்னிற

பைந்தொடியேயானசொல்லுஞ் * சரநூற்றனனை

பரிந்துபாரொன்று பரமனசொல்லவான்.

(இ-ள.) சந்திரன்-சூரியன்-கோள-நாள-பட
சம-கரணம்-யோகம்-வாரம் இவைமுதலாகச்சொல்ல
படப்பட்ட சோதிட விலக்கணத்தையறியாதவாசன,
தத்தம் மன நினைவினாலே யறிந்துகொள்ளும் மராக
கம் உள்ளதோ, உண்டாயின அருளிச்செய்ய
வேண்டுமென்று உமையவள கேட்க, சங்கரா
சொல்லுகிறா. அழகியவளையல்கள் பூண்டகைகளை
யுடைய பெண்ணே! யானசொல்லுஞ் சரநூலாகிய
விந்தச் சாஸ்திரத்தைப் பரிவுடன் பாப்பாயாக!
பாக்கில் நன்றுணர்வை யென்று சொல்லுகிறா. 1

சொல்லநடுநெடுங்கயிறறின வருணமான

சூரத்தினுறதுவககெனுமா சீரமந்தனனி

னலலாருமுககணுங் கயிறுகோத்து

நலந்தீங்காயவருகின்ற நஞ்சுட்கொண்டு

பொல்லாதகாலப்பரம் புண்டுமிழந்து

பூதலத்திறபிறந்திருந்து போவனே

மெல்லாருமியாளுசொல்லுஞ் சரநூற்றனனை

யிகழாதாசுரமுக நிகழுவோதாமே.

(இ-ள.) சொல்லப்பட்ட நூற்புரிசூடிய நீண்ட
கயிறறைப்போல பரம்பரையாய் வித்தியாகி வரா

* சரம் என்பது - காற்று, மனம், சீவன், சுவாசம்
மூச்சு, பிராணன், ஆவி, உயிர் உயிர்ப்பு இவை முதலாகச்
சொல்லப்பட்டவைதான் என்றிக.

நின்ற பிம்-கூதகிரிய-வைசிய - சூததிராதி வருண
சிரமம் பெற்ற இந் த மானிட தேகத்தில் இச் சரம்
நாசியின் வழியாய்நின்று எந்நதக்கு ஒரு மூககணங்
கயிறிருந்து ஆட்டுவிப்பதுபோல நனமை தீமை
யென்னும் நஞ்சினை யூட்டுவிகதும். அப்படிப்பட்ட
நஞ்சினை யூட்டிக்கொண்டு கொடிய காலனென்னும்
பாமபானது உண்ணவு முமிழவுந் தாழுட்பட்டு இரு
வினைக்கும் இசைந்தவராய்ப் பிறந்து மிறந்து
போவார்கள். ஆயினும், நான் சொல்லிவருஞ் சா
நூலை யிகழாமல் குருமுகாநதாதில் அறிந்து, அனு
பவித்து அந்நெறியி னிற்பவர்கள் யாவரேனு
மொருங்கே தேவராவார்கள். அப்படியறிய மாட்
டாதவர்கள் ஊமைகளுக்கஞ்ச சரியாவார்கள், என்று.

சரமபராகக் ஆசனவிதி கூறுகின்றார்.

மூங்கிறபாயமிடிகல லு நோயமணடுக்க

முறுபலகைநனமையிலை முடைநதபுலலு

நீங்கிவிடுங்கோததிதழை மனநடுக்க

நிகரிலலைததொலஞான நிறைபுலிததோ

லோங்கியசெலவமவீடு முனஞ்கைபபு

லொளிரா தூசுநனலையுயா படநதாவென்று

தூங்கியதூக்கமபோகஞ் நனமையாகத்

தூலங்கியவாதனத்திருந் து தொசைசொலவாப.

(இ-ள்.) மூங்கிறறடுக்கு ஆசனம்-வறுமை, கல
வியாதி, மண்-ஆதனமில்லாமல் வெறுமணலில் (உட்
காநதுகொண்டால் ஆக 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000)

தோல்-செல்வம், தாப்பாசனம்-மோக்ஷம், வெள்ளை வஸ்திரம்-திமையில்கை, சித்திராசனம் அல்லது இரப்பளம் நன்மை. இவைகளில் நனமையாக விளங்கும் படியான ஆசனத்திலிருந்து (சரம்பாக்கவேண்டும்) மறறுஞ் சொல்லுகிறேன கேள் மயிலபேரலும் அழகிய பெண்ணே! எ-று 3

சரம்பாக்ககு மாராககம் கூறுகின்றா
சொல்லியவாழ்வுகளபல வவறறுணன்றி
றுயயபங்கயாதனமா யிருந்துகோன்று
மலலவறுததேகமன மாககியொட்டி
யானபநதபிராணயா மங்கல்பண்ணி
மெலலையினுநதீயினகீழா மெழுததைப்பற்றி
எழுபத்திராயிரநா டியிலீரைந்து
நல்லனவாயதினமூன்று நாடியோடு
நலநதருமபேரவெழுததை நவிலப்பாரே.

(இ - ள்.) முன் கூறப்பட்ட வாதனங்கள் பல வுண்டு. அவைகளின் தீங்கில்லாத ஒரு ஆதனத்திற பதுமாதன மெனனப்பட்ட அங்கமாயிருந்து (பாக்கமபேரது) மனதுக்கு மிகவும் நினைவினால் அல்லலவரும. அப்படி வரும அல்லலகளை நீக்கி வேறு நினைவில்லாமல ஒரேமனமாககி ஓட்டியாணபநதமென்று சொல்லும பிராணயாமஞ்செய்து அதனமேற பாக்கில எல்லையிலலாத திருவருளுக்கிடமாகியஉநதியின கீழிருக்குப எழுததைதொடங்கி எழுபத்திராயிரம் நாடிகள் இருதத தேகத்தி லுண்டானமைதெரியும். அநநாடிகளுள் பதது நாடிகள் நல்லனவாம். அப்பதது நாடிகளுள் மூன்று நாடிகள் நல்லன. அம்மூன்றின் வழியாய்த தானசரம் எளிதிற காணவோடும. இவையறியப்பெரிதாகிய நனகிளையளிகு

மவவெழுததைப் பாரா. மான்போலுங் கண்களை
யுடைய பெண்ணே! எ - று.

அன்றியும் இதன் விவரத்திற்கு மறறும் வரு
வனவறறுள் 35-வது கவியைப் பார்க்க. 4

நவவிவிழியாயிதய கமலநதனனி

நனருகவசவையுயிர நடககுமபோது
செவவையுடன்மீருமபோ திருபத்தோரா

யிரத்தறுநூற றசசெபிக்குநாளாகு
மவவியமூலாதாரஞ சுவாதிட்டான

மணிபூரகமநாகதம விசுத்தியாகளை
பவவமறயாஞ்சொலலும் சரநூறனைப்

பார்ப்பவரேபாரபரத்தின பயன்பாரபாரே.

(இ - ள) மான போலும் விழிகளை யுடைய
பெண்ணே! இருதய கமலத்தின் வழி யூருவிக்க
கொண்டு யாது ஒருதீங்கிலலாமல் அசுவையுயிரென்
னப்பட்ட இச்சரம் நாசியின் வழியாய்ப போகும்
போது (4-அங்குலங்கள் போக) மறறவை செவவை
யாய்த திருப்பி வருமபோது (கணிததுப் பாரக்கில்)
இருபத்தோ ராயிரத்தறுநூறுநூற நடககும. அது
60-நாழிகை சோந்த ஒரு நாளாகும். அப்படிக்கெல்
லாம் மூலாதாரம் சுவாதிட்டானம், மணிபூரம்,
அனாகதம், விசுத்தி, ஆகளுள் என்ருசொல்லப்பட்ட
பரிணையின் பரிசுதான (அங்கிருந்து உண்டாயின
வெணுங் கருத்து) இதனைக் காணும் வழியாதெனில்,
யானசொல்லுஞ் சரநூலை மயக்கமறப் பார்ப்பது
தான. அப்படிப் பாரப்பவா பரமாகவும் அபார
மாகவும் விளங்குகின்ற ஒரு வஸதுவினாளுண்ட. கும்
பிரயோசனத்தை யறிந்து கொள்வாரா, எ - று. 5

சந்திரா-சூரியா-சுழுமுனை இலக்கணமும்

மற்றும யாதிரை பலனுங்

கூறுகின்றா.

பாக்கிலிடையிடமதுவே திங்களாகும்

பகலவனுமபினகலையே வலமதாகும்

மேற்கவுரைசுழுமுனைதா னடுவாமங்கி

யிடையானசந்திரனே யமுதமாகுந்

தீரககமுடபொருளவிளைக்குங் கரியவண்ணந்

திராசியாமவனே செப்புங்கலை

வேற்றடங்கண்மடமாதே விருப்பிகளேளாய்

விரிவாகவியைவயனைத்தும் விளங்கச்சொலவாம்.

(இ - ள்.) ஆராயநது பாக்கில இடகலையென பதுவே யிடது பககம் நாசியில் வருஞ் சுவாசம், அதுவே சந்திரகலை யென்னப்படும். பினகலையென பதுவே வலது பககம் நாசியில்வருஞ் சுவாசம்; சூரியகலை யென்னப்படும். யாவருக்கும் ஒக்கசொல்லுங் காலத்தில் சுழுமுனை யெனப்பது நடுவாகும், அக்கினி யென்னப்படும். பின்னும அநதச்சந்திரனை சொல்லுமிடத்தில் அமுதம் தீரககமாக எப்பொருள்களையும் உண்டாகருவன. நிறங் கருத்த தனராசியில் திராசி, வேல்போலுங் கண்ணினையுடைய பெண்ணே! மற்று முண்டாகிய பலனைத்தும் பரிஷ்காரமாகச் சொல்ல அதனை நீ விருப்பமுற்றுக கேட்பாயாக, எ - று.

அதனறியும அச் சுழுமுனை இரண்டுநாசியிலும் பரவியோடும்; அதற்குப் பூணமென்றும் பெயர். 6

இதுவுமது.

சொல்லுங்காறகதிரவனுஞ் சுகவியாபி

சுததநிறம்வெண்மைசர ராசியாகும்

கொலலுமேலாக கருமங்கள் கொடியவனனி
 கூறுங்கா னிறஞ்சிவப்பா முபயராசி
 நலவலிடை தெரிநதுணாகிற றிங்களபெண்ணும
 நலமபயில்பின் கலைகதிரோன புருஷனாஞ்ஞ
 சொலலுமிஞ் பதினகாத வழிககப்பாலாந
 திசைக்கிடமாயச செவவலமுா சேரககேளே.

(இ-ள.) சூரியனுடைய குணங் குறிகளைச் சொல்லுமிடத்தில் அந்தச் சூரியன் உலகத்திலவியா பதமுற்றவன்; பரிசுத்தமான வெண்ணை நிறத்தை யுடையவன் ராசியில் சராசரி, சுழுமுனையென்னும் அக்கினியை சொல்லவென்றால் சகல கருமங்களையு மழிக்கும், பொல்லாது, நிறம அக்கினிச் சிவப்புராசியில் மேற்சொல்லிய இரண்டு ராசியுங் கூடியது. இன்னமும் நன்றாய்த் தெரிநதுபாக்கில் இடைகலையென்று சொல்லப்பட்ட சந்திரன் பெண்பால பிங்கலை யென்று சொல்லப்பட்ட அந்தச்சூரியன் ஆண்பால. (சுழிமுனை யெனப்பட்ட அந்த உபயராசியானது அஃற்றணைப்பால அல்லது அலியாகும்) அன்றியும், இருபதினகாத வழிகளுமேற்பட்ட தலைவான தேசத்துக்குப் போகும்போது சந்திரகலையோடும போது புறப்படடுச சூரியகலை யோடுமபோது அத தேசத்தில் போய்ச் சேரவேண்டியது இன்னமுஞ் சொலலுகிறேன கேள, எ - று.

7

சந்திர னிலககணம் - அதிலும் அச்சந்திரன் நடக்குமபோது இன்னவை செய்யலாமென்று கூறுகிறார்.

கேட்கிலிடநதுதாடை யணிபொன்புணற்
 கிளக்குணமடிமைகொளற் கீழநீரகண்டால

வாழககைமனையெடுத்தல் குடி புதுதல்விறறன
 மன்னவரைக்காணலுடமை மருவலசாந்தி
 வேடகைதெய்வப்பதிட்டைசுரம வெறுப்புததீரத்தல்
 விதைதபெற்றனம்புதைதன மிகவுமீத
 னாடகமலாமுகத்தாய நாகநதீரத்த
 னனறேயாமியைவெல்லா நயநதுபாரே.

(இ-ள்.) சந்திரகலை இடதுநாசியி னடங்கும
 பொழுது எந்தெந்த காரியங்கள் செய்யலாமென்று
 வினவிக் கேட்கில, அந்த இடகலைபில் ஒருவரைத்
 தூதனுப்புதல், தூதுதானே போகுதல், புதிய வஸ்
 திரந தரித்தல், ஆபரணதிகள் பூண்டு கொள்ளல்,
 விவாகஞ் செய்து கொள்ளுதல் (தாலிகட்டல்) ஒரு
 வனை யடிமையாகப் பெற்றுக்கொள்ளல், கிணறு
 முதலிய குளம் ஏரி வெட்டுதல், வாழும்படியான
 வீடுமனை வாங்குதல், ஒரு வீட்டிற்குக் குடிபோகு
 தல், ஒரு வஸ்துவை விறகுதல், நூதனமாய் அர
 சைக்காணல், தனக்கு ஒரு படி மேறப்பட்டவரான
 லுஞ் சரிதான உணமையாகிய வஸ்துவைச் சாரதல்
 சாந்தி கழித்தல், இஷ்ட தெய்வ பிரதிஷ்டை செய
 தல், சுரநதீரத்தல், வெறுப்புத தீரத்தல், (ஒருவனைச்
 சமாதானஞ் செய்தல்) கலவிக் கேட்டுக்கொள்ளுதல்
 தனந தானிய முதலிய ஆஸ்தி சோதன வைத்தல்,
 தியாகங்கொடுத்தல். பாப விமோசனஞ் செய்தல்,
 இவைவெல்லாம் நனமையாகும். மற்ற காரியங்கள்
 மத்திப மென்றறிக. அன்று மலாந்த தாமரைப்
 பூப்போலு முகத்தினையுடைய பெண்ணே! எ-று.

இன்னமு மிதிற்செயலறிய வென்றால் 47-வ
 கவியையும், 48-ம் கவியையும் பாராகக. 8

சூரியனிலக்கணம்-அதிலும் சூரியன் நடக
கும்போது இன்னவை செய்யலா

மென்று கூறுகின்றார்

பாக்கிலவலதுபதேசம் விதைதேசவை

படையோட்டல் பயிர்செட்டுக்களவுசூது

போக்கவொணுவழக்குரைததல் கரியரிதேநாதல

யிறங்குமெழுத்திடுதலசங் கீதம்பாடல

வாராதைபகைபங்களகோள பசாசுதீர்ததன

மந்திரஞ்சாதிததனமருந துணலுறங்கற

கோராதபுனலாடல் கொல்லிடங்கடாததல்

கொடுமபிணிததம்பனயோகங்குறிககுங்காலே.

(இ - ள்.) வலது நாசியில சாமோடுமபோது
எவை செய்யததக்கவையென்று விசாரித்துப பாக்க
கும்போது, குரு வுபதேசம்பெறல, தாமொருவருக்
குபதேசம் பண்ணல், விதைபாராயணஞ்செய்தல,
விதைத ஒருவருக்கோதல, ஒருவன் வணங்கல,
எதிரியின படை தூததல், பயிர் விளைததல, வியா
பாரஞ்செய்தல, திருடல, சூதாடல, ஒருவனுலுந
தீர்த்தறகரிதாகிய வழக்குபபேசல, யானை-குதிரை-
தோ இவைகளிலேறி சவாரி போதல, விளங்கிவரும
படியான எழுததெழுதல, சங்கீதம் பாடல, பேசத
தொடங்கல, பகைமை யுண்டாக்கல, ஒருவனைப
பங்கமபண்ணல, கோள சொல்லுதல, பசாசுவோட்
டுதல், மந்திர நிடடை சாதிததல, மருநது சாப்பிடு
தல், போஜனம் புசித்தல, நித்திரை செய்தல், ஸ்நா
னஞ் செய்தல, கொல்லுகற கேதுவாகிய விஷயங்
களை நிவாததி செய்தல, கொடிய வியாதியைத் தீர்த
தல, தம்பன யோகசாதனஞ் செய்தல இவைகளை
யெல்லாங் குறித்தனுபவித்துப பாக்கில நனமை
யாகும், எ - று.

புறறச சூரிய சந்திரா இருவருக்குர் விபரம்
46-ங் கவியையும், 48-ங் கவியையும் பாராகக. 9

சுழுமுனை பூரண சூரியபலன் கூறுகின்றார்.

காவிரண்டுமொத்தக காறசமாதிரனருங்
கருதியதொன்றாகாது காணுமென்றகாணு
சீலமிருந்தயவுடையாய நனமையில்லை
தீயானவாங்கருமஞ் சேரககூடுஞ்
சாலநிலைபூரணத்தில வழக்குவாது
தாககம்போரங்கமன்னா தமமைக்காண்டன
மூலமறுஞ்சூரியத்தி னிறுத்திவெலவா
முயலவதெல்லாங்கயலவிழியால முயலலாமே

(இ - ள்.) சுழுமுனையாயிரண்டுசரமும் ஒத்தோடு
கையில் என்னவை செய்யலாமென்றால், சமாதி
யோகஞ் செயதல், (கருவிகாணங்களையச சுமமா
விருக்குதல்) நனமை, நினைத்த காரியம் ஒன்றேனு
மாகாது; அப்போது ஒருவன் வந்தது இப்பொரு
ளாகப்படுமா வென்றால் அது அகப்படாது; சீலம்
பொருந்திய தவமுடைய பெண்ணே! இந்தச் சுழு
முனை நடக்கும்போது நன்மையே கிடையாது.
கெட்ட காரியங்களெல்லாம் பலிக்கும், இது இங்
ஙனம் நிறக, (சரம்) மூங்கில் எந்தப் புழையில் ஒடு
கின்றதோ அந்தப் பக்கம் பூரணமென்றும், சரம்
ஓடாத பக்கம் சூனியமென்றும் பெயர். இப்படி
யான குறையில்லாத பூரணபக்கத்தில் நின்று வழக்
குப் பேசுகிறவர்களை, தாககம் பண்ணுகிறவர்களை
சண்டை பண்ணுகிறவர்களை ஒரு பொய்க்காரனும்
அரசனை அல்லது தமக்கு மேற்பட்டவனை இவ்வாறு
கூறப்பட்டவர்களை இதனால் காணலாமென்று ஒரு
சாட்சியம் இவ்வாதபடி சரமோடாத பக்கமாகிய

சூனிய பககத்தில் நிறுத்தினால் பூரணபககத்தி
 லிருக்கிறவன் வெவ்லான். அல்லாமலும் ஒருவன்,
 இப்படிப்பட்டவர்களைத் தனக்குச் சரமோடாத
 சூனிய பககத்தில் நிறுத்தினால் அவன் பேச்சே
 மேலாய் வெவ்வன். எவ்வெவற்றை எவ்வெவ்வாறு
 நாட்டமுற றறியவேண்டுமோ அவ்வவ்வாறே
 யறியலாம். சேல்மீனபோலுங் கண்களையுடைய
 பெண்ணே! எ-று. 10

யாததிரை பிரயாணம் போகும்போது சரம

இசைவு பிசகாயிருநநால் அதற்கு

உபசாந்தம் கூறுகின்றா.

முயலுங்கரமறபூரணத்தி லீடத்திலிரண்டடியோ

முன்வலமெனமுன்றடி போமொழியுமயாத்தி

கயலடருங்கண்டவாய் கருமமதுமுறறுங் [ரைக்கு

கருதுவடக்குங்கிழக்கு மிடத்தேபோகி

லியலுமொருபகையுண்டா மீளமாட்டா

ரிசைநதவலந்தெற்கு மீற கேகவென்னிற

புயலடருமபுனலபுருது மரணமாவரா [ணே.

புணாமுலைக்கச்சிறுமிடையாய் போற்றிக்கா

(இ-ள்.) பின் 19-ங்கவியில் சொல்லியபடிமேற
 றிசையும், தெனற்சையும் சந்திரனறிசை, வடக்கும
 கிழக்கும சூரியனறிசை இது இங்ஙனம் நிறக,
 சொல்லப்பட்ட யாததிரை போக நாடியவனசந்திர
 னில் சந்திரன திசையே போகவேண்டியது. சூரிய
 னில் சூரியன திசையே போகவேண்டியது. அல்லா
 மலும் முன ஏழாங் கவியிற்சொல்லியபடி இருபதின
 காதவழிக் கப்புறமான தலங்களுக்கும் சந்திரனில்
 புறப்பட்டுச் சூரியனிலணாப்போய்ச் சேரவேண்டி
 யது. அப்படி சேராதருணபேதமாய்ச்சரமுமிசைவு
 பிசகாய் மாறியோடினால் அதற்கு(உபசாந்தம் யாதெ

னில) சூரியகலையிற் போகவேண்டியதிககின் யாத்தி
 ரைகஞ்ச சந்திரகலையா யிருந்தால், அந்தச் சந்திரன
 சுவாசத்தை யேற உள்ளே யிழுத்தது பூணமாகி
 இந்தக் காலையே இரண்டுதர முன்னிடடு வைத்து
 பின்பு, சதாவாய நடந்தது வழியில் கொஞ்சதூரம்
 நிறகாமல் போகவேண்டியது. (இது சாந்தி) சந்தி
 ரன் பலன் கெட்டுப்போகும்; தீமையில்லைசந்திரகலை
 யிற் போகவேண்டிய திசையின் யாததிரைகஞ்ச
 சூரியகலையா யிருந்தால் சூரியன் சுவாசத்தை ஏற
 வுள்ளே யிழுத்தது அக்காலையே மூன்றடிமுன்னிடடு
 வைத்துப் பின்பு சதாவாய நடந்தது வருகையில்
 கொஞ்சதூரம் நிறகாமல் போகவேண்டியது. (இது
 அதற்குச் சாந்தி) சூரியன் பலன் கெட்டுப்போகும்
 தீமையில்லை. சேல்போலுங்கண்களையுடைய பெண்
 ணே! போகிற காரியமஜையமாகும் இப்படியல்லா
 மல் வடக்குத் திசையும், கிழக்குத் திசையும் (யாத
 திரை) சந்திரன் நடக்கும்போது போனால், போகிற
 விடத்தில் ஒருவனுக்கொருவன் விரோதப்பட்டுப்
 போவான், திருமபமாட்டான். மேற்குத் திசையும்
 தெற்குத் திசையும் சூரியகலை பாயும்போது யாத
 திரை போனால் ஜலத்தினால் அல்லது மழையினால்
 இறந்து போவார்கள். கச்சினாலிறுகி நெருங்கிய
 தனங்களையும் இப்போதுதான்றறுப்போவதுபோற
 ரேன்றுகின்ற இடையினையுமுடைய பெண்ணே!
 விசுவாசித்துப் பா, ஏ-று.

11

ஒருவனுக்கு நன்மை தீமை சொல்லு

மாராககம் கூறுகின்றார்.

காணவொருகருமத்தைக் குறித்துவந்தேன

கருதியமுன்னுமிடமு மேலுமிநது

பணுவலமுஙகீழும பின்னுமவெய்யோன

பேசியசொல்லெழுத்திட்டுடை சோமனாகு
மாணுமெழுத்தோற்றையோரா கதிரோனாகு
மதிககுமவனபூணததில விரதுகேட்கிற
பூணவுரைததன்வெல்ல நன்றேயாகு

பொல்லாதுசூனியததிற புகலுவோராககே,

(இ-ள.) நாம விழைபுங் காரியமநன்றேதீதோ.
கண்டறிவோமென்று வந்தவன முன 10-ங் கவியிற
சொல்லியபடி சூரியகலைநடக்குமபோது, அவன அப்
பூரண பக்கமாகவே யிருந்தானாகில அவன பொருந்
தச சொன்ன காரியங்களுள்ளாம அவனுக்குச்சித
திகும. அப்படி யில்லாமல் வலது பக்கத்தில் நின்ற
லும், சரம் பாககிறவன மேலிருக்க வந்தவன்
கீழிருந்து கேட்டாலும், நோ நேரே பின்னிருந்து
கேட்டாலும், அச சூரியகலைக்குடைய பலிகமே
சொல்க. சந்திரகலை நடக்குமபோது அவன் அப்
பூரண பக்கமாகவே யிருந்து வினவினாலாகில அவன்
சொன்ன காரியங்க ளெல்லாம அவனுக்குப் பலிக
கும். அப்படி யில்லாமல் இடது பக்கத்தில் நின்ற
லும், நோ நேரே முன்னே நின்றாலும், மேலிடத்
திருந்தாலும், அச சந்திரகலைக்குடைய குணமே
சொல்க. இது தவிர சரம் ஓடாத சூனிய பக்கத்தில்
நின்றுகேட்பானாகில அவன கேட்ட காரியம் பொல்
லாதாகும், பலிகமாட்டா தென்ன. அல்லாமலும்
அவன் முதல வாய்திறந்து சொன்ன வாததையில்
எழுததை எண்ணிப் பார்த்து ஒற்றைப் பங்காகில்
சூரியனுடைய குணஞ் சொல்க. மேலகீழ் என்றது
மெத்தை வீட்டையும், கிணறு முதலிய பள்ளக்குழி

களைக் குறித்ததென் றறிக. இப்படியாக 5-6-வகையிற் சொல்லி யிருக்கின்றதே இவை யெல்லாம் ஏக காலத்தி லொத்திருக்கவேண்டு மென்பதில்லை. ஏதாவது ஒன்றைப் பார்த்துச் சொல்லலா மென்பது சந்தது. மற்றும வருவனவற்றை காண்க. இன்னமும் விரித்துச் சொல்லுமளவில சந்திரனுடைய திசையும பக்கமும் அது பூரணமானாலுஞ் சரிதான் கிஞ்சித்து மத்திபம் சூரியனுடைய திசையும பக்கமும் அது சூனியமானாலுஞ் சரிதான் திரண்மாயினும் நனமையுண்டோ யல்லது வியாததமாகா து. இதற்குப்பிரமாணம் 6-ங் கவியிலும் 7-ங் கவியிலும் சந்திரனைத் திராட்சியென்னுஞ் செபதி யிருப்பதனை யறிக. இக் கவிசளில் உரி-பண்பு அல்லது அடை மொழிகளைச் சோர விடாமல் பதவுரையாய்ச் சொல்லி வருவோமென்றாலா விரிவுரைக்கு இசைவு பட்டு வருவதேது. ஆயினும், அவ விரிவுகளை மாத்ரீம சோததுக்கொண்டு வருவோமென்றால் ஒரு ஸ்திரீயானவள்தன் புருஷனுக்கு அமளியிற் சம்போக காலத்தில்கால் கை படுத்தல் முதலியகற்புவமைதவறுதல்கூடாதென்று அங்கு மவைகளை இருக்கக் காண்பிக்கப்படுகுவாள். புகுந்தால் அச் சதிபதிகள் கொண்டிருத்தது ஒருமிதஅத் தமையின்று நிறைவேறுமோ ஏறுதுபோல இங்கும் விகாரமில்லாமல் உரை புணர்வுற மாட்டாது. ஆதலால் சமயவுசிதமாய நோபடுத்தவும நிராகரிககவு மாயிற்று. 12

இதவுமது

அதினும முன 10-ங் கவியிற் சொல்லிய பூரண சூனியங்களின் விகற்பம் கூறுகின்றா.

கேடொன்றோனபற்கொடுதகே னஞ்சுதின்றோன

கிடையினு ஸாவவன்றேகினாரோயகொண்டோன

பாடொன்றுமில்லைசூ னியத்தேயாகிற

பலித்துவிடுமபூரணத்திற் பகாந்தவெல்லாம்

ஆநிமபையரவென்ன வலகுலாளே

யடுதகொருவன வந்ததிசைசோமனாகி

நீடுஞ்சொல்லிரவியாய நிறகுமாகில

நினைததமொழியாகாது நின்றபாரே.

(இ - ள்.) ஒருவன வந்தது தானின்னகளுக்கெட்
டுப போனே னென்றாலும், நானின்னகைப பறி
கொடுததே னென்றாலும், விடங்கடிதகது அல்லது
விடமுண்டே னென்றாலும், இதோ படுகையிற
றானே பிராணன போகின்றது என்றாலும், அல்லது
இவைமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட அபாயக்குண சூறி
கள் எவையாயினுஞ் சரிதான சரம ஓடாத சூனிய
பககமாய வந்தது நின்றனாகில ஒரு வந்ததமிலலை.
நிவாததியாகிப் போகுமெனக். அப்படி யல்லாமல்,
சரம ஒடுகிற பககமாகிய பூரண பககத்தில் வந்தது
நின்றசொல்லுவானாகில, வந்தவன எப்படி எப்படிச்
சொன்னானே அப்படியப்படியே லபிததுப்போகும்.
பறிபோன பொருள் வராது, நஞ்சு மீளாது, படுக
கையி னேயாளி தேருன அன்றியும் சூனியத்தில்
எவனாவது வந்தெதையாவது சொன்னானாகில, அது
ஒரு காலத்தில் அபத்தமான வாராதைக ளானாலு
மாகும். பூரணத்திற சொன்ன சொல் உண்மையா
யிருக்கும். இதல்லாமலும் ஆநிம பையரவென்ன
வல்குலையுடைய பெண்ணே வந்தவனுடைய திசை
யும் 12-வ கவியிற சொல்லியபடி எழுததையும், எண்
ணிப் பாராக்கில அவன திசை சந்திரன் கூறுகவும்,
முதற் சொன்ன சொல் சூரியன் கூறுகவுமிருந்தால்
மேற் சொல்லிய காரியங்களுள் கிஞ்சிதது மத்திப
மாயினும் முழு மோசமல்ல. இன்னமுஞ்சொல்லு
கிறேன கேள், எ-று.

கருப்பக்குறி கூறுகின்றார்.

கெட்டவனாகியாதன்னி லேறிநிறற்ற
கிளாகையிருளவை பிடித்துநிறற்ற
லாட்டமறவருவதலை யிடத்திற்பெண்ணும்
வலமாகனின்றுறைததல மைந்தனாகு
மீட்டமிலஞ்சுனியததுரைக்கிற லலியேயாகு
மிருஞ்சுமிலைமேலுரைக்கிற கேடேயாகு
நாட்டுமொழிஞ்சுனியம புரணத்தேயாகி
நடுக்கமுடனமகவுயிர்க்கக கிடைக்குமனறே.

(இ-ள்.) ஒருவன காப்பததைக்குறித்துக் கேட்
குங் காலத்தில் வந்தவன ஒரு சீவன்பேரி லேறிக்
கொண்டிருந்தா னாலும், உயிருள்ள யாதொன்றை
கைப்பிடித்துக் கொண் டிருந்தா னாலும், ஒரு சீவ
னைத் தொடடு நின்றானாலும், அவன் நின்ற பக்கம்
வலமாகில, அதிலும் பூணமாற்றமுன் ஆண்பிள்ளை
யிறக்குமெனக். இடமாகிற பூணமாற்றமுன்
பெண்ணெனக். அப்படிப் பூண பக்கமில்லாமல்
ஞ்சுனிய பச்சமாயிருந்து எகனைத் தொடடு நின்ற
லும், சமமாய் நின்றாலும், வலமாகில் ஆண்தான்
இடமாகில் பெண்தான் ஆணையப் பிறக்கிற பிள்ளை
சாகும். அப்போது சமப்பாக்கிறவனுக்கு சுழு
முனையா யிருந்தால் பிள்ளை ஆணுறவின் தலலா
மலும், பெண்ணுறவின் தலலாமலும் அலியாகு
மெனக். இப்படியாக வந்தவன் முனவலத்தில்
நின்று அவன் வந்த காரியத்தை சொல்லிக்கொண்ட
பின் இடத்தில்வந்து நிற்கில் தாய் வயிற்றிலிருக்கிற
பிள்ளை வருத்தப்பட்டு பின் பிறக்குமெனக், எ-று.
அனறே அசை.

14

காப்பக்குறியும், போர் வெலலும்

குறியும் கூறுகின்றார்.

கிடக்கின்றமைந்தனுக்கு ஞ்சுனியத்திற்கேடாங்
கெடாநிருவாபோருவது ஞ்சுனியத்திலோது

வடுக்கினறமொழியின்முதற சொன்னேரேற்பயன்
மருவியபூணத்தின்பின்பு சொன்னேரேற்பய
நடக்கின்றசுழுமுனையில் வேட்டலாகள்போநத [ன்
ணட்பாகுமவலயத்திங்கநடப்போன்வெல்வன்
இடத்தியங்கிலைநதடிபோ எதிர்ததோனவெல்வ
னிநுஞ்சுழிநிறகிலிட ரிலைபாரே.

(இ - ள்.) இப்படி முன் கவியில் சூனியத்திற்
கேட்ட பிள்ளை மரிக்குமெனரூலும், போ வழக்கு
வாதைக குறித்து ஒருவன் வந்தது இன்னவன் இன்
னவன் எவன் வெலவானென்றால், வந்தவன் சூனிய
பகூத்திலிருந்து சொன்னானாகில, முன் சொல்லப்
பட்ட பெயரையுடையவன் தோறபன். பூண
மாகில் பின்பு சொல்லப்பட்ட பெயரையுடையவன்
தோறபன், அப்போது சரம பாக்கிறவனுக்குச்
சுழுமுனை நடநதால் அவ்விருவரு மொருமித்துப்
போவார்கள். இதல்லாமலும், சண்டை வாது
வழக்கு நோகிறவனுக்கு அப்போது சூரியகலையா
யிருநதால் வெலவன். சந்திரகலையா யிருக்கிறவன்
தோறபன். சுழிமுனையாகில் ஒருமித்துப் போவார்
கள். அப்படி சந்திரகலை நடக்கப்பெற்றவன் முன்
11-வ கவியிற சொல்லியபடி சாததைவுள்ளிமுததுப்
பூணமாகி அசசரம நடக்கிறகாலையே முன்னிட்டு
ஐநதடி போய்ப பின்பு நோ நடநதால், வெல்வன்,
எ - று

15

சரத்தின் ஸ்பரிசம கூறுகின்றா
பார்க்குங்காலிடமெனினும வலமெனினுமொக்கும்
பஞ்சபூத்ததியகம பகருங்கலை
சாற்றியதண்டென்சேரிற் பிடுதிவிபாந
தப்பாமலப்பினுக்குத தாழலோடு

மேற்றிசையைநோக்கியெழு மங்கிவாயு

மெய்யுணர்நதோரபுறத்தோடுமேனமைகுன்ற
நீர்ததுரையாநாற்றிசையுஞ் சிதறியோட

கனவானென்றுமைத்திடுநீ நிலத்தாளோராககே.

(இ-ள.) இடை பினகலை சுழுமுனை யென்று சொல்லப்பட்ட இமமூன்று கலைகளையும் அவற்றின் பயனாக ளனுபவத்தையும் பரீக்ஷித்துப் பாராக்குங் காலத்தில் ஒத்துவரும். அந்தந்த நாடிகளுக்குள் பஞ்சபூதியங்கள் நடப்பதுண்டு. அவற்றைத் தோத தரித தனுபவிப்பதே அரியதாகும். யாதெனில் மூக்கிலிருந்து வருகிற சரம் அம் மூக்குத் தண்டைச் சாரநதுவந்தால் பிருதிவினை கூறென்றறிக. கீழ்நோக்கியோடில் அபபுவினை கூறென்றறிக. மேலாகப் பாராததால் தேயுவினை கூறென்றறிக. அத தண்டிறநு நேராகிய மறறொரு புறத்தைச்சாரநது வீசிஞல வாயுவினை கூறென்றறிக. இப்படி நான்கு பக்கங்களுள்ள ஒருபக்க மல்லாமல் அந் நான்கு பக்கமும் கூலைநது நடந்தால் அது ஆகாயத்தின் கூறென்றற்றது உலகத்துள்ளவாகளுக்குச் சொல் லென்றவாறு இப் பஞ்சபூதியம் இடத்திற்கும் வலத்திற்கும் ஒன்றுதான், ஏ-று

16

சரத்தின் வடிவமும், நிறமும், அச் சரத்தின்
ரசக்கியமும் கூறுகின்றா

நிலமபொனமையிர்தநெடுங் கோணநானகா

நீளப்பனனிநுவிர்லா நீர்தானவெண்மை

இலகுபிறைவடிவுகண்டாந் துவாததிருக்கு

மெட்டிபண்டுவிர்லோடு மெரிதான்செமமை

நலங்கொண்டமுககோண மழறச்சிமேலாய

நாவிரண்டுவிர்லோடு நளிர்காநீலத

துலங்குபுலியறுகோண மொருபக்கத்தில்

றுயயநாலவிரலோடு சொல்லுங்காலை-

(இ-ள.) பஞ்சபூதிய சாம நடப்பதை இன்ன
மெப்படிககண்டு தெளியலாமெனில், பிருதிவி சாம்
பொனமை, அப்புச்சரம் வெண்மை, தேயுச்சரம்
செம்மை. வாயுச்சரம் கருமையாபிருக்கும். (அப்
போது கண்டதில் எவ்வித உணர்ச்சியாகுமெனில்)
பிருதிவிக்குணடந திததிகும், அப்புஹிரு துவாக
கும், தேயுவுக்கு உவாகும் அல்லது அழற்சியா
யிருக்கும். வாயுவுக்கு புளிகும் (எப்படி வாயிருக்கு
மெனில்) பிருதிவி எண்கோணம், அப்பு எட்டுநாள
பிறைபோ லிருக்கும், தேயுமுககோணம், வாயு அறு
கோணம் அன்றியும், அவை ஓடுகின்ற நீட்சியைச்
சொல்லுங்கால பிரிதிவி பன்னிரண்டங்குலம், அப்பு,
16-அங்குலம், தேயு 8-அங்குலம், வாயு 4-அங்குல
மெனற்றிக. இதல்லாமலும் இக்கவியில் இரதமென்று
தனியே போட்டபடியினால், முதல இரசமாகவே
வைத்துக் கொள்ளலாயிற்று. உலகத்தவருக்குச்
சொல்லுங் காலத்தில் இப்பேதங்களை அவர்களறிவது
அரியதென்று ஒரு பூகியத்திற்கு நான்கு குறி
செல்லியிருக்கிறா. ஒன்றிலலா விட்டாலும மற
றொன்றிலாவது தெரிய வேண்டியது, எ-று. 17

இதுவும் அதுவுடன் அபபூதிய நடக்கையில்

செய்கருமங்களின் குணகுணம்

கூறுகின்றார்.

சொல்லியவானவடிவதுதான் வட்டமாகுந்

துயயதொருவிஞ்சி யெல்லாஞ்சுற்று

மொல்லேறிமபடிகங்கை பிரதமவாயு

மோடிவருமபூதங்கட குளதோசொல்க

மல்லலிலீர்க்கு பயனாஞ்சென்ம

மத்திபமரம்பாகாலும வானுதீதாம

பல்வனையாய்சரமபகறபோம் தனனைப்போற்றி

பாசிலையென்றேகியிட்டுப் பணிநதுபாரே.

(இ-ள்.) ஆகாய பூதியம நடக்கு மபோது நிறம் பழகம், மசமகண்டங்கசகுகும், வடிவு-வட்டம்-நீட்சி, ஓரங்குலம் இப்படியாக பூபதியங்களின குணகுணங்களைச் சொல்லவெனில் பிரதிவுக்கும், அபபுவுக்கும்-உததமம், தேயு, மத்தியம், வாயுவும் ஆகாசமும் தீதாம வனையல்களைத் தரித்த கரததையுடைய பெண்ணே! சரமபாரததுக்குறிசொல்லுகிறவனுக்குத்தாம பூல பூதலானவைகளகொடுத்தபசாதிகள செயது பின கேள். இங்ஙனம் நிறக, முன7-8-ங் கவியிற சொல்லியபடிசூரிய சந்திரகலையிலசெயயவேண்டிய கருமங்களும் இக்கவியை-அனுசரிக்க வேண்டிய 48-49-ங் கவியைப் பாரகவேண்டியது. அதிலும சரமபார்க்கிறவன தாமபூலந தரித்ததுக கொள்ளுகையில் வினவிக கேட்கிறவனுக்குஞ் சொல்லுகிறவனுக்கும் நன்கு ஒருவன பேரைக்குறித்தது வினவில அவனு சூரியவைகளைக் கூறுகின்றா, எ - று. 18

பாக்குமுதுகுநீர் காலதாகும்

பைநதழலபாவனங்கைப் படாவான்செனனி

போமலவினபோ துதித்தபூதம்

போர்படைததவிடங்களிலே பிழையிலலாம

லேராகும்பூரணமாம பககநதனனி

லேறிவெட்டுங்கோலபடுத விசைநததெல்லாம்

கூராழிமான்வந்து விலக்கினாலும்

குறையாமலகப்படுங்காண் குறிக்குங்காலே

(இ-ள.) முன் 15-ங் கவியில் சொல்லியபடி இருவரைச் சுட்டிக் காட்டாமலும், சூனியபக்கத்தி லிராமலும் பூரணபககமாகவிருந்து சண்டைக்குப் போகிறவன் எனவொன்னெனில், ஆபுதங்களினால் காயமபட்டுவருவானென்று சொல்ல, அதிலும் அப் போது பிருதிவி நடந்தால் முதுகில் படுபெனக். அப்புவாகில் காலில், தேயு-மார்பு, வாயு-கை, ஆகாய மாகில் தலையில் படுமெனச்சொல்க. விஷ்ணுதேவன் வந்து விலக்கினாலுந் தப்பித்துக்கொண்டுவரமாட்டா னெனக், ஏ-று.

19

இந்தவிதப் பூதிசத்துக்கிரகவித ஆபுதமெடுத்தபு
போகுகவெனவும், அதற்கிவவிடத்தினிறக
வெனவுங் கூறுகின்றனா.

காலைமூலதொடங்கியழன் மூலையேறக
கயிறெனவேகீற்றிமதி கதிரோனாகி
கோலமேறகுந்தெற்குமாய நிலமாகக்கொள்க
கொழுங்கதிரோனகிழகருவடக்காகக்கொள்க
சேவபோலுநெடுங்கண்ணாய பங்குங்கத்தி
சோந்தசலமவானழற்குச் சிலைநாலுக்கு
மேற்றணடாமவா னுககா யுதங்கலவேந்தி
விததிறத்திறப்பொருதல வெற்றியாமே.

(இ-ள) மேற்கூறியபடி சமாசெய்யவேண்டிய வாயுமூலை தொடங்கி அக்கினிமூலை யளவாக ஒரு கயிறு யிடித்தாறபோற சரியாய பாவனைசெய்து அதின் மேற்கையுந் தெற்கையுஞ் சந்திரன்கூருகவும் வடக்கையுங் கிழக்கையுஞ் சூரியன் கூருகவும் கொண்டு போர செய்கிறவனுக்கு அப்போது சூரிய கலை இயங்கில் தான அச் சூரியன் றிசையிறறானே நின்று எதிரியைச் சந்திரன் றிசையில் நிறுத்திச் சமா செய்யவேண்டியது. அப்படிச் செய்கையில்சந திரனானுஞ் சரி; சூரியனானுஞ் சரி, எடுத்தெறியு

மாயுதங்கள் எவையெனிலசேல்மீன்போலும் நீண்ட கண்களையுடைய பெண்ணே! பிருதியாகில கத்தி அப்புவாகில்-வாள, தேயுவாகில்-வில், வாயுவாகில் தண்டு, ஆகாயமாகில்-கல. இப்படியாக அநதவநத பூதியங்களுக்கு அநதவநத ஆயுதங்களே நதிவிதிப் படி அநதவநத நிலத்தினின்று சண்டைசெயதால் வெற்றியடைவான், ஏ-று. 20

நோய்க்குறி கூறுகின்றார்.

ஆகியநோய்புருடருக்காய புருடாவலங்கேட்கி
 லாறுமெனறமாதருக்கு மாதரிடங்கேட்கிற
 சோகமிலிமமுறைதப்பிற பொலலாதெனக
 தொலையாதுநாட்சென்று மீளுமெனக
 தோகைகிலநாட்செனிநீர் கடுகுமீளுளு
 சுடுதழனணமுன்றுதப்பிற றஞ்சப்பண்ணு
 மேகிடுங்கானுலிறண்டின மிருநதாறகொலலு
 மெழிலவானமன்றுதப்பி லிறககும்பினனே.

(இ-ள்.) புருடன்கொண்ட பிணிககாக புரு டனேவநது சரம பாரககிறவனைக கண்டுஇன்னோய் லகுவாகுமாவென வினவிலும அநநோயதாவினையாம். சரம பாரககிறவனுக்கு வலது பக்கத்தில நின்று கேட்கிலும நிவாததியாகும ஐயமில்லை ஸ்திரீ கொண்ட நலிககாக ஸ்திரீயே வநது வினவினாலுங் குணமாகும. வநதவன் அவனுக்கு இடதுபக்கத்தில் நின்று கேட்சில் மீளும், சமுசியமில்லை (முன் பதின் மூன்றாம் கவியிற சொல்லியபடிசூனியபக்கமாகவே யிருந்தாலுமுததம) இப்படியல்லாமல் ஆணுக்குப் பெண் வநதாலும, பெண்ணுக்கு ஆண் வநதாலும அவசியாதி தீரவது துறலபம. அன்றியும் ஒருவன் வலது பக்கத்தினின்று குறி கேட்டுக்கொண்டே

இடது பக்கத்தில் வந்து நின்றாலும், ஒருததி இடப் பக்கத்தினின்று குறி கேட்டுக்கொண்டே வலது பக்கத்தில் வந்து நின்றாலும், நோய போககு கடினம், ஆயினும், மெல்லென நாட்சென்று சொஸ்தப்படும; அப்படியப்படியே சரியாய் வந்து கேட்கில அவன் நோய நீங்குமெனக. அதிலுமெப்போது தீருமெனில் அநநேரம் பூதியம் பிடுதியாகில கொஞ்சநாட் செல்லுமெனக. அப்புவாகில விரைவிலெனக. அகனியாகில மூன்று நாட்களில் விமோசனமெனக. மிருந்தாற கொல்லும் வானமாகில அனறைககே நோய் பிரிந்துகாணும் மிருகில மறுநாள மறிகுமெனக, எ-று.

21

[இதின் முன கவியிற சொல்லிய வியப்பும் அதன்மேற கவிகளில் செப்பிய பூதியங்களின் குணமும், முன 9-ங் கவியிற கூறியபடி சரம பார்க்கிற வன் ஓரிடத்துக்குப் போகவேண்டியது இததருணமென்றுங் கூறுகின்றா.]

இறககுமுபயநதனகைகநது நாளிலேகினககாற
சாவிலை யிதுவுணமையே
பிறக்குமொருபூதத்தி லைந்துபூதம்
பிரிந்தோடுமதுவுடன பேசுககேட்டுச
சிறப்புடையபயனறிவ தெல்லா நூலின
செயலதனாறேவாகளுந தெரியமாட்டா
நிறககுமதிககிருநதழைததால் வந்துகேட்டா
வீள்வெயிலாசசெலசொலக நினைத்துக்கேளே

(இ-ள.) இதற்குமுன கவியிறகூறிய பூதியங்களினியறகையாகிய குணங்களுக் குரியவைசொல்லக்கூடாது. அதற்குமுன 10-ங் கவியிற சொல்லிய

படி சுழுமுனை நடக்கில் ஆகுமெனபது ஆகாது ஆகா
தெனபது ஆகுமபோல இப்போதும் ஒருவன்
நோயைக் குறித்துக் கேட்குமபோது சுழுமுனை நடந
தால், அந்நேரம் யாளி ஐந்து தினங்களுள் மரிகும்.
அப்படி மரிகாமல தப்பினால் அவனுக்கினி ஷோரு
விபதது வருமளவுஞ் சாகான். இது மெய்மை.
அன்றியும், முன 14-ங் கவியில் சொல்லியவண்ணம்
ஒருபக்கமோடுகிற சரத்தில் ஐந்துவகைப்பட்ட பூதி
யங்களுண்டு. அப்பூதியம் ஒவ்வொன்றிற்குள் ஐந்து
பிரிந்து நடப்பனவுண்டு. அவை எவையெனில்,
பிருதிவிற்கு விருதிவிலபு. பிருதிவிறேயு, பிருதி
வில் வாயு, பிருதியில் ஆகாயம். இப்படி இவ்வைந
துக் கலைந்தேயோடும. இதனையும் மற்று நூறபலன
யாவையும் குருமுகாந்தரத்தி லறிந்துகொள்ளுவதல்
லால், தேவர்களேயானாலும் தனியே சுருதியைக்
கொண்டு வருவதன்றிச் சுவானுபவதால் இந்நூலை
கொண்டே அறிவது கூடாது. அவ்லாமலும் சரம்
பாக்கிறவனை ஒருவன் வந்தழைத்தால் அவன்
சூரியகலை யியங்குமபோதே போகவேண்டியது.
பேசுகிறதானாலும் சூரியனியங்குமபோதே சொல்ல
வேண்டியது. மற்றபடி கூடாது. மிஞ்சி நடக்கில்
மத்திப் மென்றறிக. இன்னமுஞ் சொல்லுகிறேன்
மனதுற்று கேள், எ-று.

22

முன 16-ங் கவியிற் சொல்லிய பூதியசரங்கள்
னியலபு கூறுகின்றா

கேளிதனைநிலத்திற்கு நீரிற்குங்குணமாங்

கெற்பெனிலாணுகுங் கிளாந்தொருவன்வினைவி
ஞ்ளினமிகுலாபங்கள் சாந்திபோக்கு

நனயநனருகுமங்கித நிலங்கமலவெல்லும்
வாளமரிற்பொல்லாது கெற்பங்கேடாம்

வாயுவென்றபெண்ணாகு மற்போதோர்க்கு

நீளவிசுமபிறவிததை யோகந்தானு

நீடுமிககெறபமெனி லலியாயவீயும்.

(இ-ள.) பெண்ணே! கருததுறறுக கேடபாயாக முன 16-ங் கவியிற சொல்லிய பூதிய சரங்குனி யல்பு கூறுமிடத்தில் பிருதிவும அப்பும் நனமை களையே தருவன. இதனபின் 33-ங் கவியிற சொல் லியபடி ஐநது நாழிகைக்கு மிஞ்சி நடக்கையில் இவ் விரண்டு பூதியங்கள் அதிகமாக நடந்தால் லாப முண்டு வேண்டில் 18-ங் கவியையும் பார்க்கில் ஈதிங்ஙனம் நிறக, முன் 14-ங் கவியிற சொல்லியபடி, ஒரு பிராணியைக் கைப்பற்றாமலும், அதன்பேரி லுணாநததில்லாமலும் தனியேவநது சூனியத்தினில லாமலும் பூரணத்தில் நின்று கெறபக்குறிகேட்டால் அப்போது சரம பிருதியாவது அப்புவாவது கடந தால் ஆண்பிள்ளை பிறக்குமெனக. 6-வது கவியிற சொல்லியபடி சாந்தி பண்ணுதல், போக்குக கழித தால் செயயவேண்டியது அங்ஙனம் சொல்லிய கலை யில் இவ்விரண்டு பூதியங்கள் லேதாவது நடக்கு ம போது செயதால் பலிக்கும் இதன்றித தேய்பூதியும் நடக்கையில் போராங்கமபுரியும் வெலலும். அப் போரில் வாளெடுத்தால் மத்திபமாம், அப்போது கெறபத்தைக கேட்டால் அது அழிநதுபோகும். வாயு நடக்கையிற கெறபம் பெண்ணுமெனக, மற் போர தோல்வியடையும். ஆகாயமாகில் விறசமா ஜெயிக்கும இப் பேரிலககணஞ்செபபிய 20-ங் கவி யையும், 18-ங் கவியையும், 10-ங் கவியையும் பாகக வும், 9-ங் கவியிற சொல்லிய யோகம் புரிய நனமை. ஆகாயச்சரம நடக்கையில் கெறபங்கேட்டால் அலி யாயப பிறக்கும் பிறநது மிறக்கும எனக, எ-று. 23

திதி வாரம் நடத்திய காலசரபன முன 5-ங் கவியிலும் 35-ங் கவியிலும் சொகுலியபடி பிராத

காலத்திற சரம பாராககவேண்டிய கிரமத்திலும் விசேஷமாய் பாராககவேண்டியது இது வென்றுங் கூறுகின்றா.

வியாதபிரதமைமுதல் விளங்குமபககம

விரவிவருமூப்பதின முமமுனருக

மாயா துமருஞ்சோம னிடமதாக

வருகின்றவருககனுக்கும் வலமதாகச

சாராதுபுதனவெள்ளி திங்கண்முனறுந

தப்பாதுசந்திரனஞ் சாற்றுங்காலை

.தேயாதுகதிர்செவ்வாய சனிவியாழஞ்

செங்கதிரோன் றினமெனறுதேறுநீயே.

(இ-ள்) முன 4-ங் கவியிலும், பின் 35-ங் கவியிலுஞ் சொல்லியபடி பிராதகாலத்தில் சரம பார்க்க வேண்டிய கிரமத்திலும் விசேடமாய் பாராககவேண்டியதெதுவெனில், பொழுதுவிடிய 5-நாழிகையிருக்கையில் ஏழுநது மேல 4-ங் கவியிற் சொல்லி சரம் பாராக்குமபோது வளாபிறை பிரதமைக்கும், துவிதிகைக்கும், திரிதிகைக்கும் சந்திரகலை யுதிதது நடக்க வேண்டியது. இப்படி இம்முன நான்குபன்னிரண்டு போக, தேய்பிறையில் பிரதமைக்குந் துவிதிகைக்குந் திரிதிகைக்குஞ் சூரியகலை யுதிதது நடக்கவேண்டியது. பொழுது விடிய 5-நாழிகை யிருக்கையிலுதிதத சரம, மற்ற வைநது நாழிகையுங் கலங்கா தோடவேண்டாம திதியோக வாரங்களி லெவை நிகழவேண்டுமெனில், ஞாயிறுக்கும், செவ்வாய்க்கும் சனிக்கும், வியாழத்திற்கும் சூரியகலை யுதிததோட வேண்டியது. திங்களுக்கும் புதனுக்கும் வெள்ளிக்குஞ் சந்திரனுதிததோடவேண்டியது. இப்படி

யுதிக்குஞ் சரம எநகப் பூதியத்தி லுதிக்கவேண்டிய தெனில, பின் 45-ங் கவியைப் பாராகவேண்டியது. இதில் பூதியங்கள் அகிகமாயக குதித்தோடிவையன் கள என்னவையாமெனில், முன 23-ங் கவியிற் றெரியும். அன்றியும், விவரம் 33 ன் கவியிற் காண்க, எ-று. 24

இதனுள் நகூத்திரங்களுக்கு நடக்கவேண்டிய காலசரமும், இதன் மேற்கவியிற் கூறியவாங்களுக்கு ரியனவாகிய காலசரங்கள் சரிவரில் இடரில்லை பிழைக்கில இன்னவின்ன நிகழுமென்றுங் கூறுகின்றா.

தேறிடுநீயொன்பதுநான பூரமாத்

சிறந்தரோகணிசதய முததிரட்டாத்

கூறிடுஞ்செங்குதிரோன ளாகக்கொள்க

கூருள்ளடையமதிக கென்றுகொள்க

வீறிடுஞ்செங்குதிர்பிழைக்கி ரேயகாரிகு [சாவாய

மிடித்தநுமண்டலஞ்செயவிக்ரும வெம்பொரச

பாறிடுபொன்பிழைக்கினமன்னா கோடாமபுத்தி

பதிககபதிபன்கெடுமிநது கிளைஞாபோககே.

(இ-ள) பெண்ணே! திதிவாரமென்று இரண்டு வேறுபாடாய்க் கூறினோமென்று தியங்கவேண்டிய தில்லை, விவரம் மேற்கவிகளிறறானே சொல்லிஇருப் பதனைக் காண்க. இவவிரண்டினுள் கீழ்வரும நகூத்திர பலனாகிய முன்றினுள்ளும் ஏதேது கஷ்டமோ அதிலும் ஏதேது இஷ்டமோ தெரிந்தது அதினும் வீக்கந தூக்கம் நோக்கிப் பாரப்பதென்று காண்க. கண்டு தேறியிரு. அந் நகூத்திரங்களுக்குநடக்க வேண்டிய காலசரமாம். ஏதெனில, பூரம்-உத்திரம்-

அஸ்தம்-சித்திரை - ஸ்வாதி - விசாகம் - அனுஷம்-
 கேட்டை-மூலம்-உரோகணி-சதயம் உத்திரட்டாதி
 இப் பன்னிரண்டிலுஞ் சூரியன் நடக்கவேண்டு
 மெனக் கொள்க. மறற பதினெந்திலும் சந்திரனடக்க
 வேண்டும, அல்லாமலும், மேற்கவியிற கூறியவாரங்
 களுக சூரியனவாகிய கால சரங்களில் ஞாயிறு தப்
 பில் - வியாதி, சனி-வறுமை, செவ்வாய-சண்டை,
 சாவு, வியாழம்-தன மனனனுக்குக் கேடாம், புதன்-
 அவ லூதிகாரிக்குக்கேடு, திங்கள-சுற்றததாருக்குக
 கேடு வரும். (தன மனனனென்பதும அவலூரென்ப
 தும சரம பாரப்பவனுக சூரியனவரம்) வெள்ளியின
 கவியிற காண்க. சனி-கருமையுடனதான் காண்க.
 சனி-வறுமையுடன தன் கையிலிருப்பது. போகும்.
 பொன பிழைக்கில மன்னா கேடாமெனபதில் தன
 தாவிறகு வருததம வரில தனக்கு எப்படிப்பொருள்
 வரும் வராது. பதிககதிபன கெடுமெனபதில மனி
 தனூல பறிகொடுக்கப் படடானென வரும், எ - று.

இதன மேற்கவியிற கூறாத வெள்ளி பிழைக்கில
 நிகழ்வன விவைபெனவும, மறறதன மேற
 கூறிய திதி பிழைக்கில நிகழ்வன
 விவை பெனவுங் கூறுகின்றா,

போக்கரியபுகாபிழைக்கி லூராவிட்டேகல்
 பொருந்தியதோரவெயந்தோதல்யுணாந்தோரசாத
 வாக்கமதிவிடராமுற பககநதன்னி
 வருங்கலகமிரண்டாகி வாததநாச
 மூர்க்கமுடனமூனறதிற் போக்குண்டாகு
 முரைததநான்கிறகிளைஞாக குறுநோயுண்டாந்
 தேக்கியவைவந்திறேச மலையுமாறிற
 செகததரசாகெடுமேழிற சேருநோவே.

(இ-ள) வெள்ளிதப்பிலதான வசிகஞ்சுப்பதியை விட்டு ஒழிந்து போதலாகவேணும், அவ்வெல்லையை விட்டு மறநீரே ரெல்லையைப் போய் மிதிப்பதாக வேணும் வரவரும் தேக நலிவரும் தன மனைக்குச் சாவுவரும் (சாவென்பதிலசண்டை, பிணக்கு, நோய், முகலிய வருத்தமாதலையும் சதிபதிகளுக்குப் பொருத்தம் போதலையும் காண்க) நூலாசிரியாபுணர்ந்தோர் சாதலென்றுச் சாமுடிவரைக்கும் வருத்தம் வருமென்றுத் துணிந்து கூறினமையால் நன்மையதேவருக அட்டமாசத்தி மட்டுமே பெருகு மென்ற கருத்தாக கண்டு திகன மேற்கவியில் கூறியதுகாண்க பற்றத்த னிற சொல்லியபடி ஊருக்குமமன்னவ ஊருக்கும அதிக காரிக்கும வந்தாலுமவரும். இதனறியிறவளா பிறை காலத்தில பிரதமை தப்பில யாதேனுமிடா வருவது துவிதி - கலகம், திரிதிகை - பொருட் சேதம், சதூத்தி-போகருண்டாம், (சகலவிதநஷ்டததுக்குங் காண்க) பஞ்சமி-பந்துகளுக்கு விபாதி, சஷ்டி-அத தேசத்தாருக்கும், அரணுகும வருத்தம், சபதமி-நலி, அரணுகுந் தேசத்தாருக்குமேயுண்டு தனக் கிலலையென மேமாநதிருத்ததற்கூடாவாருநதனனாலே யவாகளுக்கு வருத்தம் வந்ததென்று அவதூறனை பொச்சாப்பினாலாவது தான வருத்தப்பட வரு மென்ற விவரம் மேற்கவியிலே செப்பி யிருப்பதனைச் காண்க, எ-று.

26

திதி பிழைக்கில நிகழவன இவை பென்றும்

சந்திர சூரிய ரியபெங் கூறு வினாரா.

நோவுடனேசாவமா பெட்டாநின்மறறை

நுவலாதபக்கமுமிம முறையேகெ"ள்க

தாவிலவெங்கதியதனின மதிபமுண்டாரு

சந்திரனுளவெந்திருந் தப்ப" டுண்டா

மோவரியவிவாகளையே யுணருமபோதி

ஹபிசரங்குருமுகத்தா ஹண்" ந்துகெ"ள்க

தேவாபிராணுரைத்தருள யுமையாஸ்கேட்டச்
செவியிதனமுறைமைதனைத் தெளிந்துதேறே.

(இ-ள்.) அஷ்டமி பிழைக்கில் நோவுஞ் சாவும்
வரும் வளாபிறை இவ்வனமிருக்கத தேயபிறைகரு
மிமமுறையே கொளவது. இதல்லாமலும் சூரியனுக்
குள் சந்திரனும் சந்திரனுக்குள் சூரியனு மொன
றுக்குளொன்று கரந்து தோனறுவது முண்டாம்.
உமையவளே தன சுயவல்லமையினால் தெரிந்து
கொள்ள வல்லவ ளல்லவளாகிப் பினசங்கர னருளி
வை தெரிந்து கொள்ளத்தக்க சிறப்பினதாகில இந்
நூலை யாராதான தபமாற றுமே தெரிந்து கொள்வா
கொள்ளமாட்டார்கள். ஆதலாற குருவருளிற்ற
றெளிக, ௭-று. 27

மேற்கவிகளிற கூறிய சரம பிழைக்கில் இடா
வரும்; வந்தாலும், அதற்கு உபசார
தம கூறுகின்றார்.

தெளிகதிரசேயமுனறடியாந் கெற்குமநதன
செம்பொனமுனறடியே நற்குந் திங்களவெளளி
இளகியநாலடிவடக்குப் புந்திமுனபோ
விரட்டையளுக்கிழகஞாவி யெழுதன்முன்னே
வளமுடனேபூண்பக கததிறசென்று
வந்திருநதுநமைநினைத்து வழத்தல்செய்தே
உளமகிழநதுபோகிலெல்லாப பலிக்குநதுனப
முண்டா காவிவையனைத்து முணாநதுதேறே.

(இ-ள்.) பெண்ணே! மேற்கவியிற சொல்லியபடி
காலசரஞ் சரிப்பட்டு வருமோ வராதோ. ஊழ்வினைப்
படிக்கல்லவோநடக்கும. அதைநமமுடையவசமாக்க

இலேசா எனத் தளாவுற்றிருக்க வேண்டியதில்லை. சரம் பார்க்கிறவன் முனக் கவிகளிற சொல்லியபடி பிராதகாலத்தில் அருணோதயத்திற்கு முன்னெழுநது ஞாயிறு-செவ்வாய்க் கிழமைகளுக்குத் தென்புற மாய மூனறடிமண் 11-ங் கவியிற சொல்லியபடி சரத்தை பூரணமாகக் கிழைக்கையே முன்னிடஞ் கொண்டு போகவும், சனி-வியாழனகளுக்கு மூன்றடி மேற்கேபோகவும், திங்கள்-வெள்ளிகளுக்கு நாலடி வடக்கேபோகவும், புதனுக்கு இரண்டடி கிழக்கே போகவும். இப்படியாகப் போய்வந்த ஒரு திவ்வியமான ஆசனத்திலிருந்து என்னை நினைத்தது துதி செயது பின்னெழுநது எங்கே சென்றாலும் அவ்வது எங்கேயிருந்தாலும் முறக் கவிகளிற கூறிய துன்பங்கள் யாதேனு மடராது, என்று

28

இதனமேறக் கவிகளிற கூறிய ஒரு வாரத்திற்குச் சரநதப்பில் இன்னவையாமெனவும், ஏழு நாட்களுக்குச் சரிவரில் இன்னவையாமெனவும் கூறுகின்றார்.

தேறுநீயிவையெலாளு செவ்விகாக
செங்கதிரோனறன்னுளிற றிங்களோடி
மாறிவருங்கதிரவனுளு சோமநாளின
மறிந்தொடிவருங்கிழமை யேழுமாற்ற
கூறுபடவுடலுயிரகிட் டேகுமெனக்
குணமாகுமிகிழமை கோணதோடிற்
சீறிவருங்காலையும் ஜெயிப்பாமற்றச்
சிதகயோகத்ததிலை சித்தியாமே.

(இ - ள்.) இவையெல்லாந் தோந்தறி சூரியன் நடக்கவேண்டிய நாளிற சந்திரனடந்தது, சந்திரனடக்கவேண்டியநாளிற சூரியனடந்தது இப்படியாக மாறுபட்டு ஒருவார முழுவதும் நடந்தால் மரித்துப்

போவன அப்படியல்லாமல் கிழமை ஏழுந் தவறாமல்
மேற்கண்ட நாழிகையுங் கோணமல் திகஞோககிச
செவ்வதுடன் பிராணயாமமு மாறாமல் நிகழ்ந்து
வருமாகில இயமனடரான பிராணனுக் கழிவில்லை
சீவன் முததனாய வாழ்ந்திருப்பன. அஷ்டமாசித்தி
யும அவனுக்குச் சித்திகடும், எ-று. 29

குறி சொல் மராக்கம் கூறுகின்றா
சித்தமுடனிரேசகத்தில் வந்துகேட்டாற
செப்பியவப்பொருள்களெல்லாந் தீதேயாகும்
உத்தமமாமபூரகத்தில் வந்துகேட்டால்
உரைத்தபொருளத்தனையும் முணமையாகு
மெத்தியகுமபத்துரைக்கி னன்றேயாகும்
வேண்டாரேசகத்தில் விளியப்பாக்க
வைத்தமலமவாயுநீர் கழிபோதென்னின
மாற்றலாதாங்கெடுவரிது மாறிலாதே.

(இ - ள்) சரம பராக்கிறவன் ரேசகஞ் செய
போதில் வந்து கேட்டால் கேட்ட காரியஞ் சித்தி
யாத பூரக த்திலென்னில நனமை. அவன் சொல்லு
கிறது முணமையாயிருக்கும் குமபஞ்செய காலத்தி
வாகில நற்காரியம் அது சித்திகடும். மலம்-சலம்-
வாயு-கழியும்போதாகில பகைவர் கெட்டுப்போவா
கள். இன்னம் இதற்கு விபரம் ஒரு முகாந்திரத்திற்
மெரிந்தகொள்ள வேண்டியது. அல்லாமற் மெரி
யாத, எ - று. 30

சனி வியாழன் பகல் கூறுகின்றா
மாறிவளாபகங்குறைபும பக்கமதி
நாடிகதிநாடி வளாபொன்னோடிற்
பேறுமிகவுண்டாகும் பிராணநிற்கும்
பினபுரைத்தகாரியங்க ளெல்லாமேழாங்

கூறுகின்றசனிநாளிற பகலிரகிற

சூலவுசரமவலமிடதகிற கோணதோடி
ஹைமலாப்பெருந்திருவே சொன்னேமிந்த
ஞாலமெங்குமழ்கழபெறவே நடக்குமென்றே .

(இ-ள்) வளாபிறை வியாழததிறகுச சந்திர
ஹை தேயப்பிறை வியாழததிறகுச சூரியஹை கப்பா
மல நடந்ததுகொண்டே வந்தால் சிறந்தபே றுண்டா
கும். ஜீவன முகதனாயத தளாவின்றி வாழ்வன.
இதல்லாமல சனிகழமைக்கு இரவிலும் பகலிலும்
சந்திர சூரிய சங்குள் மாறுபாடிவலாமல நடக்க
வேண்டியது நடந்தால் இவ்வுலகமெங்கும் மெச்சத
தக்க கீர்த்தி வந்துறும் மறறும் முன் காலசரஞ்
சொல்லிய கவியை நோக்கவேண்டியது, ஈ-று. 31

குறிசொல்லும் மார்க்கம் கூறுகின்றா.

நடப்புடையவொருவனெங்கேயென்றெருவன்கேட்
ஹைலததிலகத்திருப்பு னன்னீமுற்றம் [கில்
அடக்குமுழுவாகிலுள்ளா வாயுவேறறு
ரப்பலமெனமலைமேற றுயிலலாகும்
விடப்பொனாபுகுகுநிலை நீரக்கிழண்டான்
வெவவழற்குவருகின்றான வெயிலகாலுக்கு
மடற்குழாயூர்வந்தான வானமாகில
வருவனொருநாழிகையில் மாறிலானே.

(இ-ள்.) ஒருவன்வந்தது இன்னொருவன்கே யிருக்
கிறுனெனில் அப்போது சரம பிறுதுவாகிய வீட்
டுக்குள் ளிருக்கிறாள்; அப்புவாகில முற்றத்திலிருக
கிறான்; தேயுவாகில அக்கிராமத தெலலைக்குள்
தானே யிருக்கிறான், வாயுவாகில் எலலைக கப்புறப்
பட்டான்; ஆகாயமாகில் மலையேறுகிறான்; அல்லது

தூங்குகிறான் என்று சொல்லவேண்டியது. இதை விட புறக்கந்தசா போவைனைக குறித்துக் கேட்ட போது பூத்யஸ் மந்திர முதலாகில அவ்வூரில தானே நிலையா இருக்கின்றான் இரண்டாகில, திருமடி வருகிறான், மூன்றாகில திருமடினைவன நிலலாமல நடந்து வருகிறான், நான்காகில அவனிருக்கு மூருக்குளவந தான், ஐந்தாகில ஓருந ழிகைகளுள் வந்து வீடு சேர்வான் என்று சொல்லவேண்டியது எ-று. 32

இச்சரம மனதுடன் லபப்படடால் இன
னவையாமெனக் கூறுகின்றா.

மாறிவருவாயு லைவலடநதனனின்
மயக்கவுமிரிசித்திறக வதுதானிறகுங்

கூறுசமயங்கூறரா பயமுமிலலை

குறித்திருமண்ணென்றரைநாழிகையாகுகொள
தேறுபுன்றனொன்றேகால வன்னிககொன்று [க
சிவனமுககாலவானமரை சிறந்தநாடி

பாருமைநதுநாழிகைகளுங் கவிறகுன்றிப்
பழுதுபடுமுடம்பிளிது பற்றிப்பாரே.

(இ - ள்). இடதுபக்கத்திலும, வலது பக்கத்தி
லும ஒன்றைவிட டொன்றை மாறிமாறி நடக்கு
மிச்சரமானது தேகத்தினூடே லயப்பட்டு போகு
மேயானால் பிராணனுக் கழிவிலலை. அப்படி லயப்
பட்டு நிற்கில மன முதலிய அநதக் காரணங்களுக்
கும் வேலையிலலை அசைவறறிருப்பனவாகும். பின்பு
மற்றெச சமயத்தாலாலும பயமிலலை. யமனாலும
பயமிலலை முன சொன்னபடி இடது பக்கமும்
வலது பக்கமும் மாறியோடுஞ் சரம ஓவ்வொருபக்
கத்தி லன்னோந தரித்து நடக்குமெனில ஐந்து
நாழிகையாகும். அதிலும பூதியங்களின கூறுகரு
எவவாறு பகுப்பதெனில, மண்ணில 1½-நாழிகை
யும, நீரில 1-ம், நெருப்பில 1-ம், காற்றில் ½-ம்,
வெளியில ¾-ம் ஆக நிறைந்தோடும. இப்படியாகிய

பூதியங்கள் கூறுகொண்ட ஐந்து கடிகைகளும் ஒவ்வொரு பச்சத்திறஞ்ச சரியாய்ச் சிதையா தோடவேண்டியது. இதையிட குறைந்தாலும், வளநதாலும் தேக நலியாம. சரம லயப்படும் வழிதேடவேண்டியது. தேடில் முனகண்ட பயனுண்டா மில்லையேல் நாலடியொன்றுக்கு ஐந்து நாழிகையும் பூதியங்களினளவே சிதறாமல நடப்பிக்கவேண்டும், அதுவினறெனில தேக நலியே வரும், எ - று. 33

தததமது வாழநாட் பிரமாண மறியுமபடி
அயனசங்கறபங் கூறுகின்றா.

பறறிஞஞ்சொன்னபடி மயான துன்னாட
பாலொருபோதுண்டுபரி சுததனுகி
மறறைநாளுததரமா மயானநதன்னின
மாறியிடநதனிலோடும வலநதெறகாகும்
பெறறதொருநானகைதா னைநதுநாடும்
பெறறுங்கடிகைதனிறகுறையிற பிராணனிலை
மறறொருமாநாழிகைகோ ரண்டுதாழ்
முமையேநானசொன்ன குணக்குண்மைதானே.

(இ - ள்.) சரம பராககிறவனுக்குச் சென்ற நாட்களபோக மறறும் நின்ற நாட்களளவவளவோ எனனுங் கருத்துக்கொண்டு பாரததுத தெனியுமாறு யாதெனில அயன சரமாம அதனைப் பாரப்ப தெவவாறெனில தைமாத முதறறேதியில் தெக்கிண யனகாலம், இவ வயன காலத்திறகு முன்னுளபக லில ஒருபொழு தன்னமுண்டு தததுவங்களைப் பரி சுததமாககித தேக மெலிவதனால் மனதுக்கும மறற வாயுவாதி கணங்களுக்கும் வருமிடையூறினை நிருவி தைமாத முதறறேதியில் பொழுது விடிய

ஐந்தநாழிகை யிருக்கையில் பாக்கும்போது சரம வாரம்-திதி-நட்சத்திரங்களைத் தள்ளி இடதுபக்கத்தி லுதித்தது முன கவிகளிற சொல்லியபடி ஐந்து நாழிகைகளுஞ் சிதறாமல ஓடுவதனைப் பார்க்கவேண் டியது. இதுபோக ஆடிமாத முதறமேதியில இதே பிரகாரமாய் பாகக்க வேண்டியது. அப்போதுசரம வலது பக்கத்திலோடும் அப்படி யோடிய சரம் முற கூறிய வண்ணம் ஐந்து நாழிகைகளுஞ் சிதறாம லோடினால சரம பாகக்கிறவன் தான செய்யும் பிரா னாயாம வுதவியில் அன்றுதொட்டுவரும் நூறு வருஷ காலம் வாழநதிருப்பான். இதுவினறி குறைந தால அவ்வைந்து நாழிகையை நூற்றொருமா ஐந தாக நூறுகிக் குறைந்த நாழிகை ஒருமாவோ இரண்டுமாவோ அல்லத தனமேற ரெகைப்பட்ட வையோ அதற்கு ஒவ்வொரு வருஷத்தைக் கூட்டிப் பார்த்து குறைந்த ஒவ்வொருமா நாழிகையினபேரில கணக்காக்கிக கொள்ளவேண்டியது. முழுவதுமே தப்பிச் சரம இடத்திற்கு வலமாகவும் வலத்திற்கு இடமாகவும் ஓடிய அவனுக்குட் க்ஷீணகாலமென றறிக, எ - று

34

போசனவிதி கூறுகின்றார்.

உண்பவனுக்கப்புவிட பதிகஞ்ஞெய்ய

வுயாததனகைததனமு லுண்கமுன்னே
பண்மயில்செங்கதிரெயபால் புளித்தல்கன்னல்

பாகுடனெதுவாத்தனைமு னுண்டுபார்க்க
நண்பனமவயிறறிற்சுச் சோறுபாதி

தண்ணீரகாலகாற்றுககா லாகநலகிக்
கண்பயிமுடிகள்சுத்தி பண்ணினதுபங்
காட்டிமலாசூட்டியிருள கழியுங்காதே.

(இ-ள்.) முனகவியிற சொல்லியபடி சரமபாக கிறவன சூரியகலையியங்கி வருகிறமடநும போஜன மிலலாமறமறவனுக்காகக்காராகவேண்டியதிலை சந்திரனடகமபோதுஞ் சாப்பிடலாம். எப்படி யெனில உஷ்ணமான பண்டங்களும், உப்பு, கசப்பு, காரலாகிய பண்டங்களை வைத்துக்கொண்டு தாக பானத்தை நிறுத்தி யுண்ணவேண்டியது. சொல்லிய படியே சூரியனடக்கில நெய-பால-புளிததல்-தித்தித தல்-துவாததலாகிய பண்டங்களுடனே சாப்பிட லாம் தாகபானமும்போதே செய்யலாம். சந்திர னுக்கு அப்போது கூடாதாயினுமபின்புசூரியனடக கில சாப்பிடவேண்டியது, இதுமாறினாலும் ஆகதி ரத்தினாலும் அவாவினாலுஞ் சூரியனுக்காக காததிரா மல அடுத்தடுத்தசந்திரனிறருளே தினறுகொண்டு வந்தாலும் நலியாம். இப்படியாகச் சாப்பிடுகிறதா யினும் அவவுணவு வயிறறுக்குப் பாதிதானாகும், மிஞ் சிலாகாது. மறற்பாதிக்குச்சலங்களாகவும்கொள்ள வேண்டியது கொண்டு தசநாடிகளையும் பிராணயாம முன்னிலையில் சுத்திசெய்து ஏகாகரசித்தனாய்ச் சரம பாகக்கவேண்டியது, எ-று.

35

சரத்தை யேறவொட்டாமலும், குறையவொட் டாமலுந் தன் வசப்படுத்திக்கொள்ளு மாகக்கங் கூறுகின்றார்.

கால்கொண்டுகணக்கறிவாக கியா துந்தப்பா கருதரியவெல்லாமுடியுங் காண்போக்கெல்லா மேறகொண்டபுகியுடனே யப்புவனனி மிளங்கியகால்வானமுடன் கினவுவாக்குப்

பாலகொண்டமொழியாளே பவனங்கட்டிப்

பறறியவாருதாரம் பரிசுபாரததுச்

சாலகினறமுதனாடி தன்னுநினற

தபன்னமதிசெநதழலாந தண்மைபாரே.

(இ-ள.) பாலபோலுமினிய சொல்லையுடைய பெண்ணே! சரமபாக்கிறவனுக்கு அனுபவமிநநூற சொல்லியபடி வருமோ மறறவிதிப்படி பிறழாது. போஜனமுறைமையும், வந்தொத்துக்கொள்ளுமோ, மிகினுங்குறையினும் நோய்செய்யுமே. எளிதில்சரிப் படவராதெனில் தானெப்படி நனகடைவன வினவுவார்களுக கெவவாரும நனறெனவுந தீதெனவு மூழறிந் தெடுததோதுவெனென்று ஐயமுற வேண்டிய திலலை. சரமபாப்பான பரமபாப்பா நெனப்பது போல சாத்தைக கணக்கின்படியறிநது பாக்கிறவனுக்கு எந்த காரியமாளுலாம் தப்பிப்போகாது. அவனைக கண்டபோகளுக்கும் நினைத்த காரியமெல்லாம் முடியும். அதெப்படியென்னில பிருதிவி - அப்பு - தேயு-வாயு-ஆகாயமாகிய பஞ்சபூதியங்களின் கூறு கூடிய வாயுவினைப் பாழ்போகாமல மனமறிவுடனே கட்டி ஆராங்காததினுள்ள பரிசினையறிநது தசனாடி களுக்கும், முகனாடியாகிய பிராணநாடியினின்றுமறறங்கிருந துதித்தோடுஞ் சந்திரன சூரியன அக்கினி யென்னு மிமமூன்றினுடைய குணங்களையும் பாரத தால கைக்கனிபோல இலேசிற நெரியவரும், ஈ-று.

சரமபாக்கிறவனுக்கு நனமை தீமை மரணகால

மறியுமபடி சாயாபுருஷ தெரிசனங் கூறுகின்றார்.

பாரிலொத்தநிலத்தகல்வான கலங்கமறமுற

பததடிக்குநேந்தடியாம பருவநதன்னிற

சீரிமெயமிழல்கழுத துக் கைகால்சென்னி [ற

சிமிட்டிப்பாராததீமையாமறறிகழவானபாக்கி

கூருருவம்பொனகண்டாற செலவமவெள்ளை
குறவிலுயிரமெய்மமையுயி ரிலைக்குங்குறறம்
காருருநோயா.றுபிறை கைகாலகுன்றிற

கங்குறையினமுப்பிறையிற காட்டுஞ்சாவே

(இ - ள்.) பூமியிலே மேடுபள்ளமில்லாத இடத்
தில் ஆகாயத்தில் மேகமறைவிலாமல் வெய்யில்
காயுமபோது தன்னிழல் ஐந்தடிநீளமுதல பததடிக
சூட்பட்ட தருணத்தில் தான அநிழல் முகமாய்
நின்று கைகளிரண்டையுந் தொங்கவிட்டு கண்களி
னிமையால அநிழல்களை கழுதது, கைகள், காலகள்
இவவுறுப்புகளி லொன்றைப் பார்த்து அப்படியே
இமையாமல் ஆகாயத்தைப் பார்த்தாலங்கே அவ
னுருவம தோன்றும். அவனுருவம் பொன்னிறமா
யிருந்தா லவனுக்குச் செல்வமவரும், வெண்மை
யெனில் பிராணபயமில்லை, ஆயுள் வளரும், செமமை
யாகில் ஆயுளதேயும், அதற்கொரு குறைவுவரும்,
கருமையேல நலி, இதைவிட அவவுருவில் கைகளா
வது கால்களாவது தோன்றாமலிருந்தால் ஆறுமாதங்
களுள் மரணம், இதுவன்றித் தலையேகாணாமல்
கவந்தமாய்க் தோன்றில் மூன்றுமாதத்தில மரணம்.
இல்லாமலுஞ் சந்திரனிலு மிப்படியே பாபபது
முண்டு. இதனை சாயா புருஷதெரிசனத்தை விடா
மல் பன்னிரண்டு வருஷம் பார்த்துக்கொண்டு வந்
தால் தன் முன்னிறகு மநிழல் தன்னுடன் பேசும்.
பேசில், அதன் முகாந்தரமாய் அஷ்டமா சித்தியை
யும் பெறலாகும் பெருவதன்றிப் பின்னுஞ் சிலநாட்
களில் அநிழல் ஓராளுருவமாகித் தன்னுடனே திரி
யும் படுததால் தானும் படுக்கும், எழுந்தாலுடனே
எழும்பும், இவனுக்குவரு நன்னை தீமைகளை முன்ன
தாக வுணாததும், இன்னமுமிப்படிப்பட்ட அனேக

அறபுதங்குள விளைக்குமென்று பெரியோரா சொல்லு
வராகள, எ - று. 37

மரணவிலககணம் விலலுருவின்
பயன கூறுகின்றார்.

காட்டியகாணிழறறனக்கு முனதனனாகக
கடிபுனலவாயகொண்டகலவான களங்கமற்றால்
பூட்டியநீர்துகளபிறகக வுமிழநதாலவானிற
பொருந்தியவிலலைதுருவாயபொலுந்துதோன்று
மீட்டியவிலலுறுவுளதே லாண்டுவாழவ
இதுமுற்பிலவவாணடி லிறந்தபோவான்
கோட்டியவிலலுருமுறிய வணங்குகோன்றிற
கொண்டுபோமபிழையாற்ற குறித்தககூறே.

(இ - ள்.) வானிற களங்கமில்லாமல சூரிய
னெரிககையில் மரநிழல வீட்டுத தாழ்வார நிழல
இப்படிப்பட்ட யாதொருநிழல தனக்குமுன்னிருக
கச சரம பாககிறவன பின்னினறு வாயநிறைய
சலங்கொண்டு அந்த நிழலருகில் துகள் பறந்த
அணுப்போல பறக்க ஒரேதரமாய உமிழந்த அத்
துகளைப் பாகதால் அதிலிந்திர தனுசு அமைந்த
வானங்களுடனே தோன்றும. தோன்றில் பாககிற
வனுக்கு அன்றுமுதல் ஒரு வருஷமட்டுக்குஞ்
சாவிலலை இல்லையே லதுவரும். வருவதிலும அவ
வரு நிறமாறி அங்கனே ஒரு பெண்ணுருத தோன
றில் ஆறுமாதங்களி லிறப்பான, எ - று. 38

சந்திரசூரியரைப் பாகக்கு மிலககணங்
கூறுகின்றார்.

குறிக்கொண்ட நிறுமதியங் குறைமதியந்தன்னிற
குலவியதோசெப்பகலில் கோடுமயையவிட்டு

டெறிகின்றமதிக்கதிரையம் பகறகதிரைப்பாரத்தா
 லியலவெண்மைசெமமைபொன்மைபசுமைகறுப
 னெறிசொண்டவுயிரவாழ கெடநோயசா [பென்னி
 நிறைநிறையேயறியிதன்ற தெறகுமேறகு
 மறிகின்றவடக்குடனே கிழகருந்நகுறைந்தா
 லாநநிதிக்களாறு முன்னுருனா நாடபததழிவே.

(இ - ள்) ஒரு செப்பநிலை பசுவின் நெய்யை
 யுருக்கிவிட்டு அதில் பூண்சுசந்நியலலது அமா
 வாசையின்போது சூரியனைப் பார்த்தால் அதிற்
 றேன்றுகிற நக்சின் அல்லது சூரியன் வெண்மை
 செம்மையெனில் வாழவுண்டாம், பென்மையாகில்
 கேடு, பசுநாயை நோய், கந்தையோ சாவ
 வந்ருப. அதிலுப்பபடிச் சாகிறவனுக்குக் காலம்
 எப்போ தெனில், தென்புறவாட்டவந்நைந்தால் ஆறு
 மாதம், வடபுறம் மூன்றுமாத, கீழ்புறம் ஒரு
 மாதம், நடுவே தொள்ளையா யிருந்தால் பத்தநாள
 நிறைமதியம் பெள்ளை, குறைமதியம் அமாவாசை
 யென்றறிக, எ - று

39

சரீரபழுது முதலான மரண விலக்கணங்
 கூறுகின்றா.

அழுநதிடுவகை உன்னறிகன்னந்த
 லடாதுடிப்பபுரிவரண சிவகளாறு
 மொழிநததிங்கணமுன்னுநாள மத்திலாவி
 முடிநதுவிடுமி கவொளிய செளயி லாசை
 யொழுநதிடுநாளேழகண்ணி லொழிசாநைந்தா
 முயாநகமணமுன்றிரண்டி லுரைவேருஞ்
 கழித்திடுநல்லுயிரென்று கருதியீசன
 கழலிணையெப்போற்றில வினைகழிநதுபோயே.

(இ - ள) கை, கால், நெற்றி, கன்னம் இவை அடங்கு துடிததால் மரணகாலம் வந்ததென்றறிக. அதிலும் கை துடிககில் ஒரு வருஷம், கால் ஆறு மாதம், நெற்றி மூன்றுமாதம், கன்னம் பத்துநாள என்று கொள்ளவேண்டியது. இதுவொழிய காது கேளாவிட்டால் ஏழுநாளில் மரணம், கண் பாவை மழுங்கினால் ஐந்துநாள, மூக்கில் கந்தம் போனால் மூன்றுநாள, வாய் குழறிப் பேச்சுநீங்கினால் இரண்டு நாள். இதை யறிந்து கடவுளுடைய பாதங்களை நினைத்து பேரற்றி செயதால் வினை யென்பதிராது. அங்ஙனே கலந்தபோதலுமாகும், எ - று. 40

உசுவாச நிசுவாசங்களின் பயனுங் கூறுகின்றோ.

போமவாயுசீவமுள்ளே புகுதறசததி

போகிலவிட படுக்கெழுசம புகன்றவெல்லாம்

ஆமவாயுபுகிபோ தி லல்லவாகு

மடங்கிலவிடங்கெடுப்போ நிலகலுமப்பால்

தேமேவுசததிரண் டொழைமீசன

செவியிறபோவாவருவார சமீனமாகில்

ஓமேவுமுயிர்ப்பாகி னேயாமற்ற

துடபுகிநேயாகாவெய யுரைத்தோநாமே.

(இ-ள்.) உசுவாசம்-நிசுவாசம் அல்லது ரேசக பூரக காலபலனைச் சொல்லுமிடத்தில் உடலைவிட்டுப் போகிற வாயுவே சிவம், உட்புகுவது சததி சம வெளிப்பட்டு போவதெல்லாம் விட முண்பதற்குச் சரி, சம உட்படடுப்போவதெல்லாம் அமுதமுண்ப தற்குச் சரி, சம உள்ளே போகும்போது ஒருவன் சொன்னது அல்லது நினைத்த வாரியம் ஆகும். வெளி கொள்ளுகையில் ஆகாது. அந்த வாயு குமபகதடங் கில் உண்டவிடங் கெடுமெனச்சரி அடங்கியநடுநாடி

வருமாகில் பாவமென்பதில்லை. அதனறியில் ஒருவன் வந்தது குறி கேட்கையில் அவன் முதற சொன்ன சொல்லின் எழுததை எண்ணிப்பாக்கில் ஓற்றையாகில சிவனகூறென்றும், இரட்டையாகில சதகி கூறென்றும் கொள்ளவேண்டியது. சரம வெளியே போகும்போது ஒருவன் வந்தது இன்னானபோவானே வெனில, போவான் வரான் உட்புகையில் வருவான் சரம போகும்போது வருவானே வென்றும், புகும் போது போவானேவென்றும், மாறுபட்டு வினாவ் சரிப்படாது போகும்போது போவானே அல்லது வரான் புகும்போது வருவானே யல்லது போகான் சரம போகும்போது நோய தீருமோ வென்னில் கீரது புகும்போது தீருமென்க, எ-று.

41

குறி சொல்லவும் போபுரியவு மாககங் கூறுகின்றா.

உரைதொருவனிறைவிறபோய் குறைவிலுறதீதா
உரியிலுறததுமைதது நிறைபுலததுறமததிபமா
நிறைததுநிறைபககததின நிறைநமையதாம் [ம
நிறைமதிநிறைநிலேகி நோநதிடுமபோகளந்து
சுதைததசெழுங்கததிறவெட்டவலவனே தோறப
வாகானசந்திரனே வெல்லமாட்டேன [ன்
விரிததகதிரினிலேகி வெங்கதிரிலவெட்ட

மேனியிலுயவடுபட்டம் வெலவானருனே.

(இ-ள.) குறி கேட்கவந்த வெருவன், தன் காரியத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு முன்னா ஞானத்தில் வந்தாலும் பின்னா ஞானியததில் வந்தது விடுவானாகில, அக்காரியம் தீதாம். முன்பு ஞானியததில் தின்று பின்பு ஞானததில் வருவானெனில் மததிபம். இவ்விரண்டு மறுபாடு மில்லாமல் வந்த வன் கதழாமல் ஞான பககததிறுனே யிருந்த தான வந்த காரியத்தைச் சொல்லி முடித்து விடுவானெனில், அக்கருமம் நன்கினதாம் என்றற்க.

போககுறியைச் சொல்லுமிடத்து சந்திரகலை யியங்கு
 குப்போது சென்றுசூரியனியங்குப்போது களத்த
 னேற் றித் திப் பப்படிப் பட்டவனானும தோறபன்.
 இப்படியல்லாமல் சந்திரனியங்குப்போது புறப்பட்டுச்
 சந்திரனிறருளே போர கலக்கில தோறபன்.
 இது நிறை, சூரியனிறருளே போரில வெவ்வதின
 லும தன்மேலொரு படைபடாமல் வென்று வரு
 வான் ற-று. 42

போர வெவ்வுமாராககங் கூறுகின்றார்.

வெவ்வனமரிருவாபே ரெழுத்தினையெண்ணின
 மிருதவெழுத்தடைய அ-இ-உ-எ-ஒ வென்னு
 நலவெழுத்தடனே ஆ-அ-ஊ-ஏ-ஓ-கூட்டி
 நலவதிசுபாலனகுமர னரசனேவிருத்தன
 சொல்லுமவாபேரினமுத லெழுத்திலுயிரெழுத்தை
 துலங்கியவதானத்திற றுகளறவேகூட்டில
 எவ்வேழுதறருனத்தி லெழுத்தழையோனவெவ்
 வனவையுமுவராகாரமிரட்டையெழுத்தோனே

(இ-ள.) அ-ஆ-இ-ஈ-உ-ஊ-ஏ-ஓ-ஒ இவை
 முதலானது பாலன கூறெனவும், இரண்டாவது
 குமாரன கூறெனவும், மூன்றாவது அரசன் கூறென
 வும், மஹவிரண்டும விருத்தன கூறெனவும்கொள்ள
 வேண்டியது. இதில் சண்டை ககாரனுடைய பேரில
 முதலெழுத்தைப் பராகுமப்போது ஆ-வொலியே
 லாவுடனேயும், ந-வெ லியே லீயுடனேயும், ஒ-
 வொலியே லோவுடனேயும் கூட்டிக்கொண்டு அவா
 களை இவ்வெழுத்துக்களினபடி பாலன-குமாரன-அர
 சன-விருத்தனாககி பாலன குமாரனையும் அரசன்
 வெவ்வானெனவும், விருத்தன மஹவர்களால் படு

வானென்னவுஞ் சொல்ல வேண்டியது. அதிலும எ-
 எ-ஒ-ஒ-விருத்தன கூறு. இவ்விண்ணு எழுகதுக
 களைக கொண்டு அவன அவர்களாற படுவான,
 எ-று. 43

கருப்பக குறியின் முறை கூறுகின்றார்.
 இரட்டையா முப்பதகிற கேட்டபிள்ளை
 இனிப்பூரணதகிலாணஞ்ஞனியத்திறைபெண்ணு
 மருக்குழலாளிட ததுயினை விடியறகால
 மகிண்ணவலததுயிதனால வாங்கநடபாந
 தகிகுலிலாபுதனவெய்யோ நபபுமநதன
 சுந்தினநீயியாழஞ்செய தனகாலவெள்ளி
 நெருக்கியவம பானபூதங் கிழமைபிந்த
 நெறிநிறகண நமையிக நிகழுததானே.

(இ-ள) முனச்சொன்ன கருப்பக குறிகளு
 மிலலாம விதுவுமொன ஹனக காணக. யாதெனில,
 உபய சங்குள நடகதுமேபாது கேடகப்பெற்ற
 பிள்ளை இரட்டையபேற்றனலாம எப்பககமாயிருக
 கினும பூரணபககம ஆண் ஞுனியபககம பெண்.
 ஆனாலும், மேறகவிகளிற சொல்லிய பபன்றா னுது
 மெனக கொளக. இது நிறக, வைகறைப்பொழு
 தில மனைவிகஞ்ச சரம இடது பக்கத்தில நடநது
 பெண்ணுககு வலத்தில நடநகால் அதை அம
 மகிண்ண அவ வலசசரத்திறுநே வாங்கி உட்
 கொள்ளும் அப்பிபாசஞ் செயதுககொண்டு வருவா
 நெனில், மனைவி இவன வபமாவாள் பிறன
 முக நோக்குங் கருதது விழையாள். அப்படி
 வாங்குவது பன்னிரண்டுதம வாங்கி யுட்கொள்ள
 வென்றுஞ் சொல்லுவார்கள். அல்லாமலும் வரா
 சங்கள் எந்தெந்தப் பூதியங்களி லுதிகக வேண்டு

மெனில், புதன-பிருதிவியில், ஞாயிறு-அபயில், சனி
புத திங்களும் -தெய்வியில், வியாழனும செவ்வாய்-வாயு
வில், வெள்ளி-ஆராயத்தி லுதிகக வேண்டியது.
உதிககில் உவவா ஞாசரியாய நடந்தது அதனால்வரும்
நனமைகள மிதர பலனை விளைகரும், எ-று. 44

இனனசமரத மூலமினனதெனறுங கூறுகினறா.

நிகழ்விகஞ்ஞலகீ வாயுசீவ

நெறிதா துதனவவினனா நினைசுருங்காலை

புகழுடனேததததிற குளவேசொல்வ

பொருளிலசுராசிவெயயோனவிதுவெண்டிங்க
மகிழுகொளதிராசியா முபயராசி

மறங்கினஞஞசுழி முனையா வாரநதோறு

பகுதலடடாதயாபலிகரு நிலைமைதனைப

பங்கயவா தினததிருது பரிந்துபாடு.

(இ-ள்) பிருதிவிய குழலம் அ-வா-வா-சீவன-
க-ஆ-ராத இப்படி நிலையே ஒன்றுக்கொன்று
ஆதாரமாகவரும், அவை சிலைநிளங்க விவநனம்
விபரமாகச்சொல்லலிலைய யிலும், இதிலும் சர
ராசி யெனப்படட சூரியனையும், திராசியாகிய சந
திரனையும், உபயராசியாகிய சுழிமுனையையும் மறற
வற்றின் பயனமுதலிய கூறுபாடடையும் பகமயாத
னததிலிருந்து பரிவறறு சிவயோகஞ் செயதாலல
லது நன்கு கெளிதலரித. உயிராழபோகாது. சீவன
முத்தனவதற்கு அது மார்க்கம் இலையேல அவன
மோகுமெனறறிக, எ-று. 45

மூன்று நாடிசளிந முறைமை கூறுகினறார்.

பாரிதனைக்கதிராதிசசுதன வ ழுவுகேடு

பனாடை நிலையிமமூன்று பரிந்துகேடகில்

மோடருஞ்செல்வமவரும வெய்யோனாகில்
 வெண்மதியங்கேடாகும விரைநதுவாயு
 தீரமிசுசுமுமுனைதா னாகில்முன்பிற
 சிறுகாலுமபெருகாது தேவராஜோ
 போருகிலவருமெனினு மதில்வாரா
 பொங்கியசெங்கதிரவருவார புகன்றோநாமே.

(இ - ள்.) நானசொன்ன இச்சரநூலைப்பரிவுடன்
 பாப்பாயாக. சூரியன சந்திரன சுழிமுனை யென
 னும இம மூன்று நாடிகளுள்ளும் வாழவு-கேடு-
 நிலைமையெனகிற மூன்று கரும் நிதான பலனகளைக்
 கேட்குமிடத்திலசூரியனாகிலநன்மையையும், மிகுந்த
 செலவதையு மடைவாராகள சந்திரனால கேடு
 முதலிய கண்ணியக குறைவாகும். சுழிமுனையாகில
 முனவுள்ளபடி ஏறாமல் குறையாமல் நிறைவாகும்.
 அன்றியுந் தேவாதி தேவர்களாலே வசீகரிககப்பட
 டவனாகினும, ஜெயாஜெயத்தின் முன்னிலையில்
 வருபோவென்று உறுதியாகச் சொல்லினுஞ் சந்தி
 ரனே யதிகப்படிவ வருவாரென்று காரணக, எ - று.

இதவுமது உபசாரதங் கூறுகின்றார்.

நாமுரைத்ததொகையளவுஞ் சூரியனோடாம
 நன்மதியபேலவாரி நடக்குமாகிற
 முமினைததாலகிளையினைததால பொருகேடாதல
 சாகுவருண்டாதலிவை தப்பாதாகும்
 போமிடத்தின்மதிபாகின் மருந்தைப்போககிப்
 பொருநதுமடியிடடி தகுப போகநன்றாந
 தேமருவுகதிராகி னுயிருளவாங்கித
 திகழுவவலககாலொற்றிற செயகநன்றே.

(இ - ள்.) முன சொன்னபடி சந்திரனே யசிக
மாய நடந்தால நமக்குக் கேடு வருவதல்லாமலும்,
பந்தகங்களுக்கு மது வேவா மும சததுருக்கள
தோன்றி வருவது தப்பாது சந்திரனிற்போக
வேண்டியகாரியமல்லாதகாரியாரததமாயப்போகும்
போது சந்திரனடந்தால சரததை நீள வெளிவிட்டு
அப்பகக்ககாலையே இரண்டு முன்றடி முந்து வைத
துக கெரணடுபோக வேண்டியது. சூரியனிற்போக
வேண்டியகாரியமல்லாதகாரியாரததமாயப்போகும்
போது சூரியனடந்தால அசசரததைபேறவுள்ளே
வாங்கி அவவவதுகாலேமுன்னிடடுக்கெரணடுபோக
வேண்டியது. அப்படிப்போகில போகுவ காரியம்
நன்று, எ - று.

47

சந்திரகலையில் நடக்கும் பூதிசயங்களைக்

கூறுகின்றார்.

சொல்லுமதிதனி வேறி சஞ்சரித்திடவாயு

சிவாலயங்கண்டுமதிற்செய காலிலவங்கட்ட

நல்லமுடிசூட்டிலகுடி புத்தலபோகும்

நயநதுமரமவைத்தன்னு நளிராநீதன்னி

தொலலைநறுமவாவிஞளஞ சோலைவைக்க

வழருரைக்கமணமுளதே லுவக்கலாகு

நல்லழலிறழ்பிணியாங காற்றிலானை

நறபரிதேரொட்டகங்க ஞவாயோட்டே.

(இ - ள்) சந்திரகலையில் பிருதிவி நடந்தால
சிவாலயம்-மதில்- வீடுகட்டல-சூடிபுத்தல்-போகஞ்-
சாந்திகழித்தல-மரம் வைத்தல இவை நன்றும்.
அப்புவாகில குளமுதலிய வெடுத்தல்-சோலை வைத
தல்-நிலத்தை உழுதல்-விரைக்குதல்-விவாகஞ் செய
தால் நன்றும். தேயுவாகில பிணிதீர்த்தலாம். வாயு
வாகில் குதிரை முதலிய தோ-அப்பல ஓட்டலாம்,
எ - று

48

இதுவுமது.

ஹ்ருதயவானததிறசெபிகக விறபோசெயய
 வுள்ளனநின்கலைக்குமொககு மீதேசெலக
 நாடநப சிவெயிறகதிரோ நறிகநிலநத
 நடிகுகுநிறபூணசசோ நனறேயாகு
 மீட்டுதிறசபிடிததவைகள் செயல்களாண்பெண்
 ணியககிடலுஞ சூனியபூணமெழுததும்
 வாட்டமறமதிததெண்ணி நிறுமிததறகு
 பலவவனேசரமபாக்க வல்லனென்றே

(இ-ள) ஆகாயத்தில மந்திரஞ செபிகக விற
 போ செயய நன்று. இது சூரிய கலைக்கு மொக
 கு. இது நிறகச சந்திரன் றிசையானுலும் அல
 வது சந்திரனே யானுலும், சூரியனே யானுலும்வந
 தவன் பூண பட்சதசினினால அவன் வநத காரி
 யமநனறும் இதுபோக சிசை, ஆண, பெண், சூனி
 யம், பூணம், எழுகது இவை முதலாயச சொல்லப
 பட்ட இச்ச நூலின் நுட்பப் பெருள்களைக்கண்டு
 இது இன்னதென்றும் அது இன்னதென்றும் நிரு
 பிக்கவல்லவன் சரம பாகக வல்லவன், அல்லாதவ
 னல்லாதவ னென்றறிக, எ-று.

49

சரம பாரபீபா ரியலபு.

நனறானமறைவல்லோர் குலம். னுனென
 னமுறைததச நூலி னடைதபபாம
 லெனறும்பாபவநி பூமிதீதவ
 ரிசைநதமானிடபிறபபி னினபங்கொள்வா
 குனறதமாபறவை பெருபுதாரும்
 கொடுமருநதினளவறிநது கொண்டுவாழ்நது
 பொனறததெயவீகம் பொருநதுவாரகள்
 புகுவார்முனபிறபிற புகலாதாரே.

(இ-ள.) நல்ல பிராமண குலததவராயப
பிறந்தாலு மெனனும், அல்லது இழிந்த குலததவ
ராயப பிறந்து மெனனும், இச சரநூலுணர்ந்து இத
னிடைய தப்பாமல் பாப்பவரே பிராமண ராவர்.
சராசரங்களினுடைய தலைமைகளை யறிந்தவராக இப்
பூமியின்கண் இவரே தேவரென யாவராலும் பூசிக
கப்பட்டு வாழ்ந்து பரம்பொருளிற சாயுச்சிய மடை
வர். பாரகக மாட்டாதவர் இறந்த குலத்தினராயப
பின்புறப் பிறந்துகொண்டிருப்பவர்கள், எ - று. 50
பின்பிறக்கினுஞ்சுறகுரு முகத்தார்

பொருந்தியமிச்சரநூலைப் புகலக்கேட்டு
நன்குணர்ந்துநெறிநடப்போன யாவரேனு
நாகவென்னநீரண்டிலலை நல்ல கேட்கின
மின்பிறக்குஞ்செந்தழை யந்ததவெல்லா
மிகவுடையவான ஸ்தமேபோலத்
தன்பிறப்பிலின்பிறவான வரமேசாகான
சடைமேனாணிந்தசந துன்பொருளே.

(இ-ள.) இழிந்த குலத்திற பிறந்தவனான
குரு முகந்தரமாய்ச்சரநூலை சொல்லக்கேட்டு
இதனை யுணர்ந்து இவ்வழி நடப்பவனாய்வனான
அவன் யாமேயாவன் வேற்றுமையிலலை. நெருப்புத்
தன்னை யடைந்தவற்றையுந் தன்னருவாகக்க
கொள்ளு மியல்புபோல அவன் யாமேயாவான் அவ
மாயப் பிரிந்திறவான் இன்னப் வசேஷமாய்ச்
சொல்லுகையில் சடபாக்தில நாமணிந்திராநிறை
சந்திரன் போன்ற என முடிபோல வீற்றிருப்பான்,
எ - று. 51

ஞானசரநூல் சாஸ்திரம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

சிவானந்தபோதம்

காபபு.

வெண்பா

சிவானந்தபோதகமாய் சித்திமுத்திதந்த
பவானந்தமானவனை பாழாம-நவானந்த
ஈசனேதானாகு மெனவடிவுததாளினையை
பாசமுமின்றெருவாரா பாரா.

1

தியாகருளபோதஞ் சிவசுந்தானசொல
தயாபரியென்றாய் வடிவுததானும-செயாவெனவே
பொய்யாவினாகனும் பொற்குருவாருசணமுகனும்
அய்யாவுமென்னுள்ளே யாம்.

2

முத்திபெறுமன்னஞ்ச மூரககருடனேவணங்கி
சித்தந்ததுமபிச சிதருமன-முத்தமனும்
பட்டினத்தாராசாக்ஷிப பருத்தறிதலிந்தநூலைத்
தொட்டவாககுமுண்டாஞ் சுகம்.

3

பணியறுத்தாலாகப் பரபோகங்கொண்டு
துணிவுறுத்தநெஞ்சுகஞ்ச சொல்லின-அணியாய்
படபடென்னுமநெஞ்சம் பகருசிவானந்தத்
திடமுறுவாராதானே சிவம்.

4

சிங்காதனமுடைய செவ்வடியார்கள்
தங்காறசிரமேற றரிசுதிட்டேன்-பென்கால்
ஏற்றிப்புகுந்தன்பா லிநநூலென்புனகவியால்
சாற்றத்தணிந்தேன சரண.

5

நூற பயன்.

விருத்தம்.

அறிவதனை மனங்கேடகச்சிவானந்தபோதத்தை யறியநன்றாய், நெறியுடைய முதலாகளதன திருவடியிற் பணியவருள நிலைக்கக்காட்டிக, குறியுடனே யனுபவித்து வழியடைந்து கதிபெற்றவே கூறவென்றும், பிரிவற்றவே வாழ்ந்தசிவப் போனந்தம் பெருகப் பேசுமிநநூல்.

6

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் துதி

நிறைந்த பரிபூரணமாய நிறகுணமாய நிர்மலமாய நிகதனாகித், கற்றதமனத் துடையோற்றந் தூரியனுமாய தீதனுமாயச் சோதியாகிக், கற்றத முலைப் பாலாகிப் பாலிலுள்ள ருசிகாட்டுங் காததனாகிச், சிறந்தருந் மாணிக்க சுவாமிகளை யெமமுளத்திற ரெழுதலசெயவாம்.

7

சமயாசாரியர் மூவா துதி

இசைக்குருளிப்பரந்தானேயெழுந்தருளிவேண்டியகோ ரினபந்தந்து, இசைக்குளவா யெதிர்த்தவரை மதிகதிடா சிவமய மேலாய்ச்செயது, இசைக்குளவோர புகழ்ந்தேதகச சிவாலயத்திற நேவாரஞ்சிறக்கவோதிப, பசைக்கருதியருள்பெருகு மூவரினை மலரடியிற பணிசினறேனே.

8

பசவண்ணா அல்லமாப் பிரபு துதி-

பத்திலைதவருமற கிருபையுமே வழுவாமற பாயுன்மீதே, யுத்திசிவகணேசருக்குப்போதமுற்றிப் பூசைசெய துகறதுஞ்ானத், தத்தவமே யுணர்ந்து சிவநதானாகும் பசவண்ணா சாக்ஷாதகார, முதத்திருமல்லமாப் பிரமீசரிருவாதான் முடிக்கொள்வாமே.

9

மருததுமலை தேசிகா ஆதி.

மனனுமறை சுகதிருங்களாகமங்கன விரிந்த
நிற பலததிறசென்றே, யுன்னுகின்றமனததாலே
பிறப்பிறப்பாம நோயபலவற றுற்றிடாமல், பொன்
னுடைய வமபலவற கழறபணியச் சிந்தையற்றுப்
பூஜைசெய்யப் பென்னதென்றே ன்னதாண்டமருதது
மலைதேசிகனனோ ளின்றொருசுவோமே. 10

நூ ல்.

அறிவுக்குர. மனததுக்கும் வாகஞுவாதம்.

அறிவு கூறுதல.

ஆனநெஞ்சமே யிமைப்பொழுதாகிலு மலை
வருகதிருந்தாயோ பே'னநாளிலே நடந்ததுமிருந்
ததும புதுமைகளறியா யோ. ஈனமாகிய கவலையை
நீக்கி யைமபொறியினி லீணங்காமல். தானமொதது
நானசொன்ன மொழிகேட்டுநீ சரியென்று புகிழ்
வாயே. 1

மனங் கேட்டுதல.

(அவதாரிகை) ஏதேது விபரீதமாக இருக்கிறது
இமைப்பொழுதாவிலும பிரியாமலிருந்த நீ யிப்போ
தெனனை அறியாயமாகக் குறித்து சொற்பாடி கேட்
கச சொன்னது சந்தோஷமாயிற்று; ஆகிலும்
உதவியான காரியமாக விருப்பிற கேட்கவேண்டுந்
தானே, ஆதலாற சொல்லவென்று மனங் கேட்க,
அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல.

முததுபெருமழகான நெஞ்சுகமே பணியற்றுத்
தன் மொழியக்கேணீ, சததுசித்தாநந்த பாரபாமே
கெதியென்றுஞ் சாரந்திடாமல், முத்தாகஞ் மேரதி

பாககள்-அறிவு சொல்லுவது வசனம்-மனது சொல்வது

வைத்தநூல்தனை யாராயநது முனைநதிடாமற், பத்தி
நிலைநில்லாமற் சிந்தனையு மோயாமற் பார்ப்ப
தென்னே. 2

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆ! இனி யாதோ பாததைச் சார
வில்லை யெனவும், நூலினுட்பொருளை யறிநது முனை
கொள்ளவில்லை யெனவும், பத்தினிலையி னிறக்கவில்லை
யெனவும், சிந்தனைகள் அறுக்கவில்லை யெனவும்,
சொல்லுகின்றனவற்றைக் ககாலத்திலுமயானறியா
தவனாகயிருக்கின்றேன். இஃதநகரங்கப்பாஷையாக
விரக்கின்றது. மாடு, மக்கள், பெண்டிர், சுற்றம்,
வாணிய முதலியனவே பொருளெனனுன்னியிருந்த
வெனக்கிப்போது திடீரென்று நான்கு வகையில்
சிந்திக்கச் சொன்னீர் ஸ்பஷ்டமாகப் புலப்படுமாறு
புகல்செவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

மாடுமக்களுஞ் சுற்றமுமபெண்டிரு மாளிகை
யுடன் வாழ்வு, நாடுராசசியமாணடிடும புகழ்ச்சியு
நமம்தென்றே தேகத்தி, நூடுசென்று நீயெனதுடல்
யாடுன்னவுமுன் றலுத்திடுநெஞ்சே, வீடுவிட்டுயிரேகி
டுமபோதினில வினைவழிநுழைந்தாயே. 3

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) தேகத்தினுள்ளே புகுநது மாடு, மக்
கள், சுற்றம். பெண்டிர், உயாவாழ்வு, தேசாதிபத்தி
யப் புகழ்ச்சி முதலியவை சதமென்றும் தேகமநான
ளனது என்று பாராட்டியுழலுகிறாயென்றும், முடிவு
காலத்தில் வினைவழியிலே உயிரை நுழைக்கிறாயென்

றுஞ் சொல்லுகிறாய். நீ இதுகாறுங்கூட இருந்தாயா இல்லையா இதுகாறும் யாதும் புகலாதிருந்தவா றெனனை இப்போது இங்ஙனஞ் சொல்லுதற்குக் காண மெனனை என்று மனங்கேட்க அறிவு கூறு கின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

கேணீநெஞ் சமேபுன்னிட வயதிலே கிடந்துலைத் தனமினனாள், வீணிலேபல சென்னமும யெடுத்த தின மெலிந்திடுமபோது, ஊணிலெனனை யானறி யாமலே புத்தமாரோக்கத்தாரா, காணுமிப்படி மானிடதேகமுங் கண்டதுமறிவாபே. 4

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) அனேகந தீரேகத்திற பிறந்துபிறந் திருக்கின்றதாகவுஞ்சொன்னீர், அவற்றுளிமமானிட திரேகமருமையாக பெரியோர் கிருபாரோக்கத்தாற கிடைத்ததாகவுஞ் சொன்னீர், அது தெரிபுமபடிக குச சொல்லுமென மனங்கேட்க அறிவு கூறு கின்றது.

வேறு.

நாலுவகையோனியிலு மெழுவகையின் றேற மகது நளினமாக, மேலுகந் மாடநதா னெடுப்பேவ யருமையாய் மெய்யனாக, பாலுபேபுனமனமுடைத தாய புண்ணியமேமிசூரது பவங்கீழாயதகளளி, நூலுணாவதருமை நெஞ்சே யிருவினபி லொரு வினையை நொறுக்கித்தகரீன 5

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை) ஆனால் மனிட கேக மெடுபபதருமை யென்று சொன்னீர், அதிலும மெய்யனாக உள்ள மற்று பாவமபோக்கி புண்ணியமிசூரது நூலுணாவ

தருமையென்றுங் காட்டுகிறீர். அப்படியானால்
மானிடதேகத்திலேதானே பலவிதமாயருமையாகிய
தேகமுண்டோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறு
கின்றது

அறிவு கூறுதல்.

மனிதரிலும பறவையுண்டு விலங்குண்டு கல
லுண்டு மாழுமுண்டு, மனிதரிலு நீர்வாழுஞ் சாதி
யுண்டு அநேககுல மனிதருண்டு, மனிதரினில மனித
ருண்டு வானவரு மனிதராய வருவதுண்டு, மனித
ரிலே பிறப்பறுக்க வந்ததே யருமையெனவகுத்தார
முன்னோர். 6

(அ-கை.) ஆனால் தேகமெடுப்பது எவ்விதம்?
வினையென்பது ஒன்றே இரண்டோ? இதில் சகாய
வினையது? வினைவழியாய் தேகமெடுக்கிறது யாரா
லேயென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

எழுவகையின ரோற்றமாயக் கடந்தோ றும் பல
விதமா யினபமுற்றே, பழுதறவே தேகம்வருமபேய
மனனே நீசெய்த பண்பிலே, உருதருமிககாலதது
மொழியாம விருவினையர் னுகந்திறதும், கழிதரு
மிய வினைவினையிலொருவினையை நோக்குவது கடி
னந்தானே. 7

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் என்னாலே வினையுண்டாகிற
தென்றும் வினையினாலே தேகமெடுக்கிற தென்றும்
சொன்னீர். வினைவழியாய்ப் பலயோனிதோறும்
எப்படிப்புகுந்து ஜெனன மரணமுண்டாகிறதென்று
மனங் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

வேறு.

மனவாக்குகாயந்தான மருவுஞ்செய்கை
 மலாமணம்போலுருஜன்மத்தின்மயக்கதாலே
 இனமாகுமபிறவியினி லீழுததுக்கொண்டே
 எத்தனையே ஜன்மத்தி லிறக்கச்செய்யும்
 தனவாககாயப்பிரமமாவுஞ் சிந்ஷடிசெய்ய
 தான்றானே வளநதிநதக தாணிமீத
 இனமாகுவெம்பாசந தன்னிறசிககி
 இறந்தார்களபிறந்தார்களினனாரெஞ்சே. 8

மனங் கேட்குசல.

(அ-கை.) ஆனால் பிறந்தாலு மிறந்தாலும
 வேதாகம சாதாரண சொற்படி நடந்தாலு, தேவேந்
 திர பதவி பிரமபபட்டமுதலான மடையலாமென்று
 சொல்லுகிறார்களே, அது சுசமலலவோவென்று
 மனங்கேடக அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

முந்த ஜன்மமாம புண்ணிய மிருநதிடின முக
 கிய முண்டாகும், பிறந்த ஜன்மமாம பாவமே மிருந்
 திடில் பெரியகோர துயராகும், அந்த ரெண்டையு
 மறுத்திடி லொளிதரு மான்கழற றுணையாகும். பந்த
 மானதோர் புராணம வேதங்கள் படைத்ததை யறி
 வாயே.

மனங் கேட்குதல.

(அ-கை.) ஆனால் மும்மூர்த்திகள் பட்டமா
 யிருந்தாலும், தேவேந்திர புகழ்ச்சி பெற்றாலும்,
 பினனும் பூலோகத்திலே பிறப்பதுண்டோவென்று
 மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

வாழ்முமாயை னிருத்திர னிந்திரன் வானவான
லும. சூழ்முமாய்க் கமயினயந தன்னிலுஞ் சுகமுடன
வாழ்நக லா, துழ்முமன தொல்லுலகில வந்துறு
வாக. னியோராபுகழநதேறற, வீழ்மும நெஞ்சமே
யாந் பசாந்தில னிஞ்சகுழி விழுந்தாயே. 10

மனங் கேட்குதல்.

(அ-ஊ.) ஆனால் விவதா கம புண்ண சாஸ்திரங்
கள உண்டாகி வைத்தார அவற்றாலே என்ன பிர
யோஜனம் என்று மனங்கேட்க அறிவு கூறு
கின்றது

அறிவு கூறுதல்.

நா ஜெனமதனை எந்ததுப பாவத்தினில் நழு
கிடா த்வவண்ணமே, திபதாகவே யீசனுதகாஹி
செயபவா புண்ணியமென்றே, வாழ்நடைந நல்
வியாசுஞ்செயதவாவழங்கிடுமசுனலே, பரவடியை
யிறுமுததாக ளிருக்கீப பற்றற்றப பாகதாரே

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் ஒருவா செய்கிற பாவ புண்
ணிய மொருவருக்கு உண்டென்கிறது.

அறிவு கூறுதல்.

ஒருவாசெயதபாவபுண் ணியமொருவாக்
குண்டென்றுசொல்லுகின்ற ஆமைநெஞ்சே
தருகுப வாவருயிராசுருக துணையாரசொலவாய
தநகைதாயபெண்டுபிள்ளை துணையுமாமோ

வருகுமநதவியா திகளும வினேதானல்லோ

மககள்பெண்டிதநதைய வாங்கிககொண்டு
திருகுமவாபினனொருவாக கீந்ததுண்டா

திருஷ்டாநதங்கண்டுநீ தெளிந்திடாயே. 12

மனங் கேட்குதல.

(அ-கை.) அபபடியா னுல புராணங்களிலே ஒரு
வர் செயத பாவபுண்ணியம் மறறொருவருக்கு உண
டென்று பொய்சொல்லவேண்டிய தென்னவென்று
மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல.

பாசபநதமானதொரு மூடர்க்கிந்தப

பற்றுதலையயாவிட்டால் நம்பமாட்டாரா
ஆசைகொண்டுசெய்யார்கள விகாதஞ்செய்வாரா
அதனாலேபொருததம்வைத்துச் சொன்னதல
நேசமிதுபோலவே பகைததார்பாரு [லால்
நீக்கினாலேவெறுகெடு நிலத்தோர்க்குண்டோ
மோசமிதுநம்பாதே நெஞ்சுகேளு
முனைநதவாக்குச்செயதபலன முடியுநதானே.

மனங் கேட்குதல.

(அ-கை.) ஆனால் ஒருவாக்கொருவா நனமை
துனமைக கூட்டுற விலையே. அபபடி யிருக்க ஒரு
குடுமபத்தில் பந்து ஜனங்களில் தாங்கள் ஒன்றுக
கொன்று பிறவற்றிற் கிடங்கொடாமல் உள்ளுக்
குள்ளே அநேக விகற்பத்தோடு மனம் பேதித்து
வாழ்கிறார்களே எந்தப் பற்றுதலையென்று ஒன்று
போ லிருக்கிறார்களென்று மனங் கேட்க அறிவு
கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

பெண்ணொலும்பொண்ணொலும் பூமியாலும்
 பெருக்கவேயிசைசெகொண்டொன்றுக்கொன்று
 தினனாகளுறவாடிச செததாரவலாற
 சோநதுமனமொன்றாகிச சிறந்திட்டாரோ
 கண்ணலேபாராத்துநீ சுகங்கண்டாயே
 கவலைக்கேயாளாகி மருததிழந்தும்
 புண்ணகிப்பிறப்பிற புகுந்திட்டாயநீ
 பூமலாததாடுணையென்று புகழுவாய்நெஞ்சே.

மனங் கேட்குதல்.

(அ - கை.) ஆலை வினைவழியே யுயரித
 தேகத்தைவிட்டு இனிமேற நேகமெடுக்கிறது எந்த
 தேகமோ அதைத் தெரியுமபடியும் இததேகத்தை
 விடும்போது யாதொரு குறிகளுண்டோவென்றும்
 மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

வெண்பா.

தேகந்தனிறபொறியுஞ் சீராமபுலனகாரணம்
 ஆகாதுறக்குமப்போ தநநேரம்—போகமது
 எவவிடத்துச்சென்றதோ யேறகுங்கடவடிமை
 அவவிடத்தை நன்றா யறி.

(அ-கை.) ஆனால் வினைப்பயனுமறிந்தேன் இந்த
 அருமையாகிய மானிட தேகம் வந்தது மறிந்தேன்
 வேதாகமபுராண சாததிரங்களது கட்டுப்பாடு மறிந்
 தேன். பிறப்பிறப்பெனகிற விவரமுமறிந்தேன் வினை
 வழியே தேக மெடுக்கிறதென்னும் விவரத்தையும்

எனனால் வினையுண்டாகிறதென்பதையு மறிந்தேன்
ஒருவாகுகொருவா நனைம-கீமை-உதவியில்லையென்
பது மறிந்தேன் ஒரு குடுமபததிலே பல ஜனங்க
ளொன்றுபோற கூடி வாழுகிற பந்தததையு மறிந்
தேன. எல்லா முள்ளபடி ஒததுக்கொண்டேன்.
அரசனது திருவடி நிழலைபடைக்கிறதே சுகமென்
றசைக்கொண்டேன். இதனை நாளாக வெனனை
நம்பியிருந்த குடுமபததாரெல்லாம இளமைகளாக
விருக்கிறபடியினாலே அவர்களை விட்டு விட்டால்
வேறு கெதியின்றி அவர்கள் வருந்துவாராதலா லவா
கள் பகசுவகால பரியந்த மிருந்த காக்கவேண்டு
மென்று பரிதாபப்படுகின்றமையா லதற்கொரு வய
ணஞ் சொல்லுகவென்று மனங்கேட்க, அறிவுகூறு
கின்றது.

அறிவு கூறுதல.

விருத்தா.

அவரெல்லாமிருக்கவிப்போ துன்னையேம
னைழததுவிடிலியாதுசெயவாயழகுநெஞ்சே
யிவாகளுக்குப்பிழைக்கும்வகைத திரும்பிவந்தே
யேதுவாயமுடிப்பதுண்டோ வெண்ணிப்பாரு
தவறிநீகடமவிட்டுப் போ குமபோது
தான்கூடமாண்டாரோபிழைப்பில்லாமல்
அவ்வாகஞ்சசிவன்றுணையென்றெண்ணிடாம
லையததாலிப்படியே யலைவுறறயே. 16

மனங் கேட்குதல.

(அ-கை.) ஆனால்றியலானேன், இனிமேற்பாச
பந்தததில் வீழ்வேனோ திருவடியை யடையாமல்
இருப்பேனோ ஆனால் இன்னுங் கொஞ்சகாலம்
பொறுததுதான திருவடியையடைவதற் கேதுபண்
ணிக்கொள்ளுக கூடாதோ இப்போதுதானே துணி

நதுகொள்ள வேணுமோவென்று மனங் கேட்க,
அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

காயமனவாககுதகான தளநதபோது
கருததறிநதுவுறுசியற்றுப பாசமீறி
நேயபநதமாயகையினிற பறறிகொண்டால
நெறறிககணபடைததவாதா னிலைபசிப்பாரே
மாயமானயிநதககாயநதா னும
வல்லமையோவெததனைநாள வாழுமோசொல
காயமதுநிலையல்ல வென்றுமுன்னோ
கண்ணொளிமழுங் குமுன்னே கதியுற்றோ. 17

மனங் கேட்குதல.

(அ-கை.) அபபடியானுலசாலவுமசசங்கொண
டேன, இனி திருவடி யடைவதற்குப்போன்ற வழி
சொல்லென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல் வெண்பா.

முந்திப்பரிபூரணமாய முததியடைநதவாகள
சிறதைமகிழநதோதுஞ் சிவநூலை-யுநதியுநதி
பாராததறிநீனறைய பகுததுபப குததுநெஞ்சே
சேர்ததறிநீ யெனவசதகிற சொல. 18

மனங் கேட்குதல.

(அ-கை.) அபபடியே சொல்லுகிற சில நூல
களைப் பாராதேன, திருவள்ளுவநாயனா முப்பால
வைததுக குறளசொன்னகிலே “துறநதாராகருநதுற
வாதவருககு மிறநதாருககு மிலவாழ்வானென்பான
றுணை” என்று சொற்றன ஈஃதெனன காரணத்தினு
லென மனம் வினுவ அவற்றிற கறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

விருத்தம்.

யாவிரிநுககு நிலையதனை யவாக்கே யதனினினை
யநுரமுவர்முதலாம, ரிஷியோராககு முழுககதது மந்
தோர் காமியர்க்குந, தேவாககுந திறமுதலாய் சிறக
கக காட்டு கண்ணொளிபோல், நாவிலிருந்தே அஞ
சனமாய் நவினற மொழியென னாயகமே. 19

மனங் கேட்குதல்.

(அ - கை.) ஆனால் முத்திநிலையை மாததிரம
தனிமையிற பேசுகின்ற நூறதான எவவிதமாகச
சொல்லுமென்று மனம கேட்க, அறிவு கூறுகின
றது.

அறிவு கூறுதல்.

வெண்பா.

தேகமெடுதகதுவுஞ் சிந்தையுடைதததும
போகசமுசாரத்திற புககதுவுந—தாகமது
கொண்டுதவிரத்ததுவுங் கூறுங்கனவெனவே
கண்டுசொல்லும நூலதனைக காண். 20

மனங்கேட்குதல்.

(அ - கை.) ஆனால் அநத நாலும பாராதேன.
அதிலுள்ள பொருளைச சங்கையற இப்படியிருக்கும்
என்று தெரிநதுகொண்டாற போதுமோவென்று
அதிக வினயததுடன் மனங் கேட்க. அறிவு கூறு
கின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

விருத்தம்

அறிவுக்கேசாட்சிகொண்டு நூலேபேசி
அங்கததைதானழிநது அகததைநோககு
குறிவைததபடியிருநது மெய்யைப்பொய்யாக் [ண்டு
குறறமென்றேபொய்யைத்தான் பொய்யாக்க

நெறியுற்று இருவினையுந் நீக்கிப்போட்டு
 நேசமுடன் சீன பாசமவைத்து
 பிறிவற்று ஒன்றாகி வாழலாகும்
 பேத்தத்துப்போகாதே பேணிககூடே.

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) அந்தப்படிதான் எனையனுபவிககிறதா
 பற்றெருவருடைய சகாயமும் வேண்டி யிருக்குமா
 என்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

வேறு

புகாசமயமாகின்ற பலசமயந்தன்னிலேபுகுந்தி
 டாமல், அகச்சமயமாகின் சிவசமயத் திசைசககே
 யகப்படாமல் நீ மிகப்பெரிதாம் புத்கியைநீ படைத்
 திருநகம் பெரியோரை மேவிடாமல், தகப்படவே
 பிறவியென்ற நோய்க்குள் சிக்கி தான் தளாவ
 தேனே.

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் பெரியோர்களைச் சாரவும்
 வேண்டுமோ வென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறு
 கின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

பெரியோரைச் சாராம லவர்களுக்கே யனபு
 செயது பேசிடாமல், துரியமாதீதத்தில் சிவபூசை
 செய்யாமல் சுற்றிசுற்றி, அரியயனுங்காணாத பரம
 சிவமென்பதைப் பற்றித் திடாமல், சரியென்று வினைப
 பயனுங் கொண்டதுவே கோலமாய்ச் சாதித்தாயே

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் தெளிந்த பெரியோர்களுக்கு
 ஜகத்திலே பியோஜனமிலலையே எவகிடத்திலிருப
 பால்களோ அவர்களைக் கண்டு தரிசிக்கலாமோ
 வென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்

வேறு.

தெளிந்த துறவியிகந்தனிலே தேகபரிாராத துவப்படிக்கு, பொழிந்ததேகாணத தனுபோகப்புவ னத்திழிந்தது மெச்செயலும், ஒழிந்ததுசிறதை தெளி வுறறே ஒன்றே சிலமென்றிருப்பாராக, னிழந்தபேரு மவரைக்கொண் டேறுவார்க ளிகத்தோரே. 24

மனங் கேட்குதல.

(அ-கை.) ஆனால் இகத்தில் சஞ்சரிககிறதினால் பெரியோர்களுக்கு இடறு வாராதோவென்றுமனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்

கருவிய கனறிவவுலகத்தைக் கனவென்றிருக்கக் கருத்ததனுள், ஞ்ருவைக்கண்டொப்புவமையற றுள்ளும் புறப்புமொன்றாகிக், குருவைப்பணிந்ததுநா ணத்தில் குலாவுமடியார ஜகந்தனிலே, மருவப் பொருந்தி வாழ்ந்தாலும் மாசற்றிருப்பார வல்ல வரே. 25

மனங் கேட்குதல.

(அ-கை.) ஆனால் விபரீதமிருந்து வந்ததானால் அதை நீக்கிக்கொள்ள வல்லனை மயுண்டோ வென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது

அறிவு கூறுதல்.

முதலிருந்தவஞ்ஞான மூடமான சத்தியையும், பந்தமற்றேவதுணரிந்து பாரபரிணை தினமுங்கைக் கொண்டு, சிறதை தெளிந்தே குருபரிணைச் சிலமென மெண்ணுந் துணிவதனால், தொந்தமருத்துச் சிவானந்தச் சோதியதுவாய்ச் சுகிப்பாரே. 26

(அ-கை) அபபோபப்பட்ட பெரியோர்கள் எந்தச் சாதியா யிருந்தாலும் தொண்டுபடலாகுமோ வென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

சாதிபேதந தனைக் குறித்துத் தயங்கிமயங்கித் தளராதே சாதியாவ தெவரறிவார் சருவவுடனு மொன்றாசசே, சாதியாவ ரெவரென்னில் தனனை யறிந்து சிவமான, சாதிபெரிய சாதியென்று சாற்று மறைகள் சத்தியமே.

27

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை) ஆனால் பெரியோர்களைச் சாதிபிரித்துச் சொல்லுகிறதெனவே குற்றமுண்டோ வென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

ஞானமபதியா விழிகுலத்தோர் நாட்டிப்பிரித்தே சாதிதனை, யினசாதி யாரென்றே யிகழந்தா முத்தா பதகையும, ஆனபெரியோர் தங்கனையு மவரிலொன்றாக குறித்துக்கொண், மனமுரைத்தே யருநாகி விழந்துபோனா ரிகத்தோரே.

28

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை) இப்போப்பட்ட பெரியோர்கள் ஜகத்தோரிகமுதககத்தாக திரிவானேன, ஜகத்தோரிகமுவானேன, இதனால் யாருக்குத் துன்பம், யாருக்கு இன்பமென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

வேறு

பெரியோரைப்பித்தரென வுலகத்தோர்கள்
பெயரென விசுவதென பிரிந்துக்கேளு

இரிவராகளிச்சைபடி ஜகததோரபாரதது
 திவினையுமநல்கினையும் திரட்டிகொள்வார
 சரிவரசசென்றிருவினையு மொழிததுப்போட்டு
 சசசிதானந்தமென்றே பதததிறசாரதது
 துரியதீதப்பொருளைப் பெற்றறுமநதச
 சுயஞ்சோதியாகியே சுகமுற்றாரே. 29

மனங் கேட்குதல.

(அ-கை.) ஆனால் பெரியோர்க ளிருவினையும்
 ஜகததோ ருக்கு ஒப்புவித்துக் கமபெற்றா களை அவர்
 களை யிகழ்நத வுலகததார னன்ன லாபப் பெற்றாராக
 ளென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல.

பெரியோரையிகழ்நதவாகள பெற்றலாபம்
 பேசக்கேளநெஞ்சகடே பெருமையாக
 பரியேறிபோனவற்றான நீயிலவீழ்நது
 பதைததுபோயடிவயிறறில நெருப்பைக்கூட்டி
 நரிவாயில்பொருளபற்கு மினபமபோல
 நகைத்திகழ்ந்தேளரிவாயி னரகமபுக்கு
 விரிவானவெழுநரகில விழ்ந்தினைதது
 மெலிந்திடுவானென றுமறை வீசுதானே. 30

மனங் கேட்குதல

(அ-கை) ஆனால் பெரியோர்கள மகததுவ
 மிப்படியென்று மறியலானேன, அப்படிப்பட்ட
 மகாததுமாக்கள தெரிசனா கண்டுகொள்ளுகிற
 கறகு மாரகக முண்டோவென்று மனங்கேட்க
 அறிவு கூறுகின்றது

அறிவு கூறுதல.

வேறு.

குற்றமேதவகுறியாமலகுணமும பலவாயவிரி
 யாமல, ஓததுபொறிகள் புலனைதகு முறவாய நீயு

முகத்தினை, பத துமபதனமாகத்தான படசமிகவும்
வைத்துரைத்தாற, சிதசமகனைச் சிவக்குஞ் சிவா
நந்த போதமிதே. 31

மனங் கேட்குதல.

(அ-கை) ஆனால் எவாகளிடத்திலும் சாஸ
திரத்தின கேள்வி கேட்டுத் தெரியுமபடிச் செய்து
கொள்ளுகிறதுதானே, அவர்கள் ஆக்கினைக்கு உட்
பட்டுத் தொண்டிபண்ண வேண்டுமோவென்று
மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல.

வேறு.

ஐயமின்றியுடல்பொருளு மாவிழுந்து
மாண்டவனேயுன்னதென றளித்தபபினனுந்
துயயகுருநாதனுக்கே படிமையாகிச்
சொன்னபடிசேட்பதற்கே தொண்டனாகி
மெய்யென்னேறையவாமனமுங் களிக்குமட்டும
வேண்டினதோரோசோசனைக்கு மிதத்திடா ல்
செய்யத்திருமலபடியிற் காததிருநகரா
செவியதனிலுபதேசம் செய்வாராதாமே 32

மனங் கேட்குதல.

(அ-கை.) ஆனால் வெகு பிரயாசையாயிருக்கும்
போல இருக்கிறதே சாஸ்திரக் கேள்வி மாதிரிங்
கேட்டுக்கொண்டு யுகதியினாலே அனுபவித்து முக்தி
யடையக்கூடாதோ குரு சமுகத்தில் தொண்டு
பட்டுத் தான முததியடைய வேண்டுமோ வென்று
மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல.

வேறு.

இருவினையஞ்சமமுடைந்தே யெழுந்தவந்த
 வென்குருவாமாணிகக வீசனாக்கும
 குருவடிவாயம்பலவ ரூபதேசிதத
 குறிப்பைததானறியாயோ குருட்டுநெஞ்சே
 மருவுமிந்தவுடலுக்கு ஞாடலைக்காட்டி
 வாக்குக்குவாக்குளி மனமுமொதது
 திருவடியிலடையகுரு முகூர்த்தமல்லாற
 சிவானந்தபோதமுந தெளிந்திடாதே. 33
 மனங் கேட்குதல.

(அ-கை.) அப்படியானால் ஞானை ரியரிடத்தில்
 அனுகூலகம் பெற்றுக்கொண்டால் போதாதோ
 சாததிமும் பாரக்க வேண்டுமோ வென்று மனங்
 கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல.

வேறு

சேறுபோலதளதளென வலைபூமிகுள
 திடமானகம்பத்தை நாட்டினாககால
 மாறுகொண்டுவிழித்ததிடுமென ததனாசுறறி
 மணற்கலைக்கெட்டிதது முறைக்குமாபோல்
 கூறுகின்றசாததிததின சாட்சிகந்த
 குலைத்திடாததிடமுறறுக குறித்ததுநின்று
 வீறுகொண்டுநெஞ்சேநீ யனுபவத்தால்
 மெயஞ்ஞானவீடதனில் விளங்குவாயே. 34
 மனங் கேட்குதல.

(அ-கை.) ஆனால் சாததிம தெரியாதபோகள்
 சறகுருவினிட முபதேசம்பெற்று சாதிதது அனுபவ
 மடைந்த போகள் பெற்ற காட்சிநூலிலுள்ளபொரு

ஞக்கு ஒததுககொளளுமோ வென்று மனங் கேட்க
அறிவு கூறுகின்றது

அறிவு கூறுதல்

உறுதிகொண்டபிள்ளையென்ற லாசானவைதக
உபதேசங் கேட்டளவி லுறுதிகொண்டே
இருதயகதிலநாட்டினது நழுவிடாம
லெப்போதமுருபத்தி தவற்டாமல
மறுகவலைசாராம லானறப்பெற்றால்
வழுங்குதூலபேசுகின்ற வனமைககொசுகும
கிருனபதருமமுத்தியே யடையலாகும
கிட்டனவாககேதுகுறை கேடிலநெஞ்சே 35

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் ஞானனுபோகம் ஒருவா
பெற்றநிறந்தால் பெறுதவாகள அந்த வனுபோகத்
தைச சொல்லென்றும் காட்டென்றும் சொன்னா
லவாசுநுகுஒததுககொளளுமபடி சொல்லகாமோ
அப்படி இப்படியென்றுங் காட்டலாமோ ஆகிலும்
மெய்ப்பொருளினிட பிரகாசத்தைப் பேசினால் மன
பொதது களிப்பாக்களோவென்று மனங் கேட்க
அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

ஒருவா தினமொருவா சொரிந் துறறபோது
வுறறவாககோ சொரிநதவர்க்கோ வுறறுப்பாரு
மருவுமந்தசொப்பனத்திற கண்டகாட்சி
பகிழ்நதவாககோ கேட்ட வாககோமதிததுப்பா
உருசியுடனறுசுவைகொண் டுண்டவாக்கோ [ரு
உகமையுடன்கண்டவாககோ ஆன்றிப்பாரு
தெரிசனமுங்கண்டுசிறதை யறறபேர்க்கு
சிவஞானமவாவர்க்கே தெளியுநதானே. 36

மனங் கேட்குதல.

(அ - கை.) ஆனால் மெய்ப்பொருளினுடைய பிரகாசம் அவாவாகக் கண்டு களிக்கப்பட்டது தானேவென்று மனங் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல.

நீதானேயறிந்தாலே நினைக்கவேண்டும
நிட்டுரொசொல்லுகின்ற நெறியிறசென்றால்
போதாதுபோதாது பொருதுகளுளே
புலியிருக்குதென்னப் புதுதுபாததால
வேதாளமென்றதொரு மயக்கநதீரும
மெய்யடியாராமனங்களிக மென்வாழ்வான
வாதாடிமுதகாகளை விட்டிடாதே
மனமேதீயள்ளபடி வணங்குவாயே. 37

மனங் கேட்குதல.

(அ-கை.) ஆனால் சனிததனியே சுகமடைவதாயிருக்க, பெரியோர்கள் ஒருவாக்கொருவா கூடிக் கொண்டு ஆனந்தமிருந் திறவாடுகிறார்களே அஃ தெவ்வித காரணமற்றி யென மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல.

மறப்பானமூன்றுடனு மிழந்தமுததா
மனவெளியாபடெருவெளியில மருவலாலே
துறப்பானவாகாச மொன்றாதனனில
சூரியனறனபிரகாசத கோற்றமபோல
சிறப்பாகக்கேகத்தி லிழந்தமுகதா
திருஷ்டியினறகலநகொன்றாயத தியானிப்பரா
மறைப்பானதிலைநெருசே சுண்மணிகளுள் [கள
வன்னியொளிமருவூற்றத வண்மைபாரே. 38

மனங் கேட்குதல.

(அ - கை.) ஆனால் சாததிரங்களிலே சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமென்று சாற்றுகின்றதே யவற்றுள் முன் சொல்லிய முததொழிலுஞ் செயது முடிந்தபின்னரன்றோ ஞானமறியவேண்டியது. அப் போதன்றோ ஞானசாரியா கிருபாகடாக்ஷம் வேண்டியதென்று மனங் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல

சரியைமுதனமுததொழிலுஞ் செய்கின்றோர்கள்
சாயுச்சியமுத்திரை யை பணியவேண்டும்
உருகியுடனமுதளித்துப் பாகபூஜை
உண்பையுடனுபசாரஞ் செய்யவேண்டும்
பரிசைகொண்டுசோதித்து நிறைதசொல்லி
பகைத்துவிடினகைத்திடுவா பலனோப"ழாம
விரிவுகொண்டுமயங்காதே யுற்றுப்பாரு
வீணருடனகேளவிவிட்டு மெய்மமைப்பாரே.

மனங் கேட்குதல.

(அ-கை.) ஆலைவவளவு மகத்துவ மிருக்கிற படியினாலே அம் முததொழிலினது லாபமுஞ் சுஞ் வினாலே முடித்துக்கொள்ளலாகாதோவென மனங் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது

அறிவு கூறுதல.

சாயுச்சியமுத்திரையை எடுத்துக்காததுச
சங்கையற்றுத்திருவுளத்துப்பாங்குகொத்தால
நீயுச்சியமாகவென்று கிருபைநோக்கில
நேரானமுததொழிலி னிலாபநோந்து

மாரிசசிவமாகவே யப்பலததான

மலரடிககேயனபாகச செலவாயநெஞ்சே
பாரிசசிவமாகவே பெறறேருண்டு

பாரபரததையடைந்தகின் பண்பிதாமே. 40

மனங்கேட்குதல.

(அ - கை.) ஆனால் ததகைய யனுபவத்தை இல
லறத்தினின்று பெற்றுள்ள வெநேனு முண்டு
கொல்லோ, அன்றேல துறவறமபூண்டு சநியாசி
யாய பறபல வித வையா ககையமும சாவசங்க
நிவா ததியுஞ்செயது, ஜெகசஞ்சாரததை விட்டகன்று,
ஆரணிய சஞ்சாரமுற்று வருபவர்களின் ஞான
மெனனு மற்வு பிரகாசமாகி ஸ்பஷ்டப்பட்டுளரோ
வென்றும், இவர்களிலுந்தன மனதுக்குடிகொண்ட
வஞ்ஞானநகாரததை யோட்டும வனமையிலராகி
மூடராதலு முண்டோவென்று மனங் கேட்க
அறிவு கூறுகின்றது

அறிவு கூறுதல.

சன்னியாசியானதிலு மூடருண்டு

சமுச்சாரஞ்செயவதிலு ஞானியுண்டு
முன்னாலேயே துவாய பிராசதுவங்கள்

மூட்டி விட்டு ஞானிகு முறைதப்பாது
பின்னாலேயிருவினையுந தொடாச்செயது

பெற்றறிவாராசனறன கிருபைகொண்டு
பின்னாபின்னங்களா வென்றெண்ணுதே

பெருஞ்சோதி முததிரையைப் பேணிககூடே.

மனங்கேட்குதல.

(அ - கை) ஆனால் இல்லறத்திலே யிருந்தும்
ஞானம் பெற்றுக்கொள்ளலா மென்கிறது சுருவாக
விருக்கிறதே உலகத்திலுள்ள பலரும் ஞானசாரிய

ரிடத தனுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டு முததியை யடைவ தருமையா யிருக்கிறதே அதிலென்ன பிர யாசையென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

யாவாகளும்பெரியோரை யடுத்ததுககாதது

அவரடிக் கேபணிநதுமிக வனபுசெயது

ஆவலுடனபன்னிரண்டு வருடங்கா தது

மப்போதுபக்குவத்தை யசசோதிசதுக

தேவாமுதனமுவாகளுந் தேடிககாணுத

திருவடியுமுடிநடுவுந் தெரிசிககததா

வைதனனுபதேசஞ் செயவாரநெஞ்சே

நன்றியறிவாலவெகுபூசை நவின்றதா"மே. 42

மனங் கேட்குதல்.

(அ - கை.) ஆனால் புண்ணியமிருநது, சிவசார பததி நேயம் சிவாரச்சனை வெகுகாலஞ்செயது, பின்னே நல்லறிவு பிரகாசித்திருக்கும் போதற்குப் பற்பெரியோர்கள் தரிசனங் கிட்டும அப்போப் பட்டவன ஆசான திருவுளத்துப் பாங்குகொத்தது நடநது பரகதியடைவாரென்று சொன்னது மறிய லானேன. ஆகிலும், பெரியோர்களை யடுத்தது அவா திருவுளத்துக்குப் பாங்குபோல நடநது தீகைஷ்யம் பெற்றுக்கொண்டு சாததித்திலுள்ள பூட்டை அனு போகத்துக்கும் ஒப்புமபடி தெரியவுங் கேள்விப் பட்டுக்கொண்டு ஆசாரியரைக் கவனியாமல் மதங் கொண்டு ஆசாரியா திருவடிசூட்ட மகிழ்ச்சியிலலா மலும், பூரணதீகைஷ்யாகாமலும், தட்டிப்போகிற துண்டோவென்றுமனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல.

அடியாருக்குத்தொண்டாவ தருமைநெஞ்சே
 யவரவாக்ருவிட்டகுறை யடுத்தகாலம
 பிடியாமலிருப்பாரோ தொடடுககொளவார
 பேதமைகளாலுலகப் பிணக்குவநது
 குடியாகுமதனாலே நழுகிப்போவார
 குற்றமறச்சற்குருவைக குறிககச்சொல்லும
 விடியாதகாலத்தி லிருளேயாகும
 விடிந்தபினபுணனுக்கு வெளிச்சமாமே. 43

மனங் கேட்குதல.

(அ-கை.) நீர் உலக விபரீதம் வருகிறதாகவும,
 அதனாலே ஆசானைவிட்டு நழுவும்போது ஆசானை
 குற்றமாகக் குறித்துக்கொண்டு போகிறதாகவுஞ்
 சொன்னீர் அறியலானேன. ஆகிலு மிவவளவிலே
 நழுகினாலும், இன்னொரு தேசம் புண்ணியமிசூரத்
 மானிடமா யெடுத்தது, சந்தியிலே விட்டகுறைமுடி
 யுமபடி ஞானசாதகிரியா கிருபையடைநது. முததி
 யடைவாராகளோ வென்று மனங் கேட்க, அறிவு
 கூறுகின்றது

அறிவு கூறுதல.

இவவளவநதொட்டேகும் போதுமீண்டும்
 இகபோகவிபரீதம் வந்தாலுநதான
 அவவளவநதானகுருவின் றிருவுளத்துக
 கனபுதவருமலே யகனருனாகிற
 ரெவவளவாயவிட்டகுறை தாககும்சோககுந
 தேசிகனைக்குற்றமென்னில தெளிந்துமேலாம
 நவவளவாயிழிநதுங்ரும பின்னுமநத
 ஞானகுருத்துரோகமுற்ற நரகெய்வாரே. 44

மனங் கேட்குதல.

(அ-கை) ஆனால் ஞானசாரியரிடத்தி லொத
தாபபோல் இருநது தெரிநதுகொண்டு ஞானகுருத
துரோகிதானே தான தெரிநதவனபோலே பேசுகி
றானே உலகத்தாராகஞ்ஞ சிறிது போகள அதைக்
கேட்டு மயங்கி ஒத்த வணங்குகிறார்களே அவர்க
ளுக்கு மிவாகளுக்கும் என்ன லாபங் கிடைக்கு
மென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல.

புலித்தோலைப்பசுவுரித்துப் போர்த்ததுகொண்டு

புளியென்றறபுலியாமோ வினனங்கேளு
பலிப்பாகபெணபோலே புருடனவேடம

பகட்டினாலவனுருவம் பாவையாமோ
சலிப்பானநாகத்தில வீழுமாண்பா

சறகுருவினிடத்திற் கறறுகொண்டு
நலிப்பாகப்புலிப்பாயு மிபலபுபோலே

நானிலத்தோரவணங்கினதா லீனமாச்சே. 45

மனங் கேட்குதல.

(அ-கை) ஆனால் அவனறனுங் குருததுரோகி
யானபடியினாலே எவ்வளவு தெளிவாய் பேசினாலும்,
முதலி விலககெனப்பது சரியே. அவன நிச்சயவா
னென்று நேசிக்கிறவாகட்கு என்ன இலாபமென்று
மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது,

அறிவு கூறுதல.

மரப்பாவினமுலையதன்றபா லுண்ணலாமோ

மலடிகஞ்சசுதனுடைய மகிழ்ச்சிபுண்டோ
தூரத்தரியாததண்ணீ பபாம பதனதலையிற்

துலங்குமணியிரத்தினமுந் தோன்றுமோசொல்

பாததினிடநிலையதனைக குருமுன்பாகப்
பதியாதமுடனையே பணிந்ததாலே
வியாததமேயல்லாம லுதவிசெய்ய
மெயஞ்ஞானமுண்டாமே விளம்புநெஞ்சே. 46

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் அறியலானேன ஸ்திரீ
கட்கு ஞானம் வராதென்றும், புருடாக்ருமாதிரி
ஞானமுண்டெனல எதனாலே? அஃது விளங்குமாறு
சொலகவென்று மனங் கேட்க, அறிவுகூறுகின்றது,

அறிவு கூறுதல்,

அஞ்சுகின்றபெண்ணென்று மாணென்றுநதா
னஞ்சுபஞ்சபூதத்திற பிரிந்ததுண்டோ
நெஞ்சிலுள்ளவஞ்சகங்கள் வேறுமுண்டோ
நிறமவேறோருணமவேறோ நேசமவேறோ
மிஞ்சுகின்றவயிராதாணை பெண்ணென்றுண்டோ
மெய்கண்டநூலதிலே பிரிந்ததுண்டோ
சஞ்சலததாற்சொற்கேட்டு மயங்கிடாதே
சங்கையறமுன்னுலைச் சாரந்துபாரே. 47

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் பேதமை யென்பது மாதாக
கணிகல மென்றும் ஒளவையாரா கூறியதென்கொ
லென்று மனம் வினவ, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்,

ஆணுகுமபெண்ணுக்கு மவ்வொன்றேயாம்
ஆலுமபேதைகுணம் பெண்ணுகுணம்
வீணுகுயெடுத்தஜென்ம மனந்தங்கோடி
வீவேகமுத்தியடைங்கவாக ளதிலுமுண்டு

ஊணுகுத்தேடியுண்டு வுறங்கிச்செத்த

வுலுத்தருண்டுபுருஷரிலே மனநதங்கோடி
தாணுகுயேகசரா சாநதாநெஞ்சே

சறகுருவுக்கப்படியே சாநதுபாரே.

48

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் அதவு மறியலானேன நான்
கேட்கப்பட்ட சங்கைகஞ்ச சரியென்னுமபடி சமா
தானங் கொடுத்த நன்றாக ஒருமையாய தெளி
வுடனே யா சொல்லப்போகிறார்கள். இனிமேல
நடக்கவேண்டிய தென்னவென்று குதுகலங்
கொண்டு மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

இன்னமின்னப்பிறவிகிற பிறநதன்னரே
வினிபே லுப பிறவாம லிருக்கைநனரே
வுன்னுகின்றநீனவேது கருத்தங்கேது

வோ துகின்றவாக்கேது செவிதானேது
பன்னுகின்றகலையேது பணதானெங்கே

பாடுகின்றசத்தநதான தொனித்ததங்கே
முன்னிலையொருனகுரு மொழிநததேது

முத்திரெறியாயமனதே முனைதுபாரே.

49

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் எவ்விதத்திலேயும் பாராக்கு
மளவில் இநதக குடுமபச்சேறநில உழைத்துக்
கொள்ளுகிறதும், அதற் கொத்தாசையாய உலகத்
தோ சொல்ல விசுவாசமாயஒத்துக்கொள்கிறதும்,
து கமையொழிய வுள்ளபடி குடுமபத்தார என
மேல் பிரியமா யிருக்கிறதே யிலலை. எப்படியெனில்,

நான் சிலநாள் சம்பாதனையில்லாமலும், தேகசௌக
கிய மிலவாமலும், ரோகஸ்தனாக விருக்குப்போது
சாவத்திரபோகனும் என்மேல மனது சலிப்புறறிநுந்
தது கண்டேன், ஏவல பணிவிடையில் வெறுப்பான
துங் கண்டேன், சாலவும் பிரகளை தப்பியிருக்கும்
போது பெண்டு பிள்ளைகளை எதிர்த்து ஐந்தி
யைக் கேட்கச் சொன்னது கண்டேன் அவ்வாக
ளமுடி போது ஒப்பின் சொல்லி அழுகிற உபணமுங்
கண்டேன். எல்லாப் பொருளை யிச்சித தீர்ப்ப
தென்று மறியலானேன், எனக்கு உரிமையானபோ
ஒருவரையுங் காணேன், அல்லது சிலநாளுழைத்து
மக்கண முதலாகிய போ சம்பாதிக்க சாமாததியம்
வருந்தனிலும் உழைத்துப்போட்டு அதன்பின்சுமமா
யிருப்போமென்றோம் எனனிச்சைப்படி நடக்கவு
மாட்டாது, அதுவு மறியலானேன், ஆகையால் சத
துருவாகிய இந்தப் பேயக்கூட்டங்களை விட்டு காயந
தளராமுன சிவனறிநுவடியடைவதற்கு நீ சொன்ன
படி சத்தியமாய் நடப்பேனென்று மனஞ் சொல்ல
அறிவு கூறுகின்றது

பணியறுதல முற்றிற்று.

—

அறிவு கூறுதல

வேறு.

பொன்னிறஞ்சமே சொற்படி கேட்கவும்
பொருந்தியநன்றாக, இன்னமின்னமும பேதமை
கொளவையோ யிலலறந தனைவிட்டு, தனைந
தான் அறியாமலுஞ்சிவனடிசார்வது மிழநதாககால்,

பின்னம யின்னமா யிரண்டுங் கெட்டானென்றே
பேதமை கொள்வாயோ. 50

மனங் கேட்குதல.

(அ-கை.) இதனால் நான தெளிந்த விதத்திலே
பேதமை யெனப் திருகருமிடமுங் கானேன, சாவ
பணியு மறுதது விட்டேன ஆனால் தெளிவாய்க்
கேட்பதற்குத் தெரியுமபடி செய்யு முதவி வேண்டு
மென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல.

சுததநெஞ்சமே சற்குருமலரடி தொழுவகை
கேட்பாயேல்,பததஞ்சியே மாண்பிமானமுட பற்றற
விட்டேனீ, குற்றமேதுமற நெவவிடங் காண்கினுங்
கூறுதற களிப்புறது, பற்றுமாகியே திருவடிகெதி
யெனப் பண்புடன பணிவாயே. 51

மனங் கேட்குதல.

(அ-கை) ஆனால் மாண்பிமானம் விட்டு
குருவை யெவவிடங் காண்கினும் மனோவாக்ருக
காயம் ஒதது அன்பு களிகூரது எண்சண்
தேகத்தை இரு கையாக்கி நனமலரால் அவா திரு
வடிகுஞ்ச சாததி தீரக்கத தெண்டம் பண்ணச்
சொன்னீ அதற்குச் சந்தேகமில்லை. இவ்வளவு
யிழநதுநான் இதற்கு அஞ்சவேனோ? அப்படியே
செயவேன. ஆனால் அதிகமாக உலகத்தாரா இகழ்த
தக்கதாக குரு மிகுந்த அசங்கிய ரூபமாக விருந
தால் நான் பண்புமளவிலே நிர்திப்பார்களே அவ
லது அவ்வாறிருக்கினும் அப்படித் தான் செயதால்
முறைமையோவென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறு
கின்றது.

அறிவு கூறுதல்

சுவலயத்தோரசொல்கின்ற கேள்வியாலே
கூசுகின்றநெஞ்சகமே கூறகேளு
அவலமாய்கடலுக்கு ளாழுமாண்பா
அபிமானம்வந்துனனை யண்டியதலை
சவலையாம்பழுகிடுவாய முததிமார்க்கந
தான்கிடைப்பதருமையதைச் சாரந்தேரீதான்
சிவனடியையடைவதற்கு சறகுருத்தாள
நிருவுளததுக்கொதவழி சொல்லுவாயே. 52

மனங் கேட்குதல்

(அ - கை.) ஆனால் சறகுருவின நிருவடியில்
சரணஞ் செய்வதற்கு மராககமுண்ணோ வென்று
மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்

ஓம்நமசிவாயவென்ற வக்ஷாதகை
உசுகிகணபுருவமவாய முககுநாகி
தாமதங்களில்லாமல முககாலுநதன்
சறகுருவினநிருவடியில் தானழுத்தி
நேமமாயிப்படியுஞ் செயவதுநதான்
நேரானசரணத்தின தீகைஷயாகும
ஆம்பின்னையெனறெண்ணி யிருந்திடாதே
ஐயனுள்ளங்களித்திடவே யாசைவைப்பாய்.

மனங் கேட்குதல்

(அ-கை.) ஆனால் மரணதீகைஷபு மறிந்தேன்,
செய்யவுந் துணிந்தேன். கருத்தில செய்யுமபடி
குறித்தால் போதாதோ? நாயத்தினு மிருதியாய்

வணங்கிக்கொள்ள வேண்டுமோ வென்று மனங்
கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்

காயமானவாககிஞ லடைந்தகனமங்

காயமானவாககிஞற கடக்கவேணும்

காயமானவாககிஞ லொன்றெளிததால்

கடமெடுக்கவேதுவாங் கண்டுபாரு

யேயமுளவைமபுலஹ சூழ்ந்ததுனபம

நீக்குதற்குமுறையிதுதா னிலைத்துப்பாரீ

மாயவிதையாமென்று நழுகிடாதே

வஞ்சகத்தைநீவிட்டு வணங்குவாயே

54

மனங் கேட்குதல்

(அ-கை) ஆனால் அப்படியே செய்கிறேன்.

இன்னஞ் சற்குரு திருவுளத்தககுப் பாங்காய

நடக்கு மாரக்கங்கள் சொல்லுகவென்று மனங்

கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்

வஞ்சனைபொயசூது கபடங்கணீக்க

மானவபிமானமுதற பெருமைநீக்கி

யஞ்சுகின்றகோபமாங் காரநீங்கி

*ஆசையதைப்பாதிபடி யோடேநீக்கி

துஞ்சவேசோதித்தப பாரததாலுந்தான

துணிவாகித்திருவடியே கெதியென்றெண்ணி

தஞ்சமென்றேயயனு நிழலபோற்காதது

சரணத்தினேவல்செய்து தழைத்திடாயே. 55

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை,) அப்படியே தொண்டு செய்கிறதற

கும ஆளானேன். எத்தொழிலு மில்லாமல் சாவ

ஆசையுமிழநது நிரந்தரமா யிருக்கிற பெரியோராக
 ளிடத்தில் தொண்டுபட்டிருந்தால், வயிறுப்பசிக்கு
 அன்னம் வேண்டியிருக்குமேயதற்கென வயண
 மென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்

இசைசுபுட னெதனைநாள இவவுலகில் வாழந
 தா லுடனே சொல்வாரா, நசைசவருமிதனாலே தெளி
 வுற்றமனதென்று நலிலாரா சொல்வாரா, கசசடியை
 விட்டுவிட்டு முப்பொருளை யோர்பொருளாயததனித
 துப்பாரு, பிசைசெயனன விசாரமென்ற தலைமேலே
 சுமந்துவரப் பெருமானுண்டே.

56

மனங் கேட்குதல்

(அ-கை.) அப்படியிருக்கச் சிவசொரூபத்தைப்
 பெற்றிருக்கின்ற போகன், ஆகாரத்துக்காகப் பல
 விதங்களான தொழில் செய்கிறதும், சித்துகள் வித
 , தைகள் செய்கிறதும், பொய் சொல்லுகிறதும், சிவ
 சினன வேடத்தைக் கபடமாகத் தரித்துக்கொள்ளு
 கிறதும் என்ன? என்று மனங் கேட்க, அறிவு
 கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

ஆலைமுதலெழுமபுகடைக்கமுதளித்துக் காக்கு
 மொருவனே யல்லால், சேனைவிதமாகவிந்த மானி
 டாகள் செய்வதெல்லாஞ் செகத்தினமாயை, ஊனை
 முதல் சுமந்தவரா ருண்டபினபு களித்தவரார உற
 றுப்பார்களில், தேனையுண்டு ருசிகண்ட திருடனைத்
 தான் கண்டவாக்குத் தெரியுந்தானே.

57

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆன லறியலானேன, பெரியோராக
ளிடத்தில் பகதி வைராக்கியததுடனே நிமிட நேர
மாகிலும பிரியாமல சரணமடைய தியானஞ்
செயதுகொண் டிருக்கிறவர்களுக்கு எந்த பதவி
கிட்டும என்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

வேறு.

ஆசான்கிருபை மிகுந்ததன லந்தவுடற்போய
மறுவுடலில், கூசாதிருந்துந் தன்னண்டை குறை
வொன்றிலலா நிறைவாகத், தேசுரநேசாசூழந்திருக்
கத் திருவாலக்கஞ் சேவிகக், ஈசாவென்றே மறை
போற்ற வெய்தும பரமபதம் நெஞ்சு. 59

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆன லநிழலபோற பிரியாமல சர
ணத்தேவனுஞ் சலியாமலும செய்கிறேன, ஐயோ
வெததனை பிறவியோ எடுத்தது வந்து நொந்திருக்கிற
நான இன்னுமோரா பிறவி பிறப்பேனே, முழுதும்
பிறவாமலிருக்கிற மார்க்கமுண்டோ அதைச் சொல்
லுகவென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

வேறு.

உடல்பொருளுமாவியுஞ் சற்குருநாதற்கே
வுண்மையுடனுத்கததால் தாரைவாரத்து
கடமாடுமிம் மூன்று மெனதெனறெண்ணி
நாயகனுஞ்சீவனையே யடிமையாக்கு

திடவாக்ருததவருமல் நினைததுநெஞ்சே
 தேகநதாநொழியளவு முதவிசெய்தால்
 படமாடுமரவத்தை யணிந்தவீசன்
 பதம்பெறுவாயுள்ளபடி பகாநதிட்டேனே. 59

மனங் கேட்குதல

(அ-கை.) ஆனால் நல்லதாயிற்று இதுவரைக்கும்
 நானே உடல, பொருள, ஆவி மூன்றுககு முடையவ
 னென்று நீ சொன்னபடி கேட்டு சருவசங்கையு
 மிழந்தது நிருவிகாரியாய என்ன கெதியென்று கேட்கு
 மளவிலே சீவன் உண்டென்றும் சீவனுக்கு உடல்
 பொருளாவி தொந்தமென்றும் அதைக் குருவுக்குத்
 தத்தஞ்செய்து சீவனை அடிமையாக்கி ஆசான்
 சொற்படி நடந்து சீவசனாகிறதாயச் சொன்னீர்,
 மகா சந்தோஷமாயிற்று. அப்படியே சீடன் முததி
 யடைகிறதானால் நானிதனைப் பிரயாசை பட
 வேண்டியதென்ன? நான் நீ யார்? இவ்வளவு நான்
 சந்தேகமற்றுத் தெளிவுகொண்ட லாப மென்ன
 வாகப் போகிறதென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறு
 கின்றது.

அறிவு கூறுதல

சிவனேநீயாகு மறிவுநீயாஞ்
 சீவனானேநீயாகும் பரமுநீயாம்
 தாவுகின்றசெயலுடனே மனதென்றுனனை
 சாற்றியதோநாமமாளு சாவசங்கை
 மேவவேமொழிகிறது முனதாலநெஞ்சே
 மெல்லமெல்லசசொற்படியே மேவினக்கால்
 நாவுதனிற்பிரிக்கின்ற பேகமற்று
 நாம்சிவமாயவாழலாம் நாடிப்பாரே. 60

மனங் கேட்குதல்

(அ-கை.) ஆனால் அறியலானேன். இனி உடல பொருள் ஆகி மூன்றாம் குருவுக்குத் தத்தம்பண்ணச் சொன்னீர். இந்த மூன்றையும் தெரியப்படுத்துமென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்

உடலென்றாசடாதார உடலேயாகும்

உயிரானபிராணனே யாவியாகும்

திடமாகவிரண்டையுந்தா னெனதென்றுற்ற

ஜீவனேசிறமபலம் பொருளதாகும்

அடவாவிமமூன்றுங் பொடுத்துத்தனனே

அடிமையெனச்சத்தியமா யிருந்தால்நெஞ்சே

இடமானகதிபெறவே யுபதேசசிபார

இப்படியேகுருபத்தி லீஷ்டமவையே. 61

மனங் கேட்குதல்

(அ-கை.) அப்படியே செய்யலுற்றேன். இனித் தீக்ஷையென்பதும், நூலென்பதும், குருசொல்லென்பதும், சாதகமென்பதும், முததிவிடு யென்பதும் தெரியச் சொல்லுகவென்று மனங் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்

தீக்ஷையதுநூலாகும் நூலவிககாம

திறமானசறகுருசொல லுபாயமாகும்

தாங்குகின்றசாதகந்தா னேணியாகும்

சபையென்றவெளிதானே வீடதாகும்

மாராகமென்றதிதுநெஞ்சே முன்னோர்கூட

வாழ்த்தவருமிப்படியே மருவிப்பாரு

நோக்கையிலேயிதிலொன்றி நழுவிற்றானால்

நோந்துநோந்துபிறவியினி நுகழ்க்குமபாரே

(அ-கை) எல்லாம் உள்ளபடியென் றறிந்து
கொண்டேன். இனிமேல் சற்குருவினுடைய திரு
வுளம் மகிழ்ந்து நான்கடைத்தேறும் பொருட்டாய்
உபதேசஞ் செய்யுமபடி சொல்லுகவென்று மனங்
கேட்க, அறிவு கூறுகிறது.

அறிவு கூறுதல்.

அப்படியேசெய்விப்போ யழகுநெஞ்சே

யாசானறிருவடிக்கே யனபதாக

எப்படியாகிலுமுன்னை மாயைகிடழ

இதம்போலாமஜென்னமதிற கிடங்கொடாதே
செப்படியேவ்வந்தொரு ஜென்னநீங்கி

சிவானந்தபோதசுமாயத தெளிவாய்நீயும்

மைப்படியுங்கனனிபங்கன குருவாய்வந்து

வாத்நையைதீர்த்திடுவார வணங்குவாயே.63

பொது கவனிப்பு

(அ-கை.) இதுவரையிலுஞ் சிவனைப் பின
னிட்டு மனதை முன்னிடடு, சற்குருவைபின்னிட்டு,
அறிவுமுன்னிட்டுக்கொண்டு மனத்தினுடைய பணி
யறுத்து சற்குருகடாக்ஷமபெற்றுக்கொள்ளும்வகை
கூறினது. இனி மனதைப் பின்னிட்டுசீவனை முன
னிட்டு சீவனுக்குள் மனமொடுங்கி முததியடையத்
தக்கதாக அறிவைப் பின்னிட்டு சற்குருவை முன
னிட்டு அறிவை சீவனுக்குப் போதித்து நீ
நானென்று இரண்டிலலாத பரிபூரணமாய் ஆக்கும்
பொருட்டு சீவனுக்குக் குரு சிவானந்தம் போதிக் கு
மார்க்கம் கூறுகின்றது.

சீவன சொல்லுதல்.

ஆதியேயந்தமே யருமையான

வருட்கடலேயையனே யகண்டமுற்ற

சோதியேசொருபமே சுகததைககாடும்
 சுததனேசிததனே சுயம்பிறப்பொங்கும்
 பாதியேபரமனே மாரினமீதே
 பரமபோகச்சுந்தரமா யெழுநதுவந்த
 நீதியேயென்னுடைய பிறகுநீக்கும
 நிச்சயமேகிருவடிகுச் சரணென்றேனே. 64

ஜீவன சொல்லுதல.

பாக்கியங்களபெறவேண்டி குருவடிகு
 பதறியேவந்ததொரு பாரிலுள்ளோரா
 வாககினுலமனத்தாலுஞ் சாதகத்தின
 வருத்தத்தாறசிதறின பேராராரையா
 நோக்கினதிறவருமற பிடிததுமுததி
 லுண்ணறிவாறபூரணத்தை யடைந்ததாரோ
 தாக்கியதோரமைந்தர்களை யறியச்சொல்லும
 தயாபரனேகுருமுாததி சொலவாயநாதா. 65

குரு சொல்லுதல

எததனையோமைந்தாகளைப் பெறறேனப்பா
 வெடுததுரைப்பேன மதலையேயினபதாக
 பத்திவைராக்கியமு நமுகிடாமல
 பாரிலுள்ளோரதங்களுக்கூச சொந்தமாக
 முததிபெறுமனக்கண்ணும பிரகாசித்து
 மூதறிவாத்தத்துவத்தை முழுதுமான
 சத்துசித்தானந்தமூலமாயப பூரணத்தைச
 சாரந்திட்டானகுழந்தையென்ற தங்கநதானே.

ஆமென்றவந்தவாக ளின்னமுண்டு
 அவரவர்க்குத்தினைகைவைத்தோமனபதாக
 ஒமென்றமுத்திரெறிக்கொவவுவாரோ
 ஒதுங்கியேபதுங்கியேயோடுவாரோ

நாமெனறவகங்கொண்டு நழுவிப்போரா
 நாதனையே துவித்தது நலம்பெருமல்
 போமெனறேதள்ளவில்லை யவாகளதானே
 பொலலாங்கைக்குறித்தல்லோ போயவிட்டாரே.

குரு சொல்லுதல.

திசைமுறையாகவே சரணஞ்செய்த
 செலவனெஞ்ஞானமெனற தீரம்பெற்று
 பாககியமாயமெயப்பொருளைக் கொள்ளவேண்டிப்
 பாரினிலேவெகுபோகள பதைத்துவந்தாரா
 பாககியதகாறசிதறினா சிலதுபோகள
 பாழ்மனததாறசிதறினா சிலதுபோகள
 தாசகியதோராச தகுகதில் தாளாமற்றான
 தவறுண்டேபோயினா சங்கையுற்றே. 68

சங்கையதுவிட்டாப்போல ரெண்ணுபட்டு
 சாதிர்ததின்பூட்டுகளைத் தெரிந்துகொண்டு
 மங்களமாயதினை ஷததினைப் பெற்றுநன்றாய
 வையகதின்சுழலினிலே பாங்கிசென்று
 பங்கயமாயபிரானத் தொழிலெய்து
 பதுங்கினா குருமுகத்துக காகாமற்றான
 திங்களணிசடையாரகன பாதஞ்சேர
 தினியிலமெலிந்திட்டாரா சிலதுபோகள. 69

அப்படியேநீகமுகித தடததைவிட்டே
 யமபலத்திறகேகாமற காலனபாசந
 தப்பவகையற்பாமற பிறவிதன்னிற
 சாருவையோநிலைகொண்டு சாதிப்பாயோ
 ஒப்பவேயிகிறபொருளு மானிமுன்னு
 முகததால்தாரைவிட்டு வினைநானென்று

செப்பவநதானுவிழநதே யடிமையாகிச
சினதையுறறுசசிவமாகி வாழுகளீயே.

70

நிலைககவென றுவநதவரில தறிப்போன
நெஞ்சரைசசொலலககேள் நினைவாயநீயு
முலைகருதிககைப்பிடித்தப பா லுணனாமல
மூடததா லநானென்னு மகநதையுறறு
கலைகருதிலிலாமல சாதிககாமல
கறறபொருளபோதுமென்றபெருமைகொண்டு
கொலைகளவாயவஞ்சுகத்தை விடாமறமுனே
குலைநிதாநவைததியலிங்கனஞ்ஞபா ன்ருனே.

ஜீவன சொல்லுதல

அபபனேமைநதாகளதன றித்ததைககேட்டு
அறிந்திட்டேன்முத்திபெற்றோரகடியனருனே
செப்பமாஞ்சரணங்கள கோடிசெயதேன
சிதறினவாபாலமனமுஞ் சொல்லவொட்டேன்
கொப்பன வெயெனையாள யிங்குவநத
கொற்றவனையுண்போலத துலக நகானேன
இப்படியேயடிமைகொண்டு காககவேண்டி
யிரங்கியேயருளபுரிவா யெநதனகோவே. 72

அறிவாளனாகியே பணியறுதது
அசசங்களெல்லாநதா னறுததுபபோட்டு
குறியாளனாகவே துணிநதுவநத
கொடுமபாவியெனையாளக கூசசமெனனோ
தறியாளனாகின்ற வுலகத்தேதான
சங்கையதுவநதாலுநதான தாளமாட்டேன்
முறியானவந்தஞ்ஞ நாதாவுநதன
முகிழமலாததானகதின றுமுனைந்திட்டேனே.

குரு சொலலுதல.

நிலமதனைச்சலததிற்ற சுததிசெயது
 நிராமயமாங்கணபதியை நாட்டிவைத்து
 பலமுடையசோதிமலா சாததிமிககப
 பரிவானபுகைதீபங் காட்டிப்பின் னுந்
 தலமுடையவொளியதனை நிலேதனஞ்செய
 சரணஞ்செய்யெனமகனே யுபதேசிப்போம்
 பிலமுடனையிடமவலமாயச சுற்றிவநது
 பெருவிரலைப்பற்றிக்கொள பேரினபததே. 74

அன்புடனையுடலபொருளு மாவிழுன்றும்
 அறுதியாயளித்துவிட்டு நீதானையா
 தென்புடனையடுமையென சத்தியஞ்செய
 சிதறாமலநிலைப்பா தீக்ஷைவைப்போம்
 பின்புநதனசெவிதானே யோனியாக
 பேசுமெநதனவுதா னிலிங்கமாசசு
 இன்பமுடனனுபோகத திழுககவென்றே
 இருசெவியிலுபதேச மேற்றுவோமே. 75

ஜீவன சொலலுதல.

அபபடியேபஞ்சசித்தி பூசைசெயதேன
 அழகாகச்சாணங்கள் பிரகாசஞ்செயதேன
 செப்பினதோரபெருவிரலை பற்றிக்கொண்டேன
 தேகமுடனபொருளா வி தததநதநதேன
 ஒப்புவதுவாயா னுமே யடிமையானேன
 யுகமுழுகததடைவரினு மசைநிறபேன
 தறபரனே தீக்ஷைசெய்யுங் கருணைவைத்து
 சற்குருவேதிருவடியிற சாணெனநேனே. 76

குரு சொலலுதல.

ஞானமென்பதில நாலவகையுண்டதை நாமுரைத்
 திடக்கேளாய, தானமுற்றனர் சரியையுங் கிரியை
 யஞ்சாருமே சிவயோக, மோனமுற்ற மெயஞ்
 ஞானமே நான்கதா முடிவதைப் பெறுவாயே, யீன

மற்ற வெனமைதனே யுன்னிடவினபமே துரைப்
பாயே 77

ஜீவன சொல்லுதல்.

தேசிகாவிந்த நாவ்வகையென்றதைத் தெரியவு
முறைத்திட்டால், மோசமாயினப் முற்றிறப்பது
தனைமொழிந்திடு மெனக்கேடடேன, ஆசையற்றதா
யிருந்திடி லுழைத்திட வத்சயங் கொள்வேனா,
நேசமுற்றதில பத்தியே யுரைத்திடிவ நிலைத்திடுமை
யாவே. 78

குரு சொல்லுதல்.

அங்கசுத்தியுமாலயந்தொழுவதுஞ்சரியையென
றறைவாரகள், மங்களத்துட னட்டமாசித்தியும
வறையுஞ் சககரபூசை, பொங்கமானதுகிரியையாம
வாயுவையிரண்டிடா திழுத்திட்டு, தங்கிரினறதோர
யோகமென்றிதனையே சாற்றிடுமறைதானே. 79

ஞானமேவெனக் கேட்டிடினதத்துவ நானென
வுணர்ந்திந்த, ஊனைநானென வுரைத்ததையகன்று
பின்னொழிவறத் தனைக்கண்டு, மானம் வெட்கமுந்
துக்கமுங்கவலையும் வஞ்சனைதானபோக்கி, வீன
மற்றுநான் சிவமெனத்துணிந்தது மிழந்தது முடி
வாரே. 80

ஜீவன கெட்குக் குரு சொல்லுதல்.

இந்தநாளினி லினபமுற்றிருக்கையி லிச்சடம்
விழுந்திட்டால், தொந்தமானகோர பலனென்ன
தெரிந்திடச் சொல்லுவாய் குருமூர்த்தி, சொந்தமாக
வேகேள மகனேதன் சுகமதையறிவிப்போம். தந்த
னங்களாய் விடாமலேகேட்பது சரியையெனமகிழந்
தேனே. 81

சரியையெனப்பது குறைவறச்செயதுமே தன்
கடமவிழுந்திட்டால், கிரியைசெய்யவே யெடுத்திடுந்

கடமது கிரியையுமுடிந்தேகில, உரிசையாகிய யோக
மேசெய்யவுமுடலெடுத்ததுழைக்குங்காண, பரிகொள்
யோகமு முற்றவுமுடிந்ததுடற பாரினிலுமாமே. 82

ஞானமேபெற வெடுத்திடுமவவுடல நமுகிடா
துரைத்திடா, லீனமாகிய சென்னமும போக்கிடு
மீசனேகாணுகி, வானமுற்றதோரா சச்சிதானந்தமாய
வாகுரைக்கெட்டாத, மோனமுற்றுதா நெங்கு
மாயநிறைந்தது முதலியென்றுணாவாயே. 83

ஜீவன சொலலுதல

அப்பனையெனையடிமையாயக கொண்டவோ
ரழகுள்ளகுருமூர்த்தி, தப்பவேகெடுத்த வேறெனக்
கிலலைநின் றுளதுகெத்யென்றே, ஒப்பவேஞானமு
முணர்ந்திடி லுகந்த லூன்றிகொண, டிரப்பவரே
பரவீடறிலேகுவ னீசனையருளவாயே. 84

குரு சொலலுதல

வேறு

தததுவமேயுடல தானெனுமானது தனனையறிந்
திடுநீ, சித்ததுவாய பிராணனிரானதில திரண்ட
தைக்கண்டிடுநீ, சற்றுமேகாணுக கன்னியானதை
கண்டுகளித்திடுநீ, முற்றுசிவானந்தத்தை போதக
மானது முததியுமிதுதானே. 85

வேறு

அறிவுபோதகமென்ற நூலைப்பாரு

அதற்குமுன்னேவுடலறியும விளக்கமபாரு
பிறிவின்றிமேவின்றி மறைப்புமின்றிப்

பேரின்பவமுதமழை பெய்தநூல்தான
வெறுகொண்டவநநூலை யிசைந்தபாரு

நிலைக்கவேயப்படியே திசைநவைப்போம

பாறிலிட்டுசைப்புகுவாய புககோயிலலை
பெருமடொருளை ஓகைகொண்டு பிழைத்துக்கொள்ளே.

ஜீவன சொலலுதல

அப்படியேபே திதத முததிபெறறேன
அரியயனுங்காணாத வடிவுங்கண்டேன
தப்பியேயினைக்காமற பிழைத்துக்கொண்டேன
சஞ்சலததையிழந்தநான சுகததைபெறறேன
ஒப்புவரைசொல்லவொரு வரையுங்காணேன
உண்பபோலேதெளிவரைக்குங் குருவுங்காணேன
செப்பவேநாழ்நாநிதன பரமநாதத
தினிலேசேநதிட்டேன வாழ்நதிட்டேனே. 87

ஞானியென்றபெயர்களை யெகண்டுகொள்ள
நல்லதொருசுண்ணெற்றேன பேசுவென்ற
வீனமறச்சொற்றாற்றன சிவணததால
ஏகாந்தபாகமன மெய்தலானேன
மானமற்றவடியுட னுசைக்கொண்டேன
மருவுமுடலஞ்ஞவுக்கே வணங்கிப்பெறறேன
தானமுற்றேனசிவானந்தத தனிநினைநேன
சச்சிதானந்தபென்றே தாழ்த்திட்டேனே. 88

வாழ்வுமுதற்சம்பததை மதித்திடாமல
மலைமேலேயெறினதோர பறவையானேன
தாழ்வுகளாயுலகோர் சொல் நிரதையெல்லாம
சகாயமென்றேயெண்ணிச்சந்தோஷமானேன்
வீழ்தருனாகிலுள்ள மாண்பாகக்கெல்லா
வீழாமலேமனிதா மேலுமானேன
ஏழலகுமமேலேமுடி நானேயானேன
ஏகாந்தத்தினிலே யிறங்கினேனே. 89

குரு சொலலுதல

மைந்தனையுண்பபோல வோடிமெள்ள
வாதனையேதீரநதுமதி மயங்கிடாமல்

பந்தமறுததேபின்பு குருவைததேடி
 பரமாகிவாழ்ந்தவர்க ளுண்டோவபபா
 சிந்தையற்றபெரியோரை வணங்கிக்கொள்ளு
 சிவஞானிதனனுடனே நேசஞ்செயதே
 எந்தனைபெற்றவனே யபபாவாவா
 வெடுத்தனைததேயம பரத்திலிருப்போமயாமே.

ஜீவன சொல்லுதல்

வெண்பா.

மற்றதேனோவார்த்தை மகிழ்ஞானமூர்த்தி
 துறந்தனினித தெரியச்சொலவாய-சிறந்திலங்கு
 பதச்செயவோருக்குப் பலனைதைக்கொடுக்கும்
 குத்திருக்கெனன குணம்

91

குரு சொல்லுதல்

விருத்தம்.

எண்ணிலாத தவங்க ளியாகங்களசெயினு மீஸ
 வர விஷ்ணுவாலயங்கள், பண்ணுலாககவிதை பாடி
 னுமநேகா பாரினிலவருபலனேது, கண்ணுலாவிப
 நறசுருதி மெய்பபொருளைக்கண்டடியாருக, குண
 ணலாமென வழதளித்தவனடை பலனுரைக்கவு
 முடியாதே.

92

வேதாகமசாஸகிர புராணங்கள் விரிந்த நூலறிந
 திடாவிநது, நாதமேயுருவா மதவிதானந்தஞானமே
 பெற்றறிட வேண்டின, ஓதவல்லவா சததுச சித்தா
 னந்தமுள்ள நல்லடியோராகும், பாதபூசைகளடங்
 கலுஞ்செயதவா பலனுரைக்கடங்காதே.

93

கலித்துறை

அன்னமளிப்பாரைக கலைப்பாருமிந்தவவனிமிசை
 இன்னலவாக்குப்பிரிவார் நினைப்பாரிகழந்திடுவார
 மன்னவராயிருந்தே மரிப்பாரையுமறலியினி
 என்னென்னவேதனைசெயதான முடிவிலியம்பரிதே.

சிவனருளபெறுயாமேலோர தமக்குஞ்சிவனைபுனனி
தவஞ்செயுமன்பாக்குஞ் சிவவேடமபூண்டதன்னியற்கு
முவந்தேபணிபுரி வாராமேலுலக ருண்மைததாய
அவஞ்செய்தவரை யிகழ்வோரடைவ ரருநரகே. 95

பெரியோர்க்குத் தொண்டு செய்வாரைத் தடுத்திடும
பேதையரும், பரியாநடுகிலை சாந்தவாக்கலல்ல
சமைப்பவரும், சரிவானதீடசை கொண்டாரை
மறிக்கும் பாதகரும், எரிவாயநரகத் தெண்ணிற
றுயுரி விருப்பமெனறும். 96

வெண்பா

இநநூலைப்பாரப்போர எடுத்தோரபடிப்போ
நன்னூலெனமனதி னுடுவோர-தொன்னூற்
படியேறித்தாண்டிப் பவசாகரத்தைக்
கடவுளாக்குமுன்னிற்பா காண. 97

சுந்தேகமாதிகளைச் சாராமலேயகற்றிப்
பந்தபாசங்களைப் பாழாக்கும்-இந்தநூல்
எநநாளுமழியா வேகாந்தவிடத்தைச்
சொந்தமாக்குமெனவே சொல். 98

கலி சிருத்தம்

அரனங்கிரிவாழி யம்பிகைதாளவாழி
பெருமானபதமவாழி பின்னைசரணமவாழி
பரமேட்டியடிவாழி பாரதிபதமவாழி
கரிசுகனகழல்வாழி கந்தனதிருவடிவாழியே. 99

கொச்சகம்

வான்வாழிவானையளி மாதருமவாழி
கோனவாழிசூருவாழி குவலயத்தோரவாழி
ஆனவாழியமராமுத விருடிசித்தர்வாழி
நானநீயெனதற்ற நாதாக்களவாழி. 100

சிவானந்தபோதம் முற்றிற்று.

முன்றும் பாகம்

உ

நிஜானந்த போதம்

குருஸ்துதி—வெண்பா.

சித்தவிசுமபெலசததந்தே சவருஞ்சாசவத
வததுமயஞ்செயதவன றுனவநதுதித்து-நிதத
நிருமலப்பேருரு நிஜானந்தபோத
மருமமிசைபேறுண மகிழ்நது.

மஹானகள் வணக்கம் - வெண்பா.

மனததுரு சங்கறப மயமாயா கலாக
மனைத்து மகண்டா காரமான-தனைத்தவிர
வன்னியமெனருமெனக கண்டாரவாகடாடுகணரு
சென்னிகொடு சீவ்பபன சீர்.

சித்தாக்கள வணக்கம்.

சீரானந்ததுணர் மலிரிதளிகன பண்பாட்டவிதிகழ
கின்ற பொதிகைமுனிவா. திவவியகுணமோகா நந்தி
சாபுணணாகீசாசீல கருவூரெங்கும், பேரானந்த
சுந்தரானந்தா திருமூலா மிகுபெருமை சோகொங்
கணமுநியிடகாடர்களாகியோ, டினனமுயாமுதத
ருயா முததாநவநாதாபுனி யிவர்மரபிலுற்ற புனிதா,
சாராரந்தசுந்தரககாவுளடியாரமலரடிககண்ணனடி
யாரிவாகடங், கனமிகுந்திடுவசைபாத மலரென்றன்
கருதி லஞ்சலிசெயகுவாம.

இராயவேலூர் அமுதசித்தா வணக்கம்.

செய்ய வேலூர்முதசித்தரே நாயடியே
னுய்ய வொருதொரு நீரோதினல-வையகத்திலே
பொய்யனைததுமபாழாகி புண்ணியத்துக்காதரவாய்
மெய்யனைததும மேலாகு மே.

பெரனூர் பாமம ஸ்ரீ ஷம்பத்திரி

அசுத்தகாச ரவர்களால இயற்றப்பட்டது.

விருத்தம்.

உருவருஷண்மையாகி யொளிபொருட்டனமையா
திருவருணன்மையாகித் திகழநிஜானந்தபோதங் [கித
கருவருத்தங்கடநது கனமுலகுயயசொற்றுன
குருவருணசலன்றன குறியுள்ளகுணக்குண்மாதோ.

இராயவேலூர் முனிசிபல் ஆபீசு
இரத்தின முதலியாரவர்கள் இயற்றிய
அறுசீரடி யாசிரிய விருததம்.

உலகுளோர் சரநூலுண்மையெலா முணாந்ததன்
 மேனிஜானந்தபோதந்தனை, நலமபெறவேயடைவ
 ரெனச்சித்தா சொன்னநனனூலையாராயநது நயப்பி
 னோடு, திலதமணி முகமபோலத தெளிவாயாகருந்
 தெரிந்திடவே வெளியிட்டான் திருததமாகப் பல
 கலைகளுணாந்த பண்டிதனயிந்தப் பாரிலருணசலப
 போ படைத்தானன்றே.

உருவாயனன மயமாதி பஞ்சகோசமொன்றென்
 ருயநீங்கியதை யுணாவறிவுதானாய், இருவாதனைக
 ணீத்தெப்போதும், பொருவிலா நிரதிசயானந்த
 மேவுபுண்ணியாகளெச்சமயசாதிக்களிலேனும, கிரு
 பாதிசுப்பிரமவாருகியின மூழ்குநிலைமையே பிரம
 குல நிகழத்திடவும தகுமால்.

நலலோர் பிறர் குற்றம் நாடார் நலந்தெளிந்தது
 கலலார் பிறர் குற்றம் காண்பரோ? ஆதலினாலே இந
 நூல்கண் நோக்குநம் அன்பர்கள் இதிலடங்கிய
 நன்னிலை யுண்மையினை அனுபவம் பெற்று அஷ்ட
 மூர்த்தபாடிம சததுசித்தானந்தமாய விளங்கும
 பெருபொருளின திருவருள் விலாசமுற்று மாரக
 சண்டா மதியின கலைசோடசமும் குறைவிலா நிலை
 பெற்று எண்ணும் 16-வயது பெற்றதபேல சிபுரு
 சீவியாக விருப்பவென்று கடவுளைப் பிரார்த்திக
 கிறோம். கற்றதினொன்றெலலை வினைகட்டறுமோ
 நல்ல குலம் பெற்றதினலை போமோ பிறவிநோய
 போகாத சாதிபேதம் சமயபேதம் பொருள் பேத
 மெனக்கு தாக்க மொழிகளைப் பாராட்டுவதை நீக்கி
 முன்னோர்கள் நின்றநிலைந்தென்றுணரும் சித்தசுத்தி
 பெற்ற மானிடப்பிறவிகளே பிறவியென யாவரா
 லும் புகழ்ப்படுவா.

உ

சிவமயம்

பரிபூரணா கிருபை

நிஜானந்த போதம்

அறிவான படமநா லு வாலோவென்று
அப்பனே யைநதுதலை விரிததுவாடும
குறிப்பான நாவதுவும கூழைகூழை
குறிததுப்பா கைவச'மா யாகுமபாரே.

பூதலததில் பலவிதமாய பேசலான

பெருமையினையொருவழியி லிருந்து ாகக

மானிலததிலறிவுடைய பிள்ளையகேளு

மகத்தான மேருகிரி சிகரநதனனில

கீதலததும் பாதலதது மெங்குமான

பெருமபொருளாய்நுமபொருளாய பிரகாசிககும்

சீதமுரு மதியெனவும ரவிசுடருமமாகி

பொறகொடிபோல காந்தியுருமபொருளுமாமே. 1

மெய்யானபொருளெனன சோதிசோதி

மேவிநின்ற தலமெனன வன்னிவன்னி

மெய்யானதலமெனன யபபுவப்பு

மேகாந்தவெளியெனன வாயுவாயு

மெய்யான தெய்வமெனன வண்டமண்டம்

மேவிநின்ற யிடமெனன மண்ணு மண்ணு

மெய்யான தெய்வமெனன பஞ்சபாகபாக

மேவுசடா கூடாமுடிவி லமாந்தமுலா. 2

உரைத்திடவே வோங்கார மொன்றேகோணம்

வோங்குமதில் சுழியொன்று நடுயி ிகம்

வரைத்திடவே யிகாரவட்டந தனிலேவாசி

வளமாக தீரந்தபின்பு சுவாசமுண்டாம

கரைத்திடவே யிடகலைபின கலையுமாகி
 மனததபரி வளையமபோல சுழன்றுபொங்கி
 அரைத்திடவே சுழுமுனையால ரேசகபூரகமாகி
 யமாந்தநின்று சுவாசமது சும்பகத்தில்
 யுரைத்திடவே யொன்றுகொன றுதவியாகி
 யுகங்கோடி காலமதா யுருதியாச்சே. 3

உருதியென்றரேசகமும் வனனிவனனி
 யுண்மையென்ற பூரகமும் வபபுவப்பு
 கருதியென்ன ரேசகததால் குமபிததா ககால
 கிடுகிடுடன் றுச்சுழன்றுமது யிகாரமபுகும்
 வருதியாயிரதவகை மகாசூட்சந்தான
 வளமாக சகலமுநதா னிதிலடங்கிப்போச்சு
 வருகாமல் மாயகைவிட்ட மாண்பருக்கு
 மகாசித்தந தொழிலெல்லா மவாககீடாமே, 4

வாங்கவேநவக்கிரகம் தன்னுலமைநதா
 வளமான யனுககிரகம் தன்னைக்காணு
 தாங்கவே யனுககிரகம் விநதவிநது
 தனதான நவக்கிரகம் நாதமநாதம்
 பாங்கவே முடியாதான யனுககிரகமாகும்
 பரமான கெற்பமது நவக்கிரகந்தான
 மாங்கவே வனுககிரகம் பகல்தானுச்சம
 மைந்தனே நவக்கிரகப் பசல்தானுச்சம. 5

உச்சமென்ற வளாபிறைககி யிவனிதமாயமைநதா
 வுதகமென்ற தேய்பிறைககி நவக்கிரகமுச்சம
 உச்சமென்ற தேய்பிறைககி யனுககிரகம்பண்ணு
 யுதகாதி நவக்கிரகம் ஆனாயாணு
 உச்சமென்றவளாபிறைககி யனுககிரகம்யாணு
 யுண்மையென்றநவக்கிரகம் பெண்ணுபெண்ணு
 உச்சமென்ற யனுககிரகம் நவக்கிரகம்கூடு [னே.
 முண்மையெல்லா மரைநொடியி லுரைத்திட்டே

சுனையென்றநோய்வநதால் நாளைப்பார்த்தது
 இரக்கிவிடவுபாயத்தை யினிமேலகேளு
 சானையென்றகிழமையொடு நட்சத்திர
 திதிமுனறும யெண்ணிப்பாராதது
 வேனையென்றுமிவனபேரை வட்டகதிட்டு
 விதிதகபிணிநாட்கட்சி யாகக்கிக்கொண்டு
 சானையுமேவாருமே லுருவேசேவி
 தணிநதுவிடுமின்னமுது சைகைகேளே.

7

செய்கையென்னயவனபடுதத நாளசெயவாயே
 தானுனதிங்களைமுன தாகக்கிசேவி
 மாய்கையென்னசெவவாயை கடைசியாயவை
 மையறறவாரங்களு மபபடியேசேவி
 எய்கையென்னரதிரிவி காரிவெள்ளி
 ஏதுகுருபுநதிசெவவா யென்றுசேவி
 வாய்கையவனபிணிதணிபு மேழாநாளில
 வாங்குமடாயதுநிறக வேறேகேளே.

8

வேறென்னபரணிகது வருமுனமின்னே
 விளமபடாமுனமொழியி னுபாயமபோல
 கூரென்னகாராததிகையை முன்னேகூறி
 குதிரையினபோபிறகு ரோகணிதொட்டெண்ணு
 மாரென்னபரணிதன்ன துடாநகிடாதே
 மனையடுபுகடையாக தரவேதாககு
 பேரென்னமுதொனப குககுமிநக
 பிரயோகபசேவித்திடவே ரிணிகளபோமே.

9

பிணிபோமேதிதிககுநிந்தப படியாமபபா
 பிரயோகபநகிரத்தை யினிமேலகேளு
 அணியணியாய்வாரமநாள நட்சத்திரங்க
 ளடுககடுககாரீயோதி யவனநோநாமம்
 தணியநகிரசியென கணககாலுள்ளய
 சாததிரமேபுருவோதி விழுதிபோடு

பணியென்னகொண்டபதி னைநதுபககம்
பததிரண்டே முகஞ்முநட்சததிரமாமே.

10

ஆமப்பாநா ளுக்கு யுருவென்னபபா
வப்படியேகிரகபவன அதுககுமாகும
போமப்பா திசைபவனு மப்படியேயாகும
பொலலாதநாளபோசசு கோளுமபோசசு
ஆமப்பாலககணத்தின யதியாளுடம
நடபாட சியுச்சமுழு நவககிரகாதி
எமப்பாசாபமது பிடியாதபபா
எடுபடுமேவியாதிமுத லெல்லாநதானே.

11

எல்லாரும்றியவொரு மருநதுகேளு
எந்தெந்தநோயாளி தனக்குமசெய்ய
வல்லாணமையவனபடுதத தலத்தினமண்ணை
மருநதுடனேழுனசோதது ம பபுகூட்டி
கொல்லா னேயெய்னையிநசு மண்ணைவாரி
கூட்டவைத்தியனே குருவாசசபபா
பொலலாதபோகளுக்கு யிமமாககததை
புகலாதபூராய குருவெனறெண்ணே.

12

எண்ணியேகைபாாகுகும போதுநீயு
மிரககவாளுனாகால பிணிகொண்டோனை
நண்ணியேயவவாறலையிற நடுவேதியை
நாட்டியதிலா றிடடு நாசியுச்சரல
நுண்ணியேமூச்சடக்கி யுருஞ்சிப்போடு
உனக்குவருமவாசசலீர்க்கு யுபாயமகேளு
தண்ணியிலேசுர திநசி யென்றுமூழ்கி
தானபானஞ்செய்துநீ தீர்த்ததுகொள்ளே.

13

தீர்த்தமதுவாடிநீ நவககிரகாதி
செபமசெய்துமுப்பது நாழிகைககுள்ளே
வோததுவிடும்முனதேக காநதல்போகும்
வீழ்தியிலேசுதூமிட்டு பிறையுமபோடு

பாத்திருக்கும்போதல்லோ தானும்நல்ல
பண்டிதமாருபாயமது பாமேலசெயவரா
கோத்திரத்திலுனக்குவெகு புண்ணியமுண்டா
யுலகருக்குமிதுவயணங் கொண்டுசெயயே. 14

கொண்டுவாநிதமுமிந்த படிதண்ணீரில
குறியிட்டுமுச்சிரங்கை கங்கைநீரை
உண்டுவாபூமதிபுங் கையிறகீறி
பூட்டினமேயுனக்குவர மாட்டாதப்பா
புண்டுவரவாவரை சினேகியாதே
முகூததமிட்டயேழாநாள் ஸதிரீபைச்சரு
பண்டுபாபெரியோரை யடுத்தககாரு
பரிகாரிபரிபாகி யாவாயதானே. 15

பிரமன விண்டு ருத்திரா மகேசா சதாசிவமான
பஞ்ச மூர்த்திகள் மூலாதார கணபதியோடு ஆறு
ஆதாரங்களிருப்பதாக மறை கூப்படுகின்றன.
மண், சலம், அக்கினி, காற்று, ஆகாயமும் சாவ
நாலவகை யோனி வடிவ ஜீவாகளுக்கும் ஆதாரமா
யிருப்பது அனைவருக்கும் நாசியில் உஸவாஸ நிஸ்
வாசமா யுலவிவரும் யிடகலை பினகலையாக சுழுமுனை
ஆதாரத்தில் மாறி நடநது வரும் சத்திசிவ சந்திர
சூரியரெனும் சுவாசமாவ வாசியானதுநாள் வொன்
றிற்கு 2,11000,600 சுவாசம் நடநது வருகின்றது.
அப்படி நடநது வருவது மனமாகவும் வாசியாகவு
மிருப்பதில் நாள் வொன்றிற்கு 21-வட்டமாயும் சந்
திர பாகத்திலும் சூரியபாகத்திலும் ஐம்பூத பிரிவாய்
பிரிநது காட்டுகின்றன. இப்படி காலையில் நடக்கும்
ஐம்பூதம் அந்தக கரண வியாபாரததால் அறிவை
தோற்றுவிக்காமல் ஆயுளையும் கஷ்டப்படுகதி, நரை
திரை மூப்பை எளிதிலுறபவமசெயது விடுகின்றன.

சததியென்றவடிவேது வொளியாயநிறகும்
 சாதகமாயசிவமேது வொளியாபநிறகும்
 வெததியென்றவொளியெளியு வொன்றித்தானால்
 வேதாந்தசித்தாந்த மிரண்டுமொன்றாய
 முததியென்றவடிவாக கோற்றுமபாரு
 மூதண்டரூபமெனும் கேசரியுமாகும் [ம்
 வெததியென்றவிநகையெல்லாம் வொளியாயபோகு
 வேதமென்றமுடிவதனை புகன்றிட்டேனே. 16

ரூபமென்றால்ரூபமல்ல பசுசையல்ல
 உத்தமனேமஞ்சளல்ல வெள்ளையல்ல
 ரூபமென்றால்கசிப்பல்ல புகைமேகமல்ல
 யூணிப்பார்மனதுதனி லினனதென்று
 ரூபமென்றால்கசிப்பல்ல புகைமேகமல்ல
 வோகோசிவரூபம் நன்றாயத்கோணும்
 ரூபமென்றால்கொளியின பிரகாசம்போம்
 லுண்மையினைதயந்நதவனே தலைவனமே. 17

பாரடங்களுள்ளது பரந்தவானமுள்ளது
 வோரிடமுன்னறியே வொன்றிநின்றதொன்றலோ
 ஆறிடமொன்றியே பகததுஞ்முதததுஞ்மு
 சீரிடங்கண்டவா சிவனதெரிநதஞானியே 18

பாரபபிராணனெனும் பிராணவாயுவு
 பதத்யுடனதானியங்கும் வகையைக்கேளு
 நேரபபாநடனவி சுழியிறரோன்றி
 நின்றசுத்திநொடியிலே சிமமெனவேயிரங்கி
 சாரடாவோடெனவே மூலாதாரம்
 சாந்திருநதுநாபியிலே ஆவென்றொட்டி
 காரடாசாவெனவே கதிமதியில்சென்று
 கபாலத்தைசுத்திநடு நாசிகானே. 19

பிராண வாயவானது தசவாயவாக தசவித
 தொழிலை நடத்தி முடிவில பிராணவாயவாக நிறகும்

மன அசைவால் பிராணி வாயுகளுதிப்பு மன அசைவிலாதிருந்தால் வாயுகளுக்கு தொழிலில்லை. மனமாகிய வாசியே மனம் மனமானது சலம், கனல, வாயு இம்மூன்றும் கூடியது.

தானுனமூலமுத வாருவீடும்
சாகக்ரததினகோட்டையிலே சாரநதுநிற்கும்
கூருனபஞ்சகாததா ளிருக்குமிடமொன்று

இவ்வனுபவங்களை மேலோர்கூறியிருப்பதும்.

“ஒனபதுவாயி லொருமந்திரததா
லைப்புலனகதவை யடைப்பதுங்காட்டி
கருவிகளொடுக்குங் கருத்தினையறிவித
தலமொறுநான்கு தந்தெனக்கருளி
இடைபிங்கலையின யெழுததறிவிதது
கடையிறசுழிமுனை கபாலமுங்காட்டி
குண்டலியசுனிற கூர்யவசபை
விண்டெழுமந்திரம் வெளிப்படவுரைதது
மூலாதாரத்தின் மூண்டெழுகனலை
காலாலெழுப்பும் கருத்தறிவிக்க.”

ஒளவையார கணபதியைப் பிராரத்தித்திருப்ப தால் சென்னமெடுத்த ஒவ்வொருவரும் மேலகண்ட அனுபவத்தை சுருதிசூருவால் சுவானுபவமபெற்று வாழுவதே நற்பயனாகும்.

வகையானவாசியது மனமுமகண்ணு
மயங்காதேசிவாயமென்று புலம்பிடாதே
பகையாதே அட்சரங்க ளனபததொன்றும்
பரிபாஷையாயுரைத்த நாமபேதம்
திகையாதேநாமமென்று பஞ்சரங்களென்றும்
செடியாதேயறிவுகெட்ட மானிடரைப்போல
நகையாதேமானிடரை பலசாதினென்று
நம்பாதேநலவியியின கலைப்பாரே

திருமூர்த்திதேவாமுதல் மனிதரோடு

சிறியயோகம்பெற்றறிநுநத மராககந்தனனை
பிரியமுடனெனைதொழுது கேட்கபிள்ளாய

பினகலையுமிடகலையும் மாறுமபோது

அழிவானசுழிமுனையில் மனதைவைத்து

வசையாமலொருமனதாய காராகுமபோது

குறியானசிவயோகம் சித்தியாசசு

கோடிசெனம்பசித்தரைப்போல் வாழலாமே.

எட்டுதிசையும் பதினாறுகோணமு மெங்குமொன
றாய, முட்டித்ததுமபி முளைத்தோங்குளு சோதியை
மூடவெல்லாம, கடடிச்சுருடிககககத்தில் வைப்பா
கருத்தில்வையார, பட்டப்பக்கலைவிரவென்று கூறிடும
பாதகரே.

ரேசகம், வனனி, பூரகம், அப்பு, பிராணவாயு,
அமசமவாசி, தசநாடிகள், இருதயத்தினசைவு,
அறிவு நேத்திராகருமணி வொளி, நாசி மூலமாய
வெளி கழிவது விடம பொருந்திய சூரியகலை ஆகாய
சந்திர கிரணங்கள் முன்னிலையில் அமுதம் உள
புகுந்து சந்திரகலையென்றும் உளசெல்லும் சுவாசந
தோறும் அமுதம் உளசென்று உதிரத்தில் கலந்து
உதிர சுத்தியும் செயது, சீவனுகு ஆதாரமா யிருக
கினறன. இவ வழதபலததால் தபசிகள் தேகத்தை
போஷித்து நெடுங்கால மிருப்பதாக மதியமுதம்
உட்கொள்ளுமபடி செப்பியிருக்கினறனர். கைலாய
மெனனும் சுழுமுனை வீட்டில் ஓங்காரிததுக்
கொண்டு தலையெழுத்தாக யிருப்பது உணர்வு
அவை அசைவர நிறகில் சிவமாம். அசைவுறில்
சீவனம் மூச்சாகவும் பேச்சாகவும் சப்திப்பது
சக்தி. இவையே பேசுமெழுதது பேசாவெழுததென
புகல்வது பேசுமெழுதது மனம் பேசாவெழுதது
வாசி சாகாகால் வேகாதலை போகாபுணர் பென

மறை கூறும் வாசியாகிய வாயுவையும், ஆகாய வெளியையும், ஆகியாகிய வன்னியையும், எச்சமய மகான்களும் அடையவேண்டிய திருக்கிறத

காலயென்பது பிருதிவி, தலை யென்பது ஆகாயம். மதக் அபய, உடல வாயவு, உயிர் அக்கினி, அறிவு மயமாய் நின்றன.

தானாகித் தானமுடிந்த சூட்சுந்தனை

தண்ணிதனிலந்யாமல தானதானென்று

ஊனாகிநின்றதிரு வுடலைகாணான்

உடலிலநின்றவட்சரத்தி னுறுதிகாணான்

ஆனாகிநின்றதிரு வாசிகாணான்

அமாநதுநின்ற வாசிதிரு நயனங்காணான்

வானாகிநின்றவடி முடியுங்காணான்

மதிகெட்டுவிதியழிந்த மாளுவானே.

ஆகாய ரவியினிடத்து உஷணகிரணமமழைகிரணப் பணிககிரண முண்டாககியதுபோல அறிவினிடத்தில இடகலை பினகலை சுழிமுனை யென்னும முன்று கிரண முண்டாயின

மணிமந்திர ஓளஷத பரிகாரமாகிய முன்றில சரமாகிய வாசியின் லக்ஷபம் கெறிந்து, அவ்வனுபவத்திலிருந்து பிணியாளன் வியாதியை நேத்திரத்தால் கண்டு, வாசியினால் ஆக்கிருஷ்ணம் செய்வதே மணிமந்திர பரிகாரமாகும் ஓளஷாதிகளால் வியாதியை நிவர்த்திப்பதாக யிருந்தாலும் வைத்தியனுக்கும் மறறவர்களுக்கும் சர அபபியாசம் வேண்டியிருப்பதால் அதற்குரிய அனுபவிகளை யடைந்து ரேசக பூரக குரபக மின்னவையென றுணர்ந்து அடைதலை நனமாகக் நிலையாகும்.

சரியை கிரியை யோக ஞானமாவன. மன்னுயிரும் தன்னுயிராஃபர லெண்ணுவது சரியை மனுநீதி குருமொழியும் தப்பாகிருப்பது கிரியை, ஒண்ணுமே

யலையுமன மொடுங்குவது யோகம், எப்போதும் தற் பரமாய் நின்றதுவே ஞானம்.

நான்கு பதமாவன—கடவுள் சிருஷ்டித்த உல கில் வசிப்பதே சாலோப பதம், கடவுளை யெதிரிட்டு போற்றி வாழ்தலே சாமீப பதம், குரோதாதி குணங்களை நீக்கி சதவகுணமாக யிருப்பதே சாஸூப பதம், துவிதபாவனை நீக்கி ஆதம் விசாரணை செயது கடவுளோ டொன்றாக் கூடி அது தானாய் தானது வாய் நிறற்றலே சாயுச்சிய பதமாகும்.

அஷ்டகாமமாவன—பிராணாயாமததால வாசியை வசப்படுத்தி கடவுள் திருவருள்மீது மோகிதது நித்திரையை நீக்கி கணபாவை பகிர்முட்ப்படுத்தா மல ஐம்பொற்சிகளை விதவேஷித்தது நானெனும் அகங்காரத்தைப் பேதித்தது பூரணத்தில் மனதை ஐக்கியஞ் செயது சஞ்சிதவினைகளை மாரணம் செய்வதாகும்.

அஷ்டாங்க யோகமாவன—காமமாகிய இச் சையை தோன்றாமல் செயது தக்க ஆதனத்திருந்து நாமஸூபத்தை நாடும் மனதை யிருதயாமபரத்தி லிருத்தி புறவிடயங்களை நீக்கி விகாப்பமில்லாமல் தத்சொஸூபத்தை நாடி வெளி ஒலிதானே தானாய் வெதது நிருவிகாப்ப மாகுதலாம்.

அணி ராதி சித்தியின் விவரம் — அணிமா, சூக்ஷ்மகாரண மகா காரண சரீரமென்பதில் மகா காரண சரீரமாய் யணுவிலசைவாக நுழைவதும், மஹிமாவீஸ்வரூபமாய் தோன்றல் அரிமா அகிகபளு வாக யிருத்தல், லஹிமா தகையைப்போல லேசாக காட்டல், பிரப்பதி ரவி மதியோரை வசப்படுத்தல், பிரகாமியம் பிறாகாயத்தில் நுழைந்து நினைதவ

ரிடம் அககணமே தோனறல், ஈசததுவம பஞ்சகித திய தொழிலை நடத்தல், வசிதவம் அண்ட முதலிய அனைவரையும் தன் வசமாக இருக்கச்செய்தல்.

தேகமைந்தின விவரம்—இருள் தேகம்-மருள் தேகம்-சுதத தேகம்-பிரணவ தேகம்-ஞான தேகம். இருள் தேகமான —ஸ்தூல தேகத்தில் அபானத்தில் மலகுறறம், நாவில நாடிசுறறம், கண்டத்தில் கபகுறறம், மேல் மூலத்தில் திரைகுறறம், மனதில் ஆணவமலம் பொருந்தி நானெனும் அககியான குறறம் மருள் தேகமாவன —மாயா சம்பந்தமாய் தனக்கு வருவது தெரியாமல் அகங்காரங் கொள்வது. சுதத தேகமாவன —கருவிகரணதிகளிறந்து அறிவு அருள் வடிவமாய் பாவைக்கு தேகம் தோற்றும, பிரணவ தேகமாவன —தேகம் தோற்று கைக்கு புலப்படாது நிழல் சாயையும் கிடையாது. ஞானதேகமாவன —கண்ணுக்குத் தோற்றாது அறிவிற்குப் புலப்படும்.

திருக்குத் திருஷ்டியமாவன —நாமரூப பிரபஞ்சம் யிருத்திரியங்களுக்கு விஷயம், இரத்திரிய கரணங்களுக்கு விஷயம் கரணங்கள் சீவனுக்கு விஷயம் சீவன ஜீவசாட்சிக்கு விஷயம் சாட்சி விவேக ஞானத்திற்கு விஷயம் விவேகஞானம் பரிபூரண சைதன்யமெனும் அறிவொன்றுசூய விஷயமாகாது. இந்த சொரூபநிலையே தானென றுணர்ந்து அகுவாய விளங்குவா ஞானிகள்.

ஞானிகள் தேகசித்தியாவதற்குத் தசதீட்சை விவரம் —முதல் தீட்சையில் ரோமதுவாரங்கள் வழியாக கெட்ட நீர்கள் வியாவையாகக் கசியும், 2-வது முததோஷமாகிய வாதகதை சிலேதம் தோஷம் நீங்கும், 3-வது பழய கெட்ட உதிரங்கள் கசியும், 4-வது சாப்பம் தோலுறிப்பதுபோல சரீரத்தில் தோலுறியும், 5-வது சட்டை கழன்று தேகம் சிவந்திறமாய் பஞ்சமூர்த்திகள் கோரியதை தருவா, 6-வது சட்டை

கழன்று சுழிமுனைவாசல திறந்து தூரதிருஷ்டி தெரியும். 7-வது சட்டை வெளுப்பாக சுழன்று தேகம்தீபம்போல பிரகாசிகளும். 8-வது சட்டத்தை உயரதாகும் வகிறியுமாகும் கூடுவிட்டு கூடுபாயும். 9-வது தேகம் சூரியப் பிரகாசமாய் அஷ்டமாசித்தியும் கைலாய தேகமாய் தேவர்கள் எவலபுரிவா 10-வது தேகம் தீபம்போல பிரகாசித்தது கேகத்தை வெட்ட கத்தியோடும் சொரூபசித்தியும் அண்டத்தில மௌனம் நரை திரை மூப்பு பிணி மரணம் கிடையாது.

தபசிகளுக்கு ஆகாரம் வாசி வாசி எனபது பிராணவாய்வு இதைக்கொண்டு சகல சித்திகளையும் பெற்றனா. கூடரான சுழிமுனையில் சந்திரன் சேரில பஞ்ச பூதமும் அறிவும் ஒடுங்கும். இரவில் சேரில ஐம்புலனும் அறிவும் பெருகும். இரவியிதி ஒன்றாகக் கூடி சுழியிடப் பொடுங்கிவ் அறிவும் தசவாய்வும் ஒடுங்கும். வாசி நடுநிலையினும் மூலத்திலும், நாடியிலும், கண்டத்திலும், சுழிவிடமும் சதா நிற்பவாதான மெயஞ்ஞானிகள்.

சாகாகாலையும், வேகாதலையும், மணியாடும் கோணத்தையும் ஆசான முனையிலேயில் தெரிந்து மும்மூலமாகிய உந்தி மாபு நெற்றிக்கண்ணிட மிருப்பாரா. அமாவாசை அன்னந்தண்ணீர் நிறங்குமிடம். பஞ்சம் அன்னரசும பிரிக்குமிடம். நாத மெனபது தீமனம், விரதெனபதுவாசி. தீயானது வாசியீதேறி விளையாடும். சாகாகால் வாசிவாய்வு, வேகாதலை ஆகாசவெளி போக புனா ஆவியான வன்னி ஆக மூன்றும் கூடியது நாதமென்றும் பசந்தமண்ணும் தண்ணீரான இரண்டும் விரதுவாக விளங்கும்.

மூன்றெழுத்து	விட்டயிடம்-ஆராய	பூமி-சத்தி
பதி, பசு, பாசம்	வெளி	ஆகாயம்-சிவம்
அறிவு-வாசி, சோதி	தொட்டயிடம்-வா	சத்தி-உடல்
ஸ்தூலம் சரீரம்	மூல அனல்-வாசி	சிவம் உயிர்
சூக்ஷ்மம்-ஆவி	வாசி-பிராணன்	தீபம்-அறிவு
காரணம்-பரம்	பிராணன்-தீபம்	வாசி-மூல அனல்
பரி-பரம்	தீபம்-யோகமாகும்	பிராணம் தீபம்
பசு-வாசி	மதம்-இ	நந்தி-நேத்திரம்
பாசம்-கயா	சாதி மதம்	மனோன்மணி-மன
சத்தி-தீ	பொருள் மதம்	புருவமுனை-சொர
சிவம்-வாசி	உலகி மதம்	உலகி சாதம்
பூரணம்-சுலம்	சூலம்-சங்கிலம்	பாக்கி-துவாத
ஆடி-சந்திரன்	சுட்டை-உரிப்ப 96	ஆகாரம் சதம்
நடு-நழி	தகதுவம்-69	அதவேஆதமா
முடி-சூரியன்	புளியான்-திரை	அந்தய ராதகைத
ரேசம்-சூரியன்	உப்பால்-நரை	திபானி-அக
பூரணம்-சந்திரன்	துவாறு-1	சதீசரானா
கும்பம்-சுழிமுனை	சீவததுவாறு	ரவிமதி-சுடா முன
பாம்பால்-ரவி	விவாததுவாறு	மம் ஒன்றானால்
பாம்பால்-பதி	அவததுவாறு	வந்தி-நிஷ்டை
சோம்பால்-அறி	விசேடஜாதி தவா	நென்ப-லும
சீவாதமா-மூலசுசி	ஆசீரமதவாறு	சந்திரனை நோக்க
பாமாதமா-வெளி	நாமததுவாறு	வெட்ட வெளி
பேசுமெழுத்து-	சமஸ்காரதுவாறு	போலகாணும
மம்	வேஷததுவாறு	அகசிவபதமாகும்
பேசாயெழுத்து-	கிரிபயபாதி தவா	ரவிநயப பாங்க
வாசி	முமமணி	இருதயத்திலரவி
அதி-சூரியன்	ரவி-சொருப மணி	பிராங்கதோட
சத்தி-நந்திரன்	மதி-நமலன்	மம் அக சத்தி
உயி-சுழிமுனை	சுடா-அட்டமாசித	பாகியுமாகும்

ஸ்தூல தேகத்தை போஷிக்க ஆகாரங்கொடுப்பதுபோல சூக்ஷ்ம தேகமாகிய ஆவியாகியவனளிக் கு ஆகாரம் சந்திரன்கிரணங்களின அமுதத்தைக்கொடாத கால மூல அனலுக்கு ஆவிக்குறைந்து ஆயுள் க்ஷீணப்படுகின்றன.

குலம் எனபதும ஜாதி எனபதும முடிவாக பாக்கில மானிட பிறவிகளில் ஆண பெண்ணாக விளங்குவதில் கொலை - களவு - கள - காமம்-பொய ஆகிய ஐந்து பாதகதொழிலை நிக்கிரகித்து சதவ குணத்தோடு பரமெனும பொருளயாதோ காரணம் விவரமறிந்தது தானே சூசனையென ஆதமா விசாரணைசெய்து முடிவை நாடி நிற்பவரே மேலாம் குலமெனப்படும. காமாதிகளை கைக்கொண்டு நன்று தீதென தெரிந்த நடவாமல புலால் மதபானங்களை யுண்டு ஊன் உரக்க மேனமை பெருமபோகமென வாழ்நாடகளை மிருகாதிசுள்ளின் பாவமாயி நந்து நடிப்பவரே கீழ்குலமெனப்படும. மனசை ஒநுமை செய யாமல காவி காப்பிர தண்டு கமண்டல விபூதி பூசினும, தவாதசநாமம் தேகத்தில் சுற்றினும, சதா ஆலயமடிகினும ஐந்துகால சபதபசந்தியாவந்தனம் புரியினும யாதொரு பயனுமிராது. தனக்குத்தானே வஞ்சக சளவளுனவன,

வணிகசுடலயானை வளாசூழண போ
ரணவண்டு துபதி வளைபாங்கை யாழ
சலாநடுமு நாதங்க டாமனவ பததும
பணிந்தவாக கலவது பாக - வெண்ணுதே.

மானிட சரீரத்தில் தசவித நாதங்ஷஸ் பகிர முகநோக்கல்லாமல அந்தாமுகநோக்குடையவர்க்கு விளங்கும் சததப ஓசை எனப்படும. அவையே நாதமாகும். நாதம் ஆகாயத்திலுறபவம் சததப பிறந்த பிடத்தில் சகலகலையு முதிக்கும் நாதவிந்துகளை எனப்புகலவது நாதமானது பெண்பாலிடமென்றும் கிந்தெனபது புருடனிட மிருப்பதென்றும் கூறுவது சகசமாயிருந்தாலும ஆணிடத்திலும பெண்ணிடத்திலும நாதவிந்திருப்பது உண்மையாக விருக்கும். இதை அனுபவத்தில் நிச்சயிக்கப்படும. குளவியானது சீடமாகிய புழுவை எடுத்துக்கொண்டு போய மண்கூட்டி லடைத்துச சிறிய வழிவிட்டு அவவிடம்

ஞானவியானது தனது வால முள்ளினால் பலதரமும்
புழுவைக் குத்தி. நீங்காரமான பிரணவ நாதத்தை
ஞானவியானது வெவ்விதமாக, ஞானவி குத்திய துன்பத்
தைச் சகியாத மகா துன்பத்துடன் நாதவொலியை
கேட்டிருந்தபுழுவானது அந்த வடிவம நீங்கி ஞானவி
வடிவம் பெற்றது. அதுபோல மானிடதேகமுடைய
வரும தனக்கு எதிரிட்ருகுகூட மரண பாதைக்கு
மிகப் பயந்து சதா ஆகாய அரட்சமான பிரணவநாதம்
இனைதென்று ஆசிரியரிடம் கேட்டு மனதை ஆதில்
வயப்படுத்தி யிருக்க சூக்ஷ்ம சரீரம் சித்தியாகும்.

எஞ்செயலா லெயதுமில் விதியு மல்ல
தஞ்செயலா லுண்டோ தநகைவிதி-யெஞ்செயலோ
முன்னு ளமைந்த மொழிதவறா கனனா
யினனா ளமைப்பது மில்.

எனவும் தநகை விதியல்லவோ அடண்ணே
இந்த விதிகளெல்லாம் எனவும்,

பாதங்களபோமென்றீர் பாவமென்ன
பரமான யென்குருவே யருளிச்செய்வீர்
சூதகமாம நாதத்துள் விந்துநாதத
சுகம்போல யிருந்ததுதடா யதுவேபாவம்
பேதையரை பெண்டுவைத்து மைதுனமேசெயது
பிறந்தாயே யவற்றுட செனமிதகேதான
மாதாவே யெனதாயே கொடுமபாவிநீதான
மகமா கபுறப்பட்டால் ஞானமாமோ.

ஆகாரமாகிய ஆகாயம் அமஸத்தில ஒருகோடி
ஒன்பதுலட்சம் அறுபதாயிர கணமாக 50-நாள்
414-நாழிகை ஆயிரத்தறுநூறு நொடி கணக்காய்
புருடனிடம் சுககிலத்தில,

மேவியசீவன வடிவது சொல்லிடிவ
கோவின் மயிரொன்று நூறுடன் கூறிட்டு
மேவியகூறது வாயினமாயின
வாவியினகூறு நூறுயிரத்தொன்றே.

ய ணுவில ணுவினை யாதிபிரானை
வ ணுவில ணுவினை யாயிரங்கூறிட
ட ணுவில ணுவை யணுக வலலாராகட்
க ணுவில ணுவை யணுக லுபாமே.

அ ணுவளவ ணு மவ ணுள ணுவு
க ணுவறநிறை கலப்பதணரா
றனையிலியீச நவனெங்கு மாகித்
தனிவறநிறை சராசரந்தானே.

புருடன் சுககிலத்தில அணுவுககணுவாய முன
கண்ட நாளளவாக கீடவடிவாகக் கொப்பமிருந்த
மோகங்கொண்டு ஸ்திரீயை நினைத்துப் புணர்ந்து
ஸ்திரீ சுரோணித்ததில சுககிலத்திலிருந்து கீடம்
சம்பந்தமாகும் முறையான ஆண்பெண்ணும் மவுன
முற்றால் மோசமில்லை கருவங்கே தரிக்கும்பாரு இரு
மனமும் பொருமைமனதுடனிருக்கவேண்டும். அவ
வகை யுத்தம் புணர்ச்சியில் ஸ்திரீயின் மனமானது
புருடன் வடிவமீது நோக்கம் இருக்கவேண்டும்.
வேறு ரூபத்தினமீது மனம் வைக்கலாகாது. ஒன்ற
தான் இருவரும் கூடியேயுற்றவுள்ளமகணவனறன
மேலுறில நன்றதான் கணவனறன னுருவமாய்.
நாடும் காதலியே தவநாட்டில் நின்ற தாயருவே
வடிவாயுறார் நேசமாதலன்பாவிருந்தால் வழியன
றியே யுள்ள முன்னவன் பின்னவனாகு மைந்தன்
கூறாமேனு நீனமரை இவ்வண்ணமாக வடிவம்
பொருந்தும் புருடன்மீது சூரியனாக இருந்தால் கரு
ஆண் வடிவமும், சந்திரனாகியால் யிருந்தால் பெண்
வடிவமாகவும், பிருதிவி, அப்பு தேயு, வாயு பூதியமா
யிருக்கில அவையவைகளுக்கூரிய கணக்கின்படி
ஆயுளமைவதாக யிருக்கிறது. அப்படி யமைந்த கரு
வானது 280-நாள் அல்லது 300-நாள் பெண் வயிற்
றில் வளர்ந்து வெளிகண்டது அவ்வகை செனமித்த
சிசு எழுகிற பருவமடையும். அதை ஏழு பிறவி என
றும் புகலவா. அவையாவன:—புருடன் ஸ்திரீயை

நினைந்து மோகங் கொண்டது-1, சம்பந்தமுற்று, சுரோணிதத்தில் சம்பந்தமானவை-2, கருப்பையில் வளர்ந்தவை-3, வெளிதோன்றி குழந்தை பருவம்-4, வாலுபருவம்-5. எவ்வளவு காமாசிகளா லலைவுரு பருவம்-6, நரைத திரை மூப்பு பிணி மாண பருவம்-7 இந்த ஏழு பருவங்களிலும் வடிவமும் குணமும் நடக்கையுமே பேதங்களாகவே யிருக்கும்.

புருடன் ஸ்திரீ இருவரும் மோக வுற்பவ விவரம்.

கேள்பா மனமான வாயவுகூடி கெடியான சித்த மாகாயப்பொங்கி, வேளப்பா வாங்கார சிகார மிஞ்சி மேவுதற்கு பெண்மேலே மோகமாகும், நாளப்பா ஐந்திற்குமபலமேதென்றால் நலம்பெற்றவே சொல்லுகின்றேன் நன்றாய்க்கேளு. தாளப்பா மனதோடே வியானன்கூடி தனியானநாதத்தி லபா னன்றானே.

தானென்ற கிந்ததுவின்றி சமானன்கூடுத தனியான சித்தத்தில் வியானன்கூடும், தானென்ற ஆங்காரமகொச்சிப்போடு கலந்துநிற்கும் வுதானனப்பா கண்டுகொள்ளு, வேனென்ற பத்துமொன்றாய் மனதுங்கூடி மேவியவன் கலந்துவந்து விழுஞ்ரபோது, மானென்ற மௌனப்பா வசமேயாவன் மருவுகின்ற பெண்ணுக்கும் யமமுறைதான் காணே.

ஒன்றானவிந்துவிலே விட்டகுறைவாகது வருதரிக்கும் அவவுருவே யவனவருமாவா என்று தனது நல்கானே தீவினையளவாக பெண் காப்பதில் தானே பிறவி எடுத்தது அனுபவிக்க வேண்டுமென்று அனுபவிகள் கூறிய மகா வாக்கியம்.

பிராணவாயு பித்தம் அக்கினி ஜலத்தில், அபான வாயு வாதம் மலத்தில், சமானவாயு அய்யம் சுழி விற்தில்.

தீயும் காற்றும் மலத்தினசார, வாதவாய்பும், அக்கினியும் காற்றும் ஆகாயத்தில் சாரபித்தமுறும், சகலமும் காற்றுச் சுழியில் சாரசிலைற்பனமுறும்.

வடிக் மூலவிடப் பூத-நாசிடுளை, சகஸ்திரம், பிடரி, மூலம்

முததயின் விவரம் - குதஸ்திரம் தீயொன்று, ருதஸ்திரம் தீயொன்று, பூவமையா சதாசிவஸ்தாஸ்தீயொன்று.

சந்திர சூரிய அகக்கினியிடமானை — மூலததில் அகக்கலை, மாரபில சூரியன, முடியில் சந்திரன்

உஷ்மிடம் - சூரியகலை சந்திரகலை நடகருப சுவாசம் பிடரிவழி சென்று வருப, சந்திரகலை நடகரும போத 312 பாகமாகிய மூலையில் சென்று வரும் மந்திரங்காலம் பதிமுககாலென்பது, பந்திரம் சூரியன்காலம் பதி சந்திரன் முககால அங்குஷ்ட பிரமாணமெனுப அசுத்ததீசா ஒரு அங்குலமுள்ள நேததிரஸ்தான மிருதது ஆயிரத்தெட்டு கிணங்குள பொருநதி பகாமுக நோக்காக யாவுப பாரததம் தான சாவ சாக்ஷியாக விளங்கும்.

எ தூலபஞ்சீரணம்
பிரிதில பிரிதிவு-அஸ்கி
பிரிதில-அபட-மாமிசம்
பிரிதில தேயவு-சாமம்
பிரிதில வாயவு-நாமபு
பிரிதில ஆகாயம்-ரோமம்
அபபினிலபப-முததிரம்
அபபினில பிரிதிவு-உமிநீர்
அபபினில தேயு விடாவை
அபபினில வாயவு-உதிரம்
அபபினில ஆகாயம்-சகலம்
தேயவினில தேயவு-பசி
தேயவினில பிரிதிவு-தாகம்
தேயவினில லபபு-நித்திரை
தேயவினில வாயவு-ஆலிசம்
தேயவினில ஆகாயம்-சங்கம்
ஆகாயமும் வாயும்-கண்டம்

ஆகாயமும் தேயும்-மாரபும்
ஆகாயமும் அபபம்-நாசி பித்தம்
ஆகாயமும் பிரிதிவு-இருதயமகங்காரம்
வாயவும் பிரிதிவுகூடில - இருதயம் பிராணம்
வாயவும் அபபம் - குதம் அபாண வாயவும் தேயவும்-கண்டம் உதானன்
வாயவும் வாயவும்-சாவ சரீரி வியானன்
வாயவும் ஆகாயமும்-நாபிசமானன்
தேயவும் ஆகாயமும்-செவி
தேயவும் வாயவும்-சரீரம்
தேயவும் தேயவு-நேததிரம்

வாயவினில் வாயவு-வோடல்	தேயவம் அபபம்-சிங்குவை
வாயவினில் பிரிதிவு-நடத்தல்	தேயவம் பிரிதிவு-நாசி
வாயவினில் அபபு-இருத்தல்	அபபம் ஆகாயமும-சத்தம்
வாயவினில் தேயவு-தத்தல்	அபபம் தேயவும-பரிசம்
வாயவினில் வாயம்-கிடத்தல்	அபபம் தேயவும-பாரவை
ஆகாயத்தில வாயம்-மேகம்	அபபம் அபபம்-ரசம்
ஆகாயத்தில் பிரிதிவு-ஆசை	அபபம் பிரிதிவும கெந்தம்
ஆகாயத்தில் அபபு-தவேசம்	பிரிதிவும ஆகாயமும-வாகு
ஆகாயத்தில் தேயவு-பயம்	பிரிதிவும வாயவும-பாதம்
ஆகாயத்தில் வாயவு-வெடகம்	பிரிதிவும தேயவும-பாண்
நுகவுமபஞ்சீரணம்	பிரிதிவும பிரிதிவும-குதம்
ஆகாயமுமகாயமும-நேத	பிரிதிவும அபபம்-குயயம்
கிரமறிவு	

ஐவகை-உறபவம்-பிருதிவினிடம் சராயுகமான வித்துகளாம் புல-பூடு-கொடி - செடி-மரம் முதலியவைகள்.

அபபு பூசம் உறபீஜம் பைசிடமாக மானிடம் பசு ஆடு மிருகாதிகள்.

தேய பூதம்-சுவேதம், வியாவை, வெப்பத்தால் ஈ, பேனு, கிடம், கம்பளிபூசசி, புழுகு

வாயவுபூசம்-அண்டரசம், முட்டையில் கோழி, வாகது, பல்லி, ஒணுன், சறபம், கோட்டான, கெருடன.

மந்திரபீசம்-ஆகாயம், மஹான்களால் சிருஷ்டிக்கப்படும்.

இதில் ஓரறிவுடையது-புல, மரம், செடி, பரிசு மறியவும.

ஓரறிவு-சிப்பி, சங்கு, பரிசரசமாகவும.

மூவறிவு-கரையான, எறும்பு, பரிசரசகெந்தம்

நாலறிவு-தும்பி, வண்டு, பரிசரசகெந்தரூபம்.

ஐயறிவு-பறவை, மிருகங்கள், சத்தபரிசரூபரச கெந்தமறியும.

ஆற்றிவுடைய மானிடம் ஞானமாகிய அறிவும் பொருந்தியவர்கள்.

ஆணுவமாய் மாய்கை காமியம் முமமலமும் நீங்கி ஆதமா அருளோடுகூடிய ஞானமாகும்.

ஒரு பாதையுமின்றி தானாக யிருப்பது பிரமம், பிரமம் பாயையாகிய அவிததையிற் பிரதிபலித்த போது சீவன், சீவன் அவிததையிற் கூடியபோது சுழுத்தி, சுழுத்தி அந்தக்காண்டதில் கூடல் சொற பனம், சொறபனம் ஐந்து இந்திரியத்தில் கூடியசாக கிரமம், சாககிரமம் 96-தத்துவங்களும் விவகாரம்.

ஆசசப்பாதேகமென்ற வாதாரத்தில் விததை யென்றயஞ்சையமேசொல்லக்கேளுமூசசப்பாலலா டத்திற் சாககிரந்தாடுண்டு முனையான கண்டத்தில சொறபனந்தாடுண்டு, நீசசப்பாமாரபினகீழ் சுழுத்தியொன்று, நிசமான வுந்தியிலே துரிய மொன்று, வீசசப்பாவிரதினமேல துரியாதீதம் விளங்கி நின்ற யவிததைஞ்சும் கண்டுகொள்ளே.

விரசுகொண்டு ஆடுகிற சககரத்தை வினையும் கொண்டுபாராமல் வீணாயப்போன, பிரசைகளை கண்டதின லேதுண்டயயா பிலமான மூலமதில் மனதைவைத்து, யுரவானவாசியினால் மைந்தா மைந்தா யூடாடுமசககரத்தை யுன்னியாட்ட, திர மாமசீவாகதி கொண்டாடும தீரககமுடன் கேசரியி லிருந்துபாரே.

கனையானசீவகளை தீபமபோலே கண்டுதடா யெண்ணெய்திரி மாண்டபோது, கனையானசீவகளை யெங்கேபோசசுகனலொளிகினபூணாதானெங்கே போசசு, கனையானகதலிகுலை சாயுமபோது சாரண மாயமுன்போலே பின்புண்டாமே, கனையானசீவ களை பக்கததேதான கணவெடித்த கதையாச்சு சீவன் காணே.

தானுகிதானமுடிந்த சூட்சுமதன்னை தரணிதனி
லறியாமல தானகானென்று, யுகைநின்றதொரு
யுடலைகாணுன யுடலிலநின்ற யட்சாததி லுறுதி
காணுன ஆணைநின்றதிரு வடிமுடியுங்காணுன மதி
கெட்டு விகியழிந்து மாளுவானே.

மாளுவதுரெண்டுவிபரம் மைந்தாகேளு மகத
தானகைகளை மாறுபோது, ஆளுவதுபூரணமாய
யறிவோடயயா வடங்குவது பாரபரததேயமைப்பே
யாகும், சூளுவதுநோயுடனே பாசம் சூழ்நகால
சூளுவான மதிமயங்கி யலைவானபாரு, காலினிலையறி
யாமல அலைந்துகெட்டு கானலிலும நீரினிலும
கரைந்துபோமே.

ஆகையால் அந்தக்கரண வியாபாரங்கள் நீக்கி
அந்தாமுகநோக்காய பேச்சுக்கும் மூச்சுக்கும்மததி,
பண்ணுக்குமகா திறகுமமததி, கங்குலபகலாகுமிடத
திறகுமததி, ரவிமதிக்கு மததி, அறிவிறகும மனதிற
கும நடுநிலையில நின்றவாக்கே மெய்ப்போத முதய
மாகும்.

நினைவைநீக்கி நோக்கியிடி னிமலசொருபந
தோன்றிடும, நினைவைநீக்கி நோக்கியிடி னிலையி
லுசந தோன்றிவிடும, நினைவிலுலக மறிந்ததுவும
நீங்கிச் சொருப மறிந்ததுவும, நினைவிடுகுகிறரு
னில்லை நிகழாமாயா போகமதி.

தன்னைமறைத்த பந்தமதை தள்ளிநீங்குகிறருன
விளங்கும, தன்னைமறைத்தே பந்தந தன்னையறிந
ததே முததி, தன்னைவிட வேராபொருளிலலைத
தானே பிரபமமாயயும பின், தன்னைவிடவேருய
விளங்காதானேயாகி விளங்கிவிடும.

கூண்சிருஷ்டி பிரளயமதின்சிருஷ்டிபிரளயமா
கின்ற நினைத்தலும, மறத்தலும நித்திரையில் தன்
னையே மறத்தலாகின்றபடி, மாணகாலம் எதிரிட்டி
ருப்பது இன்னநாள் என்று தெரிந்து அதற்குள்

அடையவேண்டிய பயனையடையாதநமதுயிகபோக
சுகமும நடைககையு மனவிகாரமும யாது பயன.

ஐம்புலனை வென்றவன் வீரமேவீரம், கடவுள்
ஒன்றெனத் தெளிந்த பேரறிவே அறிவு. பிறா ஏமா
லுண்பதே லுண்தான். சாகாமல் கற்பதே கவகி.
ஆகலால், ஆதிசிருஷ்டி காலமுதல யோனி யாசை
கொண்டு யோனிமூலமாகவேஇசசை கொண்டபடி
செனமிதது வருகின்றோம். அவ்வகை யோனிவழியாக
அளவிறந்த செனமங்கள் எடுத்தும், இப்போதா கி
லும், பிறந்தவிட்டேன இனி பிறவாதிருக்க வரந்தா
வேண்டுமென பட்டினதது சுவாமிகள் டேட்டபடி,
இனி பிறவி பெருவண்ணம் பெறவேண்டு மல்லவா.
தேகம நரை திரை மூப்பு சாககாடு பெற்று தேகம்
நசிப்பது சித்தம் தேகத்திலிருந்த சதது எககாலமும
நசிப்பதிலலை என றனைவரும் புகலவது பழமொழி
யாக இருந்தாலும் அனுபவத்தில சித்தநாதமாக
வேண்டும்.

இப்புகி அததிப்பழம்போல் பேரண்டம், அதற்
குள் ளமைந்த வித்துகளபோல சித்தண்டங்கள்.
மேற்கண்ட பேரண்டம் ஆயிரத்தெட்டு கூடியது
ஒரு புவனம், இவ்வகைகொண்ட புவனம் 2,214
கூடியது ஒரு சாகரம், சாகரம் ஏழு கூடியது ஒரு
பதம், இப்படி 814 கூடியது பிரபஞ்சமென
மேலோர் கூறினார்.

தரணி சலம் (கனல காற்றததவான முரணிய
பானுருவந திங்களங்கி முரணிய தாரகை முனணிய
ஒன்பான் பிரணவமாகும்) பெருநெறி தானே. சிவம்
சத்திராத விரது சசாசிவம் திகழும்சன், உவந்தருள்
ருத்திரன மாலயன் யொன்றிறென்றும், பவந்தரும்
அருவம் நாலின் உருவம் நல்ல உபாயமொன்றாய்
நவந்தரு பேதமாக நாதனே நடிப்பன்னென்பா. பிரி
திவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், உகாரநாத ரவி
மகாரவிநது, சந்திரன், ஓங்கார மகம்மேரு சுழிமுனை

ஆக அஷ்டமூர்த்தியாயும் விளங்குபவர்கள் கடவு
ளென வேதம் கூறும.

ஆசசுதே அறிவொன்றின விசாரணையே
அனைத்தையுமே பாராதிருந்து வகண்டநன்னில,
கோசசுதே குருவாகு தத்துவங்களாகி கொடிய
தீவினையு நலவினையுமாகி, போசசுதேபண்ணுணையப்
பிரபஞ்சமாகி புழழறிய நிறகுணமாய நிரமலமுமாகி
தீசசுதே சீவமாகி சீவனாகி செழுஞ்சுடரின கதி
மெளியாய சிறந்தவாறே

எட்டுத்திசையும் பதினாறுகோணமு மெங்கு
மொன்றாய, முட்டித்ததமுமி முளைத்தோங்கும
சோதியை மூடரெலலாப, கடடிசுருட்டிக்கக்கத்தில்
வைப்பார கருத்திலவையார, பட்டப்பக்கலை யிர
வென்று சொல்லு பாதகரே.

மேலோர முன்குறித்த வாக்கியங்களவண்மை
மென விளங்குவதேயாப

ஐயமின்றி செய்வவரு திய னிததாலது லாம
வுநவை கயானிதநா லட மூர்த்திமாய, பொய்யா
வி ண்டையு கவிரதது க ணுயிருந்திடு ல பூரண
மாய சீவனெதிப்பொருந்து மகவாயின, பைய
லுறு மனமவிடயாத தாசசுதறறேயதுவாய மாண
சென்னமும விளைந்தவ, ற்றதெனறே யுணர்நது,
மெய்யறிவே தானாக பாவிததாலதவ ய விளங்கு
வார யாவரும செனியாவிட்டடையு மெய்துவ ரே

ஐயுணர் வெயதிய கண்ணுரபயனினறே, மெய
யுணர் விலலாதவாக்கு

வாசரம—ஞாயிறு செவ்வாய சனி வலநாசி
யில சூரியக்கலையாகவும், வெள்ளி திங்கள் புதன இட
நாசியில சந்திரக்கலையாகவும், பூரவபக்ஷ குருவாரம
சந்திரக்கலையும், அமாபக்ஷம் குருவாரமசூரியக்கலையாக
வும், காலை 4-மணிகு நடக்கவேண்டியது அவவிதம்
நடந்தால் தனது காரியங்களனைத்தும் சித்தியாகும்.
அவ்வகைநடவாமல பேதமாய, சூரியனடக்கவேண்

டிய தினம் சந்திரரும், சந்திரா நடக்கவேண்டிய தினம் சூரிய நமாக நடந்தால் அடியிறக்கண்ட பலனாக நடக்கும். ஞாயிறு சந்திரன் சனி யிருமல், திங்கள் சூரியா ஜலதோஷம், சுற்றதகார்க்குக் கேடு, செவ்வாய் சந்திரா சுரம், சண்டை, சாவு. புதன் சூரியா நீரேற்றம் தலைகுததல் தீங்கு, வள-பிறை வியாழம் சந்திரா தேகநோவு, வெள்ளி சூரியா கண் காது நோய், வெளியூர் பிரயாணம், சனி சந்திரா சீதள சன்னியாகும்

சந்திர சூரிய ரிருக்கையினும் ஐம்பூதம் நடப்பதுண்டு. பிரிதிவு நிறம் பொன்மை தித்திப்பு, அப்பு வெண்மை தவாப்பு, தேயவு செம்மை உவாப்பு, வயவு கருமை புளிப்பு, ஆகாயம் படிக்கம் வசம்பு, பூவபக்கத்தில் குரு பிரிதிவு, சுக்கிரா அப்பு, குரு தேயவு, புதன் வாயவு, சனி ஆகாய பூதியமாகக் கொள்க.

ஞாயிறு ஆந்தையாகிய அப்பு, திங்கள் செவ்வாய் வியாழம் காசமாகிய தேயவு, புதன் வலலுராகிய பிரிதிவு, வெள்ளி கோழியாகிய வாயவும், சனி மயிலாகிய ஆகாயம் பூதியமாக நடக்க மிக உத்தமம்.

பூதியங்கள் பிரிதிவு அப்பு நடந்தால் சதவகுணமாயும், தேயவு ராசதமாகிய கோபமாகுமாய் ஸதீயிச்சை, வாயவானது அலைவறும், ஆகாயம்பரயிச்சையை நாடும். காலே படுக்கையி லிருந்து முந்திருக்கம்போதே சுவாசத்தை உள்ளிழக்கக் கொண்டு எழுந்திருக்க வேண்டும். ஆகவேண்டிய காரியங்களுக்கு போகுபபோது ரஸியில் பிரிதிவு அப்பு நடக்கச்சென்றால் தடக்கத்தில் பலன் கித்திக்கும். படுக்குமபோத இடதுகை கீழ்வதது வலதுகை மேலாக வைத்து கால நீட்டி படுக்க வேண்டியது. அவ்வகை படுக்குபபோது மனதை பலவாறு சிந்தையில் செல்லவிடாமல் சுவாசமீது செலுத்தி

யிருக்கவேண்டியது. அவ்வகை அப்பியாசமசெய்து வருகையில் சொப்பனாதி அவஸ்தைகள் நீங்கி அந்தாமுக விவகாரங்கள் விளங்கும். இவ்வகை நடப்பதுமன்றி வயிற்றில் ஆகாரமில்லாம விருகமும் போது பசி அதிகமாயிருப்பதென்று சொல்வது அப்போது மேற்கூறியபடி படுத்திருந்தபார்க்க பசியெழுமபியவிடம் நன்றாகத்தோன்றும், அமாவாசை தின காலை ரவியை ராகுவும், பருவத்தின் சந்திரரை கேதுவும் மறைப்பதுபோல நமது ரவிமதியை ரகு கேது சாயை மறைப்பதால், மனதிற்கு இருளாகிய மாயை மூடப்பட்டது. சந்திரன் மனதிடமும சூரியன் நேத்திரத்திலு மிருப்பதால் ரவியிடம் மதியை செலுத்த மதிகஞ் கிரணங்கள் குறைவுபடாமல் அறிவு உதயமாகும்.

ஆகாயமும வாய்வும் கலந்திருந்து மண்ணும் சலமும கலந்திருக்கிறது. அக்கினி மத்தியமா நின்றன மாமிச உதிரசலம், ஒன்றாக யிருக்கிறது சரலாகிய வாய்வு ஆகாய வெளியில் சரபந்தமாக யிருக்கிறது அக்கினிபோது நிலையாய் நின்றன

தானென்ற சித்தா முசல முனி ரிஷிகள் தன்மயமேதானு சுவமே செயது, ஊணென்ற வுடல் வெறுதல் பசியடக்கி வுதித்தகலை வாசியென்ற தாரகதன தக்கொண்டு, வானென்ற ஆகாச வெளியில் சென்று, வந்த ஆவும சோ ட்சோ தி யெங்கும சிவமயமான சோதிதனே.

சோதியென்ற சோதியில் சோதியானா சூழ்நதுதடா யண்டமதிலநன்றாயப்பாரு, வோதியதோ தந்திகலை சோதியெல்லாம் யொளிவிளக்காயநின்று மடாயங்கேபாரு, நீதியுடன் பாரகையிலே யண்டநதன்னில நிறைநதுநின்ற நட்சத்திர சோதியெல்லாம், ஆதியென்ற நாதாக்கள் காந்திகாந்தி யண்டமதில சூழ்நதுதடா யங்கேபாரே.

ஸ்தூலதேகம் சததி, சநதிரமென்னும இதில் உயிர்ப்பாகிய உயிர சூரியா சிவமாகும், பிரிதிவி குரு நாசியிடமாக வாசனையறிதலும், அப்பு சுககிரா நாவிடம் சுவையறிதலும், கேயவு அங்காரகா நேத்திர மிடம் ரூபமறிதலும், வாயவு புதன சரீரத்தில் பரிச மறிதலும், ஆகாயம் சனிசெவியினிடம் ஆகாயசப்த மறிதலுமாம். இராகு கேது சாயையென்றும் சூதம் குயமம் இததானமிட மிருப்பதென புகலும்.

கடினமென்று தளளாதே வாசியோகம் கண மூககு மத்தியிலே கருகிப்பாரு, துடிமிருந்த சுழி முனையினாகெ க்கு சூரியனும சநதிரனும வொன ரூபபிப கும, குடியிருப்புசாகுகித்தனை கோட்டை யாசசு கோடான ஷாடியுகா வாழலாசசு, நொடி நிமைககு நோமல்லோ பிரமன வாழககை நுண்ணி லையப பாத்தறிந்து நுடங்குவாயே.

சாககிரபகிரமுக விவகாரங்களி லிருந்து நித திரை சொப்பனத்தில் அநேக விஷயங்களைக் கண்ட தாயும், செயததாயும், செனததாயும், நடத்திய தாயும் அனேகமாய காணுகின்றோம், அவைகள் நித்திரை நீங்கிய பிறகு யாதொரு பயனையும் அடை யாதவா ளாகிந் றோம். அவைகளன்றி ஒரு ஸ்திரீ யைக்கூடி சம்போகம் செயததாக காணுகின்றோம். அப்படி கண்டு நித்திரை நீங்கிய பிறகு ஸகலிதமான வித்தை பிரத்தியட்சமாகக் காணுகின்றோம்.

இதை புத்திமான்கள் அறிவு முன்னிலையில் யூக மாய யோசிக்க விரதினசெயலும், பெருமையுமசதா ஆனந்த பரவசமாக விளங்குபவா. வேத சமமதமாக விருககும, மாயா ளவசத்தே சென்று வரவேண்டி லோயா வீருபககத்துள வளாபககத்தளையாவெண னுள்ள பமேறபணி மூன்றிரண்டாயாவப ததுளாதி நாள் ருமேஆறைநதுபன்னென் றுமன்றிச சுகமாக கமவேறனபுவேண்டுலோரா பூவறிபினனநதோடறு மிருபத தொருநாளிடத தோங்குமாறின் மிகுத

தோங்குமககாலஞ் செயயவே, செயயுமளவிறற்றி
நான் முகூததமே, மெய்யுங்கலை காலமிருநது பருதி
காணையுமிடத்தோடினன காமநூலன்றி, செயகவல
டைநதீரநதுவிடுகவே, கலக்குநாள முனனுடனனி
மிடககாதனவததக வேணடிவநராரியுதரக, கலத்தின
மதததைத தண்சீகததைபபிகதை, விலகருவன
செயது மேவணைலீரே, விழுநததுவிங்கும விரிநசது
யோனி, பொழிநதமுதலைநது மீரைநதோடேறிப்,
பொழிநதபுன பூகமபோறறுங்காண, மொழிநதநது
லுச்சியுள்ளே யொளிததே மாதரித்தே செலுத்தினு
மவவிரது காதலினுலவிடா யோகங் கலநதவாமாத
ருயிராசைக் கைக்கொண்டேவாடுவா, காதலா
போன றங்கன் காதலாஞ் சாற்றிலே.

மூலாககினி, பசிதீபாககினி, கோபாக்கினி,
ஸ்ரீ தாபாககினி, யோகருகாககினி இவற்றுள ஆதியு
மநகமும தவிர மற்ற மூன்று அககினி உற்பவமாய
தோன்றலை யாவரும் சரீரத்தில கண்டிருக்கிறோம்.

உரமடிமே தினியுநதிலப்பாம விவியதனமுலை
மேவிய கீழங்குகரு முலைமீமிசை கைக்கிழிககாணாம
விவியங்குநத மேலவெளியாமே, சததுசதகாநமு
மனககருததைத தறிகின்ற விடமுமறிவிலா செயத
தறிகின்ற விடமுறிவாளாகுது, வததனிநுப்டிட மவ
விடநதுனே, அங்கமதிகூட வாருமதியொளி, யங்கி
சிவத்தினிற கூடவததாரகை தங்கியதுளவ சகலமு
மாமே. பததுமிரண்டு பகலோனுயாலை பததினோ
டறுமுயா கலைப னமதி, பெதநலலங்கிய தெட
டெட்டுயாகலை, யகத்திரனின்றமை யாயநதுகொள
வீரே.

மேலாமபததையளிகளும் பூண அககினியை
நாம கேவல விடயங்களிற் செலவிட்டு வாழநாட்களை
கேவலப்படுத்துகின்றோம். அவ்வகை செய்கினும்,
அதினலனேக வியாதி யனுபவிகக நேரிடுகின்றது.
உண்ணுமபோ துயிரெழுததா லுயிரைவாங்கி யுறங்

கின்றபோதெல்லா மதுபோலாகும், யெண்ணிப்பா ரிந்திரியம் விடுமபோதப்பா பேணியுயிர மேல்வாங் கென்று மேலோரா செப்பியதை நாம ஏன அனு பவத்தில் கொண்டுவரக் கூடாது.

விந்து அதிகமாய செலவழிப்பதில் பிணி, மூப்பு, சாககாடு எளிதி லடையக்கூடும், ஆகாரத்தில் பிரிந்த அன்னாசமானது உதிரமாய 1-வது நாள் சுக்கில மாகின்றதை வியமசெய்யாமல் மாதத்தில் இரண்டு தரம் ஸ்திரீ பூர்வகாலத்தில் பயன்படுத்தும் சினம சையோகிப்பதில் அவனிதம் தரிக்கும் கரு சிசுவா னது ஆயுள் விருத்தியும், தேகத்திடமும், பிணியிலலா மலும் இருக்கும்.

உந்தியிலிருக்கும் உதான வாய்வால் காமம் மண்டஸ்தான குழியிடமிருந்து சமான வாய்வா னது கமலபிரா சொலிகுள ஸ்தானமடையுமாகில் கபாலசூலை, யிடி, அசதி, வயிறறிசைசல, பேதி, நாவுலால முதலிய வியாதி புருடருக்கும், ஸ்திரீக்கு வயிறுறுநோய், தேகவெப்பு, சூதகவாய்வு முதலியது நேரும்.

ஓமென்றமூலகண பதியேகாப்பு வுண்மையுடன் நடுவண்ணிலுக்கநின்ற, ஆமென்ற யமுாதகலையுள் கொண்டேதா னடங்கவந்த மனோனமணியின் கிரு பையாலே, ஊமென்றவுண்மைதனை மவுனமாக வரு பெற்றுக் கருபெற்று யுருகிபெற்று, தாமென்ற மதி தனையே வியிலதாகக் சச்சிதா னந்தமென்ற ஆதி காப்பாம்.

கருவமென்ற சுழிமுனையிலே மைந்தாகேளு போதமென்ற அருளஞான செந்தீபத்தி, திருவிருந்த மாளிகையில தீபங்காணும் செங்கமலக் கண்ணுலே நன்றாயப்பாரு, குருவிருந்த யிருகயமா முக்கோணத் தில் சூநிந்தமனக் கண்ணுலே தனனைப்பாத்தால, கருவிருந்த பதியதுதான மைந்தாமைந்தா கண்காண தோணு மடா கருவைப்பாரே.

விண்ணைப்பாரா தன்னைப்பாரா மண்ணைப்பாரு
மேனமைபெரு குருவருளைமேவிப்பாரு, பெண்ணைப்
பாராததலையாதே பெண்தானதேகம் பிரியமுடன
தேகமதை பேணிப்பாராததால், கண்ணப்பா துலகு
மடா அநதககண்ணுல காணலாரு சித்ததுவெகு கண
ணில் காணும், மண்ணப்பாவென்றசடந தன்னைப்
பேணு மாநதருக்கு என்னவரும மணதானபமே.

பிரண்டுமனாநிலையாதே பித்தருண்டு பிராண
நிலையறியாத மூடருண்டு, முரண்டானே முறடு
கட்டி வனையாருண்டு மோகமென்ற மாயகையிலே
திரிவாருண்டு, திரண்டகோளு முனிநுனியை யறியா
ருண்டு செகத்திலிப்படியதிகளு செப்பப்படுமோ,
அருண்டகண்ணு மிருண்டகண்ணு மறியாபாவி
அடக்கமென்ற காவியத்தை யறிந்ததுபாரே.

தன்னிலையைதானறியா மூடாகாணும் சாததி
ரத்தின் பயனறியாசண்டிமாடு, கண்ணற்றதுருண
னெளியை கருதிப்பாக்க கருத்துடனே வாசினிலை
காலேககாணா, யெண்ணிறந்தவட்சரத்தி னியல்பு
காணா யெட்டிரண்டு மறியாமற யேகமெனபார்,
விண்ணிறைந்த யேகபராபரந்தானமைந்தா மெயளு
ஞானமானதிரு விளக்குத்தானே.

மஹானகள் வாககியம் அனுபவத்தை பெரு
மல வாயமதமாய பேசினவாகள் பெருங்குடலும்
சிறுகுடலும் விண்டு மஹா துன்பமடைவா. மஹான
களை தரிசிக்கவேண்டி அநதாமுகமாய் அடியிற்
கண்டபடி தியானிக்க அவர்கள் பிரத்தியக்ஷமாய
திருவருள் பாலிப்பாரா.

செயததமிழ் தனையறிந்து பதினெண்பேரை
செம்மையுடன காண்பதற்கு மூலங்கேளு, சைதன்
னியமானதொரு தன்னைப்போற்றி சதாகாலம ஐயும்
சிங்ராங் அங்கிங்கென்று, மெய்தவறுபூணமா யுருவே
செயதால், வேதாந்தசித்தரைததான வசமாயககாண்

பாய் உய்தமுட னவாகளைத்தான வசமாயக்கண்
டால் வுததமனே சகலசிததுக குதவியாமே.

புரியஷ்டமாவன —சடம-பிரமன் கூறு, உதி
ராம-மாலினகூறு. இதில் சூக்ஷ்மமாவன —சுகாதீ
சிவன், வகரகாற்று மயேசன, யகர ஆகாய சதா
சிவம, விநதம நாதம, சததி, சிவன விரூட்டு, பரை
ஆச-8. இதனமீது வெளிபாழ், ஒளிபாழ், வெளி
யொளிபாழ் இவைகள் நடந்த உளமனையாளிட
மென்று அவ்விடமிருப்பவா சிவலோக மென்று
மறை கூறும். இவ்வனுபவமபெறுவது தக்க ஆசான
கிடைத்தது அவரது காசைபோலவ ரூடனிருந்து
சதா அவரால் பெற்ற திருவருள் நோக்கத்தில்
நெடுங்கால மிருப்பவர்களுக்கு அமையும் பத
மாகும். ஆகிலும் அனைத்திற்கு மனமே முன்னிலை
காரணமாக யிருக்கிறது. மனது அலைவறுதிருக்க
வேண்டும் மனமானது எப்போதும் ஒன்றை
நாடியே நிற்கும். அசைவற்று நிற்கும் சுபாவம்
கிடையாது நனமாகக்கதிலேனும் துனமாகக்கதி
லேனும் செல்லும் மனதாக யிருக்கிறது. மன
தளவை நிறுத்ததுவதே நல்லோர கடமை.

ஒளவைபார் குறள்

தருமம்பொருள்காமம் வீடெனுநான்கு

முருவததா லாயபயன

யீசனெனக்கருதி யெல்லாவுயிராகளையும்

நேசத்தால்நீ நினைத்துக்கொள்

மெய்ப்பாலறியாத மூடர்தம்நெஞ்சத்தி

னப்பாவனிறகுஞ்சிவம்

உடம்பினுற்பெற்ற பயனாவதெல்லாம்

திடமபட வீசனேதேடு

தன்னையறிவு மறிவுதனைப்பெறில்

பினைப் பிறப்பில்லைவீடு

எண்ணிறைந்தயோனி மலவாயப்பரிந்தெங்கும்
 உண்ணிறைநது நிறகுஞ்சிவம
 விண்ணிறைநதுநின்ற சுடர்போலசீவா
 தண்ணிறைநது நிறகுஞ்சிவம
 நினைப்புமறப்பு மிலலாதவாநெஞ்சந
 தனைப்பிரியாது சிவம்
 நரமபெனுநாடி யிடையினுககெலலாம
 உரமபெனுநாடி யொன்றுண்டு
 உநதிமுதலாகி யோங்காரததுட்பொருளை
 நின்றது நாடிநடை
 உநதியினுள்ளே யொருங்குசுடராயச்சில்
 அநதியழ லுருவமாம
 நாடியகததே நலனுறநோக்கிடில்
 சாவதுமில்லை யுடம்பு
 ஆவிபாழ்போகா தடக்கியிருந்தபின்
 ஒவியமாகு முடம்பு
 மயிர்க்காலவழியெல்லாம் மாய்கின்றவாயு
 உயிர்ப்பினறி யுள்ளேபதி
 மூலத்திறநேன்றி முடிவிலிருநான்காகி
 கால்வெளியிற பன்னிரண்டாங்காண்
 வாசலீரைநது மயங்கிவாயுவை
 ஈசன்றன வாசலிலேற்று
 சத்தியாஞ்சந்திரனைச் செங்கதிரோனுருவில்
 முததிககு மூலமது
 வாயுவழக்கமறிநது செறிநதடங்கில்
 ஆயுட்பெருகக முண்டாம
 அசையையறிநதுள்ளே யழலெழநோக்கில்
 இசையாது மண்ணிறபிறப்பு
 சைனுள்ளேயுதிககின்ற தொன்றுண்டு
 வாசமலாநாறறம் போலவநது

துரியங்கடந்த சுடரொளியைக்கண்டால்
 மாணமபிறப பிலலைவிடு
 அடைத்திட்டவாசலின் மேல்மனமவைத்து
 படைத்தவன தனனையேபார
 எருஞ்சுடருசசியின்மேல மனமவைக்கத்
 தொழிலென றிலாதசுடா
 கண்ணகத்தேநின்று களிதருமேகரணுககால
 உண்ணகத்தே நின்றவொளி
 உரைசெயுமோசை உரைசெயபவருக்கு
 நரைதிரை யிலைநமன்
 பேசுமெழுததுடன் பேசாவெழுததுறில்
 ஆசான பரநதியாம
 நின்றவெழுததுடன் நில்லாவெழுத்தினை
 பொன்றுவிக்கி லொன்றேயுள
 வாகுமனமு மிறந்தபொருள்காணில்
 ஆகைக்க கழிவிலையாம்
 கூடகமான குழியெழுத்தை தானறியில
 வீடாகுமாய விரைந்து
 பிறந்திடமாலீடம பேருதிருப்பின
 இறந்திடம மன்னியிடம
 வலத்திற்சனிககே யிராப்பகல்வாயு
 செலுத்தபேராது செயல
 மயிரமுனையிறபாதி மனத்தறிவுண்டேல்
 அயிர்ப்புண்டங் காதிநிலை
 உறக்கமுணர்வு பசிகெடப்பட்டால்
 பிறக்கவும் வேண்டாமபிறப்பு
 நினைப்புமறப்பு நெடும்பசியுமறநூல்
 அனைத்துலகும வீடாமது
 மறவாநினையா மவுனத்திருக்கில
 பிறவாரிறவாரா பினை

அண்டத்திலுமிந்த வாவென்றறிந்திடு
 பிண்டத்திலு மதுவேபேசு
 சூரியன வன்னியோன
 றிடிற்சோமனா
 மதியொடுவன்னியொன றுகவேவந்தால்
 கதிரவனொமென்று காண
 கதிரவனா மதுபுகில்
 அமாவாசை
 மகிக்குடகதிரவன் வந்தவகொடுங்கிடிவ்
 உகிக்குமாம பூரணிசொல்

ஐசயில் சததம், முட்டையி லுயிர்ப்பு, விததில்
 சததாகியமுனீ, பூவில்வாசம, பழத்திலசுவை, இரும்
 புண்ட நீரை பிரித்துக்காட்ட இலலாமை போலும்
 நிறைந்தனா. எள்ளிலெண்ணெய், பாலிலநெய், கரும்
 பிற சாககரை தேயவில் அக்கினி, சொல முடிவில்
 பொருள் தோன்றுதலபோல அகநோக்குடையவா
 காண்பா நால்வகை தோற்றத்தில மானிடமென்
 னும் வடிவங்கொண்டு மேற்கண்ட அனுபவங்களை
 அடையாமல் உலகம் மெச்ச சரீரமது பலவேடங்
 களைத் தரித்து நான யோகி, சோகி, பரதேசி, கம்பி
 ரான, சாமி, தபசி, தாசன, பக்தன் யென்று வீண
 காலங்களைப் போக்குவதினால் அருமையான பிறவி
 வீணாக பிரிதினியில் லயமாயவிடும். தானதானயென
 பது யாது? அதை சூழ்ந்த கருவி காணாதிகள் எவ்
 வாறுதித்து எவ்வாறெடுங்குமெனசித்தாந்தமுற்று
 நிற்பதே எமமத சார்பினரும் பெறும நிலையாகும்.

திருவருள் போகத்தை யளித்து சென்னமரண
 துயரத்தை நீக்கி துரியாதிக் நிலையிலிருந்தும் குருவி
 மரு உடல்பொரு ளாகியெனுமஉடல் சரீரத்தையும்,
 ஆவி உயிர்ப்பையும் பொருள் அறிவையும் தததம்
 செயத மாணாக்கரில் மந்தன, மந்தாதான, தீவான,
 அதிதீவிர பக்குவத்திரயங்கள் நான்கு விதமா யிருக்

கிறது. அதிலும் பிரமசாரி, கிரகஸ்கன, சநநியாசி, வானப்பிஸ்தன. அதிவானாசிரமம் பெற்றவாக ளாகவு மிருக்கின்றனா.

இருக்கு, எசா, சார, அதாவணமாகிய நான்கு வேதத்திலிருக்கும் ஞான கண்டத்துள் தைத்திரிய உப நிஷத்தில பிரக்கியான பிரமமெனும் குருவாக்கியம் அறிவே பிரமம். எசாவேத அபித்திரிய உப நிஷத்தில அகம் பிரமா அஸி. சீடன வாக்கியம் நானே பிரமம். சாமவேதஞ் ஞானகண்டத்துள் சாந தோக்கிய உபநிஷத்தில. தத, தவம், அகியெனும் வாக்கியம் நீயானாய், அதாவணவேதிஞான கண்டத்துள் மாண்டோக்கிய உபநிஷத்தில எனனுடைய ஆதமாவே பிரமமாய் விளங்குகின்றது. இவ்வனுபவம் குரு கடாக்கூத்தால் சுவானுபவமாக வேண்டும்.

பஞ்சாக்கூரம் — நகரம் அருட்சத்தி தேகத்தைத் தரும். பிராதவத்தை யனுபவிப்பது மகரம் ஆணவ மலம் யசுத்தமாயை; சிகரம் சிவம், வகரம் அருள், சகரம் சீவன். ஆதலால் மகா அசுத்தமாயை நீங்கில அருட்சத்தி செய்கையான நகாசெய்கையொடுங்கும் பிறகு யகர சீவன் வகர அருளால் சிவத்தை யடையுமெனவும், நகரமாகிய செரியை நஞ்சென வெறுத்தது, மகரமாகிய மயலெல்லாம் வேறாகக்கூறு வகரமாகியவனத்தின்லீநந தீபைப்பாரி கிகரமாகிய சிவகதி யடைந்தனன். சீவனென்று அனுபவிகள் வாக்கியம். ஆகையால் நகரமகாதத்தை நீக்கி மறற மூன்று அட்சரங்களை இருதலைமாணிக்கமாக தியானிக்கின்றனா இவை ஆகம் விதிப்படி கூறியதாக யிருக்கின்றன.

பிரணவ பஞ்சாக்கூர விவரம்

கணபதி நாசி சுவாச முனனிலையில் 4-வீத பேதங்களை யறியும். அப்பேதங்கள் ளறிவது இடைக்கலை பினகலையும் சுழி முனையில் கூடில் நீங்கும். ஓங்காரசித்தி பிரமன், நாவு பிரதீவில் 6 வீத சுவைக

ளறியும் அறிவது நீங்கில நகரம் சித்தி தேததிரம
சலம அபபு 10-வித பேதங்களுகிய பஞ்சவானம
உயரம குள்ளம சிறுததலை பெருததலாமென வறி
வது நீங்கில மகா சித்தியாகும். காமம் — தீ தேயவு
இவை முன்னிலையில் சூடு குளிராசசி மிருகு கடின
மென வறியும். பஞ்சபேதம் 12- அறிவது நீங்கில்
சிகர சித்தியாகும்.

செவி வாயு ஆகாய அமசம்.—16-வித அக்ஷர
பேதங்களை யறிவது நீங்கில வகரம சித்தியாகும்.

புருவமதகி ஆகாயம் — அவகிடம் விருப்ப
வெறுப்பு மறியும் இரண்டு தன்மை நீங்கில யகார
மனம் சித்தியாகும். இவ்வகை சதத பரிசு ஸுபரிசு
கெந்தங்களறியும் மனம் அசைவற அமபலமாகிய
உச்சிகுழியில் சங்கலபமில்லாததாகிய அறிவுசுயம்
பிரகாசமாய வியங்குமென தபத்தினா செப்பியிருக்
கின்றனா. இதை 51-அட்சரமென்று புகலவா.

ஆகருஷணை தம்பனம், நகரம் மோகனம், மக
ரம் பேதனமாணம், சிகரம் விதவேஷணம், உச
சாடனம், வசார, வசியம் யகரமாகும்.

நகரம் ஆண் என்றும், அதற்கு மூன்றாவது சித்
ரம் பெண்ணென்றும், ஆண் எழுகதைச் சுற்றி
பெண்ணெழுத்துச் சுற்றியிருக்க, அவ்வகையான
ஒவ்வோரெழுத்திற்கும் மூன்றாவது எழுத்துப்பெண்
ணெழுத்தாக சககரங்களில் டைகின்றன “பன்னி
ரண்டுகாலான புஷியப்பாபாங்கான மூலவெளிதன்
னிலகிற்கும், நன்னயமாய்வாசிகனிலேறிககொண்டு
நாட்டியந்த நடுவீடு தன்னில நின்றால், முன்னின்ற
முப்பாழுக கப்பாலேய்யா முகப்பண்ணு முச்சந்தி
வந்தகூடும், சின்னஞ்சிறு வாசலகடந தப்பாற
சென்றாற சிதரபாமும காரணமும சித்தியாமே”

பிரணவமெனனும் ஓங்காரத்தில் அகார சோகி
பிறது வுதித்தது இதில் நகர மகா முதித்தது, உகார
வொலியால நாத முதித்தது இதில் சிகர வகர முதித்தது
மகரத்தில் யகர ஆனமா தோன்றியதெனவும்.

நகரம் திரை, மகரம் மால், சிகரம் பதி, வகரம் திரை, யகரம் சீவாக்ஷரமாய் விளங்கும் யோகாக்ஷரம், திரயாக்ஷரம், பஞ்சாக்ஷரம், சடாக்ஷரம், அஷ்டாக்ஷரமாக சிந்திப்பதெல்லாம் பகிர்முக நோக்குடையதாயிருக்கிறது. அக்ஷரமானது அச்சரமாம் என கூறுவதில் சரம் பாரபபோன பரம் பராககக்கூடும்

அகாரமான நேதத்திதில் மனோன்மணியென்னும மனமானது அறிவு சகாசிவமாயிலங்கும் அறிவென்பது, அகாரம் சூரியகலையாகவும், உகாரம் சந்திரகலையாகவும், நீங்காரம் சுழி முனையாகவு மிருக்கின்றன. இம் மூன்றுங் கூடியது அறிவு. இவ்வகையுடையவர்கள் அறிவுடையவர். சிங்கார யிடை பிங்கலை சங்காரவழி பாகாமல பொங்க நிறுத்தி எங்கள் குரூராயன பாதம் போற்றும்படி முதது தாண்டவ சுவாமிகள் செப்பினா இச்சா பிராரதவம் அனிச்சா பிராரதவம் பாயிச்சா பிராரதவமாக அனுபவித்து வருவதில், இவனது செயலால் யாதொரு விவரங் களையும் நடத்தாமல் யாவும் கடவுள் செயலாக முடிய வேண்டுமென நிச்சயமுதையவர் னால் அவர் அடுமை தீர்மாக ஆட்கொள்ளுக கூடும்,

எதிரிடிகருக்கு மரணத்தற்குள் கொடுமை யான காலனுக்கு வல்லாஸிபாகிய 444-வியாதிக்கும், மரணத்திற்குப் பிற்ப்பயந்தவாசன உன்னதமானது அதி தீவிரமாய் நனமுபாற்சியி னிருப்பாராக புவிபின்கணமானிடங்கள் அடியிறக்கண்ட பேதங்கள் ஒருவாறெனக் கூற யாவா ல முடியும்.

ஆதமர்

வேதாந்திகள் — ரொபத்தி மாததிமே, ஆதமா வென்றுரைப்பாரா.

கூடஸ்தன — பிரமம் விடயங்களைத் தெரிந்தது அவைகளில் மறைந்த பிறகு அவைகன்னரூபமென்று அறிவதே ஆதமா விஷயசிதாச சீவன.

பாசுபத கபாலிகா விரதா:-நித்திய வியாபக
சைதனனியமே ஆதமா.

சாங்கியபாதஞ்சலிகா - அசங்கசினமாதநிரமே
ஆதமா. நியாயவே சீடிரா'-கனம்போல் மகதபரி
ணமணய பாஷாணமபோல சடரூபனாலுமமனது
சம்போகத்தில் சிதது சமயுத்தன யிருப்பது ஆதமா.

சைனன -தேகாதி விலக்ஷணனய, தேகபரிண
மிதனல, பரிணமித மததியில சரங்கோச விகாச
தாமமே ஆதமா.

கவுளயாமளசாதவீகா ஆனந்தமாகநிற்றலே ஆதமா.
லௌகீகன -தேயுபுத்திர களதாதி ரூபமே ஆதமா.
உலகவாசிகள -தூலசரீரமே ஆதமா,

சாரவாகன -தேகம நீங்கியபோது பாரததேன
கேட்டேனென்று சொல்லுவது நீங்குவதால் பரு
சேந்திரியமே ஆதமா.

சாரவாக யேகதேகன -பிராண வாயவு போன
பின்பு இரத்திரிய மிஸ்ஸையால் பிராணவாயவே
ஆதமா.

உபாசகன் -மனதில்லாதபொழுது பிராண
வாய்வு நீங்கலால் மனதே ஆதமா.

சணிகவாதி -புத்தியில்லாதபோது மனஞ் சலிக்
கிறபடியால் புத்தியே ஆதமா.

பௌததன்'-சுழுத்தியில அநதககரண முதல்
சகல இரத்திரியங்களுமலயமடைகின்றமையால் சூன
னியமே ஆதமா.

பாட்டசாரியன் -சுழுத்தியில் சூனியமென்று
அறிந்து சாககிரத்தில் வந்து சொல்வதால் சததே
ஆதமா.

அநதராளன ஆகமஸ்தன்'-சூக்ஷ்மநாடி மூல
மாய சஞ்சரிப்பதால் அணுவே ஆதமா.

டிகம்பான்'-பதாதி கேசமுதல் அறிவு வியா
பிதநிருப்பதால் அணுவே ஆதமா.

தராகீகன பிரபாகரன் - ஆதமா கண்டமா
யிருந்தால் ஆதமா நசித்துவிடு மாதலால், ஆதமம் பரி
பூரணமென்றும், சடமென்றும் புகல்வா

பாட்டன ஆதமா சுழுத்தியில் சடமாயும்,
சாககிரத்தில அருவாயு மிருப்பதால் ஆதமா சட
சித்தெனப் புகல்வா.

சாங்கியன - பரிபூரணத்திற்கு இரண்டு லக்ஷ
ணம் கூடாதாகையால், ஆதமா அறிவாயும் பரி
பூரணமாயு மிருக்கும். சுழுத்தியில் காணப்படும்
சடம் அநந்த ஆதமாக்களுக்குச் சுக துகக்கத்தைக்
கொடுப்பதால், ஆதமா சுபாவம்.

யோகி - பிரகிருதி எனனும சுபாவத்திற்குநடத
துவோனிலலாவிடில் சேஷடியா தாகையாலும்,
ஆககினைசெய்துகாப்பாறுகிறவனிலையாகிலசீவா
களுக்குபந்தமோக்ஷமில்லாமையால் ஈஸ்வரன் சீவா
களுக்கு அன்னியமா யிருக்கிறா.

பதஞ்சலி மதத்தேதா - பிராணிகள் மனதில் அந
தரியாமியாக ஆதமா.

தராகீகன் - அநந்த கரணமில்லாவிட்டாலசங்
கலபமில்லை ஆனபடியால் அநந்தகரண மொற்று
மைப்பட்டபோது இரண்ணியகாப்பனாக இருப்பதே
ஆதமா.

விஸ்வரூபன் - தூலத்தைவிட்டு சூக்ஷ்மமிருக்கா
தாகையால் கிருஷ்ணன் விஸ்வரூபமெடுத்தது என்கும்
காலையாட்டியபடியால் வீராடடுவஸ்ரூபமே ஆதமா.

மதாபிமானிகள் கூறுவதிலுண்மையின்னதென்
றுணாபவா ஞானிகள்.

உலகி லீவவகை பேதங்களாகப் புகல்வா

மோக்ஷம்.

வேதாந்திகள் - ஆணவம் மாயை காமியம் இம்
மும்மலங்களும் நீங்கி ஆதமா அருளோடு கூடி நிற்பதே
முத்தி. பிரமாதம் ஐக்கிய ஞானத்தால் விவ
காராதி சம்சாரபந்த நிவாததியே மோக்ஷம்.

பதஞ்சலிகா - யோக அபயியாச பலததால்
மனோலயததால் அஞ்ஞான மழிந்ததே.

சாங்கியன் - பிரகிருதி புருஷ விவேகததால்
அவிததை நாசமானதே.

சங்குருதவாதி, பாஸிகாமாவாதி பசநாணம
கெட்டு சீவகரணமாகிறதே, காதருவமான சமசார
பாவததை விட்டு ரூபதிமாததிரமாயிநுப்பது.

பாக்கரியன் பேததாதி - ஆதமா கெடுகிற
தென்று ஆணவமலம கெடுகிறதே

மாயாவாதி - சரீர தொந்தனைப்பட்டு நிறகிற
சீவாதமாவிறகு விவேகஞான முண்டாகிறதே.

பிரபாகரன்-அமணன் என்குமறிந்த காமியகன்
மங் கெடுகிறதென்றும், முகஞ்ணங்கள் கெடுகிற
தென்றும்.

புத்தன்-உருவம் தேவனை குறிப்பு பாவனை விஞ்
ஞானம் கெடுகிறதே.

சமவாதி - சுததமாயா சரீரமழியாத கையால்
நிததியமா யிருப்பதே.

பாஷாணவாதி - ஆதமா கேவலதலை கிட கரும
தன்மையைப்போல முததியிலுமென்று மாயாம
லிருப்பதே.

சாதவீசன், சாவாகலெளகீசா - ஆனந்தபிரா
ப்தி யென்றும், மரணமே மோக்ஷமென்றும்.

பூர்வமீமாங்கிசின, உலகாயதா-சுவாககாதி
லோக பிராபதி என்றும் மகளிரிடத் துண்டான
போகமென்றும்,

சைனன், கௌலயாழமாஸா-ஆகாசமத்தியத்து
ஞகதிரோதகாணம், ஆகாசமஞ்சித்தி பிராததி.

கௌததன்-சுகுககாதிசுள, மயபக்கப்படாம
லிருக்கும சுததபுத்தி சந்ததிப.

பஞ்சராததிரிகள்-வாசிதேவாததுமகப் பிரகிரு
தியில் சொரூப ஆனியிலலாம லடங்குவது.

லெளகீகா - இகததில் புத்திராதிகளுடன் கூடிய
வியாதி துககமில்லாமல் சுகததிலிருப்பது.

நியாயவைசேடிகா - ஆகமஞ்சரீரேந்திராதி 241
துக்க ஆகயந்தநாசததால் பாஷாணமபோலிருப்பது.

பாசுபதா - பிரவகேஸவததால், ஈஸவததுவம்
அன்னியருக்குக் கொடுத்தது ஆகமன ரூபகிமாதிரி
மிருப்பது.

மாந்திரச மிமாஞ்சா சித தாதிகள்

ஆகமன சடததுவாதீத சீவசமானததுமாவதே
முத்தி எனப் புகுவா.

மதிலககணய கணமாதி மூவரும நட்பாககலந
திருக்கில் உரை திரை நீங்கி நெடுநாளிருந்து மோட்
சம குரு கோபுராமசமபெற்று கேந்திரததில் நிறக
வெள்ளி திரிகோணததில் பாவதாமசம பெற்றுநிறக,
கடகலககனமானால் உகாந்தவரை யிருப்பன. கடக
லககனமாக மதிசுரு யிருக்க நேந்திரததில் வெள்ளி
புதனிருக்க, மறறவா 3-6-11-ல் யிருக்க ஆயுளிவ
வள வளவென முடியவில்லை குரு சனி ஒருபாகைக்
குட கூடி பாககியததிலிருக்க மறற மிடமாகிலும
இப்படியிருக்க நற்கோளபாகக பாணு உதயததில்
பிறந்தவன முனியீஸ்வரம பாககியததில் புதன்
குரு ராகு கூடி சனியங்கிசததையே விடாதிருந்து
தனது அங்கிசமேற பதியுததிலிருக்க யுகாந்தகால
மிருப்பன. ராகு குசன சனி ரா அங்கிசததை மேவி
குரு வெள்ளி ஸ்திர அங்கிசததிருக்க மறறவா உபய
அங்கிசததிலிருக்கு. ஆயுள் 1000-லகசனம் உபய
ராசியாய உபயததோன் கேந்திர உச்சம் மூலதிரி
கோணததிருக்க சனி அட்டமாதிகூடில் 1000-ஆயு
ள்ளன சண்பதிக்கு 6-8-மிடததில் பாபகிரகமிறக,
ஒன்பதாமிடதததிபதியும் சுபாளும 9-மிட மில்லா
யருக்கில் பாதேசியாய திரிவன. வாககாதியும குரு
யும கூடியிருந்தால் சாஸ்திரவிசாரணையும், மந்திரஉப

தேசம் செய்யும் திரமுமாகும். அங்காரகா சனி சூரியன குஜனல்வரும் லககனத்திலிருக்க திரிகோண கேந்திரங்களில் சுபரில்லாதிருந்தாலும் சநயாசியாவார். குரு சந்திரன சூரியன இவரினொருவா லககினத்திலிருக்க, அல்லது 10-மிடமிருக்கினும் சனி 2-லிருக்கினும் சநயாசியாவா சுககிரன பகை நீச சம பெற்று அவருக்கு, 5-9-ல் பாபா நினறு லககனத்தை சுபகிரகம் நோக்காதிருந்தால் முகதிபெறுவா. 5-ம் இடத்திபன லககனத்திற்கு 6-ல் இருக்க அவா ராகுவாகில ஆகாய கமனமும், சந்திரன்கில காந்தருவசித்தி, புதன்கில அஃழத பிரயோகசித்தி, குரு சுககிரன சனியாகில பொன வெள்ளி ரசவாத சித்தியாகும். ராகு கேது 2-ம் இடமிருக்கில கலவி புள்ளவன செவ்வாய ஆட்சி உட்ச கேந்திரங்களிலிருக்கில பெருந்தவசி சிவமனோகரஞானி, துலாத தோராகு வாசிதேவீடயோகம், மந்திரம், குளிகை, வாதம், காயசித்தியுமாகும். கன்னி, மீனம், மத்திப சித்தி, மேடம்-தனுசு-தைய போத்திசித்தி ன பெறுவா. சென்னகாலமானும், போகம் பூசை செய்தாலும் மாதம் சிங்கம் சிலைகோல்மீனம் ரிஷபம் கடகம் சுரு, வாரம் குருமதி புகர்புந்தி, லககனம் மீனம் வில் துலாம் கன்னி, திதி பஞ்சமி சஷ்டி சபதமி தசமி திரிதிகை சதுர்த்தி யோகம் அமுதயோகமாயிருக்கில் உத்தமம். ஞானி சித்தனாகுவா-சென்ன நாள உத்திரம் அஸ்தம் சித்திரை சுவாதி மூலம் உத்திரம் அஸ்வனி பரணி உத்திரம் டாதி காயசித்தி யோகசித்தியாகும்.

காபபம் உண்ண தனது லககனத்திற்கு சாரத்தில கிரகங்கள் சுககிரன 5-ல் குரு, 9-ல் குஜன, 2-ல் புதன, 11-ல் சூரியன 7-ல் சந்திரனிருக்க வேண்டும். காபபமென்பது முப்புவென்றும் அவரை விமதிசுழி என்று பகிர முகத்தில தாதுமூல சீவமாயுள்ளவையில எப்பொருளாக அமைந்திருக்கும் முப்பை குரு

வால தெளிந்தது ஆவை கொள்ளுதற்கு முந்தி
 லோக குருவாகிய அடிகாந்த செந்தூரத்தை அகத
 தியா செந்தூர 300-ல் கூறியபடி கொள்ளவேண்
 டும். சந்திரகலையில் பிரிதிவழிதம் நடக்கும்போது
 சிவாலயம், வீடுகட்டல், குடிபுகுதல், மரம் வைத
 தல், சாந்தி கழித்தல். அபடி-குளமெடுத்தல், சோலை
 வைத்தல், விவாகம் செய்தல், உழவு விதை விதைத
 தல், தேசுபிணி தீர்த்தல் வாயு-குதிரை தோ கப்பல்
 ஏறுதல். ஆகாயம்-மந்திரம் சாத்தித்தல், பூதிய பிரிவு
 தெரியாவிடில் இட நாசிபக்கம் கலைசந்திரனாகையால்
 உப்படி நடக்கும்போது வஸ்திர ஆபரணம் பூணல்,
 தூதனுப்பல், அடிமைகொள்வது, விவாகஞ்செய்தல்,
 கிணறுவெட்டல், குடிபுகுதல், அரக்க காரணம்,
 சாந்தி தெய்வபிரதிஷ்டை செய்தல், சுரம் தீர்த்தல்,
 சமாதானம் செய்தல், தனம் வைத்தல், வலநாசி சூரிய
 கலையில்-உபதேசம் பெறல், வணங்கல், வுத்தமம்,
 வியாபாரம், சூது வழக்குரைத்தல், சுவாரசியதல்,
 சங்கீதாபாட்டல், நித்திரைசெய்தல், பிசாசுவோட்
 டல், போசனம்செய்தல், ஒளடதம் புசித்தல், ஸநா
 னம் செய்தல் உத்தமம் சத்தியாய சிவராய தான
 டவமாடும் வாசியாகும் சரீரத்தின துடிப்பன் —
 அடாந்தது கைதுடிக்கில் ஒருவருடம், கால 6-மாதம்,
 நெற்றி 3-மாதம், கன்னம் நாள் 10, காது கேளா
 விடில் நாள்-7, பாவை தெரியாவிடில் நாள்-5,
 வாசனை தெரியாவிடில் நாள்-3, நாவு குளரில் 2-ல்
 மரணமெனக் கொள்க. வாயில் சலம் வைத்தது நிழலி
 லிருந்தது ரவியில் உமிழ் அனல் இந்நிதர தனுசு பஞ்ச
 வானமாக தோன்றுமாகில் ஒருவருடம் வரையில்
 மரணமில்லை, முறிந்திருக்கில் அந்த ஆண்டில் மர
 ணம், நிறம் மாறி பெண்ணுரு தோன்றில் 6-மாதத்
 தில் மரணமாவா. அமாவாசை ரவியிலாகிலும் பருவ
 சந்திரனிலாகிலும் உருக்கிய நெய்யை கிண்ணத்தி
 லிட்டு பூமியில் வைத்தது முன கண்ட ரவிமதியி
 லொன்றைப்பாக்க வெண்மை நிறமாக : காணில்

பிராணபயமில்லை. செமமை-வ, முவு, பொனமை-கேடு பசுமை-நோய, கருமை-சுவு தெனபுரம் வட்டம் குறைந்த காணில ஒரு வருடம், மேற்புறம் குறைந்தால் 6-மாதம், வடபுறம் குறைந்தால் 3-மாதம் கடுவே தொள்ளையாக யிருக்கில் 10-நாளில் மரணமாம் விசேட பலனை சரநூலில் பாராகக.

வேதம்-4, உபவேதம்-4 அங்கம்-6, உபநிஷதம்-23, ஸமிருத்-19, சிவபுராணம்-10 விஷ்ணுபுராணம்-4, ப்ரமபுராணம்-2, சூரியபுராணம்-1, அக்கினிபுராணம்-1, உடபுராணம்-18 இதிகாச ராமாயண பாரத பாகவத வசிஷ்ட பசவத்கீதை பிரபந்த தேவார ஞானநூலசிதகா வாககியங்கள் இன்னம் அனேகமாகுள்ள கிருதங்களும கருண, பைபில் முதலியனவும் கடவுளவென்றென தெளிந்த விகற்பமற்று அகண்டாகார பொருளில் லயமுற்றுமபொருட்டே யன்றி வேறில்லை நீ நுழையாவிடம் நெய செலலும், நெய செலலாவிடம் புகைசெலலும், புகை செலலாவிடம் மனம்செலலும், மனம்செலலாவிடம் அறிவுசெலலாக கூடும். ரகிநிழல் அல்லது மதிபிரகாசத்தில் தனது நிழலடூயியில் தனதுஉருவ அளவாகயிருக்குமபோது அந்த நிழலை தனது நேத்திரம் யிமையாமல் பார்த்துக் களங்கமிலா ஆகாயத்தைப்பாராக்கில் தனதுஉருவம் பெரிதாகத் தோற்றும். அவை பொன்னிறமாகில் செலவம், வெண்மை ஆயுளவளரும், செமமை ஆயுள குறையும், கருமை நலி அவவுருவில் கைகால தோன்றாக்கில் 6-மாதத்தில் மரணம். தலைதோன்றாமலிருந்தால் 3-மாதத்தில் மரணம். இந்த சாயை வடிவமானது தனதுமனமும், நேத்திரமும் ஒற்றுமையாய் தோற்றமாயிற்று. சாயை மறையாதோகன்னுடம்பு தன் வெளிகளுளே கயவத்தினிடை யோடாதோ வென்று கூறியபடி கண்ணும் கருத்தும் ஒற்றுமை செய்த அகநோக்குடையவர்கள் யிருந்தபடி சராசரங்களின் இயல்பையும் மூன்றுகால, வாததமான

மூம் தெரிந்ததென்கொளளக்கூடும். சாயை தீப்பிரகாச
 மிருப்பது தெரிந்த விஷயம், அது யாதென்று கவ
 னிப்பதில்லை. அது எங்கும் நிறைந்தவை யென்றும்
 தெரியாமையால் சிலருக்கு சங்கைத்தருப, ஒருவீட்
 டில நல்லவராககூடி அவ்வீட்டிலொருபொருளையா
 னும், ஒருகட்டிடத்தையானும் நாலவரும் நினைந்து
 கொண்டு தாம் நினைந்த சங்கதி யறியாத ஒருவன்
 நேத்திரத்தை துணியாலமூடி அவன்தோளமீதி நினை
 நத நாலவா கையும்வைத்து அவன் இட்டப்படிபோ
 குரப்படி சொன்னால், அவ்விடமவிட்டுநாலவா குறித்த
 யிடமேபோய நிறகின்றான், குறித்ததை தன் கை
 யால் தொடுகிறான், இதன்றியும் ஒருவனை நமதுசுவா
 சம் உள்செல்லுப போது நினைந்தால் அதே சமயம்
 அவன் நமமை நினைக்கிறான். எதிரிலிருக்கும் ஒருவ
 னுக்கு நடக்கும் கலையும் அதிறபூதியமும் நாமதெரிந
 துகொள்ள வேண்டுமானால். நமது கலையைப்பார்த்
 தால் அப்போது கலையும் பூதியமும் நினது எதிரிக்கு
 நடக்கும் கலையும் பூதியமும் நடந்ததெரிவித்து உட
 னே முன் நமக்கு நடந்ததுபோல நடக்கும். கடவுள்
 எங்கும் வியாபகராயிருப்பது இன்னுமனேக திருஷ்
 டாநதிரங்க ளிருக்கின்றன, அநேக சமயவாதிகள்
 பேதாபேதங்களாய எங்கள் சாமி உயாந்தவா உங்
 கள் சாமி தாழ்ந்தவர் என்று தாக்கிப்பது சரியல்ல,
 பாரக்குமிடத்து பூமி, ஆகாயம், சந்திரா, சூரியா,
 இடி, மின்னல், மேக மிவைகளும் மத்தியில் உலாவும்
 வாய்வும் யாவருக்கும் பொதுவாகயிருக்க நூல்விசா
 ரணையும், நல்லோர பழக்கமும் அவர்களால் பெற்று
 அடையவேண்டிய பயனையும்டைய சகதி யில்லாத
 வா கூறும் வீண வாதமாக இருக்கின்றன. எம்மத
 சார்பில உதித்தவராகிலும் எதிரீட்டிருக்கும் மாண
 பயத்திற்கஞ்சி பயந்து திகில அடைந்து உலகில்
 சதது யின்னதென்றுணர்ந்து சதா ஏதைந் திறிக
 வேண்டுமோ அதிலின்று முடிவுபெறுவதேமானிட
 மாகும் சிவன் விஷ்ணு அல்லா பராபரன் அவா

கள சராபின்படி கடவுள் நாமம் அனேகமாயபுகன்
 ருலும் அப்படிப் புகலும் வஸ்துயாத்? அதைஇன்ன
 கென்றுணராதால் எமமதசாராபிருந்தாலும் கடவுள்
 ஒன்றென றறிந்த பேரறிவாளனென யாவராலும்
 புகழப்படுவர். மாயையின் கூறுகிய அசதது, சடம்,
 துககம், அனிகதியம், கண்ட மிவைகளை நீக்கி, சிவத
 தின் கூறுகிய சதது, சிதது, ஆனந்தம், நித்தியம்,
 பூரணமாகிய இவவைந்தினதாதபாயங்களைவுணர்ந்த
 வா இநநூற்றூரியவாவா. “சாதிரூபமபிறப்பிற்றபு
 பந்தமுததி யருவுருவத தன்மை நாம மேதுமின்றி
 யெப்பொருட்கு மெவவிடத்தும் பிறிவற்றின் றியங்
 கச்செய்யுளு சோதியை மாததுவெளியைமனதவிழ
 நிறைவான தூரிய வாழ்வைத், தீதில பரமாமபொரு
 னைத்திருவருளை நினைவாகச்சிந்தைசெய்வாம்” சரியை
 கிரியை யோக ஞானமாகிய நான்கு பக்குவாகளும்
 மோக்ஷமாகிய முததி யடையவேண்டும் என்ற கரு
 தது அதிகலும் சரியை கிரியை யுடையவ னிப்பிறவியி
 லாகிலு மல்லது மறுபிறவி மானிடமாகத் தோன்றி
 அதிக இகபோக சுகங்களை யடையவேணுமென்
 ருவல பூண்டவாகளாகவுமிருக்கின்றனா. எவ்வெவர்
 உணரையாக எந்தவித பாவையும்கோரிகைகயுமாக
 யிருந்தவருகிரூகனோ அவையே ஆதமாதேகத்தை
 விட்டு நீங்குமபோது அந்த எண்ண முதிக்கு
 மென்று அனுபவிகக வேண்டுமென்று ஆகம் நூல்
 கூறுகின்றன. யோகவான ஞானி இவாகள முடிவு
 பெறுமபோது 96-தத்துவங்களும் ஒன்றிலொன்று
 ஐக்கியமாய முடிவு. அவைகளுக்கு ஆதாரமாயும்
 அணுவுக்கணுவா யிருந்த ஆனமாதேகத்தை விட்டு
 மகா காயத்தில லயமானதும் அல்லது அத தேகத்
 தில் தானே ஐக்கியமாவது நமது சிறற்றறிவிற்கு
 விளங்காது: அல்லதுவினைக்கீடாய வேறுபிறவிஎடுப்
 பதற்கு எவ்வகையாக ஒரு புருடன் சுககிலதகில,

அணுகினவன ஆதமா சீவனென்பதுபோய சம்பந்த முற்றதும், உண்மையிவ்வாறென அறிந்தால மாத திரம நரகமோக்ஷம் உண்மை என்றும், அனேக பிற விக ளெடுத்த அதின் புண்ணிய பலததால மானிடம் பெறுவது, கைலாய வைகுந்த பாம்பத மிடமும, எமலோக நரகமிடமும காலதுதரும் நன்றுகவிளங் கும. ஆகையால் காலதாமதம் செயது உலகவியா ப்ர பெருநகரையி லாழாமல மனதை ஒருவாராக நிறுத்தி, நூல விசாரணையும், சாதகுகள சங்கமும பெற்று, நிர்திசயானந்த பேரானந்த சுகம பெற்ற நன னிலை பெருங்கால மேற்கண்ட சங்கைகள் நிவர்த்தி யாகும். சுககிலம் ஸ்ரோணித சம்பந்தகாலம் அமை நதபடி ஜெனனமெடுத்தும் மரணமாகும் வரையில் அனுபவிககவேண்டியதிருக்க நாம் மத்தியில் என்ன முயற்சி செயதாலும் யாதும் பயன்படாது என்று சிலர் புகலவர். அவ்வகை கருதுவது நமது அக்கி யானம அனுபவிககவேண்டியதை அனுபவிககவேண் டிய தானாலும் கடவுள் சிந்தை சதா உடையவாக ளாகிப் பாயிச்சர்பாராததவமாக சகல சுபங்களையும் கடவுள்ளிதது டக்ஷிப்பவா வலதுகையை முகத்து நாசிககு நேராக நிறுத்தி இரண்டு கண்ணினாலுப ஸ்ரோடி துடிகுமிடத்தில் இமைஆடாமல்பார்க்கை சிறியது துறுமபு கெனமாகத்தோற்றும். அப்படித் தோன்றுமாகில் 6-மாதவரை மரணமில்லை அல்லது கைபிரணமாகவே தோற்றுமாகில் சீக்கிரம் மரண மென்றற்க. முன்கண்ட பாவையாக பாதது கைசிறுசு க தோற்றி பின்பு யி நுளாகத்தோற்றும் அவையும் நீக்கி தீப்பிரகாசமாக வெளிச்ச முண்டா கும. அப்படித் தோன்றியபிறகு அப்படி செய்யும் அப்பியாசிகள் அந்தபிரகாசத்தில் அனேக அற்புதங் களைக் காணுவது முண்டு. அதை சாதகமாக சில காலஞ் செய்வதாகளுக்கு விளங்கும். நிழலுள்ள த முவரத்தில் வெளியாகயிருக்குமிட ம உட்காராது கொண்டு, முகம்பார்க்கும்கண்ணுடையை வலதுகையி

லெடுத்தது, தனது முகத்தில் வலது நேத்திர கருமணியில் விளங்கும் வடிவை கண்ணிமையாடாமலும் மனது வேறுவழி செல்லாமலும் பாரததிருநத கண்ணிலிருந்து ஜலம் வடியும். அதற்குப் இமையால் பராக் இருளாகத் தோன்றும்; அநதயிருளை அசைவற பாரததிருக்க வெளி தோன்றும். அதை வெளியினிடத்திலும் அநேக அற்புதங்களை அனுபவிகள் காணுவா. உலகில் அஞ்சனமென்று கருப்பு நிறமுள்ள மையைகையில்பொட்டுப்போலவைத்து, தீப முன்னிலையில் கண்ணிமை யாடாமல் மையைப் பார்த்து, அதில் அநேக தேவதைகளை கண்டதாயும், தாங்கள் கோரிய பிடம் பொருள் இவைகள்தெரிந்ததாகவும் சொல்ல நாம் கேட்டு யிருக்கிறோம் சத்த பரிசு ரூப ரச கெந்தமாகிய ஐந்தும் கூடியது அஞ்சனம் இதை பராக்குமிடத்து, “கண்ணா ரமுதமுமாய் விளக்கொளியரய நினருளை என்று கூறிய வாக் கியம் உண்மையாக விளங்குகின்றன. மஹான்கள் உரைத்த லக்ஷியங்களை பரிபாக பக்குவப்படிக்குச் சாதித்து, அவைகளினால் முடிவுபெறும் பயனை தேகம் பிணமென்று புகலாமுன அனுபவ முதிர்ந்து நித்தியானந்த நிரவிகல்பமாய் ஜீவமுகதனாக பனம் வாக்கு காயத்தால் மஹான்களை போற்றுவதேநமது கருத்தாகும்.

உலகில் நாலவகை யோனி, அவை பை, முட்டை, வியாவை, வெப்பமவிததுகளால் வறபவம். அதில் 84-லக்ஷ பேதமாவன:-தேவா-14, மானிடம்-9, மிருகங்கள்-10, ஊரவன சாப்பவகை-11, நீர் வாழும் பிறவிகள்-10, தாவரம்-20, பாதாள ராக்ஷச யோனி-10, ஆக 84-லக்ஷ பேதமெனக் கூறும்.

பூதம்-5 பிரிதிலி, அப்பு, தேயவு, வாயவு, ஆகாயம் பொறி-5, தோத்திரம்.

தொழில-5. தேவ, தானம், விசாககம், ஆனந்தம் பயம்.

கோசம-5. அன்னமயம, பிராணமயம், மனோமயம், விககியான மயம், ஆனந்த மயம்.

சயம-4. தொக்கு, சட்சு, சிவகுவை, ஆககிருணம்.

புலன-5. கந்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கெந்தம்.

கரணம்-4. மனம், புத்தி, சித்தம், ஆங்காரம்.

குணம்-3. இராசதம், தாமதம், சாதவீகம்.

மலம்-3. ஆணவம், மாயை, காமியம்.

கனம் யிந்திரியம்-5. வாகு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபததம், லோபமோகம், மதமாசசரியம், இடும் பை வேகம்.

நாடி-10 இடகலை; பினகலை, சுழிமுனை, சிவகுவை, புருடன, காந்தாரி, அசனி, அலம்புவி, சங்குனி, அமரசயம், பக்குவரசயம், மலசயம், சகலசயம், சுககில சயம்.

ஆதாரம்-6. மூலாதாரம் சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அஞ்சதம், விசுத்தி, ஆககினை.

மண்டலம்-3. அககினி மண்டலம். ஆதிதத மண்டலம், சந்திர மண்டலம்.

அவிததை-5. சாககிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், அதிதுரியம்.

தோஷம்-3. வாதம், பித்தம், சிலேஷம்.

எக்ஷணை-3. அதத எக்ஷணை, புத்திர எக்ஷணை, லோக எக்ஷணை.

இராகம்-8. காமகஞ்ரோகம், குண.

வாயுகள்-10. பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன், நாகன், கூாமன், கிருதான, தததன், தனஞ்செயன்.

வினை-2. நலவினை, தீவினை, அறிவு-1.

கைலாயவாகக வேடம், 6-முகமுள்ள 16-ருத்திராக்ஷ ஜபமலை, மணிவிரல், 36-கொண்ட யோகதண்டு பரிசெம்பு 11.16-மஞ்சாடியுள்ள குண்ட

லம் 44-அங்குலமுள்ள யோகவெட்டி, 4-அங்குல முள்ள கபீரமனம், புலியாசனம், ரசலிங்க கடகம், உப்புமணி. திருமூலவாக்கவேடம், சபை பிரமபு 5-பட்டை உப்பு கெதைபடிகமணியோகவெட்டிபடிக லிங்கம், காதில் செம்பருட் புத்தகம், ருதராக்ஷம், பாதக குறடு, புலித்தோல ஆசனங்கள், மானரோல ஞானம், புலித்தோல செல்வம், தாப்பாசனம் மோட் சம், சித்திரககம்பளம் நன்மை, வஸ்திரம் தீமை நீங்கல, உடலுக்குள் நீர் நினறுலாவுகளைக் காணாமல் கடகமலை தோறந் திரிந்து காலலுததேன பூரணமே, நானே நீ நீயேன மிரண்டுமொன்றானால் தேனில் ருசியதுபோற மெட்டாயநீ பூரணமே, கண்காணியிலென்று களளம் பல செயவாகரணகாணியிலையிடமிலலை காணுங்கால, கண்காணியா கலந்தெங்கு நின்றானே கண்காணி கணடாகள வொழிந்தாரே, இவ்வநுபவம் பெறுவா மெஞ்ஞானிகள்.

மந்திரமெனலும் மனததிர தியானததால பிணி முதலியவை நீங்க வாயில லபியாமல் மனததால தியானிப்பது சித்ததாகள வாககியப் சகலவியாதியும் நீங்க மஞ்சளால் கணபதியை வைத்து அருகு புட்பம் சாததி, தாமபூலம், தேங்காய், பழம், தூபதீபம் செய்து, நேதிர பாவையை புருவ மையமவைத்து இடது கையில் விபூதியை பாப்பி அதில் பிரணவ மெழுதி அமசிக்கிவிட்டு தியானம் ஆயிரத்தெட்டு செய்து விபூதியை நோயாளியை உட்கொள்ளும் படி கொடுத்ததுவர நோய தீரும். பிசாசும் போகும். கொப்பநோய தீர்ந்து கொப்பமாக தேனும் மூலைப் பாலும் கூட்டி ஓம் சிறி சிகவென்று 16-தாம தியானித்து ஸ்ரீகருக்கு உட்கொள்ளச் செய்யவும் பிரசவ காலநோய்க்கு வெண்ணையை டங் டம் என்று தியானித்து வயிற்றில் பூசுபிரசவமாகும் சிலந்திகட்டிகள் உடையவும், வீக்கமவாடவும், வெண்ணையை உமவந்தம் ஓம் நீங்க நசி மசி என்றாலும், அலலது உம் வங்

தம் என்று தியானிதது தடவி விபூதி உள்ளருககு கொடுக்கவும். கண் புகைச்சல் மாலைக்கண்ணு சூடு, குததல, சதைப்படலம் தீர ஒரு பாததிரததில் சலததை விட்டு அதை கையில் வைத்துக்கொண்டு லா லா லீ என்று தியானிதது அந்த சலததினால் கண்ணை கழுவி வரச்செய்யவும். விஷமிரங்கசலததை ஓம்-கிலி-நசி நசி என்று 108-தியானிதது சலததை உள்ளருககுகொடுக்கவும். சகலசபா மூமநிவாததியாக ஓம்-றங்-றீங் ய ந ம சி வ சகல பாபநிவாரணீயாமி.

ஒங்கார கம்பமெனபது உணாவெழுததாக சப் திப்பது தேவையாகும். இருண்டவன கண்ணுக்கு மருண்டது பேயென புகள்வதுபோல அக்கியானத தால பேய, பிசாசு, காட்டேரி, சாமுண்டி, தூக்கி, காளி, முனி, அநுமார, வீரபத்திரன இன்னமனேக நாமங்களுடையதுக ளிருப்பதாயும், அதை பந்திரங் களால் உருவேததி வசியம் செய்துகொண்டு அதி னால் இக அஷ்ட காமங்களை நடத்ததுவதாக மந்திர வாதிகள் சொல்வதைநாமகேட்டிருக்கிறோம். அவை முடிவாக பார்க்குமிடத்து அவ்வா கற்றநூலளவும் விசாரணையும் எவ்வளவு மனத்திடம் நிச்சயப்பட் டிருக்கிறதோ அவர்கள் பாவப்படி கடவுள் எங்கும் நிறைந்தவராதலால் கோரியவண்ணம் தோற்றமும் பலனு மளிக்கக் கூடியே விளங்குகின்ற பாவமும் தோற்றமும்ழிவு வருமெனவும் நிறைந்த பரிபூரணம் முடிவென்று வேதமும் அனுபவிகளும்சூ றுமசிரசை யாட்டி சரீர மசைதது நடக்கையாலும் மலலாநதும் மாரமீது கைவைத்தும் பிரண்டு பிரண்டும் இரு கரத கை துடைக்குள் வைத்தும் நெடுமுச்சு விட்டு தடுக் கையாலும் மலசல மடக்கலாலும் மன வேகத்தாலு மிராசத தாமத உணாவினாலும் வியாதிகளுற்பவ மும் சொறபல அ வஸ்தையும் நேரும்.

சுராரேபாசமாதிதனிலியங்கி நடக்கலீரெட்டாம்
மாரோதோடிவம்ஐந்தாம் மருவியிதுயிலமயாரூ

காராகுழலாருடனகடி கலவிகழித்தாலெட்டெட்டாம
நேரேநோக்கினிலைநிறுத்த நிராகஞ்சிவமதுதானே.

நெடிதானதாயொன்று சங்கரண்டு நின்றா
தும் திருக்கோவி லரையினுள்ளே, வடிவாக வொரு
பாத மாடிநிறகும னமததொருகால் தூக்கிநின்ற
சிவனைக்கண்டோ, கடிதாக யுடலவெறுத்து தவங்
கள்செய கண்மூடிபூசித்து கலங்குவாரோ, படிமீதில்
திருக்கோவில நதிகளதேடி பாதவித்துழலவதென்ன
பகாந்திடே.

உருத்தறித்தநாடிதன்னி லோடுகின்றவாயுவைக
கருத்தினுலிருத்தியே கபாலமேதவல்லிரேல
விருத்தாகளுமபாலராவா மேனியுஞ்சிவநதிடும்
அருட்டறித்தயம்மையானை யப்பண்ணைபுண்மையே.

பொய்யென்று சாததிரத்தை சொல்வானாகில்
புழுவான பாழநரகில்வீழ்வானபாவி, மெய்யென்று
குருபதத்தை தொண்டுபண்ணி வேதாந்தபலநூலும்
விரித்துப்பாராத்து, கைமுறையும் குருமுகமாய்கண்டு
தேறிகற்றவரைவணங்கியேசொல்லக்கேட்டு, பொய்
மறநது மெய்யுகநது அறிவிறகூடி பூரணமே தெய்வ
மென்று போற்றிநிலவே.

ஆணுகும் பெண்ணுகு மறிவேயொன்று
ஆனலும் பேதைகுணம் பெண்ணுகுண்டு, வீணு
ககு யெடுத்ததசெனம் மனநதங்கோடி விவேகமுத்தி
யடைந்தவாக ளதிகமுண்டு, ஆணுகுதேடியுண்டு
வுறங்கிசெத்த உலுத்தருண்டு புநடரிலேயனநதங்
கோடி, தானுசகு ஏகசரா சாந்தாநெஞ்சே சறகுரு
வின் சொற்படியே சாரந்துபாடே.

பேதமையென்பது மாதாக்கணிகலம் மாதாக்கள்
மனம் கேவலத்தில் எககாலமும் செல்லும் அநேக
மாய கூடிய பாபங்கள் திரண்டு பெண் வடிவமாக
ஜெனிப்பதென்று அகஸ்தியா செபடியிருக்கின்றனா

முத்தரையும் பெத்தரையு முக்ககுறியா னகக்
குறியானமுழுதுநதேறின, மெத்தனவாகிய மொழியு

மானந்தப்பரவசததான மிருநதசோராவரு, சித்தநிலை
திரியாத செல்வமுமாயிருப்பாரல்லோராதீயோரெல்
லாம, மிததகமையோரகனையுமிகழந்த புக்கழந்தோரக
ஞரவா யிருப்பதாமே.

பேராமலிருக்கவென்ற வரசனதனைப் பொற
பூவைசாததியல்லோ காககவேணும், வேகாததலை
யல்லோ முன்னேசேரு விளம்பியபின் சாகாலே
விரும்பிகேளு, வாகாதவாதவிதை கண்டோராக
கயயா வலதுமுழந்தாளிலொரு மருவைப்பாரு, ஆக
முடன் கண்டமது சாயவுகாணும் அப்பனே யின்ன
முருவங்கள் கேளே.

கேளப்பாயிடமுதுகில் மருதானகாணும் நெடி
யானயிடதுகையில் சங்கு சக்கரம், நாளப்பா யிக
குறியை நனருயப்பாரு நாசியிடநாசியிலே மருவைப்
பாரு, வேலப்பாயிடமுதுகில் மருவைப்பாரு வேதா
ந்தவாதியேயடையாளங்க ளாறையுமநீகண்டவரை
யடுததுக்காரே நெத்தியில்கூல ரேகையுமிருக்கும்.

மாணக்கருக்கு உபநயனம் சந்தியாவந்தனம்
உபதேசம் காயத்திரி ஜபதப முதலியவைகளை ஆசி
ரியராகும் குருசெய்துவைக்கின்றனா. வேதமென்ற
வாகமங்களாறு சாததிரம் வெவவேறு மதபேதம்
சமயபேதம், காதமென்றசாதியும் நாற்பதினெட்டாக
கவுத்தமாயுலகோரை மயக்கங்காட்டி, கீதமென்ற
வறிகீதம் வேதமென்று கிருபையுடன் வெவவேறாய்
பிரித்துக்காட்டி, பாதமென்று சாவதுவே நிசந்தா
னென்ன பாடினார் சாததிரத்தை பாடினாரே என,
வியாசா கூறியதாக அகத்தியா கூறியிருக்கின்றனா.
உபநயனமென்பது-மூன்றாவது நேத்திரம் அறிவு
வுணவு-அதனால் சந்தியாவந்தன மென்பது-ரஹிதி
தனதிடம் ஒற்றுமையாகுங்காலம் உபதேசமானது.
பகிர்முகனோக்கு நீங்கி, ஞானதேகமாகிய அகமுக
சுத்தவெளி அவவிடமிருந்து சபதபங்களை செய்விகக
திருவருள் புரிபவர்தான் குருவெனப்படும.

நிஜானந்தபோதம்

வசிடடர் ராமமூர்த்திக கருவிய நிலை.

ஆதலாலுயிராசையால்வாதனையப்பாலமுத்தாம
லறிவைவிறிவறக்கா யெண்ணி, வேதுபிரப்பருமறி
வின விறிவேயுள்ள முள்ளத்தா லிவலநத வுயிரகள
வாழ்வாரு, சேதனயோகிக னெவலாம பிராண
யாமத தியானமருந தூகத்தின றிங்களாலே, பேத
மான மொடுங்குவது பெருடாயனரோ பிராண
வாயுவை நிறுத்தி பிடிக்கின்றாரே.

உண்டாகி யெவ்விடத்து முற்றபோத முயி
ரசையா லுணர்வுறுமப போதநதனை, மண்டாமற
றடுககைபெற நனமையாகும் வளர்போதங் காண்ப
வறறை மறுவுமாலா, றண்டாமற காண்பவையே
மனதுககென்றுந தவிராததுயருமத தனிப்போதந
தான, மிண்டாத சுழுததிற போதமபோநிறிகல்
வீடதுபோதுவிமல பதமவேறில்லை.

தாயுமான சுவாமிகள்.

கருவிகரணங்க ளோய்நத தொண்டாகளித
திலே நீ வீற்றிருப்பவனெனறும், மதுவுண்ட வண்
டெனவு சனகனாதி மனனா முதல ஈகா முதலோரா
வாழநதாரென்று பதியிந்த நிலையெனவுமெனனை
யாண்டபடிக்கு நிரவிகா பததா பரமானந்த கதி
கண்டு கொள்ளவு நின்னருள்சூரிந்த கதியன்றியிரங்
கேசனமோ கருமமபாரேன யென்ற வுணமை
வாக்கியம்.

இந்நிலையி லிருக்கும் மஹான்கள்

கிருபை பொருந்திய தலங்கள்.

அகஸ்தியா - ஆனந்தசயனம்	திருமூலவாககம் - நெடுங்குன்
குமபமுனி - குமபகோணம்	[நம்
புலத்தியா - பாபநாசம், ஆவ	திருமூலானோககம் - மேலை
டையரா கோவில்	சிதம்பரம்
திருமூலா - சிதம்பரம்	[கம்
	சட்டமுனி - சோகாழி, ஸ்ரீரங்

கோரகா-திருக்கோணமலை
 கருவூரா-திருக்காளத்தி
 பதஞ்சலி-ராமேஸ்வரம்
 இராமதேவா-அழகாமலை
 அழுண்ணா-நாகப்பட்டணம்
 நாரதா-திருவிடைமருதூர் [ம
 மாரக்கண்டா-கருவைநல்லூர்
 மச்சமுனி-பாங்குன்றம் [ல
 மயிரேசகம்-திருவானைக்காவ
 கொங்கணா-திருப்பதி போடி
 துரை, திருக்கண்ணங்குடி
 பாம்பாட்டி சித்தா - திருஞ
 ஞாலம், துவாரகை
 புண்ணைக்கிசா-சுண்ணா சேர
 காசிபாருத்திரகிரி
 வரதா-தென்மலை
 கண்ணிசித்தா-பெருங்காட்டா
 தன்வந்திரி-வசிட்ட, வைத்தீச
 கோவில [குன்றம்
 கோரகா போகா-திருக்கமுக

நந்தி, விஸ்வாமித்திரா - காசி,
 திருவாவடுதுறை
 காலாங்கி, கடுவெளிசித்தா -
 திருக்காஞ்சிபுரம்
 இடைக்காடா, கௌதமா -
 திருவருணை
 சேது-திருவிடைமருதூர்
 கமலமுனி, சுந்திரானந்தா -
 மதுரை, ஆரூர், திருவாஞ்சி
 சுந்தரா-வாரிக்கு
 காலாங்கி - திருகுடைபூர்,
 திருப்பண்ணதாள
 வாலமீகா, அகப்பை சித்தா -
 எட்டிக்கோட்டி, திருவை
 யாறு
 போகநாதா-பழனி, கதிர்கா
 மம், திருச்செந்தூர், தணி
 கை, பாங்குன்றம்
 இவ்வகை போகா 500 - ல
 கூறியிருக்கின்றா

போமடா வெளியோடே வெளிதானசேரும்
 புதுமையடா வாயவோடே வாயவுசேரும், ஊமடா
 தியோடே தீதானசேரும் உததமனே யப்புடனே
 யப்புசேரும், ஆமடா மண்ணுடனே மண்தான்
 சேரும் யவரவாகளினதோடே யவாகள சேர்ந்து,
 தாமடா தன்னிலையி லறிவைபுககிச சதானந்த பூ
 ணமா யிருந்துவாழே.

இருநதறிவு சுழிமுனையில் புககித்தானால்
 ஏகாந்தமானதொரு லிங்கமாகும், அருநதவஞ்சோ
 அருநதறிவு ரவியில் சோந்தால் யரகராசத்திமயமான
 தெய்வம், புரிநதறிவு மதிதனிலே சேர்ந்துநின்றால்
 புத்தியில்லா பிறவியிலே புகுவான்பாரு, வருநதி
 மனக் கனிவாலே குருவைக்காதது மதிகதிரில்
 நின்றகுறி வணங்கிப்பாரே.

60-நாழிகை கொண்டது ஒரு நாள், நாழிகை
 1-க்கு சுவாசம்-360, 60-நாழி சுவாசம் 21600.

நாள ஒன்றிற்கு 2-லக்ஷம் பதினாயிரம் நொடி, நொடி 60-கொண்டது 1-வினாடி, 60-வினாடி கொண்டது நாழிகை-1, நாழிகை 60-கொண்டது 1-நாள், 360-நாள் கொண்டது 1-வருடம், 22600-நாழிகை கொண்டது வருடம்-1, 2170, இதை 80-ல் பெருக்க கிரேதாயுகம், 60-ல் பெருக்க திரேதாயுகம், 40-ல் பெருக்க துவாபரயுகம், 20-ல் பெருக்க கலியுக மொத்தயுக ஆண்டாகும்.

யுகங்களதோறும் மகான்களபெற்ற தபோ பலத்தால் அசு சிருஷ்டியாதிகள நடத்தி வருவதாக கூறி யிருக்கின்றனர்.

அடியிறகண்ட ஒளஷதங்கள் உபயோகப்படுத்தும்போது அறுசுவை, புகையிலை, அபினி, கள், சாராயம், ஸ்ரீபாக்கர, மச்ச மாமிசங்கள், கோபம். அதிக நித்திரை நீக்கவும்.

1. மேகநீர் நீங்கி சுத்த உதிரம் பெருக:— பாலில் வேகித்த நெல்லிககா சூரணம், சுத்திசெய்த நெல்லிககா கெந்தகதுள் சமனெடையாக கூட்டி ½-ஹிராகனெடை தேனில் குழைத்து இருவேளையாக மண்டலம் உட்கொள்ளவும்.

2 மலக்குறறம் நீங்க:—கடுககா-4 திப்பிலி-1, சுக்கு-1, சீரம் ஒமம்-1, திப்பிலி மூலம்-1, இந்துப்பு-1, சூரணங்கள் தனித்தனிசெய்துமேல்கண்ட இடைகளாகக் கூட்டி கழிகை சூரணமவென்னீரில் கொள்ளவும்.

3. அய்யசீதமகழல.—வெள்ளைகாககனுவோ' கடுக்கா, நெல்லிவத்தல் ஒவ்வொன்றும் புனணைக்காயளவு 4-பலம் சித்தாமணக்கு எண்ணெயில் கலந்து காலையாக 3-நாள் உளளுக்கு கொள்ளவும்.

4. தேகத்திலிருக்கும் சுண்ணாம்பு நீங்க:— பச்சைமஞ்சள் சமூலம்-81, கியாழம் வடித்து கூர் எள்ளு எண்ணெய் பலம் 3-விட்டு இவகிதம் 3-நாட் கொள்ளவும்.

5. தேகத்தில் எண்ணெய் நீங்க —விரைநீக்கிய

சீககாயத்தூள, இலுப்பையிலை, தானியிலை வகை பிடி-1, இவைகள் அமுரியில் கியாழம்-8, 1-ஆகவடி தது பூநீர் களஞ்சி- $\frac{1}{2}$, படிகார சுன்னம் களஞ்சி- $\frac{1}{2}$, கூட்டிக்கொள்ள இவ்விதம் 3-நாள கொள்ளவும்

6. வாயவு நீங்க —சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, சீரகம், இந்துப்பு, கரிவேப்பிலை, சூரணம், வகை பலம்-1, பொரித்தகாயம் பசும்பால கூட்டி கழிகை பிரமாணம் அன்னத்திலிட்டு புசிக்கவும்.

7. தாகம், மயக்கம், சூடு, முாச்சைககு — தாளிசபத்திரி, சுக்கு, சீரகம் வகை பலம் கியாழம் வடிததுக்கொள்ளுவதாலும் அதிமதுரம், சிறுதேககு பனங்கறகண்டு கியாழம் வடிததுக்கொள்வதாலும்.

8. மேகவெட்டை, மூலசூடு, காரநன பித்த வெறி, கபாலபித்தம் தீர —சுத்திசெய்த சீந்தில கொடிசூரணமகறகண்டுகூட்டிகழிகைநெய்தேனில மண்டலம் கொள்வதாலும், தாநதை சூரணம்-4 சீனி-1, வட்டி கழிகை பிரமாணம் 60-நாள கொள்வதாலும் நீங்கும்.

9 மேகநீரால் சாமத்தில் காணுமவியாதிக்கு— கீழாநெல்லி சமூலசூரணம், சீனி நெய தேன்கூட்டி பாகப்படுத்தி தானறிககாய பிரமாணம் 6-மாதம் வருடம் உணடுவர குட்ட வியாதியும் தீரும்.

10. கண துலககமாய் நரைவராதிருக்க —காக்களு, மேனி, கரநதை வல்லாரை, அவுரி, பொறறலை, பொடுதலை, பிரமாணம் தேனில மண்டலமகொள்க.

11. மந்தபுத்தி. மதிமயக்க, சோகை, எரி பித்தம், நீரகட்டு, மலபந்தம் பித்தமூர்ச்சை நீங்க:— மேனிருசி, செருப்படை, கரிசலை சமனெடை, சூரணமகூட்டி இவைகளுக்கு 4-க்கு 1-கறகண்டுகூட்டி மண்டலம் கொள்க.

12. உதிரத்தில மேகநீர் நீங்க:—திரிகடுகம் ஒழுமும் வறுதது தூளாககி பனைவெலலப்பாகில் கிளறி உதயத்தில கழறசிக்காய பிரமாணம் உட் கொண்டு வரவும்.

கருங்குருவை பச்சமுதம், சிறு பயறுங்கூட்டி பொங்கிசர்க்கரைதேன் ஆவினபாலமுப்பழங்கூட்டி உண்பதும் மேல்கண்ட அமுதம் பசும்பால கூட்டி பொங்கி தேங்கா திருவலும், சாககரையுங் கூட்டி உண்பதும் முன்னமுதம் துவரை பருப்பு பொங்கி தேங்கா திருவல, சாககரை, நெய் கூட்டி உண்பதும் அமுது பொங்கி ஏலரிசி தூளும, சாககரை கூட்டி உண்பதுமுண்டு அமுது சீக்கிரம் சாககரை கூட்டி உண்ணப் பிதமயகந தீரும. கிராமபு கியாழத்தில் அமுதிட்டு பொங்கி சாககரை கூட்டி உண்டுவரமூல விபாதி தீரும. பருத்திக்கொட்டையினபால் எடுத்தது அமுதிட்டு பொங்கி சர்க்கரைகூட்டி உண்டுவர மூல விபாதி தீரும. பருத்திக்கொட்டையினபால எடுத்தது அமுதிட்டு பொங்கி சாக்கரை தேன கூட்டி உண்டு வர மேகம் நீங்கி தாதுககள் வலிவுபடும.

பழைய கம்பு, தினை பசும்பாலில் பொங்கி சாக கரை கூட்டி உண்டுவர தசையிலுள்ள பித்தநீர்கள் நீங்கி குளிர்ச்சியாகும். அமுதும் பயறும் ஆவின பாலும் பொங்கி கருவேப்பிலை, மிளகு சூரணம், அமுது உப்பு கூட்டி உண்பதும் இதில் கண்டவை களில் தனது சரீர்தனமைக்கு ஒற்றுமையானதாகப் பாகப்படுத்தி.

ஆகாரம்

உச்சிகால போஜனஞ்செய்து இரவில் ஆவின் பாலே கொண்டு தனது சாதனத்தி லிடைவிடாம லிருப்பவர்கள் சாவகுணமுடைய ராவாகளென்று கர்ப்பநூல அனுபவிகள் கண்டிருக்கின்றனர்.

கண்டத்தில் கபம் காலஞ்செய்யப்பதால் ஆவி னெய்யுடன் பொற்றலை ரசம் சமஞ்சக்கூட்டி ரவியில் வைத்து சுண்டிய பிறகு உதயத்தில் பெரு விரலில் கொஞ்சமெடுத்தது உண்ணாவிடம் தேய்த்ததுவர கபங் கள் நீங்கும்.

கபாலக கொதிப்பு நேததி யெரிவும சூடாக யிருந்தால் — ஆவின பால் படி-3, பொன்னாங்காணி ரசம் படி-1 கூட்டிக் காய்ச்சி இறக்கி கீழவைத்து ஆறிய பிறகு புரைமோர் விட்டு மறுநாள மத்திட்டு கடைநது வெண்ணையெடுத்தது உறுக்கி நெய்யாகவடி தது வைத்தககொண்டு பசுத்திற கொருதரம் சிர சிறகு தேய்த்து ஸநானஞ் செயதுவர குணமாகும்.

பஞ்சகாபப ஸ்நானம் நெல்லி பருப்பு, வேம்பு பருப்பு,மிளகு, கஸ்தூரிமஞ்சள, கடுக்காயிவவைந தும் பசுமபால் லரைத்து சற்று கொதிப்பித்து சிரந தேயத்து ஸநானஞ் செயதுவர வேண்டும்.

சிலா அம்பாள் பூசை செய்வதாக மது மாமி சாதிகளைப் படைத்து அதை தாங்களுண்டு சுபாவ குணத்தையும்போக்கிபோதை மயக்கத்திலாழ்ந்துவ தாகவிற்குகிறது. மதுவுண்டநாங்குளெல்லாம ஞானி யானேமை ஆததாளுக கெனசெய்யும் களஞஞ்சுள்ளு மென்று தபசிகாமணிகள் கூறியிருக்கின்றார்.

முககாலுணவனற் யெத்தேகிகடகு முழுவுண விலக்காரணமனன சாகாதி கூடி யாரையதிறபால், சிக்காலமுதமபுதக்கிரங்கா னுண்டிச்சேடமவெளி, வைக்காவிடினுண்டி வேசாதனலும் வழியுமுனறே, ஒருபொழுதரைய வருனுபவளவாகளுங் காணமு மறிவரே.

உண்ட மறுநாள திப்பிரீங்கி அன்னரசுமாம,3-வது நாள உதிரமாகும், 4-வது நாள மாமிசமாம 5-6-வது நாள மேதையாகும். 7-8-வதுநாள மசசை யாகும், இதற்குமேல இநதிரியமாகுமெனவைத்திய நூலில் கண்டிருந்தாலும் ஐரோப்பியபண்டிதா கிரம மாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பாராகத் தெரியவரும்.

கைநாடி துடிப்பு —3-துடித்தால் 2-கரம் சுவா சம் நடக்கும் குழந்தைக்குநாடி 120-துடித்தால் சுவாசம் 314-நடக்கும். இதில் பேதமாக நடக்கிவ நுரையீரல இரத்தாசயத்தில் வியாதியாகும்,

நாடி துடிப்புகளுக் காரணம் — இரததாசயகதி
 லிருநது ரதத நரம்புகளின் வழியாய உதிரம் வோடி
 வருமபோ துண்டாகும் அதிசயசியே நாடியெனக்
 கூறப்படும். துறகதி விரிநது குவிகலபோல் இரத
 தாசய பை விரிநது நுரையீரலி லிருநது சுததமான
 ரததத்தை யுட்கொண்டு திடீரென சுருங்குவதினாலே
 அதினுள்ளிருக்கும் ரததம் விரைவுடன் ரதத நரம்பு
 கள் வழியாய்ச் சென்று தேகமெங்கும் வியாபிக்஑ும்
 சரீர உள உறுப்புகளின் விவரத்தை ஆயுரவேத
 சுருக்கமெனும் வைதய கிரந்தத்தில் விரிவாய் காண
 லாகும்.

திலமததனையே சிவஞானிககீநதால்
 பலமுததிசிததி பரபோகமுததரும்
 நில மததனைபொனனை நிரமூடாககீநதால்
 பலமுமறேபர போகமுங்குனுறுமே.

உள்ளததேனுள்ள யுளபலதீரததங்கள்
 மெள்ளககுடைநது நினருடாவினைகெடப்
 பள்ளமுமேடும் பரநதுதிரிவுறே
 கள்ளமனமுடைக் கல்வியிலே ரே.

உள்ளததினுள்ளே யுணருமொருவனைக
 கள்ளததினுருங் கலநதறிவாரிலலை
 வெள்ளததைநாடி விடுமவர்தீவினைப்
 பள்ளததிலிட்டதோர பததலுள்ளாமே.

மனததிலெழுநதோர மாயககண்ணாடி
 கினைப்பினதனி நிழலையுங்காணா
 வினைப்பயன்போக விளக்கியுங்கொள்ளார
 புறககடையிசசிததுப் போகின்றவாரே.
 உடலிறறுவாதக்கிய டேவமுயிரக்காகா
 உடலகமுனருன வேடமுடனேகலு
 முடலுயிருணமையென்றோநதுகொள்ளாதார்
 கடலிலகப்பட்ட கட்டையொததாரே.

குருட்டினைநீக்குங் குருவினைககொள்ளார
 குருட்டினைநீக்காக் குருவினைகொள்வா

குருடுங்குருடுங் குருட்டாட்டமாடிக்
 குருடுங்குருடுங் குழிவிழுமாதே.
 தொழிலறிவாரா சுருதிகண்ணாகப்
 பழுதறியாத பரமகுருவை
 வழியறிவாரா நல்வழியறிவாள
 ரழிவறியாமறறை யலலாதவரே.
 உள்ளமபெருங்கோயி லூனுடம்பாலையம்
 வள்ளறபிரானாககு வாயகோபுவாசல
 தெள்ளததெளிந்தாக்கஞ்ச சீவனசிவலிங்கம்
 கள்ளப்புலனைந்துங் காளாமணிவிளக்கே.

புலஸ்தியர் 100 - ல

காணுமுச்சடக்கி விழியதுமுருட்டி கபாலமும்
 திறந்தினாகோடி, கனத்த வாயவதலை குணபநோ
 யணுகி கலங்கினோவ ரொருகோடி, தேணுமெய
 மறந்து சுழன்றுடனேழுமமி சொக்கினோவரொரு
 கோடி, சூலவாயவணுகி சிவாலையுமெழுமபி சுரமதா
 லிறந்தனாகோடி, உள்ளவுண்ணாகுகி லண்ணாகை
 யுள்துக்கி யுள்ளடக்கி மாண்டவாகளுங் கோடி
 உயர்சாணீள முழுவதுமெழுமபி யாங்கியேயொடுங்
 கினோகோடி, பேணத்சாரபேதி வந்தணுகி பிறவிய
 மிழந்தனாகோடி, பெருமையாய்காப்பந்தனையறியா
 பிராணனு மழிந்து மாண்டனரே

இளமறியாம லிருத்தியேவாயுவை பிறந்தனாவ
 ரொருகோடி, இனியதமபனஞ் செயத தெழும்பியே
 குமபித தேங்கினோவ ரொருகோடி, கனமறியாமல
 காததைவாயிலை கருதியேயிறந்தனாகோடி, கண்டு
 வாசியினி லொன்றையிட்டொன்றுகலங்கியே மடிந
 தனாகோடி, தினமொருநாழி வாசிகொண்டிழித்து
 சிவபுரமேகினாகோடி, தெளிந்திடுகண மூக்கெனு
 மதைபோற்றி சிறந்தனாவ ரொருகோடி, தனபெரு
 விரலாற ஆண்ணாகையேத்தி தயங்கினாவரொரு
 கோடி, சலமதிலமூழ்கி சாதனையதித சாக்காடுவந
 தெய்தினோற்றிந்தே.

அறிவதிவவாறின கருத்தினையும் பயவனி மாந்தரினில சிலபோ. அம்புவிதனிலே மறையவுங் குழிசெயததனிலும் பதுங்குகிறோகோடி, சற்றிடு கதலிவாழையின சூலைபோல் ததகளிததனயவை போலும், தயங்கினரனேகம் சாகரமதனிலதான விழுந்தலைபோலும், தரணியிற சிலபோ தாமரையிலே தண்ணீர்போற றவிததனரப்பா, பாருவகதீதம தேடியும் குருவின பதமடையாமலு மாண்டார், தெரிந்து யிப் பரிட்சை யுததமரனேகம் தெளிந்தவரற்றிநதுமே செப்பு சீரிடும் வாசியோகத்தின பெருமை திருத் தமா யுரைத்திடலாமே.

வாசியோகத்தின மகத்துவமுரைக்க வருகக பேசுகத்கின சிறப்பை, மாததி முப்பத்திரண்டு மேவளமாய பறவுமகளை நீரையா, வீசபூரகதிலு பத்திராலு விளங்கியே மாறிமாறிடவு, விகலபம் வந்தணுகா வாசினின்றிறவுமே குறிசீரவு கோவறி தல, பாசம வந்தணுகா சூரபகவிதனில பதினொறென வரிநதுமேதீரு, பழககமிநாகு மகததுகளுமைக கும பரிபூரணானந்த தீட்சை பூசிதமாரும் வாசிதான வசியம் பொருந்திடுங்கால தலைமாறி, புனல சொரிநதிட வும சுழியதுநாடி புகலவும சூட்சமிதாமே.

நாடிடுமினிக்ள மகாராஜயோகமநாட்டுறென வழியதராகளுனம், நடத்தை பென்றறிகவாசியோ கத்தின நற்குறி விளக்கவும நடத்தை, தேடுமபூரகத் தின் முப்பத்திரண்டு சிவசிவா ரேசகம்பதினாறு, தெளிந்த குமபதகில அறுபத்தினாலு திருத்தமாய தீரு மிவவிதமாய, கோடுதப்பாமல சுழிமுனை மேவி குறித்திரு கண்ணதினகூறு சூரபியுப வாசி யொளி வதுவீசும குறிப்பதா மொளிவினில கூட, கூடுமே யிதுதான மகாராஜ யோகங்கொண்டு மாததிரைக கொருதீட்சை, கோருமேயிதுபார தலைசுத்திநொடிகக குறித்தொன்று மாசுசுதிவவாறே.

திருமூலர் 3000-ல

ஏறுதல பூரக மீரெட்டிமைந்தா, லாறுதல கும்

பக மறுபததுநாலதி, லூறுதல முப்பதகிரண்டதி
ரேசக, மாறுதலொன்றினகண வஞ்சகமாமே.

வளியினைவாங்கி வயத்திலடக்கில், பளிங்குகொத
துக்காயம பழகினும பிஞ்சாந, தெளியகஞ்ருவின
றிருவருளபெற்றால, வளியினுமவேடடி வளியனு
மாமே

எங்கே யிருக்கினும பூரியிடத்திலே, யங்கேயது
செய்யவாழ்கைக கழிவிலை, யங்கேபிடித்தது விட்
டளவுஞ் செலவச, சங்கே குறிககத்தலைவனுமாமே.

ஏறறியிருக்கி யிருகாலும பூரிக்குங் காறறைப
பிடிக்குங் கணககறிவாரிலை, காறறைப பிடிக்குங்
கணககறிவாளாகக்கு, கூறறை யுதைக்குங்குறியது
வாமே.

மேக்கீழ் நடுபக்க மிகுறபபூரித்துப்பாலாமி
ரேசகததா லுடபதிவித்து, மாலாகியுநதி யுட்கும
பித்து வாங்கவே, யாலாலமுண்டா னருடபெற
லாமே.

வாததிலீரெட்டு மாதகிரைபூத்ததே, யேமுற்ற
முப்பதகிரண்டு மிரேசித்து, காமுற்ற பிங்கலை
கண்ணூவிரை, டோமத்தா லெட்டெட்டும் கும
பிகக வுணமையே.

இட்டதவவீ டிறகாதிரேசித்துப, புட்டிபடத்
தசநாடியும பூரித்துக, கொட்டிய பிராணனபான
னுங் குப்பித்து, நடடமிருக்க நமனிலை தானே.

பெண்ணல்லா வாணலை பேடலை மூட்டத்து,
ஞண்ணினறசோதி யொருவாக கறிவொண்ணாக,
கண்ணினறிகாணுஞ் செவியின்றி கேட்டிடு, மண
ணற பெருமையை பாயந்தது மூப்பே.

ஆண்டங்ளேழுமகண்டமுமாயியுங், கொண்ட
சராசமுற்றதுங் குணங்களுந், பண்டைமறையும
படைத்தனிப்பதியுங், கண்டசிவனுமென கண்ணன்றி
யில்லையே.

நிஜானந்தபோதம் முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்

நெஞ்சறிவிளக்கர்

விநாயகா காபபு

அறுசீரடி நெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

வஞ்சகமனத்தினுசை மாற்றியபெரி யீயார்தாளில
கஞ்சமாமலரிட்டோதுங் கண்பதிதாசன்னபால
நெஞ்சறிவிளக்கஞான நீதிநூலநூறுமபாடக
குஞ்சரமுகத்தமிழலக குருபுரனகாபபதாமே.

நூல வாலாறு.

பூமியிலசௌந்தரப்பெண புணாநதிநாகைநாதா
நாமவெநநாளுநாவி னவின்றுசெந்தமிழாறபாடிக
காமமுமாசபாசக கனமுமுகற்றிமூல [ஞசே.
ஓமெனுமெழுததைநதாலே யுனையறிநதுணாவாயநெ
தந்தைதாயநிஜமுமலல ஜனங்களுநிஜமுமலல
மைந்தருநிஜமுமலல மனைவியுநிஜமுமலல
இந்தமெயநிஜமுமலல விலலறநிஜமுமலல
சுந்தரநாகைநாதா துணையடிநிஜம்பாரநெஞ்சே 2

காண்பது மழிந்ததுபோகும் காயமு மழிந்தது
போகும், ஊண்பொரு ளழிந்ததுபோகும் உலகமு
மழிந்ததுபோகும், பூண்பணி நாகைநாதா பொறபத
மழியாதெனறும், வீண்பொழு துணைப்போககாமல
வெளிதனி லொளிப்பார நெஞ்சே. 3

மனமெனும பேயினாலே மாயகையாமிருடான்
மூடசு, சனமெனு மாசாபாசந தலைமிசையேற்றிற
கொண்டு, கனமெனும சமையததுக்கி கவலைபுத
றிட்டாயநீயுற, பனமெனும நாகைநாதா பதமபணிந
தருளசோநெஞ்சே. 4

இருவினைப் பகுதியாலே யெடுத்திந்த தேகந
தனை, மருவியநாளுனென்று மாயையி லழிந்தாய

நீதான, குருவினா குறிப்பைப்பாராததுக குண்டவி
வழியேசென்றந், குருவினா னைகநாத நுணமையை
யுணர்வாய்நெஞ்சே. 5

வானமதி லிரவியுன்றனவயதெலாங்கொடுபோ
கினரூன, தானதை யறிந்திடாமற் றாணியி லிருப
போமென்றே, ஊனமா முடலைநயபி யுணமைசெட்
டலைந்தாயநீமெயநு, ஞானமே பொருளாய நாகை
நாதரைத் தொழுவாயநெஞ்சே. 6

எட்டுடனிரண்டுமரகி யிருந்ததோரெழுகைக
காணா, விட்டதோ குறைவுங்காணா விதியின்றன
விவரங்காணா, தொட்டதோர்குறியுங்காணா சோதி
மெய்ப பொருளுங்காணா, கிட்டுமோ நாகைநாதா
கிருபைதா னுரைப்பாயநெஞ்சே. 7

வஞ்சகநடைமாததில வளாவினைக்கொம்பிலேறிச்
சஞ்சலமனக்குரங்கு தாவிடையிலையீதான [ரைய
பஞ்சபாதகங்களசெய்துபாம்பினவாயத்தேரையா
நஞ்சமுதருந்தநாகை நாதரைவணங்குநெஞ்சே, 8

உடலினை நிசமென்றெண்ணி யுலகெலா மோடி
யாடிக, கடனமரக கலப்பாயக்கம்பக காகம்போற்
கலக்கமுற்றாய்த, திடமருள குருவின்பாதஞ் சிக
கெனப் பிடித்தநினரூல, நடமிடுகாைநாதா நற்
பதம் பணிவாயநெஞ்சே. 9

வீட்டிருள போகவென்றே விளக்கினை யேற்றி
வைத்தால, வீட்டிரு ளெங்கேபோச்சு விளக்கொளி
யெங்கேபோச்சு கூட்டினடனஞ்செய்யீசனாருறிப்
பறியாமனீதான, நாட்டினிலலைந்தாயநாகைநாதரை
வணங்குநெஞ்சே. 10

காட்டினினமேவுகின்ற கனபுழுவெல்லாமபாரதது
வேட்டுவெனெடுத்தவநது விரும்பியக்கிருமிதனைக
கூட்டிலேயடைத்தமந்தக்குளவிதனுருவாய்ச் செய
நாட்டினில்நீதானைகநாதரைவணங்குநெஞ்சே. [யும்

குளத்திலே கிடக்குமாமை குளக்கரைமுடடையிட்டுக், குளத்தூரீக குள்ளிருந்து குறிப்புடனீனக் குடபோது, களத்திலே புதைத்தமுடடை கருவுருவாற்றேபோலுன், உளத்திலே நாகைதை நுருவறிந்துணாவாய நெஞ்சே 12

மருவியசிலந்திப்பூச்சி வயிறறினி னூலுண்டாககி, உருவுடன்கூடுகட்டி வுகந்ததி லிருக்குமாபோல, குருபர லுனதுகூட்டில குடியிருப்பதுவைப பாரத்துப, பெருவெளி னாகைநாதா பெருமைகண்டருளசோ நெஞ்சே. 13

வாரணமுடடையிட்டு வயிறறில்வைத தணைத்துக்கொண்டு, பூரணகூடுண்டாககிப் பெரித்திடுங் குஞ்சுபோலக், காரணகுருவைமூலக் கனலவிளக்கதொறகண்டு, நாரணன்றியனாகை நாதரைப்பணிவாய்நெஞ்சே. 14

புலலினுள ளிருக்குமபூச்சி பொருந்தவெண்ணுரையுண்டாககி, மெல்லிய தண்ணீர் வீட்டில் வெயிற்படா திருக்குமாபோல, சொல்லிலே நாகைநாதா தோய்ந்திடாச் சூட்சங்கண்டாறபோல், கல்லிலே தெய்வமில்லைக் கருத்திலே தெய்வநெஞ்சே.

தண்ணீரி லிருக்குமினக் டண்ணீரிற் கருவைப்பித்திக், கண்ணிற்ற பாக்குடபோது கயலுருவாற்றேபோல, நண்ணிய குருவைக்கண்டு நாதனலுருவைச்சோத்து, விண்ணினமே னாகைநாதர் மெல்லடி வெளிபார நெஞ்சே. 16

இலகியனுசிகாந்த மிருமபினையிழுப்பதேபோல உதவியகுருபரனற ளுனையாட்கொண்டதன்மை நலமுடன்றிந்தநீதா னாயனையறிந்திடாமல் நிலமிசையலைந்தாயநாதலிங்கரைநினைப்பாயநெஞ்சே

சூரியகாந்தம்பஞ்சைச் சுட்டிடுஞ்சுட்டேபோலக் கூறியவடிமூலத்தின சூண்டலிக்கனலைமூட்டி

வீரியவிரூததுணை வெளிவீடுதன்னிறசென்றே
ஆரியனாகைநாதா டியிணைதொழுவாயநெஞ்சே. 18

ஐவகைபபூதந தொண்ணூற ருறுதததுவங்க
ளாடடுப, தெயவமுமுன னிடத்திருக்க தேசத்தி
லலைநதாயநீதான, பொயவசததேகபந்தம் போக்கி
மெயப் பொருளைநோக்கி, ஐவரோரிடத்திறகூடு
பானந்த மறிவாயநெஞ்சே. 19

ஊனமாமுட லம் பொயயென றுணாநதுமெய
யறிவைக்கண்டு, கானவனானபோதே சறகுருபத்த
தைச சோநதாய, வானதிலீரவிதிங்கள் வந்துபோ
வதவுங்கண்டால், ஞானவானாகைஞதா நடனமுங்
காண்பாயநெஞ்சே. 20

கிட்டுமோனானயோகங் கிடைக்குமோகுருவினபா
கட்டுமோமூலவாசி காணுமோகயிலைவீடு [தம
எட்டுமோநாதலிங்க மேற்றுமோகீபசோதி
தட்டுமோபளிங்குமீடடை தனையறியாககுநெஞ்சே.

ஒருபாதநனைதுக்கி யொருபாதநனைமாற்றி
இருபாதமாடுகின்ற வியலபையிறநதாயானால்
குருபாதமெனறுகூறுங் குறிப்புனக்குள்ளேயாசு
வருபாதனாகைநாதா மலாடிகாண்பாயநெஞ்சே. 22

நாடென்றுநகரமென்று நலந்திகழுவாழுவதென்
றும், வீடென்று மனையாளென்று மிக்கதோமைந்த
ரென்றும், மாடென்றுஞ் சம்பத்தென்றும் வாஞ்சை
கொண் டலைநதாயிறதக, கூடொன்று மழிறதாற
கூடத தொடருமோ கூறுநெஞ்சே. 23

எட்டிலேஎழுதுநூலக ளெத்தனைபடித்தநீதான
காட்டிலேயெரித்ததிங்கள் கானலிறசலம்போலாஞ்
நாட்டிலேதெயவமென்று நடந்தலையாமனுன்றன [ய
கூட்டினாகைநாதா குறிப்பறிந்துணாவாயநெஞ்சே 24

நற்பிடிசோறுரைத்த னாயனென றறிந்துகொ
ண்டு, சொற்படி பின்னையோடுஞ் சுணங்கனபோற

குணமுண்டாகி, விற்பிடித தடிக்கப்பெற்ற விமல
ரா கமலபாதம், பிற்பிடிததுனாகை விங்கரைக்
காண்பாய நெஞ்சே. 25

விரகநாயகனைத்தேடி விருமபியமங்கைபோலக்
சூயவனாருபதேசத்தைக் குறிப்புடனிதமுந்தேடி
இரவுடன்பகலுமான விருபதநடனங்கண்டால்
சிரமதினாகைநாதர் சிலம்பொலிகேட்டுநெஞ்சே. 26

வாடினனயனமாலருதரனமகேசுரனசகாசிவனறன்
காரணமாறுவீட்டிற் கலந்தவரிருக்குமப்பால்
பூரணநிராதாரத்தின் புதுமையுங்கண்டுபோற்றி
ஆரணனாகைநாதரடியினைத் தொழுவாயநெஞ்சே. 27

மோரிலேநீரைவிட்டால் முறிந்திடுங்கொள்கைபோ
காரிலேகுருவைவிட்டுக் காரணகுருவைக்கண்டு [ல
சீரியசாலுநீபோற் சேர்ந்திருவருமொன்றாகி
ஆரியனாகைநாதரடிபணிந்தேத்ததுநெஞ்சே. 28

நித்திரைவந்தபோது நினைவுதானிருந்ததெங்கே
புத்திராதாமுமெங்கே புணர்ந்திடுமனைவியெங்கே
பத்திரபூசையெங்கே பலதொழில்செய்வதெங்கே
சிற்பரனாகைநாதா செயலினைப்பறிவாயநெஞ்சே. 29

வேடத்தைத் தரித்தாலென்ன வெண்பொடி
யணிந்தாலென்ன, நாடொத்து வாழ்ந்தாலென்ன
நதிதலங் கண்டாலென்ன, தேடொதகனாகைநாதா
சீரடிசுந்தைநோந்தே, ஓடத்தாமரையின் பூப்போ
லுயர்ந்திடும பெரியோரெஞ்சே. 30

தள்ளிடு சுணங்கன்போலச் சிவந்திரமபடித்தா
லென்ன, வெள்ளிய துக்கிதைதாவி வேடடியாய்த்
தரித்தாலென்ன, உள்ளிருந்தாட்டுவிகு மொருவனை
யுருகித்தேடித், தெள்ளியனாகைநாதா செயல்காணார்
மாந்தரெஞ்சே. 31

பளிங்குற்ற குளத்துநீரைப் பாசிதான் மறைத்
தாற்போலக், களங்குற்றபுத்திதன்னைக் காமனதான்

மூடிககொண்டு விளங்குததான செயததில்லை மெய
யறி விளக்கையேற்றி, குழங்குததா னைகநாதா
மொழியது பகாவாய்நெஞ்சே. 32

மண்ணதை யெடுத்துநீராம வகையிடன பிசை
நதுபாண்டம், பண்ணியே கனலாறசுடடுப பாதை
யொன்பதுதானவிட்டே, அண்ணலா வாயவாகாச
மடைநதவைம பூதக்கூட்டை, விண்ணமா னைக
நாதா வினையாட்டென றறிவாய்நெஞ்சே. 33

கண்ணாடி தன்னிறரேன்றுங் காரணவுருவம்
போல, உண்ணாடிமூலாதாரத துதிததநற குருவைக
கண்டு, விண்ணாடி வெளியைப்பாராதது விளக்கொளி
மகிமைசோநதால, மண்ணுகுனைகநாதா வந்துணை
யாளவாரநெஞ்சே. 34

உருவமுநிழ லுமபோல உகந்துபினறொடருநாதன்
பருவங்கண்டறிந்திடாமல பருந்தினகாற்பட்சியாயு
புருவனைநடுவணைக்குட பொருந்திடநடனங்கண்டால
குருபரனைகநாதா கூப்பிடவருவாரநெஞ்சே. 35

கணக்கிலலாவெழுவகைக்குட் கலந்துருவெடுத்த
வினனா, யினக்கிலலா நரஜென்மநதான பிறப்பதே
யரிதென்றெண்ணிக, கணக்கில்லா குணமுண்டா
கிக கோதிலா ஞானமபோற்றிக, கணக்கிலானைக
நாத ரினையடி சோவாய்நெஞ்சே. 36

அரியதோர நரஜென்மநதா னவனியிற பிறந்து
வினனா, பெரியபேரினபஞானம் பெறுவதே யரி
தென்றெண்ணி, உரியவே தாந்தததனமை யுரைக்கு
மாசாணைப்போற்றி, தெளியொனா னைகநாதா சீர
பதந்தேடுநெஞ்சே. 37

பசுமபொன்னி னுமமென்றிற பண்திவேறுற
போலே, விசுமபெலாங் கலந்தசோதி வெவவேறு
தெய்வமாகி, உசுமபிசீ வாததுமாககளுடலபலவான

வனமை, கசிருத்துகண் டுருகிராகை விங்கரைக காண்
பாய நெஞ்சே. 38

விண்டவாகண்டதில்லை விட்டதோ குறை
மெய்ஞ்ஞானம், கண்டவா விண்டதில்லைகக நவம்
பலத்தினங் டசி, அண்டாகோடஞ்சை யீசனது
யிணைவாசிபுச்சி, மண்டல நாகைநாதா வாழபதிவழி
பார நெஞ்சே. 39

காதுடனுகுமுகுகு கண்ணுயிரசிரங்கருதது
மாதுடன்சினு கி மல பபதமறிநதிடாமல
வாதுசொற்றறகநூல்கள பகைபலபடிததா வென்ன
சாதுவாயனுகைநாதா தாளகண்டுதீனப்பாரநெஞ்சே

தீபததைமலரென்றெண்ணிசசென்றிடுவிட்டில்
போலக, கோபத்தினகனலிலவீழநதுகொடியதோ
பிறவிபெற்றாய், ஆபதது வந்தாலுனனே டியாவா
தாம வருவாரந்தக, கோபத்தை மறநதுனுகை விங்க
ரைத தொழுவாயநெஞ்சே. 41

மினமினிப் பூச்சிதன்னுண் மெய்யொளிகண்
டாரபோல, உனமனதொடுங்கியேயுன்னுள்ளொளி
கண்டாறபின்னேச, செனமழ மிலலையந்தச சிவத
துளே சோவாயநாளும், பொனமகள் புகழுநாகை
நாதரைப போற்றுகெஞ்சே. 42

செம்பினிறகளிரபுபோலச சீவனுஞ்சடமுங்குடி
நம்பினவுடலைககண்டு நலனுயாவடிவங்காறாய்
வெம்பியநாமமாயை விட்டுமெய்ப்பொருளைத்தேடிக
கும்பியநாகைமாதா கூததாடல்காணபாயநெஞ்சே.

இலவுகாத திருந்தபட்சி யேங்கியே பறக்குமா
போல, உலகமே பொருளாய்நம்பி யொருபலன்ற
றயநீதான், தலைமையாங், குருவைப்போற்றித்
தாளிணைவாசிகண்டால, நிலைமையாம னுகைநாதர்
நின்னிடையிற்பாரநெஞ்சே. 44

ஆததுமலிங்கங்கண்டு ளன்பெனுமலரெதன்ருயச்
சாததியேபிரணவததாற றனிபெறுவட்டஞ்சூட்டி
போற்றியேதீபமூல வரிசுடாவிளகருமபாரததுப
போற்றியேநாகைநாதா பொன்னடிபூசினெஞ்சே.45

சுககிலவிநதுதானுஞ் சுரோணிதககருவிற்கூடிப்
பகருவககிழவியாகிப் பைபுளேயடைநதபாவை
அகருவையதனைவிட்டுங் கவனியிறபிறந்தசூட்சம்
அககினிநாகைநாதா மைநககென்றறிவாயநெஞ்சே.

நீகாமிலலாமலெங்குநிறைந்ததேதாராவெளியையுன்னு
தாக்கியேயறிவினாலே தனைமற்றநதிருந்தபாவை [ள
நோக்கியேநிஷ்டைகூடி நொடியரைநிமிஷமவாங்கி
துக்கியேநாபிநாகைநாதரைதொழுவாயநெஞ்சே.

கூடலெனவிளங்கும்வேதகாரணக்குருவைககண்டு
உடலபொருளாவிழுந்து முகந்தவாக்குதவிநீதான
திடமுடனபூததியாகி செநதுசிறப்பதிறசோந்த
நடமிடுமவாசினாகைநாதரைநாடுநெஞ்சே. 48

நாசியினுனியினமீது நடனமேசெய்யுந்தேசி
வாசிவாவென்றுவுன்னுள் வாங்கியேமெளனமுற்று
காபாந்தியுந்திலைக கனகவம்பலமுங்கண்டு
பதித்தநாகைநாதா பொன்னடிவணங்குநெஞ்சே.

தாவுநலுதயகாலந தபனென்றேறெழுமபககண்டு
கூவுமாக்குகிடங்க கூப்பிடுகாட்டிழகம்பு
மேவியேநீயுமந்த மெய்யறிவறிந்தாயானுல
மூவாகோனுகைநாதர் முனவந்தநிறபார்நெஞ்சே.50

வஞ்சைய மீதிலாசை வைத்திந்தவையமீதல
சங்கையிலலாததுனபச சாகரந்தனிலேயீழந்தாய
நங்கைமேலவைத்தபாச நாயனமேலவைத்துநீயுப
செங்கையானுகைநாதா சீர்பாதநொழுவாயநெஞ்சே 51

அன்றொடுபேடுபோல வடிமையுங்குருவுங்கூடிக
கொண்டிருந்தடிமூலத்திற குத்திதெழுவாசியாளக
கண்டிமையாதநாட்டக கருணையாவ்வெளியிலேறிப
பண்டிதனுகைநாத விங்கரைப்பணிவாயநெஞ்சே.52

குலங்கெட்டுப் பாசங்கெட்டுக்கோத்திபேதங்
கெட்டு, மலங்கெட்டுக்கோபங்கெட்டுமங்கையராசை
கெட்டுத், தலங்கெட்டுத் தானுங்கெட்டுத் தனக
குள்ள வெருமபாழாகிப், பலங்கெட்டு நாகைநாதா
பதங்கொள்வார் பெரியோரெஞ்சே. 53

ஓமெனுமபிரணவத்து ஞிதிதவைவந்தெழுத்துமாகி
ஆமெனுமகாரயீடத் தமாந்திடுவாசிகண்டு
ஊமெனுமெளனமுறறே யூரிடுமதிப்பாணுண்டு
தாமெனுநாகைநாதாதாண்டவம்பாரப்பாயநெஞ்சே

அலைதனிற் றுருமபுபோ லுமாலையாக கருமபு
போலும், வலைதனினைமாணைப்போலு மயங்கினை
தலைநதாயநீதான, உலைதனின் மெழுகைப்போலு
முருகிமெயப்பொருளையுனனி, நிலைதனி னின்று
நாகை விங்கரைக் காண்பாயநெஞ்சே. 55

பொறிவழியிலைதுமீளும் புலன்களையடக்கிஞான
அறிவெனுமவிழியினுலே யமபுரவெளியைப்பார்த்து
உரிதனிலிருக்குங்களை யுண்டுதற்போகமிட்டு
நெறிதருணைகநாதா நிலைமைகண்டறிவாயநெஞ்சே.

ஆபாதநூல்களெல்லா மாயநதுநீபார்த்ததுங்காமத்
தீயானகுழியிலவீழ்ந்து சென்னமுறறலைநதாயுனனி
காயாதபாலையுண்டு கனவம்பலத்தைக்கண்டு [ன
மாயாமணைகநாதா மலரடிவணங்குநெஞ்சே. 57

ஆதாரமா றுநதாண்டி யையபூதவடிவுநதாண்டி
மீதானவெளியுநதாண்டி விளங்கியபானதனகூத்தை
நீதானுமறிந்துகொண்டு நினமலவடிவமாகி
வேதாநதணைகநாதாமெல்லடிவெளியாரநெஞ்சே

பாரத்திடுநதிசைகளெங்குமபார்பரவெளிதானகூடிக
கோரத்திடுமவடிவைஞானகுருவினலறிந்துகொண்டு
போரத்திடுமிமையாநாட்டத்திருநதுபேரின்பவெள்ள
வாரத்திப்பழங்கிணைகவிங்கரைவணங்குநெஞ்சே. [ம

சச்சிதானந்தமான சற்குருபாதததைப்போற்றிக
கச்சிமாநகரமூலக கனலவிளக்கத்தையேற்றி[ன்னிற்
உச்சிமேலவைத்துப்பாபவை யுணர்வினாவெளியிலு
தச்சிலாளீட்டினகை லிங்கரைதழுவுநெஞ்சே. 60

காரினப முலையாளோடு மன்றிலேநடஞ் செய
வோனைப, பேரினப வீடடைக்கண்டு பிரணவ
விளக்கையேற்றிச, சேறினப வெளியில்வாசித திரு
விளையாடல பாராததால, ஓரினப நாகைநாதாக
குவந்தவந துரைப்பாரநெஞ்சே. 61

நாயனையறிந்திடாம னுனெனுமாண்மையாலே
ஆயனிலலாதகாலி யாகிநீயலையுற்றாய
காயமேகோயிலாகக கலந்திருந்தவனைக்கண்டு
மாயொணுவாழகைகராதரைவணங்குநெஞ்சே. 62

உருப்படுங் கல்லுஞ்செம்பும உணமையாயத
தெய்வொன்றே, மருப்புகளை மலரைச்சூட்டி மணி
யாடடித தூபங்காட்டி. விருப்பமுற ற்லைந்தாயந்த
வினைமயல விட்டுநின்னுள, இருப்பவ னைக்கராத
ரினையடி பூசினெஞ்சே 63

உனைவிடவேறேதெய்வ முண்டெனவுலகிறேறெடும
நினைவதேதெய்வமாகி நீகண்டுநின்றாயா னால் [கோன
சென்னமாபபிறவிபோகுஞ்சிவத்துளே சோககுமெங்
மனமகிழ்வாசினகை நாதாதாள்வணங்குநெஞ்சே

ஆசையாமபாசமாமையறிவதைபயங்கியுன்னுள [க
சசனைதேதெட்டாடாம விருக்குபவவிருளைப்போக்கி
கோசமாகுறியைநோக்கிகுருபரனவடிவைக்கண்டு
வாசமாவலராநாநாகைநாதரை வணங்குநெஞ்சே.

கனறதைத தேடுங்காணுங் காலியைப்போலே
யுன்னுள, நின்றபே ரொளியைக்கண்டு நினைவெனு
மறிவாற்றெய்வம், ஒன்றெனக்கண்டாயா னு னுமை
யவளுடனே திலலை, மன்றினுளாடுகைநாதாமுன
வருவாயநெஞ்சே 66

வடைவாயிறபட்சிபோல மனநதனையடக்கிவாசி
விடையேறுமீசனபாதம விருமபியே பெரியோரா
பினனே, தடையறத்திருநதுஞான சாதனமபெற்று
நீதான, புடைகுழனுகைநாதா பொன்னடிபோற்று
நெஞ்சே. 67

சிரமெனுங்குகையினுள்ளே சிவகயிலாயமனறிவ
அரனுடமாயைவாசி யாடலதானசெயவரென்று
பரமமெருஞான நூல்கள் பகாவதையறிநதுபாரதது
வரமிகுனுகைநாதா மலரடிவணங்குநெஞ்சே. 68

கடமதிநிறைநதுநின்ற கனலொளிபோலேவுன்றன
செடமதிநிறைநதுநின்ற சீவனையறிவாரகண்டு
திடமிகுசீவகாட்சி தரிசிக்கசீவனமுததி
இடமருனுகைநாத ரிணையடிபுணாவாயநெஞ்சே 69

மெய்யருள் வளங்கூட்சோதிவெளிதனையறிவா
லுன்னி, ஐயமில்லாமறகாணபோ ரவரினபமுதத
ரென்ற, தய்யமெயருஞான நூல்கள் சொலவதாற
பரததைநீநாககிச, செய்யாதாள்வாசினைக விங்க
ரைததெரிசினெஞ்சே. 70

முநதினபிறப்புநத முதனமையுமறியாயிப்பால்
பிநதினபிறப்புநத பெருமையுமறியாயநீதான
அநதாப்பாட்சிபோல வலைகின்றாயததுளேமுச
சநதியையறிநதுனுகை நாதரைசாரவாயநெஞ்சே.

காகத்தின் கண்ணிரண்டிற காணபதுங்கண்
னெனறேபோல, தேகத்தினறிவிலகண்ணைத் திட
முடனறிநதுகொண்டு, மோகத்தின் கனவிலவீழா
முனைசுழிவாசிபாரததால், ஏகாததானுகைநாதரிணை
யடிசார்வாய நெஞ்சே. 72

ஒட்டிலேபட்டபட்சியுழலகின்றநெரிபோலாரைக்
காட்டிலேமயங்கிமாறாக கவலையுற்றலைநாயநீதான்

நெட்டிலேயோடுவாசி நிலைமையாயநிறுத்தமேறு
வட்டிலேனுகைநாதா வாழ்பதியறிவாயநெஞ்சே.73

ஆலைவாய கருமபுபோலு மரவினவாய்ததேரை
போலும், பூனைவாயெலியைப்போலும் புலியினை
தலைநதாயஞானத, தேனையாயருந்திமுந்தி சோந்
திடச்சிவததைநோக்கி, ஊனுள்ளுகைநாதருற்றிட
மறவாயநெஞ்சே, 74

மித்திரகுருக்கள சொல்லை மெய்யெனறுகலை
வைததுப, பத்திரபுட்பஞ சாததிப பணிநதிம
பாவைநீதான, சித்திரப பதுமைபோலுஞ் செய
தொழி லொதுங்கிநின்று, புத்தியாய் னுகைநாதா
பொன்னடி போற்றுநெஞ்சே. 75

உபபொடு புளிபுகைப்பு முணர்வினவறிந்து
நீதான, எப்போது முனக்குறைய நிருப்பிட மறியா
தெனனை, முப்போதுங் குருவைப்போற்றி முனை
சுழி வாசிபாராததோர், அப்போதுனுகைநாத ரடி
யினை யறிவாயநெஞ்சே. 76

படிககவுநாவிருக்கப் பனியவுஞ்சிரமிருக்கப்
பிடிக்கவுங்கரமிருக்கப் பேணவுங்குருவிருக்க
நடிககவுந்தாளிருக்க நாடவுங்கண்ணிருக்க
இடுங்கமுற லலைநதாயனுகைநாதரையிரைஞ்சநெஞ்சே 77

அருவுருவுமில்லாநாடன ணுவினுக்க ணுவாயநின்றம
மருபவலுயிராகடகெல்லாம வடிவுவேறுனதன்கை
புருவுருமறியாநலலோ ருறுதியாலறிவாரஞான
குருபரனுகைநாதா குறிப்பற்றிதுணாவாயநெஞ்சே.

ஆண்டொருநூறுகற்ப பெளஷதமூலிந்நெடு
நீண்டதோரகாயசித்தி நெடுநானைக்கிருந்தபேரும்
மாணடுதானபோவரலலான வையகத்திருப்பாருண்
நீண்டொணுகைநாதாசீபதந்தேடுநெஞ்சே.[டோ

பொருடனைத தேடிப்பாரிற் புதைக்கின்றபுத்தி
போனமை, யருடனைநிதமுந்தேடி யரனடியதனில

வைததால, இருடனையகற்றுஞ்சோதி யெம்பிரான
முன்னேவநதுன, மருடனைமாற்றினுகை நாதரை
வணங்குநெஞ்சே. 80

ஆண்டியினவேடநதானு மறிவுடனெடுத்திடா
மல், தூண்டிலினமீனைப்போலத துள்ளிவீழ்நதலைந
தாய்நீதான, வேண்டியபோதுநாயனமெல்லடிவெளி
தாயதோனறும், தாண்டியவாசினுகை நாதரைததழு
வாயநெஞ்சே. 81

சேத்திலேநுழைநதிநுது சிறுபிள்ளைப்பூச்சிபோலும்
நீற்றிலேநுழைநதிநுநோமையாம்மழறசிபோலும்
மாற்றுபேருகினலலோர மருவிரிமருவாசிதந
தேற்றியேனுகைநாத றிணையடிவைப்பாயநெஞ்சே.
நாடகப்பெண்ணையாட்டு நடடுவன்போலேயுன்றன
கூடகச்சடதையாட்டுங் குருவைநீயறிநதிடாமன
மூடகமானாயஞான முதலவனையறிவாற்றேடி
ஆடகனுகைநாத ரடியினைப்பணிவாயநெஞ்சே. 83

சகதியுஞ்சிவமுமாகித தாண்டவமாடுமவாசி
சுத்தியமூலநாடிச சுழிமுனைக்கம்பத துள்ளே[லவார்
புத்தியைச்செலுத்திமேலாம பொருடனையொடுக்கவ
பத்திசெயனுகைநாதா பத்தினைப்பாப்பாயநெஞ்சே.

நாட்டமறிவினகண்ணு னையனைப்பருகிப்பாரதது
தேட்டமாங்கருணைபெற்றசிவனடியார கடங்கள் [து
கூட்டமாம்பரத்திறசென்றுகுருப்பணிவிடையுஞ்செய்
கொண்டாட்டமானுகைநாதரகுடரவருவாயநெஞ்சே
காலனையுதைத்தநாயகன காலெனுவாவாசிதானை
மூலநனமனையிறகண்டு முப்பதிமுப்பாழ்தாண்டு
பாலமுதநுநதலபோலாம பராபரைபாகம்போற்றி
மாலயன்றியானுகை குதரைவணங்குநெஞ்சே. 86

கடுமையாமதட்டிலேறிக்கயிறோடுஞ்சுலமேநதிக்
கொடுமையா நகாலனவந்து கொண்டுபோமுந் நேனீதான
அடுமையா துதனபாத மனுதினமறவாதேததில்[சே.
நெடுமையா னுகைநாதா நிலைமைகண்டறிவாயநெஞ்சே.

அரகராசிவசிவாவென றனுதினமறவாகததிறகே
சிரகசிலாயவீட்டிற் சிவனீயறிநதுதேடி
மரகதவல்லிபங்கன வந்துமுன்காட்சிநலகிப
பரகெதிகொடுக்குனுகைநாதரைப்பணிவாயநெஞ்சே.

நடக்கிலும்வாசிப்பாரு நாட்டமுமவாசிப்பாரு
முடக்கினுமவாசிப்பாரு முனிசுழிவாசிப்பாரு
மடக்கிலுமவாசிப்பாரு மறிவிலுமவாசிப்பாரு
திடக்குறுனுகைநாதா திருநடஞ்செயவாயநெஞ்சே.

போனநாளவீனாயப்போற்ற புதியநான்கோ
விடாமல, ஞானநாளிதுதானென்று நாடெங்கும
குருவைப்போற்றி,வானநாள்திறசென்னிவழிகண்டு
மதிப்பாலுறும், தேனைநனகருத்தினுகை விங்கரைத
தெரிசினெஞ்சே. 90

தராதாமெல்லாநதானாயத தாபரசங்கமெங்கும
நிராமயமாகக்கோதது நின்றதோரொருளாவந்தப
பராபரவடிவங்கொண்டு பரததுளையடிக் கிமேலாம
புராதனமூர்த்தினுகைவிங்கரைபோற்றுநெஞ்சே. 91

மாணிக்கவாசகாக்கு மகிழ்பரஞ்சுநதாக்கும,
ஆணிப்பொன்றிருமூவாக்கு மறுபததுமூவருக்கும,
பேணிக்கொளபெரியோருக்குமபேயருளசிவனையுன
னுள, தோணக்கணகுருநதுனுகை விங்கரைததொழு
வாயநெஞ்சே. 92

மகுததுவமடைநநெஞ்சேமனமாயகொண்ட
நெஞ்சே, பகுததறிவிலலாநெஞ்சே பலநினைவான
நெஞ்சே. மிகுத்திடும காமநெஞ்சே மெயப்பொரு
ளறியாநெஞ்சே, செகத்தினினுகைநாதா சோபாதந
தேடுநெஞ்சே. 93

காலதுமேலதாக கனியுண்ணும்வெளவாலபோல
மூலநலவாசியோடு முறைமையையறிவாக்கண்டு
சீலமெயஞ்ஞானபோத சிவயோகநதனைப்பபாதது
ஞாலமேனாகநாதா நடனமுங்காண்பாயநெஞ்சே.

உறக்கவுமவிழிப்புரபால வுடல்பிறந்திருக்குந்
தனமை, சிறக்கவேயறிந்ததுமிந்தச செகவாழவை
மெய்யெனறெண்ணிக, குறைதகலக ஞலாமர்சொல
லைக குற்புடனமபலாமோ, மறக்கொணுகை
நாதா மலாடிவணங்குநெஞ்சே. 95

ஓததனைபுத்திசொலவி யெடுத்தெடுத்த துரைத்து
நீதான, பித்தனைப்போலேயோடிப பிறவிசாகுத்தில
வீழநதாய,முத்தமிழனாகைநாதாமுண்டகமலா தாள
போற்றி, சுத்தமுனனுடனவிறேறநதந தலந்தனைப்
பாபபாயநெஞ்சே. 96

சுவாதலைபூனைபோலச சுற்றியபிறவிவீரத
தவத்தினுககுருவம ன சுறகுருதானைப்போற்றிச
சிவத்துடனகலநதுமேவிச சிதம்பரவழியேசென்றங்
கெவாககுமேலானனாகை நாதரைவணங்குநெஞ்சே,

அலைவாயிற பூடுபோலு மானைவாயக கவளம
போலும, வலைவாயின மிருகம்போலு மயங்கினைந
தலைநதாயநீதான. உலைவாயின மெழுகைப்போல
வுருக்கிமெய்ப பொருளையுன்னிப, பலகாலுமேத்தி
னாகை விங்கரைப்பணிவாயநெஞ்சே 98

மூலமாநகரமீதின முனைத்தெழுஞ்சுடரைக்கண்டு
காலதிமேலேயேற்றிக கபாடத்தேனழுதுருத்தி
வேலமாமதுவேயுண்டு குருபதநதனன்றசேர்ந்து
வாலசுநதரியானாகை விங்கரைவணங்குநெஞ்சே. 99

இறந்திடுமிருபத்தோரா யிரத்தறுநூறுபேரும்
இறந்திடுமிககாயம்போன லீசனைக்காண்பதென்றால்
மறந்திடாதறிவானமூல வாசியைமேலேயேற்றிச
சிறந்தசிறபரத்துனாகை விங்கரைத்தரிசினெஞ்சே. 100

கதிதருமூலாதார கணபதிதாசனசொன்ன
 நிதிமணிவாலையான நெஞ்சறிவிளக்கநூறும்
 துதிசெயுமறிவோராஞான சோதியினவடிவமாக
 மதியணிநாகைநாதா மலாபபதமபெற்றுவாழ்வாரா.

நித்தியப்பொருளகான நெஞ்சறிவிளக்கநூறும்
 பத்தியாய மனதிலெண்ணிப் படித்ததனபயனகாண
 போர்கள், முற்றுமெய்ஞ்ஞானமபெற்று மூவாகஞ்
 முதலவராகிசு, சத்தியுஞ்சிவமுந் தோனாந் தற்பர
 மதனுட்சாரவார். 102

கனகமார மணிசோமூல கணபதிதாசனாக,
 நினைவிலற்கெடசெப்பு நெஞ்சறிவிளக்கநூறும், வின
 வியே படிப்போரகேட்போர் வினயெலா மகனறு
 மெய்யும், மனமெனுமோடசநாலா ம பதமபெற்றுப்
 பத்ததுளவாழ்வாரா. 103

நெஞ்சறி விளக்கம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

சேஷயோகி அருளிச்சேய்த

ஞானயேதம்

பிள்ளையாரேவாரி
 பிள்ளையாருமங்கே
 பெறுத்தமூலாதாரஞ்
 சிறுத்தவிதமுநாலாம
 உரைத்தகம்பமாகி
 ஓங்கியுச்சிதொட்டு
 தாங்கியதினகீழாய்
 தானிரண்டதாகி

தாங்கியேவாயுவானால்
 அங்கிமேகடந்தது
 சங்கிலிபிளந்தது
 சமத்தவாயுவானால்
 இங்கிதுவுரைத்தே
 இரண்டுடனேவாரி
 இன்னமதில்மேலே [ன
 வனவு மறைச்சொல்வே

அன்னத்துக்குராஜன
ஆயனசாஸவதியாம
நயநதவிதழாரும்
நல்லநிறமபொன்னான
நகரமேயெழுததாம்
உகாரங்கெந்தமாரும்
முத்திதந்தநாதா
மூன்றுடனேவாரி
மேரசம்பண்ணமாயன
வாசமணியூரம்
நேசபலட்சுமியாம
வீசுமபத்திதழும்
ஒசமவவெழுததாம்
தேசமேவெழுபபாம்
ஆறுசுவையாதே
நடுவேதேயுவிடாம்
நாலுடனேவாரி
நாலுமெட்டிதழும்
நல்லசெம்புமேனி
எல்லைருத்திரமம்
தொல்லைவிழிப்பாரவை
செல்லுமேசிகாரம்
அவல்லுண்டோயினனம்
அஞ்சுடனேவாரி
நெஞ்சவ்வெழுததாம்
கொஞ்சியமயேசன்
மிஞ்சுமறுகேரணம்
மேனிகருப்பாமே
தன்னிதழைப்பாக்கில்
தனியேபதினாரும்
முனிநதவேலையோடல
அநதரங்கஞ்சொலவேன
ஆறுடனேவாரி
கூறுவேனேனானுங்

குருவிருந்தநோமை
யருகிருந்தபூசம்
அமைச்சல்லோவந்தான
என்னென்றுசொலவேன்
ஏழுடனேவாரி
தாய்சொன்னபேச்சு
சத்தியங்காணத்தான
ஏழைசொன்னபேச்சு
எட்டுடனேவாரி
எட்டுசாணுடம்பு
கடடையெநம்பாதே
ஒன்றல்லவோதெய்வம்
ஒருபதியாலெட்டாம்
ஊமையெழுதகாலே
ஒங்காரமுண்டாச்சு
ஒங்காரத்தினாலே
உண்டாச்சுதேலோகம்
இதவுங்குருவாலே
இருபதியாலெட்டாம்
இரைக்கிறாண்டேததம்
சூரகஞ்சுமேழைநாலாம்
முந்திருப்பாதம்
முப்பதியாலெட்டாம்
முப்பாழுகடநது
அப்பாலேநடந்தால்
அதிசயம்பாரத்தான
நல்லகுருபாதம்
நாற்பதியாலெட்டாம்
நாலுமூலைகுண்டம்
நடுவெழுந்ததுணும
படுமுதலிலொண்டாம்
படுமுதலிலபிடுங்கி
பருத்தமரமேறி
குத்ததிலகள்ளிறக்கி

கூசாமறகுடிததார
 பேசாதேபிறகு
 அஞ்சாதேநீபததான
 ஐம்பதியாலெட்டாம
 அஞ்சலலவோபூதம
 பஞ்சலலோவெழுதது
 அஞ்சொடுங்குமபோது
 நெஞ்சடக்குமததான
 ஆறுமுகமலலோ
 ஆறுபதியாலெட்டாம
 ஆறலலோவாரதாரம
 வேறலலோசொரூபம
 வேறறிந்தபோக்கு
 தூமில்லையததான
 எனனவென்றுசொல்வே
 எழுபதியாலெட்டாம [ன
 ஏழல்லவோநாடி
 வாழினபததநாடி
 பாழலலவோநானும
 பாழகடந்தபோக்கு
 பததுகோடிதெண்டம
 எனனென்றுசொல்வேன
 எண்பதியாலெட்டாம
 எண்ணிக்கையறிந்து
 கண்ணப்பனைக்கண்டு
 திண்ணப்பாபழதை
 குண்ணப்பாவறுமை
 விண்ணப்பமுரைதது

சண்ணப்பாருநுவை
 சொன்னதபசாரம் [டாம
 தொண்ணூறுடனெட்
 மண்ணிலவெகுதூரம்
 குண்ணறிந்தபேரை
 எண்ணறிந்தவாடி
 ஏகமனதாகி
 பாபமுமறிந்து
 நாகததைமுப்பி
 பீசததைதுறந்து
 யோகததைநடத்தி
 போகததைகடந்தால்
 காகததைநிறுத்தும்
 சோதியறிந்தோர்க்கு
 தூமில்லையததான
 சாதிகுலமில்லை
 சறகுருவறிந்தால்
 நித்தியமிதுவே
 பதியாயப்பணிந்தால்
 முததிதருமததான
 வாமநெறிசீவன
 ராமயோகிதந்த
 ராசயோகிசேஷன
 சாதனருளாலே
 பாசமறசொன்னேன
 பிரியாமலேயததான்
 பிள்ளையாருமவாரி

ஞானயேத்தம் முற்றிற்று.

பிஸுமில்லா ஹிதறகுமானிற்றஹீம்
நான ரத்தினக்குறவஞ்சி

க ர ப பு.

பொன்னுலகுபொருநதுமனப
 பொருளறியகதனமறிய
 மின்னுலகிலமெயஞஞானம
 விளங்ககுறவஞ்சிதனை
 உனஞமகதனனினைவி
 னுன்னுயறிப்பொருநானகாயத
 தனனிநிறையததனனினைவாயத
 தரிப்பதுவே காப்பாமே.

- ஆதிகுமுன்ன மநாதியமென்னடிசிங்கி
 அநதககருககுழிமுநத விருளரைசிங்கா 1
- ஆதியாயவநதவரும் பொருளேதடிசிங்கி-அது
 சோதியிலாத்சொருபமா யெழுநததுசிங்கா. 2
- சோதியிலாத்சொருபமான தெப்படிசிங்கி-அது
 வேதமாமமுப்பொருளொன்றாய முடிநததுசிங்கா. 3
- முப்பொருளென்றுநீமுனசொன்னகாரடிசிங்கி அது
 அப்பனுமாயிபாகைய தாமடாசிங்கா. 4
- எப்படியிலகத்திலிப்படி யுருவானோசிங்கி-அது
 அப்பன்கன்னடபுகு வொப்பியதாயாலேசிங்கா. 5
- பராபரத்தினில பஞ்சவானமேதுசிங்கி-அது
 வேராகிதூரான விரதுநிறமடாசிங்கா. 6
- ஒன்றுககுனைவாகளுண்டான தெப்படிசிங்கி-அது
 வொன்றோடேயொன்றாகவோடியிணைநததுசிங்கா. 7
- மூலைகுகைககுளளே முசுடரேதடிசிங்கி-அது
 நாதத்திலைம்பூதமனபா யுதிதததுசிங்கா. 8

- மூலககுகையெனுங்கோடடைக்கரசாயாசிங்கி-அது
முப்பொருளொன்றாய முனைநதினைவடாசிங்கா. 9
- மூலககிழங்குமுனைததிட மெவவிடம்சிங்கி-அது
நாதத்திலானநடுநிலை யல்லவோசிங்கா. 10
- முன்னேமுனையாயமுடித்திட மெவவிடம்சிங்கி-அது
மூளைமுனையிருகண்ணிக ளல்லவோசிங்கா 11
- பின்னேயுருவாயமுடித்திட மெவவிடம்சிங்கி-அது
பெண்ணுணுமாகப்பிறந்த தலமடாசிங்கா. 12
- இந்தவுடலுக்குவேரென்ன தூரென்னசிங்கி-அது
இந்தவுடலுக்குயீராதி மூலமேசிங்கா. 13
- இந்தவுடலுக்குயிர வந்ததெப்படிசிங்கி-அது
தொந்திருக்குழித்தொப்பூழ் வழியடாசிங்கா 14
- இந்தவுடலுக்குயிரெங்கே நின்றதுசிங்கி-அது
அந்தமாயகண்டமாகக்கொடி நின்றதுசிங்கா. 15
- இந்தவுடற்கனியெந்தக்கொடிகனிசிங்கி-அது
முந்தியதொப்பூழ்பாகக்கொடி யல்லவோசிங்கா.16
- பாக்ககொடியென்பதை மானிடரென்றுசொன்னாசிங்கி
மட்டிலடங்காத மாகவிவாமடாசிங்கா. 17
- எந்தவழியிலைவந்தோ மூலகினிலசிங்கி-அது
வெல்லாமுடிந்தபொருள் வழியடாசிங்கா. 18
- முன்னேயறிவாலறிவை யென்னடிசிங்கி-அது
முச்சுடாமுன்னுமுடலுயி ராததுமாசிங்கா. 19
- பின்னேயுருவாகளொன்றான தெப்படிசிங்கி-அது
பேதகமற்றபெரு வெளியானதுசிங்கா. 20
- ஆசைகொண்டுநமையாட்டுகிற தாரடிசிங்கி-அது
அக்கினிவாயுநீரமண்ணின் மகிமையேசிங்கா. 21
- ஆசாபாசபலனுபோக மாரடிசிங்கி-அது
அங்கமபொருந்தியபங்கு மண்ணல்லவோசிங்கா.22

- தன்னையறியுந்தலமேது சொல்லடிசிங்கி-அது
கண்ணிடையானநடு நிலையலலேவாசிங்கா. 23
- என்னவிதமாகததனனை யறிவதுசிங்கி-அது
தன்னவன்றயதநதையாகி நாமாந்துசிங்கா. 24
- இறையையறிவதுளப்படிச சொல்லடிசிங்கி-அது
இறையெங்குநின்றடிநதனனை நினைவாகுமேசிங்கா
த.எனுளவிளங்குநதவமென்ன சொல்லடிசிங்கி-அது
தனனைமறந்துதவத்தி லிருப்பதுசிங்கா. 26
- என்னவிதமாகததனனை மறப்பதுசிங்கி-அது
யொன்றைப்பொருந்தியொடுங்கியிருப்பதுசிங்கா.
என எவிதமாகவொன்றைப் பொருத்தலாமிங்கி-அது
வெல்லாமறந்துயிருளா யிருப்பதுசிங்கா. 28
- ஒன்றென்றுசொன்னவியாநிலையென்னடிசிங்கி-அது
உன்னாலுதிப்பலமுன்னால் நினைவடாசிங்கா. 29
- கண்ணியெழுந்தகலந்திட மெவவிடஞ்சிங்கி-சிவ
முன்னியெழுந்தவியாநிலை யலலேவாசிங்கா. 30
- எங்குமபரந்தபெருமபொரு ளென்னடிசிங்கி-அது
அங்கிங்குமெங்குங்கண்ட பெருவெளிசிங்கா. 31
- அண்ணினுமெண்ணுமழியாப்பொருளென்னடிசிங்கி-இரு
கண்ணையுமுடவிருள வழியாப்பொருள்சிங்கா. 32
- ஆங்காரவுடலுக்கு ஆணியென்னடிசிங்கி-அது
ஓங்காரமுலத்தி னுள்ளொளி யலலேவாசிங்கா. 33
- ஆணியாயவந்தவருமபொரு ளென்னடிசிங்கி-முன
தோணியசற்குருமுகனா மலலேவாசிங்கா. 34
- இந்தப்பொருளவந்ததெந்த வழியடிங்கி-அது
அந்தக்கதிராமதிவந்த வழியடாசிங்கா. 35
- காததெனவிசுவந்திட மெவவிடமிங்கி-வழி
யத்தந்தனந்தாழைய தற்பாஞ்சிங்கா. 36

உததம்பொருளுக சூயிரெழுததென்னடிசிங்கி-அது
நசசரவாடு நடுநிலையல்லவோசிங்கா, 37

எட்டெழுததாகவெழுந்தெழுததென்னடிசிங்கி-அது
மட்டிலடங்கா வடிவட்டகோணமேசிங்கா. 38

அஞ்செழுத்தாக சமைந்தெழுத்தென்னடிசிங்கி-அது
அஞ்சுமபொருந்திய ஆகாயவட்டமேசிங்கா. 39

அன்பத்தோரட்சர மறியநீசொல்லடிசிங்கி-அது
வஞ்சமகாரநடுசுழி மூன்றுமேசிங்கா. 40

கறபகவாசிகலந்திட மெவவிடஞ்சிங்கி-அது
உறபனமூலத்தினுள் ளொளியல்லவோசிங்கா. 41

சுததம்பிறந்திடுஞ் சற்குருவேதடி-சிங்கி-அது
உறறசுவாச முயிரநிலையல்லவோசிங்கா. 42

கண்டுதொழுஞ்சிவ காரணமேதடிசிங்கி-நடமை
யுண்டுபடுத்திய ஷுளொளியானதேசிங்கா. 43

எப்படி-கண்டு யிறையவணங்கலாமசிங்கி-அது
நடபுடனெண்டு நடுநிலைகாண்பதுசிங்கா. 44

நடுநிலையானசை நாடுவதெப்படி-சிங்கி-அது
நாட்டநகேட்டமோட்ட மாட்டமொன்றாகிலசிங்கா

தேட்டமுநாலுந திருததுவதெப்படிசிங்கி-அது
திருவைப்பொருந்தி யொருமித்திருப்பதேசிங்கா. 46

ஒருமித்திருக்கின்ற வேரிடமெவவிடமசிங்கி-அது
வொன்றுமிரவுமபகலும் முதிப்பிடமசிங்கா. 47

இரவுமபகலுமொன றுனதுமெவவிடமசிங்கி-அது
யெப்பொழுதுமிருளாயிருப்பதுமுனையோசிங்கா. 48

இரவுமபகலும்பிறப்பிடமெவவிடமசிங்கி-அது
யிருளிலுதித்துன்னி வந்ததடாமூலமசிங்கா 49

இரவுமபகலுமெழுந்திட மெவவிடமசிங்கி-அது
யேகாந்தைன்னதவந தேறியதாமரைசிங்கா. 50

இரவுமபகலுமபிறந்திட மெவவிடம்சிங்கி-அது
யெழுந்தாறுகோணமிடம் வலமவாசியேசிங்கா. 51

இரவுமபகலும்நின் ருடியதெவவிடம்சிங்கி-அது
யெழுந்துநின்றடுஞ்சுழி முனைமண்டலமசிங்கா. 52

இரவுமபகலுமிருப்பிட மெவவிடமசிங்கி-அது
யீராறுமோடிய வோரானநானகடாசிங்கா. 53

இரவுமபகலுமுதிப்பிட மெவவிடமசிங்கி-அது
யேறுமெட்டங்கல மிருவிழிநடுசிங்கா. 54

இரவுமபகலெனறுயெனனதைசொல்லலாம்சிங்கி-
அது, இரவுமபகலிட பினகலைவாசியே சிங்கா. 55

இடகலைபினகலைன்னதை சொல்லலாமசிங்கி-
அது, இடகலைசந்திரன பினகலைசூரியனசிங்கா 56

என்னதைசொல்லலாமசந்திர னசூரியனசிங்கி-அது
கலையும்பொருந்து நடுச்சுழிமுனையேசிங்கா. 57

சந்திரனசூரியனென்றான தெவவிடமசிங்கி-அது
கலையும்பொருந்து நடுச்சுழிமுனையேசிங்கா 58

என்னத்திலேபாலனேறி நின்றடியதுசிங்கி-அது
உன்னுகுள்ளாகி நடனப்பிரவிமேறசிங்கா. 59

என்னவிதமாக வெடுகதுநின்றடலாமசிங்கி அது
ஏற்றவுமாறறவுமிணங்கி நின்றடிப்பார்சிங்கா. 60

மாற்றிப்பிறக்கமருந தென்னசொல்லடிசிங்கி-அது
மாளாமலமாண்டு மறந்துஇருப்பதேசிங்கா. 61

அட்டகெஜங்களறிந்திட மெவவிடமசிங்கி-அது
எட்டுவிதமா யெழுதுமபலனடாசிங்கா 62

உறறஞானப்பொருளுத்தியாயச்சொன்னதாசிங்கி-அது,
உறறமாரீரு முகமமதுரைத்ததுசிங்கா. 63

ஞானாத்நினக் குறவஞ்சி முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்

ஞானக் கும்மி

சோமேஷு ஞானவடிவான-பர
தேசிகனசறகுரு தன்னருளாற
பாரமீதில்ஞானக சூமமிப்பாடச்சிவ
பாலனகணபதியாம் காப்பாமே. 1

அம்பிகைவாலைப் பதம்போற்றி-பரு
ளானந்தகசூமமித தமிழ்ப்பாட
தும்பிமுகனுக கிளையவனாஞ்சிவ
சுப்பிரமணியனுங் காப்பாமே. 2

நாலாமவேதமு மோராறும-வெகு
நானுபேசமு நினருளை
மேலாயப்போற்றிக சூமமிப்பாடச்சிந்தில
வேவ்வன்றன்பதங் காப்பாமே. 3

பாரிலுயாமது ராபுரியிலவாலை
சாமிசொல்லும சூமமிப்பாடலுக்கு
மேருவதனடி மூலமுககோண
விநாயகன்றன்பதங் காப்பாமே. 4

ஆதியுமந்தமு மொனருகி-வள
ரணடபிணடமு மிரணடாகிற
சாதிபலன்பல வேருகினின்ற
தத்துவங்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. 5

தேகமானமல பாண்டம-ஆதிற
சிறபனமவந்திடு முறபணத்தை
யோகமெனுந்தமிழ் பாடலுகசூமன
முவந்துகேளடி ஞானப்பெண்ணே. 6

ஏகப்பெருவெளி பட்டணமாம-அதி
 லேதோசிதத நெருவனுண்டாம
 வாசனிலைபேசா வாயுமில்லை அந்த
 மாப்பிள்ளைபெண்ணென்று ஞானப்பெண்ணே. 7

சாட்சியெனுமபிரமா பிள்ளைகரு-மூல
 சத்தியென்றொரு பெண்ணாசச
 சூட்டுமகாரண மிரண்டினுகருநிலை
 தூலநாமெனகிறுள ஞானப்பெண்ணே. 8

ஊமையெனென்றே யறிந்துகொண்டா-ளந்த
 ஆமைபேச்செல்லா நாமெனகிறுள
 சீமையையாளதது சங்கட்டினொளந்தச
 சீமாட்டிதாண்டி முானப்பெண்ணே. 9

பெண்ணரசான துரத்தின-மாமதைப
 பெண்ணென்றுசொல்லவுங் கேள்வியுண்டோ
 மண்ணையுமவிண்ணையுங் கூட்டிப்பயிரசெய்த
 மராகததைக்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. 10

பட்டணங்கடடி மகராசி-துரை
 பாங்குடன்செய்த வதிகாரச
 சட்டமுஞ்சொல்லாத தொலையாதேவதைச
 சற்றேகேளடி ஞானப்பெண்ணே 11

அஞ்சூரஞ்சூ குப்பாச்சா-மதி
 லஞ்சூரஞ்சு பிரிவாச்சாம
 அஞ்சூருக்கொருவுத தாசசாமதற
 கானகுளமுண்டு ஞானப்பெண்ணே. 12

ஊரையுமடுதது மலையுமுண்டா-தற
 குள்ளாயிருந்த நிலைக்காரா
 பேரையுரைக்க வினிகேளுமவா
 பெருமைதானென்னடி ஞானப்பெண்ணே. 13

தலைபனனூரி விருப்பவரா-மநகச
சடையபபிளளை நெடடையராம
நிலமுமானியமு மென்னதென்றாளநத
நிசநதெரியுமோ ஞானப்பெண்ணே. 14

குமபகோணத்திலே யப்பிளளை-யவா
கூட்டமற்றாலவெகு வாட்டமென்று
செம்பாதிபங்கு கேடடுவநதானியாயந
தெளிவதெப்படி ஞானப்பெண்ணே. 15

மூலக்குடிவனனித தேவரைவ-ரவா
மூரக்கமுநதீரக்கமு மாரக்கமுண்டோ
நாலுரைபங்கு நாமெனகிறுநிநத
நியாயநதெரியுமோ ஞானப்பெண்ணே. 16

காததவராயக வுண்டனுக்குத-திசை
காவனுமற்ற விசாரணையும்
பாரததுவருவது நாமெனகிறுநிநதப்
படிநிலைக்குமோ ஞானப்பெண்ணே. 17

ஆகாயமான பரஞ்சோதி.யவ
ரஞ்சுக்கரைபங்கு தநதன்னுக்குள்ளே
சேகரமாமென்றுஞ் சொல்லுகிறுநிநத
சேதியைக்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. 18

அம்பலக்காரரு மூன்றுபேராம-பினனு
மஸதகநாட்டுக கணக்கனென்றாம
வடிபுசெயதாலநத முன்னுளனுப்படி
வகைதெரியுமோ ஞானப்பெண்ணே. 19

ஒன்பதுகூத்தரும் பங்காளி-எந்த
ஆருக்குஞ்ஞாரு மப்படியாம்
ஐம்பதுசேருவைக காரருக்குமவ
னண்ணனெருவனா ஞானப்பெண்ணே. 20

கோயிறகுருக்க ளொருபார்ப்பான
 றெப்பகளுததினமே லேயவனவீடு
 தாலிகொண்டுதொடை தட்டுகிறுளிலரு
 சாருமோகேளடி ஞானபபெண்ணே. 21

செட்டியொருவனும் பங்காளி-யதிற
 சோந்தவனாக மிகவோங்கி
 கடடியவராகனைக கொண்டுநவநாலகாணி
 யாடசிசொவலுமோ ஞானபபெண்ணே, 22

காரியக்காரரோ வஞ்சபேரா-மவா
 காரியமபாக்ககவீ ரஞ்சபேராம
 மாரீசக்காராமாதிக மூன்றுபோ
 வாரததையைக்கேளடி ஞானபபெண்ணே. 23

ஊழியக்கார ரனேகருண்டா-மவாக
 குமபளஞ்சமபள நிரமபவுண்டாம
 பாணையங்கோடடைகஞ்ச சாரிவைததாலிவா
 பதுங்குவாரடி ஞானபபெண்ணே. 24

பாழ்ருக்கொரு மேனமணியா-மவன
 பாரததாறசின்னப பயலகாணும்
 னேனூரானரைப பங்குகதனமுதல
 விறறுக்கொடுக்கிறுன ஞானபபெண்ணே 25

ஆரறுகுடியு முண்டா-மதி
 லநநியக்குடிமுப்பத கைநதுமுண்டாம
 ஓராறுபததுக குடிதனிலேயஃ
 தொடடுக்குடியடி ஞானபபெண்ணே. 26

இதனைப்பேரு மிருநதாலு-மதி
 விண்டேபோகள் சமுசாரி
 அதனைப்பேரையுந தளளிவைததாறபயி
 ராரிடுவாரடி ஞானபபெண்ணே. 27

ஓறறேரொறறை யெருதாரு-மதி
 லொன்றுபரம்புமிச சாலடிக்குங்
 கற்றுடனகாரணங் கண்டாயோஞானங்
 கண்டுகொண்டுபாரடி ஞானப்பெண்ணே. 28

இரண்டுகரைக்குடி மானியமா-மதி
 லிட்டலையெயாட்டி ரட்டியுண்டாம
 பண்டப்பழகின் றேமனபுள்ளிககாரனும்
 பாரததுக்கேபோயினுன ஞானப்பெண்ணே. 29

புள்ளிகுரைச்சலும் வாராமன-முன்னே
 போட்டபலனும் கையாடாமற்
 கொள்ளையிடச்சொல்லி யோலைவந்தாலிது
 கொடுபை சொல்லடி ஞானப்பெண்ணே. 30

வந்தவிதியென றிருந்தாலுட-வசக
 கட்டுநிலுவையுங் கேட்கிறுன
 இந்தமகிமை யவனருளேவிதற்
 கெனனசுகமடி ஞானப்பெண்ணே. 31

தனிச்சிககிடக்கிற பெட்டியிலே-யேறித்
 தண்ணீராய்ச்சயுளு சொல்லுகிறுன
 வாரிகொடுக்கிற திலையென்றறழ்சை
 மாட்டுகிறுனடி ஞானப்பெண்ணே. 32

ஊழிறகுடிய திருக்கவொட்டா-னிருந்
 தூழியஞ்செய்யவும வேலையிட்டான
 றீரமில்லையென்று சொன்னாலுமவன
 மெண்டமபிழக்கிறுன ஞானப்பெண்ணே. 33

அந்தவிருத்தோ ராயிரத்திருநூற்
 றுக்கலநெலலும் கண்டுமுதல
 வந்ததுண்டோவதின மூன்றத்தொருபங்கு
 வாரம்பிடித்தாண்டி ஞானப்பெண்ணே. 34

மிசசமிருநத நெலலுததெழ் கையில-வாரம
விண னுநோயகொண்ட பேயனுடன
அசசுதனசேயனுந தூங்குககோனனுமா
யழிததுப்போட்டாரடி ஞானப்பெண்ணே. 35

நிலமவினோததுங் காணீரோ-வதிற
செலவழிநததும பாரீரோ
அலவழிநததிரியாம வரு
ளானதஞ்சேரடி ஞானப்பெண்ணே. 36

எணசாணீள மொருவீடா-மதி
லெட்டொருபீற்றன மலககூடாம
பஞ்சாயககாரரீ ரைநதுபேராநதெயவப
பதியிதெனகிறு ஞானப்பெண்ணே. 37

தேகமெனுஞ் சிவாலயமா-மதிற
செனனிசிறுவாயிற கோபுரமாம
காகமானவிரண்டுங் கரக்கொடுங்
கையாங்குளடி ஞானப்பெண்ணே. 38

உண்ணுககென்ற கொடிமரமா-மதிற
கோபுரசநதிர புடகாணி
அண்ணுககென்ற வலப்புறத்திறகண்ட
தக்கினிதீரத்தமாம ஞானப்பெண்ணே. 39

நாறபதுமுககோண மண்டபமா-மதி
னடுவருக்குதாரு சிங்காரம
பார்ப்பதுசக்கரக கோட்டையிலேயிநதப
படியிருக்குதாம ஞானப்பெண்ணே. 40

பீடமிருப்பது மையத்திலே-பல
பீடமிருப்பதுங் குய்யத்திலே
மாடமிருந்தசிவாலயத்தின மணி
விளக்கிருக்குது ஞானப்பெண்ணே. 41

இப்படியான திருக்கோவி-லகற
கெப்படிவாய லிருக்காதோ
அப்படியென்று தெரியாமறறெறிந
தலைகிராடி ஞானப்பெண்ணே- 42

பூட்டைததிறப்பதுங் கையாலே-மனப்
பூட்டைததிறப்பது மெய்யாலே
விட்டைததிறக்க முடியாமலவிட்ட
விதியிதென்கிரா ஞானப்பெண்ணே. 43

வாசலிலேயொரு மேல்வாச-லந்த
வாசலிலேசிறு வாசலுண்டு
நேசமுடனறிந வாசலிறபூட்டி
நெருக்கம்பாரடி ஞானப்பெண்ணே. 44

அக்ஷரமாமெள அக்ஷரமாவது
வாணஸ்நல்ல திறவுகோலா
முச்சிதமாகத் திறந்தாலேயந்த
உச்சிவழிகாணும ஞானப்பெண்ணே. 45

கண்ணாலேமனக் கண்ணாலே-யதைக்
கண்டாலேவழி யுண்டாகும
பெண்ணைசைதனை யடுக்காமலவழி
பேணிப்பாரடி ஞானப்பெண்ணே. 46

பார்த்துநடப்பதுமேல்வாச-லந்தப்
பாதையறிவது மெவ்வாறு
மாததிரைநேரம் பிரியாமறபாதை
மாரக்கங்குளடி ஞானப்பெண்ணே. 47

எருக்கிடந்த குழிதாண்டி-யதி
லீரண்டுவிற்றகடை மேற்றாணடி
கருக்கிடைக்கு மடையாளமதைக்
கண்டுக்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. 48

மாயனரண்மனை காணீரோ-வனனி
மரமிருப்பதுந் தானீரோ
நேயமதுகடந் தப்பாலேயறு
கோணப்படியடி ஞானப்பெண்ணே. 49

கோணதீனின்று மயங்காதேசுழிக
காறறையடக்கிச சிணுங்காதேதூல
வீணுககலைநது தியங்காதேதூல
வேடத்தைததள்ளடி ஞானப்பெண்ணே. 50

தூலத்தைவிட்டு விடவாகி-வதிற
சூட்சமதைக்காண முடியாது
பாலத்திலேறி நடந்தாககாறபெரும
பாதையிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. 51

பாதையான பெருமபாதை-கிட்டப்
பட்டணமுண்டொரு வட்டமதாய
நாதமுங்கீதமுங் கேடகுதடிதெயவ
நாயகனசநிதி ஞானப்பெண்ணே. 52

சநிதியெனனடி கண்டதுண்டோ-கண்டாற
றத்துவமபேசத திறமுண்டோ
முன்னேமுப்பாழுங் கடப்பதுண்டோ-வதின
முச்சுடருண்டடி ஞானப்பெண்ணே. 53

முச்சுடாவட்டமே சககரமா-மது
முககுநுனியது சுழுமுனையா
மச்சுடாவட்டத திருந்தவனேகுரு
வானந்தநதியா ஞானப்பெண்ணே. 54

நந்தியிருந்தது வனனிவட்ட-மதி
டைட்டமுருவமத்தியான திட்டஞ
சந்திரனுங்கதிர சூரியனுமந்தத
தலத்திலின்றனா ஞானப்பெண்ணே. 55

நாதவிந்தலலோ நாலயோனி-தச
நாதவிந்தல்லோ வெழுதோற்றம்

நாதவிநதா லுடலுயிருமபர
நந்தியைப்போற்றடி ஞானப்பெண்ணே. 56

விநதுவிருநத தலநதனிலேகுந
நந்தியிருந்தார கொலுவாகி
சினதைதெளிநது மகாரபவைததாலநதச
சீமானைக்காணலாம ஞானப்பெண்ணே. 57

சீமானகிட்ட வடுததாககான-மேலேச
சீதைநமக்குக குடியாசசு
ஆமாமெனறுகுமமிப்பாடி யநு
ளானநதஞ்சேரடி ஞானப்பெண்ணே. 58

ஆனநதமான தலநதானே-அது
அதவீகமான தலநதானே
தானநதமான சதாசிவதைப்போற்றித
தாண்டிக்குமமி யடியுங்கடி. 59

தானமமாயிரத தெட்டிதழப-பீடம
நாட்டமாஞ சநகிரனாவீடு
மோனமிருநதமகார மௌனத்தை
மூட்டிகுமமி யடியுங்கடி. 60

குண்டலீவாசிய காரமடி-பிடாக
கண்டமதிலே யகாரமடி
உண்டுசுழியின மாரமவைததாறசிவ
லோகமிதலலவோ ஞானப்பெண்ணே. 61

ஓங்காரமான பிரணவததால்-எங்கு
முயாநதசோக மலைநிறததாள்
மீங்காரமான பராசத்தியை
நோநதுகுப மியடியுங்கடி. 62

பூகமுப்பத திரண்டா கு-மனப்
பூணகுமப மிரட்டியதாய்
சுறவேரேசக வெண்ணிரண்டாமநதக
குறிப்பறிந்துகொள ஞானப்பெண்ணே. 63

பிங்கலைபாவதி ரேசகததை-வளா
பூரகநதன்னிவிடத தூதி
நங்களைநத்யிறகுமபிககவே-சிவ
நாட்டமிதலலவே ஞானபபெண்ணே.

64

அறிநதுகொள்ளு மெழுததோமீட-பெள
ரணைமுதலமா வாசிமடம
மறநதிடாமறசெய மாததிரையினபடி
வாசிவசமாகும ஞானப்பெண்ணே.

65

காலாலேகன லேற்றுங்கடி-சுழி
மேலேகண் டமுதூட்டுங்கடி
மூலாதாரததாலங் கேசமென்று
முழங்கிக் குமமியடியுங்கடி.

66

சார்நதுகொள்ளடி ரேசகததை-முதற
றனையறியலாந தானாகக
கூர்நதுமூலக்கணபதி பாதததைக
குமபிட்டுக்கொள்ளடி ஞானப்பெண்ணே.

67

நவவெழுததே பிரமனாராகு-மதில்
நாரணனமவ வெழுததானே
சிவவெழுததேதெயவ ருத்திரயினனுஞ்
செப்புவனகேளடி ஞானபபெண்ணே.

68

செப்பவேவவவு மகேசுரனா-வட்டஞ்
சோநதவுபசாரம் சதாசிவனா
தைப்பிமாவைநதெழுத தாலேசராசார
தங்கியிருந்தது ஞானபபெண்ணே.

69

வாலையினடசா மூன்றாகும-அதை
வாய்கொண்டுசொல்பவ ராகாணும்
மேலொன்றுங்கீழொன்று மத்திபமுங்கூட்டி
விரைநதுபாரடி ஞானபபெண்ணே.

70

விரைநதுசொல்லுவன மூன்றெழுததாற-சதம்
விரிநதுதானுயி ருண்டாச்சு

தெரிநதுகொண்டவா தங்களுக்காகவலை
தீட்சையிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. 71

தீட்சையெனுஞ்சிவன சககரத்தின-மையந
தேவியெழுத்தே நிலைநிறுத்திக
காட்சியுடன்சிவ பூசைசெய்தாறசித்தி
கைவசமாமடி ஞானப்பெண்ணே 72

களஞ்ஞாநுதளஞ்ஞாநு நிலலாதே-பின
கஞ்சாவுறக்கமும் கொள்ளாதே
உளஞ்ஞாநுசோமக கலைத்யானத்தை
பூட்டிக்ஞாமி யடியுங்கடி. 73

ஞாமியடிப்பெண்கள் அம்பலகதையரைக
கூட்டியழுதங் குடியுங்கடி
அபமென்றுப முமமென்றுஞ் சொல்லாமநின்ற
அதவீதமபாடி ஞானப்பெண்ணே. 74

அதவீதமாவததுக காகியடி-மதி
ஆயிரத்தெட்டிதழ் பூசைபண்ண
முத்திதருஞ்சோமப பாலையனுதின
மூட்டிக்ஞாமி யடியுங்கடி 75

மூட்டுவதென்ன திரிகோண-வட்ட
மூலத்திறகுண்டலி வாசியினால்
நாட்டுவனபூரண நாலையுங்கட்டின
நியாயமிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. 76

கட்டிக்கொளவிறதுவைத தள்ளாதே-சுழிக்
காறையடக்கிப் பெருகாதே
சுட்டிமனப்பொரு துருதேகாமச
சோமபலைத்தள்ளடி ஞானப்பெண்ணே. 77

சோமபலுநதுக்கமு மாகாதே-அன்ன
சுகியஞ்சோகமுங் கொள்ளாதே
சாமபசதாசிவ நாட்டத்திலேநின்ற
சாரந்த்ஞாமி யடியுங்கடி. 78

கைவசமாமது சஷ்டிவிததை-ஞானக்
கற்பமுமவநது லபிகுமடி
தெய்வமிவரென்று சொன்னாரேநல்ல
சித்தருமுததரு ஞானப்பெண்ணே.

79

யோகததுக்காதி யுமைதீட்சை-மற்ற
யோகததுக டிகல்லா முதறமீட்டை
போகததைகைவிட லாகாதேசுததிப்
பூசையவேண்டிக்கொள் ஞானப்பெண்ணே. 80

வேண்டிக்கொள்விரது முததைஞ-சுததி
மேவுஞ்சீவததுட னேபரமாம
தாண்டிக்கொளிந்த வகையாநுமயோக
சாதகசாகக்ரம ஞானப்பெண்ணே.

81

சாக்கிரமவிரதுகருமே லண்டமா-மதைச
சாரந்திடுநிறகுண நிஷ்களந்தான
பார்க்கினிராதாரா மலததைஅதைப
பாரவிடமந்தமாம ஞானப்பெண்ணே.

82

அந்தமடியிரத மேலாறுங்-கண்டே
ஆரறிவாரடி ஞானவழி
சிறதைதெளிந்த பெரியோரைக்கண்டு
சேவிததுக்குமமி யடியுங்கடி.

83

சேவிப்பதுவுந்த வனந்திடி-யோக
மாயபிறநது விரதுதாதமடி
ஆவிககிசைந்தா சிவசாகக்ரம
அவவிடமாமடி ஞானப்பெண்ணே.

84

அவவிட்டேயுவவிட்டே மேறசுழியிற-சுவடி
அங்கியைவிட்டுக காலாலே
மவவட்டுநாதவிர துட்பொருளைக்கண்டு
வாழத்திகும்மி யடியுங்கடி.

85

முழுக்கமென்ன பிரணவமதை
மூட்டுச்சமாதியி விரேசுகததை

விளகஞ்சுமரஞ்சுமி ரவிகாந்திநிததம
வேணடிகஞ்சுமரி யடியுங்கடி. 86

பாகஞ்சுமுமுனை காணரே-யது
முகஞ்சுநுனியென றறியாரே
மாராகமறிநதுபெரி யோரைககண்டு
வாழத்திஞ்சுமரி யடியுங்கடி. 87

வாழத்தியடிப்பெண்ணே ரேசகததை-வினை
மாறறியடிப்பெண்ணே பூரணததை
துறறுமமாகாமிய சஞ்சிதததை
தொலையதொலேத்து குமரியடி. 88

பாசமறறவிடம சேகரமாம-ஒரு
பாதியினிநறிட யோகமுமாம
நேசமறராபிரம ஞானசமாதியு
நிருவிகறபமாம் ஞானப்பெண்ணே. 89

கறபமடியிது மெய்யாஞ்-மறகைற
காமமில்லாமிக அறபமடி
தற்பரானந்த சதாசிவமோனததைச
சாரந்தஞ்சுமரி யடியுங்கடி. 90

பாசைசசொலலு முடலாக-அநதப்
பசுவைசொலலு முயிராக
நேசத்தினிறபது யாதுபிரம
நிஷ்டையெனபாரடி ஞானப்பெண்ணே. 91

தேகததுக்காதிய மைமபூத-மறறைச்
செயலுக்காதியாம விடசேபம்
மோகததுக்காதியா மாயையினனு
முழுதுங்கேளடி ஞானப்பெண்ணே 92

இன்னமுண்ட வியாகிரு-தற்கும்
திரணியகாப்பன விஷ்ணுவுக்கும
மினனியவிராப்புரு டனுக்குமின்னு
மேலுண்டுசைதனனியம் ஞானப்பெண்ணே. 93

சைதன்னியவஸ்துவே பிரமமடி-அநத
சாட்சிக்குப்பிரதி பிம்பமடி
மெய்யென்றசுததவந்வாநூல பிறிதி
பிரமமததைதள்ளலாம ஞானப்பெண்ணே. 94

ஆமடியிரதப் பதநதானே-கண்டா
லாதியுமநதமு நீதானே
ஞமடிவாசிக குரையினன்மிக்க
நல்லகதியடி ஞானப்பெண்ணே. 95

சாதிசூதிரை வலுவேகரு-சரு
தாருயிருக்கிறுன் மேலாக
வீதிக்குவீதி சாரிவைததாறபாரி
வேடிககைபாக்கலாம ஞானப்பெண்ணே. 96

கடடுபட்டாதநத வசசுமடடும-அது
காலோபனனிரண் டாகையினூல
எட்டுக்கயிறறிநூற கடடிககொண்டா விது
மடடுப்படுமபடி ஞானப்பெண்ணே. 97

கட்டுப்படுமோமலவாயில-நடு
மையததினகுண்டலி வாசியினூல
எட்டையுநாலையுங் கடடிபோற்றிடி
லேறிநடததலாம ஞானப்பெண்ணே. 98

சூட்சுக்குதிரை யடங்காது-சுழிக்
கோட்டுக்கிட செலலமுடியாது
மூசசுககாயிரங் காதவழிமிக
முநதிநடக்குதாம ஞானப்பெண்ணே. 99

குதிரைககடடி லாயததிலே-மனக
கோட்டையிலே சநகைபபேட்டையிலே
எதிரிதானவநது தட்டுகிறுனதை
ஏதென்றுகேளடி ஞானப்பெண்ணே. 100

காமனெவருக்கும மூததவன-மவன
கற்றிடுமவிதைகள் மெததவுண்டாம்

தாமதமானகுரோதனும லோபனுந்
தம்பியாங்குகேளடி ஞானப்பெண்ணே. 101

மோகமிதமரண்டு பிள்ளைகளாம-ஒரு
மூர்க்கமசியக காரனெடு
சேகரவீரனைஷ டம்பனுஞ்சம்பனுஞ்
சினேகிதமாமது ஞானப்பெண்ணே. 102

சினேகிதனுக்கேற்ற வுறவாளி-பொல்லாத
தீயவனெமோ ராங்காரி
அநேகததைசெய்யு மதியிலரோஷனு
மததைமகனடி ஞானப்பெண்ணே, 103

பெண்ணே கேளுபதின் மூன்று
பேர்களுண்டு பகையாளி
ஒன்றேயொன்று வசமாலைவ
ரொடுங்குவாரடி ஞானப்பெண்ணே. 104

ஒடுக்கமில்லை யிவராலே-பல
னோட்டமெல்லாமனக கோட்டையிலே
படுகளத்துக்குமே யதுவரப்பசு
பற்றுகிறாடி ஞானப்பெண்ணே. 105

பாம்பிருக்குது புறறுக்குள்ளே-சக
பந்தமிருக்குது நெஞ்சுக்குள்ளே
வீம்மையடக்கி யுயாந்தாக்கால் பசு
வேடிககைபார்க்கலாம ஞானப்பெண்ணே. 106

பிததுபிடிதது மனகஞாங்கு-வெறிப்
பேயுமபிடிததுக கொண்டாட்ட மிட்டால்
அததையடக்க மநுநதுசெயதாற பரி
யன்றுநடததலாம ஞானப்பெண்ணே. 107

நடததலாமோ மனவாசி ஒரு
நாலைநதுபிததலை மூடாமல்
கிடத்தினுனமனஞ் சிததாஹ சிததந்
தெளிந்துகொள்ளலாம ஞானப்பெண்ணே. 108

தெளிந்தசித்தகம் பூட்டியதிற-சேணாத
தேறுமறிவை யதிறசோததுக
குளிரநதுஞான வைராககியகுறடா
கொண்டுமாட்டடி ஞானப்பெண்ணே. 109

மூலத்தெருவி லொருபாசச-வந்த
முச்சந்தவீதியி லொருபாயச்சல
மேலைத்தெருவி லொருபாயச்சுற பரி
வேடிககைபாக்கலாம ஞானப்பெண்ணே. 110

இநதவிதங்க ளறியாமல-மணி
மந்திரமென்று திரிகினரா
அநதரமான வெழுததறிந்தால மணி
மந்திரமலலவோ ஞானப்பெண்ணே. 111

மௌனமந்திரங்க ளினாலே-தங்கள
வாய்தனைமூடித திரிவாரகள
புவனசாரம புசிப்பார்க்கு மதி
போசனமாகுமோ ஞானப்பெண்ணே 112

தாயென்றுசொலவார சொறபனத்திற-காம
சனனதமவந்தா நினைப்பாரோ
வாய்கொண்டுவேதம படித்தாலுஞ சுத்த
மௌனநதங்குமோ ஞானப்பெண்ணே, 113

தாடிவளாததுச சடைவளாதது-நல்ல
சநநியாசியென்றொரு வேடமிட்டு
ஓடித்திரிந்த வினையாட்டை யிங்கு
யொப்புவதாரடி ஞானப்பெண்ணே. 114

பேசாதிருக்கு மிடம்பாராதது-அதைப்
பெற்றேயிருப்பது மந்திரமாம
ஆசானென்று வுபதேசமிட்டாற குரு
வல்லவென்கும்மி யடியுங்கடி. 115

சொற்குருவாலே கதியாமோ-பொய்யைச
சொல்லுவார தங்களுறமாமோ

சுறகுருவானவரைச் சோநதேயவா
தனசொல்லைக்கேளடி ஞானப்பெண்ணே, 116

நானென்றவாணவம பேசார்கள-நல்ல
நாடென்றுங்காடென்றுஞ் சொலவாராகள்
தானென்றியாவையுங் கண்டாரேநலவ
சுறகுருவாமடி ஞானப்பெண்ணே. 117

சூருவிருப்பது முள்ளத்திலே-மனக்
கோணலறுப்பதந தனனுக்குள்ளே
பொருளிருப்ப தறியாமற்புடம்
போடுவதெப்படி ஞானப்பெண்ணே. 118

வாதஞ்செய்ய வறியாமற்-ச
வாதஞ்செய்கிறோ மென்றுசொல்லிற
சூதங்கெந்திபுடத சி லிட்டாலதிற
சொரானமவினையுமோ ஞானப்பெண்ணே. 119

லிங்கமுருகக் வலைவார்கள-சாதி
லிங்கமிருப்ப தறியாமல
வங்கமுந்தங்கமுஞ் சோநதுருக்கினுல
பங்கமிதலலவோ ஞானப்பெண்ணே. 120

பாஷாணங் குகைதன்னில-வைததும்
பாலா லுடடி குகைமூடி
ஈசானியப்புட மிட்டாலுமதி
விருப்பதென்னடி ஞானப்பெண்ணே. 121

காரண காரியமா-மதைக்
கட்டவறியா முழுமூடா
பூரணமென்று திரிந்தாலுமதிற்
புண்ணியமுண்டாமோ ஞானப்பெண்ணே. 122

முப்பூவென்று திரிவார்கள்-அநத
முப்பூவநத வகைகாணர்
அப்பூவென்று மறிந்தாககாற்சித்தி
யாமென்றுஞ்சூம்மி யடியுங்கடி. 123

காரததைககாட்ட வறியாகள்-கடுஞ
சாரததைநீறறினஞ செயயாமல்
வீரததைபபூரததைச சோததினலவது
வீணலலவோ சொல்லு ஞானப்பெண்ணே. 124

கோரவிததையை யறியாமல்-லோக
வேஷத்தினின்று மலைவாராகள
கோசபீசமறிந்தாலே வாதங்
கேசரமாமடி ஞானப்பெண்ணே. 125

வாதத்திரவுகால காணாதே-பஞ்ச
பூதசகரகையுந் தோணாரே
ஏதுக்குகணபுதைந் துதுகின்றிரிதை
ஏதென்றுகேளடி ஞானப்பெண்ணே. 126

துருசுசுன்ன முடிந்தாசுசு-அதைச
சோதிக்கவொட்டாரை மாற்றசுசு
பொருளைசொல்லிப் பணமபரிப்பாரிவா
பொய்க்குருவலலவோ ஞானப்பெண்ணே. 127

கவணசூத முடிந்ததென்பார-ஊசிக்
காந்தததைகிண்ணமுஞ் செயதோமென்பார
புவனவாதப்புரட்டாலே யவா
பிழைக்கிறாடி ஞானப்பெண்ணே. 128

பிழைக்கமுததி யறியாமற்-செனம
பூவக்கியானமுந் தெரியாமற்
றழையைத்தின்று சருகாகித்
தயங்குகிறாடி ஞானப்பெண்ணே. 129

தயங்கியென்னப் பலமாமோ-மனஞ்
சாதித்திறகத் திறமாமோ
மயங்கிடாதே வழலைமகுத்துவம்
வருவதெப்படி ஞானப்பெண்ணே. 130

உபபையறிந்தவனே வாதி-சகத்
துப்பையழித்த வனையோகி

தபபிலையோபூமி நாதமகிமையைச்
சாநதுபாரடி ஞானப்பெண்ணே. 131

வீட்டிலிருக்கு தொருமூலம்-வெளிக்
காட்டிலிருக்கு திருமூலம்
மாட்டிலிருக்கும் பெரியோராகருச
வாதமிதலலவோ ஞானப்பெண்ணே. 132

தோணுதென்ற சரக்கெடுத்தது-கரு
சூராகூரையில் வைத்தெடுப்பச
சாணானகண்டபொருள் போலேசித்தி
தானெனறுகுமமி யடியுங்கடி. 133

நெவலியிருக்குது காட்டுகளளே-கரு
நெவலியிருக்குது வீட்டுக்குள்ளே
கொள்ளிமலைக்குத திரிந்தாலுமரு
கொடுவருவாரோ ஞானப்பெண்ணே. 134

காயாமபட்டிக குளத்துக்குள்ளே-வெள்ளை
சாயாமவேரு முளைத்திருக்கும்
வாயாற்றினறுநிமிர்ந்தாககா லுடல்
மாயாதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. 135

கற்பநிலையறிந தெண்ணுமல்-வெறிக
கஞ்சாவுண்டு விழிப்பாரகன
அறபாகுகைமலை சென்றலும-வஸ்து
வறியலாகுமோ ஞானப்பெண்ணே. 136

கொங்கணாசொன்ன கடைக்காண்டம்-அதிற
சங்கையறிவது பிரமாண்டம்
எங்களுக்கு சட்டமுனியா
ரிருதூறுமபாரடி ஞானப்பெண்ணே. 137

நூற்றிலுரைத்தது மெய்ஞ்ஞானந-திரு
மூலருணாநத்து வேஞானம்
பூண்குமபமுனிசொன்ன சூததிரம்
பூண்டகம்பாரடி ஞானப்பெண்ணே. 138

திட்சையின்மசச முனிதீடசை-யவர்
செப்பினஞான மொருநூறும
காழ்சசிவராது பெரியோரைககண்டு
காடசிகேளடி ஞானப்பெண்ணே.

139

ரேசகபூரக குமபகததால்-வாசி
நேரிட்டுசெயது மாயையடி
கேசரமாகிய வதவிதபிரமததைக்
கிடடிகும்மி யடியுங்கடி.

140

உபபைவிடுவது மாயையடி யனன
மோரபொழுதுணபது மாயையடி
செப்பவொண்ணாத மனோனமணிதேவனைச்
சோநதுகும்மி யடியுங்கடி.

141

வாசலிலேயொரு மேல்வாச-லந்த
வாசலிலேசிறு வாசலுண்டு
தேசமுடன்சிறு வாசலிறபூட்டி
நெருக்கம்பாடி ஞானப்பெண்ணே.

142

தேசநகல்போவது மாயையடி-குல
தெயவமுண்டெனபது மாயையடி
நேசமெம்பிரமஞான சோதியை
சோநதுகும்மி யடியுங்கடி.

143

சமயபேதமு மாயையடி-கங்கா
ஸ்நானபூசையு மாயையடி
மமதையறறிருக்கின்ற மமதையை
வாழத்திகும்மி யடியுங்கடி.

144

பால்கரவாப்பசு தளளுங்கடி-பதி
பாசததையும்விட்டுத தீருங்கடி
மேலவிளங்கிய தற்பரசோதியை
வேண்டிகும்மி யடியுங்கடி.

145

தததுவகுப்பையைத தளளுங்கடி-வேத
சாஸ்திரப்பொததலை மூடுங்கடி
முத்திருஞான வஸ்துவைவாவென்று
மூட்டிகும்மி யடியுங்கடி.

146

ஆறுதாரமுந தொல்லையடி-யதற
கப்பாலேயொன்று மிலலையடி
சீராய்நின்றநிலை பாராததுப்பெண்கள்
சோநதுகும்மி யடியுங்கடி. 147

சித்தாசொறபடி சித்தாநந்தங்-கண்டு
தெளிந்தகொள்ளடி வேதாநத
தத்துவமாகிய வுறபத்திசூககும்பச்
சாரபுகளடி ஞானப்பெண்ணே. 148

சாரபுதானென்னடி வேதாநதஞ்-சொல்லுந
தத்துவநதானிவ வகையுடனே
காரணதிய வஸ்தைநிலைகளின
கணககுரைக்கிறேன ஞானப்பெண்ணே. 149

உரைக்குநதத்துவ நாலேழிற்-கண்
டோதுஞ்சித்ததுந நாலாரும்
மறைக்குட்சொல்லிய சித்ததுநநாலாகு
மகிமைபாரடி ஞானப்பெண்ணே. 150

மகிமையாகிய தொம்பதமா-மதிவ
வந்தவுபாதி யுணாததுகிறேன
தகைமையென்னமுன சொன்னவசித்திரு
தனசெயல்களடி ஞானப்பெண்ணே. 151

வாசனமிகுநத உடம்போடு-பிராண
வாயுவோடிநதிரிய மானதொன்று
காசலையாமதி சோநதுவளாநத
காரணநாலடி ஞானப்பெண்ணே. 152

காரணமெனப திவையேழும-வநது
கலந்ததாமடி தொம்பததைத
தாரணதொம்பத மானதூரியத்திற
றனனுடலாசசுதா ஞானப்பெண்ணே. 153

தன் றாலமாகிய சாககிரதைத-தன
தாகவிருந்திடு மாததுமற்குப
பினசொலவதாமவிஸ்வ னென்றபிமானப
பேரல்லோசொல்லடி ஞானப்பெண்ணே. 154

போபெறுமெந்திர முபாதிவுடன்-கூட ப
பெற்றிருஞ்சுட்சம சொற்பனத்தின
சார்பிலிருந்த துரியற்குநாமமுஞ்
சைதனாடி ஞானப்பெண்ணே. 155

ஆகுமபிராணநல்ல வாயுவுடன்-கூடி
யடங்கிமுலத துடன்சோந்து
சேகரமாவந்த நாததுரியத்தை
சோந்திடி.காரண தேகமடி. 156

சோந்தவவத்தை சுமுத்தியடி-யதைச
சோந்தவனுபிராகஞ் ஞாகுமடி
கூந்தமுனறையுங் கண்டதுரியத்தைக்
குமபிட்டுகுமமி யடியுங்கடி. 157

குமபிட்டுத்தொம்பதச சித்தாராதங்-கண்டு
கூறியஞாய மிதுபோல
வடபிட்டுத்தறபத மானவிலேகத்தை
யறியச்சொல்லுவேன ஞானப்பெண்ணே. 158

அறிவதென்னடி தொம்பதமாம்-பொரு
ளானவுபாதி யு மானதுபோற
சருவதறபரமான பொருளுக்காத
தன்னுடசீவன ஹரியமடி. 159

சர்வஞ்ஞன்சருவக் காரனுஞ்-சரு
வேந்திரியமிசா வேஸ்வரனுஞ்
சாவசிருஷ்டிசா வதிதிசாவ
சங்காரனுமபேராம ஞானப்பெண்ணே. 160

பேரானதென்ன விவையேழு-மிகப்
பேசுடிவவேதம துரியமடி
தோராவுபாதியைப் பெற்றதினைமுகதி
துஷணமுண்டாசசு ஞானப்பெண்ணே. 161

துஷணச்சீவ னிவையேழுங்-கண்டு
சொல்லும்பரனுக் குடலாச்சு
சாஸ்விதமென்ற தானத்திறைசாயா
கிரகமென்று ஞானப்பெண்ணே. 162

- சாககிரதனனை தானென்றுசொல்லி-யப்பால
தானபிமானி தருநதாக்காற
சோக்கவிராட்டெனச சொல்வாராநாமந
தெரிநதுகொள்ளடி ஞானப்பெண்ணே. 163
- தெரிநதமூன்றனு சாதியுமாமதிற
சோநதப்பரன்பர சொரபபனமாம
பிரிநதிடா தபிமானனிரணிய
கறபனென்பாரடி ஞானப்பெண்ணே. 164
- பாருமிதிலொரு பாதிபுடன
பாலுககல்லவோ பராசமுததி
சேருமபொழுது வியாகிருதனெனச
சிறதையிறசாண்டி ஞானப்பெண்ணே. 165
- காண்டிதறபரசததாராத-மதைக
கண்டுதெரிநத வகைபோலே
பூண்டி ஞான சிவபதாராதததி
லுண்பையககேளடி ஞானப்பெண்ணே. 166
- உணமையான தறபரநறறுரியங்-கண்டு
முறறுபபாரதொரு தோஷமதால்
தணமைச்சிவபத சுததலுக்குப்பரன
தன்னுடலாசசுது ஞானப்பெண்ணே. 167
- ஓதுமபரம விஸதகிராசமடி-யுப
சாநதமெனுபவகை மூன்றிலொனதைச
சாதனைசெயத சிவததுககலலோபா
சாக்கிரமாகுமோ ஞானப்பெண்ணே. 168
- ஆகுமபொருள சிவசாககிரததை-யபி
மானித்திருநத சிவதூரியம்
சேகரமாயிடிற் சொலிகையென்று
செப்பிடும்வாககிய ஞானப்பெண்ணே. 169
- வாககியமாம விஸ்வகிராசமடி-யநத
மார்க்கமென்னசிவ சொபபனதைப
பாக்கியனபி மானிடத்திறபிரசா
பத்தனென்சொல ஞானப்பெண்ணே. 170

சொல்லுவதுமெனன வுபசாநதஞ்சிவ
சுழுத்திதா நென்றிருநதாககால
நலலதுபொறபுறு சாநதனென்றலது
நாமமதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. 171

நாமசசிவ துரியததிலடி-யபி
மானமிலநது தனிதததினல்
நேமமிதலலவோ வாதிதுரியததி
னிலைமைகண்டிலா ஞானப்பெண்ணே. 172

கண்டறியாதது முறறுரிய-மதைக
கண்டுகழன்மே லானதடி
பண்டுபிரமவானநத சொரூபத்தைப
பணிநதுகுமமி யடியுங்கடி. 173

பணிநத ஞானமதுதாண்டி-பா
மானநத மானதிதுதாண்டி
துணிநது பாருமானநத சொரூபனைத
தொழுதுகுமமி யடியுங்கடி. 174

தொழுதுகொள்ளுஞ் சுகசீவ-பா
சுததபொருளு மிதுதாண்டி
பழுதிவாதசொரூபக குருவுடைப
பாதமிதலலவோ ஞானப்பெண்ணே. 175

பாதமாகிய தொமபதமாம்-அதிற
பாதமுநதறபர மானதடி
பேதவுபாதிய வதைகளும்பல
போகளுமானது ஞானப்பெண்ணே. 176

பேருக்குச்சாநத துரியமடியதைப
பேசவுந தறபிரகாசமடி
யாருக்குங்கண்டறியாத பொருளைக்கண்
டகந்தெளிநதுகுமமி யடியுங்கடி. 177

முத்திபெருந்தேவ தததகனைப்போற-சக
முழுதுந தனமயமானதடி
நத்தியேவிட்டு விடாதேவிலககல
ஞாயமிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. 178

- ஞானமோட்ச மிதுதாணடி-மற்ற
ஞாயமெலலா மனமாயமடி
தானசங்கறப விகறபசமயமுந
தனமயமானது ஞானப்பெண்ணே 179
- தூரதூரமு மில்லையடி-யதைச
சொல்வதுங்கேடபது மிலலையடி
தாராரபிரமநிலைபார்த்துப் பெண்கள்
தாண்டிக்குமமி யடியுங்கடி. 180
- அண்டமுமபிண்டமும பாழாசசே-அதுக
கப்பாலும பெருமபாழாசசே
உண்டிலலையென்று பராபரபிரமத்தை
யுவந்துக்குமமி யடியுங்கடி. 181
- சொல்லினுங்கலல்லு நிலலாதே-பிரம
சோதியையாசைய துவெளியை
வல்லததற்பிராச மவுனத்தை
வகையறிந்துகொள ஞானப்பெண்ணே. 182
- பிருதிவில தூயமை மயமாச்சே-யதில
பேதமபலபல வுண்டாசசே
சுருதிமுடி வைக குருசொல்லுவாரந்த
சூட்சுந்தெரியுமோ ஞானப்பெண்ணே. 183
- அறிந்ததுகொண்டே பெரியோரா-பாதங்க
ளாசசனைசெயது குமமிததமிழப
பிரிந்திடாமனாற மெனபத்தைநதுகண்ணி
பேசினேன சற்குருதாளவாழி. 184
- நற்குருபாத மிகவாழி-வாலை
சாமிதமிழ் நிகநதானவாழி
நற்குணஞானக குமமிததமிழ்கறறவர்
ஞானநெறியே மிகவாழி. 185

ஞானக்கும்மி முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்

சுப்பிரமணியர் ஞானம் - 32

காபபு.

ஒழியாதசுழுமுனையி லொடுங்குகிலல
உறறகலைவா சிசிவ யோகததேகி
வழியானதுறையறிந்து மவுனங்கொண்டு
மகத்தான அண்டவரை முடிமேறசென்று
தெளிவானஒங்கார வடிவேலகொண்டு
தெளிந்தமனதறிவாலே தன்னைக்கண்டு
வெளியானபரவெளியில் வாசமாகி
வேதாந்தசத்திசிவ ஆதிகாபபே.

நூல்.

ஆதியிலேபராபரத்திற பிறந்தசத்தம்
அருவருவாயகின்ற பசிவமுமாகி
சோதியென்றசிவனிடமாய சத்தியாகித
தொல்லுலகிலெழுவகையாந தோற்றமாகி
நீதியென்ற அறிவதலை தாழையின்று
நிறைந்தபரிபூரணமாய நிஷ்களமுமாகி
சாதியென்றசத்திசிவ டருளதன்னாலே
சணமுகனுங்கணபதியுந தானுண்டாசசே. 1

உண்டானசத்திசிவம் யேகமாகி
உளங்கனிந்துபூரணமாய நிறகுமபோது
குண்டானமாங்கனியைக கையிலவாங்கி
குமாநுடன்கணபதியைக குணமாயப்பார்த்து
நன்றாகக்கிரிவலமாய வந்தபோக்கு
நல்லகனிதானீவோ மென்றுசொன்னா
பன்றானகனியறிந்து குமானருணம்
பாயந்தமயிலேறிகிரி வலஞ்சென்றோ. 2

சென்றபின்புகணபதியு மாலைசிகத்து
தோககமுள்ளமேருகிரி நீதானென்று
கண்டவுடனசிவனுமையாள் பாதநகனைக்
கருத்துடனேசுற்றிவந்த கனியைவாங்கிக

கொண்டுவந்தசிவனுமையைத் தியானஞ்செய்து
 குறியற்றதுநெறிதமக்குள் திருவைப்போற்றி
 தின்றருசிகண்டறிந்து நிறகுமபோது

தீரக்கமுள்ளகணபதியை வாவென்றாரே. 3

வாவென்றுயெடுத்தணைத்து அருட்பாளீர்து

மகத்தானஐவருக்கும பீடமாகி

ஆவென்றுமூலமதிற காசாயநின்று

ஐந்தெழுதகிறகுயிரான ஆதியாகி

கூவென்றசத்தசித்த சத்தமாகிக்

சூவந்தெழுந்தவாதிசிறு தேசியாகி

பூவென்றவாயிரத்தெண் மலருக்குள்ளே

பொருந்திமனவறிவாலே யிருந்துவாழே. 4

இருந்துவாழேனென்றுரைத்த வேளைதன்னில

ஏகாந்தமயில்வீர னெதிரிலவந்து

அருந்தவமாயநின்றநிலை தனனைப்பார்த்து

அருமையுள்ளகணபணியே வாவென்றேதான்

வருந்தியேமாங்கனியொன றீர்துநலல

மகத்தான அண்டரண்ட வரைகள்சுற்றி

திருந்தியேதீரக்காயுள் பெறுவாழ்ந்து

தீரக்கமுடனமலைக்கரசா யிருந்துவாழே. 5

வாழென்றுசொன்னவுடன மயில்வீரனதான்

மகத்தானசிவசத்தி பதமேற்கொண்டு

ஆவென்றுமயிலேறி கயிலாசத்தை

யாவலுடன்சுற்றிவரும போதிலேதான்

சூழென்றுஇடியகிரி வடபாகத்திற

சுத்திசித்தமானதபோ தனாகளகண்டு

தாள்பணிந்துவணக்கமதாய நிறகுமபோது

தபோதனாரிஷிகளுமே தானவந்தாரே 6

வந்தவரைத்தானபார்த்து வரையிலநிறக

மகத்தானசற்குருவென றடிபணிந்து

இந்தமலைச்சாரலிலே வெகுநாளாக

இன்பமுடனறவஞ்செய்து வாழ்ந்தோமையா

அந்தரமாயராட்சதாக ள்ணடிவந்து

அலங்கோலஞ்செய்துமே துரத்துகின்றா

சுந்தாமாயிருந்ததுதவம் காருமென்று
 சுத்தசித்தமாயததவத்தைத் தொடங்கினாரே. 7
 தொடங்கிமனதடங்கினிலை தனனைக்காதது
 சுத்தமுடனினுவினை யாடுமபோது
 அடக்கிமனமடங்காக அசுராளதானும
 அஞ்சாமலமுமபுசெய்யு மகறறைப்பாராதது
 திடங்கொண்டுமயிலேறி செவவேலகொண்டு
 சினந்துவநுமசுரர்களை மாளவென்று
 படங்குவிறதவேலமுனையைத் திபானமபண்ணி
 பாயவிட அசுரர்களை பறந்துபோச்சே 8
 பறந்துபோய்பலவிதமாய ரூபங்கொண்டு
 பந்திபந்தியாயசுரா பறந்துவந்தார
 சிறந்துவந்தசேனைகளை நனரூபப்பாராதது
 தோக்கமுள்ளமயிலேறித் தெளிந்துநின்று
 அறந்தகைழக்கவேணுமென்று ஸ்தூலசூட்சும
 அரூபமென்னுங்காரணமாய ரூபங்கொண்டு
 நிறந்தரமாயவந்ததொரு அசுராளதனை
 நிரத்தாளிசெய்துதவ நிலைகொண்டாரே. 9
 நிலைகொண்டுநின்றஜெயங் கொண்டுசிறதை
 றோமையுடன் தவஞ்செய்யு முனிவாகண்டு
 கலைகொண்டுமனந்தெளிந்து மகிழ்ச்சியாகிக்
 கானமயிலவீரனடி கருதிப்போற்றி
 தலை மொண்டுதாளபணிந்து அருட்கணபெற்று
 தபோதனருமரிஷிகளுமே தானபணிந்து
 சிலைகொண்டுநின்றவடி வேலர்தனைத்
 தெரிசித்தது அவாவா பதிசென்றாரே. 10
 பதிதேடியவரவாகள செல்லும்போது
 பத்தியுள்ள அகத்தியமா முனிவாவந்து
 விதியறிந்து அசுரர்களை மாளவென்று
 வெற்றியுள்ளவடிவேலை தியானமபண்ணி
 கெதியறிந்து ஸ்தூலமுடன் சூட்சுமமாகிக்
 கிருபையுள்ள காரணமாகும ரூபங்கொண்டு
 சதியறிந்துசங்கராஞ் செயதீரையா
 சண்முகமேயெனஞ்ஞவே சரணந்தானே. 11

- சரணமென்ற அகத்தியமா முனியைப்பார்த்தது
 சண்முகமாயநின்றவடி வேலாதானும்
 திரணமதாயதானறிந்து நீயாமென்ன
 திருவடியைப்பூசைசெய்யுஞ் செயனென்றா
 சரணமந்தக்கரணமதாய வந்ததேதோ
 கருணையுடனவாருமென்று கட்டாட்சமநலகி
 தருணமறிந்துதவலது தருமமென்று
 சங்கையுடனதானவந்த வகைசொல்லவீரே. 12
 சொல்லென்றுமயிலவீரன கேட்கவந்த
 சோதிமயமானதொரு அகஸ்திடாசொல்வாரா
 சல்லென்றுவந்ததொரு அசுராளதன்னை
 சண்முகமாயநின்றவடி வேலுங்கொண்டு
 சொல்லென்றுசங்காரஞ் செய்தீரந்த
 திருவுருவாயநின்றகா ரணத்தைக்காட்டி
 உள்ளென்றஆகார ஸதுலகுட்சம
 உண்மையென்றகாரணமு முரைசெயவீரே. 13
 உரைசெயவீரென்றுசொன்ன வறுதிககேட்டு
 உண்மையென்றுமயிலவீரன உறுதியாகி
 உரைசெய்துக்கியங்கன தானுண்டாகி
 நேரமுடன் அகத்தியமா முனிவாவென்று
 அதையறிந்து அருகிருத்தி வேராமககுண்டம
 ஆதியென்றமந்திரத்தி லக்கினியுண்டாகி
 புரையற்றதமந்திரங்கள் செபிக்ஞமபோது
 பூரணமாயகுமபத்தில தானுண்டாகுசே. 14
 உண்டான பூரணமாயக குமபமவாங்கி
 உண்மையென்றமாமுனிகு அபிஷேகித்தது
 நன்றானநவக்கிரக மொன்பதுக்கும
 நலமான அனுககிரக நிலையுங்காட்டி
 குன்றான அனுககிரக வாசலகாணக
 குவிற்துமனதறிவினா வின்னென்றுணை. 15
 வின்னென்றுவிசையுடனே முனைநாவிண்ண
 பெயருஞ் ஸவாசலது திறக்குமப்போ
 கன்னென்றகபாடவழிக ஞானேரின்று
 கலையற்றதுவாசியினா கமலநோக்கி

யுண்ணெனறுமூலமதில் வங்கெனறுபூரி
யுறுதியென்றசமாதியிலே சிங்கென்றேசி
எண்ணெனுமிப்படி கொண்டுநின்றய
யோகமுள்ளதசதீட்சை யுண்மைகேளே. 16

உண்மையுடனசுமுமுனையிலே வினென்னுணி
உறுதிபீடன் ஆதார தீட்சைகேளு
நண்மையுடன் ஓங்-ரீங்-அங்-உங்கென்று
நாட்டமுடனபதினாறு உருவேசெயதால்
தண்மையுடனகணபதியும் பிரகாசிப்பார
தாமென்னறசுமுமுனையிலே தன்னைப்பார்த்து
நுண்மையுடனஓமநமசி வாயமென்றால்

நோக்குமுன்னேபிரமந்தரி சனமுமாமே. 17
ஆமப்பாநமசிவாய நமவென்று

அதன்பிறகு நயநமசிவாவென்றும்
தாமப்பாதலைகாலால் மாறிகொண்டு
சங்கையுடனகால்தலையால் மாறிகொள்ளு
ஆமப்பாநமசிவாய நமசிவாயநமவென்றும்
அதன்பிறகுசிவாயநம சிவாயநமவென்றும்
ஓமப்பாநமசிவ வென்றுமாற

உண்மையென்றஆகாரஞ் சித்தியாமே. 18
சித்தமுடனைநதெழுததை மைநதாரீயும்

செம்மையுடனதலைகாலாய காலதலையாயமாறி
சுத்தமுடன் ஆதார தேவதைகளவந்து
சொன்னபடியிருதயத்தில சுகமாயநின்று
பத்தியுடனிப்படியே தியானமபண்ணிப்
பதிவாகவிபூதியும் களமாயப்பூசி
நித்தியமுமிப்படியே செயதுநின்றால்
நிலையலவாததுலசடம நிலைக்கும்பாரே. 19

பாரப்பாமலையறிந்து நிலையிலநின்று
பத்தியுடனாதார சூட்சங்கேளு
நேரப்பாஷ்கிலி அங்கென்றேறு
நிலையறிந்து அங்கிலி நங்கென்றேறு
காரப்பாமங்கிலி சிங்கென்றேறு
கருணையுடனகிலிகிலி வங்கென்றேறு

- சார்பபாவங்களி யங்கென்றேறேத
 சகிலுயரம அங்கிலி மங்கென்றேறேத 20
 ஒதியபினையங்கிலி உங்கென்றேறேது
 புணமையுடன் அங்கிலி மங்கென்றேறேது
 நீதியுடன் அங்கிலி மங்கென்றேறேது
 நிலையறிநதுமங்கிலி மீங்கென்றேறேது
 ஆதியுடன் மீங்கிலி ஒமென்றேறேது
 அப்பனேதலைகாலாய மாற்றேறேது
 சோதியுடன் சுமுமுனையிலே மனக்கண்சாற்றி
 சுததமுடன் விபூதியைநீ தரித்துக்கொள்ளே. 21
 கொள்ளப்பா விபூதியைநீ தரித்துக்கொண்டு
 கூாமையுடன் காலதலையாய மாற்றிக்கொண்டு
 சொல்லப்பா அங்கிலி மீங்கென்றேறேது
 சுததமுடன் மீங்கிலி மங்கென்றேறேது
 விலப்பாமங்கிலி யங்கென்றேறேது
 விபரமதாய்நோற்றாடா செயகையாவும்
 உள்ளப்பாமங்கிலி சிங்கென்றேறேது
 வுததமனேசிங்கி மங்கென்றேறேது. 22
 ஒதியபினையங்கிலி சிங்கென்றேறேது
 வுததமனேசிங்கிலி மங்கென்றேறேது
 நீதியுடன் மங்கிலி மங்கென்றேறேது
 நிலையறிநதுமங்கிலி யங்கென்றேறேது
 சோதியுடன் மங்கிலி ஒமென்றேறேது
 சுததமுடன் சாறு தவமுஞ்சித்தி
 வீதியென்ற ஆகார மேலாதாரம்
 விண்ணடங்கிகண்ணடங்கி மேவிநில்லே. 23
 நில்லப்பா கண்ணடங்கி விண்ணென்னுணி
 நீயறிநதுபிராணயஞ் செமதால்மநதா
 கேளப்பா திரேகமது காலனேது
 காலனென்னுமவியாதி யெல்லாம் காணாதோடும்
 உள்ளப்பாவாசியது வுதுகியாகும்
 ஒதுகின்றமநதிரமுஞ் சித்தியாகும்
 சொல்லப்பா ஸ்தலமுடன் சூட்சஞ்சொன்னேன்
 துலங்கிநின்ற ஸ்தலத்தின சுருக்கங்கேளே. 24

சுருக்கமுடன் ஆதார தூலசூட்சுரு
 சொன்னபடிபிராணபஞ் செயதுகொண்டு
 உருக்கமுடன்செபதபங்கள் பூசையாலும்
 உண்மையாயுனக்குள்ளே கண்டுதேறி
 பெருக்கமுடன் தானிருந்து சீவானமாவே
 பிரணவமாயநின்றபரம நின்றமாகி
 நெருங்கியநத அண்டவெளிக் குள்ளேசென்று
 நேயமுடன்பிராணாயாமி நீனவாயசசெய்யே.

செய்யப்பாபிராணாயாமி நீனவாயசசெய்ய
 சிவசிவாகருமானஞ் செப்பக்கேளு
 பொய்யப்பாபோகாது பிராணவாயந்
 பொருந்தினிறுவினையாடும் புதுமைகேளு
 பையப்பாசுழிமுனையிலே வினனென்றாணி
 பதியாகமூலமதில் வங்கெனறுபூரி
 மெய்யப்பாசுழிநிலை சிங்கெனறுபூரி
 வேகமுடனகண்டமதில் அங்கெனறுதும்பே. 26

அங்கெனறுகண்டமதில் குமபிததேதான
 அசையாதுவாசிதிரு வாசிதானும்
 செங்கமலமானசுழி பிண்டததேதும்
 திப்பியந்தபிண்டமதில் சென்றுவாழும்
 சங்கையுடன் தனதகததில் தானேதானாய்
 தன்மையுடனின் றுவினையாடுவாசி
 மங்களமாயசுழிமுனையிலே வினனென்றாணி
 மார்க்கமுடன் இகபரமா யிருந்துதானே. 27

காணவேசத்தியவள தியானமபாரு
 கருவாகசசொலலுகிறேன கருததாயக்கேளு
 பூரணமேயுரைத்திடுவாய் அங்கெனறு
 புத்தியுடன்பதினறு வருவேசெய்து
 தோணவேவிபூதி தாளிதமேபூசி
 சுததமுடன்பராசதகி னிததஞ்செய்வாள
 ணனவேயிப்படியே தியானமபண்ணி
 வுண்மையுடன்பிராணாய வுறுதிபாரே. 28

உறுதியுள்ள அகத்தியமா முனியேகேளு
 வுண்மையுள்ள சக்தியை நீ தியானமபண்ணி
 பருதிமதிசுடரொளிபோல பஞ்சகாததன்
 பதியறிந்தது நாயம பதிவாய்ச்சென்று
 சுருதிபொருளானதொரு பொதிகைமேவி
 சுவசீவபிராணகலை வாசியேறி
 கருதிமனமொன்றாகி சுழியிலின்று
 கலகமற்ற அமிரதபானங் கைக்கொள்வாயே. 29
 பானமென்ற ஆதார மேலாதாரம்
 ஸுப்பிரமணியானகரு வழியுங்காட்டி
 தானமென்ற ஆதார மேலாதாரம்
 தனையறிவுமபிராணயச சங்கைசொல்லி
 ஞானமென்ற நிலைகாட்டி மூலங்காட்டி
 நாதாரத ஆறுமுக நிலையுங்காட்டி
 மோனமென்ற வடிவேலின் முனையுங்காட்டி
 முனையறிந்ததுகலைநிறுத்தி முடிமேலிலிலே. 30
 நிலைப்பாசத்தரகிரி முடியிறசென்று
 நிலையான பொதிகையிலே வாசமாகி
 உள்ளப்பாதானாகி வினனென்றாணி
 உனமனதிலநினைத்ததொரு மந்திரநதனை
 சொல்லப்பாதி யானமுடன செபிகஞமபோது
 சுத்தமுடன சித்திகஞம சுமமாயநின்று
 சொல்லப்பா அஷ்டாங்க யோகத்தேகிச
 சிவாயகுருபாதமதில தெளிவாயநிலவே 31
 தெளிவான தெளிவதனால் சனனைககண்டு
 தீரக்கமுடனிருந்ததுதவரு செயயவென்று
 மழியாதவனுக்கிரக வரமுயீந்து
 மார்க்கமுடன பயிலவீரன வடிவேலகொண்டு
 அழியாத ஆண்டவரை முடிமேறசென்று
 அஷ்டகிரிபாவத்திற காசமாகி
 ஒளிவாகி அண்டவெளி யெங்குநதாஸய
 ஓங்காரவடிவேலை யுவநதானமுறமே. 32
 சுப்பிரமணியா ஞானம் - 32 முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

காயகப்பல்

ஏலேலோ ஏகரோதம சாவரோதம
பிரமரோதம் ஏலேலோ ஏலலிலோ.

பஞ்சப்பூதப்பலகை கப்பலாயச்சோதது-பாங்
கான ஓங்குமரம் பாய்மரம்கடடி-நெஞ்சுமனம்புததி
ஆங்காரஞ்சிததம் - மாண்பிமானங் கயிறுகச்சோதது
ஐந்தெழுத்தைக்ககட்டிசாககாகயேற்றி-ஐம்புலன்தன்
னிலே சுககாணிறுததி-நெஞ்சுகடாட்சததால சீனிப்
பாயதுககி-சிவனுடைய திருப்பொருளை சிந்தையில்
நினைந்து-தஞ்சலான வெள்ளத்தில்தானே அகண்ட
ரகம் போகுதடா-ஏலேலோ ஏலேலோ. 1

களவையுங்கேளவையுந் தள்ளுடா தளளு - கரு
ணைக்கடலிலே தள்ளுடாகப்பல் - நிறகுநனனிலே
தளளுடாதளளு - நிறைந்தபரிபூரணத்தால தளளுடா
கப்பல் - மூக்கணைமுனறையுந் தளளுடாதளளு - முப
பாழுக்கப்பாலே தளளுடாகப்பல் - திககுதிசையெங்
கும் தளளுடாதளளு - கிருமந்திரஞ்சொல்லி தள
ளுடாகப்பல் - பக்கமுடன கீழ்மேலும் தளளுடா
தளளு - பரவெளிக்கப்பாலே போகுதடாகப்பல் -
ஏலேலோ ஏலேலோ. 2

தந்தைதாய சுற்றமும சகலமுமறநது - தாரம
சகோதரம் தானதுமாறநது-பந்தமும்நேசமும பாச
முமமறநது-பதினாலு லோகமும் தனையுமமறநது-இந
திரியாகள இரட்சித்த கப்பலிலேறி - ஏகாந்தமான
தொரு கடலிலேதளளி - அந்திரமானவெளி அருளா
னந்தவெள்ளத்தில் - அமுநதுதையோகப்பல் ஏலே
லோ ஏலேலோ. 3

காயகப்பல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

ஐம்பததைந்தாவது

அகஸ்தியமுனிவர் ஞானம்- 13

கர்ப்பமென்னவெகுதூரம் போகவேண்டாம
கனமயிலெவடுகளி ல்லையவேண்டாம
சாபமென்னநாகமது வெருதலையிலின்று
சாகாதகால்கண்டு முனையிலேற்
நிரப்பமென்றுமனமுறுதது மனதிலின்று
நிஜமானகருநெல்லி வெண்சாறைகாணும்
சொரப்பமென்றுவிட்டுவிட்டா ல்லைநதுபோவாய்
தூரியமென்றபராபரத்திற சென்றுகூடே. 1

கூடப்பாதுரியமென்ற வாலேவிடு
கூறரியநாதாககள் மயேஸ்வரமேயென்றா
நாடப்பாஅவளதனையே பூசைபண்ணு
நந்திசொல்லுசினகாரந தோணுநதோணும்
மூடப்பாசிகாரவரை யெல்லாநதோணும்
ஊமையென்றஅமிரதவெள்ளம் ஆரலாகும்
தேடப்பாவிதுதேடு காரியமாகுரு
செகத்திலையிதுவல்லோ சித்தியாமே. 2

ஆமென்றபூரணநதான சுழுமுனையிறபாரு
அழகானவிறதுநிலை சந்திரனிறபாரு
ஓமென்றநீங்காரம் புருவமையம்பாரு
வுததமனேவில்லென்ற விட்டிறகாணும்

வாமெனற அவள்பாதம் பூசைபண்ணு

மறறெனற மபூசையலல மககாளசொன்னே
பாபெனற பரமனலலோ முதலெழுததாம் [ன்
பாடினேனவேதாநதம் பாடினேனே. 3

பாடுகின்றபொருளெல்லாம் பதியேயாகும்

பதியில்நிறகும் கூரநதான அகாரமாகும்
நாடுகின்றபரமனது ஓங்காரமாகும்
நலமபெரியபசுதானே உகாரமாகும்
நீடுகின்றசுழுமுனையே தாரையாகும்
நின்றதொருயிடகலையே நாதவிநதாம்
மூடுகின்றஓங்கார விநதையாகும்
வெளியான அரியெழுதது ஆணிப்பாரே. 4

ஊணியதோரஓங்கார மேலுமுண்டு

வுததமனேசீருண்டு ஆணிப்பாரு
ஆணியம்நடுநாடி நடுவேமூட்டும
ஆசசரியவெழுததெல்லாம் அடங்கிநிறகும்
ஏணியாயிருக்குமடா அஞ்சவீடு
எகாநதமாகிய வெழுததைப்பாரு
தேரணிபோறகாணுமடா அநதவீடு
சொல்லாதேவொருவருக்குநதுறநதிட்டேனே.

துறநதிட்டேனமேலமூலங் கீழமூலம்பாரு

துயரமாயநடுநிலையே ஆணிப்பாரு
அரைநதிட்டேனநடுமூலம் நடுநாடிப்பாரா
அப்பவல்லோவரைதாக்கும் தாரைகாணும
உரைநதிட்டஐவருநதான நடனங்காணும
ஒளிவெளியுமசிவமபொலியுமொன்றாயக்காணும
நிறைநதிட்டபூணமு மிதுதானப்பார
நிஜமானபேரொளிதா நிலைத்துப்பாரே. 6

சுமமாநீபராககையிலே மனததையப்பா
 சுழுமுனையிலோட்டியங்கே காலேப்பாரு
 அம்மாநீதேவியென்று அடங்கிப்பாரு
 அப்பவலலோகாயசித்தி யோகசித்தி
 உம்மாவும் அம்மாவும் அதிலேகாணும்
 ஒருமனதாய்சுழுமுனையில் மனததையுணு
 நம்மாலேயானதெல்லாரு சொன்னோமப்பா
 நாதாககளிதையாரும பாடாக்கானே. 7

காணுகின்றஓங்கார வட்டஞ்சதது
 கனலெழுமபிகண்ணிலே கடுப்புறநேனறும்
 பூணுகின்றயிடகலையில் பரம்போலாடும்
 பெர்ஸ்ஸா ததேகமெனற லுருகிப்போகும்
 ஆணுவங்களானதெல்லா மொழிநதுபோகும்
 அததுவிததுரியாஷ்ட மாடிநிறகும்
 ஊணியதோரெழுததையெல்லாந தேவியாகும்
 ஓங்காரக்கமபமெனற வுணாவுதானே. 8

உணர்வென்றறசநகிரனி லேறிப்பாரு
 ஓடியங்கேதலையென்ற யெழுத்திலிலவே
 அணுவென்றலமனையாகுஞ் சிவனையுச்சி
 அகாரமென்னபதியுமென்ன சூட்சமாகுங்
 கணுவென்னவிறப்புருவ மகண்டவீதி
 கயிலாயமென்றதென்ன பரத்தினவிடு
 துணுவென்றசூரியன்றன நெருப்பைக்கண்டு
 துணென்றபிடரியிலே துங்குதுங்கே. 9

மூவெழுத்துமரெழுத்து மாகிநின்ற
 மூலமதையந்ந துரைப்போர குருவுமாகும்
 ஊவெழுத்துக்குள்ளேதா னிருக்குதப்பா
 உணாவதுவகண்டறிந்தோ னவனையாசான்

யாவருக்குநதெரியாது வறிந்தோமென்று
அவரவாகள்சொலவராக ளறியாமூடா
தேவரொடுமாலயனுந கேட்ககாணா
திருநடனங்காணமுததி சித்தியாமே. 10

நரெழுத்துமோரெழுத்து மாகியங்கே
யியங்கிநிறகுமசபையப்பா மூலத்துள்ளே
வேரெழுத்துவிததெழுத்து மிரண்டுங்கொண்டு
வித்திலேமுளைத்தெழுநது விளங்கிநிறகும
ஓரெழுத்தைதலுணிநல்ல வாசியேறி
தெருவீ திகடநதமணி மண்டபத்து
தாளரத்துடபொருளாம பரத்தைநோக்கி
சார்ந்தவாகஞ்சித்திமுததி தருகுந்தானே. 11

ஏகமெனுமோரெழுத்தின் பயனைப்பாராதது
யெடுத்ததுரைத்துமிவவுலகி லெவருமில்லை
ஆகமங்கள் நூல்களபல கற்றுக்கொண்டு
அறிந்தோமென்பாராமவுனத்தை அவனைநீயும்
வேகாததலைசாகாககால் விரைந்துகேளு
அனையெடுத்துரைப்பவனே ஆசானாகும்
தேகமதிலோரெழுத்தைக காண்போனஞானி
திருநடனங்காணமுததி சித்தியாமே. 12

குருவானயுமைபாக னெனக்குத்தந்த
கூரறியஞ் சனமது பத்தினமூன்றும்
பொருளாகச்சொல்லிவிட்டே னப்பாநீங்கள்
பொருளறிந்தாறழ்நாணமும பொருந்திகாணும்
அறியாகளிநநூலைப் பழித்தபோக
ளருநாகிறபிசாசெனவே யடைந்ததுவாழ்வார
அருளாக ஆராய்ந்து பார்க்குமபோகள்
ஆகாயம்நின்றநிலை யறியலாமே. 13

அகஸ்தியா ஞானம்-13 முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

வாலமீகா அருள்

சூ த் தி ர ஞ் ர ன ம் - 16

இருள்வெளியாயநின்றசிவ பாதமபோற்றி
எழுத்தினுடவிபரத்தை விரித்துச்சொலவேன்
அருவுருவாயநின்றதுவே யெழுத்ததாகும்
ஆதியந்தமஅண்டபிண்ட மதுவேயாகும்
திருவுருவாயரவிமதியாய நின்றரூபம்
சிவசத்திதிருமாலின ரூபமாகும்
வருமுருகேசிவசத்தி வடிவமாகும்
வந்ததிலுமபோனதிலு மனதைவையே. 1

வந்ததுவுமபோனதுவும வாசியாகும்
வானிலவருமரவிமதியும் வாசியாகும்
சிறதைநெளிந்திருப்பவனே யவனேசித்தன
செகமெலாஞ்சிவமென்று யறிந்தோனசித்தன
நந்தியென்றவாகனமே தூலதேகம்
நானமுகனேகணமுகஞ் செவ்நாககாகும்
தந்திமுகனசிவசத்தி திருமூச்சாகும்
தந்தைதாயரவிமதியென றறிந்துகொள்ளே. 2

அறிந்துகொள்ளும் 1 பூரகமேசரியைமாராககம்
அடங்குகின்ற 2 குமபகமேகிரியைமாராககம்
பிரிந்துவரும் 3 ரேசகமே யோகமாராககம்
பிசகாமலநின்றதுவே ஞ்ரானமாராககம்

1 பூரகம் - இழுக்கிறது 2 குமபகம் - அடக்கிறது
3 ரேசகம் - விடுகிறது.

மறிநதுவுட லுபுகுகினற பிராணவாயு
மகததானசிவசததி அட ங்குமவீடு
சிறநதுமனநதெளிவாகி சோநதோனசிததன்
சிவசிவாஅவனவனென றுரைககலாமே. 3

ஆமபபாவுலகத்தில் பெருநூல்பாத்தோர்
அவரவா கண்டதையெல்லாமசரியையெனபார்
ஓமபபாகலைசெமபை தெய்வமென்று
உருகுவாரபூசிப்பார கிரியையெனபா
வாமபபாமோகமென்று காயகனியைத்தின்று
வாயபேசாஆமையைப்போல திரிசுவாரகள
காமபபாஞானமென விண்ணமேலும
காககைபித்தனமிருகம்போல சுததுவாரே. 4

சுததுவாரபெருநூலைப் பார்த்துப்பார்த்தது
நூலிப்பாருலகதில சிறிதுபேர்கள்
தெத்ததுவாரவாபிழைக்க வனேகவேஷம
தேகததிலணிநதுகொண்டு திரிசுவாரகள
பத்துவாராகுருக்களெனபா சீஷரெனபா
பையவேதீசுஷவைப்பா தீமையென்றும்
கததுவார்திருமுத்தி தாமேயென்று
காரணதையறியாத கசடாகானே. 5

தானென்றவுலகதில சிறிதுபோகள
சடைபுலித்தோலகாஷாயம தாவடமபூண்டு
ஊனென்றவுடம்பெல்லாம் சாம்பலபூசி
உலகதில்யோகியென்பார் ஞானியென்பா
தேனென்றசிவபூசை தீட்சையெனபா
திருமாலேககண்ணுலே கண்டோமென்பா
கானென்றகாடடுக்கு ளலைவார்தேடி
காரணதையறியாமல கததுவாரே. 6

கதறுகின்றபோகனையா கோடாகோடி

காரணத்தககண்டவாகளகொஞ்சமகொஞ்ச
பதறுகின்றபோகளெல்லாம் பராபரத்தைப் [ம

பத்தினின்றுபாராதவர்கள் சுருக்கம்பபா
உதறுகின்றபோகளெல்லா முலகத்தாளே

உதித்தகலைதன்னுள்ளே யறியமாட்டா
சிதறுகின்றபோகளைப்போல் சிதறிடாமல்
சிவசத்திவருமபோதே தன்னிலநில்லே. 7

நிலவென்றபெரியோர்கள் பாஷையாலே

நீடுலகமதன்னுக்குள் நாலுவேதம்
வல்லமையாயசாஸ்திரங்க ளிருமுன்றாக
வயிர்பிழைக்கபுராணங்கள் பதினெட்டாக

கலலுகளைக்கறைப்பதுபோல் வேதாந்தங்கள்
காட்டிஞ்ஞாவரவர்கள் பாஷையாலே

தொல்லுலகிலொலசாதி யனைகஞ்சாதி
தொடுத்தாராகளவரவர்கள் பிழைக்கத்தானே. 8

தானென்றவுலகத்தி லிலலாவிட்டால்

தனபெருமையாலழிந்தது சக்கதிலவீழ்வா
ஊனென்றஉடம்பெடுத்தா லெல்லாமவேணும்

உலகத்திலவரவர்கள் பாஷைவேணும்
மானென்றசிவகாமி சிவனுங்கூடி

மாருனிவாமுகம்பாரததுமறை நூலசொன்னார்
தேனென்றசிவகாமி யருளினாலே

திரட்டிஞாவெருகோடி தேசபாஷை. 9

தேசத்தினபாஷைதனை யறிந்திடாமல்

தெளிவாகதாமுரைப்பா பாஷைபார்த்தோ
ஆசிப்பாருலகத்தில கண்டதெல்லாம்
ஆசசரியநன்னைக்கண்டு மறந்துபோவா

வாசிதனையறியாத சண்டிமாணபா

வாாததையினால் மருட்டிவைப்பா
நாசிநுனிதனிநடுவில் சிவதைதககண்டோ

நானமுகனுமதிருமாலும சிவனுநதானே 10

சிவசிவாபதினெண்போ பாடறகெலலாம

திறவுகோல்வாலமீகன பதினாறும
சிவமபெததரெலலா மென்னுலபாரத்து

சிவனோடேகோள்களசொனனா சினநதார்நா
அவமாகிப்போகாமல சிவனுததாரததின [தன

அருளினுலதறநதுசொன்னேன உலகுக்காக
நலமானநவககிரகங்களை தன்னுகளுளே

நாககுவாயசெவிமுகமததிககப்பால. 11

நாககுவாயசெவிமுகம மததிககப்பால்

நடுவீதிசுயயமுதல வுச்சிதொட்டு
தாககுவாய அங்கெனறே அதிலேமூட்டு
தாயாரைப்பிசித்து வேதமவோது

வாககுவாய அசையாமல மவுனங்கொண்டு

வாசிவருமிடத்திலமனம வைத்துக்காரு

நீககுவாயவாசியோடு மனநதானபுககில்

நினைவு அதிலடங்கிவரும் வரிசைகானே. 12

காணரிதுயெவராலு மிருசுவாசம்

காண்பவனேசிவசித்த நவனையாகும்
பூணரிதுவுலகத்தி லிநநூல்கிட்டில

பூலோகசித்தனென வுரைக்கலாகும்
காணரிதுசிவசத்தி திருமுகசாகும்

காட்டாதேமூடருக்கு யிநநூலதனை
தோணரிதுவிழிமயககம சுமமாப்போமோ

சொல்லரிதுசூட்சுமதை சொன்னேனபபா.13

சூட்சமிநநூலசொல்லுகிறேன வாசிகாண

சூட்சாதிசூட்சத்தைத் துறக்கப்பபோகா
சாட்சியில்லைதுணையிலலை கௌவியிலலை

சநதேகமொனறுமில்லை விழியைக்காண
காட்சியென்னகற்பகத்தில் வசிகசூமாபோல
காரணத்தைக்கண்ணுலே கண்டிருக்க
ஆட்சிதருமுமையானை யப்படியேகண்டேன
ஆனந்தத்திருக்கூத்தின் நடகைக்காரே. 14

காற்பதற்குபத்தியத்தைச் சொல்லக்கேளு
காயகனிகளபஞ்சரசம் பரமானனங்கள்
ஏறகையுடனுணடுகொண்டு சிவத்தைக்காரு
எனமக்காளசித்தருட குருநூலபாரு
ஆததுமத்துக்கழிவிலலா திருக்கவேணும்
அவரவாகளநிதகியகாம நடக்கவேணும்
தீரக்கமுடனின்றவாககு வாசிசித்தி
சிறப்புடனேபதினாறும பலிக்குநதானே. 15

தானவனாயிருக்கவென்றால் வாசிவேணும்
தன்னுகஞ்ஞதானிறக யிடமுமவேணும்
வானவனாயநின்றவாக கெல்லாஞ்சித்தி
வானுகஞ்ஞவனமிருக்க மதிபோல்காணும்
தேனவனாஞ்சித்தருக்குத் தெவிட்டாமுவி
சிரசப்பாவுடலுக்குப் பதியேயாகும்
கோனென்றவட்டத்துள் நடுவேநின்றால்
சூமரியவள்வாலைசிறு பெண்தானதேவி
கோனவனாயிருக்கவென்று குறியைச்சொன்னேன
சுவலயத்திலபதினாறுங் குறுகத்தானே. 16

வால்மீகா ஞானம-16 முற்றிற்று.

உ

திருச்சிறைமபலம

சிவநாமாவளித்திரட்டு

உலகெ லாமுணர்ந தோதற கரியவன
நிலவு லாவிய நீாமலி வேணியன
அலகில சோதிய நமபலத தாடுவான்
மலாசி மமபடி வாழத்தி வணங்குவாம்.

நேரிசை வெண்பா.

முன்னவனே யானே முகத்தவனே முதநிலை [னே
சொன்னவனே தூயமெயச்சுகத்தவனே—மன்னவ
சிறபரனே யைங்கரனே செஞ்சடையஞ் சேகரனே
தறபரனே நின்றாள சரண.

இராம-இந் துஸ்தான-பியாக, ஆதிதாளம்

சிவசிவகஜமுக கணநாதா, சிவகுணவந்தித குண
நீதா, சிவசிவசிவசிவ தத்துவபோதா, சிவகுருபர
சிவ சண்முகநாதா, சிவசிவசிவசிவ சினமயதேஜா
சிவசுந்தராகுஞ் சிதநடராஜா.

அரபலததாசே யருமருந்தே
யானந்ததகேனே யருளவீருந்தே.	1
பொதுநடததாசே புண்ணியனே
புலவரெலாமபுகழ் கண்ணியனே.	2
மலைதருமகளே மடமயிலே
மதிமுகவமுதே யிளங்குயிலே.	3
ஆனந்தக்கொடியே யிளபபிடியே
யறபுத்ததேனே மலைமாளே.	4
சிவசிவசிவசிவ சினமயதேஜா
சிவசுந்தராகுஞ் சிதநடராஜா.	5
படனவிலேக பரமபாவேதா
நடனசபேச சிதமபரநாதா.	6

அரிபிரமாதியா தேடியநாதா	7
அரகரசிவசிவ வாடியபாதா.	
அந்தணவங்கண வமபரபோகா	8
அமபலநம்பர வமபிகைபாதா.	
அமபரவிமப சிதமபரநாதா	9
அஞ்சிதாஞ்சிக குஞ்சிதபாதா.	
தந்திரமந்திர யநகிரபாதா	10
சங்கரசங்கர சங்கரநாதா.	
கனகசிதமபர சங்கரபுரஹா	11
அனகபரம்பர சங்கரஹரஹா.	
சகலகலாண்ட சராசரகாரண	12
சகுணசிவாண்ட பராபரபூரண.	
இக்கரைகடந்திடி லக்கரையே	13
இருப்பதுசிதம்பர சாக்கரையே.	
என்னுயிருடம்பொடு சித்தமுதே	14
இனிப்பதுநடராஜ புத்தமுதே.	
ஐயாதிருச்சபை யாடகமே	15
ஆடுதலானந்த நாடகமே.	
உத்தரஞான சிதமபரமே	16
சித்தியெலாந்தரு மமபரமே.	
அமபலவாசிவ மாதேவா	17
வமபலனாவிங்கு வாவாவா.	
நடராஜனெலலராகு நலலவனே	18
நலலவெலாஞ்செய வல்லவனே.	
ஆனந்தநாடகங் கண்டோமேபர	19
மானந்தமோனகங் கொண்டோமே.	
சகலவுபகள நிட்களநாதா	20
உகளசத்தள பங்களபாதா.	
சந்ததமுஞ்சிவ சங்கரபசனம்	21
சங்கீதமென்பது சறசனவசனம்.	
சங்கரசிவசிவ மாதேவா	22
வெங்கனையாட்கொள வாவாவா.	

- அரகாசிவசிவ மாதேவா
அருளமுதநதா வாவாவா. 23
- நடனசிகாமணி நவமணியே
திடனசிகாமணி சிவமணியே. 24
- நடமிடுமமபல நனமணியே
புடமிடுசெமபல பொனமணியே. 25
- உவட்டா துதித்திகு முள்ளமுதே
தெவிட்டா துதித்திகுந தெள்ளமுதே. 26
- நடராசவள்ளலை நாடுதலே
நந்தொழில் மலினை யாடுதலே. 27
- அருடபொதுநடமிடு தாண்டவனே
யருடபெருஞ்சோதியென னுண்டவனே.
நடராஜமாணிக்க மொன்றதுவே
நண்ணுதலாணிப்பொன மன்றதுவே. 29
- நடராஜபலமது நமபலமே
நடமாடுவ நுநதிரு வமபலமே. 30
- நடராஜப்பாட்டே நறுமபாட்டு
நொலத்தாராபாட்டெல்லாம வெறுமபாட்டு.
சிதம்பரப்பாட்டே திருப்பாட்டு
சீவாகளப்பாட்டெல்லாந தெருப்பாட்டு 32
- அமபலப்பாட்டே யருடபாட்டு
அவலாதபாட்டெல்லா மருடபாட்டு. 33
- அமபலவாணனை நாடினனே
அவனடியாரொடுங் கூடினனே. 34
- தம்பதமாமபுகழ் பாடினனே
தந்தனவென்றுகூத தாடினனே. 35
- நானசொன்னபாடலுங் கேட்டாரே
ஞானசிதம்பர நாட்டாரே. 36
- இனிதுயாபடமாட்டேன விட்டேனே
யென்குருமேலனை யிட்டேனே. 37
- இனிப்பாடுபடமாட்டேன விட்டேனே
யென்னப்பனமேலனை யிட்டேனே. 38

- சனமாராககமநனமார்க்கம நனமாராககம
சகமாராககநதுனமாராககந துனமாராககம்.
நாதாநதநாட்டுக்கு நாயகரே
நடராசரேசபா நாயகரே. 40
- நானசொல்லுமிதுகேள்ர சததியமே
நடராசரெனில்வரு நிததியமே. 41
- நல்லோரெல்லார்களுக்கு சபாபதியே
நல்வரமீயுந தயாநிதியே. 42
- நடராசாதன்னட நன்னடமே
நடமபுரிகினறது மென்னிடமே. 43
- சிவகாமவல்லிககு மாபபிள்ளையே
திருவாளனனவன சோபபிள்ளையே. 44
- சிவகாமவல்லியைச சோநதவனே
சிததெலலாளுசெய்திடத தோந்தவனே. 45
- இறவாவரநதரு நறசபையே
யென்மறைபுகழுவது சிறசபையே. 46
- என்னிருகண்ணு ளிருநதவனே
இறவாதருள மருநதவனே. 47
- சிறசபையப்பனை யுறறேனே
சித்தியெலாளுசெயப பெறறேனே. 48
- அம்பலவாணாதம மடியவரே
யருளரசாணமணி முடியவரே. 49
- அருடபெருஞ்சோதியை கண்டேனே
ஆனந்ததெள்ளமு துண்டேனே. 50
- இருட்பெருமையை விண்டேனே
எல்லாளுசெயசித்தியைக்கொண்டேனே.
- கருணாநிதியே குணாநிதியே
கதிமாநிதியே கலாநிதியே. 52
- தருணாபதியே சிவபதியே
தனிமாபதியே சபாபதியே. 53
- கருணாநிதியே சபாபதியே
கதிமாநிதியே பசுபதியே. 54

- சபாபதிபாதம் தபோபிரசாதம்
தயாநிதிபோதம் சுகோதயவேதம். 55
- கருணாம்பரவர சாசிபவபவ
அருணாம்பரதா ஹாஹாசிவசிவ. 56
- கனகாகரபு ஹாசிரகரதா
கருணாகரபா சுரவாஹாஹா. 57
- கனகசபாபதி பசுபதிநவபதி
அனகவுமாபதி யதிபதிசிவபதி. 58
- வேதாந்தபராம் பரசயசய
நாதாந்தநடாம பரசயசய. 59
- ஏகாந்தசாவேச சமோதம்
யேகாந்தநடேச நமோநம். 60
- ஆதாமபரவாடக வதிசயசய
பாதாமபுசநாடக வதிசயசய. 61
- போதாந்தபுரேச சிவகாம
நாதாந்தநடேச நமோநம். 62
- ஜாலகோலகன காம்பரசாயக
காலகாலவன காமபாநாயக. 63
- உபலசிரதல சுபகணவங்குண
சுபலகரதல குணபணகவ-ண. 64
- அபயவாதசுந தலபுரிகாரண
உபயபாசபத பரிபரிபூண. 65
- அகரவுகரசுப காவாநி நகா
தநாவகாநவ பாசிரசினகா. 66
- வகாசிகரதின தாயசிகரபு
மகரவக வர புஹாஹா. 67
- பரமமந்திரிசக ளாகளசாண
படனகந்திரிக மாசமசாண. 68
- அனந்தகோடிகுண கரசாசொலிதா
அகண்டவேதசிர சாதாபலிதா. 69
- பரிபூண ஞானசிதம்பா
பதிகாரண நாதபரமபர. 70

சிவஞானப தாடகநாடக சிவபோதவ ரோகளுகூடக.	71
சகலலோகபர காரகவாரக சபளயோகசர பூரகதாரக.	72
சதவபோதக் தாரணதனமய சதயவேத பூண்சினமய.	73
வரகேசாநதம சோதரியகாரிய பாபாசாநத சுகோதயஞூரிய.	74
பளித்தீபக கோபிதபாதா லளிதருப ஸதாபிதநாதா.	75
அனுாதபோப கருணாம்பதபாதா அமிரதருப கருணாம்புசபாதா.	76
அம்போருகபத அரஹசங்கர சுப போசிவசிவ சிவசிவசங்கர.	77
சிதம்பரகாசா பரம்பிரதாசா சிதம்பரேசா சுயம்பிரகாசா.	78
அருட்பிரகாசம பரப்பிரகாசம அகம்பிரகாசம தவப்பிரகாசம.	79
நடனப்பிரகாசம தவப்பிரகாசம நவப்பிரகாசம சிவப்பிரகாசம.	80
நாதபரமபரணே பாநாதசிதம்பரணே நாததிகம்பரணே தசநாதசுதந்திரணே.	81
ஞானநடதவணேபர ஞானியிடதவணே ஞானவரததவணே சிவஞானபுரததவணே.	82
ஞானசபாபதியேப ஹை நாடுசதாகதியே தினையாநிதியே பரதேவியுமாபதியே	83
புத்தநதருப போதா வித்தநதநுநதாதா நித்தநதருமபோதா சித்தநதருமபாதா.	84

திருச்சிறுமப்பலம்.

அருளவினகக மாலை

எண்ணீரடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கல்லாராகுவக்ற்றவாகும களிப்பருளுவகளிப்பே
காணாகுவகண்டவாகும கண்ணளிகுவகண்ணே
வல்லாராகுமமாட்டாராகும வரமளிக்கும்வரமே
மதியாராகுமமதிப்பவாகும மதிக்காடுகதமகியே
கல்லாராகுமபொல்லாராகும நடுநின் நடுவே

மாராகுமகூராமனாகும கலவெகாடு கருநலமே
எல்லாராகுமபொதுவிலகட மிடுகி நரசிவமே
என்னரசேயான்பகலு மிசையும்ணிந்த நளே
தனிச்சிறியேனசிறிதிவகே வருகியபோததனைத்
தன்வருத்தமெனக்கொண்டு தாரிபா தக்கணத்தே
பனிப்புறுவமவருத்தமெலாந தவிரத்தருளுமகனே
பயமுனக்கெனநெனனைப் பரிந்தனைத்தருவே
இனிப்புறுவமொழிபுகுநென முடிமிசைமலாகக
இனியமாதகியெனையாண்ட வெள்ளையிதருறுணையே
கனித்தநறுவகளியெய்ந்நண்ணேசிறிதபையில்

1

உலகநடத்தரசே நருத்தமணிந்தருளை
இருளிரவிலொருமுலைத் திண்ணையிலாநபசித்தே
இளைப்புடனெபடுதகிருக்க வெனைத்தேடிவந்தே
பொருளுணவெகாடுதபினைசெய்யவந்தேசெய்யைப்
போக்கியருளாபுரித்தவெனநபுணையிதருறுணையே

2

மருளிரவிக் கியெல்லா காழவெனநபருளி
மணிமேடைபடுவருக்கைத்தகுவொருமணியே
யருளுணவமளித்தெனனை யாட்கொண்டசிவமே
யமபலத்தெனநரசேபெனநலவமணிந்தருளை
நானபசித்தபோடுகல்லாம தாநபசித்ததாகி
நல்லுணவெகாடுதகிநனைசெய்வமுயலாததே
யுனபொசித்தவெனையொறுநதோகருவையே
யொளளியதெனநமுநெனநகிவகுவதளித்தவொளியே
வானபதிக்குநெடுமாறகுநாநமுடகுமரிதாம்
வாழ்வெனக்கேயாகியு வரமளித்தபதியே

3

தேவபரித்தமலாமணமே திருப்பொதுவிலஞாநத்
திருநடனஞ்செய்யரசே என்செய்யுமொழியே வறருளே

4

திசையறியமாட்டாதே திகைத்தசிறியேனைத்
 தெளிவித்ததுமணிமாடத் திருத்தவிசிலேற்றி
 நசையறியாத் தறவரு மறவருஞ்சூழந்து
 நயப்பவருட்சிவநிலையை நாட்டிவைத்தபதியே
 வசையறியாப்பெருவாழவே மயலறியாவறியே
 வானடுவேயின்பவடி வாயிருந்தபொருளே
 பசையறியாமனத்தவாங்கும பசையறிவித்தருளப்
 பரிந்கநடத்தாசேயென பாடடுமணிக் கருளே 5
 நன்மையெலாநதீமையெனக் குரைத்தோடித்திரியும்
 நாய்குலத்திற் றடையான் நாயடிபே னிய ிறும்
 பன்மையெலாமபெருமையெ னப் பொருத்தருளிப்புலையேன
 பெரியுரைபாடிமெய்யுரையாய் புந்ந் சமகிழ்தருளி
 தன்மைமெலா முனையபெருந் தவிசே. நிழுடியந்
 தவித்தருளியைந்கொழிலசெய சதூரளித்தபதியே
 இன்மையெலாநதவிந் தடியா ரின்பமுந் பபொதுவில்
 விளங்குநடத்தாசேயென னிசையுமணிக் கருளே 6

பதமென்றுஞ் சமயமென்றுஞ் சாததிரவஞ் னென்றும்
 மன்னுகின் றதேவரென்றும் மறந் தவாகளவாழும்
 பதமென்றும்பதமடைந்த பததாநுபவிக்கப்
 பட்டனுபவங்களுன்றும் பரபலவாரவிரிந்த
 விதமொன்றுநதெரியாதே மயங்கியவென்றனக்கே
 வெட்டவெளியாயறிவித் திட்டவருளிரையே
 சதமென்றுஞ்சுத்ததில சன்மாராக்கப்பொதுவில்
 தனிநடனஞ்செய்யரசேயென சாற்றும்மணிக் கருளே. 7

அருளுடையாரெல்லாருஞ் சமாச்ச சமாராக்
 மடைத்தவரோதலினு லவருடே னகூடி
 தெழிஞ் டையவருண்ணியி களித்ததுவினையாடிச்
 செழித்ததிடுவொழிவெனச் செப்பியச நகுந்வே
 பொருளுடையபெருங்கருணைப் பூரணமெய்ச்சிவமே
 போதாநதமுதலாறும் நிகைந் தொளிருமொளியே
 மருளுடையார்தமங்குமரு ணீக்கமணிப்பொதுவில்
 வயங்குநடத்தாசேயென மாஸையுமே றற்குளே 8

காலையிலேயென்றனக்கே கிடைத்தபெருமபொருளே
 களிப்பெயென்கருத்தகத்தே களிந்தநறுங் னியே
 மேலையிலேநிம்மையிலே வெருமையிலேதவத்தால
 மேல்கின் றபெருமபயனும் விளைவையெல்லாநதருமச்

சாலையிலேயொருபகலிற் றந்ததணிப்பதியே
சமரச்சுநமரநட்சங்கத துலையமாநதநிதியே
மாலையிலேசிந்தமொழி மாலையணிந்தாடு
மாநடததென றரசேயென் மாலையணிந்தருளே 9
தலைநாலிங்கறியாதே திரிந்தசிறியேனைத்
தான்வலந்தாடொண்டருளித் தடைமுழுதுந்தவாததே
மலையொருமெய்யறிவளித்தே யருளமுதமருந் தி
வல்லபசத்திங்ளெல்லா மருவியிடமபுரிந்த
நிலையுடையதொனுமடி யேனுமொருவடிபாய
நின்றநின்றவித்ததுயாந்த நிலைபதநமேலமாததி
அலாதலைப்பொருடசோதி யரசுகொடுத்தருளி
யாடுகின்றவரசேயென் னலங்கணிந்தருளே 10

திருச்சிறுமபலம்

முறையீடு

எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்,
திருச்சிறுமபலம்

மருந்தறியேன்மணியறியேன் மந்திரமொன்றறியேன்
மதியறியேன்விதியறியேன் வாழ்க்கைநிலையறியேன்
திருந்தறியேன்திருவருளின் செயலறியேன்நந்தான்
செய்தறியேன்மனமடங்கும தித்தினிலோரிடத்தே
இருந்தறியேன்றிந்தோரை ஏற்றிடவறியேன்
எந்தைப்பிரானமணிமந்தர மெய்தமறிவேனோ
இருந்ததிசைசொல்லறியேன் எந்தநமநான்புகுவேன்
யார்க்குரைப்பேன்என்செயவேன் ஏதுமறிந்திலனே 1
அங்ககாரகொடுங்கிழங்கை யங்கமதெரியவறியே
ன்றிவறிந்தவந்தணாபாற் செறியுநெறியறியேன்
நங்ககாணமுறுதவாபோல நலம்புரிந்தமறியேன்
நச்சுமரக்கணிபோலே யிச்சைக்கணிந்தாழ்நேறன்
மங்ககாணுமபுலவரெல்லாம் வந்துதொழங்குகும்
மணிமன்நந்தனையடையும் வழியுமறிவேனோ
இங்ககாணத்திற்கினேறெனெங்கனநான்புகுவேன்
யார்க்குரைப்பேனென்னசெயவேனே துமறிந்திலனே. 2
கற்குமுறைகற்றறியேன் கற்பனகற்றறிந்த
கருத்தாதிருக்கூட்டத்திற களித்திருக்கவறியேன்

நிற்குநிலைநின்றடியே னின்றாரி நடித்தேன
 நெடுநாமபெருந டேலை நீந்த மல்கையறியேன
 சிவகுணமாமணிமணி நிருநட நம்பரியுந
 திருவடியெனநெ ள்ளிமிசைச சோக வறியேனே
 இறகுணஞ்செய்துழல்கின்றே நெந்நவனநா னபுகுவேன
 யாராகுரைப்பேனெ ன்னசெயவே னே துமறிநதிலனே 3
 தேகமுறுபூதநிலை த சிவனநி துமறியேன
 சித்தநாதநிலையறியே ன சித்தநிலையறியேன
 யோகமுறுநிலைசிந்து முணநாதறியே னசிறியே
 னுலகநடையிடை கட்டாதே டழைப்பாரி கடையேன
 ஆறுமுந் திருநீ ரறி நொளிவிளங்க வசைநீத
 யம்பலத்திலாடுந னடிபையறிவேனே
 வகவதுபவமறியே நெந்நவனநா னபுகுவேன
 யாராகுரைப்பேனெ ன்னசெயவே னே துமறிநதிலனே 4
 வரையபரமார பெருநாமாரக துமறிபெ ர
 மரணபயநதலிரத்திருந் டமாரக தையறியேன
 திரையறுதலை டலறியே னகடலைகட்டாதே
 தெள்ளமுதமுணவறியேன சினமடக்கவறியேன
 உரையுணரவகடநத்திரு மணிமண நதனிலே
 யொருமைநடம்புரிகின்றா பெருமையறியேனே
 இரையறுபொய்யுலகினிடை யொருநகா னபுகுவேன
 யாராகுரைப்பேனெ ன்னசெயவே னே துமறிநதிலனே 5
 திருச்சிற நம்பலம்.

ஆனந்த மேலீடு

இராகம் - சஹாஸ்ர தாளம் - ஆதி

திருச்சிற நம்பலம்

கையறவிலா துநடுக கணபுருவப்பூட்டு
 கணடுகளிகொண்டு திருநதுணடுநடுநாட்டு
 ஐவாமிக்கவயுமவகை யப்பாவினையாட்டு
 ஆடுவதெனநே மமைநக ள்பாடுவதுபாட்டு 1
 சிறசபையும்பொ ருசபையஞ் சொநதமென தாசச
 தேவாகளுமழுவாகளும பேசுவதெனபேசச
 இசசமயவாழவிலென க் கெனணையினியேசச
 எனபிறவித துனபமெலா மி ள்ரோடேபோசச 2

ஐயருடனோ கியர சாட்சியென தாசக
ஆரணமுமாகும பேசுவதென பேசக
இவ்வுலக வாழ்விலெனக் கொணையினியேசக
என்பிறவி துன்பமெல்லா மி ன்றோடேபோசக 3

சகனருளா றுடலி லே ிறவொருவாடம
ஏறினாரையேறினே னிருநதசொருமாடம
தேசுறுமமமாட நடுத தெய்வமணிபட்டம
தீபவொளி டண்டவடவ சோநததுசநதோடம 4

மேருமலேசசியில் விளங்கு மபந்தி
மேவமத றமேலுலசில் வீறுமரசாட்சி
மேரும தி ன் ணடபல ாட்சி நனகண ாட்சி
செப்பலரிதாமித னெ னபபனருட ாட்சி 5

குரியமலேமலுளந் ாட சோகிவளநாடு
தோ றும சிலாட ிசெய்யுமணிவீடு
செரியும துண்டவாகள ாணிவியரோடு
செத்தவரமுவாரொன்று னைகதாளமபோடு 6

சொல்லாலளபபரிய சோதிவரைமீது
தாயதுரியபபதியில் நேயமனையோது
எல்லாஞ்செய்வலலசிததா தமமைபுறுமபோது
இறந்தாரெழுவாரொன்று புரந்தாரையுது 7

சிப்பொதுவுமபொ றபொ துவும நா னறியலாசக
சித்தாகளுமு ததாகளும பேசுவதென பேசக
இப்பெரியவுலகி லெ னணையினியேசக
என்பிறவி துன்பமெல்லா மி ன்றோடேபோசக 8

வலதுசொ ன்னபோகளு ிரு வந்த துவாயத்தாழவு
மற்றவரைசோநதவா றகும் வந்ததலைதாழவு
வலதுபுசமாடநமமால் ிந்த தருளவாழவு
மற்றுநமைசுமுந் தவாக்கும் வந்ததுநலவாழவு 9

ஆமபலத கிலெங் டைய ராடியநல்லாட்டம
ஆ ிப்பொடு துதித்தவா ிகா ளலதுசொல்லாட்டம
வம்பசொன்னபோ ிஞ்ஞரு வந்த துமல்லாட்டம
வந்ததலையாட்டமின்றி வந்த துபல்லாட்டம 10

நாதகி ிஞ்சொலலுகி னறவாதம நாககுமுடைநாககு
நாககுருசிகொள ளுவது நாரியபிண்ணாககு

சீர்ததிபெருமமபலவ்வா சீரபுருஷவாகு

செல்வாக்குநலவாகு தேவாதிருவாகு

11

திருச்சிற்றாபலம்

வேடசைக்கொத்து

தலைமகள் பாங்கயொடு கூறல்

எண்சீரக்கழி நெடிலடிசு சுந்த விருத்தம்

விண்படைத்தபுகழ்த்திலலை யமபலத்தானெவாகுகும்

மேலானவன்புள்ள மேவுநடராஜன்

பண்படைத்தவெனையறியா விளமபருவந்தனிலே

பரிந்துவந்தமாலையிட்டான் பாரத்தறியானமீடும்

பெண்படைத்தபெண்களெல்லா மவமதித்தேவலது

பேசுகின்றாக்குகின்றேன் பிச்சியெனலானேன்

கண்படைத்ததுக்குழியிலவிழுக கணக்குமுண்டோவவன் றன்

கணக்கறிந்தாமவிடுவேனோ கண்டாயென்றேழி

1

சித்தமணியமபலத்தா னென்பிராணநாதன்

சிவபெருமானெம்பெருமான செல்வநடராஜன்

வாயத்தவெனையறியாத விளமபருவந்தனிலே

மகிழ்ந்துவந்தமாலையிட்டா மறித்துமுகம்பாரா

னாயத்தலைநிறுணராத வணங்குனையாராதமக்கு

ளாரசெய்தபோதனையோ வானாலுமிதகேள்

காயத்தமாமவையாத கணக்குமுண்டோவவன் றன்

கணக்கறிந்தாமவிடுவேனோ கண்டாயென்றேழி.

2

என்னுயிரிற்கலந் தினிககின்றபெருமா

னென்னினைவன்பொதுவினட மியநிறுநடராஜன்

றனையறியாப்பருவத் தெனனெமணமபுரிந்தான்

ரனையறிந்தபருவத்தே யெனையறியவிரும்பான்

பினையின்றிமுன்னுமொரு பிழைபுரிந்தேனிலை

பெண்பரிதாபங்காணல் பெருந்தகைக்கழகோ

கன்னலென்றாலகைக்கின்ற கணக்குமுண்டோவவன் றன்

கணக்கறிந்தாமவிடுவேனோ கண்டாயென்றேழி

3

தெருளமுத்ததனியோகா சிந்தையிலுஞ்ஞானசு

செல்வாறிற்கத்திடத்தாநனஞ் செய்புநடராஜன்

அருளமுத்தமளிப்பனென்றே யன்றாமணமபுணராதா

னளித்தறியான் னுத்தனையு மறுபலித்தாமறியேன்

மருளுடையானல்லனொரு வருசநனுமல்லன்
மறமிரக்கமிகவுடையோன் வலவினையேன்னவி
லிருளுடையார்போருக்கு மியலபெனையவன் றன்
னியலபறிதும்விடுவேனோ வினிததானென்றோழி

4

சினமயமாமபொதுவினிலே தன்மயமானின்று
திருநடனஞ்செய்பெருங்கருணைச் செலவநடராஜன்
என்மடமாரானறியாத விளம்பருவந்தனிலே
எனினேமனம்மடரிந்தனனீ தெலலாரும்றிவா
ரினமயமில்லாதவார்போ வினமும்ணந்தருளா
னினையொழிவுமபிழைபரிந்தே னிலலைமலனிதயங்
கன்மடமோவனதுசுவைநனிமயமேயெனனும
கண்குறிந்தவிடுவேனோ கணடாபென்றோழி

5

என்குணத்தானெல்லாராக்கு மினைவனெல்லாமவல்ல
னென்னகத்தமுற்றத்துமுளா னின்பநடராஜன்
பெண்குணத்தையறியாத விளம்பருவந்தனிலே
பிச்சேற்றிமனம்புரிந்தான் பெரிதுதனித்திருந்தேன்
வண்குணத்தாலதுபவநா னறியநின்றபொழுதில்
வந்தறியானின்பமொன்றுந் தந்தறியானவனும
வெண்குணத்தானல்லன்மிகு நல்லனென்பபலகால
விழித்தறிந்தும்விடுவேனோ விளம்பாபென்றோழி

6

பொயயாதபுகழுடையான் பொதுவினடம்புரிவான்
புண்ணியாபாநண்ணியநடம்புனிதநடராஜன்
கொயயாதவரும்பினைய விளம்பருவந்தனிலே
குறித்தும்ணம்புரிந்தனனான் மறித்தும்வாங்கேணன்
செய்யாதசெய்கையொன்றுஞ் செயதறியேன்சிறிதுந்
திருவளமேயறிமும் றென்றொருநவ்வுதகிதசெயலக
ணையாதவென்பஹையாநாதனருட்பெருமை
நானறிந்தும்விடுவேனோ விலையென்றோழி

7

கண்ணையானென்னுயிரி கலந்தநின்றகணவன்
கண்குறியாநடபிண்குறியான கருணைநடராஜன்
றண்ணையாமிளம்பருவந் தன்னிலெனையதனித்துத்
தானேவந்தருள்புரிந்து தனிமாலேபுனைந்தான்
பெண்ணையாரகண்டபடி பேசவுநானகூடாப
பெருமையொழிமிகுந்தேனென் னருமையெலாமறிந்தா

ஹண்ணையாவகைவரவு தாழ்த்தன்னின் மவன நன்
ஹனமறிநதுவிடுவேனோ வுரையாயெசரேழி

8

ஹனம நநதவிரகத்தே யொளிகினை நநதவொருவ
ஹலகமெலாமுடையனென ஹுடையநடராஜன்
பான்மறிநதசிறியவிளம் பருவமதிமாலைப
பரிநதணிநதானொருததனிப பருவமிதிநபரியான்
ஹம நநதானென்னுமிவகு நான்மநகமாட்டே
ஹவறே ஹியவத்திழியச சமமதழுமவருமோ
கோனம நநதகுடியேபோன மிடிபயனுவவன் நன்
குணமறிநதுமவிடுவேனோ கூறாயெ ஸரேழி

9

தனிததபரநாதமுடித தலத்தினமிசைததலகதே
தலைவரொல்லாமவணங்ககின்ற தலைவநடராஜ
னினிததசுகமறிநதுகொளா விளம்பருவநதனிலே
என்புருவநடுவிருநதான பின்புகண்டேனிலலை
யனிததமிலாவிசசரிதம யாராகுரைப்பேணநதோ
வவனறிவாணுன்றிவே னயலறிவாருளரோ
தனிததநிலைவிடுததொருகா நசுததநிலையதனிற
சுகங்கண்டிடுவேனோ சொல்லாயெ ஸரேழி

10

திருச்சிறுமபலம்

சிவசுரிசனம்.

எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிறு மபலம்

பாலிமண்குருங்காட்டம் பாரா முடியாதே
பதிவெறுதேசுநிகிவெறு சேன பவநனைசுகநதவிரகதே
ஹவிய லபொருளையு சபாந கொடுத்தேஹ ஸாருடபே
ராசமயமாகியனை படுத கமுயலகி ஸரேண
கூவியெனையாட்டுகாள் ஸநீனையாபோகின்றது
குறிப்பறியேனப் பலகால் கூவியினைசுகினைநேன
தேவிசிவகாமவல்லி மகிழுமணவாளா
தெருணியை வார எழுதளிகருந தருணமிதுதானே

1

கட்டவிழாதகமலமெனக் கருத்தவிழாதனைமே
 கருதுகின்றேனவேறெனறுங் கருதுகிலேனிதுதான்
 சிட்டருளநிகழ்கின்ற சிவபதியேநினது
 கிருவுளமேயறிந்துநான் செப்புதலென்புவியில
 விட்டகுறைதொட்டகுறை யிரண்டுமின்றதன்னீ
 விரைந்துவந்தேயருட்சோதி பரிந்தருளுந்தருணந்
 தொட்டதுநான்றுணர்ந்துரைத்தே நீயுணர்ந்தே
 சொல்வதெலாமென்னறிவாறு சொல்லவல்லனநே 2

காட்டையெலாங்கடந் துவிட்டே னுட்டையடைந்துனது
 கடிந்நாப்பொனமகிறகாட்சி கண்குளிரக்கண்டேன
 கோட்டையெலாங்கொடிநாட்டி கோலமிடபாரத்தேன
 கோயிலினவாசலிலே குறைகனெல்லாந்தவிரந்தேன
 சேட்டையற்றுக்கருவியெலா மெனவசநின்றிடவே
 சித்தியெலாமபென்றேனா றிருச்சிறறம்பலமேல
 பாட்டையெலாமபாடுகின்றேனி துத்தருண்மபதியே
 பலந்தருவென னுளந்தனிலே கலந்திறிந்தருளே 3

திருச்சிறறம்பலம்

பிரியேனென்றல்

எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிறறம்பலம்

அப்பாநான் பற்பலகா லைவதென்னே யடியே நச்ச
 மெலாந் துன்பமெலாம் மறுத்து விரைந்துவந்தே, யிப்பரி
 விதுத்தருண் மென்னை யடைந்தருளி எண்ணமெலா முடித
 தென னென்கொடா எனிலோ, தப்பாதுயிராவிடுவேனசத்தி
 யஞ்சத்திய நின்றாளிணைகளறியவி துதயவுடையேரெவாகருந்
 துப்பாட்கித் துணையாகித் துலங்கியமெய்த துணையே சுத்த
 சிவா நந்தவருட சோதிநடத்தாசே 1

படமுடியா தினித்துயரம் படமுடியாதாசே பட்டதெல
 லாம போதுமிந்தப் பயந்தீர்த்திப் பொழுதென, னுடலுயி
 ராதிய வெல்லாம் நீயெடுத்தாந் கொண்டு னுடலுயி
 ராதியவெல்லா முவந்தெனக்கே யளிப்பாய், வடலுறு

சிபுறமபலத்தே வாழ்வாயென கண்ணினமணியே என்குரு
மணியே மாணிக்கமணியே, நடனசிகாமணியே என்னவ
மணியே ஞானநன்மணியேபொன்மணியேநடராஜமணியே

உண்ணைமறநதிடுவனோ மறப்பறியேன மறநதாலுயிரிடு
வேனகணநதரியேனுண்ணையிதுநீ,எண்ணைமறநதிடுவாயோ
மறநதிடுவாயெனிலயானெனசெயவேனென்குருவேயெவாக
குரைப்பெனநதா, யண்ணையினுந் தயவுடையாய நீ மறநதா
யெனினு மகிலமெலா மளித்திடுநின் அருள்மறவாதென்றே,
இன்றுமிகக் களித்திடுகே யிருக்கின்றேன்மறவேனிதுதருண
மருட்சோதி யென்கு விரைந்தருளே. 3

பெரியனருட பெருஞ்சோதிப பெருங்கருணைப்பெருமான
பெருமபுகழைப் பேசுதலெபெரும பேற்றென்றுணராதே,
துரியநிலத்தவொல்லாந் துக்கினைறாரேழை துதித்தலபெரி
தலலலிநகே துதித்திடவென மெழுந்த, வரியபெருமபே
ராணைக் கடல்பெரிதே யதுவென னளவுகடந்திழக்கின்ற
தாதுலிஞ்ஞலிரைந்தே, யுரியவருளமுதலித்தே நனைத்துதிப
பித்தருள்வாபலமெலாங்களித்தரேங்கவோங்கு நடத்தரசே

வலைபெலாந் தவிராததமிகக் களிப்பட்டுந் திணையே
கைகுவித்தும் பூண்டளிநீர் கனிந் துசுரத்திடவே, நவலை
மனைச சலன்மெலாநதீரந் து சுகமாயத தாடே ஓராளுகியிற் பத
தனிநடஞ்செய்ணைத்தாளாத வலருஞ்சீர்சொன்மலை மனைத்
வனைந் தணிந் தாராளுகி னானுடத் தருணமிட தானே, குவல்
யதரா ரதிசயிந் கவெழுந்தருளி வருவாய் குருடே வபென்கு மற
மெலாங் குணமாயகொண்டவனே 5

திருச்சிபுரமபலம்

வாதனைக கிரங்கல

எண்சீக கழிநெழிலடிச சந்த விருத்தம்

திருச்சிற நம்பலம்

படமாட்டேன றுயாசிறி தும படமாட்டே னினிநான
பயப்படவு மாட்டேனு ன பததகூணையே பிடித்தேன
விடமாட்டே னேமாந்த விடமாட்டேன கணநா
மெயமமையிது துமமாண விளம்பினேனும மடியேன
கெடமாட்டே ன பிராமொழிகள் ஓட்டிடவு மாட்டேன
கிளரொளியம் பலத்தாடல வளரொளிதும் மலலால
கடமாட்டே னென்னுளத்தே நானசாக மாட்டே
னலலதிரு வருளாலே நானற னுனேனே

1

சாகாத லலயிலே தலைகாட்டிக கொடுத்தீர்
தடையறியாக காலநாட்டித் தரம்பெறவு மளித்தீர்
மாகாத லுடையவனா மனங்கனிவித் தழியா
வானமுது மெஞ்ஞான மருந்துமுண்ப புரிந்தீர்
போகாத புனலாலே சுத்தவுடம் பினராம
புண்ணிபரு நண்ணிய பொதுநிலையுந் தந்தீர்
நாகாதி பதிகளுநின் நேத்தவளாக கினறீர்
நடராச ரேநாமஞ் நானெனதுசெய வேனே

2

வேதாந்த நிலையுமத் தந்தத்தே விளங்கு
மெயநநிலையுங் காட்டுவித்தீர் விளங்கிய சித்தாந்தப்
போதாந்த நிலையுமப்பா பகலரி தாமபரிய
பொருண்லையந் தெரிவித்தீர் புண்ணியரே நுமது
போதாந்த மறிவித்தீர் சுத்தவடி வுடனே
பகலிராண வாகாரப் பரிசுத்தமெனக் களித்தீர்
நாதாந்தத் தனிச்செவநே ரல நானசெவத்தக் கொடுத்தீர்
நடராச ரேநாமஞ் நானெனதுசெய வேனே

3

பாயிரமா மறைகளுல்லாம பாடுகித் த பாட்டு ன [ருமை
பாட்டேயெ ற றிந் றொண்டேன் பரம்பொருளுனபெ
ஆயிரமா யிரநோடி நாவடையோ ரொனினு
மணுததுணையும் பகலறிதோ வந்தோவிச சிறியேன

வாயிரங்கா வகைபுலத துணிகதே னென்னுடைய
 மனத்தாசை யொருகடலோ வெழுக்கடலிற் பெரிதோ
 சேயிரங்கா முனமெடுத்தே யனைத்திடுநதா யினையாய
 திருச்சிறந்ம பலமவிளங்குஞ் சிவஞான குருவே 4
 அந்நாளி லடிச்சிறியே னம்பலவா யிலிலே
 யருளைநினைந் தொருபுறத்தே யயாந்தழுது நின்றேன
 முந்நாளில யான்புரிந்த பெருந்தவத்தா லென்கு
 முகமலாந்து மொழிந்தவருண மொழியைநினைந் தந்தச
 செந்நாளி யெதிர்பாராதேன பன்னாளுங் களித்தேன
 சிந்தைமலாந் திருந்தேனச செலவமிகு திருநாள
 லுந்நாளே யாதலினு லெனக்கருளவீ ரொன்றே
 னென்பதன்முன் னளித்திரந்ம மன்புலகிழ் பெரிதோ 5

திருச்சிறந்மபலம்

ஆனந்தக்களிப்பு.

திருச்சிறந்மபலம்

நல்லமருந்திம்	மருந்து-சுக	
நல்கும வைத்தியராத	மருந்து-நல்ல	
அருள்வடிவார்	மருந்து-நம்முள்	
அபுத்தமார் வமாந்த	மருந்து	
இருள்வோங்கு	மருந்து-அன்பாக்	
கின்புருவார் விருந்த	மருந்து-நல்ல	1
சஞ்சலந்தீர்து	மருந்து-நல்ல	
தானேதானாகித்தழைக்கு	மருந்து	
அஞ்சலென்றஞ்	மருந்து-சச்சி	
தான்சத்தமாகவமாந்த	மருந்து-நல்ல	2
வித்தகமாந்	மருந்து-சுதூ	
வேதமுடிவிலிளங்கு	மருந்து	
தத்துவாதீத	மருந்து-எனனைத்	
தானாகிக் கொண்டதயாள	மருந்து-நல்ல	3
பிறப்பையொழிகு	மருந்து-யாங்கும	
பேசப்பட்டாதபெரிய	மருந்து	
இப்பைத்தவிர்ப்பு	மருந்து-என்னு	
னொழிமதுரித்தினிகு	மருந்து-நல்ல	4

அமபலத்தாடு	மருந்து-பா
மாநந்தவெள்ளத்தழுத்து	மருந்து
எமபலமாகு	மருந்து-வேளு
ரொன்னுநதலத்திலிருக்கு	மருந்து-நல்ல 5
சேதப்படாத	மருந்து-உண்டாற
றேனபோலிருக்குநதெவிட்டாத	மருந்து
பேதப்படாத	மருந்து-மலைப
பெண்ணிடங்கொண்டபெரிய	மருந்து-நல்ல 6
பாலவண்ணமாகு	மருந்து-அகிற
பச்சைநிறமுமபடாநத	மருந்து
நூல்வண்ணநாடு	மருந்து-உள்ளே
கோக்குகின்றோகளைநோக்கு	மருந்து-நல்ல 7
பார்க்கப்பசிபோ	மருந்து-தன்னைப
பாராதவாகளைச்சேரா	மருந்து
கூர்க்கத்தெதிரிநத	மருந்து-அது
கூலமருந்தென்றுகொண்ட	மருந்து-நல்ல 8
கோமளங்கூடு	மருந்து-நலம்
கொடுக்கத்துவசங்கடடிககொண்ட	மருந்து
நாமளவாத	மருந்து-நன்மை
நாமறியுமபடிநண்ணு	மருந்து-நல்ல 9
மூவாகநரிய	மருந்து-செலவ
முத்துக்குமாரனையீன்ற	மருந்து
நாவிநிகனிய	மருந்து-தைய
னாயகிகண்டுதழுவு	மருந்து-நல்ல 10
திருச்சிறற்றமபலம்	

மெய்யருள வியப்புமலை

இராகம்-அடாண, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

எனக்குமுந்நுகுமிசைநதபொருத்தமென்னபொருத்தமோ
இந்தப்பொருத்தமுல்கிலபிறருக்கெய்துமபொருத்தமோ

சரணம்.

தனக்குநிகரிங்கிலலாதுயாநததமபமொன்றதே
தாவிப்போகப்போகநூலின்றாததினின்றதே

கனகத்திசைப்படி மருங்கே நானும் கலங்கி வருந்தவே
கலக்கநீங்கித் தூக்கிவைத்தாய நிலைபொருந்தவே

1

இங்கோராமலையினடுவி லுயர்ந்ததம்பமணு கவே
யேறிப்போகப்போக தூலுனிழைபோனுணுகவே
அங்கே திசைத்தூடுங்குமபோ தென்னடுக்கநீக்கியே
யதனமேலுயர்ந்தநிலையில் வைத்தாயடிமையாககியே,

2

இரவி நெபரியவெள்ளமபரவி பெங்குந்தயங்கவே
யானுமசிலருமபடகி லேறியேமங்கவே
விரவித்தணிக்தகடு நனை யொருக்கமேட்டிலேற்றியே
விண்ணிலுயர்ந்தமாடத்திருக்க விகிதசாயபோற்றியே.

3

மேலைப்பாரசிவமநகை யென்னுமோதீரத்தந்தஅனையே
மேலிப்படியியறாவநீரில் விழுந்தவென்னையே
யேலத்தகிலுமுடம்புன்னையா தெடுத்ததேயொன்றோ
வெடுத்ததென்கரத்திற்பொற்பூண்ணிந்தவினைறவனீயன்றோ

4

என்ன தூடலுமுயிருமபொருளு நின்னதல்லவோ
வெந்தாயிசனைப்பெறுகவென நானின்றசொல்லவோ
சின்னவயதினிலென்னையாண்ட திறத்தைநினைக்குதே
சினதைநினைக்கண்ணீர் பெருக்கியுடம்பைநனைக்குதே

5

அப்பாநின்னையன்றியெங்கு மணைப்பாரிலலையே
யந்தோநின்னையன்றியெங்கு மருளவாரிலலையே
எப்பாலவாக்குநின்னையன்றி யிராமையிலலையே
யெனக்குநின்மேலன்றியுலகி விசசையிலலையே

6

அரசேயுன்னையனைக்கவெனக்குன் ஆசைப்பொங்குதே
யனைப்போமென்னுமுண்மையா லென்னாவிதயங்குதே
விரைசோபாதம்பட்டிக்கவெனக்கை விரைநதநீளுதே
மேலிப்பட்டித்துக்கொள்ளுந்தோறு மூவகையாளுதே.

7

தனியனமேலநீர்வைத்த தயவுதாயகருமிலலையே
தகுமைந்தொழிலுமவேண்டுந் தோறுந்தருந்தலவலலையே
வினவெனக்கென்னுயிரைப்பார்க்கவுறலலையே
மிகவுநாநசெயகுரங்குறித்துவிடுவாயலலையே

8

என்னையாண்டவண்ணமெண்ணி லுள்ளமுருகுதே
எனைவிழுங்கியெங்கு மின்பவெள்ளமபோகுதே
உன்னவுன்னமனமுமுயிரு முடம்புதுணிககுதே
யன்னோடென்னேவேறெனெண்ணின் மிகவுமபணிககுதே

உனபேரருளைநினைக்குந் தோறுமுடம்பொடிககுதே
உண்டுபசிதீரந்தாற்போற்காதலமிங்வுநுடிககுதே
அனபேயமையுமென்ற பெரியவாராததைபோயிறறே
யனபேரானுமில்லாவென சிவருளாயிறறே

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவருள விலாசப் பதது.

எண்சீரடி யாகிரிய விருத்தம்

சிவருளமுந் சிவஞானதேசிகன நிருவடிவாழ்ந்
ஆறுமுகப் பெருநகருணை கட்டலெதெயவ
யானைமகிழ மணிகுளுநே யரசேமுந்
பேறு முகப் பெருஞ்சடாககுட சடரேதெயவ
படித்தருளும் பெருந்தகையே பிரமஞானம்
வீறுமுகப் பெறுங்குணத்தோ ரிதயத்தோட்கும
விளங்குமே யானந்த வெள்ளமேமுன
நேறு முகம் பெரியவருட குரு ருபண்ணைச்
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவதேவே
கண்ணிமதி புனைந்தசடைக் கனிமே முககட
கருமபேயென கண்ணெமெய்க கருணைவாழுவே
யண்ணியநன் னிலையுடையோ ளுளத்திலவாய்க்கும்
பத்தமுதே யானந்த போகமேசீ
ரொண்ணிமமெய தவாககெல்லா மெளிதிலீந்த
வெண்ணரசே யாறுமுகத் திணையாமவித்தே
திண்ணியவென மனமுருகிக் குருவாயென்னைச்
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவதேவே
பன்னிருகண மலாமலாந்த கட்டெஞ்ஞான்ப
பாஞ்சுடரே யாறுமுகம் படைத்தகோவே
என்னிருகண மணியேயென தாமேயென்னை
சன்னுனே யென்னரசே யென்றனவாழுவே

1

2

மின்னிருவா புடைவிளங்க மயின்மீதேறி
 வீருட்பமடி யார்காண மேவுமதேவே
 சென்னியினினை ஸடிமலாவைத் தென்னேழு நனே
 சிறுகாலையாடொ ண்டதேவதேவே

3

திருச்சிறுநம்பலம்,

பாங்கியர்க கறிவுறுத்தல்.

கண்ணிகள்

திருச்சிறுநம்பலம்.

அம்பலத்திலாடுகின்றா	பாங்கிமாரே-அவர்
ஆட்டங்கண்டுநாட்டங்கொண்டேன	பாங்கிமாரே 1
ஆடுகின் றசேவடிமேற	பாங்கிமாரே-மிக
ஆசைகொண்டுவாடுகிறேன	பாங்கிமாரே 2
இன்பவடிவாய்ச்சபையிற	பாங்கிமாரே-நட
மிட்டவாமேவிட்டமவைத்தேன	பாங்கிமாரே 3
எனவுடற்கிசைசவையேன	பாங்கிமாரே-நட
னேசாதமையெதுமவண்ணம்	பாங்கிமாரே 4
உத்தமார்பொன்னம்பலத்தே	பாங்கிமாரே-யின்ப
வருவாகியோங்குகின்றா	பாங்கிமாரே 5
ஊனவுலகைக்கருதேன	பாங்கிமாரே-மன
நில உத்தமருடாருவானேன்	பாங்கிமாரே 6
கற்பனையெல்லாங்கடந்தார	பாங்கிமாரே-என
றன, கற்பனைக்குட்படுவாரோ	பாங்கிமாரே 7
கண்டிலாநான்படுமபாடு	பாங்கிமாரே-மூன
று, கண்ணுடையரென்பாரையோ	பாங்கிமாரே 8
கனமன்மெல்லாங்குரைப்பார	பாங்கிமாரே-மனங்
கரையாரென்னைவிலே	பாங்கிமாரே 9
களன்மொன்றுமறியேனான	பாங்கிமாரே-என
னை, கைவிடவுநகுணிவாரோ	பாங்கிமாரே 10
கர்பழித்தாங்கலந்தாரோ	பாங்கிமாரே-இன்று
கைநழுவவிடுவாரோ	பாங்கிமாரே 11
கண்டவெல்லாமபழிநக	பாங்கிமாரே-என்ற
ன, கண்ணியழித்தேயொழித்தார	பாங்கிமாரே 12

காமனை உகண்ணுலெரித்தாரா	பாங்கிமாரே-என்றன	
காதலை உகண்டறிவாரோ	பாங்கிமாரே	13
காவலையெல்லாங்கடந்தது	பாங்கிமாரே-என்னை	
கைகலந்தது என்றவா	பாங்கிமாரே	14
காணவீழ்ந்தேன் வரைப	பாங்கிமாரே-கொண்டு	
காட்டுவாரையறிந்திலேன்	பாங்கிமாரே	15
கிட்டவரவேண்டுமென்றா	பாங்கிமாரே-நான்	
கிட்டுமுன்னையெட்டினன்றா	பாங்கிமாரே	16
கின்னரங்கெனென்றிசைத்தாரா	பாங்கிமாரே-நான்	
கேட்பதன்முன்சேட்படுத்தாரா	பாங்கிமாரே	17
கிள்ளையைத்தூதுவிடுத்தேன்	பாங்கிமாரே-அது	
கேட்டுவரக்காணையோ	பாங்கிமாரே	18
கீதவகைபாடினின்றா	பாங்கிமாரே-அது	
கேட்டுமதிமயங்கினேன்	பாங்கிமாரே	19
கீழமைகுறியாலென்னேப	பாங்கிமாரே-மன	
கேண்மைகுறித்தாரேயென	பாங்கிமாரே	20
கீடமனையென்னையும்	பாங்கிமாரே-அடி	
கேயமமைகொண்டாரென்	பாங்கிமாரே	21
குற்றமெல்லாங்குணமாப	பாங்கிமாரே-கொள்ளுங்	
கொற்றவரே எகொழுநாகாண	பாங்கிமாரே	22
குற்றமொன்றுஞ்செய்தறியேன்	பாங்கிமாரே-என்னை	
கொண்டுசுலமபேசுவாரோ	பாங்கிமாரே	23
குஞ்சிதப்பொபா தங்கண்டாரா	பாங்கிமாரே-உள்ள	
குறையெல்லாநதீருங்கண்டாரா	பாங்கிமாரே	24
கூற்றுதைப்பா தங்கண்டாரா	பாங்கிமாரே-எங்கள்	
குடிக்கெல்லாங்குலதெய்வம்	பாங்கிமாரே.	25
கூழறியபா தங்கண்டு	பாங்கிமாரே-களி	
கொண்டுநிறகவிழைந்தேனோ	பாங்கிமாரே	26
கூடலவிழைந்தேன் வரைப	பாங்கிமாரே-அது	
கூடுவண்ணங்கூட்டுவீ	பாங்கிமாரே	27

வெண்ணிலா.

திருச்சிற்றம்பலம்

தண்ணையறிந் தின்பமுந்	வெண்ணிலாவே-ஒரு
நாதிரமநீசொல்லவேணடும்	வெண்ணிலாவே
நாநாமுடிமேலிருந்த	வெண்ணிலாவே-அங்கே
நானுமவரவேணடுகிறேன்	வெண்ணிலாவே
சச்சிதானந்தகுடலில்	வெண்ணிலாவே-நானும்
தாழந் துவிழவேணடுகிறேன்	வெண்ணிலாவே
இராபபகலிலலாவிடத்தே	வெண்ணிலாவே-நானும்
இருவெண்ணிலாவிடுகிறேன்	வெண்ணிலாவே
தேசநிலையாயநிலைந்த	வெண்ணிலாவே-நானும்
சிவமயமாயவழிநடேன்	வெண்ணிலாவே
போதநடுபுழிருந்த	வெண்ணிலாவே-மலப
போதமறிவேணடுகின்றேன்	வெண்ணிலாவே
ஆருமறியாமலிங்கே	வெண்ணிலாவே-அரு
எளவா வருவாரோசொலவாய	வெண்ணிலாவே
அந் தரங்கசேவைசெய்ய	வெண்ணிலாவே-எங்க
னையாவருவாரோசொலவாய	வெண்ணிலாவே.
வேதமுடிமேலிருந்த	வெண்ணிலாவே-மல
வேதையுளவேதுசொலவாய	வெண்ணிலாவே
குண்டலிப்பாலநின்றிலங்கும்	வெண்ணிலாவே-அந்
குண்டலிப்பாலவேணடுகின்றேன்	வெண்ணிலாவே
ஆதியந்தமென்றுரைத்தாரா	வெண்ணிலாவே-அந்
ஆதியந்தமாவதென்ன	வெண்ணிலாவே
வித்திலாமலேவினோந்த	வெண்ணிலாவே-நீதான
வினோந்தவண்ணமேதுசொலவாய	வெண்ணிலாவே
முப்பொருளுமொன்றதென்பாரா	வெண்ணிலாவே-அந்
முன்னுமொன்றாயமுடிந்ததென்ன	வெண்ணிலாவே
நானதுவாயநிற்குமவண்ணம்	வெண்ணிலாவே-ஒரு
ஞானநெறிசொல்லுகண்டாய	வெண்ணிலாவே.

ஞானமாயவிளங்கும	வெண்ணிலாவே-எனனை
நானறியச்சொல்லுகண்டாய	வெண்ணிலாவே
வாசிவாசியென்னுரைத்தாரா	வெண்ணிலாவே-அந்த
வாசியென்னபேசுகண்டாய	வெண்ணிலாவே.
ஐந்தலைப்பாம்பாடடுகின்றாய	வெண்ணிலாவே-அவா
அம்பலத்தினின்றென்ன	வெண்ணிலாவே
ஒரெழுத்திலை துண்டென்பாரா	வெண்ணிலாவே-அது
ஊமையெழுத்தாவதென்ன	வெண்ணிலாவே.
அம்பலத்திலாடுகின்றாரா	வெண்ணிலாவே-அவா
ஆடுமவகையெப்படியோ	வெண்ணிலாவே
அந்தரத்திலாடுகின்றாரா	வெண்ணிலாவே-அவா
ஆடுமவண்ணமென்ன	வெண்ணிலாவே
அணுவிலணுவாயிருந்தாரா	வெண்ணிலாவே-எங்கு
மாகிநின்றவண்ணமென்ன	வெண்ணிலாவே
அண்டபகிரண்டமெல்லாம	வெண்ணிலாவே-ஐயா
ஆட்டமென்றுசொன்னதென்ன	வெண்ணிலாவே
அம்பலத்திலாடுகின்றாரா	வெண்ணிலாவே-எனனை
ஆடுகின்றாரிப்பரத்தே	வெண்ணிலாவே

திருச்சிற்றம்பலம்

காட்சிக் கண்ணி

இராகம் எதுகுலகாமபோதி-அடதாளம்

பல்லவி.

ஆணிப்பொன்னம்பலத்தே கண்டகாட்சிகுள
அறபுதக்காட்சியடி அமமா அறபுதக்காட்சியடி

சோதிமலையொன்று தோன்றிறறதிலொரு

வீதியுண்டாசுதடி அமமா

வீதியுண்டாசுதடி

ஆணிப

வீதியில்செனறேனவ வீதிநடுவொரு
மேடையிருந்ததடி அம்மா
மேடையிருந்ததடி

ஆ

மேடையிலேற்றேன மேடைமேலங்கொரு
கூடமிருந்ததடி அம்மா
கூடமிருந்ததடி

ஆ

கூடத்தைநாடவக கூடமேலேழ்நிலை
மாடமிருந்ததடி அம்மா
மாடமிருந்ததடி

ஆ

ஏழ்நிலைக்குளஞ் சிருந்தவதிசயம்
என்னென்றுசொல்வனடி அம்மா
என்னென்றுசொல்வனடி

ஆ

ஓநிலைதன்னி லொளிரமுததுவெண்மதி
சோநிலமாச்சுதடி அம்மா
சோநிலமாச்சுதடி

ஆ

பாரோநிலையிற கருநீலஞ்செய்ய
பவளமதாச்சுதடி அம்மா
பவளமதாச்சுதடி

ஆ

மறறோநிலையில் மரகதப்பச்சைசெம்
மாணிககமாச்சுதடி அம்மா
மாணிககமாச்சுதடி

ஆ

பின்னோநிலையில் பெருமுத்துவச்சிரப
போமணியாச்சுதடி அம்மா
போமணியாச்சுதடி

ஆ

வேறோநிலையில் மிகும்பவளத்திரள்
வெண்மணியாச்சுதடி அம்மா
வெண்மணியாச்சுதடி

ஆ

புகலோநிலையிற பொருந்தியபனமணி
பொனமணியாச்சுதடி அம்மா
பொனமணியாச்சுதடி

ஆ

பகியோரநிலையிற பகாமணியெல்லாம

படிகமாச்சுதடி அமமா

படிகமாச்சுதடி

ஆ

பொற்றம்பலகண்டேறுமபோதுநானகண்ட

புதுமையெனசொல்வேனடி அமமா

புதுமையெனசொல்வேனடி

ஆ

ஏறுமபோதங்கே யெதிரந்தவகைசொல

வென்னளவல்லவடி அமமா

வென்னளவல்லவடி

ஆ

ஆங்காங்கேசுதகிக ளாயிரமாயிர

மாகவந்தாராகளடி அமமா

ஆகவந்தாராகளடி

ஆ

வந்தமயக்க மயங்காமலநானாளு

வல்லபம்பெற்றேனடி அமமா

வல்லபம்பெற்றேனடி

ஆ

வல்லபத்தாலந்த மாதம்பத்தேறி

மணிமுடிகண்டேனடி அமமா

மணிமுடிகண்டேனடி

ஆ

மணிமுடிமேலேலேரா கொடுமுடிநிறது

மற்றதுகண்டேனடி அமமா

மற்றதுகண்டேனடி

ஆ

கொடிமுடிமேலாயிரதெட்டு மாற்றபபொற

கோயிலிருந்ததடி அமமா

கோயிலிருந்ததடி

ஆ

கோயிலைகண்டங்கே கோபுரவாயிலிற

கூசாதுசென்றேனடி அமமா

கூசாதுசென்றேனடி

ஆ

கோபுரவாயிலுட சித்திகளசித்தாகள

கோடிபலகோடியடி அமமா

கோடிபலகோடியடி

ஆ

ஆங்கவாவண்ணபவெவவண்ணமசெவவண்ணமுன

ஐவண்ணமாகுமடி அமமா

ஐவண்ணமாகுமடி

ஆ

அங்கவரெல்லாமிங் காரிவரென்னவு

மபப-லேசென்றேனடி அமமா

அபபாலேசென்றேனடி

ஆ

அபபாலேசென்றேனங் கோரதிருவாயிலில

ஐவரிருநதாரடி அமமா

ஐவரிருநதாரடி

ஆ

மற்றவாநின்ற வழிகாட்டமேலோ

மணிவாயிலுறறேனடி அமமா

மணிவாயிலுறறேனடி

ஆ

எண்ணுமவவாயிலில பெண்ணோடாணக

விருவரிருநதாரடி அமமா

விருவரிருநதாரடி

ஆ

அங்கவாகாட்ட வணுகித்திருவாயில்

அனபொடுகண்டேனடி அமமா

அனபொடுகண்டேனடி

ஆ

அத்திருவாயிலி லானந்தவல்லியென

அமமையிருநதாளடி அமமா

அமமையிருநதாளடி

ஆ

அமமையைக்கண்டே நவனநுளகொண்டேன்

அமுதமுமுண்டேனடி அமமா

அமுதமுமுண்டேனடி

ஆ

தாங்குளவளருள-லேநடராஜா

சநநிதிகண்டேனடி அமமா

சநநிதிகண்டேனடி

ஆ

சநநிதியிறசென்று நானபெற்றறபேறது

சாமியறிவாரடி அமமா

சாமியறிவாரடி

ஆணிப்

ஆணிப்பொன்னமபவததே கண்டகாட்சிகள்

அறபுதக்காட்சியடி அமமா அறபுதக்காட்சியடி

திருச்சிறுமபலம்

இராகம-எ துருலகாமபோதி-அடதாளம்

வானத்தினமீது மயிலாடக கண்டேன

மயிலுயிலாசசுதடி அககச்சி

மயிலுயிலாசசுதடி

துள்ளலைவிட்டுத் தொடங்கி னென்ப னறும்

வள்ளலைக்கண்டேனடி அககச்சி

வள்ளலைக்கண்டேனடி

சாதிசமயசு சமுககைவிட்டன நூட

சோதியைக்கண்டேனடி அககச்சி

சோதியைக்கண்டேனடி

பொயையொழித்துப் புறப்பாட்டினமன்றெ

ஐவரைக்கண்டேனடி அககச்சி

ஐவரைக்கண்டேனடி

திருச்சிறுமபலம்

எழுததறியும் பெருமான்மாலே

கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிறுமபலம்

சிறந்தையங்கித தியங்குகின்றநாயேனை

முந்தைவின்தொலைத்துன் மொய்கழறகாளாககாதே

நிறந்தயுற்றேரயா ளிகழவைத்தநீதியதோ

வெந்தைநீயொற்றி யெழுததறியும்பெருமானே. 1

வததனைவனெனெஞ்சுகனை வஞ்சகனைவனபிணிகொள
 பிததனைவீனாடபே கஞ்சுப பேயனைநாயே
 முததனையாயுறையுற புளறிததடகாளாகக
 வெததனைநாப செலலு மெழுததறியுமபெருமானே. 2
 நன்னெறிஞ்சுபாதமை நாடிடவுகின்புழிநகரு
 மெனநெறியையசேராதிடவுஞ்செய்தா யெனகருன
 முன்னறியேனபினன்றியெனமுடனெனகைமாறிங்
 கென்னறியேனயா வெழுததறியுமபெருமானே. 3
 பைபபிடியுங்கண்ணா மயலுழககசெயவாயோ
 பைபபடியவுறைய கழலகருதசெயவாயோ
 விபபடியுமபெருபடியேன நன்னறியேனகைமாறிங்
 மெபபடியோவையா வெழுததறியுமபெருமானே. 4

நிலலாவுடம்பை நிலையெனநேருகுகும
 பொலலாதநெஞ்சுப புலையேனவிவவுகிற
 சொலலையனையோமற சொலவுறறியுமலல
 வெலலாமறிவா யெழுததறியுமபெருமானே. 5

திதறியேனகணவுஞ் செயவேனவீனாடபோகரும
 வாதறிவெனவஞ்சுகனைவலவினையே சவாயமையி
 லேன, சூதறியேனமாலயனுஞ்சொல்லரியினபெரு
 மை, யாதறியேனயா வெழுததறியுமபெருமானே. 6

மாருதவனபிணியான மாழாழந்துநெஞ்சயாநதே
 கூருததுனபக கொடுங்கடற்குளவீழநகபடியே
 னுருதரறியேழு கினநேறனினசெனியி
 லேருதோவையா வெழுததறியுமபெருமானே. 7

உண்ணாடுமவலவினையா லோயாபபிணியுழநது
 புண்ணுகநெஞ்சம புழுங்குகினநேறனபுண்ணியனே
 கண்ணாளவுறைய கருணையெனககளிகக
 வெண்ணையோவையா வெழுததறியுமபெருமானே. 8

யுன்செயகைமாருப புலைமடங்கையர்தம்
வன்செயகையாலே மயங்குகினறவஞ்சுகனேன்
கொன்செயகைமாருத சுற்றவைவருவானே
வென்செயவேனையா வெழுததறியும்பெருமானே. 9

சங்குடையான ருபவையான ருணமுடியுங்
காண்பரிதாங், கொங்குடையகொன்றைகுளிராசுடையாய்
கோதையொரு, பங்குடைய யெழுமுதம்
பாராதுகளளிவிடா, வெங்குடைவேனையா வெழுத
தறியும்பெருமானே 10

மன்றினிடைநடஞ்செய மாணிக்கமாம்பலையே
வென்றிமழுககையுடைய விததகனையென்றென்று
கன்றினயாந்தழுமென கண்ணீர்ததுடைத்தருளு
வென்றவருவா யெழுததறியும்பெருமானே. 11

மன்னளவிற சோதிமணிபோல வாயமாதவத
தோர, தென்னளவுமவேணிச சிவனையெனவொருக
காற, சொன்னளவிற சொன்னவாதந் துன்பொழி
ப்பா யென்பரது, வென்னளவிறகாரணை நெழுத
தறியும் பெருமானே. 12

மின்போலவா ரிசையிவ்வெ வெம்புகின்றென
னாலுந், தன்போலவாயென்னின்ற தாய்போலவாய
சாரந்தரையாப, பொன்போலவாய நின்னருளிப்
போகடியென பெற்றவனே, வென்போலவ ரிலலை
யெழுததறியும் பெருமானே. 13

பூமாந்தரவண்டெவ்நின் பொன்ன நனைப்புண
னியாக, டாமாந்தினவெடிகீழ் சாரந்தினருரை
யோநாந், காந்தகாரபெறுவவளஞ் சங்குணமுடி
யோமாந்தென்றறி யெழுததறியும்பெருமானே. 14

பன்னருமிப்பாந்தையிற பாடுமுறைபாதகனேன்
றுன்னியநின்பொன்னடியைச் சூழாதேனயிடினும
புன்னிகனோனகுற்றம் பொறுக்கப்பொறுப்புனக்கே
யென்னருமை ததாயநீ யெழுததறியும்பெருமானே.

வீட்டுக்கடங்கா வினையுடற்பிள்ளையெனத்
தேடுக்கடங்காத தீமனத்தாலாநதுயரம்
பாட்டுக்கடங்காநின் பதகாடிப்புகழ்போ
லேட்டுக்கடங்கா வெழுததறியுமபெருமானே. 16

பன்னுமனத்தாற் பரிசிழந்தபாதகனென
றுன்னுமலவெங்கதிர்நன சூழ்கின்றசோனையின
னின்னருணர்வெட்டு நிலைலங்கிவாடுகின்றே
னின்னுமறியாயோ வெழுததறியுமபெருமானே. 17

கலலைநிகராங்ஙனைய மனம்போங்காநெரியிற்
புலலைமதிதையோமம் பூவிழந்தபொய்யடியே
னெலலைப்படுகின்றவொரு வேதநதனக்கோ
ரெலலையே நெழுததறியுமபெருமானே. 18

பொன்னைமதிதையாநின் பொன்னடியைப்போற்
கன்னிகருநெஞ்சாற் கலங்குகின்றகைகவனே [ருத
னின்னலுழுகின்ற வேழைகட்டுமேழைகண்டா
யென்னவிடாதே யெழுததறியுமபெருமானே. 19

மாசுவரேயென்னு மலக்கடலிலவீழ்ந்ததுலகோ
ராசுவரேவென்ன வலையேனையாளாயேல
கூசுவரேகைக்கொட்டிக் கூடிச்சிரித்தடியா
ரேசுவரேயொற்றி யெழுததறியுமபெருமானே. 20

ஊர்சொல்லென போசொல்லே னுததறின
நின்றிருந்தான், சோசொல்லேனென்றன சோசகா
தகற்றுலையே, னோசொலமாயுன்றனகூ நீதியி
தலலவென்றே, யாசொலவாயையா, வெழுததறி
யுமபெருமானே. 21

நீக்கமிலாமெய்யடியா நேசமிலாப்பொய்யடியே
னூக்கமிலாநெஞ்சத்தி னோட்டலகச்செயவாயே
னூக்கமிலாவானந்தத னூக்கமன்றிமற்றுமிங்கோ
ரேக்கமிலேனொற்றி யெழுததறியுமபெருமானே. 22

போகின்றவஞ்சரைப்போக்கிருன்றன்பொன்னடித
ளாகின்றமேலே ரடிவழுததநாயேற்குப் [தா
பாகின்றனிச்சுவையிற பாங்காநின்னருளை
யீகின்றதென்ற வெழுததறியுமபெருமானே. 23

ஊழையகற்ற வுளவறியாபெரியபணிவன
பீழைநாநாமைப் பெறுதமபனங்கொடிய
தாழைபெனவெண்ணி பென்னிததாளிவிட்டாலென
னேழைநாநெற்றி யெழுததறியுமபெருமானே. 24

படுக்கமுடியப் பல விருட்டிச்சென்று னம்ப
கடுக்கமுடியாபபுலனாற உட்டிச்சுமக்கலவத
தொடுக்கமுடியாத துன்பச்சுமைப்பயிளி
யெடுக்கமுடியாதே பெழுததறியுமபெருமானே. 25

முள்ளளவுநெஞ்சமுழுப் புலைபமாதாகளாங்
களள்ளவுநாயிற கடைபபட்டவென்றனக்கு
வள்ளளவுமனபருக குகவுமுன்றாட உனபொருசிற
றெள்ளளவுமுண்டோ வெழுதத தறியுமபெருமானே.

பண்ணமுடியாப் பரிந்துகொண்டிவவுலசி
ண்ணணமுடியா நலந்ருதிவாங்கினறே
னுண்ணமுடியா வழுத முன்னையன்றிவவவாகு
மெண்ணமுடியாதே பெழுததறியுமபெருமானே. 27

வெங்கொளித கொளபொன்மவினையாலவெ சூழையன
மங்கொளிகொண்காதுனனை யழைததழுதுவாங்கினறே
னிங்கொளிகொஞ்சமுண்ட வெண்ணருணாயப்பாரீ
ளங்கொளித்தாயியாற்றி எழுததறியுமபெருமானே.

பித்தனைக்குகூரம்ப பெருமபேயமயக்குமயல
வித்தனைததாய்வானம பொயவீறுபழக்க நுகிங்
கொத்தனைததாய்வஞ்சங் கொலை முதலாயவங்க
ளித்தனைக்குகூரனகா ணெழுததறியுமபெருமானே.

ஒலலையேநஞ்சனைதது முண்டதயாநிதிநீ
யலலையோநனநிங் கயாலேனமுனவநதொந்சொற
சொலலையோவொறநியூர் தாயதிருக்கோயிலுண்
யிலலையோவையா யெழுததறியுமெபருமானே. 30

நினையுடையாயநீயனந் தேடிவெங்குமிலலாதாய
மனையுடையாமக்கனெனும் வாழ்க்கையிடைபட்டவமே
யுனையுடையானென்றிங் கெனையாளவதுனகடனே
எனையுடையாயயொற்றியெழுததறியுமெபருமானே.

திருமுல்லை வாயின திருவிண்ணப்பம்

—

கலிவிருத்தம்

தாயினமேவிய அறப்படிமுலலை
வாயினமேவிய அறமணியேயுனறன
கோயின்மேவிநின் கோமலாகதாடொழா
தேயினமேவியிருநகன என்னையே. 1

திலலைவாயுந செழுங்கலியேதிரு
முலலைவாயின முதறசிவமூரத்தியே
தொலலையேயுனறன தாயதிருக்கோயிலி
எனலலைசேவின நெததவஞ்செயததே 2

வளங்கொளுமுலலை வாயிலினமேவிய
குளங்கொளுங்கட குருமணியேயுனை
யுளங்கொளுப்படி யுன்றிருக்கோயிலுக்
களங்கொணெஞ்சினன கண்டதுங்கண்டதே.

மலைவிலாமுலலை வாயிலினமேவிய
விலையிலாமணியே விளக்கேசுற்றுங்

பொலையிலாதவர் கூடுநின்கோயிலின
தலைநிலாவத தவமென்கொலசெயவதே. 4

சோசிறகஞநஞ முலலைவாயிலி
லோகிறகஞ மியனமணியேகொன்றைத
தாசிறகஞ சடைக்கணியேயுன்ற
னூர்சிறக்கவுறுவ தெவவண்ணமே. 5

சோகொளபொயகைத திருமுலலைவாயிலிற
பாறகொளவண்ணப பாஞ்சுடவேவிடை
மேற்கொளசங்கர னேவிமலாவுன்றன
சாறகொளனப கலங்குதன்னறதோ 6

வண்ணமாமுலலை வாயிலினமேவிய
வண்ணலைபமு தேயரசேநுகற
கண்ணனைபுனைக காணவந்தோராகெலா
நண்ணந்துயர் நல்குதன்னறதோ. 7

பண்ணிநீனுங்கி வளாமுலலைவாயில வாழ
பண்ணுணமா மணியேகருப்பேயுனை
பெண்ணுமனப ரிழிவடைந்தாலது
பண்ணுநினனருள பாரிடைவாழகுவ. 8

தீதிலாதிரு முலலைவாயிலவாழ
கோதிலாத குணப்பெருங்குன்றமே
வாதிலாதுனை வாழதகவந்தோராகமை
யேதிலாரென றிருப்பதுமென்கொலோ. 9

தேசுலாவிய சோமுலலைவாயிலவாழ
மாசிலாமணியே மருந்தேசறறுங்
கூசிடாமணின கோயிலவந்துனபுகழ்
பேசிடாதபிழை பொறுததாளவையே. 10

நடேசா கும்மி.

பல்லவி.

குமமியடிப்பெண்கள் குமமியடி
கொங்கைக்குலங்கவே குமமியடி

அநுபலவி

நமமையா நாமபெண்ணைமபலவாணனை
நாடிகுமமியடியுங் கடிபதமபாடிகுமமியடியுங்கடி

சரணங்கள்.

காமமகற்றிய தூயனடி சிவ
காமசௌந்தரி நேயனடி
மாமறையோதசெவ வாயனடி மணி
மனறெனுஞான காயனடி. 1

ஆனந்ததாண்ட வ ராஜனடி நமை
யாடகொண்டநுளிய தேஜனடி
வானந்தமாமலை மாங்கைமகிழ்வடி
வாளனடிமண வாளனடி. 2

கலைகனிவிகுஞ சுததனடி முடி
கங்கைக்கருளிய கா ததனடி
திலைசிதம்பர சிததனடி தேவ
சிங்கபடியுயர தங்கபடி. 3

பெண்ணொருபாலவை தத மாதனடி சிறு
பிள்ளைகற்கொண்ட பித்தனடி
மணலினிநமக்கருள அததனடி மிக
நல்லனடி யெல்லாப வல்லனடி. 4

அமபலாதாடலசெய பையனடி யனப
ரணபுககெளிதரு மெய்யனடி
துபளாமுணிககனி தூயனடிசுயரு
சோதியடிபாரு சோதியடி. 5

திருச்சிறற்றமபலம.

சிவநாமாவளித்திரட்டு முற்றிறறு.

உ

சிவமயம்

சிவபோகசாரம்

அடிகள் வணக்கம்.

சித்திதருநாதன மெனகமலைவாழநாதன
பத்திதருநாதன பரநாதன—முத்திப
பெருநாதனஞானப பிரகாசனுண்மை
தருநாதனங்குரு நாதன.

1

அருவுமுருவுமரு வருவமலலா
வொருவனுயிராகுயிரா யோங்கித—திருவார
கமலைவருஞானப பிரகாசனெனவந்தே
யமலபதந்தந்தென பாண்டான

2

ஆற்றிவா தீதிவழி யார ர்வாசித்திமுத்தி
யாரறிவாரநற்றவங்க ளனபினததும்—பாவெவாகு
கதனகமலையிலவாழ ஞானபாகாசனெனு [ங்
மத்தனெனபோல வந்திலனால.

3

அரியயறகுமு னா ளடிமுடியங்காண்ப
பெரியவனேவந்த பிறந்த—அரியம
பெருக்கினருனஞான பாகாச னகி
யிருக்கின்றன ஞானினறு,

4

கண்டேனிப்பாகங் கழிந்தேனமுதைமுகந்
துண்டேனசுகானந்தத்துள்ளிருந்தேன—வண்டிமிர்
தேனைப்பொழிகமலைச் செங்கமலப்பொறபாத [காத
ஞானபாகாசனையே நான். 5

உள்ளிருந்தேயென்றுமுணர்த்துகினுங்கண்டிலரென்
றுளஞாயுறபு மாடேவாமென்று—மெள்ள
நாநுருவாயாநூலவந்தா நமையாண்
டருளபுரிஞானபாகாசன. 6

இருளுதயநீக்கு மிவ்வைப்போலென்னு
ளருளுதயநன்ற யருளி—மருளுதய
மாறறியஞான மாமறையுமாகமுஞ்
சாறறியஞானபாகாசன 7

ஒழியாதபேரினபத துள்ளாவுலகில
விழியாதிருநது வீடவே—யழியாத
பூணசெங்கமலப் பொறபாதாதெனகமலை
யாரணநாயேற கருள். 8

தேருநதூவ்யமுஞ் சிறற்றிவுமபற்றதலுங்
கூடுமபொய்யென்றருளிற கூட்டின—ஒட்டிய
ஞானபாகாசனுயா நறகமலைமாநகர் வாழ்
வானப்பிறையணிந தவன. 9

காணபதுமபொய் கேடபதுமபொய் காரியம்
போலே யிதமாயப, பூணபதுமபொய் யெவகிடத
தும போகமுமபொய்—மாணபாகத, தேற்றறியினம்
வெள்ளமாயத துன்னியென்னுட சம்பந்தன, வீற
றிருப்பதொன்றுமே மெய் 10

பெருதற்கருமை

ஒருமையுடன்சீனருளே" யதி பென றுதாங்க
 லருமையருமை யருமை—பெருமைபிடு
 மாங்காரங்கோபமபிடுமா ன மாசனின
 நீங்காதபோது தானே. 11

தனபெருமையெண்ணுமை தற்போதேயுறதன
 மினபெருமையாஞ்சுகத்தை வேண்டாமை—தனபா
 றுடலைதினமபழிசுத வேரங் குசிவந்தே" னற
 னடலைபிறப்பொழியு நாள். 12

உரையிறந்தா னுனனுமுணா விறந்தா னமாயைத
 திரையிறந்தா றகாண கினறதேவை—வரைபெருக
 வாசிப்பதுநாவால் வாழ்ததுநாடகமாயப
 பூசிப்பதுஞ்சுததப் பொய். 13

பரமரகசியத்தைப் பாழானவாயா
 லீரவுபகலெந்நேர மினறில—குரனெரிய
 கூப்பிடுங்கா னுமோ கோழைமடநெஞ்சேமால
 பூப்பிடுங்காண்ப பொருள். 14

ஒருகோடியாகமங்க ளெல்லாமுணர்ந்தும்
 பெருகுதவஞ்சித்தியெல்லாமபெற்றுங்—குருவருளா
 வைத்தபடியிருக்க மாட்டாதமாந்தாகஞ்சு
 சிசுதசலனமமாந தினம். 15

அன்புமிகவுண்டாயதுலே விவேகமுண்டாயத
 துன்பவினையைத துடைப்பதுண்டா—யின்பந
 தருமபூரணத்துக்கே தாகமுண்டாயோடி
 வருங்காரணாகஞ்ஞமை வை. 16

அறியும பகுதி

உருவையருவை யொளியைவொளியை
யிருளைச்சிவமென றறியாதே—மருளைப்
பறிந் * தறிவிறகண்டிகளைப் பின்னமறவெங்குஞ்
செந்நதபொருட்டானே சிவம். 17

அதிகமாதிகண்ட வறிவாகியெங்குஞ்
சுகமாகியின்ப சுகமாய—சுகம் தீதத
தானநதவெள்ளமதுவாய்ச் சுகதத தயகன
ருனநதமாதியிலா தான 18

இநதவனதகிலெங்கி பெரியுறுநீர்தேனிற்தங்
கநதபலாபபோதவான காலொளிகண்—சநததமு
மததுவிதம் வதுபோலான மாவுமீசனுமாய
முததயிலேசிறகு முடி 19

ஆருறுதத துவமு மாணவமுநீங்கியயி
வேருகநின்றவிடஞ் சொல்லின—மாரு
விருளாயபாவினையற நெங்கும் பதின்ற
பொருளைகாணீயே புணர் 20

நனவாதியநதததி னுஞ்சுகநதனீன்க
கனவாதிபநதததிற கண்டு—நனவாதி
தோற்றிடுமபோதாநதச சுருபங்கண்டவாசுண
மாற்றிடுமவரென்று மலம். 21

தததுவங்களுண்ணித தலைபடுததுக்கொள்ளாதே
பிததுவாங்களுதென்னிற சாற்றககேண்-மெததுஞ்
சுகாரமபமாஞ்சிவததிற ரோயாதமாய
விகாரங்கடததுவ மாமே. 22

அறிவை உண்டதனை எனவும் பாடம்

ஆற்றாதததுவமும மாணவமுமவலவீனயு
நீருகமுததிலை நிறபோககுப—ஃபருகப
பாவிரிததநூலெலலாம பாரததறியிறசித்திலை
யேரானிந்ததபாகி போதும்.

23

உபபிதச விளககப

பாவிமனமபோகாப பரததடையநாளு
நிரவுபகலற்ற விடததே—திரமக [ங
நிலலென்றனகண்டவெலலா தேதிபண்ணிமிமமலமு
கொலலென்றன ஞாநஞ்ஞ.

24

காயகரணமுதனாகிறகுங் காரணநதா
னயவ்ருணமாயையது வென்றற—நாயபொருட
போதனேசெங்கமலப பொறபாதனையெனீ
யேதென்று சொல்லாயினி.

25

என்னையறியவென்றெனன னறிவிலானநதந
தனணைச்சிவமென்றன சந்ததமு—மென்னையுன்னைப்
பாராயைதததவே பாசமென்றனிமமுன்று
மாராயநதவா முத்தராம.

26

எங்குமிருக்கு மறிவுநீயேகமா
யங்கங்குணாதது மறிவுநாம—பொங்கு
மலமறைததனமாயை மயக்கலவிகாப
பலமனைததுங்கனம மலமபா.

27

செங்கமலபபொறபாதன சோபாதவல்லவங்க
ணங்கமலைவாழுகிளியே நாடினே—நங்கையிலாத
தததுவதைக்காட்டியதிற தததுவதைக்காட்டி
யருட்டததுவதைக்க காட்டியதுதான.

28

தேசுசெறிகய லைசசெங்கமலப பொறபாதன்
பேசுதமிழஞானப காசன—பாசனினே
வாட்டிஞனமீட்டிஞன வாராவகையருளைக
காட்டிஞன கூட்டிஞனகாண 29

நானிங்காயநீயங்காய நாட்டமறவைததறபி
னெனங்கேநீயெங்கே நாதாவே—வானெங்கு
மொனருகினறவுணாவு நீயுன்னறிவு
ன்னருகத்தேரானு சுக்நாம. 30

அலைவறற்றருந்தவறிவு நீயாங்கே
நிலைபெற்றற்றருந்த சுருதேய—பலைவற
ற்றருந்தகண்கண்ட யேயிருந்தபடியகதேர
டிருந்ததுவிடப போதுமினி. 31

அககதையிழந்தருளா யவவிடத்தேதோனானு
சுக்கதிலமுந்திவிடச சொன்னான—மகத்தன
சிறப்பாஞ்ஞாதனி வவாழ செங்கமலபொறபாதா
தறபாஞ்ஞானப புகாசன. 32

கிட்டாதவிசுணைக கிட்டியருளபுரிந்த
நிட்டாணுத்திலை விவேல—முட்டா
திருவனனிசோந்தாமாற நேறிபொனபோல
அருமினபபூரண மாவை. 33

வநாதிசுக்ருபியா னடிககீழெனது
மநாதிசுக்ருபியானமா—வநாதி
யிருந்தமலமபோக்கி யிறையருளிஞலே
யிருந்தபடியே கண்டிரு. 34

இறறைவரைககரணத்தோ டிணங்கினையே
யிறறைவரைசசெனமமெடுத்தனையே-யிறறைவரை
துன்பவெள்ளததுள்ளே துனைந்தனையேயிதறநல
வின்பவெள்ளத துள்ளேயிரு. 35

தேகா கிரானல்லவென றிருநதா றசிததமயல
போகாதகெனையோ புண்ணியா—தேகா தி
தன்னளவேயமமயககரு சததியமாயெப்பொழுது
முன்னளவே யிலலைபுணா. 36

ஆளுறுதத்துவநீ யெனற்றிறநீனயே
யாளுறுவகண்ட றிவனாயினே ப—மாளும
லுன்னறிவிலா னநதத தேகாங்கினையேயேயேயேயே
னின்னறிவை விட்ட வவாயநில. 37

மா காபிதாசுற்றமென்று மயங்கினையே
நீதா னறனுவாகி கின்றினையே—யீதெவலா
பொய்யெனற்றிறநீனயே பூணுநதவெள்ள
மெய்யெனற்றிறநீனயே மெய 38

மனையிலவருபோகத்தின மாதாமககளபாச
வினையிலமுநி விட்ட தே—புனையிழந்து
காணுமறகண்டானைக காட்சியறககலந்து
பூணுமலெப்பொழுதும பூண. 39

சுததவததைநாடியிடுஞ் சுததவிராபபகலா
மெததவததை நாடிவிடுவையேற—சுததமததை
தானுயிரணடுதவிராதத சிவா னநத
வா னுவை நீயேவதி. 40

சுததநிலமுனறனகஞ்ச சொலலகதே கெடா ல்லகின
தத்துவங்க ளாளுறுநதானபெருகக—கத்திவெ
லெலாமிழந்தவிட்டேம யதுவாக
நிலலாயதுவே நிலை. 41

நெருப்பெனருல வாயசுடுமோ நெய்பாலேன *கட்டி
கருமபென்றற றிதக்யாகாணீ—கிருப்பமுட
னீபிரமமெனறககாணீ பிரமமாயினையோ
நீபிரமஞ்சறஞரு மானில. 42

ஆககுந்தெரியாத வானந்தவினாவெள்ள
மேற்கொண்டுகொண்டு விடுகுதிலலை—யாராகுந்
தெரியாப்பரப்பிரமஞ் சோககாயுனகஞ்ச
சரியார சிதம்பரிநாதர்.

43

—

ஆநுபூதி நிலை

—

உள்ளங்கரைய வுடலகரையவானந்த
வெள்ளங்கரை புணடுமேலாக—களளமலம
பொயயாகவென்னுட புகுந்தவாறென்கொலோ
வையாதியாக வினோதர்

44

வதேதுசெய்தாலுமே தேவசொன்னாலு
மேதேது சிந்தித்திருந்தாலு—பாதேவா
நின்செயலேயென்று நின்சநுளாலேயுணரி
லெனசெயலே காண்கிலேனே.

45

மான்யாலமெங்கே மன்றந்ததே மரையதனி
லாயசகமெங்கே யழிந்ததோ—சாயமகீற
றங்குபபுருடனெங்கே சச்சிகானந்தவெள்ள
மெங்குமிகக் கோதந்தே

46

நானுஞ்சுகவடிவாய நண்ணினே னின்னருளால
வானுஞ்சுகவடிவாய மன்னிறமே—வானுஞ்
சுகஞ்பமனறுமணந் தோற்றநிலம்போலுன
னதரு மட்டேயது

47

ஈசனடியிலிருக்கையிலே யெங்கெங்கு
மீசனடிதேடியினேததோனே—பேசரிய
பொறபததனசெங்கமலப்பொறபாதனறன் னுடை
நறபததைதக காணுமுன்ன.

48

நறபதஞ்சேராலுரின ஞானபாகாசனெநதை
தறபாஞாஞான வட்டநகாரீன—சொறபனததுங்
காராரமறலியயன கண்ணனுக்குமஞ்சேனை
யாராலுமெனன செயயலம். 49

வெறுமபாழிறபேரினப வெட்டவெளிதனனிற்
குறுமபாளாகாணுக குடலி—னுறுமபாச [ம
மோட்டியெனைவைததனனே யுறறபிப்பஞ்சமெலலா
வாட்டியஞா னப்பிரகாசன. 50

வனறுஞ்சிவததோ டிணைபிரியாதேயறிவாய
நினறபடிதனனை நிககதினன—மனறி
னடமாநிமாஞான ஞானப்பிரகாசன
றிடமாகவென னுள்ளததில. 51

நாதனாதெனகமலை நாயனரெவவுயிரகுகும
போதனாசெங்கமலாப்பொறபாதா—போதமற[னை
வொன்றிரண்டுதானறவே யுணமையிலேகூட்டியெ
யினறறவே வைததுவிட்டாரே 52

நானெஞ்சேநீசேட்டநனமைளலாஞ்சொலலுதற்குக
கன்னெஞ்சமாலயனுங்க ணைதான—வனெனஞ்ச
ரின்னகுறையுணமென னவீசனெ சீரவந்தா
னென்னகுறை சொல்லாவினி. 53

இட்டசனமெங்கே யிதா கிதநதானெங்கே
துட்டசனமெங்கே தொழிலெங்கே—சிட்டருடன்
கூடியிருந்ததெங்கே குன்றசசிவானந்த
நாட்டியதுவா யிருந்தநாள. 54

வாக்குமனக்காயததான வந்தபொருளதகனையும
வாக்குமனக்காயமுடன் மாயுமே—வாக்குமனக
காயமுடனிழந்து காணதிருஞான
ஞேயமி ழந்தநிலை. 55

புசிப்போஞ்சிவபோகம் பூரணபாயெங்கும்
 வாசிப்போமுலக்ல வசியோ—முசிப்பினற் [கீழ்
 வாழ்வோஞ்சிவத்தைபுணர்மா தவா தமபொன்னடிக
 தாழ்வோ மெய்சகாசரி. 56

உபயநிலை

அறிவுநீயெனவற்ற தறிநதுமாயைச
 செறவுநானெனநென்று சோந்தா—லறிவு
 தெரிந்தடுமோவினபசுகஞ் சோந்தடுமோநினனைப
 பிரிந்தடுமோ செனமபபிணி. 57

அரணங்கடாமெரிததவத தரேயென்னுட்
 கரணங்கடோட்டுங் வகைகாட்டோ—கரணங்க
 ணீய துவாயநிலலாமனின னற்றைவககண்டருளிற
 போயதுவாய நினறுவிடப்போம். 58

தானல்லாதததனை யுந தானென்னுழலாமற
 றுனெல்லாமாயத னுட்டாககாமற—ருனெல்லா
 மானோமெனுமபோகததாக காமலீசனிடத
 காளுனே யாயினவனாம். 59

தேசநாமெனநென்று செபபுவிரிதில்வரும
 போகநாமென்று புலமபுவிரி—நோக
 வருந்தவிரிதில்வரும மாருதவ்வினம
 பொருநதுநீரெப்படி நீர்போம். 60

தனையிழந்திடத்தே தனேகசுகவடிவா
 யின்னபடியென்றறியா வெங்கோனுப—பின்னமற
 நின்றநிலைதா னுந்தெரியாதே நின்றவாகட
 கனரோபிறப பறுககலாம் 61

உனனாதேபறமுதுனாயாகே யொன்றியதி
 னினனாமமிலலை நிகழாதே—பனனாட
 பறையிறந்தநிறகுப் பயனனைந்தாரநெஞ்சிற
 றெறயுறந்து நிறகுஞ்சிவம். 62

ஆளுளறிந்தது நாமறிவறிந்தேயாங்குட
 மொருளறிந்தது தானடங்கிப்போத—விருளகல
 னிமமாதிறந்ததுவிகற்ப மறவொன்றாகிச
 சுமமா விருககைசுகா. 63

செறியுந்தனுவாதி சொந்தறிந்தநின்ற
 வறிவையறிவாலறிந்தே—பறிவிழந்த
 நன்றாசுகானந்த நீநிலைவேறி
 சென்றாசுகங்கிடையாதே. 64

தததுவதைவிட்டருளி நானல்லதுதனனுழைப்பின
 பெததுஞ்சுகத்தின மிகவுழந்திச—சுததமா
 யொன்றாகிநின்றவுணாவு மொழிந்தககா
 லனனேசிவ போகமாம். 65

சுட்டறிவுகெட்டசுகா தீதவுண்மையிலே
 விட்டகலகென்றுப் பிரவுவோ—ரிட்டமுடன
 யோகசமாக்கஞ் முடபுறமாபழசைகஞ்
 பாகநினையாபவம் 66

நின்னறிவிலயாநொளித்தது நீயாகிநின்றதுபோ
 லென்னறிவீனீயொளித்தே யானாகி—யெநநாளு
 நிறகவிலையாமாகி னினசன்னமபோககுதறகுச
 கறகவல்ல தேதமிலலைகாண. 67

இன்பசுகத்தாளளே யிருக்கலாமெப்போதுந்
 துன்பவீனியுண்ணைத கொடாரது—வன்பா
 மருட்டேகமாயடங்கி மாயமனெஞ்சே
 யருட்டேகமாயடக்குவாய். 68

கேகமறநதுதிருவருளாய நினறசிவ
போகமவினையப புணாநெஞ்சே—நோக
வருந்தாதறவினையால உடாமறறுனப
மருந்தாமனீ பிறவாமல.

69

பூதாதிபாசமனரே 1 பூரணநதமனரே
பேசமலநமமுட பிரானனரே—வாதனைகள்
வீட்டாறசுகமனரேவெனறுணர்விலவேண்டுவதுங்
கெட்டாற பிறப்புசுகெடும.

70

அழுந்தாதேபாசத தநுதினமுமையோ
விழுந்தாலெழுந்திருக்க வேண்டுஞ்—செழுமபாகை
மீறித்தருமிர தவீட்டினப மாமலைமே
லேறித்தருமபலா 2 மே.

71

என்றுஞ்சன்னகதிடாக கடலிலேழுழுகி
பொன்றுமனமே புனக்கோபுததிகே—ணன்று
தனிச்சங்கஞ்சேராமற றறபனைச்சேரி
லினிச்சங்கஞ் சேராதிரு.

72

பணிபறுதலை

அவரவருக்குள்ளபடி யீசனாளுலே
அவரவரைக்கொண்டியறறுமா னு—லவரவரை
நல்லாபொல்லாரென்று நாடுவதனெனஞ்சமே
யெல்லாஞ்சிவனசெய லென்றெண.

73

எங்கேநடத்துமோ வெங்கேகிடத்துமோ
வெங்கேயிருத்ததுமோ வென்றறியேன—கங்கைமதி
சூடினான்றிலையிலே தொந்தோமெனநினறுநட
மாடினெனங்கோ னருள.

74

1 பரணநதமெனறும பாடல 2 ஏ - விஞ.

போகபபுவனமபொருநதுமிட மெங்கெங்குந
தேகங்கரணநதிரியுமே—யாகிலது
தனணையெனறுதனியாதே நெஞ்சயே
நினணையேகண்டருளி லில. 75

எதேதுசெய்திடினு மேனேதுபேசிடினு
மேனேதுசெய்திடினு—மாந்தவன
காட்டிடுவதனவருடகண்ணவிட்டுநீங்கது
நாட்டமதுவாயநட 76

எடுத்தவுடற்கேயந்தகனமமெப்போதுமுடநும
விடுத்தவிட்டோ மெனபாவிழலா—விடுத்த
தத்துவனறேயைந்து மலமாறுறுந்தத
விகத்துவனறேயைந்து துறவெனபேம. 77

எவவுயிருங்காககலோ ரீசனுண்டோ விலலையோ
வெவவுயிருமொருவாலலையோ—வெளவிப
பொருளுவதுநெஞ்சே புழங்குவதுமேவண்டாம
வருளுவதுநதானேவரும 78

முப்பதுஞ்சென்றால விடியமுப்பதுஞ்சென்றாலிருளு
மப்படியேயதுமறி நெஞ்சே—பெப்போது
மாங்காலமவவினையு மாருமதுதொலைந்து
போங்காலமெவவினையு போம. 79

ஆவலுறருஞ்சுகலதாவதுவு மாங்கவலே
கேவலத்தினமுழுகிக கிடப்பதுவு—நாவாற்ற
லிலலாசசுகத்திடுப்பதுவு மிடமுன்று
மில்லாசசெய மெனநரு. 80

பாசஞ்சு முயிரோதஞ்சுப பற்றறியா
வீசனிரண்டு மிணைதகாட்டிப—பூசலென்றுஞ
செயபவனேதான திருமபியருளசெய்யாம
லுயபவாகளுண்டோ வுன. 81

முற்றினபமாபநுளின் மூழ்குவதுபோகமிது
 சிறற்றினபமா மநுளிற சோக்வது—முற்றிச
 சநிந்தானனெனஞ்சே யகிலாண்ட மெங்குஞ்
 தெளிந்தனசெயலே தெளி. 82

என்னிடத்தி னினசெயலே யிலலையென்றால்
 யதுறினு, நின்னிடத்தில யானவேண்ட நிசச
 யமே—என்னிடத்தி, லினமையுயிராகுயிர நீயினமை
 யிநுந்தியற்றி, னன்னமை நெயை நகேத்துவே நன
 நாயபெரியரென்னுமரை நட்டாதடகருமவா
 தாயபெரியரென்று மறைசாற்றியிடு—நாயபெரிய
 ரென்பராசிறியரிவரலா லிவவுலகிற
 னுன்பராசுமப்பராகள சொல. 84

பட்டமாங்காயங் கலைமீனததுங்கறறாலுங்
 கட்டமாசித்தி யடைந்தாலு—மிட்டம
 பரமசுகமே பதியாதபோது
 திரமேசுகமே தெளி. 85

மனவாக்குக்காயமுயிர மண்ணியசைப்பா னு
 மனமா திபோக மளிப்பா னு—நனவாதி
 கூட்டிவிடுவா னுமுகதிகூட்டிடு வானுமபிறப்பி
 லாட்டிவிடுவா னு மரன. 86

முன்னனினைக்கீடாமுதலவ னருணமைக்கொண்
 டென்னனினைசெயய வியற்றுமோ—கின்னனினை
 செயவோந்தவிரவோந்திரிவே மிருப்போமிங்
 குயவோமெனும வகையேது. 87

ஊட்டுமவினையிருந்தா னுனஞ்ணை யுன்பததைப
 பூட்டிப்பிடித்ததுப புசிகுருங்—கேட்டுத
 திரியாதேவந்துதிலலைத தெயவமேயென்றென
 றெரியாத நெஞ்சேயிரு. 88

என்னதென்று நின்செயலே யென்றற்றதால
யானவிரும்பி, என்னவென்று வாயதிறப்பேன்ச
னே—யின்னமின்ன, மெப்படிபோநாயேனை யீடே
ற்ற வேண்டுமுனக கப்படியே யெய்தருளுவாய். 89

வனமைபுரிகா யமரப்பாவை தன்னையான [மை
கனமமெனுஞ் சூததிததா றகட்டியே—நனமைதின
யாடடுவதுநாடாதறிவிலா தஞ்செயலாய
நாடடுதலபோ லுண்டோநக 90

ஆற்றுவததுவமுபாணவமு நீங்கிவுயிரி
பேருகவனந்தப பெற்றாலு —பேருகப
பாத்திருப்பதன்றியே பாழாநகனமத்தை
நீத்திருக்கலாரோ நிலத 91

ஆனசுக்குகததமுந துகி னுஞானிகடாம [கு
யா னெனதென்றெண்ணி யிமைநதிடனுந — தானதற
வேற்றென்றநளால 1 விளையமாயககாணிலொன்று
மேருமோ கனம நிலை. 92

சததுருஷமிததுருஷந தாயணியிலேவறிலலை
சததுருஷமிததுருஷந கனனெஞ்சே—பெததமலம
வீட்டுப்படிசுஞநிலைவுக கீடுனைததனுமோ
டாட்டுஞ்சிவ னென்றறி. 93

இன்னவீனையின்னதலத்தின்னபொழு 2 தின்னபடி
யின்னதனலெயது மெனவறிநகே—யன்னவீனை
யன்னதலத்தின்னபொழு தன்னபடியன்னதனற
பின்னமறககூட்டும பிரான. 94

அன்றேயநாதியமைததபடி யல்லாதொன
றின்றேபுதிதா யிமையுமோ—வென்னுஞ்
சலியாதியற்றுவான றனனையேநோக்கி
மெலியா திருதது விடு. 95

1 விளையம் - நீக்கம் 2 இன்னதன லின்னபடியாய்ப
பொருந்து மென்றமைததே யெனவும பாடம்

ஆர்பெரியாசிறியார நூறவாரபகஞா
சீர்பெரியரானந்த சிறசெந்நபா—போபெரிய
மெங்கெங்குநதா மாயிருந்த சடசிததனைத்து
மங்கங்கியற்றுவ காணல.

96

நன்கருததேசெனகமலை ஞானப்பிரகாசனை [ததே
யென்கருததேயுன்கருதசெந் நெண்ணா—லுன்கரு
யென்கருததென நெண்ணியெய்னபட்டதுனபடெ
முன்கருததே தீரவறியும. [வா

அமைததவினைககீடா வது தினமுஞ்செயவ [சூரியா
திமைப்பொழுதுப வீண்செயலொன்றிலை—யுபைக்
னெல்லா மறநதொங்கியற்றுவதுந சன்னடிமை
வல்லாராதமக குணர்த்துவான.

98

களளவரனைகருணையுட னென்னறிவி
லுள்ளசுகந்தநது விடவொண்ணுகோ—மெள்ள
வருகதுவதுநதீவினையில வாட்டுவதநானம
மொருததுவது மேனருனபுகல.

99

கேளாதெனைமலததீற கிடடியெந்ததாளாககி
மீளாதளித்தபர வீட்டிலெனை—பாள
வுண்கருப்பொறியே வுனைத தொடரநதாலென்ன
வெனக்குப்பொறியோ வினி.

100

சுமமாதனுவருமோசுமமா பிணிவருமோ
சுமமாவருமோ சுகதுக்க—நமமானமுன
செயதவினைககீடாச்சிவனருள செயவிபபீதெனரு
லெயதவினை நாடியிரு.

101

பொல்லாததீவினையிற் போகார்களபோனா
மெல்லாஞ்சிவன்செயலேயென்றிருப்பா—நல்லா க
ணற்றுங்கமலையிலவாழ ஞானபரகாசனருள
சற்றும் பிரியாதவர்.

102

கூட்டுவதுகூட்டிப்பிரிப்பதுவு மொன்றென்றை
யாட்டுவதுமாட்டி யடக்குவதுங்—கூட்டுவதுங்
காட்டிமறைப்பதுவங் கண்ணுதலோன்முன்னமைத்த
வேட்டினப்படி யென்றிரு. 103

உள்ளதுதானபோமோ பற்றலலாததுவருமோ
பள்ளமேவெள்ளம் பரவாதோ—கள்ளமாய்ப
பித்துப்போலேபிதற்று பேதைமட்டுஞ்சுமே
செத்துப்போனோனோ சிவன். 104

ஈசனபலகீனனென்றககா லாலயத்தின்
மோசமவந்ததென்று மொழியலா—மீசனே
யாக்குவதுமாகி யழிப்பதுவுநதானோ
னோக்குவதெனயாம் பிறரைநொந்து. 105

தேசஞ்சிவாலயங்கள் சேரவலையவொரு
மோசமவந்ததையோ முதலவனே—தேசத்து
பன்னவெறுப்பேனோ வருகின்றையபூட்டுவிககு
முன்னவெறுப்பேனோ வுரை 106

துறவின பகுதி

தூரத்திடுன்னையாசைதொடராமலென்றும்
விரத்தியினாலாகவததை விட்டுப்—பரகதிலன்பு
செய்யடாசெய்யடா சோதிப்பிரிப்பஞ்சமெல்லாம்
பொய்யடாபொய்யடா பொய். 107

அனைத்துலகுநம்பா வறுக்கிரகம்பெற்றே
னனைத்துலகுநாப வசமாய் யெ-னனைத்துலகுங்[பங்
கொண்டாடினெனையினைக் கொத்தறுத்துப்பேரின
கண்டாடினனோரு கதி. 108

அறிவிழநகரின் றசுக வானந்ததுளே
குறிபிழந்துகின்று குலாவிப—பிரியா
திறந்தார்பிறப்பறுமோ விசைசமால் கொண்டு
திரிந்தாற்பிறப்பறுமோ செப்பு. 109

எததிசையுமெவவுலகு மெததொழிலுமெப்பயனு
 நித்திபமெனெறெண்ணி நிலையாதே—புத்தியிற்றை
 கண்ணாடியிறேனறி மாயநதுவிடுங்காணிவற்றைக
 கண்ணாடியிற கனவிறகாண். 110

எததனைதானகற்றாலு மெததனைதான்கேட்டாலு
 மெததனைசாதித்தாலு மினபறா—சித்தமே
 மெய்யாகத்தோனறிவிடு முலகவாழ்வனைத்தும்
 பொய்யாகத்தோனறாதபோது. 111

மின்போலத்தோனறிவிடு முலகவாழ்வனைத்து
 மனப்பாலிகரடி மெனெறெண்ணுவாரா—தனபோக
 மிலலாசிவபோக மெனறுமருந்தியிடு
 நலலாதிற்றமது வென்றா 112

தேரமூடே காணிசீர் வரிசைசாதியெனு
 மாசையாடுஞ்சே யலையாதே—நேசப
 பொருப்பாணைநினன்றிவிற போகஞுவாவற
 ற்ருப்பாணைப்பாத்தே யிரு. 113

ஆகப்பகையாவதன்றிப் பகையுண்டோ
 மோகநதவிரதமுனி வேராகஞுங்—கேக
 னிருவறியாத வீசனருளல்லா
 லொருவரக்கிணையுண்டோ வுரை. 114

அளவிலாசெவ்வத தடைநதா லுமாகத
 தளவிலாசசித்திக ஞுண்டாயு—மளவில்லை
 யாயநதாலுமெனனை சுகரல்லாசிவானந்தம்
 தோயநதார்களன்றோ சுகா. 115

ஆகாதகாரியஞ்செயதாஞ் சுகமுமாங்கதற்றை
 போகாததுசெய பொருந்த—மோகா
 வுரைக்கிலணுவுக்கு முயாநதமாமேரு
 வரைக்குநிகரா மதி. 116

மெய்யில்வருநதுநாம பருத்தறிநதுமூரணமே
மெய்யில்வருமின்ப வினைவறிநது-மைபோ
தெளியாதகென்னநலந தீங்குகுணஞ்சுறறுங்
களிபாததென்ன மயக்கம். 117

ஆகஞ்சிறைச்சாலை யககரணங்காவலாள
போச புவனம் பொருநதுமிட-மேகோ
விகலுடபடுமுயிரகட கீ டேற்றஞ்செய்வா
னகனுகுகிறைவ னான. 118

ஆகிட - நமீதானந ள்-நறி மறறை
யகிடடான'மலலாம நிதத- மகிடடானம்
மெய்யெனற்றிறாமற பூசலததுநெஞ்சமே
மெய்யெனறுழலவதெல்லாம் வீண. 119

நின்னைமதிககினினககதிபா செலவநின்
கின்னைவறிஞனென நீநீனயி னினவிற
சிறியாவறுமைநின் சிநதைபுகவெனறுங்
குறியாவிடுமபைதுக்கங் கேள். 120

அறிவேராப் புகழ்ச்சி

—o—o—o—

அநிககியதைநிதகியமென றுநிகஞ்ஞரமலலா
மனிதநாடனகூடி மருவார-தனிகசிநதது
போனநசுமாஞ்செவகதின் மூழ்கெலகதையறுக
தானநதமா யழுநதுவார. 121

தாக்கமறநதுசதுமறநது தானமறநது
கேகமறநதுட்டமா சிதகிமறந-காமகதின்
வந்ததறியாதிருநதுமாருச சிவானநதஞ்
சந்ததமவாழுவாக கராசரி. 122

உள்ளமலநீங்கியொழியாச சிவானநத
வெள்ளநதுநேநது வினையாடுப-பிள்ளைகா
றிததுவிதமானீநம மாகமபிரிநதோமென
னததுவிதமெண்ணு வானேன். 123

அறிவாயறிவிழப்பி லாகினறவினபச
செறிவாயசசுக மாயதனைம-பிரியா
திருந்தங்கதீதமாமேய்ந்த சிவானந்தம்
பொருநதுவாரமுதகெல்லாம போய. 124

மடவோர பழிப்பு

தனையறியாரீசன றையாரபாச
வினையறியாரானந்த மேவார-தனையறியுஞ்
சிட்டாதமக்கெல்லாததிங் குரைப்பாபொலலாத
துட்டாதமக்குள்ள தொழில். 125

தனனையறியார கலைவனறனையறியார
முன்னைவினையின முடியறியார-பின்னை
குருக்களென்றுமபேரிடடுக கொள்ளுவாராகனையோ
தெருக்கட னிலே சிலா 126

வாயுவெளிதாசையாவற றிருந்தாறபோலென்று
நீயதுவுப பூரணமாய நிறகவே-காயங்க
குள்ளுள்ளிள தானசிவமென றுற்றுப்பாரப்பாராசி
பொள்ளவாலவான பாரப்பாரபொல. 127

கறகரிட பபப டுமிக்கற்ற வெல்ல நுகற்றவாரபா
றாகக்கமிட்டுநாயபோலச சளளென்னவோ-நற்றந்நனை
வெள்ளமடங்கூர்விரிசடை யாரககாளாகி
யுள்ளமடங்க வல்லவோ. 128

அறியாரசனவினிலு மாநந்தரூப
மறிவாரதமையு மடையா-றறிவாரகட
கில்லாததிங்கேயெடுத்த துரைப்பாரிவவுலகிற
பொலலார்தலையிற பொறி 129

பெருநிலை

நீதியிலாடனனிராசநியமுநெற்றியிலே
பூதியிலாசெயதவமும் பூணமாஞ்சோதி
கழுவறியாவரசானுங் கற்பிலறுஞ்சுதத
வீழுவெனவே நீததுவிடு. 130

ஐந்தறிவாறகண்டாலு மாரேதுசொன்னாலு
மெந்தவிருப்புவெறுப்புப் பேயந்தாலுஞ்சிதையே
பாரவீசாட்கதைப்பண்ணுதே யேதொன்றுந
தீர்வீசாரிததுச செய. 131

பரபாககவேண்டாம பலகாலுஞ்சொன்னேன
லாவரககண்டாய மனமே-யொருவருக்குந
திவகுநினையாதேசெயநன்றி குன்றாதே
யேங்கியினையா திரு. 132

மிகுததகுலஞ்செலவதது மேவுவதுமததைப
புகுததுபொய்யென்று விடுபாங்குந-தொகுதது
விரிததுன்னெஞ்சேமிகு வாரணத்தை
புரிததானசெய வென்றுணா. 133

ஆற்றுகததுவமவைதகத்திலுறை மூரகதிகளவைத
தேறாமலபாக மேறவே-மாறாம
லுன்னைவிடாதாளவானுன்க கேட்டோனெஞ்சமே
யென்னவீசார மெமககு. 134

தானேவசததல்லவென றறிநகாறருணியி
லேனேபிதறறிடுவ தேழைநெஞ்சே-கானே
யிறவாததுத னிறககவருளை
மறவாதிருசிவ மாவை. 135

ஏறருறவையாயிருப்பதுவு முனமயக்க
மாறருதுதிரென்ற ரறறுவதுந-தொறருது
கோறறுவதுமுனைச்சுகபூணென்னு
தேறறுவதுமீசன செயல. 136

அனறேயான்னுபசன பாசங்ஙனைந மதாழிலக
 ணைநேசுவ னு நெனே—சென்றருள்
 னிறகற்சிலா சிலாசனீ ணைகிற்பூதலத்திற
 சொற்சத்தநுபபசென்றோ சொல 137

ஆசையருயடப சமன்டா யானசவபூசசபண்ணைப
 நேசமுடனேநதெழுதகை நீநிணயாய—சீசீ
 சினமேதவிராய திருமுறை—னோதாய
 மானமேவுனககெனன வாய. 138

திலைவனங்காசி திருவாரூராய்யு
 முலலைவனங்கூடன முதுகுன்ற-நெலலைகளாற
 காஞ்சிகழுகுன்றபறைக காடருணைகளாததி
 காஞ்சியமென முததிவருப. 139

தனி சுட்டனைக கலித்துறை

ஆயவாராபதி பசுபாசத்தி னுணமையை யாயந
 தறிந்து, காயவார பிரபஞ்சவாழ்ககை எல்லரககலவி
 கேளவியல்ல, லோயவார சிவானந்த வாரிபுள்ளே
 யொன்றிறண்டுமாத தோயவாரகமலையுண ஞானப்
 பிரகாசன ரெயததொண்டாகனே

கனகசூமபொதிகு மெதகருந தன்னிசசை
 கண்ட துண்டோ, வெனகருமூடாகருமென திசசை
 யோ விணாகாரபுரத்தைச, சினகருங்கமலையின
 ஞானப்பிரகாச சிதம்பரவின, றுனக்கிசசை யெப
 படி யப்படியாக வுரைதகருளே 141

எல்லாமுனதுசெயலென்றறிந்து மெனதுனத்திற
 பொல்லாதசங்கபய மேனவருமோ-புரமுனமெறிகக
 வல்லாயகமலையினஞானபாகாசவரத்திது
 கொல்லாயகரணமயக்கமனரோ வெனருழிலல்லவே 142

கலி விருத்தம்

அவரவாவினைவழி யவரவர்வந்தன
 ரவரவாவினைவழி யவரவாநுபவ
 மெவரெவாககுதவின ரெவாககுதவின
 தவரவாநினைவது தடையுணாவதுவே. 143

சிவபோகசாரம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

சொக்கநாத வெண்பா

•••••

ஆடவஞ்சுழமுதரை யமம் னேயனபருடன
கூடிவினையாடிவரு கோமாளே-நீநபுகழ
மென்மேலுமென்றெனக்கு மெகிடப்பொலலாத
வெண்மேலவினை கெடுப்பாயே 1

புனகடடுநீதாலைப புதுக்கமயக்கமுறக
கண்கடடுவிதைதேரற காடுவாய-பண்கடடுப
பூணுவேன்றனையினப பூணததிறபூணவரு
டாணுவே சொக்கநாதா 2

எடாருநாரிபரை யையோயமன்பிழகம
பாடாவிதியென்று பாராமற-கேடாரப
பூண்ட * வரபாதெனன்று போடாதேனையருளி
லாண்டவா சொக்கநாதா 3

கக்கைநரிஞானி கழுகுபருந்தக்கிரையா
மக்கையினையெனெ றலையாமல-வாக்குமன
பெட்டாதவிட்டிலென்க காடா-துட்டருளத
தட்டாத சொக்கநாதா 4

பஞ்சமாபாதகனையாண்டகைப்பாரமீதில
கொஞ்சமாவீறுபுகழ கூறுமே-வஞ்சமே
பூண்டளவிலபாசகஞ்செய பொலலாதநாயேனை
யாண்டளவிற சொக்கநாதா 5

வறிஞாதமையொக்கவைக்கு மன்னாபொல
வறிஞாதமையாவதன்றிப பொறிபுலலை
வெர்பவேன்றனை விடுததாளவதேதபாரு
சம்புழை சொக்கநாதா. 6

எனனா லீனையடையவல்லே நென்னிலுடரி
 லிநநாளளவு மிருப்பதே லீனாபனனாகம
 பூண்டவாவேணிப புனிதா நரைநக
 ராண்டவா சொக்கநாதா

7

எல்லாமுமவலசிதத ரெனறககாலென்னுடைய
 பொல்லாக * கருததகறறப போகாதே-வல்லாடும்
 பொங்காரவேணிபபுனிதா மதுரைநகாச
 சங்கரா சொக்கநாதா.

8

பேசாவநுபூதிபிறகக வெனதுளத்தி
 லாசாபசாசை யகறறுவாய-தேசாருளு
 சிறபரானந்தா திருவாலவாயுறைபுந
 கறபரா சொக்கநாதா

9

இறந்துமபிறந்து மிளைதேதனிநிபான
 பறந்துபிறவா வரநகா-சிறந்தபுழ
 ஞாலவாயாமுடிக்கு நாட்டுஞ்ஞாமணியா
 மாலவாயச சொக்கநாதா

10

உலகவெறுபபுழடலவெறுபபமுள்ளத
 திலகமவ்வெறுபபு மெல்லா-லகிறந்த
 நந்தாதவின்பசுக நாட்டினவிருப்பமுறத
 தந்தாளவை சொக்கநாதா.

11

எப்போதுமுமவமுமவிடே - லுவேனபூணமா
 யெப்போதுமினப சுகததெயவே-னெப்போது
 நித்தியாசுததா நிராமயப சொற்றவருச
 சத்தியா சொக்கநாதா

12

காயமோகாலனகருததோ மாகாகாதான
 ஞாயமோசறறு நடப்பதில்லை-பேயனேன
 மாளுவனோதெனமதுரை மாமணியேயென்னையுக்க
 தாளுவையோ சொக்கநாதா.

13

* வினையகறற வென்றம் பாடம்.

எரிசடுவதலவா விநுமபுசுடுமோ
வரியயறகுமவாசவறகுமியார்க்கும-பெரியவார்க்கும்
பூணுமேகத்தொழின் பொன்னருளாரமெனமதுரைத்
தாணுவே சொக்கநாதா. 14

ஆரிடத்திலவநதுமடியே னுளத்திருநது
மோரிடத்திறுறபவிகது முள்ளபடி-பாரிடத்தி
னையேனுளமகிழநன்று வுணர்ந்திடுவாய
தாயேநீ சொக்கநாதா. 15

நித்தமெழுந்தருளி நினாவனையென்றனக்குப
புத்திமிக்கவும போதித்ததுச-சித்தமயல
போக்குவாயினபசுத பூரணத்திரண்டறவே
யாக்குவாய சொக்கநாதா. 16

மறையாகவுதியம வந்தவுடறனனி
விறையூழ்விதிமுன லினுந-மறைவிதிககே
யேங்கவேசெய ல்வனிசைந்தா லுழவேறதனே
யார்க்காமேன சொக்கநாதா. 17

நலமனைககு முன்பத்தி னுளவைப்பதலலான,
மலமனைககுந் சாரநுநவைததுய-சலமனைக
குந், சென்னியாமமதுவாச செலவாமுமவெவலற
முமவல்ல, கன்னியா சொக்கநாதா. 18

ஆர்வந்தெனாபோமடனைப் புனனநைதச
சுருளத்தேதபெனறுந் செறிந்திலத்தற-கரிநுண்ட
கண்டனையாபுருடனகாதலகொரை னன்போன
யண்டனே சொக்கநாதா. [மதுரை

கானசோறுபலகங் காணவில்லையின்பவெள்ளத்
தூன்றவடியேனுறங்க விலலை-யேனற
விருள்சுகலநீங்க விலலை யேழையேறகுன்ற
னருளுறுமோ சொக்கநாதா. 20

நீயேபா மசிவனானக கா னினமலனே
நானேனுளமகிழ நனருட ப-பேயேன
கருததட ககநினகருணை காட்டியினபவெள்ள
மருததிடுவை சொக்கநாதா 21

விதிமார்க்கமெப்பொழுதுமே வறியேனுழி
விதிமார்க்கமல்லாது மெய்யாங்-கதிமார்க்கங்
காட்டுவாயநாயேன கறையேறவெவவுலகு
மாட்டுவாய சொக்கநாதா. 22

அருவருப்பேமெதகியிடு மாகததைச்சுற்று
மருதநுக்கததோற்று கில்லையையோ-வருவருக்கத
தோற்றியிடாதென்னவினை துயப்பிததறுப்பதற்கோ
சாற்றியிடாச சொக்கநாதா. 23

தவமோசிற்சிறியேன றுண்ணிமேறசெய்யு
மவமோவளவிலை யான்ற-சிவமோ
பெருமாரெனகூடற பிரானேமுப்பாச
மறுமாறென சொக்கநாதா. 24

அனைத்துயிரகளுப்பாச மறுத்துமுதகிகூட்ட
மனத்துயரஞ்செய்தென மருந்தோ-மனத்துயரஞ்
செய்யாமற்றீர்மருந்து சித்தாவற்றித்திலையோ
வையாவென சொக்கநாதா. 25

உணாததிலுணாவே னுணாதநாயேனயேன
கணத்தமுண்ணருமவகைக்காணை-னுணாததியெனனு
பூண்டமலமாயைகனமம் போக்கிச்சிவானந்தத [ட
தாண்டருளவை சொக்கநாதா. 26

பிறிந்தேனமலததுனது பேருளினால்
அறிந்தேனுனை நனருவையா-செறிந்தபினபு
பூரணயெங்கமலப் பொறபாதாகூடலிலவா
ழாரண சொக்கநாதா. 27

நெடுங்காலமவந்தாற தெடுபபைமதியில்
விடுங்காலமவந்தால விடுவை-கொடுந்தவங்கள்
பண்ணிடினுமபாவம பயிறறிடினுமாறேனு
மண்ணலே சொக்கநாதா.

28

என்னவினைநாயேற கிருக்குதோவிககாயத
தென்னவினைநிறு எரியற்றுமோ-வென்னவினை
வந்திடுமோவென்றறியேன வந்த லுநின்னருளே
தந்திடுவாய செ ககநாதா.

29

ஆற்றுதததுவதது மாணவததுங்கனமதது
மாறுதெநநாளு மயங்காமற-பேறுக
நித்தனைநினமலனே நினபததக்வாணமதுரை
யததனே சொக்கநாதா.

30

அடியேனுனைவேண்ட வப்படியேயென்றுங்
கொடியேனகருத திசையககூறி-யடியேனை
மீண்டுபிறவா துன விரைமலாததாளசூட்டியெனை
யாண்டவனே சொக்கநாதா.

31

ஆசா னுளத்திருநது மானமாவுளத்திருநது
மாசாமலத்தை யறுததருளி-நேசா [னு
வொளித்திருநதயினபவெள்ள மொன்றவியாககென
மளிப்பவனீ சொக்கநாதா.

32

ஆறறையணிவேணி யமலனேமெய்யதனி
னீறறைபடியு நிமலனே-கூறறைக
குமைததவனையெனசிரததுன சோகனகததானீ
யமைததவனே சொக்கநாதா.

33

ஞாலவசமோ கடியேனவினைவசமோ
காலவசமோவருளை நாடியே-கோலமறச
சிறபரானந்தவெள்ளஞ சோநதறிநதுஞ்சோகிலேன்
தறபா சொக்கநாதா.

34

நீணுட்பிறந்திறந்து நின்றதுயர்நீயந்வை
வினுடசுழிதது விடாமலே-பூணவரு
ண்ணணரியபேரினப் நாடியதுவாக
வண்ணலே சொக்கநாதா.

36

ஆளுறுதத்துவத்து மாணவத்துஞ்சாரமன
மாருதபேரினப் வாரதியே-பேராகச்
சாரந்திருக்கவல்ல சூரனுளதத்துவா
யாரந்திருக்குஞ் சொக்கநாதா.

36

கரடோவனமோ கிரியோகாசினியோ
நரடோசகலகலை ஞானமோ-வாடி
யொடுங்குவதோ மெயவீ டுயிரக்களித்ததலபோத
மடங்குவதோ சொக்கநாதா.

37

துன்றுபரபானந்தச் சோதியிலிரண்டறறு
நின்றுவிடவெனலை நிறுத்துவா-யன்று
கமலனேகாணபரிய கண்ணுதலேகூட
வமலனே சொக்கநாதா.

38

எககாலமிககாய மியற்றிடுமோ வெனவின்க
மெககாலமுமயலங்க ளிறற்றிடுமோ-வெககால
மானந்தசாகத் திலாடிடுமே வென்னுளந்தா
னந்த சொக்கநாதா.

39

எககாலமெயக்கேயிரை யிடுதலீற்றிடுதோ
வெககாலமிககாண மிறற்றிடுமோ-வெககாலம்
பேசாவதுபூசுபிறந்திடுமோ வென்னுள்ளத்தி
லாசானே சொக்கநாதா.

40

வாககிலுரைபொயயேமென நினைப்பதுங்கவடே
யாககைதினஞ்செயவ தகிரத்தியபே-நோக்கித்
ற்றிவிதமுமிப்படிநீ செயவித்தானமுத்தி
தருவிதமென சொக்கநாதா.

41

இக்காலததினன்னவீன யென்றமைபபையப்படியே
யக்காலததவவூழறுத்திடுனவ-டுக்காலந
கப்புவாநுண்டோ தநியோகஞ்நதப்பரிதென
அப்பனே சொக்கநாதா. 42

மோகாபிமானமின்னு முற்றாறககவிலலை
தேயு பிமானஞ் சிதையவிலலை-யேரேகா
வுன்னுடைநதுமபாச மொழியவிலலைகூட
றனையடைநத சொக்கநாதா. 43

பத்திமெததசிததம் பதியவிலலையட்டமா
சித்தியமாவெறுககச செயபவிலலை-முத்தியளங்
கூடவிலலையெநநாளுங் கூடலி மலமாறிநட
மாடவலவி சொக்கநாதா 44

என்னவனைபாசவா னின்னமுநீகெ ளளவிலலை
யன்னையனேநீ பதனமாளு-முன்னமல
மோடவேயெவயுமிககு மோடசவருட்சேனை
தாடியிடுஞ் சொக்கநாதா. 45

சேகரத்தினுச்சியினமேற செநதேனுககிச்சித்தே
பொகவசமாகுமோ போகாதா-தாக
மிகவறவேயுளளதகில வேணடினுனருட்செநதே
னகழுறுமோ சொக்கநாதா. 46

அடியா பரிபாக மெல்லாமறிநது
படிகீழ்ப்பதமேற பத்தகிறகொட்போ
யிருந்திடுவைச்சே வினிபேலாய போக
மருந்திடுவை சொக்கநாதா. 47

வழையமலததால் வநுந்திடுகவுடைநத
வெழையலுகையோ விரங்குவாய-கோழையனாப
போனே அபுலப்பாணியா பொன்னடியின்னருளாற
முனைதா சொக்கநாதா. 48

எககாலநதாகங் களிற்றிடுமோகாயங்க
 ளெககாலமாசை சினமிற்றிடுமோ-வெககால
 நல்லாரகுணமவருமோ நாதாவெல்லாமுமா
 யுல்லாசனே சொக்கநாதா. 49

உள்ளமுனையல்லா லொன்றுள்ளவில்லைநின்றொளிக்ருங்
 கள்ளமறநீயுங் கருதவில்லை-யெள்ளளவும
 நற்றவமோசெய்யவில்லை நாயேனுனையடைதற
 கற்றதெனன சொக்கநாதா. 50

ஆகருங்கிடைக்கு மடியேன்முனவந்தும்மைக
 கேறக்கருத்துக் கிசையவே-யாராகருந்
 தெரியவறியாவேத சிகைசிதகர்வுரைததா
 யரியறியாச சொக்கநாதா. 51

எவவிதையமாக்கள பயிரிட்டாகளிட்டுவரே
 யவவிதையின்போக மருந்துதலபோற-செவவிநாத
 துனமார்க்கஞ்செய்வார்க்குத் தோன்றுமபிப்பமுததி
 சனமார்க்கஞ் சொக்கநாதா. 52

எல்லார்கருத்து மிதமாயுரைக்கறியே
 னல்லாங்குதீங்கி தெனநாடறியே
 நீருருபு உணரி நிமலாம துரையிலவர்
 ழாருந் சொக்கநாதா. 53

உடையிறந்தபேரினப் வுல்லாசவிட்டிற
 றியையிறத்துதாக்கித் தினையேன-வரைபெருகப்
 பேசுவேனயானென்றே பெற்றவாதமுள்ளததுக்
 காசுவே சொக்கநாதா. 54

ஆருறுதததுவமு மததிலுறைமூாததிகளும
 பேருபவினயும போதிதது-மாரும
 லாட்டுவதுநீயோனா லாகாமியமெனபாற
 சாட்டுதென சொக்கநாதா. 55

முன்னளவின்மாககளுக்கு முததிகொடுத்தவரு
 னென்னளவிறசுமமா விருப்பதேன-முன்னளவிற
 சோபெற்றாரேலுன றிருவருளொதகாசையன்றி
 யார்பெற்றா சொக்கநாதா. 56

நோயாலவருந்தியுனை நூறுகுறகூப்பிட்டா
 நீயாரெனாகுகை நீதியோ-தாயா
 யலைகொடுத்தகேழலருங் குழவிககன்று
 முலைகொடுத்தாய நீயலவோமுன. 57

சாயாமகவந்ததஞ் சற்றுந்தரியாராக
 ளாயவினைக்கீடா யழைத்தாலும-காயம
 பரிகஞ்ஞதுயரமெல்லாம பாரககவுனககென்றுந்
 தரிகஞ்ஞமோ சொக்கநாதா. 58

திவினையாலினனமின்னந் தேகமுறச்செயவையோ
 திவினையற்றுமயமாயச செயவினையோ-தாவிதமா
 யினபடிமேலவினைவ தென்றறியேனீதறிநத
 வன்னையே சொக்கநாதா. 59

என்னதியா னென்பதுவு மியானபிறா செயதா
 ரென்று, மன்னுமதுபாதகமேல வாஞ்சைகஞ்-
 மின்னமின்னஞ், சொலலுகின்றவிச்செயனீ தூண்
 டதலற மெனசெயலாலலலவே சொக்கநாதா. 60

ஆவந்தரித்தலிங்க மாலவாயச்சொக்கலிங்க
 மூலமாயெங்கு முனைதலிங்கம-பாலொளிய
 மததனேகூடன மதுராபுரியுமையா
 ளததனே யாலவாயா. 61

எல்லாமுனதுபத வெலலாமுனதுசெய
 லெல்லாமுனதருளே யென்றிருந்தாற-பொலலாத
 மாதுயாரீங்கு மருவுமுனதடிககே
 வாதரவாயச சொக்கநாதா. 62

தீதாமவாநநதச செயமதுவைவாழவேநதா

நாதாசிவானாத நலஞுவாய-பீவதச

சிக்ராநிததாதி பராசுததா

வாகரா சொக்கநாதா.

63

மறறொருவா தஞ்சமின்றி வந்தடைந்தாலெனீநீ

சற்றறுமிடங்காதிருகநப தன்னையோ-கொற்றயா

பாவலு கூடற பரப பரதேசி

காவல நீ த ஸ்ர கல.

64

தன்னநதனியே தமிழேனமுறையிட்டா

லீனநநதிருச்செவியி லேறாதோ-மன்னவனே

தெனமதுரைமேளித திருந்தியசெங்கோலசெலுத்தூ

தனமதுன நீயவனோதான.

65

என்போபைல கடினெ வவிடததுங்கண்டதுண்டே

வின்போமதுனாக கிறைவனே-யப்போது

மில்லாதெனையாண்ட வெண்ணததாற்றேவரீ

ரெல்லா முர வல்ல சித்தரே

66

நீயேயெ-ளித்திருப்பை நீயெனறுங்குணம

னீயேயொததபடி நின்னனூளா-நீயேதான

காட்டவன ளிராராகண்டு னுன குவினீ

யாட்டெனை சொக்கநாதா

67

போனபனவலன்பிழை செயயானருனலல

னோன்புமில்லா வுலுத்தனேன-போனபு

காட்டியெனையகாட்டி யின்பததொட்டி

யாட்டிவளா சொக்கநாதா.

68

இட்டாசனத்தி லீரவுபகற்றறிடத்தின

முட்டாதிருக்கவருண முற்றநதான-வட்டாங்க

யேகாநதனீங்கி யொழியாச்சிவானநத

வாகாநத சொக்கநாதா.

69

மோகங் கரைய முழுதுமலக்கம்மரய

வாகங்கரைய வறிவானத-மோகமாயப

பூரணமாயெங்கெங்கும் பொங்கியெழவிழித்த

வாடணனே சொக்கநாதா.

70

ஊனதுவானவுட லோடுமணுகாமலநு

ளானசிவபோகமதுவா யருளவாய-ஞானக

கருமபொருளேவாழமதுரைக கண்ணதலையாகரு

மநுமபொருளே சொக்கநாதா.

71

பூண்டமலமாண்டுவிடப்போந்தசிவானந்தவெள்ளத

தாண்டு வெணமீண்டு விடலாகுமோ-கீண்டமால

வீடுவென்பாராதார விமலாவெண்ககண்ட

ராரென்பார சொக்கநாதா.

72

முன்னமலமகற்றி மூதறிவானந்தமயந

தன்னையறிந்த தபோதனரு-ளென்னையுநீ

யாண்டுபரிசுசொக்கநா தாததமருள கூடலிலே

தாண்டுபரிசு சொக்கநாதா.

73

கருணாநிதியே கடவுளேயனபர்

பொருளானதேரினப்ப பொறபே-யொருநாளு

நீங்காதெனதமீனி னினறசுகானந்தமே

யாங்காணீ சொக்கநாதா.

74

நீரிலேமூழ்கிலு மெனிததமருச்சிக்கிலுமென்

மாரிலேசுற்றிப் பணியிலுமெண்டவரிலே

யுற்றிருந்தாலன்றோ வுயிராகுறுதியொன்றிரண்டு

மறறவனே சொக்கநாதா.

75

என்செயலேயெனறென் றியற்றுவதுமெனசெயலு

முன்செயலேயெனறென்றுணாததுவதுனினைசெயல

யாகுமேயென வடியேற்குணாததனிநீ

யாகுமே சொக்கநாதா.

76

ஈண்டுமெனையுண்டிலையே லெனவினைக்கீடாயானே
வேண்டுமபவங்களினீ விட்டாலும-பூண்டருளா
றங்கங்கேடெனனோ டன்னியமாயென்னுந்
றங்கியருள சொக்கநாதா. 77

உனனைவிடநீங்குமுயி பொன்றில்லையாதலின
லெனனைவிடநீங்குவது மிலலை-நீபொனனைவிடம
பூந்தேனல்லலநுந்நடையாய பொங்குமதுராபுரியில
வேந்தே பிரியாவிடை. 78

அனபாக்கருளபுரிவ தலலாமறறேவரீர
வனபாககருளபுரிய மாட்டிரே-லுமபாதொழு
நல்லராபுகலமதுரை நாதரேதேவரீரக
கெல்லாழுமவல்ல சித்தரேன 79

நாகமினிநாட நாடோழுமையாள
விரகாதமிழமதுரை மேவித-தூகநரி
யாககினாவைகையி னீராலுரோமவவெலலைப்
போககலாமயாந்திரிந திப்போது. 80

நாடுனாதனுக்கரண நாடுனாமலமாயை
நாடுனாவைகண டத்துவத-நாடுனாகான
பூண்டவினையறுப்போன புண்ணியபாவாபுரிவோ
னாண்டவனே சொக்கநாதா. 81

அருமபாசனமை யாகமதன்மேல
விருமபாதநிட்டையிலே மேவித-திருமபாத
வானந்தாவென்னறிவின மாறுதபொங்கியெழு
மானந்தா சொக்கநாதா. 82

தஞ்சப்பிணமென்னச் சுற்றத்தாரிடத்திதா
ரஞ்சச்சலிக்கவரு வருக்கக-கொஞ்சமுற
வந்ததனுவிழுநது வாழநதுநானென்னவைதத
தந்திரமென சொக்கநாதா. 83

தனுவா தியா கவுயிர தனலிலிசைததாட்டி
யெனுமாகமங் ஈருணை யென்றிந-தினமுநீ [ரைதத
யாசசரியாயாநெனதென றுட்டனபற்றதொன்று
லாசசரியஞ் செ ககநாதா. 84

தேகா தியெல்லாஞ் செடம்பிண்பொய்யென்றிருக்க
மோசா தியெல்லா முடிந்திருக்க-வேகமா [ன்னு
யெப்போ துமின்பவெள்ளததே யிருக்கவாழ்வையெ
ளப்போதே சொக்கநாதா. 85

நின்பாடலென்று நினைப்பாடலன்றிய
யென்பாடலெங்கே யிறைவனே-நின்பாட
லாமேதனுவாதி யாகமநாலவாககாதி
யாமேநீ சொக்கநாதா 86

நீயற்றவோரொருநீ நிசசயிததநாயேனும
போயிறறவசெய்ய புரிசுமோ-னீயியற்ற
லாககாதனுவுமசெயுமோ வவவிகறபந
தாககாதே சொக்கநாதா. 87

அன்றுமுதலின்றளவு மேலுமடியேனுக்
கென்றுநீநனமைசெய்வ தன்றிநா-னென்றேனுஞ்
செய்யுமாறெங்ஙன சிவனேயினிநாயே
னுய்யுமாறெங்ஙன னுரை. 88

அறிவுபரமானந்த மாகவிலையாகம்
பறிகரணமயானென துமபோக-நெறிதவஞ்சோ
போனபோவிலலைபினைநா னுனககடிமைக்
காரெனபோன சொக்கநாதா. 89

நின்னளவிலானந்த நினகருணைசற்றேனு
மென்னளவிறேற்றி திருநதக்கா-னின்னளவிற
பூரணபொய்யானந்தம பொய்கருணைபொய்யுரைதத
காரணமபொய் சொக்கநாதா 90

கோவேயுதரைநகாச சிறுபாணையெவவுயிராகுங்
கோவேயெனையாளுங் கோவே-னவே
யுனைத்துதிககச்சிநதை யுனைநினைக்கவென்றுங்
கனத்திலுனைவணங்குக காண.

91

உனனைசிங்காரித துனதழகுபாராம
லெனனைசிங்காரித திடாபட்டேன-பொனனை
யரிவையன யேநினை யுமனபிலேறகுனரு
டருவையே சொக்கநாதா.

92

சொக்கநாத வுனையே சொல்லுமபடியேனுடைய
பககமாயநின்று வினையாற்றி-யெககாலு
மீண்டுவாராதகதி மேவுவிப்பாயதெனயதுரைத
தாண்டவனே சொக்கநாதா.

93

ஆறுதலையிலை யடியேனுக்கனபாகத
தேறுதலைசொலவாரா சிலரிலை-வேறெனகஞந
திககாறுமிலை சிவனைபழிககஞசி
சொக்கேசா நின்றாளே துணை.

94

சொக்கநாத வெண்பா முற்றிற்று.

திருச்சிறுபாலை.

ஞானசம்பந்த தேசிகா திருவடிவாழக

உ

சிவமயம்

கைலாயக்கடாப்ளிச சடடைழனி நாயனா

அருளிச்செய்த

மு ன் ஞா ன ம் - 100

அகண்டபரிபூணமா முடியான்பாதம்
 அறபுறத்தேநின்றதெருவையாபாதம்
 புகன்றுநின்றகணேசனென்பதாக்களபாதம்
 புகழ்பெரியவாகுடைய வண்ணிபாதம்
 நிகன்றெனவேயெனையாண்ட சூருவின்பாதம்
 நிறைநிறையாய்சொற்பததில நின்றோபாதம்
 முகன்றுயெனயீனநெடுதக சிவமயத்தின்பாதம்
 மூவுலகுமெச்சுகதற்குக் காப்புகளே.

1

தாங்கிநின்றசரியையிலே நின்றசடமவீழ்கில
 தப்பாதுகிரியையுள்ளே சார்பபண்ணு
 வாங்கிநின்றகிரியைவிட்டு விழுந்ததானால்
 மகத்தானவுடலெடுதது டீயாகப்பண்ணும்
 ஓங்கிநின்றகிரியைவிட்டு விழுந்ததானால்
 உகதமனேவுயாநதுநின்ற ஞானநீர் றறு
 பாங்கிநின்ற அச்செனம மவுன் முதகி
 பரிவாகவ யந்தவாக ளறிந்ததற்குள்ளே.

அறிந்திருந்ததானாகும விககினங்களுண்டு
 அப்பனே ஆகாமியஞ சித்தினைடை
 வறிந்ததுநின்றபிராந்ததந தந்தோயதிகாடு
 மகத்தானநாலுகும விககினங்களுசசு
 பிரிந்ததுநின்றநாலினுற செயவகெனன
 பேரானவறுமைமொடு கிலேசநதுககஞ
 செறிந்ததுநின்றபெண்பொனஞ மண்ணினுலே
 சேததுமத்திலீபோலே தியங்குவாரே.

தியங்கினுல்கெறசிகதுத துறந்துசசண னுஞ
 சீரியர்மிலேசசரையே ஜகத்தினுள்ளே
 மயங்கினாநாலுபா தத்தினுளஞ
 மனஞ்செவ்வையாவதெப்போ நாமறிவதெப்போ
 தயங்கினுலகத்திற கோடிபேர்கள்
 சாவதுவுமபிறப்பதுவுங் காவடிபோலாச்சு
 துயங்கினா துயர்ததால ஞானமபோசசு
 சுடுகாட்டிலழலதுபோல சுததப்பாழே. 4

பாழானமாயகையென்று வொழிவதெப்போ
 பரந்தபனஞ்செவ்வையாய வருவதெப்போ
 வாளானவிழியுடைய பெண்ணைச்சேரு
 மயக்கமற்றுநிற்பதெப்போ மனமேமையோ
 தாழானவுலகமதி னுசையெல்லாம
 கறுவறுததநிற்பதெப்போ கருதிநின்ற
 கோளானகருவிவிட்டு மேலேநோக்கிக
 கூடுவதுயேதென்றால் மூலமபாரே. 5

மூலமதிவாறுதலங் கீழேதள்ளி
 முதிர்ந்துநின்றமேலாறு மெடுத்தநோக்கிக
 கோலமுட னுனமனையைத் தாண்டியேறிக
 கொடியதொருஞானசத்திக் குள்ளேமைந்தா
 பாலமென்றகேசரியா மவுனத்தாண்டிப்
 பராபரமாமந்திரத்தில ஞானமுறறிக
 காலமொடுபிறப்பிறப்புங் கடந்ததுபோகும்
 கைவிட்டசூத்திரமபோல சடமுமோங்கே. 6

ஓங்காரமுதற்கொண்டு வைந்தெழுத்தோடாறு
 முற்றுநின்றபஞ்சகாதகா ளிருந்தடாதானபாரு
 ஆங்காரமாணுவமும் நானெனவுடபோன
 லப்பவலோ அகாரமுத லுகாரங்காணும்

பாங்கானமகாரமொடு விந்துநாதம்
 பானமேலநிறகும் பராபரநகானமைநதா
 வாங்கானமவுனத்தைப் பற்றியேறு
 மருவிநின்றகிரியைததா நெததுககானே. 7

ஒததுநின்றஒங்கார மண்ணையுணனு
 முருவியநதமணசென்று சலத்தையுணனும
 பத்தினின்றசலமதுதான் மீயையுண்ணும்
 பாங்கானதீசசென்று காலையுணனும
 வெத்தினின்றகாலசென்று விண்ணையுணனும
 விழுநதுதப்பாசடரென்று வேதநதபேசக
 முததிகண்டுசுவது யெந்தககாலம
 மூடமேமதுவையுண்டு மேலேபாரே 8

பாரபபா அகாரமுத லுகாரத்தைக்கொள்ளும்
 பாங்கானஉகாரமது மகாரத்தைக்கொள்ளும்
 நேரபபாமகாரமது விநதுவைததானகொள்ளும்
 நேரானவிநதவது நாதத்தைக்கொள்ளும்
 சேரபபாநாகமுற்று சத்தியைததானகொள்ளும்
 சோநதுநின்றசத்தியலலோசிவத்தைக்கொள்ளும்
 ஆரபபாசிவநசுண்ணைப் பாரநதானகொள்ளும்
 அபபரத்தைக்கொண்ட விடமற்றதுவுண்ணே. 9

உன்னிநின்றமூலமது புகலாறுபாரதது
 உருகிநின்றசமுழமுனைபயற்றுகுடின்பு
 மன்னிநின்றமகிரே லேசாரபசியைக்கண்டு
 மருவிநின்றபானமுனைத்துதமீசநதானபு
 பன்னிநின்றயிலைவாறு யேகாராசப
 பகலிவாறுபற்றவிபநுநாபாகப
 கண்ணிநின்றவிடங்கண்ணா லகண்ணோனி
 காட்டுவானகேசரியைக காட்டுவானே. 10

காட்டுவானகரியுணை மேலேயேற்றுக
 கைவிட்டானகரியைததா னகீழேதளவாள்
 மூட்டுவாளகுளியைவிட்டா லகண்ணத்துக்குள்ளே
 மூதண்டபுவிக்கடநது தெளிவுங்காணும்

உருவாக்கப்பட்ட பல்புவியியல்

ளாகிவஸ்து ஆனகிவஸ்து நிணநிமணம்
ஊட்டுவாளநி கருணாத் தாமா தவஸி
யுயரநதுநிநறஞானசததி யுறவுகானே.

11

உறவென்றதாஹவிட வரவுமுண்டோ

வுலுததனாயே வாழுகை தூவிப்பார்கள
குறைவென்னதீராதாயி சபையகநீதாறும
கூடியலிலோமாயவலை கூட்டியோட்டி
மறவென்னஞானமென்ன பயங்கிததள்ளி
மகததானசமுசார வலைபிறப்பிட்டால
நிறமென்னவாமததால ஞானமாசசு
நின்றவன்னசிவயோகி வாசிபாரே

12

வாசியென்றும் மாவுனமென்று மி'ண்டும விததை
மகசதானசாமபவியுர கேசரிபுமகண்டு
தாசியென்றாலயோகததுக கா'திவிததை
திரமானமவுனமென்றால ஞானவிததை
மாசியென்றமனமுடைததா வீரணடுமாகா
மருவினினு அறிவறிததா வி' நடுபா'சும
தாசியென்றவெளியலலே' அண்டவீதி
சொககாமலகிரிகொண்டு ஆக்கியதே

13

ஆககிநின்றபரிசுததால கொசுவிற்றதுதையா
ஆசுசரியமரூபககாலவண டிறததுதையா
பாககிநின்றபரிசுததால கொசுவிற்றதுதையா
பாழானவுரிசைகிறுலம் லிறததுதையா
தாககிநின்றபரிசுததால கொசுவிற்றதுதையா
சாதகமாயமாணடுநத வைததுதையா
பாககிநின்றபரிசுததால கொசுவிற்றதுதையா
பாழானவுரிசைகிறுலம் லிறததுதையா

14

வாரானவுலகதில மனுஷாக்கோடி

மருவினினறுவுண்டுசது நசயோகிததுத
தாரானகெஜதுங்க பரங்குமேறிச

சகலரத்தினபூஷணணங்குள கரிததுவிபமி
மாரானவாழுவடைநதோ ரிறநகரையா
மாண்டவாகளவெகுக்கோடி மாயவாழககைக
கூரானசிவபேரக ஞானபவந்தால
கூடழிந்தபேரகாது கூடுகூடே. 15

கூடுவது அம்பரமோ தேசமோவென்னில
கூமையுள்ளவானமோ வதீதமோவென்னில
ஆடுவது ஆசசரிய நினமலமோவென்னி
வருமையுள்ளநிஞ்ஞணமோநிரஞ்சனமோவென்னி
பாடுவதுபதங்கடந்தப பூரணமோவென்னில [ல
பகலிடமுமற்றிடமோ பரபரமோவென்று
ஆடுவதுயெங்கேயப்பா பின்னையெங்குமல்ல
உபமென்றாலும வெள்ளமோகங்கானே. 16

மோகமென்றவூலுக்குள மனந்தானசிகதி
முதியாமலிடிப்பசறகுவைமபொறிபுங்கோலதான
பாகமென்றகோபரவந்த வுருவாயநின்று
பதையாமறசண்ணிசச வுலகமெல்லாந்
தாகமென்றஞானமவந்த யென்னசெய்யுஞ
சண்டாளவிரதிரியச சாராமினிலே [ண்டு
வேதமென்றபன்முடைததேதா லகிரிபைததானகொ
விண்ணுகுஞ்ஞேநிறறல வெளியாயப்போமே. 17

வெளியதுவெளியிறகுள்ளே வெளியங்கேது
வேதநதவொளிகடந்த வெளியங்கேது
அளியேது அளிகடந்த வகண்டபேசு
அப்புறதேசகோற்றுகிற தேசதியேது

வெளியே துநிலைவேது நிராகஞ்ஞநதானேது

நேரானபூரணத்தின் நாதமேது

வழியேதுசுழியடக்குஞ் சூட்சமேது

தோற்றுமபாவானத்தை யொற்றுப்பாரே. 18

ஒத்தகினறசரியையொடு கிரியைமெண்டு

முறவாதிசெய்வதப்பா நன்றாயக்கேளு

பத்தினறயோகமுதல ஞானமமெண்ணும்

பாங்காகசித்தருக்கு அடுத்தவாறு

அத்தினறஆகாமிய சஞ்சிதமாம்பிராததுவ

மாருக்குமடுக்குமென்றால் யோகவரைசெய்தும

முத்தினறஞானத்தின் புகுநகோகலகயா

முன்னும்கைப்பஞ்ச முழுதுமபோச்சே. 19

போச்செனபா முககாலம் பிறகேநின்று

புரிமுருக்கிப்போலேறிப் புணாநதுகொள்ளும்

ஆச்சப்பாகாலமென்ன வென்றுசொல்லி

யவ்வாக்களப்பஞ்செய்வா ரறிந்தமட்டும

நீச்சப்பா அகாலவெள்ள மாகடப்பாரென்றால்

நேரானஞானியல்லோ கட்டந்தநின்றா

மூச்சப்பா அறறிடத்தைப் பாந்பாநு

மூட்டிவிகுமுசிதநதான ஞானத்தீயே. 20

தீயுக்குளவீழுநதுநின்ற நிரணபஸ்பமபோலச

செகச்சாலமுதறகொண்டு காலங்களபோகும்

தீயுக்குளவீழுநதெழுந்த நெய்யைப்போல

சிறப்பானஞானமது திரண்டயேறும்

தீயுக்குளகாஷ்டமொடு கோலுங்கூடி [ஞாய 1

திரண்டாப்போற் றுருமியெல்லாம் கூணத்திலமா

தீயுக்குளப்பாரநதா னிருந்ததுவுமபாநு

செகமெல்லாப் விதலையென்று தெளிந்ததுபோமே.

தெளிந்தவிடங்கண்டவரார சிவசித்தராயேகி

செகமெல்லாமநானென்பார திருட்டுஞானம்
ஒளிந்தவுடனமுனமனைதகாள் கேசரிகஞாநிறபாள்

உற்றுப்பாரமகாரமவைத்து ஆதுஆது
அளிந்தவிடமநிறகுணந்தா னதிமலகேகளு

ஆசசரியமகாரமொன்று வுண்ணுவுண்டு
களிந்தவிடமநிராகார மொன்று ஸலகை

காட்டுந்தாறறுகொண்டு வுற்றுக்காணே. 22

உற்றுநின்றவுலகத்தோ ஞானமபாரதது

ஊனுக்குக்கிடையாமல பிரட்டுப்பேசி
பறறுகின்றமோகத்தாற பெண்ணைக்கூடி

பரந்துநின்றதினே தாயிறலைபிறசிக்கிக
கொத்துநின்றவிடங்காண பார்கண்ணைமுடிக

குமமென்றுயிருளாகு மறியுமபொயயா
மறறுகின்றலகிரியினால் கொண்டுயேற

மாட்டாராகளறுசமைய மாடுதானே. 23

சமையமெல்லாஞ்சுத்தியுண்டு சிவமுமுண்டு

சண்டாளாபிரித்தல்லோ தள்ளினார்கள
சமையமெல்லாமவேதாந்தஞ் சித்தாந்தமுண்டு

சாதகத்தைப்பாராமற நியங்கினார்கள
சமையமெல்லாமநாதமுண்டு சிந்தமுண்டு

காக்காமறகெட்டாராக ஞாலகத்தோர்கள்
சமையமெல்லாமப்பரமாம ஞானமுண்டு

தாயைவிட்டுபாவததால தவறிப்போச்சே 24

போச்சப்பா ஆறறும பாணத்தாலே

புத்தியுள்ளோ பாணத்தாற கண்டாயையா
ஆச்சப்பாவாமென்ன நிசிதமென்பார

அதன்குணமோ திராதாயி யனுஷ்டானந்தான

ஓசசபபாநாதாககள் ரிஷிகளசிததா

ஓசநதவனாககண்டவாகள பாணததாலன்றோ
காசசமரபட்டதெனை வேற்றறபபேல
கசடமேனறசமயங் கேட்டபாங்கே.

25

பாங்கானஞுண்டலிகுள மூலமொன்று

பாரபபாகுண்டததில் மூலமொன்று
போங்கானபுருவமைய மூலமொன்றும
புகழானவிநதுவிலே மூலமொன்று
பாங்கானசத்தியிலே மூலமொன்று
மருவிநிறபராபரததில் மூலமொன்று
தேங்காமலிதையாருங் கண்டஞானிச
சோநதுநிறமுமமூல யோகியாமே.

26

ஆமப்பாநகாரமுதலயகாரவரைநிறகும

அவவளவுபயோகத்தின் மூலமாசசு
தாமப்பாஅகாரமுதலுக்காரநதொட்டி
சாதகமாயமகார வரைஞானமூலம
ஓமப்பாதிசைநாத மவுனத்திற்காணும
உற்றேறவுற்றேற அகண்டவீதி
காமப்பாலுண்டாககால் யோகசித்திக
கடுங்கானறபாலுண்ட ஞானமாசசே.

27

ஆசசிரதவரிசைவிட்டு வுலகவாசான

[ன்

ஆதியொன்று அநதமொன்று மவிமதிதானென்பா
மூசசமறவிடங்காட்டக தெரியாதேநின்று
முன்னேதுபின்னேது சாங்கமென்பான
வாசசிரதமயக்கததா லுலகத்தோரகேட்டார [டார
மதுவைவிட்டுயேறியலலோ சையத்தோரகேட்
ஐசசிரதவிதமறிநதோன யோகஞானி
உயமென்றுஆகுமெனற நாதமாமே.

28

நாசுபபாயோகத்தி லைநகநாதா
 நலமானபுனத்தி லைநகநாதம்
 வேதாபபாகடநதிடத்தே சுகநாதம்
 வெட்டவெளிகுளையொரு நாதமுண்டு
 போதபபாநடநதிடத்தே யநகநாதம்
 புகழாகச்சேவித்து நிறகுமென னுநநதான
 காதமபபாதாரமலல ஆநதோ ஆநதோ
 கண்ணிமைக்குளவிண னுக்குள கலநதுநானே

29

விண்ணேதுவெளியேது வெளியங்கேது
 விரைநதிநதமுன றுமலலோ கேசரிதானசசு
 கண்ணேதுகாதேது முககங்கேது
 கண்டிபபாயகண்டவெல்லா மழிநதுபாசசு
 ஒண்ணேதுயிரண்டேது சமரசநதானேது
 வுறுபபாவெட்டவெளி யொன்றுமிலலை
 எண்ணேதுநினைவேது அறிவங்கேது
 ஏகமாயககனிநதமுத்தி யிடத்தைக்கானே.

30

உத்திகொண்டுஞ் னதூல பாரததுபடாரகது
 வுலகத்தோரு னமெல்லாம வந்ததென்று
 பத்திகொண்டு ஆலைவாரகள் விண்ணப்பாரார
 பாழானமனதையங்கே நிறுதகமாட்டார
 முத்திகண்டவிடமெங்கே யெனறுகாணா
 மூசசறறுநிறிடத்தை நோக்கிப்பாரார
 சித்திகண்டாலசித்திகொண்டு செயயமாட்டார
 சோநதுமதாயிருக்கறியார திருடாதானே.

31

தானென்றவா னுவத்தை நீக்கமாட்டார
 சண்டாளகோபத்தை தள்ளமாட்டார
 னென்றசுகபோச மொழிககமாட்டார
 உறுநின்றசையோகம் விடுகமாட்டார

பானென்றஞானவெள்ள முண்ணமாட்டாரா
 பதமுரலமயுனககேயிநுககமட்டாரா
 வானென்றபெருளெனனவெளிசேபைநதா
 மகத்தானமடங்கயெயயங்குணை 32

காணிநதவுலகத்திலபாயக்கூதது
 கணமுககுசசெவியோடுவிந்திரியக்கூதது
 யூணநதவாசியினுலவறுமைக்கூதது
 புகழானஜென்னொடுமானக்கூதது
 ஆணிநதவண்டமெல்லாமபடைததக்கூதது
 ஆங்காரமனம்புத்தியானக்கூதது
 தோணிநதப்படிபடைததபாமேயையா
 சொறபெரியபூணமேயெனறுகவே. 33

கூவையிலேயாததானைததொழுதுகூவ
 குறையாதகருணையில்திருப்பிப்பாராதது
 தாவையிலேதலையததானதாயதானசென்று
 சார்வாகயெடுத்ததுபோலுனைமைநதா
 தேவையிலேயெடுத்தனைததுயுயிரைவைப்பாள
 செகசசாலமாடுகிறதிருடடுதகாயதான
 பாவையிலேமனஞ்சென்றுபரவாவிட்டால
 பாராதுபோலிருப்பாளபாருபாஸ்ர. 34

பாரப்பாசெகமனைததுமண்டலமெல்லாம
 பாங்கானசூடசியிலேவைத்திருநதகனனி
 நேரப்பாயிவளைவிட்டுயோகமபாராதேன
 நேராகஅண்டத்திலஞானப்பாராதேன
 சேரப்பாசுத்திவிழலமனமோபேயாம
 செகசசாலகூததைவிட்டுததெளியமாட்டாரா
 ஆரப்பாஅவளைவிட்டுஞானங்கண்டோரா
 நிலைக்கழ்க்குபாசையென்றபாப்பதானே 35

பாமபையலிலோ ஆபரணம் பூண்டவீசன
 பரிவாகம தியெட்டு கொண்கூற்றமுடி
 பாம்பையலிலோ முன்னுலாயப போடாககூததன
 பாங்குனகரியுரிததப பாணிபாணி
 பாம்பையலிலோ கங்கணமாய தரிதக்ககொண்டு
 பரியுருவைததோலுடுகதுப பாதநதாக்கி
 பாம்பையலிலோ வுளமணிகுமே திரமாயபோட்டுப
 ப்ரென்று அண்டகததி லாடினோ. 36

ஆடினதோரகூததெலலாம ஆததாளமெசகி
 யண்டையிலேயழைததானையிருததிககொண்டாள
 நாடினதோரவளருகி லாணுமெயவார
 நாமறியோ பவனவரு மொன்றுவென்று
 ஊடினதோரிடமெங்கே யொளிகேட்டதெங்கே
 யொன்றாகக்காணுகிற நடனமெங்கே
 கூடினதோரகண்டததின தோதியெங்கே
 கூசாமலமவுனததிற கூடிக்காணே. 37

மெயஞ்ஞான சூரு

காண்பபாமகாரவகை நாதவோசைக
 கன்னிககுப்பீடமடா மவுனஞ்ஞானம்
 ஊண்பபா ஆண்பபா நாதததோடு
 யொருமுனையொருவழியா யொன்றாயோடு
 தோண்பபாதோற்றுவது அங்கொன்றுமிலை
 சுததவெளிவிக்கோடி சூழுவனனி
 ஆண்பபாமாகோடி கண்கொள்ளாது
 ஆசசரியமதிக்கமென்ற மகாரங்காணே. 38
 மகாரமலலோவடங்கியநத நாதநதாணடி
 வழிகாட்டுமுறையது ஞானமாரக்கம்
 மகாரமலலோமுநி யாசான்கூட்டி
 ஈருநிநின்றவிடமலலோ கேசரிதானமைநதா

மாரமென்னமேவெழுதது யென்பாரமாணபா
மாட்டுவதுமூன்றெழுதது வென்றுகாணா
மகாரமென்னமகாரவித்தை யதீதவிகதை
வாய்திறந்துபேசாதே மவுனமாமே. 39

மெளனவிதையாதென்றால் மூன்றெழுத்தேயென்பா
மாட்டுகிறதினங்காணா மாரகங்ககாணா
மெளனவிதையாவதென்ன வாயமுடலென்பா
மாடுமுதறமுதியினு லாவதென்ன
மெளனவிததைகேட்டிருப்பாரா கூட்டுறவுகாணார்
வாயமுடிவழியோடே நாதங்கேளாரா
மெளனவிதையாசானதான துணடிககாட்டில
மணிமுதலாயதிசைநாதங் கேழ்க்குநதானே 40

கேழ்க்கையிலேயாதியினிட வமிரதஞ்சிறந்துங்
கெடியானதுவாசமுரதங் கடந்ததுகோனறும்
வாழ்க்கையிலேயாசையறும் கன்னினைவுமபோகும்
வாருதிபோலணனாகுமி வமிரதமோடும்
தாக்கையிலேவினிகோடி கூரநதிகாணும்
சச்சிதானந்தவெள்ளி தாடீனதோனறும்
மூட்டையிலேமேலமிரத வகிரமீறும்
மூன்றுகமுரக்ஷணமாகு மூட்டிப்பாரே. 41

மூட்டையிலேயுலசகது கிரிகொண்டுமூட்டு
முதிரநதபின்புவிண்ணுகுள கிரிவந்துகாக்கும்
கூட்டையிலேமகாரத்தை யறிந்துகூட்டுங்
கும்மென்றநாதத்தில கூடியேறு
மாட்டையிலேயறிவோடு பனத்தைமாட்டு
மறுகாலுபநாதத்தை கூரநதுகேளு
ஓட்டையிலேயொருவழியா யோடிற்றாளு
ஓததமனையச்சினன முததியையா. 42

ஏறுகிற கூற்ற

ஐயனேருநவான வகண்டமூர்த்தி

ஆதிதமென்றஞானமெல்லா மருளிச்செய்தீர்
மெய்யனேயேறுகிற சாககத்தைச்சொல்லும்

வேதாந்தவடசியத்தை விளக்கச்சொல்லும்
துய்யனேநிலைதீது மெழுத்தைச்சொல்லும்

சொற்பெரியபிராணய சூஷ்யஞ்சொல்லும்
தையனேதையமென்ற நிரதகஞ்சொல்லும்

சாதகமாயலக்ஷிபத்தைச் சாற்றிடே.

43

சாததுமமன்றுகேட்டுரைத்த மாணாககனேகேள்

சந்தோஷமாசக்திப்போ சார்புசொல்வேன
ஏற்றமென்றமூலத்தில் வாசுவைத்து

யெளிதாகப்பிராணயாமம் பண்ணித்தேறு
ஆததுமென்றகுண்டலிகஞ்ஞ நடனங்கண்டு

ஆதிதன்கொடியைப்போல காந்திகாணும்
மாற்றுமென்றகண்டத்தி லங்கெனறாணு

வாய்திறக்கவொட்டாது வழிசெய்வாயே.

44

வழியோடேநின்றதைத்தப பழக்கமாகி

மனோனமணியார்புருவமையக தூடேசென்று
ஒளியோடேமவுனத்தை யோட்டியூத

உதகமனேசாம்பவிறைக கண்டுகொளவாய்
தெளியோபொயிவவளவும யோகமாக்கம்

நின்றவனேசிவயோகி நினைவாயகடுகஞ்ஞ
தெளியே டேவிரதுவென்ற குருபத்திலின்று

தக்கப்பம்மவுனத்தை தாரையாமே.

45

ஆமப்பாவிநதுவிலே ரவிமதியோராகூட

ஆசசாயங்கண்டுசூசி மயக்கமாகி

ஆமப்பாநாதத்திற் செவிநிபட்டு

ஊமையென்றவழுத துடைய வுருவங்காணும்

தாமப்பாசத்தியிலே வனனி யோடு
சதகோடிசிமகிடி மொவவாயெவ்வா
வாமபபாலுண்டவாசகித தனையுங்காணோம்
வாயபேசாஞானிக்கு மாயநதானே 46

தானென்றசிவததுகளுள் மெளனஞ்சென்றால்
சதகோடிநவகோடி வனனிரவிசோமன
பானென்றபாததினகீழ் முப்பாழுண்டு
பாமகனே அமரமொன்று உகாமொன்று
வானென்றமகாமொன்று முப்பாழாக
வழங்கிற்று அதனெளியைச் சொல்லப்போகா
தேனென்றமொழியுடைய நமனநததை
தேவியிடபதமொன்றே சேகரித்தானகானே. 47

காணிநதகேசரத்தின தாயினகாந்தி
கணகொள்ளாவிண்கொள்ளா கரையுங்கொள்ளா
ஆணிநதப்பரையென்பார அம்பரநதானென்பார
அவளுகளுமவுனமுண்டு அறிவுகொண்டுபாரு
ஊணிநதமௌனத்தை நிஷ்களமாயப்போவாய
ஒகோகோ அம்பரத்தி லேகோவேகோ
தோணிநதப்படியிருந்தா லடத்தினநோமை
சொல்லரிது அப்புறத்தே சோதிதானே 48

சோகியென்றுபராசத்தி லாவகையுண்டு
சொல்லையிலேகேட்டிருப்போய் சொல்லிககானோ
ஆகியென்றமூலகுரு பேரானமைந்தா [ம
ஆண்பிள்ளைசிங்கமொன்ற கொங்கணாதானகேளு
வாகியென்றாலவாவதி ஞானவாதி
மகத்தானகுளிகையிட்ட சித்தனவாதி
பேயென்றாலமேருப்போ லேயுமபண்ணும்
பெருவாதி பேருள்ளோனே. 49

பேருள்ளகொங்கணா தான குளிகையிட்டுப்

பேரானபூரணததி லாறுவரைகண்டார

ஆருள்ளாருலகததிலவரை குருசொலல

ஆசசரியஞ்சிததருகுகு கீததிவைததார

நேருள்ளரிஷிகளோடு முனிவரையா

நேராகசமாதியிலே யிருந்தகணடோருண்டு

தாருள்ளசலதகோடுஞ் சென்றூரிலலை

சமாததானமனதினிட சததிதானே.

50

சததியாபுள்ளவா சீனைய குருங்குமீகரு

தாண்டியலலே, இநதிரியக் கொம்புகுள்ளே

பத்தியுள்ளேயலைதகடிதது பேயக்கூததாக்கி

பாங்கான மனதையலலே சின்ன பண்ணி

முத்தியுள்ளவாசலுகு யேறெட்டாது

முழுமோசசசனியனப்பா ஞானததுககு

கொத்தியுள்ளவா சீனைய யடக்கிப்பாராததால

குருடலுககுஞானவழி கூடுங்கானே.

51

கூடுவதுன்பபடி தான ஞானமுரத்திச

குருங்கைவிட்டு அநலுகிற வழியைச்சொல்லும

நாடுவதுவுலகத்து வாதமவந்தால

நனமனதுஉண்டானால் சாஸ்திரத்திலசொலவார

ஊடுவதுசாதுசங்கம வேகாந்தமபாராததால

உததமனேவா சீனப்பாங் குருங்குபேரூம

ஆடுவதுதொதது வாசீனையிலேறறு

அப்படியேயுலகத்தி லனேகமபேரே.

52

பேரானவுலகத்தில ஞானமுற்றம

பேசாமலருகிருந்த விடததிலமைந்தா

வாரானமோகத்தி லிங்கமாகும

வாறுதிகஞாமேறுவுசூர நடுவேகோடி

காரானகாமததால் சுரபாண்டிவிங்கம்

கைவிட்டசபாநிதிஞல சுந்தாமலிங்கம்

தாரானமலைதோறும் பூமிதோறுஞ்

சாற்றறிதசாற்றறிது சாரந்துபாரே.

53

பாரப்பாசுயபிலவந்து பிசைக்கேடற்றால்

பலிததுகப்பாஞாசினததி மவுனசித்தி

நேரப்பாவொன்பதுவே ரிதிலேயாறு

நிகராகப்பெலிகொண்டோர் நீடுமூவா

காரப்பாவிண்ணையென்றால் காவாக்காததா

காததாவேஞானசித்தி கைகலந்துகூடும்

ஊரப்பாவாதியைப்போல நீங்குகெட்ட

வுலுத்தெனப்பாசித்தாக்களதா னுரைத்திடே. 54

உரைக்கவல்லோராஜ்யோகம் வைத்தாரீசன

உண்டுடுததுத்திரிவதற்கோ சொன்னஞாயன்

மரைக்கவல்லோவாசனையோ லகிரிகொள்ளுமென்றா

மகத்தானதக்ஷண மூரத்தியாசான

[

நிறைக்கவல்லோயோகமுதல ஞானஞ்சொன்னா

நிறக்கிடமற்றிருந்த நிரமலமாஞ்சோதி

இறைக்கவல்லோவிரினதோரகேணியைப்போ[ணை

வெடுக்கெடுக்கவெழுமபிவரும வாசனைத்தானகா

எழுப்பாமலவாசனையைக் கொன்றோனா ஞானி

யோகாமலவாசனையை யடித்தோனசித்தன

எழுப்பாமலகருவிகளை யிருக்கச்சாடி

யிருத்தினவனசிவயோகி வாதயோகி

எழுப்பாமலடிப்பதற்கு சூட்சுஞ்சொல்லே

னெனமக்கொளவுனததே யிருந்தாறபோகும்

எழுப்பாமலவாசனையோசசுத ஞால

ஏதுமிலலைசுத்தவெளி யிருளுமபோச்சே.

56

போசசென்றுறுருகிறதோ ஞானகங்குல்

புகழானவல்லமைதர மன்னனைபந்தர

வாசசென்ற அகண்டததுள் வகையுள்

மருவினாலசுத்தமீதாடே யவனைசித்தன

நீசசென்றவரைப்பார்த்து வாரேனாகாள

நிலலுங்கோசுகையினுள்ளே யென்றுசொல்லி

தோசசென்றபுண்ணத்திற சொக்கிரிபுற

சுந்தாரநகநவந்து திதாழுகிடலே.

57

சொழுதுகொண்டுபதப்பிழுக வகண்டததுள்ளே

சொக்குகிறோமென்றுசொன்ன சுந்தாமேயையா

விழுதுகொண்ட ஆலைப்போல நெட்டிடத்திறி

வெளிகடந்து ஆறுதலங் கண்டுவாரேன

முழுதுங்கண்டா நெனப்பினினை பென்றுகோததி

முட்டிவைப்பேனசித்தத்தில மகாபமவேண்டாம

பழுதுகொண்டுவருகின்றன திருமபாவிட்டால

பாரபரத்திலிசுகிடுதேன பண்பிடரே.

58

பாரப்பா அகண்டவெளி சுத்தககானல

பாரப்பதற்கோ அங்கொன்றுவிடமேயிலலை

நேரப்பாவிக்கோடி வன்னிக்கோடி

நேரானமதிக்கோடி கண்ணோகூசும

ஆரப்பாவளவிட்டோர கண்டோவீதி

அதுக்குள்ளேசொல்லரிது மைந்தார்போபோ

காரப்பாசுகையென்று பட்டங்கட்டி

கடுங்குளிக்கோடிடங்க கலந்திட்டேனே. 59

கலந்திட்டேனொருவரையில நாதவோசை

கண்கொள்ளாவெளிகுள்ளே கலகசமாசசு

கலந்திட்டேனமறுவரையி லீடியோக்கோடி

கண்கெட்டேனமதிகெட்டேன காதுங்கெட்டேன்

கலந்திட்டேனமூவையிற காதிகுள்ளே

கடுகவந்தேனகொங்கணரை யழைத்திடலே. 60

58

அழையுமென்றசொற்கேட்டுச் சித்தராஞா
 தடசணத்திற்கொங்கணரை யதிசீக்கிரத்தில
 விரைவுடனேவோடிவந்தது தெண்டனிடடு
 விரைவுடனேகொங்கணர்தா னிசுணத்தில
 அழையுமென்றொங்களைப் ருங்களைத்தான
 ஆசசரியஞ்சொல்லுதற கடியேனவந்தேன
 அழையுமென்றசீஷனிட பின்னேவந்தது
 அடியேனதானவந்ததென்று பணிநதிட்டாரே.61

பணிநதிட்டகொங்கணரை வாரிமோந்தது
 பராபரமேநிகருணமே பண்புள்ளோனே
 அணிநதிட்டஅறுவையிற சொக்கிசென்ற
 ஆதியென்றபராபரமே யையாவையா
 மணியிட்டசிலம்பொலியைக் கேட்டமூத்தி
 மாரக்கதையெப்படிதா னேறினீரே
 கணியிட்டநிர்மலரா மனத்தினுலே
 கையையதேகமென்ன தங்கமாச்சு 62

ஆசசப்பா அப்படியேதான வரவேணுமென்று
 ஆசைகொண்டுபிறக்கையிலேயழைத்தனுப்பிவிட
 வாசசப்பாமனுவொன்று வடியேனுக்கு [தீர
 பைந்தனரேலட்டா ஸுத்ததால சொல்லவேணும்
 ஓசசப்பாசொங்கணரே யுபசாரமென்ன
 வோங்கினதையுரைக்கிறேன கெளுக்களு
 காசசப்பாவுலக்கத்தி லெடுத்ததேகங்
 கையாபட்டடையாங் கருவவசசொல்லே. 63

கருவென்னவொன்றுமில்லை மேருவுக்குநேரே
 காணப்பாய்சானங் கையையமாச்சு
 உருவென்னவெடுத்ததெல்லாங் கையையதேக
 முததமனேநிராகார ஞானசித்தி

குருவென்னநிராகுணத்தின மவுனத்துள்ளே
 குவிந்துரைத்தபெருமையினால் கைலாயமாசுசு
 அருவென்னமகாரவித்தை முடிக்கொண்டு
 ஆதினிரத்தகற்பமது வுண்டுபாரே. 64

பாரப்பாசூதமுண்டு மவுனநதாகக
 பளிச்சென்றவழுசட்டை பண்ணப்படுபோதும
 நேரப்பா அச்சடந்தான கைலாயதேகம்
 நிமிஷந்தேசித்தியா முன்னினைவுகையா
 ஆரப்பாவுன்னப்போலே நினைத்தபடிபண்ண
 அரிதரிதுகூடாது மூடருட்பேரா
 சேரப்பாசொல்லிவிட்டே னென்றபேச்சு
 செப்புமுன்னேகைலாய மூரத்திபாரே. 65

உறறுநின்றபலநூலைப் பாரத்துபாரத்து
 உரையாமலவேதாரதஞ் சித்தாந்தமென்று
 பற்றிநின்றபரவசந்தா னென்றுஉன்னிப
 பாராமலலைத்துகெட்டா ரனந்தங்கோடி
 முற்றிநின்றவிடமெங்குக் ஞானமெங்கு
 கொற்றநின்றமேலமூலத் துரியமெங்கு
 கூடுவாரமெஞ்ஞானக் குறைவிதாமே. 66

குறைவேதுவாசனையாற தோயத்தததோடு
 கூடவல்லோமெயஞ்ஞானம் புனைதுநிறகு
 மறைவேகமறையினிட அந்தமேது
 மறைவறறுநின்றமெய் வெளியங்குது
 துறையேதுதுறைக்குள்ளே சோதியேது
 சூட்டியிருந்தவிபரமெல்லாம் ஞானந்தோறும்
 அறையேது அல்லவென்று சமசாரத்துள்ளே
 அழுத்தமுப்பாரதோய்த்ததி னுணமைதானே. 67

ஆண்மையென்றால்தோயததகி னுண்மையல்லோ
 அகண்டமுதலகண்டமெல்லாமஞானந்தோற்றமும்
 ஆண்மையென்றாலவாயபேசசாம ஞானிவாயில்
 மண்ணையளவிககூறுகொண்டு மலங்கப்பராகது
 கேண்மைகொண்டுவுலகமெல்லாம் கெடுததுஆட்டி-
 கெட்டியானபெண்பொன் னுணிஞலே
 தாண்மையென்றபிறப்பிறப்பை மீதப்பாயநது
 சண்டாளகோபத்தைத தளருதளரு. 68

தளருகிறவுருப்புவநதால் கழிவைககேளு
 சாதகபாயகுண்டலிகஞள வாசிவைதது
 தெள்ளுகிறபிராணையம் பண்ணிதீநந
 திரண்டொலிவுஞ்சிலம்பொலியுங் காணுமகாணு
 தள்ளுகின்றகண்டததே யங்கெனறுதும்
 நலம்பெரியவுருவமையந திறநதுபோகும்
 தளருகிறகனிபொலே யமிரதமவீழும்
 அப்பவல்லோகாயசித்தி யறிநதுகொள்ளே. 69

அறிநதிநதமதியான விறதும்மிட்டு
 அப்பனேயோசமீதே வறிநதுகொள்ளு
 பரிநதிநதவிறதும்முதல நாதஞ்சித்தி
 பாங்குனசிவத்தோடு பரந்தானகேளு
 அறிநதிநதாராபரத்தோடாறுகேளு
 அப்பனேயவுனததைத தூக்கிக்கொண்டால்
 செறநதுநின்றஞானதகின் யொகமாசக
 செயலைதப்பவவுனதைத சென்றுகாணே. 70

காண்பபாபராபரத்தின் மேலேயாறு
 கைகிட்டவகண்டமொன்று நிராகுணநதானொன்று
 பூணப்பாநிராகுணநதான் நிராகாரநதான
 புகழானநிராமலநதான போததகநதம்
 தோணப்பாவிதுவாறுங் காணப்போக [மைநதா
 சொல்லுகிறவாரததையென்றால் கேட்டிருப்போ

ஊண்பபாரசமவிடந் துறிவுவிடந்
 உறுநகின்றவண்டதேகமந்நது நாளனே. 71
 அறிநதுகொளநுநதயளவு பிண்டதேனனனே
 அபபனையாறுதல மந்நதுகாணும
 அறிநதுகொளநுநதயளவு பிண்டதேனனனே
 அறிவுதகுளசகந்நதுகாணபபாநு
 அறிநதுகொளநுமபாததினமேல போகமட்டு
 மாதநிரலதகின் வரைகளாறு
 அறிநதுகொளநுமேலாறுவ காணபபாநா
 காசகரிபமகொவகணை விட்டுகாணே. 72

காணபபாததேகதேசக கடந்தபின்பு
 கைவிட்டஞ்ஞததிகைத யாசானகாட்ட
 ஊண்பபாவுகவுமன மறறதெலலா
 முவாரகைக அகாரமுத னுகாரமென்பா
 வீண்பபாசுசுமேல வேதாநதககாடகி
 விரைநதகிலேயுமென்று ஊனென்பார்கள
 பூண்பபாவுமென்ற நாதமாமோ
 போககறியானசொலவகிற ஞானநதானே. 73

தானென்றவிடங்காட்டி நாதங்காட்டி
 சாறறுகின்றமவுனதகின் சபுகாட்டி
 வானென்றவெளிகாட்டி யறுதலமுங்காட்டி
 வாயமுடிஞ்சுக்க வகையுமகாட்டி
 ஊனென்றவுடமபவிட்டுக் கேசரியுங்காட்டி
 யுனநின்றவிடங்காட்டி யுரைககப்பண்ணி
 கோனென்றகுருவெனும வாயபேசலாமோ
 குருமபேருருசொல்ல விரண்டுமாமே. 74

ஆமிநதவுலகத்தோர் ஞானவிகியை
 யறிநதேறிககூடுவது அரிதுமெதத
 ஓமிநதககுண்டலியைத தொடருறற
 ஊதுவதுகடினமெதத யோகமார்க்கம

வாமிநதவாமதே தினறுகொண்டு

பகதானபானமுண்ண வாயகுமுமிபண்ணும
சோமிநதசுசடையிலவைத்துசசினபயத்தைகதாட்டு
சொறடெரியபூரணநதான சொன்னவாதே. 75

வாரானகுருவிவிட வாழ்ககைககேளு

மகததானசடையினமேல மதிபுஞ்சூட்டி
தாரானநெற்றியிலே தீயைவைத்துச
சாபபமலலஆபாண மாகபபூண்டு
வீருனசுரித்தகிலே மேலேபோதது
விளங்கியதோரபுலித்தோலை யிடையிறகட்டி
கூருனசுடுகாட்டிற் குடியுமாகிக
கொள்குரூபலியெடுக்கக கொள்குரூ. 76

பலியெடுத்தகுருவிவிட வாமபககம

பகர்நதுதினறயெனதாயரா பரிசுகேளு
பொலியெடுத்தஅஷ்டமா சித்திநிறகப
புகழ்பெரியாததின வனகயாபாணபபூண்டு
நலிலலாயோகாபபி யாசமசெயது
நண்ணுமிருபதசசேவை காணபதற்கு
ஒலியெடுத்தநவகோடி தேவாசித்த
ரொனருனகணநாதா போற்றுவாரே 77

அறிநதுகொள்ளுமெநதா யோதரைபபெண்ணப்பா

அபபனையெருதேது மேழையேழை
அறிநதுகொள்ளுமிவளை முன்னையயாவைத்து
ஆதரித்துக்கேட்டதெல்லா மருளிசசெயவான
அறிநதுகொள்ளுமகண்டதே ஞானசத்தி
ஆததானைபபூசித்தா லறுபததமீவாள
அறிநதுகொள்ளுஞ்சுடமெல்லா மவளையாசசு
அபபனுய்யெலுமபோடு நரபபுமிரண்டே. 78

இரண்டானவாயுவினி லொன்றுசகதி
 நேராகுகெயேது பிராணவாயு
 ஒன்றாகநாடிநின்றால் சுழுந்நயுமாசசு
 யோகமுமாந்நானமுமா முறையேறு
 தண ானசுழிமுந்நதா நடுமையபநிறகுஞ்
 சாகசமாயிதற்குள்ளே முககிநகிபுண்டு
 நன்றானசுழிமுந்நயிற பிபாணநீரில
 நாதநதயோசுமிதை நடிக்காரணே. 19

காணப்பாநெஞ்சினுள்ளே பிராணயோகங்
 கண்டுக்கொள்ளுநதாமரையில் நூலபோலாநும
 ஊணப்பாடதிலிரண்டைநீ கண்டாயாளுவ
 உற்றுநின்றிரண்டையுநீ கண்டாயாளுவ
 பூணப்பாவிதககுள்ளே ஞானயோகய
 புண்பாருககுசகிதகிதிது கைலாயதேகம
 தோணப்பாநவகோடி மாளுகண்டார
 சுகயோகமாவதநக துறையுமாமே. 80

ஆமப்பா ஆசைவிட உருவைச்சொலவேன
 அறிநதுகொண்டு அறிவாலே நின்றபாரு
 சேமப்பாதிதேயாதி பாரொன்றாககால
 செகமெல்லாபபெண்ணை வருதானப்பா
 ஓமப்பாபொன்பண்ணைம வாசனையினுசை
 யொற்றிநின்றவிரதிரிய மயக்கதகாசை
 நாமப்பாவென்றுசொன்ன ஆணமையாசை
 நலவினைகருநகீவினைகருந விததுமாசசே 81

விததுககுளபாவமென்ன புண்ணியநதானென்ன
 வெகுக்கோடிபுண்ணியததால புருஷஜனமமையா
 பததுககுளவெகுக்கோடி பவபுண்ணியம
 பாழானபெண்ணென்ன மெடுத்தவாறு

கொத்தகருளினவையறிந்த வாரான
குழிசுருளளேவீழ்ந்த மேல் கானிடங்கனையோ
வதத்தகருளையறிந்து வருயநின்று
புகழ்ந்தவனெமையஞ்ஞன வீசஞமே. 82

பூரணமேயகண்டமே யகன்கினந்தம
பொங்குநின் றநிறகுண்டி மெனனையீனற
காரணமேரிலந்தகீற பெண்ணொசைமொலக
உலவதுநின்றசுருமில்லை கருத்கொண்டேன
ஆரணமேயதீதடுத்தல் சுருந்தாமன்னன்
அப்பனென்செல்லுகறே னறிகதுகொள்ளு
வாரணமாங்குள்முலையா ளைசைவிட்டாள
மகததன்முவுலகும விடகருபநேரே. 83

நேரானபெண்ணொசை நீங்கிறஞ்ஞல்
நிலையானதிரோதாயி மாயககப்பாசசு
துறானவேதாந்த வெளியிறச்சொலவா
சுமபென்றசுருச்சொலவா மேயகியல்லை
வாராயநீயெனமகனே பெண்ணொறசுககி
மகததானிவிசுகளசிததா கோடிபோகெட்டார
தாரானசிததரொடு பஞ்சகாதகாள
தயங்குநின்றுபடுபபாடு சாறறுறேனே. 84

சாறறுறேனவீதியிலே படுகுழிதாணுண்டு
வதனமேலேபுலலோ செடியுமுடி
மாறறுகிறேனவீதியிலே தடந்தோனவீழ்ந்த
வாரொக்குமபெண்ணை மாயககூபம
ஆற்றுறேனென்னுறு மாறறப்போகா
அரகராபெண்ணரவு கடித்ததானால்
போறறுறேனென்னுறும பொல்லாககாமம
பொறிவிட்டெய்ப்போலப பொங்குமபாரே. 85

பொங்குகின்றகாமமென்ன சிவத்தின்கூறு
 பொலலாதஆனசெயென்ன மாலின்கூறு
 மயங்குகின்றமோகமென்ன மயேஸ்வரத்தின்கூறு
 மருவியநதமுன்றலு முலகம்பாழாய
 தங்குகின்றபோகமபோய ஞானம்பாழாய
 சமாதியெல்லா மிகதிரியச்சாரமுதி
 தொங்குகின்றமோகத்தின் தரைபோலாகச
 சூனியமாயஞானமெல்லாந் தோற்றுமவாரே 86

வாறானபெண்ணாசை விட்டேனென்பார
 மருவியவளதனிப்பட்டால் சாணஞ்செய்வார
 தாறானசயனதகிற பெண்கானசொல்லில
 சதாசிவனாழமுடியாது மறறேரேது
 கூறானவிரதுவிடக கோபமோகங்
 குறியழிகுபாநின்வழிகுங் கூடடைக்கெல்லும
 வீறானவிரதுவுக்கு மேலேநின்று
 மிருதுபெற்றமெளனியலலோ வெட்டினாரே. 87

வெட்டினாரமெளனியநத விரதுபாமபை
 வேதாநதமெ றறதொரு வாளினாலே
 தட்டினாரமாயகையைததான சண்ணிக் கீழ்
 சச்சிகாநநதவெள்ளச சார்பினாலே
 ஓட்டினாரோட்டினார் நிறகுணத்தினமட்டு
 முததபனைமதுவலலோ ஞானவீதி
 தொட்டினார்தொட்டினா சகலவெல்லாம்
 செகசசாலவிததைதெயென்று தெளிநதுபாரே. 88

தெளிவதுகாணெளிதல்ல வாய்ப்பேசசல்ல
 சிவகாரபெண்கண்டால் ஞானம்பேசசி
 அழிவதுதானசுடதங்கு வடுதத்கூறு
 அதாமுண்டுகூடுறது போகமென்பார

கழிவதுதானகாலேது வாசியேது

கைவிட்டமெளனத்திற கலப்பதேது
ஒளிவதுதானென்னாளே வென்றுலோக

ரொருகோடிமாண்டாராக ஞ்ணிககரணே. 89

காணப்பாழிறப்பிறப்பு பெண்ணுலாசசு

கைகடந்தமாய்மெல்லாம பெண்ணுலாசசு
பூணப்பா விந்திரியம் பெண்ணுலாசசு

புகழ்பெரியவாசனையும் பெண்ணுலாசசு
தோணப்பா மனமபுத்தி யாங்காரத்தில்
சொக்கிசசுப்பெண்ணுலே சூட்டிப்பாரு
ஊணப்பா ஹுணப்பா வுரைக்கசொன்னே
ஹுலகத்திறற்றியாதே விண்ணிலாடே. 90

ஆடையிலேவிண்ணுகூட சித்தர்கோடி

யந்தந்தமலைகளில தாக்கவேடி
ஹடையிலேயண்டத்தில் முனிவர்கோடி
உற்றுநின்றபதமளவும் ரிஷிசள்கோடி

தேடையிலேசதாநிததம வேதமபாரு

சோநதுநின்றமோனையையிலே தெனியச்சொல
நாடையிலேயென்னேரம் மவுனத்திலநாடு [வார
நகரமாயவாசனேததான நன்றயக்கேரு- 91

கேளப்பாயிதைவிட்டு வுலகஞானி

கேட்டதெல்லாஞ்சொல்லுகிறேனமக்காளமக்கா
நாளப்பாஜெகமெல்லாரு சாங்கமென்பான் [ள்

நலமான நூலபாரான தீடசையாவான
சாளப்பாமவுனமென்பான் விண்ணைப்பாப்பான
சாதகத்தைவிட்டுவிட்டு சீவனத்திறசொல்வான
காணப்பா தினந்தோறுந தாக்கமபேசி
நலமானபெண்ணேடு மயங்குவானே. 92

மயங்குவானபொன்றேட வெகுபிரட்டிப்பேசி
 மகததானஞானமெல்லாம வந்ததென்பான
 தயங்குவானமண்ணுலே சாவுகாணான
 சாதகமாயோகத்திற சாந்தேனென்பான
 றியங்குவானநோயவந்தாற பூணமேயென்பான
 செகச்சாலதிரேதாயி சிரிப்பாளபாரதது
 முயங்குவானசமாகிவிட்டே னேயோவென்பான
 மூடமொற்றஞானமெல்லா மூலகிறபாரே. 93

பாரப்பாசாரமிது சமாதிககாக
 பாழானஸதுலமென்பா கோடாகோடி
 நேரப்பாவாதமவந்தால ஞானமவருமென்று
 நேராகவலைந்தவா கோடாகோடி
 ஆரப்பாவுலகத்தில ஞானிபுண்டோ
 ஆராயந்தநான்கண்டே னென்பாக்கோடி
 ஏரப்பாவுமுதலலோ வெள்ளாமையாகும்
 ஏரிலலானதுததடிசுத கதைபுமாச்சே. 94

கதையாச்சுவுலகத்தில ஞானமொடுவாதங்
 கைகொண்டாறசொல்லவாரே கலம்பு வநெஞ்சே
 அதையாச்சுயிதையாச்சு யென்றுசொன்னால
 அவன்கையிலொன்றுமிலலை யறிந்துகொள்ளு
 உதையாச்சு ஆரனுடனே தொழிலேந்திதப்
 முதுவானவனமாதி புணமைமேகளு
 கதையாச்சு ஆனாலும் பொங்கியுள்ளம்
 கடுவனபாராசயோகி ஞானிதானே. 95

தானென்றவாதியிலே ரெண்ணிதமுண்டு
 சண்டாளவாகியென்று லுண்டுடுகதிப்பொங்கி
 வாவென்றஞானமெல்லா யேதைகண்டபின்பு
 மகததானபெண்ணேட்ட கூடியாடி

கண்ணென்றாகமொடு ளே ளிககைசபப் பததுச
கண்டபெண்ணைதாயடே ளே கருதிசரிசனறு
ஊனென னறட்டமபுகு மபடுதகப பபா வெவனபா
னுலுததமனுகுசரிசனன மெனற நரகநதானே.

நரகமெனறபெண் மெலே யாசைவிட நி
நரகநதவேதாநதஞ் சிதநாநதமப பதது
நரகமெனனவுலகமெல்லா மனதிலாவதது
நலமானதேவியுட கிரியையிலேநின்று
நரகமெனனஜடமுதலாய நாமலவென்று
நாடடினுள்ளேசசதிடசை கடநகதினபு
நரகமெனறசிவசொதகை வறுமைபோற்றின்று
நாமறியோமவாதமென்று யிருப்பார்களே. 97

இருக்கையிலேசதகோடி தொலையசசெயவாரா [பார
இததனைக்குப்பொருளேது யிவனவறுமைக்கென
இருக்கையிலேசெயநீருஞ் செந்தினசுன்ன
மெந்தகெந்ததடுக்கிவைப்பாரா அநேகங்கோடி
இருக்கையிலேதொழிலெடுப்பாரா கருங்காட்டா
ரிலையெனபாருணடெனபா ரணைகமட்பாக்கள
இருக்கையிலேசதாநிதத பறிவா லூட்டி
இருப்பார்களமவுனமுதத வாதிதானே. 98

வாதியெனருவவனவாதி மவுனவாதி
மகததானபிரபஞ்சததே யிருநகாலென்ன
வாதியெனருவாசவாதி ஞானவாதி
வாங்காமறசமாதியிலே யிருநதவாதி
வாதியெல்லாநிஜவாதி நிரமலத்தினவாதி
வாயதிறகக அண்டத்தே வாழ்நதவாதி
வாதியெனருவவரிடத்தே சிததாசொலவாரா
மயங்குகின்றஜென்னமிலலை முததிதாமே. 99

முந்தியிரதவாதிக் கு வருகுமென்று
 மூச்சுமுதறசிவனசொன்னா ரென்றுசொல்லி
 கத்தியிரதசிவசொத்தைப் பெண்ணுககீந்த
 பாழானவிஷயமெல்லாம பண்ணிப்பண்ணி
 அததியென்றபஞ்சகத்தை பண்ணிப்பாவி
 ஆங்காரததாலதிரதம வேதைபோட்டு
 மறறுநின்று அலைந்தவாகு நரகமெய்தி
 மாளுவாரகோடிசெனம மாளுவாரே. 100

மாளாமலிருக்கவல்லோ வாதஞ்சொன்னா
 பண்ணிற்றதுமாணடிற்றது பிறக்கநன்றே
 வெருளாமலமனப்பிடித்த வாதியினால்
 வெகுசூளுக்குயேறுதறது நூனவீதி
 அருளாமோபொருளாமோ வென்றுயெண்ணி
 அலையாமலநின்றவனே வாதியாகி
 அருளாமோவெளியாமோ வென்றுயெண்ணி
 ஏகவெளிசுத்தகயிருளாகிப்போமே. 101

ஆகவப்பாயிருபத்து அஞ்சுநூறு
 அறைநகிடேனவாதத்தை யறிந்துகொள்ளும்
 ஆகவப்பாயிதுக்குள்ளே நூனமநூறு
 அபபுறதேசொன்னதொரு நூனமநூறு
 ஆகவப்பாயிருபத்து யெழுநூற்றநூறு
 அறிந்தமட்டுமொசொல்லிவந்தேன வல்லேருண்டோ
 ஆகவப்பாபாததரை விகபமுஞ்சிசசி
 ஆதியென்றகுருவ நூல சொன்னமுறதே. 102

சட்டைமுனிநாயனா முன்னாமை-100 முற்றிற்று.

உ

சிவபயா

கைலாயநகரபிளிச சடடைழனிநாயனா

அருளிசெய்த

பி ன் ஞா ன ம் - 100

கைலாயப்பாததி லெண்னையாண்டக

கடவுளென னுநதெக்கூணு மூதகிபாதங்

கைலாயதெனையீன்ற ஆயிபாதங்

கருணையு னபே றறிந்ததப ஞானபொலவேன
கைலாயநிரஞ்ஞமே நிமலமேதேவா

காடடுகினறிகேசரிசெய சினமய பாயககையில
கைலாயப்பாப்பரையாய வந்தமே கருக

கடைப்பிள்ளைஞ்ஞனததைப் பாடுவனே 1

பாடுகிறேனசரியையென்ன தேவிபுடதீடசைப

பரிவாககிரியையென்ன தேவிபுடபூசை

பாடுகிறேனயோசமென்ன மாசியறறவமுதா

பாங்கானஞானமென்ன மெளனத்தந்தப

பாடுகிறேனதிடத்திரந்த ஞாயிதோகீதம

பாங்கான அஞ்சலிதான மனமடகஞந்தேகம

பாடுகிறேனபானமுன னிவஞக்கேயென்றால

பரிவா லுலஞ்ஞனவிததை பளிகஞந்தானே. 2

தானென்றஞ்ஞனத்தின் பூமிசேவா

சாதகபாடியாகமென்று ஆபாஷீடு

வாமென்றபூநியிலே விததைகேளு

மற்றிறஞ்ஞமறிவான வுகாஷீடு

வேனென்றவெளியலலாம படைத்தநின்று

வேதாந்த அடைமென்ற மகாமாசக

கோனென்றநாதமங்கே குழரியாடுங்

கூப்பிட்டாராகேளாது கண்ணுபபோசக. 3

போச்சப்பா தததுவங்க ளனித்தியப்பட்டு
புனலகெட்டுநிலங்கெட்டு பெ' நிரங்கெட்டு

ஆச்சப்பா மணவையில் மயங்கிநின்று

ஆடுவகோர்ப்படப் போ லசைந்ததள னும்

நீச்சப்பா 4 டி நீச்ச க்ரோ ஆயிவெள்ளம்

நீலைபெதுகையேது தவணையது

மூச்சப்பா வடங் குமுன்ன மாயவந்து

சுதகிமுதிரந்தறிவை தள்ளிவிடுமோசங்காணே 4

காணப்பா மணவரையா மாறுகளுள்ள

கடைகதேறப்போகாது கலக்கமெசத

ஊணப்பாவென்றுசொன்னால் வனமுண்து

வுற்றுமெள்ளபிடித்தாலும மாயைவந்தகட ரும்

வீணப்பா உலகத்தோர ஞானமெல்லம்

வேதாந்தசித்தாந்த மென்பார்கோடி

தோணப்பா ஞானமென்ன தண்டப்படிவலைச

சுடாகொடிவொளிபோல கோணநுதானே. 5

தானென்றநிம்மலமா மனத்தினவீடு

தாண்டறு ஆத ணடின லரிவிட்பா நறும

கானென்றபனது ச கந்தைதகமே ன்

சுறப்பமுண்ணவஸ்துணனால் வாசித்தோ நும்

பானென்றபாணதன் பெகைகனிலிலு

பகல லுங்கேசாததில் மனந்தானெட்டு

வானென்றவெட்டவெளி விடிவுகண்ணு

மாரச்சுலபொசுராசுசுலபொசுசுல நனிகூடே. 6

கூடுவதுநிம்மகருமின்ன குளிகைபட்டுங்

கூப்பிட்டால்பூணந்தான் கூடப்பசு

மாடுவதுமணவரையில் மாயம்போகது

மருவிலிவெசாககிநின்று ஆட்டுவிகு

700 சட்டைமுனிநாயனா பின்ஞானப-100

மாடுவதுபூணததில லேறறிககாட்டும
 நலமான பூணடாரா பெயுனமீந்ஞஞகம
 கேடுவதுசுததிக குளிதைகீட்டிடு
 செகததேபாக குவாதமென்ற தெட்டநதானே.

தேட்டானவரைகடந்தது பன்முந்தகாண்டிக
 தெளியுனவறியிவிட வரைமுந்தகாண்டி
 நீட்டானபூணததின்வரை பூணவ்வென்று
 நேரானமூனவ்வை நேயந்சொக்கிப
 பூட்டானபூட்டென்று யிறங்கிவிட்டினைமந்தா
 புகழானவெகுளியி லேறபிப்பகா
 ஆட்டானகையப பரபபரையாயவந்த
 வாசசரியமூலகுரு வாககுங்கேளை.

8

கேளபபாமூலகுருக காலாங்கிபிள்ளைக
 கெடியானகாலாங்கி மைந்தனபோகா
 நீளபபாமேகாபிள்ளைக கொங்கனாதானகேளு
 நேராகநான முறைபேரனுகி
 தாளபபாமேருவிமீல தவசுபண்ணி
 சாதசமாயகையலாய வசகமாறா
 ஆளபப பிள்ளையென்று வவிரிபிள்ளை
 யாசசரியமி பவமுண்ண செவலுகிறேன.

9

சொலலுகிறேனகிங்கென்று முன்னேயுணி
 சோதிகண்டபின்பதிலே மனதையுணி
 சொலலுகிறேன ஆங்கென்று பின்னேயுனனி
 சோதியில ஆகநங்குள தனமுங்கண்டு
 சொலலுகிறேனபின்பலலோ பவுனமுனனி
 உணர்ந்தேறிகளமெல்லாம பாககுககண்டு
 சொலலுகிறேனபுருவ மையத்திற்கூடி
 துரியமென்ற ஆறிவினுள்ளிள நோக்கிஞரே.

10

சொக்கியலலோ அறிவைவிட்டு ஆகண்டோடு
தயாறவேசமாதுள்ளோ கறபமுண்டு
சொக்கியலலே மூன்றுவரை சட்டகை யாகக்
சூரபவரை காணவென்று துணிந்தபொருது
சொக்கியலலோடியேறுவதற்கு யினனவிகலிமன்று
சோதித்தகஞ்சினையெல்லாம் பாகதுபாத்தது
சொக்கியலலையறந் தவகஞ்சு சூரபமணியன்
சூரபாயமுவுநட நூல்பாத்தகரே [மு

பா'ததறிநகு'ரிநத'மணி வா'தமெனறு
பரிவானகைலாய தெ'ஷிணுழாததி
சேததறிஞ்சதமமுடைய வாக'மாய
சீடரிவேதிருமுலா சணடி'க்கசா
மாததறிஞ்சசனகாதி நாலவரோடு
மருவிநின்றவியாககிரமா பதஞ்சலியினைடு
போககறிநதவடிபேனே டொனபதுபாபிளபைப
புகழானபூரணக ந லெழுமடெ'ருரே

எழுமபையிலே திரவ லமபொற சடமோகாணு
கேனென்றறநூபு ணநத டெனதுசுருபபேசும
எழுமபையிலே லுளிகை முதறகாணடி.றபசது
ஏறறியகோர கீபதகின சடறபொறகாணும
எழுமபையிலே தேசுமில்லை கோட - கோடி
உததசடஞ்சூடசமா யிருநதுசெனறல
எழுமபையிலே ரெழுமபி மெளனமுறறு
மிருநதுதைதசமா கியிட பலநதா னகாணே. 13

காண்பபாசொ ரூபமென்று 4 மஸ்தானென்று
கையடங்குரத்தடடமா சித்தியென்று
காண்பபாசொகொடுததுச சினமய 1 நம்தவா
பொருளோடேவருளான பேரகஞககாடடிக

தேணப் பேகாநநிறகும சுமமா அமமா
சுமமாசயிசைநககிலே சொககுமெனபா
விண்பபாபறறதெனரா சினமயததைககாடி
வேசாநதழலத்தை விளர்பெனருநீர். 14

விளம்பினாசனகாதி வேசாநதங்குகாடி
விசித்தாநீமவுனததை சண்டிதேசர்
விளம்பினாபதஞ்சலிபாநதங்குகாடி
விரிததலலே சிருமூலமீனசஞ்சொனநா
விளம்பினாவாவாசா மென்றுயானும்
விரியாமலிருநூறுஞ்ஞெஞ்சொன்னேன
விளம்பினாவெஞ்சுவாகயெநநூலவகாஞ்சம
வேசாநதயிருநூறுவிசாநதகாநீன. 15

காண்பபாமுமபணிபுங் கைலாயவாககம்
கழியமற்றினளைசட்டைகமற்றேராககிலலை
தோண்பபாசிதுமுன்றுசிகதாசொலவா
சொறபெரியபூரணமீம சொலலவேணும்
விண்பபா ஆறலுஞ் சொலலக்கூடா
வேசாநதஅநததசில வெளியிறகூட்டம்
ஆணப்பாவருபதத நாலுரப்புகளு
ஆருங்கிடையாது அறியாகாணே. 16

அறியாதகுளிகையுடன சாரணையிறகுதது
அதனபெருமைகாணவென்றால் கொங்கணரைக
அறியாதவகண்டமுதற புவனமபாரதது [கேளு
மருவியதோபதமபாரததுத திரிந்ததுஆடி
குறியாகககறபமெலலா மேறிப்பாரதது
கூருதபூரணத்தைக காண்பேனென்று
நெறியாகமனமுரைக்கக குளிகைகட்டி
நேராகமணவரையி வேறினே. 17

வற்றொழிவவரையி னியலபுகதனை
 யிதமாகவநினிட வரையிறசென்று
 தேற்றாமனமுரைதகார கண்டகதற
 சோநதேறிசோநதேறி யொருவனையிறமுண்டி
 கூறிஞரிவவளவு மொன்றுவென்றார்
 கூசாமலப நவரையில் குதிரைபடீபாட்டார
 மாற்றினுலசென்றுமணம் பிடிததுசென்றார்
 வரைமுன்னுங்கடகசுவொரு கற்பமாச்சிச 18

ஆசசபபாநாளவரையி லேறுமபோது
 ஆகாபவமுடிகாடி யிடிபோலநாகட
 மசசபபாநோடது முன்பினேறேறா
 முகாநகமொபாயையினுல பின்னுநசென்றார்
 கூசசபபாஸுவையிற போக்கிநின்று
 குருகுரனொமாழிந்ததிலே மனமுநதேற்
 பேசசபபாசட மொன்று நிராசையாகி
 புச்சுனா டுவனையிற புககினுரே 19

புககியலலே சுழலகாற்றின றுருப்புபோலே
 புலபபினாமுலருட போனபோன
 மககியலலே மானபோசசு குளிகைபோசசு
 மாருதமொளனமுன்னே மாண்டுபோசசு
 ஓங்கியலலேசிலமொக்தா னுள்ளேவாங்கி
 ஓகோகோகுளிகையது கீழேவாங்கி
 சொககியலலேயெனசெயவே நென்னுய்யங்கி
 தூரியததைவிட்டுமெள்ளக கீழ்க்கொண்டாரே.20

கீழ்க்கொண்டாரகீழ்க்கொண்ட கொடியாஞ்சிததா
 சேகரததைவிட்டுமெள்ள அறிவிலவநது
 நாட்கொண்டபாடெலலாம நினைததுகொண்டு
 நானபிழைத்தேனான்பிழைத்தே நென்னுசொல்லி

ஆட்சொண்டபெனமுருவ பூணததிகநின்றீர்
ஆசரியமெனயீன்று மிவையேயையா
வேட்குண்டபென்றயததை யீநதேயைய
வெவெளியாருசிலபொலியை மெவெனருரே.

மேவெனறுசொலமுன்னே மோறகண்டபோகம்
வேகாநதகிரேனமணியைபெற்றதெனாந
கோனென்றகுருவுக்கு அவரேசீடா {தா
கோடிலகூததொருசீஷ நுண்டோகாணென
பாணென்றவேதநதரு சித்தாநதபபாரதது
பவககிறீதாராகுளிகைமுதலவா கம்பாரதது
தேனென்றகைலாய வர்க்கமாகி
சித்தருக்குச்சித்தராய ரிவியாருரே 22

ரிவியென்னசிலப பொலியைக கண்ட நுண்டோ
நேராகவதககுள்ளே சொந்தாருண்டே
ரிவியென்னஸவிததை யறிநகாருண்டோ
நிமிஷத்திலகவனமுற்றுத திரிநகாருண்டோ
ரிவியென்ன அண்டமுதற பவனநதாண்டி [லும
நின்றிறையாயகண்டு வந்தே நுண்டோசொல
ரிவியென்னவ்வுருமுற்று சமதிசு குள்ளே
நின்றதினிலதிகைமையாய நினவாயக்காணே. 23

சாணப்பா ரிவியாட்டுரு சித்தாட்டுரு
காரணமாயவ்வுனததே நின்றோராட்டுரு
பூணப்பா பூணததை நின்றோராட்டுரு
பொன்னகம் முதலாய புகழநதோராட்டுரு
தோணப்பாவாசியுட குதிரையாட்டுரு
ஒன்றுமுற்றுததமையாய நின்றோராட்டுரு
தோணபாய்தவெல்லாந் பெருங்காக்கோல்லால
சூடுலகிறசித்தருண்டே சொல்லிடரே

சொல்லிடமாய்ந்து முண்டோ குளிகையுண்டோ
 சூட்சிததகற்பமுண்டோ வாசிகா னுண்டோ
 பலசுட்டவா முண்டோ சுன்னமுண்டோ
 மகததானசிககிமுண்டோ ஜெயநீருண்டோ
 வெல்லிடா விடமுண்டோ சாரணைநா னுண்டோ
 வெவ்விவிறேசுடங்கிற குடாரிமுண்டோ
 அவலிடா வைதகசு சிறுவனநதா னுண்டோ
 அப்பனைபதி ன்மு மமைததினோ 25

அமைத்தியவா முணுகாண்டமபாடியதோங்குமென
 வந்தித்தபிள்ளைக்கு மறிவுகோ ன்றும [று
 அமைத்தியவாபாடினது பொற்கபபிபோல
 அறிவுகெட்டமிலேசசருக்கு வாதசித்தி
 அமைத்தியவாகருவெல்லாம் வெட்டவெளியாக
 அங்கங்கள்மறையாமற சொன்னா சொன்னா
 அமைத்தியவாபாட்டுக்கு நமமுடைய நூலதா
 னருமாகமறைப்பென்று அமைந்திட்டாரே. 26

அமைத்திட்டாரை நூறு பிள்ளைகள் வைண்டி
 அப்பப்பா தெளிவு சாததிருதானமைநதா
 நிறைந்திட்ட ஆரண போல வெட்டவெளியாக
 நீங்காமறறுறத்துவிட்டா ருளாநிபொருளும
 குறைந்திட்டபசுதிவல நிஷ்களமாபுத்தி
 கூறாதபொருளையெல்லாங் கூறிவிட்டாரா
 வறைநகிட்டப வுனமெல்லாம வெட்டவெளியாக
 வாய்நிறக்கா விதைதயெல்லாம விளங்கினோ. 27

விளங்கியதோர்கொங்குணரால் மூலவாகக
 மகத்துவநதா னுண்டாசசு மககாளமக்காள்
 விளங்கியதோர்கீர்த்தியுண்டோ வுங்காளப்பா
 வெட்டவெளிகபபுறத்தே செல்லமாட்டா

முளங்கியதோராகுளிகையெனன காயசித்தியெனன
 மூச்சுறறவிடத்திலே நோக்கமெனன
 பிளங்கியதோரித்ததூட வாகுமெனன
 போயமக்காளமுவஞ்சி பேரிற்றானே. 28

தானென்றுசொன்னதெனன யெனப்பெற்ற
 சச்சிதானந்தவெள்ளை மயவுள்ளாரே
 கோனென்றமுகஞளிகை நமக்குண்டையா
 கொடியசெருமவுனவித்தை நமக்குண்டையா
 பானென்றவ சிவித்தை நமக்குண்டையா
 பாங்கானகாயசித்தி நமக்குண்டையா
 வானென்றவெட்டவெளி யேறியாடி
 வருகிறேனவிடைகொடுத்த வாழத்திட்டாரே. 29

வாழத்தியுனையனுப்பினால் பூணந்தான
 வரைகடந்ததுஆறுவரை யேறுவாயே
 வாழத்தியுனையனுப்பினால் நாகத்தாளளே
 மயங்காமறசெல்லுவையோ மைந்தாசொல்லு
 வாழத்தியுனையனுப்பினால் விடியிறகுள்ளே
 மயங்காமலடியங்காமல மருவுவாயே
 வாழத்தியுனையனுப்பினால் லெனனமுன்னால்
 வாய்பேச்சோவரைசுடக்கும மயங்காதனே. 30

மார்ச்சுமெனனயெனையீன்ற கைலாயமுந்நதி
 மத்ததாநசுமாதியுள்ளே காப்பமொன்றுவாழ்ந்தே
 சோககமெனனசிவாலயங்கள் பரிசீலித்துண்டென
 சிவமேதுநீர்ன்றி வேறென்னுக்கண்ணே
 ஆககமெனனஞளிகையிடந் சென்றுபோரே
 னங்கங்கெனந தேறிப்போரேன
 தீரககமெனனசொச்சின்று சொக்கிப்போரேன
 திருப்பினாலுடத்தோடே திருப்புறேன. 31

திருமபுவாயேயெனமகனை திடநசாணுண்டோ
 சிறுபிள்ளைபுகதியலலே செபபு யநீ
 வலாபிறையோநேயபிறையோ சவியிலுள்ள
 வருவதுபோலலவது மாட்டவ வகும
 பருமபிறையோயோகமது பிறநிகோடி
 பாங்கானவொளிகுளகை கண்ணைகூசும
 அருமபிறையோமனந தஞ்முடிமவொட்டாது
 அரகாரயெனமகனை யறிவாயநீயே. 32

அறியாதவரைப்பாரகநானநானே
 அயயனைமுன்னுவரைக குள்ளேசிக்கி
 நெறியானாலவரையி லேறொட்டாநற
 நிமிஷத்திலறிவினிலே வந்தநின்ற
 மற்றவானாபடைத்த கொங்கண்ணேசிதகர்
 மற்றுறையானகானை மைந்தாசொல்லு
 பொரியானவழியடக்கி சூகூழமாகி
 போனவராபோகருட பிள்ளைதானே. 33

பிள்ளையென்றாலவல்லோ போகருக்குப
 புகழானரிவிகளெல்லாரு சித்தரென்பார
 பிள்ளையென்றாலவாகனனை மூலரிடம்போன
 சச்சிதானந்தவினப மானபிள்ளை
 கொள்ளையென்றாலவா கொள்ளை ஞானவீதி
 கொட்டகானசிலம்பொலியை கேட்டநிமிண்டார
 விள்ளையென்னுவந்தகிஞால கோதகிய சசு
 வெதாந்தஅந்தமெல்லா வெளியாயப்போசசே.

போசசென்றுசொலவதெனன போயவானையா
 புத்திசொன்னபுத்தியெல்லாம போட்டி ட்டாயோ
 வாசசென்றநின்வயிறற்ற பிறந்தபிள்ளை [டோ
 வந்தாலெனகெட்டாலென மகததுவந்தானுண

கோச்சென்றநாவமென யிடிநதாலென்ன

கோடிவிகாந்தியென்ன பயமுண்டாமோ
ஓச்சென்றசிலபொலியைக கணநுவாரே

நெருமனதாய்பூணததி லுன்னிடரே

35

உன்னிடா அண்டமுதற புவனநதாண்டி

யொருநொடிகுட் பதநதாண்டிமுப்பாழநதாண
மன்னிடிருள்மனையைக கணநிபேற்றி [டி

மருவியகோரூணததிற சென்றுயேறி
பன்னிடிாதினநதோறும பழக்ககையா

பாயுடனேதுநடநது வரைகளாறும
தன்னிடியோகறிய னுமதாளாறபோறேன
தயானிசிடா கிதது அனுபபுவிரே.

36

அனுபபுறதபிறருன்னை யானசென்றுவாரே

னவவளவுங்குள்குளீ யட்டமாயநில
தனுப்பிறநகசனிடோலே சென்றுதாண்டி

சாதகமாய்சொருபமணி முன்றுங்காட்டி
கனுப்பிறநகசனியது பூண்டுங்காட்டி

காட்டிலேயவட்ட மா கிதகிலைகாட்டி
உனுப்பிறநதமோத ணடி யொருவையிலேறி
பிறறமறுவரையி லொடினேனே.

37

ஓடினேனமுவையி லிடியோகோடி

ஓகோசோரலிகோடி வன்னிகோடி
வாடினேனமனமினாததேன் மயக்கமானை

வாயிலிட்ட சூளிகைசென்று யேறிப்போறேன
நாடினேனகற்பொன்று மூவரையிறருண்டி

நலமாசநதுவரைக ளுளளேசென்றேன
ஆடினேனாடினே னறிவுசெட்டே

னரகராமோசமென்று யிங்குகினேனே.

38

இங்ஙனினெனவெனக் கப்புறமேபோக
 யெனனென முடிபுங் கப்புகொழுநில
 இங்ஙனினெனக்கொழுநிலவாடோ
 வயிசொன்னையினென யெனனேபேசு
 இங்ஙனெனினனொரு பிள்ளையாசொல்லார
 ஏகவெளிதிககாடு யிடியேரகோடி
 இங்ஙனெனெனனொரு முடிவுகாணே
 ஏற்றொருங்கொருகணாதா னென்றபடி.

39

இங்ஙனென மக்ததுவா,
 ஏறியதோகொங்கணைய போலையிலை
 ஏகவெளிதிககாட்டி லெப்படியோபோனா
 மறியதோமனாபிடிததா யோகதிஷ்டையா
 மாணவகூறிஜமென்று உயமையுண்டா
 கூறினதோரறுவரையைக கண்டுமுடக
 குமறியதோசிலமபொலியைக கேட்டுமீண்டா
 ஆறியதோமனங்கண்டா ரவரேசிததா
 ஆசசரியங்கொங்கணா போலாரகானே.

40

காணரிதுகாணரிது கோடாகோடி
 கண்டுநானபாபருகூ சிததா கருளளே
 பூணரிதுபூணரிது வகண்டவீதி
 புககியலலே சிலமபொலியைக கேட்கமாட்டார்
 ஊணரிதுஊணரிது வெளியிறபாதது
 ஓடுவரோயெனறீர்கள மககாள்நீங்கள்
 தோணரிதுதோணரிது தாயாயினறஞானம்
 சீடருகருளளோடுறது துரியநகானே.

41

சங்கததாரா.

காணென்றபூணசதை சாங்கசதோரார்
 சகமெலப்பநிகருளாய நின்றதெனபா
 வானென்றவெளியெனபா ரொன்றுமில்லையெனபா
 வாய்பேசாரசொன்னகுகாற போமோசொல்லு

கோனென்றகுருவருளால் சமாதிகூட்டி
குவிந்துநின்ற மவுனத்தினநிலையப்பற்றி
ஊனென்றவுடம்பைவிட்டு அறிவாயநின்ற
உலாவுதேசங்கமென்று யுரைத்திட்டாரே. 42

உரைத்திட்டகாரமெனன பிரிதிவுபோக்கி
யோடுகிறவாசியினால் யோகம்பாராதது
மறைத்திட்டமவுனத்தோடே மவுனமூட்டி
மருவியநதவறிவோடே வாசமாகி
நிறைந்திட்டவகண்டத்திற சென்றுஆடி
நேரான அண்டமுதற புவனம்பாராதது
முறைத்திட்டநதப்பாற்ற சமாதினின்றால்
முழுயோகிமுழுஞானி முகூடாவாயே. 43

ஆம்பபாயிதுக்குமுன்னே பப்பியாசமாராகக
மறைப்புனைஷ்டாங்கம் நன்றாயக்கேளு
ஓம்பபாவகையாக விரித்துச்சொல்லவே
னுத்தமனேசாட்சியாம நித்திரையைப்போக்கு
தாமப்பாசகாநித்தம தாக்கத்தேநிலலு
சாரந்தநின்றகேசநிலை சதாநித்தம்பாரு
சோம்பபாலகழித்தோடுங் கேசரியக்கண்டால்
சொல்லாதமுத்திரையைச் சொல்லுறேனே 44

சொல்லுகிறேனாவிமதியு வன்னிச் சுடிச
சொலித்தநின்றவிடமல்லோ கேசரிதானப்பா
சொல்லுகிறேனதைப்பாரு மனஞ்செயநீராகு
சுதகவெளியடியோடே தாக்கியேத்தம்
சொல்லுகிறேனமனமபுத்தி சித்தமெனப்பா
துடாந்தநின்றகுருபதத்தை சூட்டிக்கேளு
சொல்லுகிறேனநிந்தமடநும புருஷமையப்
சூக்ஷ்மதொட்டேறி யஷ்டாங்ககூடாகேனே 45

கேளப்பாயேமதைதச சொலவேனாஹு
 கெடியானநேமமுட ஸ்சங்கொண்டு
 வாளப்பாரிராணயம் பிரத்தியாகாரம்
 மகததானகியானமொடு தாரணையுங்கேளு
 தாளப்பாசமாதியிட நிடைமங்கம்
 தனிததனியேசொல்லுகிறேன நன்றாயப்பாரு
 வேளப்பாயேமமென்ற பத்துஞ்சொலவேன
 வேகாநகபெற்றியறிந்தா பெரியோராதனை. 46

பெரியோராள அண்டமென்ற ஆனமாவேநோக்கி
 பேரானபரிசினன மனதுமாகி
 அறியோராகளசா தியென்ற ஆதசிரமமகிட்டு
 ஆசையென்றவிறற்பெல்லா மடிததுதள்ளி
 பரியோராகளிகிசையை நீக்கிப்போட்டு
 பாரபாதைநோக்குவதே அங்கிஷமதாசும்
 சரியோராகளாவதுஞ சகலமததாலுந
 தனிததனியேகண்டிககப படாதெனபாரே. 47

எனபார்களிகிசையா யிருக்குமாணபா
 யெங்கெங்குமின்றிநதிருநத சுருபழாததி
 அனபார்களிதுவல்லோ சத்தியநதானமைந்தா
 ஆரகிகஆனமாவா சரீராதிசுபாவம்
 வனபார்களபகரிப்பை விட்டுவிட்டு
 மனமுடைத்தாலுரகிக மென்றுபேரு
 தனபார்களபிறச்சரிபுஞ சரீராதிசுபாவந
 தானென்றதறகுலதகின லக்ஷந்தானபாரே. 48

பாரப்பாரிராமமது சுபவமாக
 பாவியதுநி நகரமுஞ சரிததாலன்று
 நேரப்பாரிராமமிதுசரிய மிதுவாங்கண்டால
 நிரந்தரமுநதயவிலுட நினவுகேளு

தார்பபாசரீரத்தில வந்ததென்தகீககி

சகலஜெனபநமமையபோ லெனறுயெண்ணி

ஆபபாசுபாவதந் லனுபோ னுசெய்வார

அவாவலிலாசயவுடைசுநீகா றநதுகானே. 49

காணப்பாடேதநத சாததிபேரெமமை

கலைகற்றசமயமெலலா டெய்யெனறுதள்ளி

ஆணப்பாதிட்டபபா ல ஆகிஷ்பமெலபா

வீக்ஷணமுஞ்சீதளமுஞ சுகதுகததலே

வீணப்பா மாளுபி மாண்டவந்து

வெறுமவெளிபோறசொறபனமா மெனறுதள்ளி

தோணப்பாதாங்காமல கண்டததுள்ளே

சொகஞுவதுசமயமென்று சொல்லலாமே. 50

சொல்லலாமவேதநததுள்ளேமுத்தி

தொடுகுறியாஞசாததிததின முததியிலை

வெல்லலாமதினிலை சென்னப்பாநுளெல்லார

வேறிலலைநாபதுதா னென்பதலலோமுத்தி

அல்லலாஞ்சொறபனமபோ வவததையிலோண்டு

அகிலமனபிபஞ்சபெல்லா மெடுத்தமுழுகி

திலலாமலறபுதமாய நிறகயிடமற்று

நிரபலமாயநிறகிறதோர் பூரணநதானென்ன. 51

தானென்றபூரணநதா னுமென்றெண்ணி

சதிநிததமறவாம லிருநதானாகில

வானென்றகலிதகாரி யாசசுதாசசு

மருவியதோர்சாஸ்திரத்தி னாலேயப்பா

கோனென்றதன்னிடத்தே வந்ததொன்றுமில்லை

கூடிநின்றுபோனதிலலை யெனறுயெண்ணி

வேறெண்ணநிராகஞ்ணம வேறென்றுமில்லை

வேதநதசித்தநதமென்றா கௌசமாசசே. 52

ஆசசப்பாநேமத்தைச சொலலககேஸ்
 அறைபுறேநனநனருக பூணநதான
 வாசசப்பாசகதியமெனன மித்தையெனன
 மருவியதீதாநானெனன தானெனறதாரு
 வீசசப்பாநமககுவநத பநதமேது
 வேதாநகசாஸதீததால விளங்கப்பாதது
 கூசசப்பாதிடப்பட்டா தவசெனனசொலவா
 குலாரிடடகிடமெலலாங் குருடடுநோககே. 53

நோககப்பாபிரமமதி லோகததுள்ளே
 நுகாநதுநினறகாமியத்தை நாகமபோலெண்ணி
 வாககானவெறுமபவததுசொறபனமபோலெண்ணி
 மசகமிதுவெனறுதளளி மனமீதேறி
 தாககானபொருளலலோ சச்சிதானநதம
 தடையறவேதானா சநதோஷமாசச
 போககானவேதாநதப பிரமமசாரம
 புகடடுகிறகுருசொலலுப பூணமெனறெண்ணே.

எண்ணியதோரமுனறபுநதா னுணமையெனறு
 யெண்ணியிருக்கிறது ஆனெனறுபியமபுவார்கள
 தண்ணியதோரகுருவுரைசச வுபதேசத்தை
 தானறிநதுபூணமாய முததனுகி [து
 பண்ணியதோஷமபதருமலெலலாங்குருவுககேயியந
 பராபரத்தைதனதேகம போலேயெண்ணி
 ஆண்ணியதோரசகமுடனே துககமெல்லாம
 ஆசெயதுநதனக்குவாநதநதாபபோலுங்கானே.

காணப்பாவிப்படியே கோததியானால
 கைகடநதசிவபூசை யெனறுசொலவா
 வீணப்பாசகலநா லெனறுதளளி
 விரைநதுநினறவிததியெலலாம விட்டுவோடி

ஊணபபாகுருநிழை நிழைபபேபுல

வுததபனேசசசிதாநநதனனாய

ஆணபபாதேவசகுழபசரிததுவென்று

அறிகிறதேசுவனமென்று அந்நதகொள்கீள்.

அந்நதநதவேதநிலை விடநீயு

மபபனேவாசனையாய பிரபஞ்சநதாண்டி

வறிநதநதபுததிராதி பரசகதாரலே

மாயமவநதமூடடையிலே கலசசையாககிச

செறிநதுஅதையடிசசகததில வேதாநதமபாரதது

சீராகநிறகிறதே செமமையாகும

நெறிநதுநிறவேதாநதப பிரபநதனனில

நினவோடுவருகிறதே யாசைதானே.

57

ஆசையென்றுபதியென்று மதற்குநாமம்

அபபனேதானிரம மென்றுஆசான

நேசையென்றுவுபதேசப படியேயென்று

நோகவேதாநதப பொருளென்றெண்ணி

பூசையென்றுபற்றதெலலாந தள்ளிவிட்டா

லுததபனேசுவமென்று சொல்லுவாராகள்

காசையென்றுயென்னென்ன சாரியங்களவநதுங்

கைவிட்டதுககவநது கலங்கிடாரே

58

சலங்காமலபிரம மென்றுயெண்ணி

கவடற்றநிரநதாமும வேதாநதமபாரதது

இலங்காமலநிறகிறதே விருதமபபா

மசததானநேபமென்ற பததுமாசசு

இலங்காமலிருபபதைபு மனுஷ்டிததாக்கா

லெனமகனேமனநதிடபா யிலலாவிட்டால

துவங்காசசுவரிலலா சிததாமபோலாகும

சுழியததானடிபபடை ஆனநெனனுவாதே 59

வாரச்சுகாசனமா யிருந்துகொண்டு
 மருவியதோர்மூலத்தில வங்கென்றுபூரி
 கூறுககுமபிதது மா கதினையேயேற்றிக
 சூறியோடேசுகாரததால மேசிரேசி
 கார கவிப்படி சா னங்கென்குமயி
 சாதகமாயிதுமுன்று தீநகபின்பு
 ஆறாக அகாரமுத லுகாரங்காடடி
 யப்பனேமவுனததாற குபிததேறே. 60

குமபிததுமௌனநதான குவிரதபின்பு
 கொளகியதோர்மூலத்தை விட்டுநீடிந
 தமபிததுககண்டததே நின்றவூறு
 காலடங்கிபுடைததபின்பு மேலமூலமநின்று
 சொம்பிததுவறிவே டே மௌனபபூரிச
 சுகமாகபூரணத்தை யதுக்குடகுமயி
 தமபிததுமனதகோடே ரேசகத்தைபண்ணு
 நலமானபிரமமமென்று பிராணஞ்சசே. 61

வாசசப்பாவிதுவல்லோ பிராணயாமம
 அறிந்தவனாசிவயோகி யறியாமறறோ
 ஓசசப்பாபிரபஞ்சமென்ற வாசைகிடடு
 வொன்றையுந்தானமனதினுள்ளே சங்கியாமல
 ஆசசப்பாவந்ததென்ற காரணமாக
 மருவியதோர்மூலமென்ற மார்க்கததுடி
 கூசசப்பா காமியத்தை நாகமேபாலெண்ணி
 கூறனகாமமெல்லாப விடுககநன்றே 62

நன்றுகவேகாந்த சாஸ்திரகதாலே
 நாமசாட்சியென்றுநிதத முனைததுநின்று
 பன்றானமற்றதெல்லா நாமலெவென்று
 பரநிநின்றவவுலகமெல்லாம விதைசெயன்று

கனருதவுரைப்புவந்து நிரந்தரமுநினவாய
காரணகாரியங்குளெல்லாந் தவிரநதுபோட்டு
வென்றானவொருபொருளாய நின்றயானா
லுததமனேபிரத்தி யாக மாசசே. 63

ஆசசபபாமாயெயொடு மாயவினப
மப்பனேசுததைச தன்னியமுன நும
போசசபபரவாகாயம பொலேயெங்கு
மோடியெங்குமறைந்திருக்குங் கண்டாலுததான
ஆசசபபா உவாகளைததான தீர்தகமுரத்தி
வாசனணிகேதாதிரமாய தியானமபண்ண
வீசசபபாபிரமமென்றே தியானமாசசு
விளம்புகிறேனேநதுவனக சமாதிகானே 64

தன்னென்றவதிஷ்டான சைகனயத்தை
தனையளித்துசிலவையில் தீயபபோல
ஆனென்றஅலைவறறுத திடமாகசு
அப்பனேயகண்டது தானாயநின்று
வேனென்றதோற்றமற்று யிருந்தாயானால்
விளங்கியதோராததுவாலய சமாதியாசசு
வானென்றசவவிகறப சா திகேளு
மருவியதோராததுவாலய சமாதிகுளளே. 65

உள்ளாககிருகையிலே பேசுஞ்சுற்ற
முறவாககேட்டாககா காசநதானுவித்தை
தள்ளாகசவவிகறப சமாதியென்று
தானுரையாறபெரிபேயார்கள கேளுகேளு
விள்ளாகதிரிசானு வித்தைமாராகம
விரவியநதசமாதியில நின்றிருக்குமபோது
தள்ளாகததனையேனு சநதானித்து
தலமானசநதானந திரிசானமாச்சே. 66

ஆசபபாயிதினப் பஞ்சவநிகாப்பபயிவபா

அருளியலோநிநுவிதாடபசமாசுதேவந்

ஓசசபபா தததுவலய சாநிழுகதி

யுததமனேசாததா ஹ விநதவநேமறநது

ஆசசபபாதுசகமுறறுமிநகமபேபால

ஆசசரியஞ்சதகமெல்லவந்ளாவிடடால

கூசசபபாசிகதமது செருபகதளன்

கொள்கிநின்றறபூணததிலநிருவிதறபமாமே. 67

ஆமபபாசமாதிவிட்டுசஞ்சரிகஞமபேபாது

மபபனேசாததிரங்களபாகஞபதேதும

ஓமபபாகாலமென்றநிறையமிலலை

யுததமனேபிரபஞ்சமிலலை யென்றுகீடமதாகி

சோமப்பாவிநாரநதோற்றுகிறிபஞ்சஞ

சொறபனபேபாலபாசமென்றமரிபதியடககி

வாமபபாதிவிரமாயபிறவிநுதீபாகஞப

மகததானகாரணமென்றுயெண்ணே. 68

வண்ணியலலோமனதுளளேபடாதேகீககி

யேகமாயநிருவிதறபமாசினின்று

அண்ணியல்லோபிபஞ்சததினவிகறபநகளள்

யனுபேபாகநிருவிதறபசமாதியாசசு

ஒண்ணியலலோசொருபததிவமிசசுகின்று

வுறறிநுநதவகண்டவிரததிசுற்றறிவலாதகீபந

தண்ணியலலே: வுபுண்டாலேபககாள

சாதகமாயுன்னுருவஙகெடநிபேபாசுசேச 69

போச்சதுவுங்கடிகைப்பான்றுதானாயநின்றற

புகழானபெருமசொல்லயென்றறகூடா

ஆசசதுவுமவுனமுறறுவரபைமூடி

ஆசையுறறுவிருநதாலல்லோவகண்டவீதி

718 சட்டைமுனிநாயனா பினஞானம்-100

வாசசதுஷம்பிரபஞ்சததிற கண்டதெல்லாம
 வாலையுடனுரைபோலும் மலைபோறகாணும்
 கோசசதுஷஞ்சிலந்தியுட நூலும்போல
 கூறுமதினங்கம்போறஞ்ஞரியைக்காணே 70

குறியானவின்னுதிதத மேகம்போலும்
 கோதியதோசொறபனதகின் பிரபஞ்சம்போலும்
 நெறியானவகண்டமந மநமபிடத்தேமைநதா [ம
 நேராகவுண்டாகில யிறறுப்போசசு
 சரியானவெவவேறு நாமம்"கி
 பாழுலஞ்ஞமபிடத்தே தோனறுநதோனறும
 மறியாகவழிந்தபோம நாமேபிரம
 மறஞென்றுமில்லையென்று மயக்கநதீரே. 71

மயக்கமறறுநாஞ்ஞெருவ னென்னுகஞ்ஞெல்லா
 மறஞென்றுமில்லையென்று தீரஞ்சித
 தியக்கமறறுயென்னே முன்னிடடுக்கொண்டு
 சோநதுவஞ்ஞசநதோஷந துகக்கநதள்ளி
 முயக்கமறவருட்பெயது முன்னேவநது
 முன்னினறுவிகற்பங்கள் பண்ணினாலும்
 அயக்கமறறுமனதிடமாய சதமாயததள்ளி
 யாராதிகொண்டகறித தானாயநிலவே. 72

நிலைப்பாசஞ்சார தாலததுள்ளும்
 நேராகசசமாதியிலே யிருக்கும்போது
 அல்லப்பாதொயதமவந்தா லாதரவுபண்ணி
 யசையாதமலைபோல யிருக்கநன்று
 சொல்லப்பாகறபமது பண்டக்கெயதுஞ்ஞ
 சுட்டிநின்றதிடப்படுதல மெததநன்று
 வெல்லப்பாவாசனையை விண்டாயானால்
 மேவியதோராஞ்ஞ சமாதியாச்சே. 73

மாயை யுதகி

ஆசசப்பாமாயையுத்தி சொல்லவென்ற
 லனேகமுண்டுஞ்சுமாயச சொல்லக்கேளு
 வாசசப்பாதேசத்திற பேதாபேதம்
 மருவியதோராகிராமத்தில் கிராமபேதம்
 ஓசசப்பாதிறங்களிலே திறங்களபேதம்
 ஓகோகோசனங்களிலே யனேகபேதம்
 வீசசப்பாபுததிகளிற பேதாபேதம்
 வெகுமோகமாயததாற றேனறுங்காணே. 74

ஞானவான்

காணப்பாவினனமய மாகிவினறு
 லநதுநின்றபிராணமய கோசமாசசு
 ணணப்பாவிக்கியான மயமுமாகி
 யுததமனேமனோமயமாங் கோசமாசசு
 பூணப்பாவானநத மயமுமாக
 பொங்கிறறுவஞ்சுதிரை போகததகது
 தோணப்பாதிரையஞ்சு மாயைமாயை
 சொல்லுகிறேனஞ்சுததைப் பூட்டிப்பாரே. 75

பூட்டியதோரானிசிஷ்டனேனறும் விராடனென்றும்
 புகழ்பெரியயேமகற்ப போககேயென்றும்
 நீட்டியதோரண்டமென்றும் புவனமென்றும்
 நேரானபதங்களென்றும் மாயையினலாச்சு
 ஆட்டியதோராட்டமெல்லா மாயையாட்டு
 அறிநதுகொள்ளுமுனமனமே மட்டைமாயை
 மூட்டியதோரானமும வந்தவரைககேநிறகு
 மூதண்டமனங்கடக்க முடியவாரே. 76

வாரானவுலகத்திற சுததவீரன
 மனதோடேபோராடி யநுவிவமாளவான
 கூறானஞானியென்ற ளிங்கத்திறபுகக்கி
 குறிய'னவம்பலததில சோவாரப்பா

சுதந்திரத்திற்கு உதவியாக நித்தொன்றாக
சுதந்திரம் கிடைக்கப் பெற்று வர வசைவார
விரைவிலேயே எல்லா உயிர்களும் பேசு
விழிந்திருக்கின்றன. கிரிவாதானே. 17

தன்னொன்றை மனமே உயிரிற் சென்றா
காதக மாயமா வென்றா லறிவினுடைய மாயம்
கொன்னென்ற தந்திரமே உயிரிற் சென்றா லறி
நின்றமக்கேஸ்வரன் உயிரிற் சென்றா லறி
வானென்ற சதாசிவனே உயிரிற் சென்றா லறி
மகத்தானவருநதா னாகிப்படிம
வேன்னென்ற பஞ்சகாததா னுமமட்டுஞ் சென்றால்
வேதாந்தியென மட்டுஞ் சொல்வார்பாரே. 78

பாபபாசித்தொன்றா குளிகைபோட்டு
பகுத்தறிவாருள் மனையப் பரிந்துபோற்றி
நேரப்பாதமே போடு பூணதகினின்று
நேராகவோட மபோல நீஞ்சியாடி
சேரப்பா திருமடிவந்த புகழுவாராகள்
செக்கதிலுள்ள சித்தருக்கு அடுத்தவாறு
கூறப்பா பூணததிற றசைநாதநாணடி
கொங்கணாதான சிலப் பொலியை கூடினாரே. 79

கூடினா மூலகுரு பேரென்னு
கோடான கோடிசித்த மாடிப்பாராததா
கூடினா மூலகுரு பேரென்னு
ஆசசரியங்கொங்கணாதா மகண்டிவசித்தா
ஒடினாரோடினா ரனேகங்கோடி
யோங்கினின்று காத்தகி வென்றிப்போட்டி
தேடினா தேடினா குளிகை தனைசை
சித்தருக்குச் சென்ற பனது கிட்டுவாரே. 80

வாரானசுரூபமணி யாருடையவாககம்
 மகததானதெகூறினா மூரத்திவாககம்
 கூருனதொனருகி நிஷ்களங்கமராகிக
 குவிநதுநின்றபொருளாகிக் கூறெனாத
 தாரானதறபதமாய அதுவுமற்று
 சச்சிதானந்தத்தில் நின்றஆசான
 பேரானபிள்ளைகட்கு மணியுமீந்து
 பெருமபாதைமகாரமென்று பேசினாரே.

81

பேசியதூககந்தமெனன வென்றுகேட்டால்
 பெருவிரலேநீயாச்சு மெய்விரலேபோத
 மாசியதுவற்றககாற கவிநதெடுக்குமுன்னே
 மககளேயிந்தபா ரெனுகாட்டி
 தேசியதுமகாவிததை சென்றுகாட்டி
 செப்பாதமகாவிததை குனிந்தஞானம
 வாசியதுககருகாருங் கண்டுக்கொள்ளு
 மககளேசின்முகத்தில் நடுபபாலாமே.

82

நடுவென்னவெட்டவெளி யொன்றுமில்லை
 நானுமில்லைநீயுமில்லை யகண்டவீடு
 கடுவென்னலகுவென்ன மனஞ்செய்வானால்
 கண்டுகொள்ளுமென்றுசொல்லி கரத்திறகாட்டி
 நடுவென்னதாபமென்ற முனையைமுநதி
 சுடுகிறதுத்தியெனன மெளனத்தீதன
 விடுவென்னவிந்திரிய பாமபைநீயும
 விட்டகனறுவறிவோடே மேவுமேவே.

83

மேவுமென்றகைலாய பரம்பரையாமாண
 வெருகோடிரிஷிகளுக்கு வுபதேசிததார
 மேவுமென்றசித்தரிலே யனைகங்கோடி
 மேருவிலேயிருந்தாராகு முபதேசிததார

மேவுமென்றுயெனனோடே பதினாறுபோககு
விளங்கியவாபதமபிடிக்க வுபதேசிததரா
மேவுமென்றுயெழுவருடன் றிருமூலாககு
விளம்பினாமெயஞ்ஞானம விளம்பினாரே. 84

விளம்பியதோர்நாங்குளெல்லாங் கயிலாயவாக்கம்¹
மேருவிலேயெடுத்தவுட லெங்களுக்குமக்காள்
அளம்பினதோர் ஜனகாதியை யரைத்தானவிட்டு
அரைக்கணமும்பிறியாக ளடியைவிட்டு
தளம்பினதோர்கொடுக்கலலோ கொழுமபுபோலே
சதாநித்தங்காததிருந்தோ மையாகிட்ட
விளம்பினதோரபநதுபோ லனேகம்பிள்ளை
கொடியிட்டொட்டியிங்கே கிட்டினாரே 85

கிட்டினோங்கலாய பரம்பரையினாலே
கேளுங்குளாசசரியங் கொங்கணாதான்சென்று
கிட்டினோமென்றுசொல்லி யீசானததே
கெடியானரசமுண்டு சண்டைபோக்கிக்
கிட்டினாமீசானந் துதித்தோமென்று
கெடியாகதவசிருந்து முததனாகி
கிட்டினோமென்றுசொல்லி தக்ஷிணமூர்த்தி
கொடிதானபதமபிடி கது பணிநதிட்டாரே. 86

பணிநதிட்டகொங்கணரைப பாரததுந் தன
பாருலகிலபிறந்தவனோ விபபடிதானால
பணிநதிட்டசசடம்போக்கிக் கைலாயத்தேக
மானதுதானவெருகடின மதிக்கமெதத
கனிநதிட்டகனியாலே வீரத்தாலே
கலங்காமறசமாதியுற்று கயிலாயத்திற
றணிநதிட்டபுத்திகொண்டு யிங்கேவந்தாய
சாதகமாயொருவரையுங் கண்டிலேனே. 87

கண்டிலேனாசசரியங் குமாரனேபாருங்
 கலந்தநறசெனமமிவர் கைலாயமானா
 ஒண்டிலேனாலததுக்கு மகததுவநதானென்ன
 வுறறசிவநதுவுன்னி லபபடிதாசசு
 கண்டிலேனிவரைப்போற சித்தாகாரேனை
 காரணமாயிவனுக்கு தீக்ஷிப்பேனான
 பண்டிலேனகொங்கணரே மயங்கவேண்டாய்,
 பரமபரமாயவயதுவநத மௌனநதானே. 88

மௌனவிததைமூலருக்கு முன்னேசொன்னேன்
 மருவியவா கலாங்கிக கதுவேசொனனா
 மகததானபோகருநதா னுனக்குச்சொனனா
 மவுனவிததையகண்டாதி யறிந்துகொள்ளு
 மறறென்றுமயக்கமுறறு மௌனததார்க்கு
 மௌனவிததையெய்தாககா லவனேனானி
 பறறெனறுமவையாதே பலருங்காண
 வாயதிறந்துபேசாதே மகாரம்நனறே. 89

நனருனமௌனததிற கழிகைசேர
 நல்வினையுநதீவினையும நாசமாகும
 நனருனமௌனமென்று நினைக்கமுததி
 நல்லோர்களநினைப்பாராகள மறறோகாணா
 நனருனபவுனமலலோ ரிஷிகளசித்தா
 நாலுசிகக்குஞ் சொரூபமலலோ
 நனருனமௌனததைக கண்டாரமுன்னே
 நலமாகக்கூப்பிடுது கண்டிலாரே 90

கண்டிலாரமோசனததி லீனகசித்தி
 காணுமபபாசொல்லுகிறேன நனருயககேளு
 மண்டிலாரமநதிரங்கள செயிகஞ்முபோது
 அப்பனேமௌனமெனற தீக்ஷகேளு

ஒண்டிலாயுவாயமுடி பேரகமற்று

ஒருசேரகமைததுண்ணு ஒருபோதப்பா
விண்டிலாதென்னேரு செபிததாயானை

விளங்கியதேரேமுலகூழ் மந்திரமுஞ்சிசுதே. 91

சிததாகுஞ்சித்தியுமா மெட்டெட்டுமாகுந்

திரமாகநின்றவாகு மந்திரமுஞ்சித்தி
சதகாகும்வேதததில் மந்திரததைப்பாவி
பலபலென்பபேசியவா சேவிப்பார்கோடி

கததாதுமநாயபோலே கடிதியென்ன

காசுககுபாகாது சித்தியிலலை

முததாளமென்னமவிட்டாற மென்னமபாழாசசு

மோசமிநதவேதமெல்லாம பொய்யென்பாரே.92

பொய்யென்றுயெண்ணியெண்ணி யுலகங்கெட்டுப்

போசசுதப்பாவதனாலே யுகபேதமாசசு
கையென்றுயோகததில் மென்னமுட்ட

கடுஞ்சித்தியறிவுமட்டுங் கலந்ததாக்கு
கையென்றிராததமப்பா ஆற்றகாணுஞ்

சாதகமாயமேலமுலந் தாண்டிககாணும
மெய்யென்றுபிடித்ததாககா லவனேயோகி

வினைநதுபிதையறியாவிட்டால விருதாமாடே 93

விருதனரோவுலகத்தி லாசானென்று

வேடமிட்டுவேஷமிஞ்சி மோடியேற்றி
விருதனரோபண்பபரிததுப பிழைப்பாயையோ

வேதாநதமொன்றுமில்லை சாங்கமென்பா
விருதனரோகெடுகதுவிட்டா ருலகத்தோரை

வேஷமென்றுமயககாலே மயங்கிப்போனார்
விருதனரோசேஷருட பாவமெல்லாம்

வினையாட்டுப்போல்வாங்கி விழுந்திட்டிரே. 94

விழுந்திட்டாரென்றறிந்து கொங்கண்ணேநீதான
 வெஞ்சிள்ளைபெற்றநீர் முன்னூறுபிள்ளை
 நழுந்திட்டபிள்ளைபுண்டோ திறந்தாணுண்டோ
 நலமாகவுமமைப்பே? லாளுருண்டோ
 அழுந்திட்டசமாதியுண்டோ சிவானமுண்டோ
 ஆகாகபிள்ளைபுண்டோ சொல்லுஞ்சொல்லும
 கொழுந்திட்டதேவரீ? கருணையினுலையா
 கொஞ்சமறபிள்ளையிலே கூடினேனே.

95

கூடாதநலவபுகி சித்தாவென்றா
 கொள்கியவரங்கெல்லாம பூமியிலேதட்டி
 நீடாகதெண்டனிட்டு அழைத்துக்கொண்டு
 நிமிஷத்திற்குகையினுள்ளே நோந்துபோனா
 ஆடாலைதுமாட சிவனேறிசித்தா
 ஆனந்தபோகமுண்ட ஆண்மையாணமை
 ஓடாலைதுவொட்டு நிராக்ருணத்தினவீதி
 யொருமனமாயநின்றபுத்தி யுடையபுத்தானே. 96

தானென்றகொங்கணரபோல பிள்ளைபெற்றா
 வதற்குமடாசுட்டென்றா கைலாயமூர்தி
 வானென்றசந்தரானந்தனவிற்து
 வாவறறபூணமே தாபமென்ன
 தானென்றவெளிகடக்க அறிவோம்நாங்கள்
 கரையறறபோகத்தைப் பானஞ்செய்வோம்
 கோனென்றகைலாய பூணமேதேவா
 கொள்கியதோருறபனமும லயமுஞ்சொல்லே. 97

சொல்லுகிறேனகேளுங்கள் மககாளநீங்கள்
 சுகமாகவாரிதியில் மேகஜலமபோலே
 அலலுகிறதிவ்லையப்பே? ற பிறப்புண்டாசுசு
 அதுவோங்குப விபரமென்ன சொல்வீரையா

நலலுகிறசநதிரனும்நீரை யப்பாவாங்கு
பாங்கானரவியங்கே நனரூய்ப்பாரு
சொலலுகிறகெறபததில விறதுவுனனி
சிறதுளிபாஞ்சததினற சினனமாச்சே. 98

ஆச்சப்பாஜனனமிநதப் படியேயாகி
லடங்கிறதமக்கினியும் பரவிமதியுங்கூடி
வாச்சப்பாசநதினிற கலநதுபோலு
மாளுகிறவிதமிதுதான் குளிரநதுபோகும்
ஆச்சப்பாசினனமொடு பாணமரண்டும்
நேராகமனேனமணியைத தொட்டமீறும்
ஆச்சப்பாலக்கமில்லை யெழுவகைத்தோற்ற
முததமனேநாலுவகை யோனிதானே. 99

காணிநதபடியெலலாங் கண்டுக்கொண்டு
கலங்காமலிருக்காமல் யுகமேகோடி
வானிநதகாயமட்டே ஜெகச்சாலமெலலாம
மனநதாணடி அறிவிலவநத தெலலாமபோச்சு
ஆனிநதப்படிநீங்கள் சமாதிகொண்டு
அவரைவிட்டா ல்குளிகையிட்டு வோடிப்பாரு
தோணிந்தப்படிசொன்னேன முன்னேததாகு
சுழல்காறறுததுருமபதுபோல மவுனமாமே. 100

மௌனமென்றீரையாண்ட தக்திணைமுாததி
மலாபணிநதஞானமது நூறுஞ்சொன்னேன்
மௌனமென்றநாதாககள் பதததைப்போற்றி
வகையோடேநிகண்டாக வாதஞ்சொன்னேன்
மௌனமென்றீரா ள் மபொய் யென்றுசொல்லி
வாகானஜெயமண்டி போட்டேநூற்றில்
மௌனமென்றோசமரசததான மக்காள்மக்காள்
வாகானஞானமுறை முற்றுவகானே. 101

உ
பரமபதி துணை

காகபுசுண்டர் ஞானம் - 80

காப்பு

சிறந்தபாரபரமாகி யெங்குநதானாயத
தீரககமுடனாவிமதியுஞ் சுடாமுனருகிப்
பறந்தருளும்ஐம்பூத மாயைதோன்றிப்
பலலாயிரங்கோடி அண்டம படைத்தபோதம்
வரமபெருகியனநதனநதம் உயிருமாகி
மதபேதமாகவுநதான வடிவைக்காட்டிச்
சுகமபெருக அண்டதகி லெழுநதேநின்ற
சச்சிதானநதமதைப் பணிஞுவோமே. 1

ஓமெனறசுழிபடா அண்டவுச்சி
ஓமுடிநதபட்டணத்துக் கப்பாறசென்று
நாமென்றுசொல்லற்று யோகஞானம்
நாட்டுகிறேன அஞ்சனமுந திலதப்போகும்
வாமெனறவயித்தியமும அஷ்டகாமம்
வாதமெனறவிததையெல்லாந தெளிவதாகக்
காமெனறபீடமதிற கண்டுதேறிக
காட்டுகிறேன்மெஞ்ஞானங் கருவைப்பாரே. 2

பாரேநீயோகமெனற வழியைச்சொலவேன்
பததடாஐம்புலனைப் பரத்தினுடே
சீரொருவாதெரியாமல மதங்கள்பேசித
திருவானவுச்சியிலே சேராமறருன
ஆரொருவன ஆதாரம வெவவேறென்று
அடுக்கடுக்காய்ப்பன்னிரண்டு தலங்களென்று
வீரேதானபேசியே மெலிந்துபோவான
விஷ்ணுண்டஅண்டமதை விரும்பிக்ககானே. 3

காணப்பா தாலமெல்லாம அண்டவுச்சி
 கமலமடாபதினெட்டாங் கோடியிறசென்று
 பூணப்பாமனதையுநதான பிசுகொட்டாமற
 பூட்டாபிரமததிற புருந்தெநநாளும
 வீணப்பாமநதிரங்க ளொன்றுமில்லை
 விதியிலலைமதியிலலை கெதியுமில்லை
 தோணப்பாதோணுமா மனதொன்றான
 சுததமுடனீயிருநது தவஞ்செயவாயே. 4

செய்யப்பாவாசிமுனி மகனேகேளு
 தீரககமுடனமுன்னுரைதத ஆயிரத்தில
 மெய்யப்பாசாகுவுகை நீததுவகையெல்லாம
 மேனமையுடனகட்டினங்குள உருக்கினங்குள
 பொய்யப்பாசொல்லவிலலை ரதனப்போக்கு
 புனிதமுடனசரியாகச சொல்லிப்போட்டேன
 வையப்பாஇநநூலில மவுனமெல்லாம
 வகையாகசசொல்லுகிறேன பணிநதுகேளே. 5

கேளப்பாகேசரமா அண்டவுச்சி
 கெட்டியாயககண்டவாககே மவுனமாகும
 ஆளப்பாபரப்பிரம யோகமென்று
 அடுகையிலே ரதமுநதான உயரத்துக்குப
 வாளப்பாகெவுனமணி விரதுநாதம்
 வலுததுதடாகெட்டியாயத திரண்டுபோகும
 நாளப்பா அண்டமெல்லாரு சுத்தியோடு
 நடனமிடுசிலம்பொலியுங் காணலாமே. 6

காணலாம்பிரமத்தில் நிரணயநதான
 காட்டுகிறேனவாசிமுனி கருவாயககேளு
 பூணலாம அண்டவுச்சி தன்னிலநின்று
 பொறகனையுமுண்டாககிப் புவனநதனனில

தோணலாமடயிரப்பயிரைப் படைகதெநநாளுந்
தொந்தமொன்றுமவழுவகை தோற்றமாகி
ஆணலாமநாலுவகை யோனியாகி
அண்டமடா அனந்தனந்த மானவரே

7

வாருனபிரமமத்தில நடுவேமைந்தா
வந்ததுதடாரவிமதியுஞ் சுடாமுனருகிக
சூருகப்பினனியடா கீழேபாயுங்
சூறுகிறேன இருகண்ணில ஒளிவைக்கேளு
வீரன அண்டவுச்சி முனைககம்பாலே
வெற்றியுடனநாமப துதான விழுதுபோலே
நேரான இருகண்ணிற் பின்னலாகி
நிச்சயமாயொளிவாகி விறைந்தாராரே.

8

பாரப்பாரப்பிரமம ஒளிகினாலே
பத்தியேநாமபுவழி பாயுமபோது
ஆரப்பா இருகண்ணில் ஒளிவதாகி
அண்டமெல்லாமயேகமாய்த தெரியலாசசு
காரப்பாநாமபென்ற விழுதுவட்டம்
கபாலத்திலமுகசூருயச சுழிநையாசசு
வீரப்பாகா துகளு நாகருக்குநதான
வெற்றிபெற்ற இன்னமுந்தா னுரைக்கக்கேளே.

9

கேளப்பாமுலமடா லிங்கநகனனில
கிருபையுடனகண்ணுகுங் கீழ்மேலாக
நாளப்பாதமாபோலே பிடரிமாராகம
நனருகஓடுமடா நாமபினூடே
வாளப்பா அண்டமுட்டி வுயரமைந்தா
வலுவாகமுனசொன்ன நரப்பினூடே
கேளப்பாசோநதுமிகப் பின்னலாகி
சிறந்திடவேபுருவமத்தி யாகும்பாரே.

10

பாரடாபுருவமததி யேதெனருக்கால்
 பரப்பிராமமானதொரு அண்டவுச்சி
 நேரடாமுனசொன்ன நரம்புமததி
 நிலைததுதடாசுழிநையென்று நினைவாய்ப்பாரு
 வீரடா அண்ணுககில நேரேமைந்தா
 மேவடாமனநதனையுஞ் செலுததுமபோது
 காரடாசுழிநையிலே மனநதானபாயநது
 கலநதைநதுபூதமுநதான் ஒன்றாய்ப்போமோ. 11

போமடாமுனசொன்ன நரம்பினூடே
 பூரிததுரவிமதியுஞ் சுடாதானமுன்றும்
 ஆமடாபின்னியுங் கீழேபாரும்
 அநதரங்கநதனைபபாராகக அடங்கிப்போகும்
 நாமடாவெளிதிறநது சொல்லிவிட்டோம
 நாதாநதப்பிரமம் நாட்டநதனை
 ஒமடாவிததுவுநதான் அண்டவுச்சி
 உறுதியுடனசிததமதை யூணிப்பாரே. 12

பாரானசாகரமே அண்டவுச்சி
 பதினாலேகமெலலாம பரத்தினூடே
 சீராகத்தெரிவுமடா மவுனமாராககஞ்
 சித்தானசித்ததுவினை யாடிநிறகும்
 வீரானமந்திரங்கள் பிறநததெப்போ
 விஷ்ணுவென்றுமபிரமமென்றுப் வநததெப்போ
 கூரானமுககுணங்க ளுதித்ததெப்போ
 கூருத அக்ஷரத்தின குறினயக்காணே. 13

காணாகளபிரமமுநதா னுதிக்குமுன்னே
 கருணையுள்ள பநதிரங்கள் பிறநததுண்டோ
 தோனாமல்பநதிரங்க ளானநதங்கறறு
 சுழிநையென்றமுககுநுனி தனைபபாரதது

வீணுகத்திரிநதுமிகப் பிததாபோலே
வேரோடேகெட்டுழல்வான விருதாமாடு
கோணமலண்ணாக்கின நேரேமைநதா
குறிப்பறிநதுபாரததவாககே முததிதானே. 14

முத்தியடாமநதிரததை நினைக்குமபோது
மோசமடாமனநதானும் ரெண்டாயபபோகும்
சத்தியடாமனநதானே யேகமாகத
தனித்திருநதுநிததிரையைத தளளிமைநதா
புத்தியடாபிரமத்திற புகுநதுகொண்டாற
பூலோகமெல்லாநதான பணிவாருனனை
எத்திலேதிரியாமற பிடரிமார்க்கம
ஏறுகின்றவாசியுநதான கற்பநதானே. 15

தானென்றகற்பமடா மதுவுண்டாககால
சஞ்சாரசமாதியென ததற்குப்பேரு
ஊனென்றபசிதீரும கோபமபோகும்
உதயகிரிசுனிறசென ஹாடுருவிப்பாக்கத
தேனென்றதிரையேழுந தியநதுபோருந
திரிவாரே உச்சிநடு சென்றபோது
கோனென்றகருவியெல்லா மொடுங்கிப்போகுவ
கூற்றுவனாராட்டமதைப் பாக்கலாமே. 16

பாக்கலாமொருகாலை உயரததுக்கிப
பாடுவாடுருகாலைத தாழவிட்டு
வாககையிலேமேல்நோக்குங் காலைகேரு
எனமகனேமதியென்ற ததற்குப்பேரு
காக்கையிலேகீழ்நோக்குங் காலைமைநதா
கண்டுபாரவியென்று கருதலாகும்
மார்க்கமுடன் அண்டவுச்சி மேலேதானும்
மகததானவன்னியிருப் பிடநதானபாரே. 17

பாரப்பாயிதையறிவார சித்தாசூடிப்
 பார்தனிலே அறுபதது நாலுயோகம்
 ஆரப்பாயிருக்குதென்று வெவவேறாக
 அலைநதலைந்துகெட்டவாக ளனநதங்கோடி
 நேரப்பாராஜாங்க யோகம்பாராதது
 நிலையறிந்துகொண்டவனே கோடிகொண்டு
 வீரப்பாபேசாமல் மனக்கண்ணிலே
 விநதுவடாபாய்ந்ததலம் வெளியைக்காணே. 18

காணாதகாஷியெல்லாங் கண்ணிறகண்டு
 காகமடாபுசுண்டரென்று பேருமபெற்றேன
 தோணுமல்நானலைநது சிறிதுகாலம்
 துருவமென்றபிரமத்தை யடுத்தகுகேட்க
 காணுமல அண்டவுசசி தன்னிலேதான
 நாடியேமனதாலே நாட்டமாகக
 கோணுமலபாருமென்று உனக்குசொல்லக
 கூசாமலமனதொன்றா யிருத்தினேனே. 19

இருத்தியே இருதயத்தில மனதொன்றாக
 ஏகபரமாயப்பொருளை யிருத்தியொன்றாய்
 நிருத்தியேவென்கோடி காலமட்டும
 நிருவிகற்பசமா தியிலே நிறைந்தெநநா ளும்
 பொருந்தியேலாடக்கண திறந்துபார்ங்கப்
 பூலோ கமென்குமொன்றாய் நிறைந்தேனமைந்தா
 கருத்தொன்றாய்நிறுத்தியடா கபாடபரீககிக
 காரணத்தைகண்டுவினை யாடுவாயே. 20

வினையாடிப்போதயய மாகவுந்தான
 வெட்டாதசுகரத்தின வெளிச்சம்பாராதது
 நிலையான அண்டம்தில நெற்றிககண்ணை
 நீயறிநது அரவுவிஷந தனலைப்போக்கி

அலையாமலாரொருவ ருறவுமறறு

ஆயிழையாள்மோகமதை யதட்டிததள்ளி

மலையாமற்பிரமமே துணையென்றெண்ணி

மவுனமென்றுமனநதனையு மடக்கினில்லே. 21

நில்லென்றல்லோகததில் மனிதாதாபமும

நிஷ்டையுடன்சமாதியுமே பொருநதாமறமுன

வல்லவாபோல்தங்கள் புராணகாவியங்கள்

மந்திரங்கள்கோடான கோடியென்றும

சொல்லுவாராகோவிலென்றுந தீராததமென்றுந்

திருடர்கள்தானலைநதலைநது திரிவாரமட்டை

வெவ்வதொருபிரமநிலை யறியாமறமுன்

வேரற்றமரமபோலே விழுவார்பாரே. 22

பாரப்பாமலரெடுதது விங்கமவைதது

பாரததீபலிங்கததைப பணியாமறமுன

வீரப்பாயாடடிப் பூசைசெய்தது

வீணாகள்தான்கததபம்போற கதறுவாராகள்

தேரப்பாமலரதனைக கிளஞமபோது

செத்தசனமபோலாசசு தெளிநதுபாரு

காரபபாமனங்கொண்டு பரத்தினூடே

கண்டவரேகயிலாசத தேகநதானே. 23

தானென்றபிரமததை யடுத்திடாமற

ஞானியில்தெய்வமடா அனநதமென்றும்

ஊனென்றகுருவென்றுஞ் சீஷனென்றும்

உதயகிரிபாராத வுலுததமாடு

வேனென்றபொய்களவு கொலைகள்செய்து

வேசையாமேலாசைவைதது வீணனாகிக்

கோனென்றகுருபாதம் அடையமாட்டான்

கூடுவான்நரகமதில் வீழ்வான்பாரே. 24

பாரப்பாநாக்கையுநதான அண்ணாக்கேததிப்
 பாரதனிலேபாராதவ"க்குப் பலிதமிலலை
 ஆரப்பாகண்வெடிதது தேகர்போகும்
 அடியோகடுனபாக ளாகாதப்பா
 சாரப்பாமனநதனையும் அண்ணாக்கில்நேரே
 சாரநதுமிகப்பார்க்கையிலே வாசிதானும்
 வீரப்பாமேலடங்குங் கீழ்நோக்காது
 வெட்டாதசக்கரத்தை யறியலாமே.

25

அறியலாமனநதானே உயிரதானாகும்
 அண்டதகிறசேநதிடவே ஆகுமமுதகி
 பரியேற்ச்சவாரியுமே நடததலாகும்
 பஞ்சமாபாதகங்கள் பறநதேபோகும்
 விரிவானமனநதனையும் அணுவதாக்கி
 விடடகுறைதொட்டகுறை விகியைப்பாராதது
 குறியானகுண்டலியா மண்டவுச்சி
 கூறுகிறேனமுககோண நிலையதாமே.

26

தாமெனறவுலகததில மனிதரோடே
 சஞ்சாரஞ்செய்யாமற் றனிததுநிலலு
 ஒமெனறணன்மிசுநது உண்டிடாதே
 ஓரமாயவழக்ககளை உரைத்திடாதே
 ஆமென்றஅட்சரத்தை மறநதிடாதே
 ஆயாசமாகவுநதான திரிநதிடாதே
 காமபீபயகொண்டவனோ டிணங்கிடாதே
 காரணத்தைக்கண்டுவினை யாடுவாயே.

27

வினையாடிக்கருநெல்லி பறிததுஉண்ணு
 வேகாததலையாகும் விரும்பிப்பாரு
 மலையாமல்வெண்சாரை பிடித்தேவுண்ணு
 மைந்தனேசாகாக்கா லதுவேயாகும்

அலையாமல்ஜோதியுட் பாலையுண்ணு

அக்கினியாங்கம்பமடா சுழிமுனையாச்சு

கலைநாலுபோகிறதை யெட்டிற்சேரு

கபடற்றதேகமடா கண்டுபாரே.

28

கண்டுகண்டுமனந்தானே அண்டஞ்செல்லக்

கலைநாலும்எட்டிலையுரு சோநதுபோகும்

தண்டுமுண்டுசெய்யாதே மனம்வேறாமல்

தற்பாதகையெப்போதும் அறியமாட்டாய்

தொண்டுசெய்துபெரியோரை யடுத கும்மெந்தா

தொழுதுநீயென்னுலை யன்பாய்க்கேரு

விண்டுமவாசொல்லாவிட்டா வின்னூல்சொல்லும்

வெற்றிபெறமனதடக்கம் வைத்துப்பாரே. 29

பாரபபாவிஞ்சைமநதரம் யெனபாவீணா

பாயடாவிஞ்சைகிரி தன்னில்மெநதா

ஆப்பாசெனதேறிப் பாககுமபோது

அதீதமுள்ளவிஞ்சைமநதரம் அனந்தங்காடடும

நேரப்பாசிருஷ்டிப்புச சங்காரங்கள்

நிமிஷத்திறசெய்திடுவாய நிலையககண்டால

வீரபபா அமிரதமுநதான குமிழிபாயும்

வேறல்லா ககனிதனையு முண்ணலாமே. 30

உணகல பபிரமகதி லடகஞ்ஞமபோது

உறுதியுள்ள அண்டததி லுருகிப்பாயுந

திங்கலாநதேகா னுமடா அமிரதசசீனி

தித்திப்புப்பாலுடனே கிடமாயமைந்தா

தங்கலாநதேகமது அறியாமறமுன

சட்டையுமேகமுன றுமிகத தங்கமபோலே

பொங்கலாமமெய்ஞ்ஞானத தீபதத லே

பூரித்துப்பாராதகிடவே புவனமெனதே. 31

ஒன்றானபிரமமே வெவவேறாக

உலகத்திலனந்தமடா கூத்துமாசசு

நன்றசசுதீதாசசு நாலுமாச்சு

ஞாயிற்றுதிங்களென்ற பேருண்டாசசு

குன்றசசுனாவனங்க ளனந்தமாசசு

குருக்களென்றுஞ்சீஷனென்றுங் குறிகளாசசு

நன்றசசுநாதவிந்தும் அடங்கிநின்ற

நதானையுமோர் மனதால் நாட்டுவாயே.

32

நாட்டுவாசித்தரெல்லாம் பேதகமாக

நலம்போலேசாஸ்திரங்கள் கட்டினார்கள்

பூட்டியேமனிதரெல்லாம் நூலைப்பார்த்துப்

பூரணமாய அண்டமதைப் பாராமற்றான்

காட்டிலேதிரிந்தலைந்த மாணப்போலே

கபடமாய்வாய்ஞானம் பேசுவார்கள்

கூட்டிலே அடைந்திருக்குங் குயிலைப்பாரார்

கூளுதமந்திரத்தின் குறியைப்பாரே.

33

குறியென்ற உலகத்திற குருக்கள்தானும்

கொடியமறைவேதமெல்லாங் கூர்ந்துபார்த்து

அறியாமற்பிரமத்தைப் பாராமற்றான்

அகந்தையாய்பெரியோரை அழுமபுபேசி

விரிவானவேஷமிட்டுக் காவிபூண்டு

வெருமபிலுக்காய அலைந்திடுவாய நாயைப்போலே

பரியாசமாகவுந்தான் தண்டுமேந்திப்

பாரதனிலேகுறடிட்டு நடப்பான்பாரே.

34

பாரப்பாசீஷாகளை யழைப்பான்பாவி

பணம்பறிக்கவுபதேசம் பகர்வோமென்பான்

ஆரப்பாபிரமநிலை காட்டாமற்றான்

ஆகாசப்பொய்களையு மவன்தான்சொல்வான்

நேரப்பாஷேனுக்குப் பாவமாச்சு
 நிஷ்டைசொல்லுங்குருக்களுக்கு தோஷமாச்சு
 வீர்ப்பா அடங்குகின்ற இடத்தைப்பாரான்
 விதிபோலேழுடிந்ததென்று விளம்புவானே. 35

வானென்ற அண்டமதிற சென்றுபுகி
 வடவரையிலுச்சிநடு தீபங்கண்டு
 தேனென்ற சுததசிவ கங்கைதன்னில்
 தீர்த்தங்களாடி திரு நாமமிட்டுக
 கோனென்ற மனதனபாய் மலராயசாததிக
 கொடியமறைவேதமுநதா னடக்கககண்டு
 தேனென்ற சித்தமே புத்தியாகத
 தெளிந்தவரேமெயஞஞானி யாகுமபாரே. 36

பாரண்டமதையொன்றாய்ப் பாராகும்போது
 பலபேதமாயையெல்லா மருண்டேயோடுஞ்
 சீரண்டமகிலாண்ட பிரமாண்டங்கள்
 ஜெனித்தவகையுயிரதோறும் நீயாயநிற்பாய
 காரண்டலாடககண திறந்தபோது
 கண்கொள்ளககாட்சியெல்லாங்கலந்தேகாடும்
 வீரண்டதீமல்வட்டம் விரிந்தசககரம
 மெயஞஞானவெளியதனிற ரெடாநதுகூடே. 37

கூடுவதென்குணமறிநது மனமொன்றாகக்
 கூததாடித்திரியாமற கவுனமாகப
 பாடுவதுபலநூலைப் படித்திடாமல
 பராபரத்தினுச்சிநடு வெளியேசென்று
 ஆடுவதுதொந்தோமென் றுட்டைப்பார்த்தது
 அடுக்கடுக்காயிரத்தெட் டிதழுங்கண்டு
 வாடுகிறபயிர்களுக்கு மழைபெயதாறபோல்
 வாடாததீபத்தை யறிநதுபாரே. 38

பாரென்றுமெய்ஞ்ஞானம் பகாநதுசொன்னீர்
 பராபரததுநிலையினுட பாதஞ்சொன்னீர்
 வீரென்ற அண்டமெல்லாம பாழதாகி
 விராட்டி மமொண்டியா யிருக்குமபோது
 சீரென்ற உயிரகளெல்லா மிருப்பதெங்கே
 சித்தருடன திரிமூர்த்தி யிருப்பதெங்கே
 கூரென்று நீராதங்கு மிடந்தானெங்கே
 குருபரனே இந்தவகை கூறுவாயே.

39

கூறுகிறேனென்மகனே வாசிநாதா
 குணமான யீஸ்வர ஞா சடையிறகூடி
 தேறுகின்ற பிரளய காலநதனன்ற
 ஜீவஜெநது சித்தருடன் முனிவர்தானும்
 வீருடனெயெங்கேதா னிருப்பாரென்று
 விமலருந்தான விஷ்ணுவையும விபரங்கேடகக்
 காரமேகமேனியனுங் கடவுளரை நோக்கிக்
 கண்டுமிகப்பணிநதுமினிக் கருதுவாரே.

40

கருதுவான ஆலிலைமேற் றுயிலவோனயானுங்
 கனமான ஜீவஜெநது அனந்தசித்தா
 உறுதியாயெநதனுட கமலநதனனில்
 ஒடுங்குவாராதரிதது மிகவேறிடேன
 வருதியாய்ப்புசுண்டருநதான வருவாரென்று
 வலனுடன் மால்தானும் உரைக்குமபோது
 கருதியாயெனையழைத்தே சிவனருனகேட்கச்
 சூத்திரமாய்நல்வசனம் மொழிந்தேன்பாரே.

41

பாரென்று சிவனுடைய முகத்தைப்பாராதது
 பலலாயிரங்கோடியுண்ட வுயிரகளெல்லாஞ்
 சீரென்ற சித்தருடன் முனிவாதானும்
 திருமாலும் ஆலிலைமேற் றுயிலுமபோது

கூரென்றவுநதியிட கமலநதன்னிற

கூடியே அடைந்திருப்பாரா குணமதாக

வீரென்றஐவரையுந தாண்டியப்பால்

வெஞ்சுருக்காயவீதிவழி வநதேனபாரே. 42

பாரப்பா ஆகாயஞ் செல்லுமபோது

பாலகனேசக்கரநதான சுத்தியாட

ஆரப்பாசகரத்தைப் பிசுகொட்டாமல்

அதின்பேரிலேறியுநதா னப்பாறசென்றேன

நேரப்பாரெடுநதூரம் போகும்போது

நிசசயமாயகமபத்தின நிலையைககண்டேன்

வீரப்பா அக்கினிபோல படாநதுநிறகும்

வெளியொன்றுநதெரியாம விருக்குநதானே. 43

இருககும்டாயெங்குமொன்றாய் அக்கினியினகமபம்

எனமகனேசகமபத்தின நடுவேமைநதா

உருககமுடனபெண்ணரசி யொன்றிநிறபாள்

ஓகோகோ அவள்முகத்தைப் பாராகும்போது

பெருக்கமுடனபாரததாற புருஷரூபம்

புத்திரனேபினபாரததாற பெண்போலரூபம்

மருககமுடனயானருனுங் கமபதனூடே

வஸ்தோடேவஸ்தாக இருந்தேனபாரே. 44

பாரப்பா இப்படியே அனநதகாலம்

பாரபரத்தினூடேதா னிருநதுவாழநதேன்

ஆரப்பாபிரமமுநதான மனதிரங்கி

அகண்டமதைப்படைப்பதற்கு அருளும்போது

வீரப்பாகம்பத்தி விருநதபெண்ணும்

விமலரென்றும்ஊமையென்றும மிகவேதோன்றி

சீரப்பாசக்கரத்தி விருநதுகொண்டு

திருமலைததானழைக்கத் தீரக்கமபாரே. 45

பாரபபாதிருமாலுங் கமலநதனனில்

பல்லாயிரங்கோடியண்ட வுயிரகளெல்லாம்

நேரபபாதானழைத்து முகஞ்ஞைதகர் ஈட்டி

நிலையானசமுத்திரங்கள் பூமிதானும

நேரப்பாவியோடு திங்களகாணுஞ்

சிறந்தெழுந்தமலைகாடு ஜீவஜெநது

வீரப்பாநவககிரகம் நட்சத்திரங்கள்

வெற்றியுடன்நால்வேதம் வகுத்தவாரே

46

வாறானதெய்வமென்றும் பூதமென்றும்

வையகத்தில்வானமென்றும் பூதியென்றும்

கூறானமகாமேரு கிரிகளென்றுங்

கோவிலென்றுநதீர் ததமென்றுங்குளமுண்டாகக்

நேராகப்பிரமமே சாட்சியாக

நிலைதெங்கும்உயிர்தோறும் நிறைநதாரையா

வீராகத்திரியாமல மவுனமபாரத்து

வெற்றிபெறயின்னமுநதான உரைக்கக்கேளே.47

கேளப்பாயிப்படியே பிரளயநதான

கிருபையுடன்வழுவகூறு கோடியானால்

ஆளப்பாஅரியயனும் ஜீவஜெநது

அகண்டமென்றபிரமத்தி லடங்குவார்கள்

நாளப்பாநானுமந்தப் படியேசெலவேன

நலமாகஇன்னமுந்தான அகண்டமானால்

வாளப்பாகாகமென்ற ரூபமானேன்

வடகரையின கூடுதொத்தி யிருந்தேன்பாரே. 48

பாரடாஇப்படியே யுகங்கள்தோறும்

பாதனிலேநானிருந்தேன் எத்தனையோகோடி

ஆரடாயெனைப்போலே அறிவாருண்டோ

ஆதியென்றசித்தருக்கும் ஆதியானேன்

வீரடாவிமலரிடஞ் சொல்லுமபோது
 வெற்றியுடனெனையெடுதது முததமிட்டரா
 காரடாகயிலைமே விருக்கச சொன்னா
 காகமென்றரூபமா யிருநதேனபாரே.

49

காகமென்றரூபமா யிருநதுகொண்டு
 காரணங்களததனையுமே கருவாயப்பாரதது
 வேகமுடன்வெளியோட்ட நிலையாய்ப்பாராகக
 வெகுதூரமசுத்தியினனம் விபரங்கானேன்
 மோகமுடன்பரந்தமனம் அணுவகாக்கி
 மூர்க்கமுடன்பரவெளியை மனவெளியைததாக்க
 நாகரீகமாகவுநதா னண்டமேவி
 நடுவணையமுச்சிநடு மத்திதானே.

50

மத்தியமானதிலே வளாநதலிங்கம்
 சத்தியமஆவிடையு மானலிங்கம்
 மகாமேருவுச்சியிலே வளாநதலிங்கம்
 சஞ்சாரசமாதியிலே நிறைநதலிங்கம்
 புத்தியாலமனதொன்றாய்ப் புகழ்நதலிங்கம்
 பூவருநதன்னிலேதான் முனைநதலிங்கம்
 எத்திசையுமபுகழ்நதிடவே வநதலிங்கம்
 ஏகபரமானதொரு லிங்கநதானே.

51

தானென்றசிறுவீட்டுக ஞள்ளேசென்று
 கலைமாறிப்போறதொரு வாசியைததான்
 கோனென்றபிரமத்தி லககமாகக்
 குறித்திடுவாயமனதடங்கிக் கூர்ந்துபார்க்க
 வாடுவென்றிப்போகும்டா பாணம்பாணம்
 மைந்தனேஉண்டிடவே பசிதானதீரும்
 தேனென்றசட்டைகளுங் கழன்றுபோகும்
 தேவனுக்குந்தேவனா யிருக்கலாமே.

52

இருக்கலாம்யெந்தெந்த யுகங்களுக்கும்
 ஏகாந்தமானதொரு பிரமநதன்னில்
 பெருக்கவேமனதடங்கி மவுனம்பெற்றுப்
 பேராசையாகவுந்தான பிரமததுள்ளே
 குருக்களைப்போல் அரசனைப்போலிந திரிபேபோலும்
 குணமானமூவரைப்போ , பிரமததுடே
 திருக்கெடுத்துபெந்தெந்த அவதாரங்கள்
 செய்திடலாப்நிலையறிந்த பெரியோராதானே. 53

தானவனையென்குருவே புசுண்டநாதா
 தாரணியில்ஜீவஜெநது அகண்டமெல்லாம
 தோணவேமுடிமூர்த்தி யிவாகளதானுந
 துடியாகப்பிரமததி லடங்குமென்றீர்
 கோனவனேபினனுநதா நகண்டமெல்லாங்
 குறிப்புடனேபடைக்கும்வகைக்குறியுஞ்சொன்னீ
 தானவனேமதுவுண்கச சொன்னீரையா [ர்
 சத்தியமாயதினவிபரஞ் சாற்றுவிர். 54

சாற்றுகிறேனெனமகனே வாசிநாதா
 சத்தியமாயண்டததிற செலலுரபோத
 போற்றுகின்ற அக்கினியும பிரவேசிததுப
 புலனகளைநதுஞ்சோந்ததினற போதமாகும
 மாற்றிலையும அதிகமடா வுநறனதேகம
 மைந்தனே அபுருப மாகுமப்பா
 லாற்றியேநிழறசாயகை யற்றுப்போகும
 வலுததுதடாகாயசித்தி யாச்சுபாரே. 55

ஆசசென்று அபுருப மானபோது
 அஷ்டமாசித்திவகை யெட்டுமாநும
 மூச்சொன்றியடங்கிப்போம் பிரமததுடே
 முன்னணியுமபின்னணியு மொன்றாய்ப்போகும

காச்சென்றுகாச்சிவிடு மவுனங்கண்டு
 கலைமாறினறிடமே கனகபீடம்
 நீச்சென்றுமில்லையடா வுனனைககண்டால்
 நிலைகதுதடாசமாதியென்ற மராகநதானே. 56

மார்க்கமுடன்தவசுநிலை யறியாமற்றான்
 மனந்தளாநது திரிவராகள லோகத்துள்ளே
 லாக்கமுடனமுபபதுகளு மவுனங்கண்டு
 இளவயதாயிருப்பராகள் பெரியோமைநதா
 சார்க்கவேசற்குருவின் பாதங்கண்டு
 கருணையுடனஅவாபதத்தை வணங்கிப்போற்றி
 தோககமுடனபிரமததில் மனநதானசொல்ல
 ஜீவனுக்குச்சீவன யிருக்கலாமே. 57

இருக்கலாளுசெடியூடு கறபமில்லை
 யேகாநதமானதொரு பிரமநதன்னில
 உருக்கியேமனதடங்கிப பராக்குமபோது
 உததமனேசாயமது வுறுதியாசசு
 மருக்கியேதிரியாமல் மதமபேசாமல்
 வண்டிரோடிணங்கியடா மருவிடாமல்
 குருக்கியேகோளரிடஞ சேர்ந்திடாமல்
 குருபாதங்கண்டுமிகப பணிந்துபாரே. 58

பாரென்றுசொன்னமெயஞ் ஞானமாததி
 பாததினிட அடிமுடியும் பகாநதுசொல்லும்
 சீரென்றுசொறபனங்க ளதிகமாகத
 திடப்படவேகாணுமிடந தோககஞ்சொல்லும்
 காரென்றுமணமபிறநத இடநதானசொல்லும்
 கதிரமதியுஞ்சுததிவரு மார்க்கஞ்சொல்லும்
 வீரென்றுஉயிரபிறநத யிடநதானசொல்லும்
 வெற்றிபெறஇநதவகை விளம்புவாயே. 59

வாயாலேசொல்லுகின்றேன் மகனேகேளு
 மகததானபிரமத்தின் பாதநதன்னில்
 ஓயாமல்முன்சொன்ன நாமபுபினி
 உததமனோவிமதியுஞ் சுததிலாடும்
 மாயமடாவாசியுநதான நடுவேனினறு
 மார்க்கமுடனசுமுத்தியிடம மனநதான்சென்றால்
 காயானசுமுத்தியென் றிதறகுநாமம
 கண்டுபார்கண்டுகொள்ளப் போதந்தானே. 60

தானென்றபலரூப மதிகங்காணுந
 தன்னுடையதேவதைபோற பினனுமகாட்டும்
 ஊனென்றபெண்ணைப்போ லுனனைக்காட்டி
 உததமனேசையோகஞ் செயதாப்போலே
 தேனென்றுமயக்கிவைகஞ் சுமுத்தியாலே
 தித்திப்புப்போலேதான ருசியினைகாட்டுங்
 கோனென்றகுருவருளைப் பணிநதுகொண்டு
 குறிப்பறிநதுபூணததின் நிலையப்பாரே. 61

நிலையாதசமுத்திரமே சுமுத்தியாசசு
 நின்றிலங்குமவாசியைததான வெளியிறசேரு
 தலையான அக்கினியை அப்படியேசேறு
 சுத்தியீமாயரவிமதியைக் கூடச்சேர்த்தது
 மலையாமல்யேகபர பரனையென்ற
 மனதடங்கி அண்டவுச்சி தன்னைப்பார்க்க
 அலையாதுமனநதானும் மரத்திறசென்று
 ஆகாவிதிவழி யாட்டுமபாரே. 62

ஆட்டுமடா ஆசையற்று ரோஷமற்று
 அன்னைசுற்றநனைமறநது அகண்டமேவும்
 பூட்டுமடாநவத்தவா ரங்கள் தன்னைப்
 பொறிகளைந்துஞ்சேருமடா புனிதமாகக்

காட்டிலென்னநாட்டிலென்ன மவுனங்கண்டால்
காமதேனகற்பகமுட உனககேசுதிசி
வீட்டிலேதீபமவைததாற பிரகாசிகும
வெளியேறினாறதீபம் விழலாய்ப்போமே. 63

போமடாபுத்திசித்தம் என்றதாககிப்
புசுண்டனென்றுபேரெடுத்து புவனந்தனனில்
ஆமடாவடசாளி மைந்தனென்றும
அருமையாங்கனனியுட மைந்தனென்றும
நாமடாஐந்துபோ கனனிலேதான
நாட்டமுடனமுன்பிறந்தேன் நானதானமைந்தா
வாமடாசாண்முழத்திற காட்சிபாக்க
வஸ்துவநதானயிஸ்பரனா ரென்றாபாரே. 64

பாரப்பாயெனகுலந்தான சொல்லககேரு
பாதனிலேபிரமனிட விரதுவாலே
ஆரப்பாபிறந்துவிட்டோம் ஐந்துபேரும்
ஆகாயஅண்டமதை யடுத்தேசென்றேன்
நோப்பாவெருகோடி காலமவாழ்ந்தேன்
நிஷ்டையிலேமனந்தவரு திருந்துகொண்டேன்
வீரப்பாபேசுவார்கள லோகத்தோர்கள்
விட்டவிடந்தொட்டவிடம்விரும்பிக்கானேன். 65

காணப்பாஜாதிசூலம் யெங்கட்கில்லை
கருத்துடனையெனகுலஞ் சுக்கிலந்தான்மைந்தா
தோணப்பாதோனாற்ற சாதிபேதஞ்
சொல்லுவானசுருககமாகச் சுருண்டுபோவான்
வீணப்பாபிரமத்தில் ஆதிகாலம்
வீரமுடனபிறந்ததடா உயிர்களுலலாம்
நாணப்பாஅப்படியே உதித்தேனமுன்னே
நன்றாகவுதித்தவிடம் நாடினேனே. 66

நாடியேவுதித்தபிடம் அறியாததோஷம்
 நடுவாகவந்தபிடம் பாராததோஷம்
 கூடியேபிறந்தபிடங் காணாததோஷம்
 குருபரணைந்தனைகள் செய்ததோஷம்
 வாடியேவஸ்தோடே சேராததோஷம்
 வம்பரோடிணங்கியே திரிந்ததோஷம்
 கூடியேவுறவற்று யிருந்ததோஷம்
 சும்பியுங்கறசிப்பியையும் அறியான்பாவி.

67

அறியாதபாவிக்கு ஞானமேது
 ஆறுமுகன்சொன்னதொரு நூலைப்பாரு
 பரிபாஷையாகவுந்தான் சொல்லவில்லை
 பராகிரமமென்னுடைய நூலைப்பாரு
 விரிவாகச்சித்ததாசொன்ன நூலையெல்லாம்
 வீணாகமறைப்பாகச் சொன்னாரையா
 குறியான அண்டமதை யொளித்தேவிட்டா
 கூறினாவெவவேறாய்க் குற்றந்தானே.

68

குற்றமதுவையாமல் அண்டத்தேகிக
 கூறுதமந்திரத்தின குறியைப்பார்த்துச்
 சித்தமொன்றாய் அந்திசந்தி யுச்சிக்காலம
 தேவனுக்குமபூசைசெய்து தெளிவுபெற்று
 குற்றமதுவையாமல் மனதன்பாலே
 குருபரணேநோக்கியடா தவமேசெய்து
 பற்றாசைவைத்துமிகப் பாக்கும்போது
 பராபரையுங்கைவசமா யாகுவானே.

69

ஆகுவாளந்திசந்தி யுச்சியென்றால்
 அபபனேர விமதியுரு சுடாமுன்றாகும்.
 ஏகுவாய்முன்றுமொன்றாய் பின்னலாகி
 யிருந்திடவேபொமாண்ட நிலையதாகும்

போகுமேசெயத காமமெலலாம
 புவனேதிரிசூலியுட கிருபையிலே
 வாகுமேவழியோடே சோததாயானை
 வாணியுநதான்நாவிலநடனஞ் செயவாள்பாரே. 70

பாரடாவாணியுநதா னிருக்கவிடு
 பாலகனேசொலலுகி றேன பண்பாய்க்கேளு
 ஆரடா அண்ணாககின் கொடியினோடே
 அண்டததைப்பததியடா விழுதுபோலே
 நேரடாநாமபதுதான் பொருந்திநிறகும்
 நிலையான அககினியின் மததிதன்னில்
 வீரடா அதுவழியே அருளதானபாயநது
 விண்ணுலகிலவேணதமிழ் சொலலுவானே. 71

சொலலுவா ளனநதமறை வேதமெல்லாம்
 சுருதியடாமுடிநதெழுந்த பிரமததாலே
 வெல்லுவார்தனையறிந்த பெரியோரெல்லாம்
 வீராண்மைபேசாராகள மவுனமாகி
 அல்லுபகவற்றிதொரு பிரமநதனை
 ஆற்றுவாருலகத்தி லையாபாரு
 சொல்லடங்குமிடநகனையுங் கணநதேறி
 சூஸ்திரமாயககல்லுப்பு வாங்குவாங்கே. 72

வாங்கியே அண்டதகில மூளேசோதது
 வளமாகவப்பிலையும பிசுறுமைநதா
 தாங்கியேதிருகுகள்ளிக குள்ளேவைத்துத
 கமாவாயைததானமுடிச சாபநதீரநது
 ஓங்கியேதிங்களுநதான மூன்றுசெனரூல்
 உததமனேகள்ளியைததான் தரித்துக்கொண்டு
 சாங்கமினிச்செயயாமற சீலைமண்ணுஞ்
 சததியமாய்ச்செய்தபின்பு உலாததிப்பாரே, 73

பாரப்பாவுலாநதபினபு எடுததுமைந்தா
 பக்தியுடனகெஜபுடததிற போடடுப்பாரு
 ஆரப்பா ஆரவைதது யெடுககுமபோது
 அருணனிறமபோலிருககுஞ செநதூரநதான
 நேரப்பா அணுபபோலே சாககுககெலலாம
 நிசசயமாயபபூசியுநதான புடததிறபோடு
 வீரப்பாநீருமடா நவலோகநதான் [சே.
 வேதையெனறவிதைதயெல்லாங்கைக்குள்ளாச
 ஆசசடாவுடமபிலுள்ள வியாதியெலலாம்
 அணுப்போலவுண்டிடவே பறநதுபோகும்
 வாச்சடாதேசசித்தி யதிகமாசசு
 வஸ்துடனேகூடியுநதான வாழலாச்சு
 மூச்சடாதலைப்பிண்டங் கொடியமாவும்
 முத்தியடாவாங்கியபின் தயிலம்வாங்கு
 ஏசசடாதரியாமல் சூடனசேர்தது
 யினபமுடனவஸ்துவையும பூசைசெயயே. 75

பூசையடாசெயதுமிகப பதனமபண்ணு
 புத்திரனேபேயபீராகுத தயிலமவாங்கு
 ஆசைபுலலாமணக்கதுவு மதுபோலவாங்கு
 அபபனேகேசரியின நெய்யுஞ்சோதது
 ஓசையுடனதேவாங்கு பிததுசோதது
 வுத்தமனேதலைப்பிண்டந தயிலஞ்சோதது
 பாசையடாபேசாம லரைததுமைநதா
 பாலகனேசவாதோடு புனுஞ்சேரே. 76

சேரடா அணுபபோலே புருவத்திட்டு
 தீர்க்கமுடனநீதானுஞ் செலலும்போது
 ஆரடாவுன்னைததான் ஆரதான்காண்பார்
 அண்டமெனுமபிரமத்தி னளிஞாலே.

நேரடாதிகைப்பூண்டு கொண்டுவந்து
 நிச்சயமாயமுனிசொன்ன கைலமவிட்டு
 வீராடஅமைத்தபின்பு புருவதகிட்டால்
 வேசையாகள்வெகுபோகள் மயங்குவாரே. 77

வாறானதில்லைபபால கருந்துளசி
 வவவாலினபிததுடனே மந்திபபிததுஞ
 சீராகமுனசொன்ன கருவைவிட்டு
 திடமாகஅரைத்திடுவாய சாமமொன்று
 நேராகஅரைத்ததையு மெடுத்ததுமைந்தா
 நிச்சயமாயப்புருவத்தி லிட்டுப்பார்க்க
 வீராகப்பாதாளம் பிளந்தேயோடும
 வேதாந்தசாரணையை விருமபிப்பாரே. 78

பாரடாபரப்பிரமத துடேசென்று
 பரிதிமதி அக்கினியு முன்றுமொன்றாய
 நேரடஆதிபுந்தான எதிரிதனை
 நிச்சயமாய்ப்பாதகிடவே நீறிப்போவான்
 கூரடாகோடான கோடிசிறது
 குறித்திடவே ஆகுமடா பிரமமாகாலே
 வீரடாயிந்நூலைக கொடுத்திடாதே
 வெற்றியுடனெயணபதுமே விளங்கமுற்றே. 79

காகபுசுண்டா ஞானம்-80 முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

காகபுசுண்டர் உபநிடதம்-31

கா ப் பு.

ஆதியெனையீனறகுரு பாதங்காப்பு
அததுவிதம்பிரணவத்தி னருளேகாபு
நீதியாமாஸுட ஞானமபெற்ற
நிரமலமாஞ்சித்தருட பாதங்காபு
சோதியெனப்பாடிவைத்தேன முப்பத்தொன்றிற்
துரியாதீதப்பொருளைத் துவக்கமாகத்
தீதில்லாககுணமுடைய பிள்ளையாடா
சீவேசவைக்கியமது தெரியுநதானே.

நூ ல

தானெனறகுருவினுப தேசத்தாலே [ம
தனுகாணவவிதையெல்லாந தவறுண்டேபோ
வானெனறசுவானுபவ ஞானமுண்டாம
மவுத்தியோகத்தின வாழ்ககையெய்தும
நானென்றபிரபஞ்ச வுற்பத்திக்கு
நாதாதீதகயானம் நனறயெய்தும
கோனென்றகொங்கணவா தனக்குச்சொன்ன
குறிப்பானயோகமிதைக் கூாநதுபாரே. 1

பாருநீபிரமநிலை யாராதானசொல்வார
பதமில்லையாதெனினும் பவயமிலலை
சேருமிநதப்பிரமாணநதானுணர்ந்து
தெரிவிக்கப்படாதருளிச் சிவசொருபம

ஊருகின்றகாலதர யங்களாலே

உபாதிக்கப்பரத்தவ முறபத்திகும
சாருமிநதவுபாதான காரணத்தின
சமபந்தமில்லாத சாட்சிதானே. 2

சாட்சிசத்தாயதிதருண தீதமாகிச்

சடதிமனததாலறியத தகாதுயா தும
சாட்சியதேயேதுசா தனமுநதள்ளிச
சகலவந்திரியாமியதாயச சாவபூத
சாட்சியினையிவவளவவ வளவாமென்று
தனைக்குடித்தநிரணயிக்கத தகாதுயோகம
சாட்சியதேருனதூருன ஞேயருபரு
சதராதிரமாதிக்களை தானேசெயவோம. 3

சொல்லுமெனக்கேட்டுகந்த மாணுக்காவுன்

துலகாரணப்பிரமந துரியாதீதம
அல்லுமல்லபகலுமல்ல நிஷ்களங்கம்
ஹமசோகமஅசபாமந திரத்தியானம
சொல்லுமவனைநானென் றபிமானிகு
சித்திவிரத்திரோதகமாம யோகத்தாலே
வெல்லறிஞாபலபோக விர்த்தியோகி
விவேகமதியானாதிகளே மேலாம்பிராமம. 4

பிரமசுரோத்ராகிஞானேந திரியமைநது

பேசுதாககவாககாதியிந திரியமைநதும்
காமமெனுஞ்சுகதாதி விடையமைந்தும
கரணதிரான்குபிரா ணுதியைநதும
வாமமிவையிருபத்தி னானகுங்குடி
வருந்துலசரீரவிராட் டெனவேசொல்லும
தர்மவத்தைசாக்கிரத மானிவிஸ்வன
தனக்குவமையாங்கிரியா சத்திதானே. 5

சத்தியுடனரசோருணநதான நேதரததானம்
 தனிபபோகமிதேனோடே சாரநதவானமா
 வெற்றிபெறுமஜீவாதமா அகாரமாச்சு
 விவகாரஜீவனிகை விராட்டெனபாராகள்
 விததையெனனுமவிததையிலே பிரதிவிமபம்
 விசாலமிருந்தததுலசூக்கும விருத்தியாச்சு
 தததொமசிவாகசூட்சுர தனயிஸூலை
 தானகடநதுசூட்சுமததிற சாரநதுகொள்ளே. 6

கொள்ளடாஞானேந்திரி யங்களைநது
 கூடினதுகாடுமேந்திரி யங்களைநது
 தள்ளடாபிராணதி வாயுவைநது
 சாரவானமனமபுத்தி தானிரண்டு
 விளளடாபதினேழு தததுவங்கள்
 விரத்தியெனுஞ்சூட்சுமமா மிண்யகாப்பந
 துள்ளடாஅபிமானி சைதனயனஞஞ
 சொற்பனாவததையெனச சொல்லுநூலே. 7

நூலானசாதமிகமா மகங்காரததுள
 நுழைநதவிச்சாசத்தியல்லோ நுணுக்கமாச்சு
 காலானகண்டமெனுந தானததுளளே
 கலந்திருக்குமபோகமவலோ யிச்சாபோகம்
 நாலானஆனமாவே அநதிரானமா
 ஞாயமிநதப்படியறிந்தா லுகாரமாச்சு
 துலமெனுஞ்சூட்சுமததைக கடநதுநின்று
 சொல்லுகிறேனகாரணத்தின் சுயம்புதானே. 8

தானயயாக்கிருதமெனுஞ் சரீரததுக்கு
 தானமதேஇருதயமா ஞானசத்தி
 வானமதேஅகங்காரம விததையாகில்
 வருஞ்சமுத்தியபிமான பிராக்ஞனாகும்

கேனுதறகுஆனந்த போகமாகு ம

கூடுகின்ற ஆனமாவே பரமானமாவாம
கானிதறகுபரமானமா ஜீவநிந்தக

காரணமேகாரமெனக கண்டுகொள்ளே.

9

கொள்ளுமந்தப்பொருளதானே சததுமலல

கூருனவசததுமலல கூாமையலல

உள்ளுநிராமயமல்ல சாவமயமலல

உறுபபாரமுனறெழுததும ஏகபாசசு

தள்ளுகின்றபொருளலல தள்ளாதல்ல

தானந்தபிரமரகசியஞ் சந்தானமுததி

விள்ளுமந்தப்படிதானே வேதபாடம

விசாரணையாறசமாதிசெய்ய விட்டுப்போமே. 10

விட்டுப்போமசமுசார வியாபாரங்கள்

விடயசுகஇசசைவைகதால விவேகம்போச்சு

தொட்டுவிடலாகாது ஞானமாககரு

துரியநிலைநனருகத தோன்றுமட்டும

எட்டுகின்றபரியந்தம சுருகிவாகயத

தெண்ணமெனுந்திபானதகா லெய துமமுததி

தட்டுகின்றஜீவதவம தனக்கிலலாமற

சமாதியுறறாலநாமதுவே சாக்ஷாதகாரம.

11

சாக்ஷாதிபிரமததால் பூாவகாமம

ததவாதிவாசனைகள் தானேபோகும்

சூக்ஷாதிபிராந்தியெனும் மாயாசததி

தொடராமறசோவ துவே சொருபஞ்ஞானம்

தீக்ஷயிற்றபிரமாணடம பிண்டரண்டங்கள்

சிருஷ்டி முதல்பாவறறுந தெரியுமனறும்

காக்ஷியென்னஏகவஸ்து வொன்றல்லாமற [ளே.

காண்பதெல்லாம்வியாத்தமெனக் கண்டுகொள்

கண்டுபாழுடமெனு பஞ்ஞானிக்ருக
 காணுதுஜீவானமா பாமான்மாவும்
 தொண்டுபட்டுருந்ருகததில விசேடமாகச
 சுருதியெனுமவேதநத மப்பியாசிதது
 உண்டுமனுபவஞானங் கிரத்தியாகிரதயம்
 யோகிதனககேதேனுந தேவையிலலை
 விண்டுசொல்வோபநதிகடக்க வோடமல்லால்
 விஷயதக றசாதனங்களை வீணுமென்றே. 13

வீணலலோசாதனப்பிர யோசனங்கள்
 மெய்ஞ்ஞான அபரோட்சம் வந்தபோது
 வீணலலோவேதபா டத்தினிசசை
 வியோமபரிபூரணத்தில் மேவின்ருல்
 வீணலலோ இருட்டரையிற பொருளைக்காண
 விளக்கதனைமறந்தவன்கை விடுதலபோலும்
 வீணல்லோ தியானதா ரணைகளெல்லாம்
 மெய்பிரகாசிக்ருமவரை வேணுநதானே. 14

வேணுமென்றாலெனருகரு ளெண்ணெய்போலும்
 வித்தினிடதகடங்கிநின்ற விருட்சமபோலும்
 காணுகின்றபூவிலுறை வாசமபோலும்
 கனருவினபாலுள்ள நெய்யைப்போலும்
 தோணுமயில்முட்டையினமேல வர்னமபோலும்
 தூலமதிறகுட்சுமந்தான தூலங்கிறகும
 ஆணுவததா றசாதனத்தை மறந்தாயானால்
 அபரோட்சஞானமுததி யரிதுதானே. 15

அரிதிலலைபிரமவியா கிருதஜீவ
 னயிக்கமெனுஞ்சுநதியான மப்பாசிததுச
 சுருதிகயிறரூல்மனமாம யானைதனைசை
 சுருக்கிட்டுச்சிககெனவே துறையிறகட்டிக்

குருவுரைத்தசிரவணத்தின் படியேதினரூல்

குதியாகுபிரபஞ்ச கோட்டிறறனும

திரிவதில்லைதிரிந்தாலும் மதமிராது

ஜீவவைவராகயமெனுந் திறமிதாமே.

16

திரமென்னஹம்சோகம் மந்தராதீதம்

திருதியசூனயாதிகளே தியானமாகும்

சரமென்னசாக்ரததாம் விதைதசூன்யம்

சாதனையேசமாதியெனத தானேபோகும்

வரமென்னவிபரீத விராதிமார்க்கம்

வாதனையேசாதனமாய் வகுத்துக்காட்டும

அரமென்னஇதையறிந்தால் யோகியாவான

அஞ்ஞானமவரிடத்தி லனுகாதென்ன.

17

என்னவே அஞ்ஞானி யுலகாசாரத

திசசையிறுறாமாதத வியாபாரங்கள்

முன்னமேசெயத்தின்பின் மரணமானால்

மோட்சமதற்கனுபவத்தின் மொழிகேட்பீராகில்

வினனமதாயாவகார பஞ்சபூத

விடயவுபாதிக்களாலே மேனிக்கொண்டு

தன்னிமையலிங்கசரீ ரததோடொத்துச

சதாகாலம்போக்குவரத தாகுந்தானே.

18

தானிந்தப்படியாகச் சீவரெல்லாரு

சகாபிராரதவவசத தாகினூர்கள்

ஏனிந்தக்கூடபிமா ாததினாலே

இத்தியாதிசூனங்களெல்லா வியாபிகமும்பா

வானிந்துபோன்மெலிந்து வளாந்துபோகும்

வாததிக்குமஞ்ஞானம் மாற்றவேண்டி

நானிந்தப்படியாவதுபா சீனையைப்பற்றி

நாட்டமவைத்தோம விதைதெயல்லாம்நாசமாச்சே. 19

ஆச்சப்பாயெததீனயோ நோடிகாலம்
 அநதநதபிரளயததுக கதுவாகநினறேன
 மூசசப்பாவோடவிலை பிரமாதீத
 முததிபெறேனபிரமாணடமுடிவிறசென்றே
 கூசசப்பாவறறபிரம சாக்ஷாதகாரம்
 குருபாதமாகியகோ சரமாயநின்றேன
 பேசசப்பாசர சரங்க னுதிக்குமபோது
 பின்னுமநதபுசுண்டனென்ப போகொண்டேனே.

போகொண்டேனசொரூபசித்தி யனேகம்பெறறே
 பெரியோராகதங்களுக்குப் பிரியனுனேன
 மோகண்டேனயிர்ததெட டண்டகூட [ன்
 விதியல்லாமோரொடிகுள விரைநதுசென்றே
 தாரகொண்டேனபிரிதிவிபின் கூறுகண்டேன
 சாததிரவேதங்களவெகு சாபங்கண்டேன
 ஊகண்டேனமூவாயிறப் பேழுங்கண்டேன
 ஓகோகோவிதுவெல்லாம யோகததாட்டே. 21

யோகத்தினசாலம்ப நிராலம்பநதான
 உரைததாரேபெரியோராக ளிரண்டாமென்று
 ஆகமத்தின்படியாலே சாலம்பநதான
 அநிதயமல்லசித்தியமென றரையலாகும
 சோகததைப்போகுகிவிடு நிராலம்பநதான்
 குனயவபிப்பிராயமதே சொரூபமுத்தி
 மோகசித்தவிருத்திகளைச் சுததம்பணணி
 முமமூட்சுபிரமைகய மோட்சமெனனே. 22

மோட்சசாமபிராசசியத்தில் மனஞ்சொல்லாத
 மூடாகளுக்கப்பரோட்சம மொழியலாகா
 சூட்சமநிநதாலவனுக கனுசந்தானம்
 சொரூபவட்சணநதெரியச் சொல்லலாகுந

தாட்சியில்லைசாதனைத் துட்டியததில்
சட்சேதியறியநாத தீதமாகும்
மூச்சுலயப்படுவதல்லோ பிரமநிட்டை
மூதவிநதுகளாதீத மொழியலாமே.

23

மொழிவதிலே அகாரமெனும் பிரணவத்தின்
மோனபிராணாதியதே நாதமாச்சு
தெளியுமிநதலுங்காரத தொனிவிடாமற
சிறககனததேலயமாய்ச் சோககவேணும்
ஒளிதானேநிராலமபம நிரவிசேடம
உதகிருஷ்டபரமபத வுபகாரஸதன்
வெளியோடேவெளிசோநதால வஸதுவாசசு
விரோதசதராதியெலாம விருததமாசசே.

24

விருததமாமனாதியெனும் பிராரதவகாமம
விஷயாதிபிரபஞ்ச விஷமங்குளெல்லாம
ஒறுததவனையோகியெனபா னருளுருடன்
உலகமெலாநதா னுவ துணமையாகும்
நிறுததவெனருலந சிகாக கிரசுவானமா
நிலையுருவமததியிலே நிஷ்டனாகிக
உருததழிநதுநின்றவிடா சாக்ஷாதகாரம
கண்முககுமததியிலே கண்டுபாரே.

25

பார்ப்பதற்குநீண்டதுவாம குறுகிவட்டம
பரிதிமதியுதயமெனப பளிங்காகாசம
தாப்பதற்குமூன்றுசுழி பினனாயநிற்கும்
சாக்கிரததினடையாளந தாக்கிப்பாரு
சோப்பதற்குசுசுமுமுனையென நிதற்குநாமம்
திரிகோணககுண்டலியே சிவசொருபம
காப்பதற்குநடுநாடி யூடேசெனறு
கால்நிறுததிப்பிடரிவழி கண்ணைப்பாரே.

26

கண்ணானபிடரிமுது கோடுநதரம

காலகூட்டிப்பாராததாலே தலைமேலாகும்
விண்ணானபெருவெளிக்கு ஸீனமானல்

விமோசனமாமிராவமப மெனதகான்சொல்லும்
ஒண்ணானயோகமல்லோ இநதநிஷ்டை

உபதேசமபெற்றவாக்கே உண்மையாகும்
அண்ணாநதுபாராததிருநதாவ வருமோனாம
அசபாமநதிததியானம அறைகிறேனே. 27

அறைகிறேன அசபையெனும் பிராணனமாவை
அகண்டபராபரத்தினுள்ளே எககிபஞ்செய்ய
குறைவிலலைஓங்கார மூலவட்டக

குண்டலியாயநின்றிடத்திற குணகீதநதான
நிறைகிறேனநாசிகா நநதவாயு

நீககாமலேகமாய நிரணயித்துப்
பறைகிறேனடசரசா தனமுநதளளிப்
பநதமற்றமகாமோட்சப பதிபெற்றேனே. 28

பதிபுருவதகடிமுனைக்கீ முணனுககெண்ணும்
பவளநிறமபோனநிருக்குந திரிகோணந்தான்
துதிபெறுகிங்குவையுபஸ்த சுகநதியாக

சுபாவசாதனையினுல மவுனமாசசு
விதிவிகிதபிராரதவ காமமபோசசு

விடயபோகத்தினிசசை விட்டுப்போசசு
மதியெனுமோராவாயுவது அமிரதமாசசு
வஸ்துவதேகாரணமா மகிமையாசசே. 29

மகிமையெனறுயோகசா தனையினுலே

மகாகாசநிருவிஃறப வாழககையாசசு
அகமகமென்புணவததை நீக்கலாசசு
அததுவிதபிரமசிததா நநதகாரம

சுகளாதீதங்கடநது களாதீதத்தில்

சாதீத்தேன்தனமயமாய்ச் சாராநதுபோச்சு
பகலருளில்லாதவெளிக் கப்பாலாச்சு

பந்தமறறமகாமோக்ஷ பதம்பெற்றேனே. 30

பெற்றதனைச்சொல்லிவிட்டேன வடநூல்பாஷை

பிரிததுமுப்பததொன்றினிலே பிரமஞானம்
தத்துவதைதச்சொல்லிவைத்தேன யோகியானால்

சாதனைசெய்வானறிவான சைதனியத்தில
முத்தியடைவானதிலே நிருத்தஞ்செய்வான

முமமூட்சுததுவமறிந்த மூர்த்தியாவான்
நிதயமெனுமுபநிடதப் பொருள்தானசொல்லும்
நிலவரத்தாய்யோகநிஷ்டை நிறைநதுமுற்றே. 31

காகபுசுண்டர் உபநிடதம் - 31 முற்றிற்று.

உ
பரமபதி துணை

காகபுசண்டர் காவியம் - 33

கா ப் பு.

கணபதியே அடியா யகிலமாகிக
காரணத்தினஞ்ஞவாகிக காட்சியாகிக
குணபதியே கொங்கைமின்னாள் வெள்ளைஞானக
குருநிலையா யருளவளங்குங் கொம்பேஞானக
கனவிலேநிலைவையு ம ஒளியாயநின்ற
காரணத்தினவடிவாகிக கருத்துள்ளாகிப்
பணியரவமபூண்டசிவ வாசினோமை
பாடுகிறேன காவியந்தா னெண்ணிப்பாரே.

நூ ல்.

எண்ணியெண்ணிக காவியத்தை யெடுத்ததுப்பாரு
எந்நேரங் காமசுந்தர யிதுவேநோக்கும்
பண்ணிபண்ணிபலகுடடி போட்டா லென்ன
பதியாளைக் குட்டியொரு குட்டியாமோ
சண்ணியுண்ணிமிந்நூலை நனறையப்பாரு
சககரமுமககரமும நனறையத்தோ ணும
தண்ணிதண்ணியென றலைந்தாற ருகம்போமோ
சாஸ்திரத்திலேபுகட்டித் தள்ளியேறே.

1

புகட்டினாள் தசதீட்சை மகிமைதனைப்
நூரப்பா லெனக்களித்து அகண்டநதோ றும்
சுகட்டினாள் சகலசித்து மாட்சசொன்னாள்
சந்திரபுஷ்கரணிதனில் நிதானஞ்சொன்னாள்
புகட்டினா லகமெல்லாம முககோணத்திற்
பரஞானசிவபோதம் பண்பாயச்சொன்னாள்
அகட்டினாள் வாகளை யீன்றாளமமன
அந்தருமை சொல்லவினி யடியானகேளே.

2

கேளப்பாயீசனெரு காலந்தன்னிற்

கிருபையுடனசபைகூடி யிருக்கும்போது

வாளப்பாமாலயனறன முத்ததைநோக்கி

வந்தவாறெவவகையே சென்றதேதோ

கேளப்பாஜெயகால லயந்தானெங்கே

குருநமசிவாயொங்கே நீங்கொங்கே

ஆளப்பாஜெயகால மொடுக்கமெங்கே

அறுததெனக்குஇன்னவகை யுரைசெயவீரே 3

இன்னவகையீசரவா கேட்குப போது

எல்லோருமவாயமூடி யிருந்தாரப்போ

சொன்னவகைதனையறிந்து மாரககண்டேயன

சொல்லுவானகுழந்தையவன கலகலென்ன

அனனைதனைமுகம்பாராதது மாலேநோக்கி

அரிகரியீசாமொழிக குரைநீர்சொல்வீர

பின்னைவகையாருரைப்பார மாயைமூராததி

பேசாமலிருந்தவிட்டா லொழிவாரெங்கே. 4

எங்கையென்று மாரககண்ட நெடுகுதுசசொல்ல

தென்னசொலவாரே கவெளிச சிவனைநோக்கி

கங்கைதனைப்பூண்டோனை கடவுளோனே

காரணமேபூணமே கண்ணேமின்னே

சங்கையினி யேதறிவேன மகுடஞ்சோதி

சந்திரனைப்பூண்டிருந்து தவமபெற்றேனே

மங்கையிடப்பாகமவைதத மகுடத்தேனே

மகாமுனிகளரிஷிகளசித்தர் அறிவாராகானே. 5

அறிவாராகள்ரிஷிகளசித்தா முனிவோரையா

அரகராஅதுகருக்கோ ளாரென்றாககால

பொறியாகப்புசுண்டமுனி சொலவாரையா

போயழைக்கக்கோ ளாறு வசிஷ்டாராம

நெறியாகஇவ்வசைநா னறிவேனையா

நிலைததமொழிபுசுண்டரால மறநோசொலவார்
புரிவாருமிவவளவென றுரைததார்மாயன்
பொருளஞானககடவுளப்போமகிழ்ச்சிபூண்பாரா.

மகிழ்ச்சியுடனமாரககண்டா வாராயகண்ணே
வரலாறுநீயெனமா யறிவாயசொல்லாய
சுகடசியுடனகருதப்பரா யுகங்களதோ றும
சூட்சமிநதமா'லொன்றன வயிறற்றசோவான
அகடசியுடன ஆலிலைமே லிருப்பாரையா
அப்போதுஇவரிடத்தி லெல்லாஞ்ஞானம்
இகழ்ச்சியுடனவாககுப்பின நெவரோகானேன
இவவாராதைகநா னறியே னவரைககேளீர். 7

கேளுமென்றானமாரககண்டன் கிவனதானப்போ
கிருபையுடனவவளவு மறிவாயோடா
ஆளுகின்றயீசனுநா மறியோமிநத
அருமைதனைநீயறிநதா யருமைப்பிள்ளாய்
காளகண்டாமாயோனை சொல்வீரென்றா
கருவேதுநீயறிநதா வாறுமேத
பாளுகின்றமுப்பாழந தாண்டிநின்ற
பரஞானசினமயமின பகாநதிடரே. 8

பரமானபரமகயி லாசவாசா

பாரததிருப்போமாலிலைமேற பள்ளியாகி
தரமானபுசுண்டமுனி யநதவேளை
சக்கரத்தைப்பிள்ளவொட்டா தவத்தினுலே
தூமாகயெவவாரோ திருமபிப்போவாரா
சூட்சமதைநாமறிவோம் பின்னேதோதான்
வரமானவரமளித்த சூரனவாழ்வே
வசிஷ்டர்போயழைத்ததுவரத் தருமென்றோ. 9

தருமென்றவராததைத் தவிர நதுயீசா
 தவமானவசிஷ்டரோநீ புசுண்டாஜாகை
 அகமகிழுவங்கேகி யவற்குரைத்து
 அவரையிங்குசபைக்கழைத்து வருவாயென்ன
 ஜெகந்நானஜெகமுழுது மாண்டஜோதி
 திருவடிகளேநமஸ்கரித்துத் திருப்பினாபின
 உகமானநதீநயநிற்தும அரஞ்சசொன்ன
 உளவுகண்டாரபுசுண்டரெனும் காகநதானே. 10

காகமென்றவெவ்வுமதாய விருட்சமீதிற
 காததிருநதாராவசிஷ்டரவாக கண்டாரநாதன
 ஏகமதாயொட்டாஸ் வசிஷ்டரோநீ
 எங்குவநதீவாருமென்று இடமுமீயத
 தாகமுடனயீசனுமையையழைக்கசொன்னா
 சங்கதியைக்கங்கலிடஞ் சாற்றவநதேன
 பாகமுடனெட்டான விபரநதனை
 பகதுமெயஞ்ஞானபொரு ருருள்பெற்றாரே. 11

பெற்றாரேயென்றுரைத்தீர் வசிஷ்டரோநீ
 பிறந்திறநதுஎட்டாங்காற பிறந்தவநதீர்
 சத்தானசத்துகளு மடங்குங்காலம்
 சககரமுநதிருமபிஷிட்டாற சமையமவேறும்
 சித்தானபஞ்சவர்க ளொடுங்குமபோது
 சேரவேரிவிமுனிவா சித்தரோடு
 முததாகப்பஞ்செழுத்தி லொடுக்கமாவா
 முததுமணிககொடிமீனருள் முளைத்திட்டிரே. 12

முளைத்திட்டிரித்தோடே யெட்டுவிசைவந்தீர்
 முறையிட்டிரிவவண்ணம் பெருமைபெற்றீர்
 களைத்திடப்போகாதீர் சொல்கக்கேளும்
 கண்டமதில்விஷம்பூண்டார்க் கலுவலென்ன

கிளைத்திடப்போகுககால் மறநதுபோவாரா
 கிளாந்நசூயுகநதோறு மிந்தச்செய்கை
 பிழைத்திட்டுப்போவமென்ற லங்நேபோவோம்
 பேயபிடித்தேதாரவாததைசொல்லநீர்வந்திரே 13

வந்திரேவசிஷ்டரே நீ ரினனங்கேளு
 வளைமநாநசொல்லிவந்தேன வேஷமநீங்கி
 இநதமாமரக்கொம்பி விருந்தேனிப்போ
 இதுவேனையெவவளவோ ஜனமோகாணும
 அநதமோஆகியோ யிரண்டுங்காணு
 ரவாகளெல்லாமரிவியோகி சித்தராரா
 சந்தேகமுமகஞ்சைக்கப் போகாதையா
 சாமிக்கேசொல்லுமையா யிதோவந்தேனே. 14

வந்தேனையென்றுரைத்த வாறுகொண்டு
 வசிஷ்டருமேவாயுலநது காலும்பின்னி
 இநதேனேமுனிநாதா சரணங்காரும
 எழுந்தசிவமசபைநாடி முனிவாவந்தார
 மைந்தனையேயினறருளுங் கடவுளநாதா
 மா முனிவன்வாயெடுக்கப் புசுண்டாசொல்வார்
 சிந்தனைசெய்யிஸ்பரனே வந்தேனையா
 சிவசிவாயினன தென்று செபபிடிசே. 15

செபபுமென்றபுசுண்டமுனி முடித்தைநோக்கிச்
 சிவன்மகிழ்ந்தயேதுமொழி செப்புவாரகேள்
 கொப்புமென்றயுகமாறிப் பிறளுங்காலம
 குருநமசிவாயமெங்கே பரந்தாநெங்கே
 அபபுமெந்தபஞ்சகணத தேவரெங்கே
 அயனமாலுமசிவனமூவ ரடக்கமெங்கே
 ஒப்புமிந்தயுகமாறிப் பிறந்ததெங்கே
 ஓகோகோ முனிநாதா வுரைசெய்விரே. 16

உறையெனநீருனறனக்குப புத்திபோச்சு
 உமமோடேசோநதவாக்கும மதிகல்போச்சு
 பரையெனரூல்பரைநாடி நிலைக்கமாட்டா
 பரமசிவனதானமெனநும பேறுமபெற்றீர்
 இறையெனரூல்வாய்திறந்த படசிபோலே
 எவலோருமப்படிக்கே இறந்திட்டார்கள்
 நிறையெனறவாரததைகளைச் சொன்னேனான்
 நிசங்கொள்ளாரநதாங்கம் நிசங்கொள்ளாதே.17

கொள்ளாமறபேர் வதுண்டோர் மவுனயோகி
 கோடியிலேயுனைப்போலே ரிஷியேகானேன்
 விள்ளாமறநீராது முனிவரேகேள்
 மெய்ஞ்ஞானபரமபுகுந்த அருளமெய்ஞ்ஞானி
 உள்ளாகரிஷியொருவ ரில்லாவிட்டால்
 யுகவாரததையாருரைப்பார யானுங்கானேன்
 தள்ளாமறசபையிலுள்ளோ ரெவலோராகேட்கச்
 சாற்றிடாமுனிநாதா சாற்றிடரே. 18

சாற்றுகிறேனுள்ளபடி யுகங்கள்தோறும்
 தமக்குவந்துசொல்லுவதே தவமாயப்போச்சு
 மாற்றுகிறனக்ஷணத்தின்முன்னுரைத்துபோனேன்
 வாதாட்டவெனதாச்சு இனியென்னசொல்வேன்
 சேற்றிலேநாட்டியதோர் கமபம்போலத
 திரும்பினதுபோலாச்சு யுகங்கள்தோறும்
 ஆற்றுகிறுனந்தமது ஆகுமபோது
 அரகரா அநநேரம் நடக்கக்கேளே. 19

கேள்பாநடந்ததை சிவமேயுண்மை
 கெடியாகச்சகரங்கள் திரும்பும்போது
 பாள்பாதசநாசம மவுனம்பாயும்
 பரமானமவுனமது பரததிறசாடும்

ஏனப்பா அடுக்குகளும் இடிநதுவீழும்
 இருந்ததாசிவமோடி மணியிலமீளும்
 கேளப்பா யிதுகேளு யெவருளுசொல்வாரா
 ஓகோகோ அண்டமெல்லாங் கழிந்ததுபேரமே. 20

கவிழ்நதுபோமப்போது அடியேனங்கே
 கருததுவைத்துத்தியானமொரு தியானமுண்டு
 கவிழ்நதுபோங்காலமப்போ நிறுத்தவேனயான
 நிமையத்திலலக்கினிபோல் ஸ்தம்பங்காணுரு
 சிவநதவானம்நீலவுரு சுடாவிட்டேகும்
 சிவசிவா அக்கினிபோற கொழுநதுவீசும்
 நவநது அதினருகேதான சென்றுநிற்பேன
 நகாரமுதலஞ்செழுதது வரககாண்பேனே. 21

காண்பேனேநகாரமது மகாரம்புகுபு
 கருத்தானமகாரமது யகாரம்புகும
 தேனபேனேசிகாரமது வகாரம்புகும
 சிவசிவாவகாரமிது வகாரம்புகும
 கேணபேனேவகாரமது யகாரம்புகும
 குருவானசுடரோடி மணியிறபுகும
 நாண்பாநமணிகோடி பரத்திறபுகும
 நறபரந்தநனசிவப்புகுஞ் சிவத்தைக்கேளே. 22

கேளப்பாசிவகோடி அண்டமபாயும்
 கிருபையாயண்டமது திருமடிப்பாயும்
 கேளப்பா அண்டமது கற்பத்தூண்தான
 குருவானதசதீட்சை யொன்றுமாச்சு
 மீளப்பாதமபமது விளக்குஞ்செய்கை
 மேலுமில்லைகீழுமில்லை யாதுங்காணேன்
 ஆளப்பாநரைததமா னேறுவேனே
 அண்ணளவாயிண்ணளவோ அறிந்திலனே. 23

அறிந்திலேயெனறுரைதத புசுண்டமுரத்தி
 அரகராஉனபோலே முனியார்காணேன
 தெரிந்திலேனெனறுரைததால மனங்கேளாது
 சிவனயநதுகேட்கவுமநீ யொளிககவேண்டாம
 பொருந்திலேனபூருவத்தில நடந்தசெயகை
 பூரணததாலுள்ளபடி புகழ்நதுசொல்லும
 பறிந்திலேனமிகப்பறிந்து கேட்டேனயா
 பழமுனியேகிழமுனியே பயனசெயவீரே. 24

பழமுனிவெனறுரைத்தீர கடவுளாரே
 பருந்திபஸ்தமபததைப பலுக்கக்கேளும்
 குழந்தனேஸ்கம்பமகில யாணுமபோவேன
 கோகோகோசக்கரமும பிரண்டுபோகும்
 தழுமபணியசசாகரங்க னெங்குநதாயச
 சததசாகரமபூண்டு யெங்குமபாழாய
 அழகுடையமாதொருத்தி ஸ்தமபகதுள்ளாய
 அரகராகண்ணாடி லீலைதானே. 25

லீலைபோறகாணுமுகம போலேகாணும்
 நிலைபாரததாலபுருடரைப்போற் றிருப்பிககாணும்
 ஆலைபோற்சுழனருடுங் கமபததுள்ளே
 அரகராசக்கரங்க ளாறுங்காணும்
 வாலேபோறகாணுமையா பின்னேபாரததால
 மகததான அண்டமது கோவைகாணுஞ்
 சோலையாயண்டமதிற சிவம்தானவீசும
 சிவத்திலே அரகரா பரமுங்காணே. 26

பரத்திலேமணிபிறக்கும் மணியினுள்ளே
 பரமநிறகுஞ்சுடாவீசும யிப்பாறகேளு
 கிரத்திலேசடமதனில யகாரங்காணும்
 நிசசயமாமயகாரமதில் வகாரங்காணும்

வரத்திலேவகாரமதிற் சிகாரங்காணும்
 வரும்போலேசிகாரத்தில் மகாரங்காணும்
 நரத்திலேமகாரத்தில் நகாரங்காணும்

நன்றாகப்பூமியப்போ பிறந்ததென்றே. 27
 பிறந்ததையாயிவவளவு மெங்கேயென்றால்
 பெண்ணொருத்தி தூண்திலே நின்றகோலம்
 சுறந்ததையாயிவவளவும அந்தமாறு
 சூட்சமதே அல்லாது வேறென்றில்லை
 கறந்ததையா உலகமெல்லாங் காமப்பாலைக
 காலடியிறகாககவைத்து சகலஜெந்தம்
 இருந்ததையாயிவவளவுஞ் செயதமாது
 எங்கையென்றானுன்னிடத்தி லிருந்தாள்கன்னி.

இடப்பாகமிருந்தவளு மிவளேமூலம்
 இருவருக்குமநடுவா ன திவளேமூலம்
 தொடக்காககின்றவளு மிவளேமூலம்
 சூட்சமெல்லாங்கற்றுணாந்த திவளேமூலம்
 அடக்காக அடக்கததுக கிவளேமூலம்
 ஐவருக்குங்குருமூல மாதிரிமூலம்
 கடக்கோடிகொம்பதனில் நின்றமூலம்
 கன்னியவளசிறுவாலை கன்னிதானே. 29

கன்னியிவளென்றுரைத்தார புசுண்டமூர்த்தி
 காததனப்போமனதுசற்றே கசங்கினூர்பின்
 மண்ணுள்ளதேவாகளும் பிறப்பித்திந்த
 மராககத்திலிருப்பதுவோ மவுனப்பெண்ணே
 உன்னிதமாயுன்கருணை யெங்கேகாண்போம்
 ஓகோ கோ ஐவருந்தான வணங்கினார்கள்
 கொன்னியவளவா கஞரைக்காள் சிவமேகன்னி
 கொலுமுடித்திலநால்வரும்போய வணங்கினாரே.

வணங்கியவாவாய்புதைதது நின்றூர்பினனே
 மாதுகலியாணியென வசனித்தாராகள்
 வணங்கினாதேவரொடு முனிவாதாமும்
 மற்றுமுள்ளதேவாகளும் நவபடாளும
 வணங்கினார் அஷ்டகெஜந திகிரியெட்டும
 வாரிதியுஞ்சேடனுமா லயனுமுவா
 வணங்கினாமிகவணங்கித தொழுதாரப்போ
 வாலையவள்மெயஞ்ஞானம் அருளீவாளே. 31

அருளீவா ள்திருமணியை மாலேபூண்டாள்
 அரகராசிவனமயத்தி னீறுபூசி
 பொருளீவாளவரவாகு ஏவலசொல்லில்
 பொன்றாதபல்வயிரகைக கிடங்கள்வேறாய்த்
 தொருளீவாளசிவயோகந தெளிவதற்குச்
 செயலுறுதியாகவல்லோ தெரியவேண்டித்
 திருளீவாளதாயான சிறியவாலை
 சிவசிவாகுட்சமபூ ரணமுமுற்றே. 32

பூருவத்தில்நடந்தகதை இதுதானென்று
 புகன்றுவிட்டுப்புசுண்டருநதான பதிக்குச்சென்
 காரணத்திலேவகுத்தே னிநதஞானங் [ரூ
 கம்பமணிவாலைகொலுக் கூட்டமப்பா
 நாரணத்தில்கினறிலங்கும் மவுனமாலே
 நாட்டினாள்சிவராஜ யோகங்கேளு
 ஆரணத்திபூரணத்தி யருள்மெயஞ்ஞானி
 அதிச்சத்திவேதமுத்தி யருளசொல்வாளே. 33

காகபுசுண்டர் காவியம் - 33 முற்றிற்று.

காகபுசுண்டர் குறள் - 16

சின்மயத்தைப் போற்றிச் சிவராஜ யோகத்தில்	1
நன்மை பராபரத்தை நாடு.	
அண்ட முடிமீ திலங்கி ரவிமதியை	2
கண்டு தரிசித்தல் கதி.	
வலமிட மாயநின்ற மதிரவியை மாறி	3
விலகா தடியினிற்பின் வீடு.	
அறுபதது நாலயோக மவவளவுந தள்ளி	4
யொருபொழுது முண்டு நிலையோரா.	
உலகமே மாயமென வுனமனதிற கண்டு	5
நலமாக நாதனடி நம்பு.	
கித்தா பதினெண்மா செய்கையிற் றேன்றாத	6
அததனருளும் புசுண்டன யான்.	
சொன்னே னறிநது சுகமா யுலகோகக்	7
கெநநாளும் வாழகவெனறே யான்.	
கண்ணுன மணியாகிக காரணமாய நினரூன்	8
முண்ணு முயிர்பதிபு மாறு.	
விட்டேனே ஞானம வெளியாக முப்பத்தி	9
ரண்டி லறிவிர நலம.	
நேததிரத்தைக் காகம்போல் நிச்சயமாய் நிறக	10
ஆதமத்தி லானந்த மாம்.	
உலகிய லறிந்தோ ரொருநாலு மாளார்	11
பலநினைவை விட்டுநீ பா.	
கண்டோருஞ் சொல்வார் கருததார் பெரியோரை	12
தொண்டுசெய்து பெற்ற சுகம்.	
ஆதியிற சொன்னவிய யண்டமதை யெடுத்தது	13
மாதுசிவன் பூசைசெய்து வை.	
முப்பொருளைச் சுட்டு முழுதழுதும் நீருக்கித்	14
தப்பாம லுண்டுநிலை சார.	
யோகமுடன் காப்ப முறைததேனீ ரெட்டில்	15
வேகமுடன் கண்டுணரு வீர்.	
வாகிமுனி மைந்தா மருவு பிரமத்தில்	16
மோசமவரா தென்குறள் முற்றும்.	

காகபுசுண்டர் குறள் - 16 முற்றிற்று.

உ

பரமபதிதுணை

சூரியானந்தர் சூத்திரம் - 13

சீர்கொண்ட அருமறையின் பொருளாயகின்ற
தெட்சிண மூர்த்தியுட பாதங்காப்பு
போகொண்டசூஸ்திரம் பதிமூன்றுககுள
பிரிததுவைப்பேன பூவழலை பெருமையெல்லாம்
நீர்கொண்டவூசரத்தின் மகிமைதனனை
நிசமாகச் சொல்லாமல மறநதுபோட்டார
ஆகொண்ட வேணியை நமகஞ்சசொன்றா
ஆததாளு மடியேனு கரைநதிட்டாளே. 1

அறைநதிட்ட வகையேது வுப்பே ஆதி
ஆகாச விர்துவினால் ஜெனிததபிண்டம
மறைநதிட்ட வுப்பதுவே காரங்காரம்
மண்ணான வுப்பதுவே சாரஞ்சாரம்
கறைநதிட்ட யூசருததுக கேற்றவுபபைக
காணமல் போனதினால் கலககமாச்சு
கறைநதிட்ட மலஜலமாய்க் காணலாகும்
இந்தவிரண் டோரிடத்தி லிருக்குமபாரே. 2

இருக்கின்ற வுப்பினுக்கு மூலாதாரம்
இந்துவொன்று இறவியொன்று வன்னியொன்று
பெருக்கின்ற வீசனுக்குச் சூட்சமுந்தான
திரிதிவியே துலமெனப் பேசலாகும்

கருக்கொண்ட யோனியிலே நாலுபேதம்
 கருதையிலே யெழுதோற்றங் காணலாகும்
 உருக்கொண்ட ஜீவஜெந்து அனேகமுண்டாம்
 உற்றுப்பா ரண்டபிண்ட முண்மைகாணே. 3

தானாக நின்றதுவே பாருமாச்சு
 சகலசிததுப் பிரகிருதி யுயிருமாச்சு
 வானாகி நின்றதுவே சாக்ஷியாகும்
 மன்னுயிரெல் வாஞ்சோதி மயமுமாச்சு
 ஊனாகப் பிறந்தசடம பிறவாமுததிக
 குதவியல்லோ பிரதிவவ யோனியோனி
 கோனாக நின்றகுரு வுபதேசததாற
 குழிபுகுநது வுப்பெடுததுக கொள்ளுவாயே. 4

கொள்ளுவாய முப்பூவின முதலாமங்கம
 கூர்நதுபா ஞ்சரததைக கொளகிகொண்டு
 விள்ளுவார யோனியின் படிவிடாமல
 மேலறற மேலுதவி மேவிததாற
 விளளுவார ரிந்தவுப்பு சிவமுமாச்சு
 துருசுப்பு பணவிடையாற் றெருதமேற்றித
 தள்ளுவார பிரளயமோர் கோடிகாலம்
 சகலசிததும மூலவுப்பு தன்னிலாச்சே. 5

ஆச்சப்பா மூலவுப்புக் கஞ்சுதீட்சை
 ஆதியுப்புக் கப்படியே தீட்சையாகும்
 மூச்சப்பா தசதீட்சை யாதான்செய்வார்
 மூலகுரு செய்வார்தன் னூர்தான்செய்வார்
 ஏச்சப்பா கொங்கணா தீட்சைமாககம்
 ஏற்றிவிட்டார் முப்பத்தி ரண்டாமொன்று

பேச்சப்பாபேசினதி லாவதுண்டோ
பிண்டவுப்பாக்கேழுவிதம் பேசலாமே.

6

பேசுகின்றவுப்பினுக்கு மேலே அங்கம்
பெருமையுள்ளசித்தாகளதான் செய்யுமராகம்
வீசுகின்றசூதத்தின துறைகளெல்லாம்
மிஞ்சவில்லைமூன்றுநா ளஞ்சாணும
பாஷையினும்சொன்னார்கள் வெளிதோணது
பாலனுக்குத்தோன்றுமிந்த நூலைப்பாராததால்
கூசலமிஞ்சிப்போடுதென்று என்றன நூலைக்
குக்கைகுளமறைத்திட்டதினாற் கூறெண்ணாதே.

ஒண்ணான நூலாகு மிருநூற்றைநதி
லோதிவைத்தகருத்தெரியு மிருபத்தைநகிற
கண்ணாகுமிந்தநூல பதிமூன்றுகளுள்
கருவையொருகற்பமுறை காட்டிவைத்தேன
தண்ணையறியாத பேருக்கெல்லாம்
வாதியென்றபேரேது வாதமேது
பெண்ணாடனசுரோணிதமுத விரதுங்கண்டால
பேரானபூரணத்தின பெருமைதானே

8

பெருமையென்றகாயசித்தி பண்ணவிட்டாற்
பேரான அடியோடு முடியுமபோச்சு
அருமையென்றகுண்டலிக்குள் வராகிபூசை
அப்பனேகண்டமதி வங்கென்றுண
புருவமையைத்துள்ளேயு மெனறகும்பி
போலமென்றமவுனவித்தை கைககுள்ளாசசு
தருமவித்தைபிரகிருதி மூச்சாடாது
சுகஸ்திரத்தெண்மலாப்பதத்திற் சாந்துநில்லே. 9

நில்லாதமூலிகையாற் காயசித்தி
 நிஷ்டைமவுனத்தாலே யோகசித்தி
 கொல்லாதமூலமதில் அபானசுததி
 கூடாமலிருந்துவிட்டா லேதுமுததி
 சொல்லாதவிசனிப்பு மதிசூதததிற்
 சூட்டினேன்வெள்ளையெனற சூடனவிததை
 எல்லாருமிந்தவிதம பாடமாட்டாரா
 இதமானசூதகததின வெடியுப்பாச்சே. 10

* “எண்ணியிரததி லிருநூறுமந்திரம்
 அண்ணாசொனனாடியே நறிந்தேன
 சொனனாசிவப்பு சேராபசசைசுபம
 வண்ணனறிவானவகார ததிரையமே” என்றும்,
 உப்பானவெடியுப்புச் செயநீராலே
 ஒருகோடிவிததையெல்லா மாடலாகும்
 அப்பானகல்லுப்பு நீரினாலே
 ஆடலாநதுரிசினுட அங்கமெல்லாம
 செப்பாதயோனிருந்து சேநீமட்டா
 சிவன்வேறுதானுண்டே யிவனல்லாமல்
 தப்பாமறசெயதெனன சவுக்காரந்தான்
 ,சஷ்டிமுதற்பவுரணையுந தாககிப்பாரே. 11

தாக்கிப்பாராகாசஞ் சருவசாட்சி
 சதாநிததம்அநதரமே சாடிநினரூல்
 நோக்கிப்பாராவாயுலயப் படுவதற்கு
 நூதனமாய்வன்னையததிற கூடவேணும்

* திருமூலா திருமந்திரததிற சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
 அதைப் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளவும்.

மூக்கிறறூனேடுவது பிராணவாயவ
மூலமெனும்வனையமது நகாரநதன்னைத்
தூககித்தான்விட்டவர்க்கு யோகமெய்தும
சூரியானந்தனிலை சொல்லும்நூலே.

12

சொல்வதென்னரேசகததை வெளிவிடாதே
துடியானபூரகததைப பினனிடாதே
வெல்வதென்னகுமபகததை யடிவிடாதே
மேலேறறுமாததிரையை மறநதிடாதே
சொல்வதென்னகாப்பகததை மறநதிடாதே
செநதூரஞ்சோக்கையிலே சிதறிடாதே
சொல்வதென்ன அமுாதயிலே பறககுமிநதக
குளிகைககுச்சாரணைசெய குணமுமாறறே.

13

சூரியானந்தா சூத்திரம் - முற்றிற்று.

ஞானககோவை மூன்று பாகங்களும்
முற்றுப்பெற்றது.

திருக்குறள்-மூலமும்-உரையும்

விலை ௬. 10

உயர்ந்த பெதர் வெயிட் பேப்பர்

[மூலமும் பரிமேலழகருரையும், தெளி பொருள் விளக்கப்பதவுரையும், விசேஷக் குறிப்புகளுடனும், அச்சிட்டு அழகிய காலிகோ பைண்டு செயதது 800-பக்கங்கள் கொண்டது.]

தெய்வப்புலமை திருவள்ளுவநாயனார் திருவாய் மலர்நதருளிய திருக்குறளென்னும் இந்நூலானது 1330-குறள் வெண்பாக்களாற் செய்யப்பட்டு, பாஷையின உயர்வை விளக்குவதாயும், இராஜதந்திர முதலிய பல வகைப்பட்ட சிறந்த நீதிநெறியை ஒருசேர நன்குணர்த்த தக்கதாயும், எல்லாச் சமயிகளானும் இனி தேற்றுக கொள்ளப்பட்டதாய் முள்ளது மேலும் தமிழ் பாஷையில் விருத்தியடைய விரும்புவோர்க்கும், முத்திநெறி பெற்றாய் விரும்புவோர்க்கும் ஏற்ற நூலாகவும், ஏனையோருக்குப் பொதுநூலாகவும் இருத்தலால் இதன் பெருமை குன்றின் மேலேற்றிய விளக்குபோல விளங்குகின்றது.

ஆதலால், தமிழ் வேதமாகிய திருக்குறளும் இதற்குப் பரிமேலழகர் செய்த உரையையும் கற்றோர் யாவராலும் விரும்பத்தக்கனவே இவ்வுரை அக்காலத்தி லுள்ளோருடைய கல்விததோச்சிக் கேட்பச் செய்யப்பட்டதாதலால் கடின சந்திகளால் செறிநது விளங்குகின்றது தற்கால நிலைமையைக் கருதி பண்டிதர் பாமரர் யாவருக்கும் எளிதில் பயன்படும் பொருட்டுக் கடினசந்திகளை ஒருவாறு விளக்கி, அதனுடன் எளிய நடையில் செய்யப்பட்ட தெளிபொருள் விளக்கப்பதவுரையும் கருத்துரையும் ஆங்காங்கு விசேட மேற்கோளுடன் சேர்த்து அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

கிடைக்குமிடம் —B. இரத்தின நாயகர் சன்ஸ்.

வெங்கடராமப்பர் தெரு, ஜி. டி. சென்னை.

